

Property of
CLgA

Please return to
**Graduate Theological
Union Library**

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
Kahle/Austin Foundation

OP

ACTA ROMANA

SOCIETATIS IESU

Vol. 2
ANNO 1915-18

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUSDEM SOCIETATIS

Property of

ALMA MATER
CLGA
Please return to
Graduate Theological
Union Library

ZIZERS IN HELVETIA
IN HOSPITIO S. IOANNIS
1916

ACTA ROMANA

SOCIETATIS IESU

ANNO 1915

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUSDEM SOCIETATIS

Property of
CLgA
Please return to
Graduate Theological
Union Library

ZIZERS IN HELVETIA
IN HOSPITIO S. IOANNIS
1916

Pa
3401
A
190
✓

INDEX

PARS PRIMA

Acta Apostolicae Sedis.

	PAG
1. — 9 Martii 1915. — Summi Pontificis Benedicti XV Rescriptum circa quaestionem de reali distinctione essentiam inter et existentiam	7
2. — 9 Martii 1915. — Erigitur Praefectura Apostolica Zambesiana in Rhodesia Anglica	ibid.
3. — 16 Martii 1915. — Summi Pontificis allocutio ad Patres Congregatos.	8
4. — 26 Maii 1915. — Conceduntur additiones et variationes in Calendario Societatis pro templo SS. Nominis Iesu de Urbe	ibid.
5. — 31 Iulii 1915. — Epistola qua Em. Card. Gasparri, litteris gratulatoriis A. R. P. Praepositi Generalis nomine Summi Pontificis respondet	9
6. — 30 Novembris 1915. — Conceditur festum Purissimi Cordis Mariae, et amplificatur cultus S. Stanislai in Domibus Probationis	10

PARS SECUNDA

Monumenta et Acta quaedam Congregationis Generalis XXVI.

7. — 1 Februarii 1915. — Patres electores in Congregatione Generali XXVI a restituta Societate VII anno MCMXV.	13
8. — 11 Februarii 1915. — Oratio habita die electionis Praepositi Generalis in Congregatione Generali XXVI a P. Octavio Turchi S. I. Praep. Prov. Rom.	16
9. — 16 Martii 1915. — Oratio A. R. P. Praepositi Generalis ad Summum Pontificem Benedictum XV habita postridie idus martias an. MCMXV universo astante Patrum Congregatorum conventu	23
10. — 16 Martii 1915. — Summi Pontificis ad Praepositum Generalem Patresque Congregatos responsio	25
11. — 2 Februarii-18 Martii 1915. — Decreta XXVI Congregationis Generalis, a restituta Societate VII.	27
12. — 17 Ianuarii-18 Martii 1915. — Compendiaria Ephemeris Congregationis Generalis XXVI.	42

PARS TERTIA

Acta A. R. P. Praepositi Generalis.

	PAG.
13. — 8 Ianuarii 1915. — Indicuntur suffragia pro Domina Maria a Consolatione Roxas insigni benefactrice in Insulis Philippinis.	47
14. — 3 Martii 1915. — Nuntiatur pia mors R. P. Ioannis Iosephi de la Torre, quondam Assistantis Hispaniae et indicuntur suffragia. <i>ibid.</i>	
15. — 29 Martii 1915. — Indicuntur suffragia pro Domina Ioanna du Coëtlosquet, Societatis benefactrice vita functa	48
16. — 8 Maii 1915. — Epistola ad Patres et Fratres Societatis Iesu de Decretis Congregationis Generalis XXVI	49
17. — 21 Maii 1915. — A. R. Pater Generalis protectionem suam ex Urbe in Helvetiam nuntiat	64
18. — 15 Iulii 1915. — Pater Noster apud se in Helvetiam Curiam advocat	65
19. — 29 Septembris 1915. — Renovatio facultatum paulo post electionem novi Praepositi Generalis indici solita in aliud tempus differtur. Rogantur suffragia pro gravi negotio	66
20. — 1 Decembris 1915. — De suffragiis in obitu Summorum Pontificum persolvendis	67
21. — 25 Decembris 1915. — Communicatur cum Provinciis Decretum S. Rituum Congregationis de Festis Purissimi Cordis Mariae et S. Stanislai Kostka.	69
22. — 31 Decembris 1915. — Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu ineunte anno 1916	70
CHRONICON SOCIETATIS IESU ANNI 1915	72
STATUS MISSIONIS IAPONICAE EXEUNTE ANNO 1915	97
PROSPECTUS SOCIETATIS IESU UNIVERSAE INEUNTE ANNO 1915	98
ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM PRIMAE PRIMARIAE ROMANAE AGGREGATARUM A DIE 1 IANUARIi AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1915.	99
CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE IESU A DIE 1 OCTOBRIS 1914 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1915	100
CATALOGUS DEFUNCTORUM ALTER AD MENSAM LEGENDUS	118
INDEX ALPHABETICUS DEFUNCTORUM A DIE 1 OCTOBRIS 1914 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1915	128

PARS PRIMA
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIMA

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

9 Martii 1915.

Summi Pontificis Benedicti XV Rescriptum circa quaestionem de reali distinctione essentiam inter et existentiam. —
Vide infra in epistola A. R. Patris Nostri, die 8 Maii data, p. 53 sq.

2.

9 Martii 1915.

Erigitur Praefectura Apostolica Zambesiana in Rhodesia Anglicana. — E. S. C. de Prop. Fide.

DECRETUM

SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

Plenariis in Comitiis, die 1 vertentis mensis Martii habitis, EE.^{mi} Patres S. huius Congregationis Fidei Propagandae Missionem Zambesianam in Rhodesia anglica, curis missionariorum Societatis Iesu concreditam, qui illam inde ab anno 1879 alacriter excoluerunt et in florentem statum adduxerunt, evehendam censuerunt in Praefecturam Apostolicam, ecclesiasticis confiniis, quibus circumcirca nunc limitatur, servatis.

Quam sententiam Ss.^{mo} D. N. Benedicto, divina providentia, PP. XV, ab infrascripto S. eiusdem Congregationis Secretario, in audientia diei 8 praefati mensis, relatam, Sanctitas Sua in omnibus adprobavit ratamque habere dignata est, atque praesens decretum fieri mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 9 Martii 1915.

Fr. H. M. Card. GOTTI, *Praefectus*.

L. ✠ S.

C. LAURENTI, *Secretarius*.

3.

16 Martii 1915.

Summi Pontificis allocutio ad Patres Congregatos. - Vide infra inter *Mon. et Acta Congr. Gen. XXVI*, p. 25 sqq.

4.

26 Maii 1915.

Conceduntur additiones et variationes in Kalendario Societatis pro templo SS. Nominis Iesu de Urbe. — E S. Rit. C.

ADDITIONES ET VARIATIONES IN KALENDARIO SOCIETATIS IESU

A S. RR. C. APPROBATO DIE 25 NOVEMBRIS 1913
IN USUM ECCLESIAE SS. NOMINIS IESU DE URBE.

1 Ianuarii	Circumcisio Domini et Octava Nativitatis Titul. princip. Societatis et Ecclesiae, dupl. 1 cl. cum Octava.
19 »	Sanctae Familiae Iesu, Mariae, Ioseph, dupl. 2 cl. Com. Ss. Marii et Socior. Mm. ac S. Canuti Regis Mart.
Dom. III. post	Epiphan. celebrari possunt unica Missa sollemnis et altera lecta de Sancta Familia, dummodo non occurrat aliquod Festum dupl. 1 cl.
24 Maii	B. M. V. a Strata, dummodo non occurrat aliquod Festum dupl. 1 cl.
6 Augusti	Transfiguratio Domini, dupl. 1 cl.
9 Novembris	Dedicatio Archibasilicae Lateranensis, dupl. 1 cl.
25 »	Dedicatio propriae Ecclesiae, dupl. 1 cl. cum Octava. Com. S. Catharinae Virg. et Mart. (dupl.).
26 »	S. Silvestri Abb., dupl. Com. Octavae et S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
27 »	Bb. Leonardi Chimurae et Socior. Mm. (d. a. ex 18 hui.), dupl. Com. Octavae.
28 »	De Octava semidupl.
29 »	De Octava semidupl. Com. Vigiliae et S. Saturnini Mart.

1 Decembris Bb. Edmundi Campion et Socior. Mm., dupl.
Com. Octavae.

2 » Octava Dedicationis propriae Ecclesiae, dupl.
mai. Com. S. Bibianae Virg. et Mart. (semidupl.).

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis, die
26 Maii 1915.

A. Card. VICO, *Pro-Praef.*

† PETRUS I^a FONTAINE, Patriarcha el. Venet. *Secr.*

5.

31 Iulii 1915.

*Epistola qua Em^{us}. Card. Gasparri litteris gratulatoriis A. R.
P. Praepositi Generalis nomine Summi Pontificis respon-*
det. — E Secret. Status.

SEGRETERIA DI STATO

DI SUA SANTITÀ

Dal Vaticano, 31 Luglio 1915.

REVERENDO PADRE:

È con vivo piacere che nel giorno solenne in cui la Chiesa festeggia il Santo di Lojola posso rivolgermi al suo degno successore per porgergli i ringraziamenti dell'Augusto Pontefice dei devoti auguri presentati da V. P. Rev.^{ma} a nome di tutta la Compagnia di Gesù nella fausta ricorrenza del Suo Onomastico. L'espressione di sentimenti di devozione illimitati alla Cattedra di San Pietro e l'assicurazione di speciali fervidissime preghiere, specialmente in questi tristissimi tempi, davano agli auguri offerti dalla P. V. un valore eccezionale; e Sua Santità, che gli ha pienamente compresi, ne ha provato consolazione e conforto.

In segno pertanto del Suo grato animo e della Sua particolare benevolenza, l'Augusto Pontefice, invocando ogni più eletta grazia, imparte di cuore a tutti i Padri ed i Fratelli della Compagnia e particolarmente a V. P. ed alla sua Curia l'implorata benedizione Apostolica.

Con sensi di distinta e sincera stima mi pregio raffermarmi

Di V. P. Rev.^{ma}

Aff.^{mo} nel Signore
P. Card. GASPARRI.

Rev.^{mo} Padre Ledóchowski

Preposito Generale della Compagnia di Gesù
Zermatt.

6.

30 Novembris 1915.

Conceditur festum Purissimi Cordis Mariae, et amplificatur cultus S. Stanislai in Domibus Probationis. — E S. Rit. C.

SOCIETATIS IESU.

Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XV tributarum, potestatem fecit R.^{mo} Praeposito Generali Societatis Iesu sequentes variationes inserendi in Calendario perpetuo eiusdem Societatis, approbato die 25 Novembris 1913; videlicet:

Sabbato post Octavam SS.^{mi} Corporis Christi, Purissimi Cordis B. M. V. duplex maius.

13 Novembris, S. Stanislai Kostkae Conf., (d. a. ex 15 Aug.) duplex maius (In Domibus Probationis seu Novitiatus duplex 2 classis), Com. S. Didaci Conf. (semiduplex).

Ex Secretaria S. R. C. die 30 Novembris 1915.

ALEXANDER VERDE S. R. C. *Secret.*

L. ✠ S.

PARS SECUNDA
MONUMENTA ET ACTA QUAEDAM
CONGREGATIONIS GENERALIS XXVI.

(2 FEBR.-18 MART. 1915).

PARS SECUNDA

MONUMENTA ET ACTA QUAEDAM

CONGREGATIONIS GENERALIS XXVI.

(2 FEBR.-18 MART. 1915).

7.

1 Februarii 1915.

Patres Electores in Congregatione Generali XXVI a restituta Societate VII anno MCMXV.

R. P. EDUARDUS FINE, VICARIUS GENERALIS

22 Maii 1847 — 1 Sept. 1865 — 15 Aug. 1884. — Num. 3.

N.	Nomina et cognomina Patrum.	Ortus.	Ingressus.	Gradus.
ASSISTENTES ET PROVINCIALES.				
1	P. Isidorus Zameza, <i>Assist. Hisp.</i> . . .	4 Apr. 1847	29 Maii 1864	8 Sept. 1881
2	P. Octavius Turchi, <i>Prov. Rom.</i> . . .	30 Iun. 49	4 Maii 68	15 Aug. 83
4	P. Petrus Bapst, <i>Prov. Galic.</i> . . .	9 Aug. 45	4 Mart. 67	15 Aug. 84
5	P. Herm. Walmsley, <i>Assist. Angl.</i> . . .	9 Febr. 50	18 Dec. 67	2 Febr. 86
6	P. Iosephus Joye, <i>Prov. Germ.</i> . . .	27 Apr. 52	26 Aug. 69	2 Febr. 87
7	P. Caietanum Romano, <i>Prov. Sicul.</i> . . .	31 Aug. 50	28 Ian. 68	2 Febr. 88
8	P. Dionysius Carrère, <i>Prov. Tolos.</i> . . .	18 Apr. 50	16 Sept. 73	3 Febr. 90
9	P. Alexander Burrowes, <i>Prov. Missour.</i>	14 Oct. 53	10 Aug. 72	15 Aug. 91
10	P. Iosephus Browne, <i>Prov. Angl.</i> . . .	27 Aug. 56	7 Sept. 74	2 Febr. 92
11	P. Rudolphus van Oppenraaij, <i>Prov. Neerl.</i>	17 Oct. 56	26 Sept. 73	2 Febr. 92
12	P. Ioannes Wimmer, <i>Prov. Austr.</i> . . .	12 Nov. 53	8 Apr. 78	2 Febr. 94
13	P. Antonius Maas, <i>Prov. Maryl.</i> . . .	23 Aug. 58	9 Apr. 77	2 Febr. 95
14	P. Michael Moynihan, <i>Prov. Neo-Aurel.</i>	17 Febr. 58	14 Aug. 76	2 Febr. 97
15	P. Ricardus Gleeson, <i>Prov. Calif.</i> . . .	24 Dec. 61	2 Oct. 77	2 Febr. 97
16	P. Petrus Bianchi, <i>Prov. Cast.</i> . . .	11 Iun. 65	15 Iul. 81	2 Febr. 1900
17	P. Antonius Pinto, <i>Prov. Lusit.</i> . . .	30 Ian. 68	12 Aug. 82	2 Febr. 01
18	P. Aemilius Thibaut, <i>Prov. Belg.</i> . . .	15 Febr. 66	27 Sept. 83	2 Febr. 01
19	P. Wlod. Ledóchowski, <i>Assist. Germ.</i>	7 Oct. 66	24 Sept. 89	25 Mart. 01
20	P. Franc. de P. Nalbone, <i>Assist. Ital.</i>	18 Febr. 66	30 Oct. 80	2 Febr. 02
21	P. Iosephus Valera, <i>Prov. Tolet.</i> . . .	21 Iul. 69	20 Aug. 84	2 Febr. 03
22	P. Claudius Chanteur, <i>Prov. Lugd.</i> . .	14 Apr. 65	25 Apr. 88	15 Aug. 03
23	P. Antonius De Francesco, <i>Prov. Neap.</i>	29 Dec. 69	23 Nov. 83	2 Febr. 04

N.	Nomina et cognomina Patrum.	Ortus.	Ingressus.	Gradus.
24	P. Aloisius Bonduelle, <i>Prov. Camp.</i>	29 Sept. 1867	12 Nov. 1888	2 Febr. 1905
25	P. Thomas Nolan, <i>Prov. Hibern.</i>	23 Sept. 67	9 Oct. 87	10 Aug. 05
26	P. Franciscus Calcagno, <i>Prov. Taur.</i>	8 Maii 67	28 Febr. 88	15 Aug. 05
27	P. Norbertus De Boynes, <i>Prov. Franc.</i>	24 Aug. 70	18 Oct. 88	2 Febr. 06
28	P. Raimundus Lloberola, <i>Prov. Arag.</i>	24 Iun. 70	30 Iul. 88	2 Febr. 07
29	P. Ioachinus Alberti, <i>Prov. Venet.</i>	18 Aug. 69	9 Nov. 89	2 Febr. 07
30	P. Marcellus Renaud, <i>Prov. Mexic.</i>	29 Ian. 70	20 Sept. 90	2 Febr. 08
31	P. Iosephus Carrière, <i>Prov. Canad.</i>	11 Ian. 71	30 Iul. 88	15 Aug. 09
32	P. Franciscus Speiser, <i>Prov. Hung.</i>	17 Nov. 54	27 Nov. 72	8 Sept. 12
ELECTORES.				
33	P. Ianuarius Bucceroni, <i>Neap.</i>	22 Apr. 1841	7 Sept. 1856	2 Febr. 1876
34	P. Franc. Schwärzler, <i>Austr.</i>	3 Aug. 40	14 Sept. 58	2 Febr. 76
35	P. Iosephus M. Marra, <i>Neap.</i>	21 Ian. 44	26 Sept. 59	2 Febr. 77
36	P. Franciscus Ehrle, <i>Germ.</i>	17 Oct. 45	29 Sept. 61	2 Febr. 79
37	P. Thomas Ipiña, <i>Cast.</i>	22 Iul. 44	11 Maii 62	15 Aug. 79
38	P. Franc. Xav. Renaud, <i>Canad.</i>	11 Apr. 43	14 Aug. 62	15 Aug. 79
39	P. Ricardus Friedl, <i>Venet.</i>	16 Sept. 47	1 Nov. 62	2 Febr. 81
40	P. Victor Cathrein, <i>Germ.</i>	8 Maii 45	12 Oct. 63	2 Febr. 81
41	P. Ioannes Clavé, <i>Tolos.</i>	21 Oct. 43	15 Sept. 64	2 Febr. 82
42	P. Iosephus Biederlack, <i>Austr.</i>	25 Mart. 45	19 Oct. 64	25 Mart. 82
43	P. Aloisius Caterini, <i>Rom.</i>	1 Dec. 43	1 Nov. 69	2 Febr. 83
44	P. Ioannes Granero, <i>Tolet.</i>	27 Oct. 48	31 Mart. 67	15 Aug. 84
45	P. Ludovicus Querini, <i>Taur.</i>	20 Maii 46	3 Oct. 69	2 Febr. 85
46	P. Petrus Finlay, <i>Hibern.</i>	15 Febr. 51	2 Mart. 66	2 Febr. 86
47	P. Iosephus Heinrich, <i>Camp.</i>	16 Maii 48	24 Febr. 72	2 Febr. 89
48	P. Iosephus Grimmelman, <i>Missour.</i>	17 Mart. 53	9 Aug. 71	15 Aug. 89
49	P. Iosephus Bampton, <i>Angl.</i>	28 Oct. 54	7 Sept. 71	2 Febr. 90
50	P. Aloisius Cattaneo, <i>Venet.</i>	6 Iun. 52	25 Sept. 73	2 Febr. 90
51	P. Matthaeus Devitt, <i>Hibern.</i>	26 Iun. 54	11 Maii 72	3 Febr. 90
52	P. Vincentius Sammut, <i>Sicul.</i>	14 Febr. 57	25 Aug. 71	15 Aug. 90
53	P. Thomas Gannon, <i>Maryl.</i>	14 Iul. 53	3 Aug. 72	2 Febr. 91
54	P. Iacobus A. Rockliff, <i>Calif.</i>	4 Oct. 52	30 Sept. 72	2 Febr. 91
55	P. Eugenius Magevney, <i>Missour.</i>	1 Dec. 55	27 Iul. 72	15 Aug. 91
56	P. Ignatius M. Ibero, <i>Cast.</i>	15 Nov. 58	5 Aug. 72	2 Febr. 92
57	P. Telesphorus Filiatrault, <i>Canad.</i>	9 Nov. 52	13 Febr. 75	2 Febr. 92

N.	Nomina et cognomina Patrum.	Ortus.	Ingressus.	Gradus.
8	P. Carolus Blount, <i>Angl.</i>	20 Iun. 1855	7 Sept. 1872	2 Febr. 1893
9	P. Iosephus Barrachina, <i>Arag.</i>	24 Mart. 56	4 Maii 73	2 Febr. 93
0	P. Iacobus Daniel, <i>Franc.</i>	5 Apr. 51	18 Apr. 75	2 Febr. 93
1	P. Gulielmus Clark, <i>Maryl.</i>	11 Aug. 56	7 Ian. 76	2 Febr. 93
2	P. Antonius Iñesta, <i>Arag.</i>	23 Febr. 54	25 Nov. 78	2 Febr. 93
3	P. Gulielmus Power, <i>Neo-Aurel.</i>	19 Apr. 55	22 Iul. 73	2 Febr. 94
4	P. Caesar da Silva, <i>Lusit.</i>	30 Sept. 59	2 Oct. 74	2 Febr. 94
5	P. Antonius Stopa, <i>Galic.</i>	31 Oct. 59	27 Sept. 76	2 Febr. 94
6	P. Iosephus Aicardo, <i>Tolet.</i>	27 Iul. 61	24 Sept. 76	2 Febr. 95
7	P. Isidorus Vogels, <i>Neerl.</i>	4 Mart. 60	26 Sept. 77	2 Febr. 95
8	P. Iulius Auriault, <i>Franc.</i>	19 Febr. 55	28 Sept. 81	2 Febr. 95
9	P. Henricus Woods, <i>Calif.</i>	27 Apr. 54	16 Aug. 78	2 Febr. 96
0	P. Gomarus Schuurmans, <i>Neerl.</i>	26 Iun. 62	26 Sept. 78	2 Febr. 96
1	P. Iacobus De Potter, <i>Neo-Aurel.</i>	12 Iul. 55	27 Apr. 75	3 Febr. 96
2	P. Arthurus Vermeersch, <i>Belg.</i>	26 Aug. 58	27 Sept. 79	3 Febr. 96
3	P. Petrus Tacchi Venturi, <i>Seor. S. I. Rom.</i>	11 Aug. 61	12 Nov. 78	2 Febr. 97
4	P. Augustus Bulot, <i>Lugd.</i>	27 Sept. 60	6 Sept. 83	15 Aug. 98
5	P. Wlodimirus Piatkiewicz, <i>Galic.</i>	26 Dec. 65	8 Aug. 80	2 Febr. 99
6	P. Augustus Coemans, <i>Belg.</i>	25 Mart. 64	27 Sept. 81	2 Febr. 99
7	P. Aloisius Chauvin, <i>Lugd.</i>	26 Iul. 61	12 Sept. 83	2 Febr. 1900
8	P. Ludovicus Poullier, <i>Camp.</i>	22 Dec. 65	2 Oct. 84	3 Febr. 02
9	P. Henricus Rosa, <i>Taur.</i>	17 Nov. 70	11 Oct. 86	2 Febr. 04
0	P. Paschalis Borrello, <i>Sicul.</i>	1 Apr. 66	11 Oct. 86	25 Mart. 04
1	P. Alexander Villaseñor, <i>Mexic.</i>	22 Oct. 70	13 Nov. 87	2 Febr. 05
2	P. Iacobus Bús, <i>Hung.</i>	29 Apr. 61	8 Apr. 91	15 Aug. 06
3	P. Iosephus Calot, <i>Tolos.</i>	26 Iul. 59	16 Nov. 92	2 Febr. 07
4	P. Camillus Crivelli, <i>Mexic.</i>	18 Iul. 74	12 Nov. 88	15 Aug. 07
5	P. Gabriel Jablonkay, <i>Hung.</i>	28 Iul. 74	30 Iul. 88	2 Febr. 08
6	P. Candidus Mendes, <i>Lusit.</i>	17 Ian. 74	7 Sept. 88	2 Febr. 08

POST ELECTIONEM.

P. Alfredus Maertens, *Proc. Gen.*

Quis ergo nostrum inficiabitur, electionem ab Apostolis tanta sapientia, consilio et ordine factam, a Mariae Virginis magisterio et intercessione esse repetendam? Quis autem non videt magnam affinitatem inter nostrum conventum et coetum Apostolorum? Idem finis, maior Dei gloria; eadem vitae conditio, apostolatus; eadem professio, religiosa perfectio; eadem sors nos manet, scilicet ampla seges vexationum; idem supremus Dux, Christus; eadem Regina, Maria; hic omnes unanimis sumus, sicut ipsi; illi in secretum locum secesserunt iussu Domini Nostri Iesu Christi; et nos ex Dei voluntate hac aula inclusi sumus, ut orantes cum Deo colloquamur, et cum nullo alio; ipsi participes erant *fractionis panis*; et nostra labia rubescunt Sanguine Iesu Christi recens recepto. Ex iisdem causis idem consequetur effectus. Congregatio generalis prima, ubi agit de conditionibus ad bonam electionem faciendam requisitis, dicit: *Post informationem consideratio et discursus sunt necessaria; sed multo magis oratio, quae illustrationem impetret a Deo sapientiae fonte ad bene iudicandum et eligendum eum, qui Deo quam maxime sit placiturus.* Sed B. Virgo fuit, quae *lumen aeternum mundo effudit*; ipsa ab omnibus salutatur ut *Mater boni consilii*, et *Sedes sapientiae*; eamque Ecclesia nobis exhibet clamantem: *Meum est consilium et aequitas.* Ubinam Electores spem suam constituere debent? Respondet eadem Congregatio: *In divina gratia, potius quam in humana diligentia.* Verum enimvero divinae gratiae Mater est Maria, et nulla de caelo gratia in terras descendit, quae per manus Mariae non transeat, ut scribit S. Bernardus. Optima est electio, quando is fuerit electus qui iam a Deo electus est; quod rogabant Apostoli orantes: *Ostende quem elegeris.* At quis penitius Cor Christi cognoscit, quam eius Mater? Alii cognoscunt homines a voce, a vultu, a gressu; Mater vero intuetur cor filii, et omnibus illud revelat libentissime.

Cum respicio imaginem depictam, quae in hac aula sedem tenet honoris, video Mariam Infantem Iesum blande porrigentem ad S. P. Ignatium, et Divinum video Infantem tangentem librum Constitutionum, et quasi dicentem: *Digitus meus est hic.* Illinc mihi videor videre Reginam Congregationis huc intröeuntem, et Electoribus suggerentem quis sit *in mente Dei* praelectus. Et nos, quomodo a Maria accepimus Fundatorem, Exercitia

Spiritualia et Constitutiones, ita et Praepositos universae Societati per eius manus donatos censemus.

II. Memor tantorum beneficiorum P. Claudius toti Societati commendatum voluit, sicuti ait Congregatio generalis IX, ut communibus litanis adderetur hymnus Marialis *Ave Maris Stella*, cui ipsa Congregatio, decreto 7, adiunctam voluit antiphonam *Sub tuum praesidium*, et orationem *Defende*, ut quisque recorderetur Deiparam semper esse paratam ad defendendam ab omni adversitate, tamquam suam familiam, Societatem. Provinciae omnes restitutae Societatis litanias Lauretanas sponte praemittunt litanis Sanctorum, veluti tributum quotidianae pietatis, et nobilissimis Mariae titulis novum illum voluerunt adiectum: *Regina Societatis Iesu*. Qui titulus, ut novas amoris flammās erga Deiparam in corde Nostrorum excitaret, R. P. Wernz curavit ut omnium oculis praesens fieret per imaginem prima vice et exquisita diligentia ad amussim expressam ex illo archetypo, coram quo in basilica romana S. Pauli S. P. Ignatius cum primis Sociis solemnem professionem emisit. Ex historia Societatis eruitur, quod tunc temporis aderat ibi coram Maria tota Societas iuridice et plene constituta; electio praeiverat primi Praepositi Generalis; habebantur vota solemnia; et Societas illam electionem et professionem per Mariam ratam firmamque haberi voluit. Effigies illa Mariae, quam et in hac aula conspicimus, in singulas Societatis domos iam introducta est, novo titulo inscripta: *Regina Societatis Iesu*, auctore P. Wernz, cuius ultimum documentum nobis relictum, veluti animi sui testamentum, datum est die sacra Virgini ad Nives, ad huius Reginae cultum splendidiorem provehendum per Marianas Sodalitates per totam Italiam. Beata manus, quae de Maria scribens riguit!

In hoc generali conventu universa Societas est repraesentata per Vicarium generalem, Assistentes, Praepositos Provinciarum et Electores huc missos a septem et viginti Provinciis in toto orbe institutis. Cum autem Deipara sit Regina Societatis, huius Congregationis Regina iure est agnoscenda. Vos, vos appello, RR. PP., qui ex dissitis regionibus, terra marique fessi, per varios casus, per tot discrimina rerum, in hanc almam Urbem incolumes adducti fuistis. Iter longum, et propter immane bellum periculis plenum, sub tutela *Stellae maris* alacres confecistis; et

Quis ergo nostrum inficiabitur, electionem ab Apostolis tanta sapientia, consilio et ordine factam, a Mariae Virginis magisterio et intercessione esse repetendam? Quis autem non videt magnam affinitatem inter nostrum conventum et coetum Apostolorum? Idem finis, maior Dei gloria; eadem vitae conditio, apostolatus; eadem professio, religiosa perfectio; eadem sors nos manet, scilicet ampla seges vexationum; idem supremus Dux, Christus; eadem Regina, Maria; hic omnes unanimes sumus, sicut ipsi; illi in secretum locum secesserunt iussu Domini Nostri Iesu Christi; et nos ex Dei voluntate hac aula inclusi sumus, ut orantes cum Deo colloquamur, et cum nullo alio; ipsi participes erant *fractionis panis*; et nostra labia rubescunt Sanguine Iesu Christi recens recepto. Ex iisdem causis idem consequetur effectus. Congregatio generalis prima, ubi agit de conditionibus ad bonam electionem faciendam requisitis, dicit: *Post informationem consideratio et discursus sunt necessaria; sed multo magis oratio, quae illustrationem impetret a Deo sapientiae fonte ad bene iudicandum et eligendum eum, qui Deo quam maxime sit placiturus.* Sed B. Virgo fuit, quae *lumen aeternum mundo effudit*; ipsa ab omnibus salutatur ut *Mater boni consilii*, et *Sedes sapientiae*; eamque Ecclesia nobis exhibet clamantem: *Meum est consilium et aequitas.* Ubinam Electores spem suam constituere debent? Respondet eadem Congregatio: *In divina gratia, potius quam in humana diligentia.* Verum enimvero divinae gratiae Mater est Maria, et nulla de caelo gratia in terras descendit, quae per manus Mariae non transeat, ut scribit S. Bernardus. Optima est electio, quando is fuerit electus qui iam a Deo electus est; quod rogabant Apostoli orantes: *Ostende quem elegeris.* At quis penitus Cor Christi cognoscit, quam eius Mater? Alii cognoscunt homines a voce, a vultu, a gressu; Mater vero intuetur cor filii, et omnibus illud revelat libentissime.

Cum respicio imaginem depictam, quae in hac aula sedem tenet honoris, video Mariam Infanтем Iesum blande porrigentem ad S. P. Ignatium, et Divinum video Infanтем tangentem librum Constitutionum, et quasi dicentem: *Digitus meus est hic.* Ilinc mihi videor videre Reginam Congregationis huc intröeuntem, et Electoribus suggerentem quis sit *in mente Dei* praelectus. Et nos, quomodo a Maria accepimus Fundatorem, Exercitia

Spiritualia et Constitutiones, ita et Praepositos universae Societati per eius manus donatos censemus.

II. Memor tantorum beneficiorum P. Claudius toti Societati commendatum voluit, sicuti ait Congregatio generalis IX, ut communibus litanis adderetur hymnus Marialis *Ave Maris Stella*, cui ipsa Congregatio, decreto 7, adiunctam voluit antiphonam *Sub tuum praesidium*, et orationem *Defende*, ut quisque recordetur Deiparam semper esse paratam ad defendendam ab omni adversitate, tamquam suam familiam, Societatem. Provinciae omnes restitutae Societatis litanias Lauretanis sponte praemittunt litanis Sanctorum, veluti tributum quotidianae pietatis, et nobilissimis Mariae titulis novum illum voluerunt adiectum: *Regina Societatis Iesu*. Qui titulus, ut novas amoris flammas erga Deiparam in corde Nostrorum excitaret, R. P. Wernz curavit ut omnium oculis praesens fieret per imaginem prima vice et exquisita diligentia ad amussim expressam ex illo archetypo, coram quo in basilica romana S. Pauli S. P. Ignatius cum primis Sociis solemnem professionem emisit. Ex historia Societatis eruitur, quod tunc temporis aderat ibi coram Maria tota Societas iuridice et plene constituta; electio praeiverat primi Praepositi Generalis; habebantur vota solemnia; et Societas illam electionem et professionem per Mariam ratam firmamque haberi voluit. Effigies illa Mariae, quam et in hac aula conspicimus, in singulas Societatis domos iam introducta est, novo titulo inscripta: *Regina Societatis Iesu*, auctore P. Wernz, cuius ultimum documentum nobis relictum, veluti animi sui testamentum, datum est die sacra Virgini ad Nives, ad huius Reginae cultum splendidiorem provehendum per Marianas Sodalitates per totam Italiam. Beata manus, quae de Maria scribens riguit!

In hoc generali conventu universa Societas est repraesentata per Vicarium generalem, Assistentes, Praepositos Provinciarum et Electores huc missos a septem et viginti Provinciis in toto orbe institutis. Cum autem Deipara sit Regina Societatis, huius Congregationis Regina iure est agnoscenda. Vos, vos appello, RR. PP., qui ex dissitis regionibus, terra marique fessi, per varios casus, per tot discrimina rerum, in hanc almam Urbem incolumes adducti fuistis. Iter longum, et propter immane bellum periculis plenum, sub tutela *Stellae maris* alacres contectistis; et

dum in multis Congregationibus generalibus initio sessionum aliquot ex Electoribus adhuc aberant, in hoc congressu, cuius inchoatio est insignita festo Virginis in templo perlitantis, omnes compellanti respondimus *sicut stellae vocatae* a Deo: *adsumus*. Nec minori admiratione dignum videtur, quod ipsa haec Congregatio in Italiam, tamquam in tranquillam oasim, obstrepentibus circum armorum clangoribus, cogi potuerit.

Hoc loco non possum me tenere quin referam verba Benedicti XIV, quibus in Bulla aurea *Gloriosae Dominae* suprema sua auctoritate confirmat quod penes nostros proverbium est, nimirum Societatem Iesu esse simul Societatem Mariae. « S. Ignatius (ait Summus Pontifex) perpendens, quod Ecclesia a filiis suis omnibus in peculiaribus eorum necessitatibus atque periculis cum fiducia adeundam suadet B. V. Mariam, tamquam Advocatam apud suum Deique Unigenitum Filium loquentem pro nobis bona; et hanc praedicat mysticam arcam foederis, in qua reconciliationis nostrae impleta sunt sacramenta; perpendens insuper Ignatius quod Maria est caelestis veluti rivus, per quem gratiarum omnium atque donorum fluentia in miserorum mortalium sinum deducuntur, et ipsa est aurea caeli porta, per quam in sempiternae beatitudinis requiem aliquando intrare confidimus; haec atque alia, inquam, perpendens B. Ignatius, qui ad maiorem Dei gloriam propagandam militantis Ecclesiae castra novis sub SS. Nominis Iesu vexillo conscriptis legionibus auxit; quum magnum certamen sibi suisque militibus, pro sua cuiusque non minus quam pro aliorum salute propositum, animo prospiceret, aptissimum sibi praesidium in B. Virginis tutela statuendum esse sanctissime iudicavit. Idcirco cum primum e patria domo digressus, grandia iam tum in corde suo volvens, sacrae militiae tirocinium ponere decrevisset, ad ipsius Virginis pedes statim se contulit, et sub Illius auspiciis arduum perfectionis iter ingressus est. Quum vero deinceps, primo commilitonum delectu habito, ipsos iam in aciem ducere institueret, non alibi quam in acde Virginis Parisiis apud Montem Martyrum sollemni sacramento se cum illis adstrinxit, atque in hoc veluti firmissimo lapide prima Instituti sui fundamenta solidavit. Quod ante ipsi usitatum fuit, ut nihil fere gravius, nisi invocato prius Mariae nomine, aut statueret aut aggrederetur, id omnibus alumniis suis documento esse voluit, ut in obeundis *professionis*

suae officiis atque laboribus, in Eius potissimum patrocinio divini adiutorii spem collocarent, et in adeundis pro religione periculis hanc sibi Turrim fortitudinis, ex qua clypeorum millia pendent, a facie inimici perfugium et munimentum esse confiderent ». Hactenus Summus Pontifex Benedictus XIV.

III. Superest, RR. PP., ut inspiciamus quomodo Virgo Maria, sicuti est electionis consiliatrix et eligentium tutela, sit etiam pro electo exemplar virtutum, quae tanto oneri ferendo sunt necessariae. Ni fallor, inter varias dotes, quibus S. P. Ignatius vult ornari Praepositum Generalem, praecipua recensetur magnanimitas. Nam in parte IX Const. c. II, n. 5 haec habentur: « Animi magnitudo ac fortitudo est ei pernecessaria ad infirmitatem multorum ferendam, et res magnas in divino servitio aggreddendas, in eisque constanter perseverandum; non propter contradictiones animum despondendo, nec ab eo quod ratio et divinum obsequium postulat, ullis precibus aut minis separari se sinendo; ut omnibus demum casibus, qui incidere possunt, sit superior; nec prosperis efferri, nec adversis deiici animo sese permittat; paratissimus, cum opus esset, ad mortem pro Societatis bono in obsequium Iesu Christi Dei ac Domini nostri subeundam ». Scio equidem a S. P. Ignatio requiri in Praeposito magnam cum Deo coniunctionem, intimamque familiaritatem; splendorem insuper charitatis erga omnes, et internam mortificationem, et externam morum compositionem. Sed haec omnia vel sunt media, vel sunt effectus magnanimitatis. Sit Praepositus vigilans et sollicitus ad res incipiendas; sit strenuus ad eas conficiendas; et tunc orationis spiritus, charitas, discretio, tranquillitas animi, ardens zelus illum exornabunt. Iamvero ubinam electus luculentius et efficacius magnanimitatis exemplum reperiet, quam in Virgine Maria, cum Mater Dei electa et renunciata fuit? Minus honoris quam doloris nunciavit Virgini Archangelus Gabriel. Nos Praeposito Generali non aureum diadema, sed spineam coronam offerimus. Virgo penitus cognoscebat, tum ex privata revelatione ei divinitus facta, tum ex lectione prophetiarum Davidis et Isaiae, Redemptorem promissum *Virum dolorum* futurum, eiusque Matrem *Reginam Martyrum*; Praepositus intime cognoscit ex historia Societatis, per tria et amplius revoluta saecula, se positum iri *in signum cui contradicetur*. Vidit Maria se non posse fieri Matrem hominum, nisi

magno dolore iuxta crucem eos parturiendo, ut ait S. Bernardus; videt Praepositus se non posse fieri Patrem Societatis, nisi Crucis Christi, quam S. P. Ignatius tamquam hereditatem Societati a Deo efflagitavit, particeps fiat. Persensit sacrificium Mariae, sed magna animi fortitudine ad maiorem Dei gloriam et ad humani generis salutem consensum praebeuit illuminatum et generosum, et Mater effecta est Christi et nostra; persentit novus Praepositus magnas difficultates suo muneri inhaerentes; sed, cum victima requiratur ad bonum commune, nec possit collatam dignitatem respuere, seipsum offert *hostiam viventem* ad maiorem Dei gloriam et ad animarum salutem. Consensus a Virgine datus ad dolores et ad martyrium, per illud verbum sacramentale *Fiat*, erat per totam vitam irrevocabilis, et crux continuo ante oculos Matris prostabat, quinimmo potius eam suo pondere opprimebat; officium impositum in nomine Iesu novo Praeposito est perpetuum, quia lex a S. P. Ignatio lata est, ut *quamdiu rivet, Societati praesit* (1) ad exemplum Summi Ducis, qui in cruce mortuus est, et nonnisi post mortem de cruce fuit ab aliis depositus. RR. PP., altare paratum est; ab alto Iesus crucifixus eminet novum athletam excitaturus ad holocaustum; Deipara electionem respicit; super altare mox in urnam proicietur nomen victimae. Electus e Corde Mariae, quod est *Speculum iustitiae*, ceteras virtutes, cuius ornatu debet esse clarissimus, haurire poterit, praesertim intimam cum Deo unionem, amabilem charitatem erga fratres, in dignitate humilitatem, in fortitudine benignitatem, in directione prudentiam, in sollicitudine discretionem. Quod videre fuit in R. P. Wernz, qui vivens ac moriens suae erga Deiparam pietatis, et praeclara virtutum exempla nobis imitanda reliquit.

Sapientes igitur fuerunt Electores, cum electionem Praepositi, quod est maximum Congregationis generalis negotium, in festo Immaculae Lapurdensis peragendam esse statuerunt, Illam agnoscentes tamquam electionis Praesidem et Congregationis Moderatricem. Virgo Immaculata prope Lapurdum dixit: Orandum est; et nos oravimus: Poenitentiae vacandum, et nos corporis afflictationibus vacavimus.

(1) *Const.* p. IX, c. 1, n. 1.

Finem dicendi facio cum Congregatione generali XXIII, in qua, felici faustaue conclusione laborum, Societas se totam devovit et sacravit purissimo Cordi Mariae, quam (ut ait) *semper ut dulcissimam Matrem coluit, colit et colet*, praesertim in Congregationibus generalibus, in quibus Electores Mariam audiunt de se dicentem iure merito: *Meum est consilium et aequitas; mea est prudentia, mea est fortitudo; per me reges regnant, et legum conditores iusta decernunt* (1).

Quocumque me verto in hac aula, Mariae imagines video nos blande respicientes. O bona Mater, nos orphani facti sumus absque patre; da nobis Patrem. Moerentes sumus; da nobis Consolatorem: milites sumus; da nobis Ducem: obedientiae avidi sumus; da nobis Superiorem: doctrinae solidae percupidi; da nobis Magistrum; sed super omnia da nobis Patrem, cui cum omni fiducia dicere possumus: *Monstra te esse Patrem*; sicut tibi fidentes illud iteramus: *Monstra te esse Matrem*. Orphani huc ingressi sumus, sed mox hinc egredientes ovantes deducemus Patrem nostrum a te nobis paratum in templum ad gratiarum hymnum concinendum.

9.

16 Martii 1915.

Oratio A. R. P. Praepositi Generalis ad Summum Pontificem Benedictum XV habita postridie idus martias an. MCMXV, universo adstante Patrum Congregatorum conventu.

BEATISSIME PATER:

En, ad Pedes Sanctitatis Tuae provoluti Provinciales ac Deputati omnium vigintiseptem Provinciarum et septendecim milium Sodalium Societatis Iesu, cum Patribus Assistentibus et Praeposito suo, qui sub crucis vexillo Deo militare sibi proposuerunt et « soli Domino ac Ecclesiae ipsius sponsae sub Romano Pontifice, Christi in terris Vicario, servire ad fidei defensionem et propagationem et profectum animarum in vita et doctrina christiana » (2). Cum Tua benedictione, Beatissime Pater, in Urbem convenimus ad gravia Societatis nostrae negotia tra-

(1) *Prov. VIII*, 14-15.(2) *Litt. App. Iulii III*, 21 iul. 1550.

ctanda, et iam, principalibus saltem negotiis confectis, Tuam iterum benedictionem imploraturi ad thronum Tuum accessimus, antequam ad labores consuetos, pro maiore Dei gloria et aeterna animarum salute susceptos, redeamus.

Sicut omnes fideles, ita et nos *fides viva* et *caritas ardens* ad Te, Beatissime Pater, adduxerunt: *Fides* qua in Tua augusta persona Successorem illius videmus, cui dictum est: « Tu es Petrus et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam »; *amor ardens* erga Ducem nostrum supremum in terra, erga Patrem nostrum amantissimum, erga Vicarium Iesu Christi Filii Dei vivi, cuius nomine insigniri Divina Providentia per Sanctam Sedem minimam Societatem nostram permisit. Et quamvis minimam Societatem et verbo et corde nos esse profiteamur, tamen omni cum humilitate peculiari modo cum Sede Apostolica unitos nos esse gloriamur. Etenim ex Constitutionibus Fundatoris nostri, non sine divino afflatu conscriptis, Societas singulari voto obedientiae Summo Christi Vicario sine ulla excusatione sese obstrinxit, « ut quocumque gentium ad maiorem Dei gloriam et animarum auxilium, inter infideles vel fideles, nos mittendos censuerit, nos conferamus » (1). Et cum Sanctus Pater noster Ignatius item praescripsisset, ut Praepositus Generalis intra annum Summo Pontifici hoc votum declarare deberet, meliorem occasionem me nacturum esse non putavi, quam hanc qua universa Societas hic quasi praesens adest, ut votum hoc coram Sanctitate Tua renovemus atque ita digne inauguramus novum saeculum post restitutam per Pium VII felicis memoriae Societatem nostram.

Benigne Paulus III parvum manipulum Sociorum, qui cum S. Ignatio se ipsi obtulerunt, excepit; benigne Pius VII Socios denuo in Societatem coadunavit, ut Ecclesiae in ea servire possent; benigne et Tu, Beatissime Pater, nos ultimos operarios, in vinea Domini Tibi commissa, admittere digneris eisque hanc benevolentiam conservare, cuius signa tam illustria iam nobis dedisti. Aurum et argentum non habemus, sed quod habemus, hoc Tibi Vicario Christi tradimus, vires nempe, corda, vitam nostram. — Turbulentis et periculosissimis pro Ecclesia temporibus S. Ignatius Societatem condidit et Successori Petri humi-

(1) Const. p. VII, c. 1, n. 1.

liter obtulit; tristissima est praesens conditio, cum immane bellum magnam partem Europae devastetur, « quo nullum fortasse nec atrocius post hominum memoriam fuit, nec luctuosius » (1). At nihil timendum esse censemus; cum Sede Apostolica inconcussa unimur; quo vehementiores in eam procellae irruerint, eo arctius cum ea coniungemur, eo fidelius in ipsius defensione perseverabimus. Debiles sunt vires nostrae, Beatissime Pater, numerosi nostri defectus; at mediis in tempestatibus semper voti nostri memores erimus, semper ad nutum tuum parati ac prompti. Et cum Sanctitas Tua in litteris encyclicis velut proprium opus Sui Pontificatus assumpserit « ut Iesu Christi *caritas* in hominibus dominetur », hoc et ipsi diligentissime studebimus, ut tum inter nos uniti maneamus (prouti singulari divini Cordis gratia tempore huius nostrae Congregationis coniunctissime conviximus), tum inter Christi fideles omnium gentium, per universum orbem terrarum dispersos, hanc coniunctionem et caritatem fraternam pro viribus nostris promoveamus. Simul quoque Tuis monitis obedientes, summo opere contendemus *integram conservare fidem* et incolumem ab omni erroris afflatu, « relictis quaestionibus quibus nihil proficitur », Eumque sequentes maxime quem Christus constituit « custodem et interpretem veritatis ».

Haec sunt vota, haec proposita nostra quae Tibi, Beatissime Pater, offerimus. Ut ea fideliter servare et opere exsequi possimus, Apostolicam benedictionem pro nobis universaque Societate humiliter imploramus, qua roborati alacriter nos ad praelia Domini praelianda iterum accingamus, qualiscumque sit sors quae nos maneat. Cum Christi Vicario uniti libenter patiemur, libenter moriemur, certi victoriae, quia portae inferi adversus Ecclesiam *super hanc petram* fundatam non praevalebunt.

10.

16 Martii 1915.

Summi Pontificis ad Praepositum Generalem Patresque Congregatos responsio.

Gratum Nobis vehementer est occasionem admissionis vestrae non praetermittere ut, quam animi laetitiam novo Generali Praeposito Societatis Iesu ac Patribus Assistantibus diversarum

(1) Encycl. *Ad beatissimi Apostolorum.*

Provinciarum testati haud ita pridem sumus, eandem hodie coram Provincialibus omnibus ac Deputatis omnium Sodalium eiusdem Societatis, quasi coram universa Societate Iesu, iterum aperiamus. Qua quidem laetitia non ea tantum ex causa perfundimur, quod Praepositum Generalem eum elegeritis virum qui dignissimus sane officio gravissimo esset, tum propter animi ingenique laudes, tum propter laudabile vitae genus et comprobatam cum Ecclesia necessitudinem; sed illo etiam ex capite quod delectionem merentissimi Moderatoris maxima cum concordia fraternaue cum conspiratione peractam esse noverimus. Esse igitur arbitramur, cur utraque huiusmodi re magnopere recreemur, et non recreemur solum, sed in magnam uberemque spem adducamur.

Scilicet spes Nobis firma est Sodalitatem, quae tam digno utatur Praeside, quaeque tam intimo, tam sincero ordinatoque voluntatum foedere conglutinetur, cumulate fore expectationi nostrae responsuram, tum in iis quae ad comparandas Ecclesiae utilitates pertineant, tum in iis quae ipsum interiorem exterioremque illustris coetus profectum spectent.

Infensa quidem, tristis, lacrimabilis ea aetas est in quam tum Pontificatus Noster, tum Moderatoris vestri designatio, tum uniuscuiusque vita atque opera inciderunt. At non haec certe, nec alia quaevis miserrima, Societatem Iesu deterrent; quae turbulentis maximeque periculosis pro Ecclesia temporibus orta, ideo procul dubio, Dei providentis consilio, Conditorisque divi Ignatii opera, est excitata ut peculiaribus temporum incursibus peculiariora munimenta opponeret, et singularia praesidia compararet.

Quae cum ita sint, quoniam necesse est ut, qui Ecclesiam universam gubernandam suscepit, habeat operae adiutores, eosque validos et paratos ad omnia, videmur equidem Nobis debere Nos in Societate Iesu plene confidere.

Multum profecto adlaborandum vobis erit, ut fides et doctrina Christi vitâ, praedicatione ac praeceptione vestra inclarescat, illustretur, diffundatur. Verum officii vestri optime fungendi non deest securitas, si una ex parte sanctitas vitae, quae, uti semper, omnis expers maculae existat oportet, in vobis praefulgeat, altera vero ex parte in praeceptione vestra puritas doctrinae resplendeat: splendeat vero certissime si commendatum

a Romanis Pontificibus scholarum catholicarum lumen Thomam Aquinatem sequi pergatis. Doctoris Angelici doctrina, quemadmodum de scriptis Conditoris vestri Ignatii commemorastis, non sine divino quodam afflatu allata dici potest. Eius igitur vestigiis libera voluntate insistentes, non modo cum Ecclesia sentietis, verum etiam tutissimam methodum docendorum Ecclesiae sensuum sequemini. Non intermissa praeterea alacritate laudem Summi Pontificis, vestris studiis, vestris operibus, vestra praedicatione, ad progrediens Ecclesiae emolumentum, ad succrescens animarum bonum, ad maiorem Dei gloriam promereri contendite. Dux vester egregius, praepositi singuli, sodales denique universi amplam futuram antiquae sollertiae segetem dubitare non sinunt. Multo tamen minus dubitare permittet exoratus a Nobis Ecclesiae Conditor et Custos, cuius gratiae sit auspex, Nostraeque benevolentiae testis apostolica benedictio quam vobis universaeque Societati Iesu per totum terrarum orbem diffusae amantissime impertimur.

11.

2 Februarii-18 Martii 1915.

Decreta XXVI^{ae} Congregationis Generalis, a restituta Societate VII^{ae}.

Sublato e vivis pientissimo exitu die 19 Augusti 1914 A. R. P. Francisco Xav. Wernz, octavo sui regiminis anno nondum expleto, ex eiusdem chirographo insequenti die renunciatus est Vicarius R. P. Eduardus Fine, Galliae Assistens. Qui, collatis cum PP. Assistentibus consiliis, suis litteris die 3 Septembris datis Congregationem Generalem indixit, nullo praestituto ob graves causas neque tempore neque conveniendi loco, sed tantum hac lege ut februario mense ineunte Provinciarum Praepositi Electoresque in eo qui designatus fuisset Comitibus loco, adesse commodè possent.

Causa Congregationis convocandae.

Mox alteris suis litteris die 21 Novembris datis, de unanimi Assistentium consensu Generalem Congregationem Romae, apud Collegium Germanicum et Hungaricum, indixit cogendam kalendis februariis anni 1915, eandemque inchoandam esse nuntiavit postero die B. Virginis Purificationi sacro. Cum igitur pridie Patres congregandi iam adessent Romae universi praeter P. Marcellum Renaud, Mexicanæ Provinciae Praepositum, una

Indicatur dies et locus.

cum eius sociis PP. Alexandro Villaseñor et Camillo Crivelli, Rectore Collegii Angelopolitani, qui tamen postridie mane ante actionem Genua advenerunt, constituto die 2 mensis, initium factum est Generali Congregationi XXVI, cui finem imposuit dies 18 Martii eiusdem anni 1915.

DECRETUM 1, *in manu scriptis act. 1.*

Congregatio
declaratur ple-
na ac legitima.

Electores
Provinciarum
Castellanae et
Lusitanae a
primae actio-
nis initio ab-
sunt;

deinde admit-
tuntur.

Eligitur Se-
cretarius ele-
ctionis.

Sociorum de-
lectus, qui P.
Vicarium ad
Pontificem co-
mitentur, ipsi
P. Vicario per-
mittitur.

Quos comites
ipse designa-
verit.

Eligitur Cong-
regationis
orator, et In-
cluser.

Postridie igitur kalendas februarias mane hora nona cum Patres Electores simul convenissent, declararunt ante omnia Congregationem hanc XXVI esse plenam ac legitimam. Deerant autem praeter P. Ianuarius Bucceroni, Provinciae Neapolitanae Electorem, domi aegrotantem, PP. Thomas Ipiña, Praepositus Domus Professae Bilbaensis, Ignatius Ibero, Rector Collegii Bilbaensis, Caesar da Silva et Candidus Mendes, illi Castellanae hi vero Lusitanae Provinciae Electores, de quorum legitima electione P. Vicarius cum PP. Assistentibus dubitaverat, ideoque secundum Formulam n. 7 eosdem iusserat initio a conventu abstinere. Rogatis igitur Patrum suffragiis, omnibus placuit, quolibet suppleto, quantum opus foret, electionis defectu, ut in comitium admitterentur, Congregatione tunc non decernente, utrum recte electi fuissent necne. Quibus peractis, unanimi plane consensu censuit Congregatio defectus quoscumque, qui forsan quomodolibet irrepserant, supplendos esse et de facto suppleri.

Tum secreto scrutinio ad plura suffragia electus est Secretarius electionis P. Petrus Tacchi Venturi, Elector Provinciae Romanae idemque Societatis Secretarius. Post haec cum Congregationem rogasset R. P. Vicarius, ut socios deligeret, qui se ad Summum Pontificem essent comitaturi, respondissetque Congregatio hanc ei curam esse demandandam, quinque antiquiores Professos sibi continuo adiunxit, unum ex singulis Assistentiis.

Fuerunt autem ex Assistentia Italiae P. Ianuarius Bucceroni, vel si adhuc morbo impediretur, qui ei proxime succedebat P. Iosephus Marra; ex Assistentia Germaniae P. Franciscus Xav. Schwärzler; ex Assistentia Galliae P. Ioannes Clavé; ex Assistentia Hispaniae P. Thomas Ipiña; ex Assistentia Angliae P. Franciscus Xav. Renaud.

Quibus a R. P. Vicario designatis, ad plura secreta suffragia electi sunt: P. Octavius Turchi, Romanae Provinciae Praepo-

situs, ad concionem ipso electionis die habendam, et extra Electorum numerum, P. Ferdinandus Ehrenborg, Collegii Germanici et Hungarici Vice Rector, ad Electores includendos.

2, in Ms. act. 2 et 3.

Ad plura secreta suffragia e singulis Assistentiis quinque Deputati electi sunt, qui detrimenta cognoscerent: ex Assistentia Italiae P. Aloisius Caterini, Rector Pontificiae Universitatis Gregoriana; ex Assistentia Germaniae P. Franciscus Xaverius Schwärzler, Praepositus Domus Professae Viennensis; ex Assistentia Galliae P. Iacobus Daniel, Rector Domus Probationis Cantuariensis; ex Assistentia Hispaniae P. Iosephus Barrachina, Elector Provinciae Aragoniae; ex Assistentia Angliae P. Antonius Maas, Praepositus Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis.

Fiunt electiones Deputatorum ad detrimenta cognoscenda.

Subinde renuntiati sunt a R. P. Vicario quatuor professione antiquiores Patres ex singulis Assistentiis, Gallica dempta ex qua ipse erat, qui secum iudicarent de ambitu, scilicet: ex Assistentia Italiae P. Ianuarius Bucceroni, Elector Provinciae Neapolitanae; ex Assistentia Germaniae P. Franciscus Xav. Schwärzler, Elector Provinciae Austriae; ex Assistentia Hispaniae P. Thomas Ipiña, Elector Provinciae Castellanae; ex Assistentia Angliae P. Franciscus Xav. Renaud, Elector Provinciae Canadensis. Tandem primo quatruidi die ad plura secreta suffragia designatus est Assistens electionis P. Franciscus Ehrle, Germaniae Provinciae Elector. Facta est autem eius electio secundo scrutinio, quia in primo eundem, ac duo alii Patres, suffragiorum numerum retulerat.

Iudices de ambitu renuntiantur.

Eligitur Assistens electionis in secundo scrutinio, cum in primo eundem suffragiorum numerum tres Patres tulerint.

3, in Ms. act. 4.

Die 11 Februarii, Apparitioni B. M. Virginis Immaculae sacro, integro exacto quatruiduo riteque omnibus servatis quae in Formula praescribuntur, magna animorum consensione secundo scrutinio ac longe pluribus medietate suffragiis electus est in Praepositum Generalem R. P. Wlodimirus Ledóchowski, Germaniae Assistens. Cuius electionis decretum, iuxta leges confectum, e vestigio a P. Vicario subscriptum et promulgatum fuit, interea dum P. Alfredus Maertens, Procurator Generalis, ad Vaticanas Aedes mittitur, ut quam primum electionem Summo Pontifici deferat.

Praepositi Generalis electio.

Nuntius electionis ad SS. Pontificem mittitur.

4, in Ms. act. 5 et 6.

Accito Pro-
curatore Gene-
rali, eliguntur
Secretarius
Congregatio-
nis,

Ita divino numine constituto Generali Societatis Praeposito, in prima post electionem sessione iussus est conventui adesse P. Alfredus Maertens, Procurator Generalis, qui, utpote Professor, inter Professos locum obtinuit. Vocandus vero non fuit Societatis Secretarius P. Petrus Tacchi Venturi; quia ut Elector Provinciae Romanae iam inde ab initio Congregationi interfuerat. Perrectum deinde est ad deligendum pluribus secretis suffragiis Congregationis Secretarium, qui idem fuit P. Petrus Tacchi Venturi, eodem munere in electione perfunctus. Haud dissimili suffragandi modo adiuncti sunt Secretario socii duo: P. Arthurus Vermeersch, Elector Provinciae Belgicae, et P. Franciscus Ehrle, Elector Provinciae Germaniae.

duo eius socii,

et Deputati ad
secernenda po-
stulata.

Tum ad postulata secernenda quinque iuxta Formulam electi sunt Deputati: ex Assistentia Italiae P. Franciscus de Paula Nalbone, Italiae Assistens; ex Assistentia Germaniae P. Rodolphus van Oppenraaij, Provinciae Neerlandicae Praepositus; ex Assistentia Galliae P. Eduardus Fine, Assistens Galliae; ex Assistentia Hispaniae P. Isidorus Zameza, Assistens Hispaniae; ex Assistentia Angliae P. Hermannus Walmesley, Assistens et ipse Angliae.

5, in Ms. act. 6 et 7.

Deputationes
quinque con-
stituuntur.

Ut decernendarum rerum expeditior eaque accuratior esset pertractatio, superiorum Congregationum exemplum fere omnium secuta, censuit Congregatio Deputationes quasdam esse constituendas. Rogatis igitur Patribus utrum earundem constitutio, Patrumque in eas cooptandorum designatio a solo Praeposito Generali, an ab eodem simul cum Deputatis ad secernenda postulata esset facienda, longe maiori parti placuit, ut Pater Noster cum Deputatis rem totam transigeret. Censuit quoque Congregatio Deputationum potestatem iis conditionibus esse nunc definiendam, quibus usa est ultima Congregatio Generalis XXV, decr. 4.

Quinque autem, quae constitutae sunt, Deputationes in hunc modum hisque titulis distinctae fuere:

I. De Instituto;

- II. De Votis;
- III. De Disciplina religiosa;
- IV. De Studiis;
- V. De Sacris ministeriis Societatis.

6, in Ms. act. 7.

Propositum fuit Congregationi tamquam felix eius laborum initium, ut instauratio festi Purissimi Cordis Deiparae Virginis cum Officio ac Missa a Sancta Sede Apostolica Societati peteretur.

Operam det
Pater Noster ut
festum Puris-
simi Cordis
Mariae pro So-
cietate instau-
retur.

Congregatio, mira omnium gratulatione, Patribus universis assurgentibus unaque voce acclamantibus, pia haec Sociorum vota Comitiorumque optimum auspiciu maximo quidem opere comprobans, Patri Nostro commisit, ut huiusmodi festum nomine Congregationis opportuno tempore impetrare studeret.

7, in Ms. act. 9.

Die 16 Februarii, quadridui capiendis informationibus addicti ultimo, omnibus a Formula praescriptis adamussim servatis, habita est Assistentium electio, excipientibus duobus Patribus Secretarii sociis in obseratam urnam suffragia trium Electorum domi aegrotantium. Fuerunt autem electi ad plura medietate secreta suffragia primoque omnes scrutinio: pro Italia P. Franciscus de Paula Nalbene, iam Assistens Italiae; pro Germania P. Rodolphus van Oppenraaij, Neerlandicae Provinciae Praepositus; pro Gallia P. Eduardus Fine, eo munere proxime functus; pro Hispania P. Iosephus Barrachina, Elector Aragoniae. Non fuerunt hoc die designati neque Assistens Angliae neque Admonitor. Cum enim postulatum a Congregatione fuisset, ut sextus Assistens pro America constitueretur, et res utpote quae maiori consideratione indigebat, adhuc iniudicata penderet, statuerant Patres electiones Assistentis Angliae atque Admonitoris, cum nova quaestione arcte coniunctas, in aliud tempus differendas esse.

Quatuor As-
sistentium ele-
ctio.

Electione quatuor Assistentium peracta, eorum quisque singillatim coram Crucifixi imagine genibus nisus ac dextera tenens sacra Iesu Christi Evangelia, conceptis e Formula sacramenti verbis, fidem suam iureiurando Societati obstrinxit.

8, in Ms. act. 7, 8, 14, 15, 19; 20, 22, 23.

Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis Provinciis proprius Assistens decernitur.

Cum postulatum fuisset, ut pro nostris Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis Provinciis Assistens proprius constitueretur, eo quod Societas in latissimis illis regionibus mirum in modum sociorum, domorum et operum numero excrevisset, ac maiora etiam in posterum incrementa habitura esse videretur; item, quod Status illi Foederati satis ingenio, moribus institutisque differrent a ceteris regionibus quae ad Assistantiam Angliae pertinent; tum demum, et maxime, quod Assistens proprius magnopere conferre posset ad verum Societatis spiritum in illis Provinciis retinendum augendumque, et ad Provincias easdem tam longe remotas arctius cum capite coniungendas: Congregatio, his diu multumque perpensis, secreto, uti statutum fuerat, scrutinio ac suffragiorum numero tres quartas partes superante decrevit, concedendum Provinciis nostris in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis Assistantem proprium, reliquis quinque omnino parem, eundemque Americae Assistantem nuncupandum, atque in hac ipsa Congregatione eligendum.

9, in Ms. act, 19, 23.

Creantur Assistentes Angliae et Americae.

Postquam decretum fuit novum Assistantem concedendum esse nostris Provinciis Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis, martiae kalendae constitutae sunt, in quas et eius electio incideret et simul deligerentur Assistens Angliae et Admonitor.

Rite ergo omnibus servatis quae nostrae leges iubent, praedicto die primo Martii, qui indicti quadridui ultimus fuit, ac recipientibus duorum aegrotantium Patrum suffragia binis Secretarii sociis, P. Francisco Ehrle ac P. Arthuro Vermeersch, ad plura medietate et secreta suffragia electi sunt, uterque primo scrutinio: Assistens Angliae P. Hermannus Walmesley, qui idem munus proxime obiverat; Assistens Americae P. Thomas Gannon, Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis Elector; qui ambo statim praescriptum iuramentum dedere.

Advocato Procuratore Generali, fit Admonitoris electio.

Post haec, accito P. Alfredo Maertens, Procuratore Generali, in eadem constituta forma, unica suffragatione, electus est Admonitor P. Eduardus Fine, Galliae Assistens.

10, in Ms. act. 10, 11, 12, 36, 38, 40, 41.

Ut Universitas Gregoriana, quae tam egregie de Ecclesia merita est tantamque Societati laudem comparavit hodieque comparat, tot utriusque cleri adolescentes ex omnibus fere terrarum plagis et familiis religiosis quamplurimis in sacris doctrinis erudiendo, cumulatus in dies omnium expectationi respondeat auctisque temporum necessitatibus parem se exhibeat; Congregatio Generalis, compluribus Provinciarum postulatis obsecundans, haec declaranda ac statuenda decrevit:

Benemerita
Universitas
Gregoriana,

1. Universitas Gregoriana, iuxta perspectam Summi Pontificis mentem, cui Societas libentissimo animo obtemperat, omnino unita Provinciae Romanae permaneat.

Provinciae Romanae adscripta permanens,

2. Propter dignitatem tamen et amplitudinem eiusdem Universitatis, quae ex mente Sancti Parentis nostri Ignatii ceteris omnibus Societatis Collegiis et Universitatibus veluti exemplar quoddam praelucere debet, eam Congregatio Generalis singulari curae ac providentiae Praepositi Generalis commendat, ut in eam peculiari quodam studio « superintendentiam » illam exerceat quae sibi a Constitutionibus in Societatis Collegia committitur *. Eam igitur optimis quos habere potuerit, professoribus instruat, quorum nominatio vel saltem approbatio ipsi Praeposito Generali sit reservata; studiis solide apteque ordinandis constanterque provehendis diligenter invigilet; denique in re familiari administranda Provinciae Romanae, quantum necessarium videatur, adiumento esse conetur.

singulari curae ac providentiae Praepositi Generalis commendatur,

* P. IV, c. 10, nn. 1, 2; P. IX, c. 3, nn. 1, 3.

3. Omnibus autem Societatis Provinciis magnopere commendatur, ut maius et universalius bonum intuentes, omni qua possint ratione prosperum Universitatis Gregorianaе statum evehere curent, tum rem familiarem adiuvando, tum, ubi opus fuerit, optimos quosque professores concedendo.

neque Provinciarum omnium benevolentiae.

11, in Ms. act. 12, 13, 14, 15, 24, 28.

Delatis a non paucis Provinciis et privatis Patribus postulatis, ut « tempori consentanea et bono universali utilis » recognitio atque collectio Iuris nostri fieret, Congregatio, vestigiis insistent Congregationum II, III, V, VI, VII atque aliarum, hanc

Statuitur ut
Ius nostrum,

Praeposito Generali curam demandat, ut adhibitis, qua ipsi libuerit ratione, harum rerum in Societate viris peritissimis, ea quae sequuntur praestanda suscipiat:

servatis fideliter spiritu praescriptisque Constitutionum, recognoscatur,

1. Fideliter inhaerendo spiritui praescriptisque Constitutionum Sancti Parentis ac traditionibus Societatis, Instructiones, Ordinationes Generalium, Regulae, itemque Decreta et Canones Congregationum Generalium recognoscantur, quo magis et nostrae leges ad hodiernum facilioremque usum adaptentur, et Iuris nostri proprii cum pontificio Iure vigente plena conciliatio eluceat, sive, ubi opus fuerit, earundem legum nostrarum adhibita accommodatione, sive impetrata a S. Sede speciali confirmatione.

certis quidem legibus.

2. Accurate elucubrentur et cum Provinciis communicentur schemata tum recognitarum regularum tum decretorum, quibus in proxima Congregatione Generali a Patre Nostro, quo sibi tempore visum fuerit, convocanda, Societatis Ius integre recognitum sanciat et promulgetur.

Quomodo nova Instituti editio sit adornanda.

* Cong. Gen. III, d. 23.

** Cong. Gen. VIII, d. 14.

Conficienda Epitome Iuris nostri.

3. Huic autem Iuris nostri recognitioni conformis, editio nova Instituti adornetur tamquam Societatis Iuris et institutionis spiritualis nostrae authentica forma; in qua quidem editione id erit observandum, ut Examen Generale et Constitutiones cum Declarationibus, Decreta quoque Congregationum praecedentium « inviolata permancant », * « sicuti nunc edita sunt ». **

4. Codicum recentiorum instar, numerata articulorum serie, Epitome conficiatur Iuris nostri universi, quale ex legibus tum Regularium communibus tum Societatis propriis colligitur, idque etiam opus, antequam approbetur, singulis Provinciis examinandum proponatur.

Bullarium Societatis integrum in votis est Congregationi.

5. Optandum item censet Congregatio, ut Bullarium Societatis integrum scite adornetur, in lucem publicam suo tempore proditurum.

12, in Ms. act. 25, 27.

Simpliciores definiuntur normae in ordinis praerogativa deferenda Professis.

Quoniam leges de praecedentia inter Professos, ad Congregationem Provinciam et Generalem quod attinet, a Congregationibus Generalibus XIII, decr. 10, ac XIV, decr. 19, statutae, ac demum ab A. R. P. Antonio M. Anderledy, e mandato Congregationis Generalis XXIII, decr. 47, explicatae in litteris ab

eodem datis die 27 Aprilis 1886, non paucis adhuc difficultatibus locum relinquunt, Congregatio normas quae sequuntur in posterum servandas esse decernit:

1. Ex duobus qui uno eodemque die professionem quatuor votorum ediderunt, ille anteferatur qui diutius in Societate vixerit, tempore nempe religionis computato a die quo canonice tirocinium inchoatum fuit.

2. Quod si tirocinium uterque inchoaverit uno eodemque die, maior natu anteferatur.

3. Si demum, quod vix contigerit, eodem etiam die nati sint, res ante singulas Congregationes Provinciales a Praeposito Provinciae coram Consultoribus sorti committatur.

13, in Ms. act. 26, 27, 29, 31.

Dubium item propositum fuit, si quando in Congregationibus Provincialibus quaestio fieret de mutandis Constitutionibus vel Decretis Congregationum, utrum duplex praescriberetur suffragatio: una praevia sitne ea de re agendum, altera de ipsa re proposita, quemadmodum id pro Congregatione Generali, in Congr. VI, decr. 11, atque in Formula n. 68, clare praecipitur; an vero unica tantum suffragatio.

Quot qualesque suffragationes requirantur in Congregationibus Provincialibus, si quando de mutandis Constitutionibus vel Decretis veniat quaestio.

Congregatio, collatis decr. 13 Congr. VI et canone 4 eiusdem Congregationis, et n. 46 Formulae Congregationis Provincialis, duplicem requiri suffragationem censuit: priorem quidem ad duas tertias partes, alteram ad plura simpliciter; * eodemque sensu intelligendum esse decretum 13 Congregationis VI, et Formulam Congregationis Provincialis n. 46.

* *Form. Cong. Prov. n. 49.*

14, in Ms. act. 34, 35, 36, 37, 42, 44.

Per occasionem decreti a Sacra Congregatione de Religiosis dati die 5 Augusti 1913, plures Provinciae a Congregatione id postularunt, ut leges nostrae ad decretum istud aptarentur, ac potissimum ut legitime sapienterque averterentur detrimenta quae ex novarum praescriptionum abusione vel non recta interpretatione Societas sibi suisque iure pertimescere posset.

De avertenda non recta interpretatione decreti, 5 Augusti 1913 a S. Congregatione de Religiosis lati.

Quapropter Congregatio:

1. Vota haec sanctissima prudenti sollicitudini Patris Nostri commendat.

Haec cura Patri Nostro demandatur.

Congregatio suam facit promulgatque regulam ab A. R. P. Wernz hac in re datam.

2. Suam facit et promulgat regulam illam directivam ab A. R. P. Wernz aliquibus Provinciis datam: « Laudatum decretum minime liberat Superiores religiosos ab obligatione, quam ex officio habent, designandi viros aptos, suae fiducia, qui sodalium confessiones audiant cosque in spiritu perfectionis promoveant. Multo autem minus Romanus Pontifex suo decreto abrogare voluit receptissimam artis asceticae regulam, qua omnes boni christiani, multo magis religiosi, perfectionis christianae studiosi, Confessarium stabilem ac prudentem habere docemur ».

Regulae de reddenda conscientiae ratione commendantur enixe.

3. Quoniam vero per istud S. Sedis decretum satis constat nullatenus attingi nostras de reddenda conscientiae ratione regulas, quae ad substantiam et animam Instituti nostri pertinent, exactissimam earum observationem, secundum disciplinam et spiritum Ecclesiae ac legem amoris et caritatis, tum Superioribus tum subditis enixe commendat.

15, in Ms. act. 28, 29, 30, 31, 32, 33, 45, 46.

Principia quaedam ad paupertatem sancte servandam.

De paupertate nostra cum plura in Congregatione discussa essent, omnes in haec veluti principia conspirarunt:

Ministeria gratuito facienda.

1. Ut gratuitatem ministeriorum nostrorum absolutam perfectamque vindicemus et, iuxta Institutum nostrum, pro viribus assequamur, omni prorsus remota specie stipendii, quo ministeria nostra compensari videantur; atque etiam in ipso ministeriorum delectu non temporalem fructum spectemus, sed ea promptius alacriusque amplectamur, quae magis ad Dei gloriam animarumque salutem conferunt, quamvis, ut fere accidit, humilia sint et laboriosiora.

Quo pacto apostolica dispensatione utendum, eiusque periculis occurrendum.

2. Apostolica dispensatio pro stipendiis accipiendis solum propter gravissimas causas communicetur, atque illud praecipue caveant Superiores, ne diuturnus eiusdem dispensationis usus, licet legitimus, spiritui nostro noceat vel amorem minuat paupertatis nostrae, quam omnes ut matrem diligere debent.

Patris Nostri curae commendat Congregatio ut litteras de paupertatis amore observantiaque ad Societatem perscribat.

3. Denique, hisce principiis sancte integreque servatis, ad singulas quaestiones pro loco ac tempore respondere curae sit Patri Nostro, cui etiam commendatum vult Congregatio, ut de paupertatis nostrae amore, custodia, vigilantique observantia pro temporum nostrorum necessitate ac periculis, cum sibi commodum fuerit, Societati litteras mittat.

16, in Ms. act. 44, 45.

Patres Electores complures communi postulato expetiverunt, ut sublatis iam multis, quae antiquitus obstabant, itinerum impedimentis ac difficultatibus, omnibus Provinciis transmarinis vi ipsius erectionis eadem tribuerentur iura et officia, quae in praesenti ceteris Provinciis competunt tum in Europa tum extra Europae fines. Sic enim magis foveretur in Societate unio et caritas, item nostrarum legum uniformitas et aequalitas perficeretur, ac tandem absolveretur illud quod iam pridem de illarum Provinciarum conditione iuridica inchoatum fuit ac praeparatum.

Transmarinae
Provinciae in
posterum eri-
gendae vi suae
erectionis ceteris Provin-
ciis aequipa-
rantur.

Congregatio, hisce auditis perpensisque rationibus, iisque, quatenus opus foret, servatis quae in Formula Congregationis Generalis n. 68 statuuntur ubi de Constitutionum derogatione agitur, Patrum electorum postulato unanimi prorsus consensu libenter annuit, atque decrevit, ut transmarinae Provinciae in posterum erigendae, remotis quibuslibet privilegiis atque exceptionibus, vi suae erectionis communi iure nostro omnino regantur ac ceteris Societatis Provinciis acquirantur.

17, in Ms. act. 44, 45.

Cum propter decreta Congregationum Generalium, quibus Provinciae aliqua saltem generica ratione singulis Assistantiis assignari videntur atque Assistentes singuli e propriis Assistantiis deputandi sunt, dubitatum esset a nonnullis, an Praepositus Generalis Provinciam aliquam ab una ad aliam Assistantiam transferre posset, quod tamen expedire videbatur; ut potestas ista extra dubitationem omnem poneretur, Congregatio hanc eandem potestatem Generali Praeposito competere declaravit et, quatenus opus esset, tribuendam decrevit.

Praeposito
Generali com-
petit potestas
Provinciam
aliquam ab una
ad aliam Assi-
stantiam trans-
ferendi.

18, in Ms. act. 16, 17, 18, 31.

Societas Iesu in generali conventu congregata hanc primam nacta occasionem, superiorum Congregationum exempla sequens, solemniter protestatur atque declarat se modernismi condemna-

Societas mo-
numentis pon-
tificiis omni-
bus quibus
Modernismus

exploditur, religiosissime adhaeret.

tionem litteris encyclicis Summi Pontificis Pii X « Pascendi Dominici gregis » et Motu proprio « Sacrorum Antistitum » universae Ecclesiae factam, atque iterum a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XV per litteras encyclicas « Ad beatissimi Apostolorum Principis » confirmatam, propensissima voluntate et omni qua par est religiosa reverentia obedientiaque amplecti et quidquid modernismum, cuiuscumque generis, sapit ipsumque Modernistarum spiritum aversissimo animo respuere.

Suum grati animi sensum erga R. P. Wernz proficitur, qui ab ipsa quodcumque errorum virus repellere semper conatus est.

Atque haec dum unanimi acclamatione proficitur Congregatio, abstinere non potest quin solemniter grati animi pietatisque significatione memoriam prosequatur desideratissimi P. N. Francisci Xaverii Wernz, qui toto magistratus sui tempore, nihil habuit antiquius quam ut imperio, suasionem, vigilantia atque absoluta imprimis erga Christi Vicarium obedientia, quodcumque errorum recentiorum virus a Societate sibi concredita fortissime repelleret, eandemque inter medios scopulos recto itinere dirigens, et a saeviente tempestate et a futuris periculis servaret incolumem.

19, in Ms. act. 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47.

Patri Nostro committitur, ut litteras de doctrina Sancti Thomae fovenda ad Societatem mittat.

1. Congregatio, ut commoda quae ex intima cognitione studioque Doctoris Angelici dimanant uberrima, omnibus nostris scholis, iuxta mentem SS. Pontificum Leonis XIII et Pii X s. m. necnon Benedicti XV feliciter regnantis, in dies largius provideret, complura hac de re speciali decreto persequenda sibi constituerat, cum tristissima temporum conditio praeproperum laboribus finem imponere coegit.

Quare Congregatio, ut officio suo qua meliori posset ratione satisfaceret, quod ipsa per se perficere non potuit, id Patri Nostro commisit, ut nimirum de doctrina S. Thomae apud nos magis magisque fovenda ad Societatem universam daret litteras, quibus suam et Congregationis mentem pro rei momento explicaret.

Professores studiose caveant, ne in quaestionibus libere controversis notam diversae sententiarum inu-

2. Graviter autem monet Congregatio professores tum Philosophiae tum Theologiae omnes, ut, quemadmodum pro sua in Societatem singulari benevolentia amantissime hortatus est Summus Pontifex Benedictus XV, quam maxime caveant, ne quaestiones in scholis nostris controversas tractantes eam, quae sibi magis probetur, opinionem ita defendant, ut alteri notam inu-

rant. Immo caritati, veritati, auditorum profectui consulentes, satis habeant in huiusmodi quaestionibus, quibus ceteroquin non plus temporis insumendum est quam rei momentum postulat, varias opiniones earumque argumenta praecipua sincere exponere, ac modeste indicare quam sibi amplectendam censeant.

Verum hisce quaestionibus in scholis Societatis liberis ea nullatenus adnumeretur, quae de divinis auxiliis et de scientia media dici solet. In hac enim, secundum mandata complurium Praepositorum Generalium, ea doctrina omnino tuenda est, quae nomine Societatis in Congregationibus coram Clemente VIII et Paulo V pugnata fuit ac defensa.

3. Si qui autem inveniantur qui vel erga S. Thomam minus bene affectos se ostenderint, vel a doctrina Societatis propria recedant, vel immoderatione in suis opinionibus defendendis gravius peccaverint, ii omnes, nisi moniti resipiscant, a docendi munere removeantur.

Quaestio autem de divinis auxiliis et de scientia media in scholis Societatis libera minime est.

Qui professores docendi munere amovendi.

20, in Ms. act. 45, 47.

Quamvis de Marianis Sodalitatibus recte instituendis, latius propagandis, efficacius in dies promovendis, satis multa superiores Congregationes, praesertim XXIV et XXV, sapienter providerint, earumque commendationibus obsequens A. R. P. Wernz p. m. hanc sibi curam veluti muneris sui potissimam suscepit, ut Sodalitates aptis legibus communiret et late proveheret; praesens tamen Congregatio, numquam satis se fovere posse existimans unum istum e Societatis nostrae modis ad animarum salutem procurandam longe praecipuis, quo uberiores ex iisdem fructus percipiantur, haec singillatim commendanda pro opportunitate temporum atque urgenda decernit:

De Marianis Sodalitatibus efficacius in dies promovendis.

1. Moderatores Sodalitatum aptissimi seligantur, bene formentur, haud facile mutentur.

Cuiusmodi sint oportet moderatores,

2. Sodales caute adlegantur atque scite instituantur; peculiari etiam cura ac providentia Sodalitates natu maiorum et virorum erigantur, in quas iuniores Sodales cum primum studia absolverint cooptentur.

et sodales, et quatenus Sodalitates potissimum erigendae.

3. Summa vero ac singularis diligentia ponatur in eo, quod caput est ac finis Sodalitatum, ut Sodales interiori spiritu vitae pietatisque christianae imbuantur, solidisque virtutibus confirmantur.

Sodales interiori spiritu christianae pietatis quam maxime imbuendi.

Opera caritatis et misericordiae exercentur.

Animarum zelus cum recta institutione ad rem catholicam tuendam excitandus.

Coniunctio Sodalitatum inter sese opportunis, sive Moderatorum conventibus, sive aliis modis fovenda.

Concinne lucubratae marianae ephemerides curentur edi.

4. In hunc autem finem, iuxta morem Sodalitatum antiquum, ad varia etiam opera caritatis et misericordiae exercentur, ad zelum item apostolicum inflammentur, ac demum, servatis prudentiae legibus, ad rem catholicam propalam strenueque defendendam instruantur.

5. Praeterea, quo actuosior fiat ac fortior pro necessitate temporum haec Sodalium virtus, et opera Sodalitatum efficacior, coniunctio inter se Sodalitatum foveatur, sive Moderatoribus earundem in singulis regionibus opportune congregantibus, sive aliis pro aliis locis adhibitis modis, consonis tamen spiritui ac legibus Sodalitatum atque a Superioribus rite approbatis.

6. Curetur denique, ut apud unamquamque gentem non desint concinne lucubratae ephemerides, quibus ultro citroque ad Sodalitates missis, aedificatio mutua promoveatur et verarum virtutum ardor atque Virginis Deiparae cultus augescant in dies.

21, in Ms. act. 45, 47.

Societatis Moderatores stimulantur ad Apostolatum Orationis omni ope confovendum propagandumque.

Solemennem illam declarationem Congregationis XXIII, quae sancte professus est « Societatem Iesu lubentissime et gratissimo animo munus suavissimum acceptasse ac suscepisse a D. N. Iesu Christo ipsi commissum, devotionis erga divinissimum Cor suum colendae, fovendae ac propagandae », Patres huius Congregationis XXVI memoria repetentes, atque experientia docti *Apostolatum Orationis* esse ad hanc devotionem provehendam peraptum: in ipso limine saeculi ab instaurata Societate secundi, propensissimam Societatis voluntatem erga SS. Cor Iesu iterato confirmant omnibusque Nostris, maxime vero Superioribus, enixe commendatum voluere, ut piam illam a Corde Iesu foederationem omni ope confovere et propagare satagerent.

22, in Ms. act. 37, 42, 47.

Postulatum de biennio peculiari ratione Patri Nostro commendatur.

Cum ob ingruens belli periculum decrevissent Patres finem Comitii imponere mane dici 18 Martii, neque tempus ullum adhuc suppeteret ad plura postulata pertractanda, unum tamen ex iis peculiari quadam ratione, Patri Nostro commendare visum est, quod erat de urgenda executione eorum quae, iuxta

mentem S. Parentis * et Instituti praescripta **, per decretum 14, n. 9, Congregationis Generalis XXV sapienter sancita fuere, de biennio post peracta studia theologica praestantioribus virtute ac ingenio scholasticis concedendo.

* *Const. P. IV, c. 6, n. 16.*

** *Reg. Prov. 52; Rat. Stud., reg. Prov. 10.*

23, in Ms. act. 48.

In pervigilio diei Sancto Ioseph Patrono nostro sacri, qui praestitutus fini Comitii faciendo fuerat, exemplum plurium Congregationum imitata, insequentes Congregatio facultates Patri Nostro concessit, quo maiori Societatis bono pro incertis rerum casibus expeditius consuleretur:

Praeposito Generali facultas tribuitur:

1. Ut, impellente necessitate, Praeposito Generali potestas foret, quamlibet Domum Professam necnon quodlibet Collegium supprimendi.

supprimendi Domos Professas atque Collegia,

2. Ut eidem liceret Procuratorem Generalem ex quatuor votorum Professorum ordine iustis de causis eligere.

committendi Procuratoris Generalis munus alicui Professo,

3. Ut sessionum Acta, quae nondum in Congregatione lecta fuerunt, a Secretario Congregationis coram Patre Nostro et PP. Assistantibus legerentur et probarentur; decreta vero posent a Patre Nostro cum PP. Assistantibus recognosci ac perpoliri, immutatis etiam verbis, ad mentem tamen Congregationis.

probandi Acta sessionum nondum in Congregatione perlecta, recensendi ac perpoliendi sancita decreta.

Proposita quaestione, utrum plura postulata quae Patres Deputati probaverant, essent Patri Nostro tradenda, an Deputationi Iuri nostro recognoscendo praeficiendae, universa Congregatio plane censuit ea esse Patri Nostro demandanda, ut de iisdem provideret.

Postulata ob angustias temporis non proposita Patri Nostro demandantur.

Post haec, cum P. Ianuarius Bucceroni, omnium Professorum antiquissimus, proposuisset, ut grati sui animi sensus erga Collegium Germanicum et Hungaricum testaretur Congregatio, omnes ad unum, Praeposito Generali praeunte, annuerunt libentissime, ut perenni quodam documento constaret, quanti ipsa faceret eximiam illam caritatem, qua Collegii Moderatores alumnique, propriis commodis plane posthabitis, suas Patribus aedes ultro obtulerant, eosdemque ibidem exceptos mira quadam recreaverant christianae dilectionis significatione.

Rogante Professorum antiquissimo, testatur Congregatio gratum suum animum erga Collegium Germanicum et Hungaricum.

24, in Ms. act. 48.

Eodem die Martii 18 eademque actione rogati Patres num sibi placeret Congregationem absolvi, unanimi prorsus consensu

Congregationem solvendam esse decernitur.

Patris Nostri
adhortatio.

responderunt finem eidem esse imponendum. Hoc responso accepto, orationem ad eos habuit A. R. P. Noster: in ea primum intimo cordis affectu gratiis Deo peractis quod in difficillimis ac profecto insolitis rerum adiunctis Congregationem cogi concesserit, quae in ea peracta fuerant breviter perstrinxit; mox concordiam caritatemque persecutus quae in ipsa resplenduerat deliberandi ratione, omnes hortatus est, ut mediis utentes a S. Parente Ignatio praestitis, alacres executioni admovent manus, utilissimum fructum ex tot laboribus exspectantes, intimam scilicet Instituti nostri cognitionem, ardentioris in illud amoris altricem.

Postea benignissimis verbis consalutatis Patribus, pacem, omnem exsuperantem sensum, est eis adprecatus, qua interius roborati, manerent, corpore licet absentes, coniuncti tamen corde, ac illud perpetuo faustissimum tempus praestolantes, quo ipsos pientissimo Deo placeret aeterna caelestium civium consuetudine atque beatitudine donare.

Sic, recitato hymno Ambrosiano cum precationibus in gratiarum actionem de more praescriptis, inter mutua caritatis signa laetasque gratulationes hora decima cum dimidio soluta est Congregatio Generalis XXVI.

12.

17 Ian.-18 Martii 1915.

Compendiaria Ephemeris Congregationis Generalis XXVI.

17 Ian. — Primi omnium ad indictam Congregationem Generalem in Urbem adveniunt Praepositus et Electores Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis.

2 Febr. — Hoc die sacro Deiparae in templo purificatae, hora 9, Romae, in aula maxima Collegii Germanici et Hungarici, quae a Collegii conditore Gregorio XIII nomen habet, rite ornateque instructa, initium Congregationi Generali XXVI factum est a R. P. Vicario Generali, Eduardo Fine, cum Assistentibus et omnium viginti septem Provinciarum Societatis Praepositis earumque Electoribus. Singulari autem SS. Cordis Iesu, a nobis exorati, beneficio acceptum retulimus, ne unum quidem e congregandis defuisse, licet nonnulli per medias ipsas belli europaei insidias perdificile iter cautissime facere debuissent.

3 Febr. — R. P. Vicarius cum antiquissimo e singulis Assi-

stentis Professo Summum Pontificem Benedictum XV adeunt, ut voluntati benevolentiaeque eius Congregationem Generalem ipsiusque labores subiicerent et commendarent.

5 Febr. — Epistola a R. P. Vicario ad Praepositum Provinciae Romanae datur de modo quo Nostris, Romae degentibus, transigendum sit quatrimum, quod electioni Praepositi Generalis praemitti solet.

7 Febr. — Primus est quatrimum dies, quo nemo domo exit, ne ad Sacrum quidem faciendum, nisi petita, si qua necessitas urgeat, singulari venia; et a prandio, in templo Collegii, ab hora 5^a usque ad coenam, divinae Hostiae pro tabernaculo expositae a PP. Congregatis, tum binis ex ordine sibi succedentibus, tum privatis longius devotissimeque supplicatur.

10 Febr. — Pervigilium electionis cum ieiunio et verberatione.

11 Febr. — Electionis dies, sacer apparitioni B. Mariae V. Immaculae. Hora 5 ¹/₂ matutina ad pulsum aeris campani PP. omnes Electores palliis induti prope ecclesiae sacristiam adsunt, ut R. P. Vicarium ad sacrum Missae officium bini pro cuiusque antiquitate deducant. In Missa, quae est de Spiritu Sancto, omnes sacram Communionem de manu R. P. Vicarii accipiunt. Peracto sacro, ubi primum cantari coeptus est hymnus *Veni Creator*. Patres e Sacello ad aulam Congregationis deducuntur. Denique cantoribus Scholasticis ex eadem aula recedentibus, et clauso conclavi, Patres Congregati, ad ea quae in formula praescribuntur procedunt.

Interea dum cantores Scholastici in templum, comitante reliqua Nostrorum turba, redeunt, canuntur Litaniae Sanctorum, iisque ante altare maius persolutis, rursus divina litatur Hostia, quae deinde pro altari solemniter exponitur, et a Nostris adoratur donec absolvatur electio.

Haec conficitur paulo post horam 10 ¹/₂ statimque Procurator Generalis, P. Alfredus Maertens, ad referendum Summo Pontifici electi nomen mittitur. Brevi postea P. Secretarius e conclavi egressus confertae adstantium Nostrorum et alumnorum multitudini nunciat R. P. Wlodimirum Ledóchowski Praepositum Generalem Societatis Iesu electum fuisse.

Hisce peractis, eodem, quo discessum est, ordine in templum reditur, ubi hymnus *Te Deum* cantatur et omnibus cum Sacramento benedicitur. Demum omnes eodem ordine P. Generalem

ad suum cubiculum comitantur, ubi is a reliquis Nostris genuflexis et manum deosculantibus obedientiae obsequium accipit.

17 Febr. — A. R. P. Generalis cum quinque Assistantibus iam electis a Romano Pontifice peramanter excipitur.

1 Mart. — Primo die mensis S. Ioseph Patrono nostro dedicati, mane, extrema Decreto, quo nova Assistentia Americae creatur, manus accessit; et, ea re absoluta, primus eiusdem Assistentis R. P. Thomas Gannon, Elector Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis, eligitur.

Nova Assistentia quatuor complectitur Provincias, nimirum Marylandicam-Neo Eboracensem, Missouriianam, Neo Aurelianensem et Californiam.

6 Mart. — SS. Dominus Benedictus Pp. XV A. R. Patrem Generalem ad colloquium benignissime admittit.

16 Mart. — Omnes Patres Congregati, praeunte Patre Nostro, Summum Pontificem adeunt, ut, antequam Comitiis finem imponant, suum perfectae obedientiae obsequium Societas congregata Christi D. N. Vicario profiteatur; ab eoque benevolentissime excipiuntur.

18 Mart. — Hodie mane, in Sessione quadragesima octava, Congregatio Generalis XXVI solvitur, die nempe quadragesimo quinto ab ea incepta; quam diutius protrahere visum non est, ob cives in Italia iamiam ad arma vocandos, imminentemque quae expectabatur in dies, belli denuntiationem. Bene multi e Patribus Electoribus statim a prandio Roma discessere.

PARS TERTIA

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS TERTIA

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

13.

8 Ianuarii 1915.

*Indicuntur suffragia pro Domina Maria a Consolatione Roxas
insigni benefactrice in Insulis Philippinis.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum Domina Maria a Consolatione Roxas pro suo in divi-
nam gloriam zelo maternoque erga Societatem studio magnam
pecuniae summam in bonum Missionis Philippinae contulerit,
singuli Sacerdotes pro pientissima matrona semel sacrum fa-
cient, reliqui autem qui Sacerdotes non sunt semel Coronam
recitabunt.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Romae, 8 Ianuarii 1915.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

EDUARDUS FINE,

Vic. Gen. Soc. Iesu.

14.

3 Martii 1915.

*Nuntiatur pia mors R. P. Ioannis Iosephi de la Torre, quon-
dam Assistantis Hispaniae, et indicuntur suffragia.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

R. P. Ioannes Iosephus de la Torre, olim Assistens Hispaniae,
kalendis Martiis in provecta senectute, licet ea adhuc virenti,

piam mortem obiit Matriti, aetatis anno octogesimo quinto, Societatis sexagesimo tertio.

Praefuit suae Provinciae Castellanae, deinde Toletanae, visitavit utriusque Provinciae Missiones Americanas. A Congregatione Generali XXIII Assistens Hispaniae renuntiatus est, eumque eodem in munere Congregatio XXIV confirmavit.

Cum multarum esset rerum eruditione instructus, de se tamen demisse sentiebat, ab omni inani ostentatione prorsus alienus. Caritate et comitate abunde praeditus, omnibus carus fuit; ad haec ita consilii dono excelluit, ut quam frequentissime a multis consuleretur. Instituti nostri peritissimus Constitutiones Societatis latinas hispanicasque perdiligenti studio ac labore edendas curavit. Eidem commissum est a R. P. Petro Beckx b. m. ut litteras S. P. N. Ignatii *Las Cartas de S. Ignacio* in lucem proferret, quas docta praefatione notisque illustravit.

Quod igitur iam pridem more receptum, Congregatio IX Decreto 21 firmatum voluit, id R.^a V.^a in sua Provincia indicendum curet, nimirum ut singuli Sacerdotes pro eius anima Sacrum unum faciant; ii vero qui Sacerdotes non sunt Coronam unam cum una Communionem offerant.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Romae, 3 Martii 1915.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI,
Praep. Gen. Soc. Iesu.

15.

29 Martii 1915.

Indicuntur suffragia pro Domina Ioanna du Coëtlosquet, Societatis benefactrice vita functa.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum Deo placuerit die 24 vertentis mensis ad beatam aeternitatem, uti speramus, advocare Dominam Ioannam du Coëtlosquet, quae tum pro Collegiis fundandis tum pro exteris Missionibus magnam pecuniae vim nostrae Societati donavit, velit

R.^a V.^a curare ut pro anima pientissimae huius feminae singuli Sacerdotes semel Sacrum, et qui Sacerdotes non sunt Coronam B. M. V. semel offerant.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Romae, die 29 Martii 1915.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI,
Praep. Gen. Soc. Iesu.

16.

8 Mail, 1915.

Epistola ad Patres et Fratres Societatis Iesu de Decretis Congregationis Generalis XXVI.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN XTO. CARISSIMI:

P. XTI.

Est hoc fere usu receptum, ut novus Praepositus Generalis decretis Congregationis, quae pro munere suo cum universa Societate quamprimum communicare tenetur, pauca tantum verba praemittat postea filios suos uberioribus litteris allocuturus. Cum vero ea, quae a Congregatione XXVI primo anno saeculi a restituta Societate secundi nuperrime sunt statuta, praecipuo quodam pondere atque gravitate existant, cumque praesertim rerum temporumque conditiones sint plane singulares, hanc statim occasionem arripiendam censui, Reverendi Patres ac Fratres in Christo carissimi, vos paulo longius alloquendi, ut et cordis mei desiderio et novi muneris officio pro viribus satisfacerem.

Liceat mihi igitur hac epistola aliquanto fusius agere de praecipuis recentium decretorum argumentis, quae simul, non sine peculiari divinae Providentiae dispositione, monita nostris temporibus aptissima continent nobisque patefaciunt, quibus potissimum rebus opera nobis navanda sit, ut mediis in procellis huius miseri mundi universum corpus nostrae minimae Societatis « conservetur et, gratia divina aspirante, in bono suo statu et modo procedendi ad Dei et Domini nostri gloriam crescat » (1).

(1) Const. p. IX, c. 6, n. 1.

*
* *

Sicut ipsa Congregatio sub auspiciis Reginae Societatis die 2 Februarii fuerat inchoata, ita post electiones peractas ab eadem BB. Virgine Maria principium factum est, et « tamquam felix laborum initium » Patres omnes acclamantes statuerunt, ut instaurationis festi Purissimi Cordis Deiparae Virginis a Sede Apostolica opportuno tempore peteretur (1).

Caetera autem decreta legem ferentia in quatuor veluti genera dividuntur: quorum duo gubernationem externam spectant (2), septem de Instituto agunt (3), de doctrina et studiis duo (4), duo item de operibus apostolicis (5). Non deest tamen, ut cuius paulo diligentius rem consideranti patebit, mira quaedam in tanta rerum varietate unitas, quasi vestigium divinae illius sapientiae, quae Patres Congregatos, sive conscios sive inscios, ad fines beneplaciti sui dirigere dignata est. Etenim duo in iis prae caeteris manifesta sunt: desiderium Societatis magis magisque urgendi animorum atque mentium inter suos unionem et voluntas vindicandi, quantumlibet mutatis temporum conditionibus, Instituti nostri spiritum illibatam eiusque studium efficaciter promovendi.

Ut enim a mutua unionem incipiam, quo alio quam ad membrorum inter se et cum capite coniunctionem spectant decreta

(1) Decr. 6: de petenda instauratione festi Purissimi Cordis B. M. V.

(2) Decr. 8: Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis Provinciis proprius Assistens decernitur; decr. 10: Universitas Gregoriana singulari curae Praepositi Generalis commendatur.

(3) Decr. 11: statuitur, ut Ius nostrum recognoscatur; decr. 12: simpliciores definiuntur normae in ordinis praerogativa deferenda Professis; decr. 13: de suffragationibus in Congregationibus Provincialibus, si quando de mutandis Constitutionibus vel Decretis agatur; decr. 14: de avertenda non recta interpretatione decreti 5 Aug. 1913 a S. Congr. de Religiosis lati; decr. 15: principia quaedam ad paupertatem sancte servandam; decr. 16: transmarinae Provinciae caeteris Provinciis aequiparantur; decr. 17: de potestate Praepositi Generalis Provinciam aliquam ab una ad aliam Assistentiam transferendi.

(4) Decr. 18: Societatis Iesu adhaesio monumentis pontificiis, quibus Modernismus exploditur; decr. 19: de doctrina S. Thomae fovenda.

(5) Decr. 20: de Marianis Sodalitatibus efficacius in dies promovendis; decr. 21: de Apostolatu Orationis omni ope confovendo ac propagando.

de externa gubernatione et de studiis et de ministeriis apostolicis? Id se praesertim intendisse, cum novam Americae Assistentiam conderet, Congregatio in ipso decreto claris verbis declaravit. Universitatem quoque Gregorianam, antiquum nostrum Collegium Romanum, ideo singulari Praepositi Generalis curae commendatam voluit, quo facilius magistros sociosque scientiae nobilitate atque religiosae vitae laude praestantissimos ex variis Provinciis ad se alliciens, non tantum suis alumni educationem quam perfectissimam secundum Institutum nostrum et finem a S. P. Ignatio in Constitutionibus propositum impertiret, verum etiam aliorum Collegiorum Societatis universae exemplar et specimen ad imitandum existeret. Decreta porro de studiis non ad eadem disponenda atque ordinanda primo et directo tendunt, qui decretorum de studiis in Congregatione penultima erat finis, sed apostolicum illud inculcant, quod in Constitutionibus quoque commendatur: « Idem sapiamus, idem dicamus omnes »: ut nimirum hinc a falsis horum temporum, modernistarum in primis, placitis nostri abhorreant, inde vero S. Thomam Aquinatem proprium doctorem secundum Instituti et SS. Pontificum praecepta sectentur iisque doctrinis fideliter quoque inhaereant, quae in Societate receptae sint et nomine totius Societatis defensae olim fuerint. Eundem denique finem consequuntur decreta de Apostolatu Orationis et de Congregationibus Marianis, ut nostri omnes consimili ratione Christi fideles sub vexillis SS. Cordis Iesu et BB. Virginis Mariae congregatos ad solidarum virtutum perfectionem et zelum apostolicum pro ratione sui status exercendum conducant.

Itaque clarissime apparet Patres Congregatos intimo animo persensisse in hoc tempore nihil magis necessarium esse quam ut Societatis filii arctissime inter se coniungerentur, voluntate quidem in obtemperando superioribus, doctrina in excolendis scientiis, opere in sacris ministeriis exercendis. Cum autem huius unitatis vinculum et vis et forma sit sola illa charitas, qua quisque nostrum seipsum perficere conatur sicut Pater noster caelestis perfectus est, in cuius natura omnia unum sunt, quamque Christus Dominus noster discipulis in ultima coena expoposcit, « ut omnes unum essent » (1), fas est credere non

(1) Ioan. XVII, 21.

sine SS. Cordis Iesu afflatu atque instinctu factum esse, ut Societas ad mentium animorumque concordiam denuo invitaretur. Nos igitur, Reverendi Patres ac Fratres in Christo carissimi, divinae huic invitationi obsecundantes virtutem illam « Societatis amoris » quasi propriam iis modis promovere impense studeamus, quos S. Ignatius in Constitutionibus efficacissimos reputavit (1).

« Quaedam ergo ex parte subditorum, quaedam ex parte superiorum, quaedam ex utrorumque parte iuvabunt » (2).

Subditi quidem sint et esse velint non « magna turba », quae, vitiis haud bene domitis, « ut ordinem non fert, ita nec unionem », sed « gens electa » veris virtutibus ornata, nec tantum veris, sed etiam solidis, nec tantum solidis, sed etiam perfectis (3). Ante omnes autem virtutes alias hic a S. Patre Nostro nominatur vera illa obedientia, quae in Societate « semper in suo vigore conservanda est » (4), ut hoc « obedientiae vinculo » subditi cum suis immediatis superioribus, hi cum suo Praeposito Provinciali, hic denique cum Praeposito Generali libenter devinciantur. « Sic enim, subordinatione conservata, unio, quae in ea quam maxime consistit, aspirante gratia Dei, conservabitur » (5) et ordo hierarchicus, a S. Pontifice Religiosis tanquam principium recti regiminis tantopere commendatus, in toto nostro procedendi modo elucebit.

Ex parte superiorum his duobus duo respondent. Primum enim perfectionis subditorum ipsi magistri, ipsi custodes, ipsi quasi sponsores sunt. Unde et cautissimos se praebeant in candidatis admittendis et in Scholasticorum animis effingendis quam diligentissimos, ne quisquam in nobis inveniatur, qui rerum spiritualium amantissimus non sit, vel cui non sit intime persuasum « illa interiora esse ex quibus efficaciam ad exteriora permanere ad finem nobis propositum oporteat » (6). — Alterum est « bona existimatio et auctoritas erga subditos, ita ut subditi sibi persuadeant suum superiorem scire, velle et posse bene ipsos in Domino gubernare » (7). Quae tamen paterna auctoritas stare non poterit sine illa benevolentia et modestia, mansuetudine et charitate, quae efficiant, ut filii « se potius ad dilectionem maio-

(1) Const. p. VIII, c. 1. — (2) Ib. n. 1. — (3) Ib. n. 2 et B. — (4) Ib. n. 3. — (5) Ib. n. 4. — (6) Const. p. X, n. 3. — (7) Const. p. VIII, c. 1, G.

rem, quam ad timorem suorum superiorum possint compo-
nere » (1).

Ex parte denique superiorum simul et subditorum medium longe praeipuum « amor est Dei ac Domini Nostri Iesu Christi: cum cuius divina ac summa bonitate, si superior et inferiores valde uniti fuerint, perfacile inter seipsos unientur » (2). Hoc igitur medio prae caeteris diligentissime utamur quod caetera omnia eminenter in se continet; ad huius amoris sedem et fontem, ad divinum Cor Iesu dico, avide properemus quotquot sumus Iesu socii. Ibi assidue commorantes contemplemur summae demissionis, charitatis, zeli pro gloria Dei et salute animarum aliarumque virtutum mira exempla et sine intermissione petamus cum S. Patre nostro cognitionem intimam Regis nostri, ut magis ipsum amemus eumque magis sequamur. Tunc enim fieri non poterit, quin inter nos quoque arctius in dies copulemur « per eundem illum amorem, qui a Deo descendens ad omnes proximos ac peculiari ratione ad corpus Societatis pertinget » (3).

Quae quidem omnia cum tanti momenti sint, ut de his praecipue iuxta mentem S. Patris nostri in instructionibus domesticis sit agendum (4), liceat mihi uni impedimento, quod mentium unionem aliquamdiu haud parum turbaverit, per authenticam declarationem fundamentum subducere, et alterum, quod unioni animorum plurimum obesse possit, saltem libere indicare.

Cum enim ultimis hisce annis quaedam dubia exorta essent de S. Thomae doctrina nobis sequenda et nonnulli censerent opiniones quasdam, olim libere disputatas, iam ab omnibus admitti debere, ut voluntati S. Sedis satisfaceret, ex ipso Summo Pontifice reverentissime percontatus sum, ut mentem suam hac in re declarare vellet. Qui primum mihi, deinde coram omnibus PP. Assistantibus, haec est professus, quae postea scripto etiam autographo confirmavit: (5) Velle quidem se omnino, ut S. Tho-

(1) Ib. — (2) Ib. n. 8. — (3) Const. p. VIII, c. 1, n. 8. — (4) Summ. 18; cf. Const. p. III, c. 1, n. 21.

(5) Habeas ipsius Rescripti textum:

Beatissime Pater:

Ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus humiliter peto, ut Sanctitas Vestra ad dubia omnia tollenda responsum datum a p. m. P. Generali

mae doctrinam sequeremur, at nullo pacto ut libertas opinandi restringeretur in iis quoque rebus et quaestionibus, de quibus disputaretur inter catholicos, et quae disputabiles essent, qualis esset e. g. disceptatio de distinctione reali inter essentiam et existentiam aliaque id genus, quae in deposito fidei nullo modo continerentur; timere se potius ne hac libertate praecidenda alae simul ingeniorum inciderentur cum damno profundioris studii theologici. Immo in huiusmodi controversiis ipsius S. Thomae animum vere demissum commendandum esse, qui cum semel et iterum sententiam suam proposuisset, si alii etiam tunc ab illa dissentire persisterent, modeste tacere soleret. Quodsi theologorum princeps tam moderate se gereret, quidni eius discipuli eandem moderationem servarent? Eum igitur imitari studerent; qui vero suas sententias aliis nimium obtruderent, eos ostendere se a vera humilitate defecisse et facile charitatem laedere, quae prae omnibus in omnibus servanda esset. — Haec salutaria Summi Pontificis monita, profecto minime ambigua, si omnes fideliter, ut fas est, secuti fuerimus, philosophia et theologia scholastica in scholis nostris, omnibus discordiarum atque inutilium dimicationum occasionibus remotis, duce S. Thoma, in dies magis efflorebunt crescetque in Societate numerus praestantium doctorum, quorum vires omnes ad utrumque finem

Martin in quaestione de reali inter essentiam et existentiam distinctione approbare benigne dignetur. Responsum vero fuit sequens:

« Sententia realis distinctionis inter essentiam et existentiam, prouti sententia contraria, est in Societate libera et unicuique licet eam sequi et docere sub hac tamen duplici conditione: 1.º Ne eam quasi fundamentum faciat totius philosophiae christianae atque necessariam asserat ad probandam existentiam Dei eiusque attributa, infinitudinem etc. et ad dogmata rite explicanda et illustranda. 2.º Ne ulla nota inuratur probatis et eximiis Societatis Doctoribus, quorum laus est in Ecclesia ».

Et Deus.

Romae, die 9 Martii 1915.

WL. LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Jesu.

Praedictum responsum R. P. Martin novimus exaratum fuisse iuxta mentem Leonis XIII fel. rec. ideoque illud approbamus et nostrum omnino facinus.

Ex aedibus Vaticanis die 9 Martii 1915.

BENEDICTUS PP. XV.

Instituti nostri proprium, ad fidem inquam defendendam iuxta ac propagandam, maiori cum fructu conspirabunt.

Alterum quoque periculum pro viribus depellere velim, quod Societati hac nostra praesertim aetate imminere videtur ex nationalismo illo moderno, qui vel corda fratrum ab amore avertere solet. Verum patriae amorem sane nemo est qui condemnet, cum et ipse Apostolus pro gente sua anathema esse cupiat (1). Neque vero Societatem Iesu unquam aliter sensisse cum antiqua tum nova eius historia luculenter testatur, et haec luctuosissima quae vivimus tempora Socios bene multos, ubicumque bellum grassatur, vere heroica charitate, et ipsis adversariis nostris plaudentibus, suae quemque patriae succurrentes quotidie cernunt. At hodie post repudiata christianae religionis sobria principia erroneae quaedam doctrinae propagantur, quae, Deo sive posthabito sive neglecto, sedes natales patriaeque dulcedines ita tamquam ultimum finem et supremam beatitudinem proponant, ut ne ab aeternis quidem iustitiae charitatisque legibus violandis abhorreant et odium in exterarum nationes pariant atque foveant, cum fraternam omnium in charitate unionem appetendam esse, ipsa natura duce, omnes homines agnoscant. Opus sane non est Nostros contra effata tam falsa praemunire, quae et fidei et ipsius rectae rationis principiis contraria toti generi humano, nisi tempestive resipiscat, perniciosissima sunt futura. Siquidem autem hi errores undique circumfusi a probis quoque catholicis spiritu quasi hauriuntur et aliquantum mitigati, ut fit, eorum animos specie boni seducunt, oportet, ut nos, vigiles almae Sionis, quae omnes sine discrimine Christi fideles suis moenibus complectitur, eos de insidiis praemoneamus, ne incauti et vel inviti decipiantur.

Non equidem ignoro in foliis, in libris, in doctis etiam cathedris et popularium oratorum pulpitis illud frequenter resonare, eiusmodi scita esse sanctissima eaque in dubium vocare nefas esse, tantaque id arrogantia asseverari, ut non pauci istas fallacias retundere vereantur, ne tamquam patriae hostes maledica lingua carpantur. At quo audacius malum propagatur, eo fortius (ea sane fortitudine quae prudentiam et suavitatem non spernat) nos recta fidei rationisque principia cum scriptis

(1) Rom. IX, 3.

tum sermonibus inculcare populis oportet: omnes filios esse unius Patris caelestis, ex eadem Matre Ecclesia Catholica ortos, uno spiritu coniunctos in Christo Iesu Domino nostro, apud quem non est Iudaeus neque Graecus, sed omnes unum sunt (1).

Quam divinam hominibusque tam salutarem doctrinam quo efficacius aliis praedicare possimus, instemus ipsi diligentius, ut memores pro vocatione ad Societatem Iesu nos omnia quae in mundo habebamus reliquisse, omnem inordinatum affectum erga patriam exuamus eamque diligamus « eo solum amore, quem ordinata charitas exigit, ut qui, mundo ac proprio amori mortui, Christo Domino nostro soli vivamus » (2). Socii sumus et administri Illius, qui iniusta eaque ignominiosissima morte mundum redimens pro hostibus et interfectoribus suis orabat; membra sumus Societatis, cuius est « sine cuiusquam offensione, quantum fieri potest, omnibus in Domino servire » (3), quaeque nos iubet omnes homines universali amore in Domino nostro ita amplecti, ut parati simus ad vitam agendam in quavis mundi plaga, ubi maius Dei obsequium et animarum auxilium speratur (4). Sancta et supra hanc infimam naturam sese extollens est haec vocatio nostra, quae nihil terrenum sapit, sed Spiritu Christi vivit, non gladio, sed Crucifixi praedicatione mundum beare nos iubet. Cuius quidem naturae contrarium esse nostrum erga patriam amorem nefas est: sicut illa, ita hic spiritualis et supernaturalis sit necesse est, nisi velimus eum minime ordinatum esse, Deo minime acceptum, ideoque nec nobis ipsis nec patriae nostrae utilem, unioni autem inter universae Societatis membra haud leviter nocentem.

Libenter profiteor inter horrida bellorum, quae aliquot Societatis quoque Provincias olim florentissimas depopulantur, dulcissimum mihi quotidie solatium afferri a Patribus Fratribusque, qui alii ex aliis iisque inter se pugnantibus gentibus oriundi in vera tamen Christi pace tam fraterna invicem consuetudine utuntur, ut illam sibi plane adipiscantur laudem, in monumenta historica relatam, qua primi Socii inclaruerunt, quippe qui ex variis nationibus sibi invicem infensissimis collecti cor unum tamen et anima una essent, non secus ac si una

(1) Gal. III, 28. — (2) Ex. gen. IV, 7. — (3) Const. p. VI, c. 3, n. 8. — (4) Const. p. III, c. 2, G.

omnibus patria fuisset. Sed neque deesse dicuntur iudicia, ex quibus appareat principia falsi amoris erga patriam non omnino frustra conari aditum sibi in nostram Societatem patefacere. Deus avertat, Reverendi Patres ac Fratres in Christo carissimi, ut antiqua illa sociorum consensio, quae proverbii locum per orbem universum obtinet, spiritu huius mundi infecta aliquando labefactetur! Vigilemus igitur in orationibus, magis magisque in dies cauti simus; sed et fortiter ipsis initiis obstemus, ne huius pestis vel levis halitus animos domosque nostras inficiat, neve tanta calamitas in Societatem nostram ingruat. « Nam profecto », ut verbis P. Claudii Aquavivae utar, « quaecumque tandem sit partium disiunctio, caritas solum communis pars nostra erit et fervens ad Deum precatio pro omnibus partibus. Divina, spero, Bonitas faciet, ut singuli pro sua virili reipsa demonstrare conentur, vigere adhuc in se sanctum illum spiritum, cum quo nata est et hactenus adolevit Societas » (1).

In qua re ad hoc quoque attendamus, finem vocationis nostrae tam sublimem esse et vitae nostrae rationem a mundana rerum cura tam alienam, ut multa nobis interdicanter, quae ab aliis etiam ecclesiasticis viris fieri recte possunt et interdum debent. Ne ergo commune Societatis bonum in grave periculum adducatur, oneratur superiorum conscientia, ut quidquid politicam sapiat aut verbo aut scripto publici iuris fieri fortiter vetent; censoribus nostris, libellorum periodicorum praesertim, auctor sum, ut epistolam a R. P. Vicario die 7 Novembris 1914 datam (2) attente relegant, quo fidelius executioni mandentur, quae ibi prudentissime praescribuntur; omnes denique nostros iterum iterumque obtestor, ut non tantum a rerum politicarum tractatione verum etiam « ab omni specie » politicae (3) hisce praecipue temporibus sese cohibeant.

*
* *

Alterum quod singulari prorsus modo in Congregationis XXVI decretis eminet et urgetur est firma voluntas conservandi illibatam iuxta Constitutiones, Societatis traditionem, ductum Ecclesiae, spiritum nostrae vocationis et promovendi ad hunc eun-

(1) In M. S. — (2) Acta Rom. 1915, p. 51. — (3) Cong. V, decr. 47.

dem finem studium Instituti. Huc spectat prae caeteris decretum de recognoscendis Instructionibus, Ordinationibus Generalium et Regulis, necnon Decretis et Canonibus Congregationum. Cuius recognitionis duplex ratio in ipso decreto indicatur; primum enim ea, quae legibus ecclesiasticis post Institutum editum latis fortasse non plane congruant, sive per convenientem et circumspectam immutationem sive per obtentam dispensationem ad Ecclesiae mentem sunt componenda; deinde oportebit aut si quae obsoleta videantur ea secundum monitum ipsius S. Fundatoris ad mutatas aetatis nostrae condiciones adaptare, quo melius « iuvent ad procedendum in via incepta divini obsequii iuxta Instituti nostri rationem » (1), aut quae dispersa et discrepantia sint ea prudenter coniungere et conciliare, quo faciliora omnibus iuris nostri studium et cognitio reddantur.

Et quantopere quidem vocationis nostrae spiritus exigit, ut instituta nostra S. Sedis beneplacito plenissime respondeant, nemo est qui non videat, cum hoc ipsum omnium Ordinum religiosorum et singulari modo Societatis Iesu sit principium vitale. Sed et quarundam legum nostrarum accommodatio, quam Congregatio aggrediendam esse decrevit, menti et voluntati S. Parentis nostri est omnino consentanea; quandoquidem ipse praeter Constitutiones cum Declarationibus, « quae ad res immutabiles pertinent », alias quasdam ordinationes necessarias esse scribit, « quae diversis temporibus possint accommodari » (2). Quod historia Societatis luculenter confirmatur. Etenim non sine ingenti admiratione cernimus Constitutiones post quatuor fere saecula nihil detrimenti passas esse, non senuisse; immo, si pauca excipias minoris momenti vel in quibus ipsius Ecclesiae disciplina nonnihil est commutata, plane intactas remansisse et plenum adhuc vigorem ad vitam nostram secundum spiritum vocationis nostrae moderandam retinuisse. Vere « hic digitus Dei est »; hic S. Spiritus apparet ut S. Ignatio in condendis Constitutionibus, ita Societati in Patris sui haereditate vindicanda manifestus adiutor! Decreta vero Congregationum et Ordinationes Generalium et similia partim quidem Constitutiones pro personarum rerumque necessitatibus magis declarant, partim autem varias pro variis temporum conditionibus leges statuunt,

(1) Const. Prooem. n. 1. — (2) Prooem. in Decl.

quae natura sua mutabiles sunt et reapse non semel mutandae fuerunt. Etenim quamquam in iis quoque principia pulcherrima Instituti evoluta inveniuntur, interdum tamen fit, ut praecepta quibus principia ista olim sapientissime ad usum transferrentur, cum nostris temporibus minus convenient, e. g. ubi de re familiari administranda agitur. Unde praeter alia hoc quoque periculum nascitur, ne cum modo obsoleto etiam spiritus abiiciatur, quem semper vigere et integrum servari omnino oportet. Accedit quod, procedente tempore, ordinationes in magnum, decreta etiam in ingentem numerum excreverunt, cumque praeterea nova et antiqua interdum haud facile inter se componantur, Instituti cognitio a Sancta Sede, a S. Ignatio, ratione ipsa tantopere commendata (1) difficilis redditur, nobis praecipue qui ad vitam apostolicam vocati omnes agendi normas promptas ad manus habere debeamus. Quae hic breviter attigi ea satis ostendunt et quanti momenti sit decretum de iuris nostri recognitione et quanti laboris eius exsequendi industria sit futura. Sed labori parcendum non est. Nemo unquam clarius quam S. Ignatius intellexerit internam charitatis et amoris illius legem, quam S. Spiritus scribere et in cordibus imprimere solet, potius quam ullas externas Constitutiones ad conservandam, gubernandam atque promovendam Societatem esse adiuturam (2), et nihilominus tam multum temporis ac laboris in conscribendis Constitutionibus consumere non dubitavit. Aequum ergo est nos quoque summis viribus contendere, ut reliqua legislatio nostra omnibus numeris absoluta sit et « nihil perfectionis quod divina gratia consequi possimus in absoluta omnium Constitutionum observatione nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda praetermittamus » (3). Quapropter ut primum exoptata pax mundo reddita fuerit, Patres rerum nostrarum peritissimi, collatis consiliis, hoc opus grande suscepturi sunt et, S. Patre Ignatio omnibusque e Societate caelestibus faventibus, intra aliquot annos perfecturi.

Ex parte autem nostra his Congregationis totiusque Societatis curis debitam vicem reddemus, si ardeamus vero desiderio nos in dies magis nativo Instituti nostri spiritu imbuendi et

(1) Cf. GAGLIARDI, *De plena cognitione Instituti Societatis Iesu*, Prooemium. — (2) Prooem. Const. — (3) Const. p. VI, c. 1, n. 1.

utramque vitam nostram, cum externam quae disciplinam domesticam et operum apostolicorum varietatem complectitur, tum internam quam iugis cum Deo coniunctio et solidarum virtutum amor maxime constituunt, ad legum nostrarum normam diligenter conformare studeamus. Atqui ad hunc finem nihil magis utile, nihil magis necessarium est quam post librum Exercitiorum, qui fons est, alterum quoque librum non minus admirabilem, qui inde defluxit, ipsas inquam Constitutiones recte ratione commentari, ita ut Constitutiones, similiter atque Exercitia Spiritualia, nobis fiant quam maxime familiares: illas enim horum ad vitam universi corporis et singulorum membrorum applicationem non immerito quis dixerit. Recta autem ratio haec fere erit. Primum memoria sunt retinenda ea quae singulis Constitutionum partibus continentur; idque eo facilius est, quod S. Pater noster ob hoc ipsum « ut memoria retineri possent » (1) brevitati consulens, librum rebus et sapientia illum quidem prae-divitem, sed mole exiguum, data opera, composuit. Deinde intellectu singulorum sensum investigemus, omnium nexum inquiramus, pulcherrimum praeceptorum monitorumque concentum mentis auribus auscultemus. Tum assidua consideratione interiorum spiritum sub verborum cortice latentem haurire conemur. Cum denique ad haec obtinenda profanum et theoreticum, ut aiunt, studium quantumvis impigrum minime sufficiat, accedant atque adeo praecedant et comitentur et sequantur pia ad Patrem luminum precatio generosaque operis exhibitio, iuxta illam S. Gregorii recte cognoscendi regulam: « Quisquis ergo vult audita intelligere, festinet ea quae iam audire potuit opere implere » (2). Ut breviter omnia complectar, quo modo sunt conscriptae, eo Constitutiones sunt meditandae: quippe quae vere dici possint fructus laboris improbi et multarum precum atque mortificationum, in quibus vir prudentia et sanctimonia singularis per complures continenter annos indefessus perseveravit. Itaque cum S. Francisco Borgia, « quoniam mihi ad omnes sermo est, vehementer unumquemque hortor ac precor, ne sola lectione eorum, quae Constitutiones nostrae praescribunt, et admiratione divini spiritus atque ordinis, qui in ipsis elucet, con-

(1) Prooem. in Const. decl. — (2) Homil. in Evang. lib. II, hom. XXIII, 2 in Breviar.

tentus sit; sed multo magis incumbat in observationem, cum ab hac sola pendeat fructus spiritualis et progressus, quem omnes optamus » (1). Sic, Reverendi Patres ac Fratres in Christo carissimi, primus atque praecipuus iuris nostri codex existet nobis fons in dies copiosior luminis et consolationis, ex quo sicut maiores nostri spiritum genuinum Societatis id est spiritum apostolicum haurientes « per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam, ut seductores et veraces, sicut egentes multos autem locupletantes » (2) regnum Christi ad maiorem Dei gloriam et salutem animarum per orbem terrarum extendemus.

Et hic advertendum est non esse eas codicem aridum: prae-ter leges ad Societatem regendam sapientissime conditas quam plurima monita ascetica continent mirae plane unctionis et prudentiae, quae succincte et clare monstrant viam rectam ad perfectionem nobis propriam a primo ingressu usque ad supremum halitum, « ut in vita omnium et multo magis in morte Deus et Dominus Noster Iesus Christus glorificetur Ipsiusque beneplacitum impleatur et proximi aedificentur » (3).

Cum ergo Congregatio postrema haec duo, unionem mutuam et studium Instituti, decretis plurimis Societati commendaverit, mihi-que monitis supremae huius auctoritatis prae caeteris sit parendum, equidem, quamdiu Deus in hoc officio me retinuerit, animorum ac mentium coniunctioni fovendae quam maxima possum cura consulam fortique manu quidquid nocere possit propulsare enitar; amorem autem et cognitionem Instituti pro mensura gratiae, quam Deus propter bonum commune largitus mihi fuerit, promovere non desinam, memor Providentiam divinam nunc a nobis maiorem contentionem et cooperationem postulare ad antiquum Societatis spiritum conservandum, quam olim a maioribus nostris, cum primitiae spiritus vigerent.

Finem huic epistolae imponere decet gratias Deo Optimo Maximo agendo pro beneficiis, quibus nos hoc ipso tempore liberaliter praevenit. Neminem enim nostrum latet, R. P. Vicarium post decessoris mei desideratissimi funus Congregationem Generalem tam dubiis in rebus indixisse, ut ne diem et locum quidem nisi post diutinam deliberationem assignare posset. Atqui

(1) S. FRANCISCI BORGIAE, *Epist.* De mediis conservandi spiritum, n. 7.

(2) II, Cor. VI, 8, 10. — (3) Const. p. VI, c. 4, n. 1.

cum haud parum angeremur, ne, teterrimo bello saeviente, aut aliquot Provinciae Congregationem Provinciale cogere aut complures Electores itineri se committere non possent, providentissima Dei miserentis ope factum est, ut constituto die BB. Virgini Purificatae sacro ex sex et octoginta Electoribus deesset nemo. Quanta deinde tranquillitate per sex hebdomadas, dum tota fere circum Europa bello flagrabat, quam fraterna suavitate, quam mira consensione et electiones omnes peractae et gravissimae quaestiones disceptatae et decreta pacifica lata sint, quotquot Romae adfuerunt haud dubie animo gratissimo recordantur; complures Electores, in superioribus Congregationibus eodem munere perfunctos testantes audivimus, se ne in media quidem pace maiorem unquam concordiam vidisse. Id nobis quidem per totum illud tempus et permagnae consolationi fuit et incitamento ad gratiarum actiones dilatato corde divinae Maiestati persolvendas, « a qua omne datum optimum et omne donum perfectum descendit » (1). Cum autem, quod ex litteris undique advenientibus intellexi, per Electores in suam quemque Provinciam reversos iam caeteri omnes huius sancti gaudii participes sint facti, omnes quoque a novissimo tirone ad veteranum usque in hac Domini militia stipendia emeritum in divinis laudibus ita consociari oportet, ut memores operum ac beneficiorum Eius in Ipso spem nostram collocemus posterisque nota faciamus mirabilia Eius (2). Hic, ut ex sacris litteris apparet, erat finis beneficiorum, quibus Dei gens electa fuit cumulata, hic iterum finis esse videtur donorum minimae nostrae Societati nunc denuo collatorum, ut grato animo eorum memoriam renovemus mediisque in procellis animum ne despondeamus, illud persuasum habentes Societatem nostram non mediis humanis conservari neque augeri posse, sed per gratiam omnipotentis Dei ac Domini Nostri Iesu Christi, qui conservaturus sit et promoturus quod ad obsequium laudemque suam et animarum auxilium inchoare dignatus est (3). Plenam hanc rationum humanarum naturaliumque donorum diffidentiam (quamquam iis quoque diligentissime uti debemus, « ut divinae gratiae iuxta summae prudentiae suae ordinem per haec cooperemur ») (4), et hanc voluntatem committendi nos plene perfecteque provi-

(1) Iac. I, 17. — (2) Ps. 77, 4. — (3) Const. p. X, n. 1. — (4) ib. n. 3.

dentissimo Creatori ac Domino nostro S. P. Ignatius, ut notissimum est, omnis laboris nostri fundamentum esse voluit. Quod videre est in splendido illo Constitutionum Prooemio et fusius evolutum initio ultimae partis, ubi media pertractat, quibus totum Societatis corpus conservari et augeri possit. Eandem veritatem Deus mundo universo, qui in sua sapientia et fortitudine, « in curribus et in equis suis » (1) confidebat, terribilibus verberibus in mentem revocare velle videtur nostrisque simul mentibus et cordibus altius imprimere, ne, spiritu mundano seducti, humanis inventis nimium innitamus.

Restat, ut divinae Providentiae nos invicem assiduis precibus commendemus. Equidem a die quo Dominus mihi Societatem nostram dilectissimam gubernandam commisit praeter orationem assiduam et sacrificia, quibus gratiam conservationis et augmenti ipsius ex monito S. Patris nostri impetrare studeo (2), quovis vespere omnes Provincias earumque Missiones memoria repeto, omnes singularum socios atque animas per ipsos salvandas amantissimo Cordi Iesu offero, et dum peculiari modo iis benedico, qui bellorum calamitatibus magis afficiantur gravioribusque animarum et corporum periculis exponuntur, divinae Maiestati supplico, ut tot tantasque aerumnas in bonum vertat, et animas nostras igne tribulationis purificatas ad sublimiorem virtutis gradum evehere dignetur secundum suavissimam sapientiae suae dispositionem, quae luctuosis temporibus magnos sanctos excitare consuevit. Vos autem, Reverendi Patres ac Fratres in Christo carissimi, Patres congregatos secuti, qui precibus, benignitate atque sollerti charitate me summopere iuvarent, ne desistere velitis auxilio esse mihi totique Curiae, praesertim PP. Assistantibus, quos a Societate accepi fideles ipsius administros meosque in laboribus adiutores. Praeter solitas enim rationes deprecandi Deum pro communi Patre et Curia Praepositi Generalis haec nunc singularis ratio accedit, quod difficillimis vivimus temporibus quae, nisi omnia fallunt, novo aevo pro humana societate et Ecclesia initium sunt factura. Iamvero in tali rerum discrimine religiosi Ordines singulari modo a Deo vocari solent, ut Eius consiliis exsequendis adlaborent, nec Societati suam huius muneris partem defuturam esse confidimus.

(1) Ps. 19, 8. — (2) Const. P. IX, c. 6, A.

Ne igitur gravemini fuis ad Deum precibus tenues corporis animique mei vires roborare et abundantes gratias universae Societati implorare, ut hoc quoque tempore summa Maiestas eius ministerio uti pergat ad maiorem suam gloriam et quam plurimarum animarum aeternam salutem. Atque hoc modo Congregatio XXVI, auspiciis BB. Virginis Mariae incepta, in charitate SS. Cordis Iesu peracta, in pervigilio festi S. Ioseph absoluta, tantis patronis faventibus, suum finem plene assecutura est.

Romae, in festo Apparitionis S. Michaelis, die 8 Maii 1915.

Vestrum omnium servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

17.

21 Maii 1915.

A. R. Pater Generalis protectionem suam ex Urbe in Helvetiam nuntiat.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Tristissimae temporum condiciones ex Urbe decedere me tandem coegerunt, et re cum PP. Assistantibus collata, solo P. Assistente Rudolpho van Oppenraaij comite, Brigam in Helvetia me contuli, ubi omnia ad adventum nostrum maxima cum charitate praeparata iam fuerant.

R. P. Eduardum Fine Romae Vice-Praepositum Generalem reliqui cum plena facultate ad omnia negotia perficienda. Velim itaque ut litterae generatim ipsi inscribantur, quamquam cuique plane quoque integrum est immediate ad me scribere; negotia graviora R. P. Fine quantum fieri poterit et res postulaverit mecum communicabit. Ex Assistentia tamen Germaniae omnes litterae directo ad me mittantur sub ea inscriptione quam P. Assistens R.^{uo} V.^{ae} significabit et sub qua ex aliis quoque Assistentiis ad me scribi poterit.

Speramus sane Dominum Nostrum sui in terra Vicarii et totius Ecclesiae precibus exoratum per intercessionem Beatissimae Virginis Mariae mundo pacem mox redditurum esse; si

tamen conditiones praesentes in longius protrahantur, vel aliae rationes id suadeant, cum PP. Assistantibus considerabo, an forte et quo totam Curiam Generalitiam transferre oporteat.

Interim quo atrocius belli furor saevit, eo impensius orare nos decet, ut Deus plebis suae misereatur atque imprimis supplices preces fundere pro Summo Pontifice et S. Ecclesiae libertate, quae tot tantisque periculis nunc est exposita. Atque ego quidem dimidiam partem omnium Missarum, quae ad intentionem Praepositi Generalis in Societate dicuntur, per totum tempus quo bellum est duraturum, pro Summo Pontifice et S. Sedis incolumitate obtuli.

Roma brevi ad R.^{am} V.^{am} mittentur decreta Congregationis XXVI cum litteris meis ad universam Societatem.

Commendo me sanctis Sacrificiis et orationibus.

Brigae, die festo B. Andreae Bobolae, 21 Maii 1915.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

18.

15 Iulii 1915.

Pater Noster apud se in Helvetiam Curiam advocat.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum vix ulla adsit spes bellum propediem finem esse habiturum, Patribus Assistantibus rite consultis et ad unum omnibus assentientibus, statui in Domino nostram Curiam apud me in Helvetiam vocare. Itaque die 30 Iulii migrabo in domum aptissimam, ad sacerdotes recipiendos in pago Ciceriano (Zizers) prope ab urbe Curia Rhaetorum (Chur) recens instructam, nunc autem propter temporum iniquitatem desertam.

Velit igitur R. V. Nostros omnes de hoc meo consilio certiores facere simulque monere post festum S. P. N. Ignatii litteras ad Curiam nostram, iis tantum exceptis quae ad P. Pro-

curatorem Generalem mittuntur, hic enim Romae remanebit, inscribendas esse:

Monsieur l'abbé N. N.

Maison St. Jean,

Zizers (Grisons) Suisse.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Brigae Helvetiorum, 15 Iulii 1915.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

19.

29 Septembris 1915.

Renovatio facultatum paulo post electionem novi Praepositi Generalis indici solita, in aliud tempus differtur. Rogantur suffragia pro gravi negotio.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Dubia quaedam exorta sunt an facultates quas praedecessor meus bonae memoriae sive cuivis Nostrorum, sive Provinciis, Missionibus vel Domibus concesserat, robur suum post eius mortem retineant. Quare omnibus in memoriam revocandum censi decretum 72 Congregationis generalis VII, quo statuitur id genus concessionum, mortuo Praeposito Generali, « eandem vim habere, quam vivo Generali habebant, donec a successore revocentur ». Moris quidem est ut novus Praepositus Generalis, paulo post electionem, denuntiet ad se deferendas esse facultates a suis decessoribus concessas; quae nisi intra definitum tempus confirmatae a se fuerint, facto ipso abrogatae censeantur. Ego tamen, propter singularem omnino temporis conditionem, nondum opportunum iudicavi renovationem huiusmodi facultatum indicare; quae omnes proinde in pleno suo vigore permanent, donec novis litteris a me revocentur.

Praeterea, exemplum secutus praedecessorum meorum, qui aliquando, gravioribus in casibus, Missas et orationes totius So-

cietatis postulaverunt, rogo ut singuli sacerdotes Sacrum unum, reliqui vero sanctam Communionem et Coronam Beatae Virginis offerant pro peculiari quodam negotio, quod ad bonum spectat Societatis universae; atque idem negotium in aliis etiam Sacrificiis et precibus Deo impense commendare velint. Idque omnes eo libentius praestituros esse confido, quod ipse sanctus Pater Ignatius nos admonet ut ad orationes et Sacrificia recurramus, quibus gratias a divina Maiestate impetremus, « potissimum cum necessitas occurrerit ». (Const. par. IX, cap. 6, A).

Exsulis nobis supernum auxilium non defuit. Dei enim bonitate factum est ut aptissimum in tranquillo pago Helvetiae refugium inveniremus; ubi in ordinaria gubernationis negotia atque in orationem « desiderii plenam » incumbentes, instaurandam gentibus pacem et concordiam a divina clementia fidenter exspectamus.

Velit R.^a V.^a has litteras cum Nostris omnibus communicare. Commendo me SS. Sacrificiis et orationibus.

Zizers in Helvetia, die festo S. Michaelis,
29 Septembris 1915.

R.^{ac} V.^{ac}

Omnium servus in Xto.
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

20.

1 Dec. 1915.

De suffragiis in obitu Summorum Pontificum persolvendis.

AD OMNES PROVINCIARUM PRAEPOSITOS.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Provinciae nonnullae postremam Congregationem generalem rogaverant ut certa suffragia decernerentur, post obitum Summi Pontificis a Nostris persolvenda. Quas petitiones quum Deputatio secernendis Postulatis praeposita ad Patrem Generalem detulisset, eas cum Patribus Assistantibus diligenter conside-

ravi. Perfacile autem inter omnes convenit tam aequis desideriis esse omnino satisfaciendum.

Re quidem vera Societas nostra, quo semper fuit studio et amore erga Christi Domini Vicarium, ubique gentium atque inde a primordiis suis, Romanos Pontifices vita functos piis supplicationibus ultro prosequi solebat. Expresse vero iusserunt tres proximi decessores mei stata suffragia ab omnibus fieri. At quo citius animae summi sui Parentis et Pastoris, si qua forte expiatione adhuc indigeat, a Societate universa subveniatur, meum esse duxi, quod iam in morem venerat, id stabili tandem ordinatione praescribere.

Quapropter in posterum, statim post decessum uniuscuiusque Pontificis, non exspectato Praepositi Generalis mandato, singuli sacerdotes ter Sacrum faciant in eius suffragium; qui vero sacerdotes non sunt, toties Coronam Deiparae Virginis recitent, et sacram Communionem offerant, applicatis Indulgentiis omnibus quas in ea suscipienda lucrari possint; denique sollemnes funeris exequiae in ecclesiis nostris peragantur.

Dum igitur his pietatis officiis devotissimum Sanctae Sedi animum pro tenuitate nostra denuo profitemur, quod certo scio Societati fore gratissimum, Divinam Maiestatem supplices exoremus ut nos omnes, his quoque temporibus, « invicta fortitudine » roboret « verae fidei et Sedis Apostolicae primatui » ad mortem usque propugnando; quo videlicet vestigiis insistamus maiorum nostrorum, et praesertim Beatorum Martyrum Edmundi Campion et Sociorum eius, quorum die festo praesens Ordinatio in consultatione Patrum Assistentium fuit deliberata.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die festo BB. Edmundi
et Sociorum eius, 1 decembris 1915.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

21.

25 Decembris 1915.

Communicatur cum Provinciis Decretum S. Rituum Congregationis de Festis Purissimi Cordis Mariae et S. Stanislai Kostka.

AD OMNES PROVINCIARUM PRAEPOSITOS.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum nuper Roma acceperim S. Rituum Congregationis decretum, die 30 mensis Novembris datum, quo duplex facultas conceditur, altera toti Societati celebrandi festum Purissimi Cordis Mariae, altera omnibus nostris Probationis Domibus agendi diem festum S. Stanislai Kostka ritu duplicis 2^{ae} classis, illud statim ad R.^m V.^m una cum his litteris transmittendum curo.

Primum quidem festum ex mandato postremae Congregationis Generalis, nomine ipsius et universae Societatis, a S. Sede exposulavi. Eo autem, non solum impetrato, sed tam cito quoque concesso, omnes sane quotquot sumus Socii Iesu magnopere gaudebimus, cum denuo etiam cultu liturgico Purissimum Cor Deiparae Virginis, cui Societas perpetuo decreto sese dudum devovit, et quod in omnibus necessitatibus semper refugium securum Societatis fuit, colere possimus, ut ante coluimus. Dies autem assignatus qui iuxta diem SS. Cordi Iesu consecratum vigilanter ponitur, insitum quendam maioribus nostris sensum comprobatur, nos per Cor Matris ad Cor Filii facilius accessuros esse. (Cf. *Epp. Praep. Gen.* t. III, p. 24 (edit. 1909); Congr. Gen. XXIII, decr. 46, n. 3).

Alterum praecipue nostris Probationis Domibus gratissimum fore pro certo habeo, siquidem externus erga dilectissimum Stanislauum cultus ita augetur, ut nostris Tirociniis permittatur, etiam cum illius festum in diem dominicum incidit, Patroni sui peculiaris officium et Missam celebrare.

Velit igitur R.^a V.^a curare ut hae mutationes in calendario

Societatis perpetuo et in proprio Provinciae inserantur, atque iam instante anno 1916 executioni mandentur.

Commendo me SS. SS.

Zizers in Helvetia, 25 Decembris 1915.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

N. B. — Decretum ipsum S. Rituum Congregationis vide supra, in Parte prima.

22.

31 Decembris 1915.

*Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu
ineunte anno 1916.*

A. R. P. N.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

PRAEPOSITUS GENERALIS

A die XI Februarii MCMXV.

Via S. Nicola da Tolentino, 8 — ROMA.

Pro telegram.: *Ledóchowski, Collegio Germanico — ROMA.*

Interim: *Zizers, Grisons, SUISSE.*

- P. Franciscus de P. Nalbene, *Assist. Ital. Praef. spir. et val. Conf. dom. Exhort. dom.* . Prov. Sicul.
P. Eduardus Fine, *Assist. Gall. Admon. Conf. dom.* » Lugd.
P. Rudolphus van Oppenraaij, *Assist. Germ. Conf. dom.* Prov. Neerl.
P. Iosephus Barrachina, *Assist. Hisp. Conf. dom.* » Arag.
P. Hermannus Walmesley, *Assist. Angl. Conf. dom.* » Angl.
P. Thomas Gannon, *Assist. Amer. Conf. dom.* . » Maryl.
P. Petrus Tacchi Venturi, *Secr. Soc. Script. Revis. libr. (Romae etc.).* Prov. Rom.
P. Alfredus Maertens, *Proc. Gen. Conf. dom. (Romae etc.).* Prov. Belg.
P. Balthasar Wilhelm, *Min. Subst. Secr. Proc. Praef. sac. dom.* Prov. Germ.

- P. Iulianus Cassiani Ingoni, *Subst. Secr. Catech. FF. Coadi. Expl. med. FF. Coadi. per vices.* Prov. Venet.
P. Achilles Gerste, *Adiut. Secr. Soc. Rev. gen. libr. Praef. lect. ad mens.* Prov. Belg.
P. Alphonsus Kleiser, *Adiut. Secr. Soc.* (Exaten bij Baexem, Holland) Prov. Germ.
P. Fidelis Quintana, *Subst. Secr. Praef. bibl. Expl. med. FF. Coadi. per vices* Prov. Cast.
P. Ludovicus Schmitt, *Adiut. Secr. Soc.* (Exaten.) . » Germ.

COADIUTORES

- Baguña Narcissus, *Aman. Ian. Cur. electr. Ad dom. Soc. exeunt.* (Romae etc.) Prov. Arag.
Banquells Ignatius, *Soc. 1us A. R. P. N. Gen. Aman. Aedit. Vis. noct. Ad dom.* Prov. Arag.
Beristain Ioachim, *Soc. 2us A. R. P. N. Gen. Aman. Cust. vest. et lint. Ad dom. Soc. exeunt.* Prov. Cast.
Celli Augustus, *Soc. 2us Proc. Gen. Ad dom. Soc. exeunt.* (Romae etc.) Prov. Rom.
Del Vecchio Vincentius, *Aman. Ian. Infirm. Excit. Ad dom. Soc. exeunt.* Prov. Rom.
Grau Theodorus, *Aman. Praef. tricl. Adiut. praef. bibl. Vis. med. et exam. Ad dom. Soc. exeunt.* Prov. Arag.
Iannarelli Philippus, *Sart. Cust. vest. et lint. Tons., Vis. mat. Ad dom. Soc. exeunt.* (Romae etc.) . Prov. Rom.
Lo Jacono Iosephus, *Empt. Coq. Disp. Cell. Excit.* (Romae etc.) Prov. Sicul.
Oteiza Esdras, *Praef. tricl. Comp. mss. et libr. Ad dom. Soc. exeunt.* (Romae etc.) Prov. Cast.
Prieto Iosephus, *Soc. 1us Proc. Gen. Ad dom.* (Romae etc.) Prov. Cast.
Przewlekly Franciscus, *Coq. Disp. Cell.* » Galic.
Visser Franciscus Xav., *Aman. Ian. Ad dom. Soc. exeunt.* (Romae etc.) Prov. Neerl.
Weidinger Ioannes Bapt., *Aman. Aedit. Ad dom. Soc. exeunt.* (Romae etc.) Prov. Venet.
Wenzel Iosephus, *Soc. Adiut. Secr. Soc.* (Exaten etc.) . » Austr.

CHRONICON SOCIETATIS IESU

ANNI 1915 (1)

4 et 5 Ian. — Appellunt Alexandriam Aegypti, e Syria et Armenia profugi, ultimi Patres missionarii. Scilicet duae missiones illae a gubernio Turcico funditus eversae fuerunt, domibus earum, quas inter Universitas Sancti Iosephi et Facultas Medicinae Berytensis, sequestro datis aut occupatis; rebus vero mobilibus ablatis et dispersis. Patres et Fratres Galli expulsi, vel etiam durae captivitati aegre erepti, numerantur 65 ex Missione Syriae, 34 ex Armenia. In Syria remanserunt Patres Fratresque indigenae, cum Patribus aliquot extraneis, sed non e Gallia oriundis. Constantinopoli etiamnunc versantur octo e Nostris, praeter duos in Statione Samsoun.

7 Ian. — E Collegio Immaculae Conceptionis in urbe Montréal, Provinciae Canadensis, scribunt: etsi propter nuper divisam paroeciam haec minor evaserit, numerum tamen sacrarum synaxium ita crevisse, ut 512000 hominum sacrae mensae hoc anno accesserint; prima quaque feria VI^a mensis quinque vel sex millia christifidelium divina dape vesci; hora autem tertia eiusdem diei SS. Sacramentum a solis mulieribus, vespere autem per solidam horam ingenti concursu magnaue pietate a solis viris adorari.

22 Ian. — Catanae in Provincia Sicula aula Scholae serotinae ad pueros studiis, doctrina christiana et variis pietatis exercitationibus iuvandos instituitur; quod scholae genus a R. P. Francisco Xaverio Wernz multum commendabatur.

22 Ian. — Gratiae aguntur Rectori Collegii Traiecti ad Mosam (Maastricht) in Provincia Neerlandica, quod magna cum

(1) Retenta est hoc etiam anno norma dudum statuta inserendi in *Chronico* ea solum scitu digniora, quae tum ad Curiam allata tum ab hac in Provincias missa sunt (Cf. *Acta Rom.* a. 1913 p. 49 sq.). Attamen propter exilium et quorundam Patrum substitutorum mutationem, fortasse contingere potuit ut nonnulla omitterentur scitu digna notatuque pulchra.

charitate socios hospitio exceptit, qui belli inclementia variis e Provinciis eo profugerant.

19 Febr. — Cum oblatum esset Summo Pontifici nostrum periodicum Manilanum, Missionis Philippinae, quod inscribitur « *La Cultura Social* », singulari laude a Benedicto XV per litteras Emi Card. a Secretis Status ornatum est.

5 Mart. — Superior magnae leprosororum coloniae in insula Culion Missionis Philippinae, Provinciae Aragoniae, ad Patrem Nostrum scribit: inter leprosos florere sex pias sodalitates, et anno superiore 45207 sacras communiones habitas esse; illorum autem numerum quotannis augeri; sic v. g. anno 1914 e vita quidem 559 insanabili tabe exesos cessisse, sed alios 859 fatalem insulam, his duntaxat mortalium miserrimis excipiendis destinatum, ingressos esse, ita ut, ineunte hoc anno, 3600 omnino ibi recenserentur; tandem adesse quoque nonnullos protestantes et non paucos indifferentes, quos horridus morbus eo relegavit; verum ante obitum omnes fere pacem cum Deo inire et sanctis Ecclesiae Sacramentis refici velle. Horum omnium curam, magno abnegationis et divini amoris exemplo, libentissime suscipiunt duo Patres et unus frater Coadiutor.

10 Mart. — R. P. Everardus Beukers Praepositus Provinciae Neerlandicae decernitur.

29 Mart. — Gratulatio A. R. Patris Nostri ob tuto receptos in novum domicilium, Graefenbergi in Silesia, Scholasticos Provinciae Galicianae, bello e pristinis sedibus deturbatos.

10 Apr. — Ex litteris hoc die datis comperimus S. Ludovici, in amplissima Missouriariae Provinciae urbe, populum, praesertim viros, hoc anno praeter expectationem confertissimum, ut nunquam antea, ad conciones audiendas in templum nostrum quotidie ad vesperum per quadragesimam confluisse.

14 Apr. — Pater Noster novae Domui Exercitiorum pro laicis et praesertim opificibus apud Rocksles in Scotia conductae gratulatur.

22 Apr. — Pluribus in Collegiis Provinciae Angliae pueri Belgae e patria profugi commodo excipiuntur hospitio, amanterque educantur.

22 Apr. — Rector Collegii S. Francisci Xaverii, in urbe Liverpool, Provinciae Angliae, scribit, fideles ad quingentos singulis diebus templum nostrum frequentare, quorum maior pars

quotidie sacram communionem suscipiant; in ipso autem Collegio 380 alumnos et in scholis elementorum 2200 pueros numerari.

25 Apr. — Hodie mane Summus Pontifex opem a Nostris allatam ad colligendos superstites minores natu, qui e patriis Marsorum in Italia oppidis terrae motu eversis profugerant, dilaudavit. Alloquio aderant ducenti cives Albani, in quorum urbe villa Scholasticorum Provinciae Romanae miserrimos pueros supra centum ultro excepit et piorum stipe ad duos menses aluit. Recentissimas adhuc inter ruinas sacerdos quidam e Nostris cum aliquot praestantibus iuvenibus necessaria corporibus animisque auxilia suppeditaturus, Superiorum nutu, advolarat.

25 Apr. — Summus Pontifex Benedictus XV augustiore quadam pompa omnes Professores et alumnos Instituti Biblici de Urbe hodie mane excepit, eosque nunc primum ab exordio sui pontificatus allocutus est. Singulari benevolentia se Institutum Biblicum prosequi ultro significavit, tum a memoria munificentissimi decessoris sui Pii X; tum a necessitate habendi romana studia quae normam certam tutamque de rebus ad Sacram Scripturam pertinentibus quaquaversus proferrent, et alia id genus scripta eruditorum non catholicorum, verae scientiae auxilio, cerneret ac iudicaret; tum denique a fructibus non parvis, quos primo hoc sexennio Institutum iam collegit magno Ecclesiae emolumento et Societatis promerito.

30 Apr. — Magno cum solatio e Provincia Marylandiae-Neo Eboracensi accipitur, nostras Scholas quas dicunt *altas* fructibus augeri laetissimis, ita ut earum alumni bene erga nostram institutionem affecti, curriculo persoluto, ad nostra Collegia, posthabitis demum acatholicorum collegiis, libentius et frequentiores quam antea se conferant.

Schola item *Alta*, a S. Francisco Regis nuncupata, quam Nostri Neo-Eboraci hoc anno scholari feliciter auspicati sunt, omnium expectationem superavit; selectique sunt inter multos, qui eam frequentare optabant, 250 adolescentuli, et in sex ordines infimae grammaticae distributi.

3 Maii. — In Ecclesia Domus Professae Matritensis, ubi corpus S. Francisci Borgiae asservatur, a viris nobilibus hispanis, praecuntibus Regibus et Infantibus, in illius honorem festum religiosum magnifice celebratum est. Optimates seu « Grandes

de España » S. Franciscum Borgiam ut Patronum sibi peculiam colunt, eorumque non pauci ab eius familia originem se ducere gloriantur.

11 Maii. — R. P. Ioannes Wright Praepositus Provinciae Angliae nominatur.

15 Maii. — Praepositus Provinciae Romanae Patri Nostro rescribit: praeteritae quadragesimae tempore in sola Urbe, interea dum quatuor e Nostris verba ad populum facerent, sexages Exercitia spiritualia, viris duntaxat, ne de feminis diceret, explanata fuisse civibus ex omni fere ordine, nimirum ecclesiastico, patricio, militari, plebeio, itemque operariis, iuvenibus, carcere detentis; ex his postremis 1000 in proprio custodiae sacello, e militibus vero ad 4000 Sacram Synaxim apud nos sumpsisse; hoc autem mense maio novem alios Nostros quotidie concionando Marialem cultum promovere.

17 Maii. — Cum bellum Italiam inter et Austriam iam haud dubie instaret, A. R. Pater Noster ne libertate sibi ad universam Societatem moderandam necessaria privaretur, consilio cum Summo Pontifice communicato, Urbem hodie reliquit hora 9 vespertina, solo comite R. P. Rodulpho van Oppenraaij Assistente Germaniae, et postridie hora fere 3 $\frac{1}{2}$ post meridiem Vibericum (Brig) Helvetiorum in finibus Vallensium advenit, ubi a Filiabus S. Ursulae laetissima et generosissima liberalitate habitus est. Cum tamen vires Patris Nostri parva febri paulo debilitatae essent, ex medici praescripto et P. Assistantis sententia sub mensem iulium in regionem aliquanto altiore prope Zermatt conscendit, ubi a propinquis Patrum Victoris Cathrein et Iulii Seiler singulari benevolentia cum socio acceptus, vires brevi bene refecit.

23 Maii. — Friburgi Helvetiorum quinquagesimus annus ex quo B. Petrus Canisius caelitum Beatorum honoribus auctus est, magna sacrorum Antistitum et populi pompa, erectoque ex marmore signo, a civibus concelebratur. A. R. Pater Noster fuit quidem invitatus, sed prudenter duxit, quae est temporum calamitas et suspicio, sibi abstinendum esse.

24 Maii. — P. Generalis gratulatur, quod Chicagi in Provincia Missouriiana Schola quaedam Medicinae petiit obtinuitque, ut nostrae Universitatis regimini subiiceretur.

1 Iun. — Villa Vetus Tusculana, quae est Curiae ad rusti-

candum conducta domus, excipiendis vulneratis in bello militibus ultro offertur. Item per Assistantiam Italiae sponte ad eundem finem oblatae sunt plurium Collegiorum aedes, aut integre aut magnam partem. Nihilominus ubique scholae et convictus Superiorum industria amicorumque liberalitate servati, atque adeo ubique numerus alumnorum auctus est.

11 *Iun.* — R. P. Ludovicus Kösters, Praepositus Provinciae Germaniae renuntiatur.

17 *Iun.* — R. P. Antonius Schuler Episcopus dioecesis Elpassensis nuper erectae in Statu Texano Americae Septentrionalis, ad Missionem Provinciae Neapolitanae spectante, creatur.

29 *Iun.* — R. P. Paschalis Borrello Praepositus Provinciae Siculae decernitur.

29 *Iun.* — Cum Patres Missionis Bombayensis, Provinciae Germaniae in eo essent, ut ex florenti piorum laborum campo, belli europaei causa, pellerentur, aut a suis muneribus obeundis omnino arcerentur, eorum Superior P. Henricus Boese ne cogeretur Collegia claudere, quae ubique in India tamquam prima religionis propugnacula haberi solent, aliorum Sociorum auxilium a P. Generali rogavit, ut in veterum operariorum locum sufficerentur. Votis ultro satisfactum est.

Mense iunio. — In dioecesi Senonensi (Sens) R.^{mus} Archiepiscopus domum Exercitiorum, a pia muliere dioecesi donatam, Nostris Provinciae Campaniae regendam committit.

12 *Iul.* — Mensibus Maio et Iunio proxime elapsis, ait in suis trimestribus litteris P. Praepositus Domus Professae Valentinae Provinciae Aragoniae, Ecclesia nostra horis matutinis quinta nempe et septima cum dimidio, in quibus celebrabantur piae exercitationes in honorem Beatae Mariae Virginis et SS. Cordis Iesu, plena omnino erat. Mense Maio 42 millia Synaxium distributa sunt, et 47 millia quingenta mense Iunio. Sed praecipue ipso die festo SS. Cordis Iesu ac postrema mensis Iunii dominica, in qua fideles iubilaeum lucrabantur, amor eorum in Cor divinum sese mirum in modum ostendit; nam unoquoque die quatuor millia ad sacram mensam accesserunt; et die 27 eiusdem mensis, instructo per vias urbis Valentinae fidelium agmine, pompa tanto peracta est splendore, ut ille revera incessus triumphalis Regis omnium cordium fuerit.

15 *Iul.* — Narrant, Collegium Nostrorum Foroiuliense (Civildale) in Provincia Veneta, domo a militibus occupata, e suis sedibus migrare debuisse; et Philosophos quidem Sartiranam, quae est Domus Exercitiorum Collegii Mediolanensis sat ampla, Novitios autem peraptam in Residentiam Mantuanam receptos fuisse.

19 *Iul.* — Multa ornatur laude studium Nostrorum erigendi promovendique in Scotia Congregationem Marianam iuvenum Universitatem civitatis Glascae (Glasgow) frequentantium.

25 *Iul.* — R. P. Aloisius Yabar, hucusque Pont. Collegii Pii Latini Americani de Urbe Rector, Genuâ solvit in Brasiliam Centralem, huius Missionis, quae ad Romanam Provinciam spectat, Visitor constitutus.

25 *Iul.* — Scribunt Indos Corvos in Missionibus Provinciae Californiae fide et pietate mirum in modum crescere. Ut hoc anno Pascha celebrarent, 700 Indi itinere duorum dierum confecto ad ecclesiam nostrae Residentiae undique advenerunt, ibique fere omnes Corpore Christi refecti sunt. Dein pompam, versicoloribus vestibus induti, equis varie phaleratis, conspicuam pone SS. Sacramentum sub dio solemnesque inter concentus ritusque duxerunt.

Mense Iulio. — Cum, uti notum est, Iesuitis ipsa Constitutione Helvetica interdictum sit, necubi in Republica ministeria exerceant, neve communitatem religiosam constituent, iam pridem Pater Generalis a supremo *Consilio Foederato* impetraverat ut asyli iure sibi uti liceret, atque ubi vellet cum Curia sua consisteret. Itaque reperta est domus Curiae universae excipiendae aptissima, et exeunte mense Iulio per Friburgum et Einsiedeln Pater Noster eo se contulit. Friburgi R. P. Vincentius Zapletal Ordinis S. Dominici ceterique Universitatis professores charitate eximia eaque vere fraterna cum cum P. Assistente Germaniae hospitio receperunt. In celeberrima autem Abbatia Einsiedelensi, die 31 Iulii, « Abbas Princeps », RR. DD. Thomas Bossart, exsulis paravit festum S. Patris Ignatii quam iucundissimum. Mane P. Assistens cantavit Missam sollemnem. Ad prandium, cui aderat etiam RR. DD. Abbas Primas totius Confoederationis Benedictinae (ipse quoque ex Urbe protugus), RR. DD. Thomas, « contra Monasterii consuetudines, sed secundum suam erga Societatem amicitiam », pulcherrime de Sancto Igna-

tio eiusque filiis peroravit; cuius verbis vehementer commotus Pater Noster non minus pulchre respondit.

1 Aug. — Die tandem 1 Augusti ad vicum Zizers perventum est, ac novae stationi initium factum.

Iacet Zizerium in extrema fere Grisonum valle quae est contermina Austriacae Provinciae Vorarlbergensi. Totum pagum (*Canton*) veteres Rhaetiam appellabant. Hinc inde continui montes valli assurgunt, quorum ii qui ad occidentem vergunt et Calanda dicuntur, proceriores sunt (mm. 1177-2808) magnamque anni partem nivosi; qui vero ad orientem, minus alti et partim nemorosi, partim praerupti, vicos aliquos ad radices suas habent. Hos inter Zizerium protenditur, quod 540 metris excelsius maris aequore, a civitate Curia Rhaetorum (Chur), totius pagi Grisonum principe, non plus quam decem kilometris distat.

Salubre est coelum, aër purissimus; hiemis autem incommoda hominum industria a domibus prohibere novit.

Vallem amoenam, pratis ubique vestitam et pomariis uberrimis consistam, Rhenus flumen interfluit duaeque viae ferratae percurrunt. Ex his aliâ conscenditur in notissima diversoria valetudinaria Davos-Platz; aliâ, itur Turicum (Zürich) et Basileam, nobiles Helvetiorum urbes. Haec posterior via ad vicinam arcem Sargans in alias incidit, quae ex Austria directo Romam, Lutetiam Parisiorum, Berolinum celerrime ducunt. Ob tantam itinerum commoditatem commercium epistolare cum universa Societate facile hic haberi potest, quod Curiae nostrae interest, et apprime consonat iis quae S. Pater Ignatius in octava parte Constitutionum se cupere significat.

Incolae vici nostri mille et trecenti circiter numerantur; e quibus octingenti catholici sunt, quibus sacra procurant duo Patres Capuccini; reliqui sectae protestanticae adhaerent. Vicani omnes in universum praeclare nobiscum agunt: catholici, tam laici quam ecclesiastici, nos vero prosequuntur amore, protestantes autem debita humanitate.

In superiori vici Zizeriani parte castellum comitum de Salis-Zizers exstat. Hic a RR. DD. Archiepiscopo Ioanne Fideli Battaglia, olim Curien-sium antistite, aliisque benefactoribus commodum hospitium anno 1900 constitutum est pro iis cuiuslibet dioecesis orbis catholici sacerdotibus, qui cum bona Superiorum suorum venia vires reficere optarent, aut etiam animum exercitiis spiritualibus excolere. Pii Instituti cura demandata est Religiosis S. Ioannis de Deo, qui Fratres a Misericordia hisce in regionibus vocantur. Quum brevi compertum esset, priores aedes affluentibus sacerdotibus angustas fore, aliae adiunctae sunt minores, quarum exstructio anno 1912 absoluta est, et ipsae Sacratissimo Cordi Iesu dedicatae sunt.

Haec altera domus, optimâ ad sanctum Missae sacrificium et ad usus domesticos suppellectile instructa, parvo pretio et non sine singulari Dei providentia a Patre Nostro conducta est, futura videlicet Curiae nostrae mansio, quamdiu ab urbe Roma belli causa exsulandum sit. Potuit autem domus elocari nobis sine ullo detrimento finis quem spectabant operis con-

ditores, quum propter haec tristissima tempora pauciores sacerdotes huc venirent, eosque primum aedificium bene caperet. Quin etiam locationem hanc facere valde gavisus est praesens Hospitii administrator Dr. Ioannes Ruoss, idemque R.^{mi} Episcopi Curiensis cappellanus, quippe quod tum ipse tum Hospitii fundator, quem supra commemoravimus, nostri alumni e Collegio Germanico ambo fuerint. Hodiernus vero dioecesis antistes, Georgius Schmid de Grüneck, discipulus quidem Societatis non fuit, sed nos ex animo vereque diligit; nec praetermisit Patrem Generalem eiusque socios omnes benevolentissime in nova statione Zizeriana invisere.

Domi cuncta ita sunt confecta ac nitido opere perpolita ut nova semper appareant, sacellum nempe, claustra, triclinium, culina, cubicula, quorum numerus sufficiens est. Plena etiam cum libertate et perfecta clausura ordinariis occupationibus orandi et regendi Societatem Curia tranquille vacare potest. Idem vitae genus hic ducitur ac Romae, atque adeo magis quietum forsitan magisque aequabile; nam pauciores nos conveniunt, et praesertim absunt omnia externa officia et ministeria apud proximos. Ab his ideo etiam omnino abstinemus, quod Consilium Foederatum eam solam potestatem Patri Nostro fecit, ut cum suis in Helvetia consideret, et nolumus ansam ullam conquerendi praebere, quasi facultate accepta abutamur.

Itaque praesens Curiae sedes pro exilio optima est, neque aliud quidquam postulari potest. Immo Patres Fratresque Divinae Providentiae, quae habitationem nobis adeo idoneam et opportunam benigne paravit, et benefactoribus qui ibidem nos sustentant, gratias agunt maximas. Attamen quoniam reapse exsulamus, recte ac merito exoptant omnes ut, extincto immani bello, unica exsilii causa, in veram Curiae patriam a S. Patre Ignatio adoptatam primo quoque tempore redire possimus.

1 Aug. — Superior Missionis Alaskae Borealis significat, ad Pilot Station silvicolas ex orthodoxa Rossiaca ad Fidem Catholicam secure duci a nostro sacerdote, firmamque spem esse non multos post annos, Deo iuvante, magnam messem in nova illa Domini vinea collectum iri.

3 Aug. — Patri Nostro se adiunxit Zizerii P. Balthasar Wilhelm e Provincia Germaniae, novus Curiae Minister, idemque Substitutus Secretarii pro Assistentia Germaniae.

4 Aug. — Zizerium advenerunt turmatim aliquot Curiae Patres et Fratres, quos Pater Noster ab Urbe per P. Secretarium accersiverat, ut sibi in expediendis de more negotiis auxiliarentur. Hi fuerunt quatuor alii Assistentes, nimirum Galliae, Hispaniae, Angliae et Americae; duo Substituti Secretarii, tres Amanuenses et duo alii Fratres Coadiutores; reliqui in Urbe manserunt.

5 Aug. — R. P. Henricus Carvajal Provinciae Castellanae praeficitur.

7 *Aug.* — P. Secretarius Societatis, Petrus Tacchi-Venturi, Zizerium venit, qui tamen die 12 huius mensis Romam rediit, ut novo historiae Assistentiae Italiae volumini, a se iam partim descripto, sed nondum in lucem edito, supremam imponat manum.

11 *Aug.* — Quaedam schola artis medicinae in urbe Nova Aurelia Provinciae Neo-Aurelianensis optat nostrae Universitati Loyolaeae adnecti, eiusque votis fit satis, certis pro nostra agendi ratione conditionibus apposis.

14 *Aug.* — Nova Domus Probationis Sydneyensis in Missione Australiae, Provinciae Hiberniae, cuius condendae potestas anno superiore facta fuerat, bonis auspiciis inchoata est, atque hodie Novitios iam 14 numerat.

19 *Aug.* — Ex Hispania proficiscitur R. P. Petrus Bianchi, Prov. Castellanae, ut munere Visitatoris in Missione Columbiana fungatur.

22 *Aug.* — R. P. Assistens Italiae, Franciscus a Paula Nalbone, cum P. Achille Gerste Zizerium perveniunt. Hic Prosecretarii Societatis munere, dum Romae P. Petrus Tacchi Venturi degit, fungatur.

28 *Aug.* — R. P. Ioannes B. Wimmer, Praepositus Provinciae Austriae, grato in Deum animo refert omnes Provinciae domos, atque ipsam etiam Domum Professam, difficultates ex bello funesto ortas exspectatione melius superasse.

7 *Sept.* — R. P. Ludovicus Kösters, Praepositus Provinciae Germaniae, refert se cum licentia praefectorum militiae, invisisse Patres Fratresque suae Provinciae in Gallia septentrionali militibus aegrotis inservientes et cum unoquoque colloqui potuisse. Omnes bene se habent, certum ordinem diurnum cum exercitiis spiritualibus, punctis pro Novitiis, recreatione communi servant, superioribus militaribus satisfaciunt, spiritum religiosum retinent.

8 *Sept.* — R. P. Carolus Andlau Praepositus Provinciae Austriae renuntiatur.

8 *Sept.* — Rector Collegii Darjeelingensis Missionis Bengalae, Provinciae Belgicae, nuntiat, conditionem domus, etsi bello saeviente, meliorem etiam esse quam antea, numero alumnorum aucto et charitate paceque domestica bene servata.

Idem refert Rector Kurseongensis Seminarii S. Mariae eiusdem Missionis Bengalae.

9 Sept. — Commentarii a Patribus Hispanis editi, quibus titulus est « *El Siglo de las Misiones* », apostolica muniuntur benedictione et pluribus nominibus a Summo Pontifice collaudantur.

10 Sept. — Seminarium Regionale Apuliae in Provincia Neapolitana quum Lycio Melfictum (Molfetta) transferendum esset, et pristinae pactorum conditiones essent immutandae, a Nostris relinquitur.

10 Sept. — R. P. Assistens Italiae, Franciscus a Paula Nalbone, ut negotia suae Assistentiae, quae ipsius praesentiam postulare videntur, propius tractaret, Romam a Patre Generali missus est.

12 Sept. — Gratulatio P. Generalis Praeposito Provinciae Californiae, quod Collegium Maximum Spokaneense pro nova sua Provincia eo perduxerit, ut illud proximo anno 1915-16 philosophi iam auspicentur, sequenti vero theologi quoque celebraturi sint.

14 Sept. — « *Nuntius SS. Cordis Iesu* » in Provincia Marylandiae-Neo Eboracensi inscriptos emptores ad 315000 numerat. Huic ephemeridi, quinquagesimum annum ab ea primum edita feliciter explenti, promeritam *dilatatae* mirum in modum per Americam *fidei pietatisque* laudem tribuit Summus Pontifex Benedictus XV eiusque a Secretis Status, Eius Card. Petrus Gasparri.

Eodem die refert « *Nuntii* » illius Moderator, Neo-Eboraci extremo cuiuslibet hebdomadae triduo tricenos aut quadragenos cives honestioris ordinis, qui nempe publica tenent officia aliosque auctoritate iuvare possunt, Exercitiis spiritualibus a Nostris fructuosissime excoli (*Laymen Retreats*).

16 Sept. — Superior Missionis Iaponicae refert, nostrum sacerdotem etiam in novum annum scholasticum confirmatum esse Professorem in imperiali Universitate Tokyensi.

19 Sept. — Incipit regere Provinciam Toletanam P. Iosephus Gálvez.

22 Sept. — Rector pontificii Seminarii Kandyensis in insula Ceylon, quod ad Provinciam Belgicam spectat, scribit: plus

quam 150 sacerdotes, qui alumni eiusdem Seminarii fuere, per eam quam dicunt *Unionem Apostolicam* intime cum domo coniunctos esse.

26 Sept. — P. Ferdinandus Ehrenborg, Vice-Rector Collegii Germanici et Hungarici de Urbe nuntiat: se cum 50 fere alumniis in Convictu theologorum Oenipontano caritate Patrum Provinciae Austriae et benevolentia ducum castrensiarum, qui partem domus a se occupatam rogati ultro reliquerunt, novam invenisse sedem, alumnosque, litteris amantissimis aliquorum RR. DD. Antistitum excitatos, novo fervore ad studia infeliciter interrupta rediisse.

28 Sept. — Referunt Domum Probationis Provinciae Taurinensis Avellanam, quae est Collegii Taurinensis villa, translatam fuisse, ut ipsa suas aedes, Gaudiani in agro Novariensi sitas, nostro Collegio Cuneensi, donec huius propriam domum milites insident, commodaret.

30 Sept. — Provinciae, quarum Socii hoc belli tempore militiam agere coguntur, narrant laetissimos fructus illius singularis curae, quam ad normas a P. Generali subinde traditas de suis habent; quarum rerum summa haec est:

1. Cum nostri iuvenes ad delectum vocantur, ipsi et Superiores curant, ut iuvandis vulneratis in militaribus nosocomiis addicantur, et quoad eius fieri possit omnes in eodem loco, praesertim ubi domus Societatis habeatur, atque adeo in aliquo nostro Collegio quod sauciis legionariis excipiendis adhibitum sit.
2. Ubi Domus nostra est, illius Superiori omnes subsunt, in illam horis vacuis conveniunt, ibique in res spirituales obeundas incumbunt. Ubi Domicilium Societatis non est, assignatur certo et viciniore loco quidam Pater, cui nostri milites obediunt.
3. Litterae Superiori assignato ostenduntur.
4. Vires nostrorum militum a Superiore constituto bene reficiendae et recreandae sunt; ipsique aut Procuratori Provinciae rationem stipendii et suppeditatae a Superioribus pecuniae milites quovis plerumque mense reddere tenentur.

5. Destinatur aptus quidam Pater, qui illorum spiritum accuratius dirigat, et in ipsis virtutes et religiosa vota diligenter communiat.
6. Efficitur, ut nostri iuvenes, facta e castris missione, per aliquot dies Exercitia spiritualia peragant. Aliqui, cum impediantur ne plura praestent, sesquihoram per 20 continenter dies domi nostrae meditandis ex ordine argumentis Exercitiorum impendunt.
7. Folia privata omnes fere Provinciae typis excudenda curant, quae ad singulos nostros milites mittuntur, ubi eorum litterae, domestici nuncii et monita referuntur.
8. Cum militibus magis dissitis frequentissimum est epistolare commercium.
9. Maiora militiae munera respuunt, ut nosocomiis, quod genus ministerii proprium est Societatis, sese ex Christi Domini amore devoveant.
10. Multos commilitones ad bonam frugem et ad pie moriendum, miris quandoque modis, adducunt.

Eorum autem numerum, qui stipendia faciunt, quae insequitur tabella refert.

CONSPECTUS EORUM, QUI STIPENDIA FACIUNT

MENSE MARTIO AN. 1916 INEUNTE.

	ASSISTENTIAE.		Cappellani.		Milites.			Universi.
		PROVINCIAE.	In Acie.	In Noso- comis.	Pugnan- tes	Infirmarii et non pugnan- tes.	Extra pugnam.*	
ITALIAE.		Romana	1	5	6	43	1	56
		Neapolitana	1	5	1	33	1	41
		Sicula	1	—	5	15	—	21
		Taurinensis	1	3	—	35	1	40
		Veneta	—	3	4	26	1	34
		Socii Ass. Italiae:	4	16	16	152	4	192
GERMANIAE.		Austriacae	2	—	55	—	?	57
		Belgica	10	—	85	12	?	107
		Galiciana	9	23	33	—	?	65
		Germaniae	19	55	79	148	?	301
		Hungariae	2	—	28	—	?	30
		Neerlandiae	—	—	—	—	—	—
	Socii Ass. Germaniae:	42	78	280	160	?	560	
GALLIAE.		Campaniae	23	—	20	69	30	142
		Franciae	28	—	34	77	46	185
		Lugdunensis	26	—	55	109	44	234
		Tolosana	11	—	18	71	19	119
		Socii Ass. Galliae:	88	—	127	326	139	680
HISPANIAE.		Aragoniae	—	—	—	—	—	—
		Castellana	—	—	—	3	—	3
		Lusitana	—	—	—	—	—	—
		Mexicana	—	1	—	—	—	1
		Toletana	—	—	—	—	—	—
	Socii Ass. Hispaniae:	—	1	—	3	—	4	
ANGLIAE.		Angliae	32	—	—	—	?	32
		Canadensis	1	—	—	—	?	1
		Hiberniae	10	—	—	—	?	10
		Socii Ass. Angliae:	43	—	—	—	?	43
	Universi:	177	95	423	641	143	1479	

* *Extra pugnam* milites habentur: vita functi, irreperiti, capti, vulnerati et aegroti, reiecti a militia ulterius gerenda.

In Assistentia Germaniae omnes milites pugnantes, si quos Tirones et tres quatuorve Scholasticos approbatos excipias, sunt Coadiutores Temporales duntaxat. Idem in Italia.

Multi e nostris militibus insignibus cohonestati sunt singularibus, quorum tamen numerus et genus cum nunc omnium haberi non potuerit, in alium annum recensenda in *Actis Romanis* differuntur.

1 Oct. — Praepositus Provinciae Belgicae scribit, non sine singulari divinae Bonitatis providentia factum esse, ut praeter omnem spem in regno, armis undique occupato et afflicto, tirocinium rursus Truncinii suis ipsum in aedibus et 30 Novitiis locupletatum instauraretur; Theologi quidem nostri Lovanium redirent, consuetam studiis operam daturi, Philosophi vero Namurcum; omnia in Provincia Collegia hoc ipso die more solito scholis initium facerent; denique Schola Apostolica e Neerlandia Turnholtum in antiquam sedem reverteretur.

1 Oct. — Rector Domus Probationis et Exercitiorum's Heerenbergensis Provinciae Germaniae refert, socios in vinea Domini operantes laboribus fere opprimi, fratresque nostros militiae addictos saepe vacationes sibi concessas in sancta Exercitia vel secessus per triduum obeundos impendere.

1 Oct. — Hodie FF. Novitii et Iuniores Provinciae Lusitanae, domo Alsebergensi relicta in ditione Belgica, aedes Collegii S. Hieronymi prope Murciam in Hispania incolere incipiunt, quae a Provincia Toletana generosa charitate commodatae fuere.

4 Oct. — Magna Professorum et Scholasticorum laetitia hodie initium fit curriculo theologico in novis aedibus Sarrianensibus ad Barcinonem, Collegio Maximo Provinciae Aragoniae attributis. Spes autem est fore ut, aedificio confecto, Philosophi quoque eodem se conferre sequenti anno scholastico possint.

7 Oct. — PP. Lusitani Scholam Apostolicam transferunt a Seminario Salmanticensi in domum quam ipsis liberaliter utendam dedit Rñus Episcopus Civitatis (« de Ciudad Rodrigo ») in oppido dicto S. Martín de Treveso ad Lusitaniae fines.

7 Oct. — Magister Novitiorum et Praepositus Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis scribunt, hanc 108 Tirones scholasticos in praesenti numerare, Iuniores vero 57, omnesque bene, inter alios qui Societatem postulabant, selectos.

15 Oct. — Novam et aptiorem domum cui nomen « Santa Teresa », prope urbem Pontevedra in Hispania, Collegium Scriptorum Provinciae Lusitanae habitare incipit.

20 Oct. — Collegium Chyrovienae Sancti Ioseph, Provinciae Galiciae, quod a militibus occupatum fuerat, aliqua parte domus apte perpolita et accommodata, iterum apertum est, collectis 140 fere alumniis.

20 Oct. — Domus Probationis Vallis Beatae Mariae Virginis in Provincia Neerlandica, annum celebrans quinquagesimum a tirocinio condito, magno omnium gaudio singulares gratulationes et vota A. R. Patris Nostri habet.

20 Oct. — E Domo Professa Valentina refertur ad Patrem Nostrum de « Colonia escolar », de domo videlicet quae sanatorii instar alto in monte exstructa est, iis excipiendis pueris qui scholas « Patronatus » frequentare solent. Distat ab urbe Valentia triginta circiter kilometris. Ad quem locum, mense iulio ineunte, unus e Nostris quadraginta adolescentulos deduxit, ibidem cum iis commoraturus. Priores vero coloni, octo vel decem diebus in villa transactis, aliis pueris ita locum cedebant, ut mensibus Iulio et Augusto, omnino 238 eam occuparent. Quorum curam egerunt duo Patres. Opus sane pauperibus saluberrimum, sed quod multum postulat charitatis et abnegationis.

22 Oct. — Testantur litterae hoc die datae, alumnorum numero et idonea institutione reapse florere Seminarium Minus Sancti Ignatii, quod alendis vocationibus ecclesiasticis, maxime vero religiosis, a Provincia Toletana abhinc quatuor annis in Civitate Regia (Ciudad Real) conditum fuit. Adolescentuli adsunt tres et nonaginta. Hi quinquennali cursu studia litterarum optime exercent, atque ad obedientiam, mortificationem passionum ceterasque virtutes sedulo informantur.

22 Oct. — Conventui scientifico nationali, Vallisoleti celebrato diebus 17-22 Octobris, interfuerunt e diversis Hispaniae Provinciis Nostri viginti unus, cum magno religionis catholicae emolumento.

28 Oct. — In insula Ceylon, Collegium S. Aloisii Missionis Gallensis, Provinciae Belgicae, assiduae Nostrorum solertiae magis ac magis respondet. Iam 450 adolescentes ibi instituuntur, quorum 210 catholicam religionem profitentur. Ex discipulis 63 sunt convictores, et hi quidem catholici omnes, praeter quinque catechumenos.

29 Oct. — Nuntiatur Collegium Trichinopolitanum in Missionem Madurensi Provinciae Tolosanae 2300 circiter alumnis constare.

31 Oct. — Quamvis Domui Probationis Vallis Beatae Mariae Virginis, in Provincia Neerlandica paulo minor quam annis su-

perioribus tironum accessio facta sit, haec tamen laetam sui spem facit, et praeter caeteros quinque habet Belgas polletque primitiis Societatis inter Javanensem iuventutem, quae Insulas Batavas ad ostia Oceani in Indiis Orientalibus incolit.

Mense Oct. — Domus probationis Provinciae Lugdunensis ad Sancti Leonardi in Anglia Patribus Provinciae Belgicae commodatur, ut inibi Collegium pueris suae nationis profugis constituentur.

Mense Oct. — E regione Insulana (in parte septentrionali Galliae) relatum est, in domo Exercitiorum *Le Sarl*, superatis quibuscumque e bello ortis impedimentis, Exercitia spiritualia tricies coetibus virorum tradita fuisse, novies autem clero, et magno quidem cum fructu.

Mense Oct.-Nov. — Aliquot Provinciis, quae Missioni Bombayensi ob infestum bellum maxime laboranti, vel rogatae vel sponte sua, novos sodales suppeditaverunt, merita gratiae a Patre Nostro aguntur et praecipui amoris aut obedientiae laus tribuitur. (Cf. d. 29 Iun.).

1 Nov. — Provincia Lusitana, uti scribit hodie Praepositus eius, cum bono spiritu ac regulari observantia, quiete et suaviter stabilitur novis in domibus, quas sibi in Hispania constituit. Strenue omnino atque utilissime elaborant Patres Lusitani in erudiendis iuvenibus gentis suae, in libris et ephemeridibus evulgandis, in tradendis Exercitiis spiritualibus. E clero saeculari Lusitaniae episcopos sex et sacerdotes ducentos quinquaginta novem, e laicis autem non paucos Nostri sacris commentationibus hoc anno excoluerunt.

3 Nov. — R. P. Rodolphus van Oppenraaij, Germaniae Assistsens, in Belgium, Patres Fratresque nostros consolaturus, ab A. R. Patre Generali mittitur.

3 Nov. — R. P. Ludovicus Kösters, Praepositus Provinciae Germaniae, invisens Patres Fratresque, qui in parte orientali militibus aegrotis, maxime morbis contagiosis laborantibus, inserviunt, mirum in modum recreatur spiritu fidei et sacrificii, amore in proximos heroico, charitate fraterna hilaritateque Sociorum, qui certo sub Superiore convivunt.

6 Nov. — R. P. Edmundus Procès, Vice-praepositus Provinciae Belgicae, refert: in novo Collegio ad S. Leonardi in Anglia 100 fere discipulos haberi, e quibus convictores 74, qui e primis

Belgarum familiis orti, tamen ipsi propter famulorum penuriam domi servitium agunt.

7 Nov. — In Domo Probationis Viennensi Provinciae Austriae 18 Novitii Scholastici et unus novitius rei domesticae adiutor habentur. Ii vero qui secundum tirocinii annum agunt, in quodam nosocomio militibus vulneratis tanto fervore et solertia inserviunt, ut 9 inter ipsos merito insignibus decorati sint.

8 Nov. — Archiepiscopus et Episcopi Neerlandiae, in civitate Ultraiectensi (Utrecht) congregati, ad Moderatores Congregationum B. Mariae Virginis per patrium regnum constitutos communes litteras dederunt; quae cum magni sint momenti, infra, in extremo *Chronico*, referentur integrae. (Cf. p. 95).

10 Nov. — RR. DD. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas totius Confoederationis Benedictinae, et RR. DD. Thomas Bosart, Abbas Monasterii Einsiedelensis idemque Praeses Congregationis Helveticae Ord. S. Benedicti, ut suam erga Patrem Nostrum benevolentiam singularem testarentur, Zizerium visendi gratia venerunt, atque in familiari convivio apud nos accubuerunt. Quibus accessit R. P. Augustinus Koch, Fratrum a Misericordia Vicarius Generalis, Roma et ipse exsul hospitique Zizeriani incola.

12 Nov. — A. R. Pater Noster domesticam adhortationem, primam in novo anno scholastico, ad Patres et Fratres Zizerii secum exulantes ipse habere voluit; in eaque, cum mos sit in Curia nostra, ut unaquaeque assistentia unum e nostris Caelitibus tanquam peculiarem patronum sibi deligat, eiusque diem festum domi celebret, confirmavit novam Assistentiam Americae S. Stanislai Kostkae patrocinio committendam esse sicut R. P. Thomas Gannon praefixerat.

14 Nov. — Ex litteris Patris Provincialis certior fit Pater Noster Novitios Scholasticos Provinciae Mexicanae missos fuisse in Gandiense Tirocinium Provinciae Aragoniae; coadiutores vero cum Magistro suo permansisse in Californiensi Tirocinio ad *Los Galos*. Interim P. Provincialis sollicite quaerit locum ditioni Mexicanae vicinum, ubi propriam Probationis Domum constituat. Ceterum, Provincia Mexicana, eodem fere modo dispersa ac anno superiore, iuvenes scholasticos vix non omnes in Provinciis Hispaniae instituendos habet; Patres ac Fratres coadiutores varia ministeria Instituti nostri propria exercent, alii in

Provincia Toletana, alii in Republica Sancti Salvatoris, ubi Seminarium episcopale et Residentia ipsis est, non pauci in Missione Columbiana, plures in Novo Mexico, ubi in urbe « *El Paso* » domicilium P. Provincialis interea fixit.

15 Nov. — In Patavino auditorum Regiae Universitatis Convictu Provinciae Venetae, academia de studiis religiosis fieri coepta est, Summo Pontifice voce et scripto gratulante; quae apologeticas praelectiones, circulum academicum et publicas auditiones (*conferenze*) complectitur.

17 Nov. — Referuntur conspicui, spectatis difficillimis conditionibus Ecclesiae Christi, progressus in nostra Missione Kwangensi, quos Patres Provinciae Belgicae indefesso studio divinae gloriae ab anno 1902 ad kalendas Augustas vertentis anni 1915 obtinuerunt. Ex allato censu constat, omnia et singula quotannis non parvum plerumque incrementum cepisse. Sufficiat hîc primi et ultimi duntaxat anni perceptos fructus enumerare et invicem conferre.

Annus.	Catholici.	Catechumeni.	Baptismata		Confessiones.	Synaxes.	Matrimonia.
			Int. cath.	Int. pagan.			
1902	2424	1619	39	610	21269	16209	78
1915	9184	3891	504	689	94095	133479	256

21 Nov. — Collegium Vigornienne (Worcester) Provinciae Marylandiae, numero alumnorum et pietate excellere pergit, 600 alumnos habet, quorum 462 convictores sunt, reliqui interdum duntaxat manent apud Nostros. Hoc anno scholastico inter hos omnes quinquagies millies SS. Eucharistia distributa est et 25 selecti iuvenes gradibus iam ornati varia Seminaria, 11 Societatem nostram ingressi sunt.

28 Nov. — Unus ex operariis nostris, uti hodie scribit Rector Collegii Vallisoletani in Provincia Castellana, summo studio opificum et agricolarum utilitatibus servit. Is, multo quidem et difficili labore, hoc assecutus est ut « Domus socialis » Vallisoleti exstrueretur pro consociationibus catholicis opificum et rusticorum. Aedificium die 21 Novembris solemniter inauguratum

est. Sollemni dedicationi autem intererant, praeter multorum coetuum legatos et frequentissimum populum, Eñus Cardinalis Archiepiscopus Vallisoletanus, quatuor Rñi Episcopi alique viri illustres, ecclesiastici et laici.

28 Nov. — Director laboratorii chimici in Collegio Maximo Provinciae Aragoniae, per sex continuos dies, a 23 ad 28 Novembris, publicas « *conferentias* » scientificas habuit in aula magna Universitatis Valentinae, quae feliciter admodum successerunt.

28 Nov. — Praepositus Provinciae Californiae litteris, hodie et die 24 Octobris mensis ad P. Generalem datis, plurimam constantiae, charitatis in proximum suique abnegationis laudem tribuit Patribus Indos Montium Saxosorum excolentibus. Hos inter nonnulli gravibus iam muneribus in Provincia perfuncti, libentes volentesque in silvestribus hominibus ad Christi legem educandis deserviunt; eosque aetate anteit P. Iosephus Cataldo, e Provincia Sicula, qui 50 annis in ea Missione consumptis, de Provincia meritissimus aerumnosam vitam viribus validis ardentique animorum studio prope octogenarius adhuc sustinet.

Mense Nov. — Laeta e Missione Iaponensi referuntur:

1. Cum quidam e Nostris sacerdos in Missionem Iaponicam adveheretur, prohibitus ne ad illius oram appelleret, S. Francisci in urbe Californiae principe constitit, ac privato studio linguae iaponicae addiscendae ita se dedit, ut paucos post menses meruerit inter illos auditores Universitatis Californiensis adlegi, qui triennium ibidem eidem linguae iam studuerant.

2. Missionis Superior ut apologeticum illum P. Victoris Cathrein librum « *Die Katholische Weltanschauung* » ad veram religionem Iaponensibus demonstrandam verteret, operam cuiusdam iuvenis indigenae consulto et tam feliciter adhibuit, ut spes sit non inanis, interpretem ipsum, cum primum rem confecerit, victas Christo manus daturum eiusque fidem amplexurum esse.

3. Alius e Nostris a praeside cuiusdam scholae publicae, plurium populorum linguis docendis destinatae, et quae supremo Imperii pro moderandis litteris regimine continetur, summa observantia rogatus est, ut ipse sermonis gallici praelectiones e cathedra haberet.

4. Item Pro-minister publicis studiis in Iaponia dirigendis praepositus, cum a Nostris oraretur, ut quibusdam in solemniis venia sibi fieret concionandi ad discipulos, ultro declaravit, scire se Patres ad optima quaeque alumnorum coronam adhortaturos esse, seque de eorum scholis maxima teneri expectatione.

Adlaborant autem in hac Missione octo socii quorum tum nomina tum munera videsis infra p. 97.

5 Dec. — Summus Pontifex per litteras Eñi Cardinalis a Secretis Status Patri Nostro significatum voluit; vehementer sibi placuisse, quod dilectissimi alumni Collegii Germanici et Hungarici, quos bellum disperserat, rursus Oenipontem collecti sint, ut in illa celebri Universitate eadem studia quam antea Romae, eandemque institutionem tenerent; eorum vero Summi Patris revisendi Urbisque repetendae desiderium solatio sibi et spei magnae esse.

8 Dec. — R. P. Iosephus Llussà constituitur Superior Missionis Argentino-Chilensis Provinciae Aragoniae.

10 Dec. — Perfertur, in Domo Exercitiorum Venlona Provinciae Neerlandicae, a kalendis Ianuariis anni 1914 ad kalendas Ianuarias 1915, ignatiana ascensi 3709 viros excultos fuisse; inde autem a principio, scilicet a die 6 mensis Iunii anni 1908 ad diem 23 mensis Novembris anni 1915, eidem operam dedisse 28646 homines.

10 Dec. — Erograta a Christifidelibus pecunia et praesertim opibus piissimae feminae D.^{ae} Mariae del Carmen Zulaibar in urbe Gijon, Provinciae nostrae Castellanae, pulchrum templum honori SS. Cordis Iesu aptaque domus extructa sunt.

14 Dec. — Sacrorum Rituum Congregationi, in ordinario conventu hodie habito, simul cum aliis causis proposita sunt etiam iudicanda scripta Servi Dei P. Pauli Gin hac, Provinciae Tolo-sanæ, eaque probata fuere.

14 Dec. — Ex ardua Rhodesiae Missione, Provinciae Angliae, nuntiatur uberrimos percipi fructus in adducendis ad Evangelii lucem Afrorum rudissimis, quippe quod nunc quotannis 1000 aut 1200 indigenae sacro baptismatis fonte expientur; licet illud non parum Nostris difficultatem adeundi homines silvestres augeat, quod eorum vici per immensam illam regionem inter se disiunctissimi iaceant.

16 Dec. — Accepimus in uno templo Domus Professae Bilbaensis, Provinciae Castellanae, per novendialia B. M. V. Immaculatae tres quotidie conciones ad totidem diversos auditorum coetus habitas esse ad famulas, pueros, cives; quibus per idem tempus bis et vicies millies Sacra Synaxis distributa est.

19 Dec. — Opus secessuum clausorum pro opificibus laetos etiam in Italia fructus colligere incipit. Sufficit, speciminis causa, in sequenti conspectu conferre inter sese, quanta fuerit quotannis ante initos secessus, quantaque postea uno anno ad SS. Eucharistiam suscipiendam frequentia duabus duntaxat in paroeiis dioecesis Novariensis (Novara):

<i>Incolae</i>		<i>Synaxes</i>		<i>Annus</i>
1800	{ antea	omnes	19000	1910
		virorum	2000	
	{ postea	mulierum	52000	1915
780	{ antea	omnes	8000	1910
		virorum	7744	
	{ postea	mulierum	15256	1914

Licet autem hoc anno bellum permultos ex urbibus et agris opifices abduxerit, et alicubi aedes, quo illi conveniebant, occupatae fuerint, tamen novies et vicies opifices, quorum capita 959 numerabantur, sacra secessione a Nostris exculi sunt. Ab ipso opere incepto (anno 1907) ad praesentem annum secessus omnes fuere 299, opifices autem 10128; quae omnia foventur, praeter divinam gratiam, cleri auxilio divitumque favore, propriis foliis periodicis, Associatione Perseverantiae, menstrua recollectione, manipulis (*gruppi*) et conventibus (*congressi*) eucharisticis, apto stabilique e nostris sacerdotibus direttore.

19 Dec. — Cum laetitia vere magna simul ac pietate et veterum alumnorum frequentia (quippe interfuerunt fere trecenti) celebratus est hodie in Collegio Geginensi Provinciae Castellanae annus ab eius primordiis vigesimus quintus. Tanto ordine a Patribus Collegii parata omnia fuerant et adeo fausto successu solemnina evenerunt, ut reapse percepti fuerint pretiosi fructus quos illis hac occasione Pater Noster exoptaverat: nempe eorum

quae olim in Collegio didicerant alumni antiqui suaviter memoriam revocarunt, recentes autem veterum exemplo institutionem nostram pluris fecerunt, omniumque inter se et cum Patribus animi arctius devincti sunt.

20 Dec. — Hodie mane Summus Pontifex Benedictus XV in Aula Regia, cinctus nobili Praelatorum et militum corona, 2000 sodalium ex Congregationibus Beatae Mariae Virginis de Urbe, Primae Primariae Moderatore duce, solemniter excepit, sibi gratulantes ob quadragesimum anniversarium, ex quo ipse Sodalitati Marianae Romae nomen dedit. Ex iis quae Pontifex longo sermone disseruit commendavitque, duo praestat hic recenseri: alterum de Societate, perspicere nempe, ait, se in ea splendida fidei protestatione, (quae nomine etiam 40000 Congregationum earumque 6000000 sodalium, quot fere per orbem terrarum exstant, fiebat) « *opportune confirmatos sensus illius « pietatis erga S. Petri Cathedram, quae fuit semper maxima « Sodalitatum g'loria a bene meritis S. Ignatii filiis institutorum* ». Alterum de Sodalitiis ipsis fuse inculcavit: « *eorundem finem esse, promovere tum singulorum fidelium perfectionis augmentum, tum etiam efficacius quoddam studium « proximos iuvandi* ».

22 Dec. — In novo Collegio Maximo Sarrianensi Provinciae Aragoniae habita est hodie prima disputatio menstrua Theologorum: ad quam convenerunt multi delecti viri utriusque cleri; at praeter alios duo PP. Ordinis S. Dominici, nonnulli PP. Capuccini, cum illorum scholasticis Theologis, circiter 90 auditores Theologiae e Seminario episcopali, praeerantibus ipsorum Professoribus, et Secretarius Rñi Episcopi.

24 Dec. — Constituitur Superior Missionis Columbianae, Provinciae Castellanae, P. Paulus Ladrón de Guevara.

28 Dec. — P. Socius Praepositi Provinciae Canadensis narrat, Montereuali (Montréal) dari publice coeptas esse a quodam nostro sacerdote auditiones apologeticas primum quidem quadringentis dumtaxat viris, at singulis deinceps hebdomadis numerum crevisse supra expectationem (quippe severa tractabantur argumenta), usque ad octingentos ex praecipuis populi ordinibus et classibus, ita ut adessent, summa cum Archiepiscopi interdum praesentis laetitia, senatores, ad supremum rei-

publicae consilium deputati, iuris periti, medici, tabelliones, alumni Universitatis aliique id genus selectissimi. Quos cursus apologeticos solide paratos et necessitatibus praesentibus accommodatos formaque convenienti propositos Pater Noster litteris ad Praepositum Provinciale datis quam maxime laudavit, et monuit ut Patres quam aptissimi ad illos habendos destinarentur.

Mense Dec. — Roma accepimus, Universitatem Gregorianam hoc anno, etsi iuventuti belli causa adeo infesto, a 504 auditoribus frequentari. Collegium ad Thermas (*Istituto Massimo*) in Urbe 800 discipulos numerat.

APPENDIX CHRONICORUM

(Vide supra ad diem 8 Nov. p. 88).

ILLUSTRISSIMUS ET REVERENDISSIMUS ARCHIEPISCOPUS ET ILLUSTRISSIMI ET REVERENDISSIMI EPISCOPI NEERLANDIAE.

Reverendis Congregationum Marianarum Moderatoribus.

Permagnaе utilitatis ad bonum atque incrementum Ecclesiae inde a primordiis perpetuo esse Marianam Congregationem, quippe quae verum solidumque Sanctissimae Matris cultum summo opere promovere numquam destiterit, inter omnes constat.

Vita enim Virgineae illius Matris, plena admirandae sanctitatis speciminum, quibus id unum se vehementer exoptare demonstrat, ut omnes ducat reducatque ad Filium suum Iesum Christum, Marianae Congregationis membris tamquam exemplum sublime imitanda proponitur. Immo optime noscunt illustris huius instituti sodales, hunc esse finem sibi praefixum, hanc unam sibi constitui normam vivendi, per intercessionem et sub tutela tam bonae Matris, vitam ducere alma Virgine dignam.

Quapropter omni conatu adduci illos oportet, ut sint ipsi sancti atque ut alios ad sanctitatem obtinendam promoveant, ut non solum christianam colant sodales perfectionem propriam, sed verum insuper gerant laicorum apostolatum, secundum diversam suam aetatem, sexum, ordinem atque vitae conditionem.

Ad quem finem altissimum assequendum iam in ipsa prima Marianae Congregationis canonica institutione Sanctitas Sua Gregorius XIII Constitutione « Omnipotentis Dei » diei 5 Decembris anni 1584 Reverendissimo Societatis Iesu Praeposito Generali plenissimam concessit facultatem statuendi regulas, easque statutas pro temporum rerumque conditionibus modificandi, corrigendi atque reformandi. Nixus autem certissima hac potestate decurrentibus saeculis a Summis Pontificibus Sixto V, Clemente VIII, Gregorio XV, Benedicto XIV, Clemente XIII, Leone XII ac XIII, confirmata, renovata atque amplificata, die 8 Decembris anni 1910 Reverendissimus Pater Franciscus Xa-

verius Wernz, id temporis Societatis Iesu Praepositus Generalis, novas regulas iuxta recentissima Sanctae Sedis decreta atque secundum hodiernam vitae consuetudinem mutatas, Congregationi Primae Primariae in Alina Urbe erectae, aliisque Congregationibus in sacellis eiusdem Societatis conditis, duxit praescribendas.

Cum vero mutatae hae regulae non solum veram mentem, sed insuper per experientiam approbatas Marianae Congregationis tam eminenter exhibeant agendi normas, ut omnibus sodalibus sint recta vitae ratio atque tutam sternant viam ad duplicem obtinendum finem, vitam videlicet christianam atque laicorum apostolatum, Nos Episcopi Neerlandiae, ex plenitudine episcopalis auctoritatis hisce regulis mutatis beneplacitum nostrum plane adnectimus.

Declaramus insuper certam determinatamque nostram esse voluntatem, ut hae regulae in omnibus et singulis Neerlandiae Marianis Congregationibus inducantur, diligenter applicentur atque penitus observentur.

Volumus quoque nullas in posterum typis mandari Regulas Congregationis Constitutionibus supra a nobis laudatis non conformes.

Datum Ultrajecti, die 8 Novembris 1915.

† H. VAN DE WETERING, Archiepisc. Ultraject.

† W. VAN DE VEN, Episc. Buscoduc.

† A. J. CALLIER, Episc. Harlemen.

† L. J. A. H. SCHRIJNEN, Episc. Ruraemundensis.

† P. HOPMANS, Episc. Bredanus.

STATUS MISSIONIS IAPONICAE

EXEUNTE ANNO 1915.

DOMUS TOKYENSIS

(*Kojimachi, Kioi-cho 7, TOKYO, JAPAN*).

1. P. HOFFMANN HERMANNUS, Sup. miss. a die 24 Sept. 1910, doc. histor. philos., litt. germ., ling. germ. et ethicam. — Prov. Germaniae.
2. P. BOUCHER HENRICUS, Min., Proc. Praef. eccl. et valet., doc. ling. angl. in schola nostra, et ling. gallic. in academ. militari et schola ling. externarum, coll. puncta pro litt. ann., Consultor ann. 8. — Prov. Franciae.
3. P. DAHLMANN IOSEPHUS, Admon., Praef. Spir., doc. litt. germ. in Univ. imperiali et in schola nostra, Scriptor. — Prov. Germaniae.
4. P. GETTELMAN VICTOR, doc. philos. et oeconom. nation., Conf. dom., curam agit preli, Cons. ann. 5. — Prov. Missouriianae.
5. P. HILLIG FRIDERICUS, doc. cosmolog., ling. germ. et angl.; mathem. et res commerciales, Conf. dom., Cons. ann. 5. — Prov. Missouriianae.
6. P. KEEL ROBERTUS, doc. ling. germ. in schola praeparatoria pro Univ. imperiali, et litt. germ. in schola nostra, Praef. bibl. — Prov. Missouriianae.
7. P. MAC NEAL MARCUS I., doc. ling. angl. — Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
8. P. TSUTSUMASHI PAULUS, doc. ling. sin. et mathem., Conf. dom., Cons. ann. 5. — Prov. Franciae.

Sacerdotes 8.

PROSPECTUS SOCIETATIS IESU UNIVERSAE

INEUNTE ANNO 1915.

ASSISTENTIAE.	PROVINCIAE.	Sacerdotes.	Scholastici.	Coadiutores.	Universi.	AUGMENTUM.			
						Sac.	Schol.	Coad.	Univ.
ITALIAE.	Romana	185	102	91	378	-2	-3	-5	-10
	Neapolitana.	157	111	89	357	9	-6	1	4
	Sicula.	112	53	70	235	6	-7	3	2
	Taurinensis.	161	63	51	275	6	-1	3	8
	Veneta	229	55	100	384	6	-4	-1	1
	<i>Socii Assist. Italiae.</i>	844	384	401	1629	25	21	1	5
GERMANIAE.	Austriacae	313	120	186	619	-1	2	4	5
	Belgica	611	377	212	1200	10	-23	-3	-16
	Galicianae	227	115	155	497	2	-17	5	-10
	Germaniae	646	247	358	1251	17	-18	-10	-11
	Hungariae	83	56	74	213	-2	5	4	7
	Neerlandica.	302	126	135	563	9	-7	2	4
	<i>Socii Assist. Germaniae.</i>	2182	1041	1120	4343	35	-58	2	-21
GALLIAE.	Campaniae	391	217	129	737	8	-1	-4	3
	Franciae	499	140	170	809	-6	-13	—	-19
	Lugdunensis	445	155	175	775	-8	-14	-9	-31
	Tolosanae	420	161	133	714	7	-10	-2	-5
	<i>Socii Assist. Galliae.</i>	1755	673	607	3035	1	-38	15	-52
HISPANIAE.	Aragoniae	551	271	452	1274	3	-8	1	-4
	Castellana	594	347	435	1376	2	7	11	20
	Lusitana.	172	71	112	355	1	-8	1	-6
	Mexicana	144	103	86	333	-2	-4	2	-4
	Toletana.	285	115	194	594	1	4	-7	-2
	<i>Socii Assist. Hispaniae.</i>	1746	907	1279	3932	5	-9	8	4
ANGLIAE.	Angliae	411	188	124	723	10	-6	-1	3
	Californiae	171	156	105	432	7	14	7	28
	Canadensis	138	168	103	409	-3	15	4	16
	Hiberniae	206	122	53	381	7	4	3	14
	Maryland.-Neo Eborac. .	376	406	147	929	2	35	-3	34
	Missouriana.	397	306	174	877	3	20	-5	18
	Neo-Aurelianensis. . .	131	84	41	256	3	-2	2	3
	<i>Socii Assist. Angliae.</i>	1830	1430	747	4007	29	80	7	116
<i>Universi ineunte anno 1915 .</i>		8357	4435	4154	16946	95	-46	3	52
<i>Universi ineunte anno 1914 .</i>		8262	4481	4151	16894				
<i>Augmentum</i>		95	-46	3	52				

ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM

PRIMAE PRIMARIAE ROMANAE

ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI

AGGREGATARUM

A DIE 1 IANUARIII AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1915.

	ADOLESCENTES.	ADULTI ET IUVENES.	ADULTAE ET PUELLAE.	ALUMNI.	CLERICI.	FLIAE MARIAE.	IUVENES.	MATRONAE.	MULIERES.	PUELLAE.	PURI.	SACERDOTES.	STUDIOSI.	UTRUSQUE SEXUS.	VIRGINES.	VIRI.	SUMMAE.
EUROPA																	
Anglia	—	—	1	—	—	—	1	—	4	—	1	—	—	7	—	1	15
Austria	1	—	4	—	—	—	9	—	9	16	4	3	7	—	49	3	112
Belgium	—	—	—	—	—	—	2	—	—	3	—	—	—	—	1	2	8
Gallia	—	—	1	—	—	2	2	—	2	14	—	—	2	—	1	—	24
Germania	—	—	—	—	—	—	50	—	6	12	—	1	2	—	89	2	162
Helvetia	9	—	—	—	—	—	1	—	1	2	3	4	—	—	24	1	45
Hibernia	1	—	4	1	—	—	2	—	1	4	1	—	—	2	1	2	19
Hispania	1	—	—	—	1	—	7	1	7	16	2	—	4	—	—	1	40
Hungaria	—	—	2	—	—	—	—	—	1	4	1	—	1	—	2	—	11
Italia	1	—	—	1	—	2	3	—	1	3	1	—	—	2	—	—	14
Lusitania	—	1	—	—	—	2	2	1	7	1	1	—	—	—	—	5	23
Neerlandia	—	1	1	—	—	—	3	—	1	6	3	—	—	—	3	2	20
Varia	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	2
ASIA																	
India	—	—	1	—	—	—	2	—	1	1	—	—	—	—	—	1	6
Sinae	—	—	—	—	—	—	—	2	—	1	—	—	—	—	—	1	1
Varia	—	—	—	—	—	—	3	—	1	—	—	—	3	—	—	—	7
AFRICA																	
Varia	—	—	—	1	—	—	1	—	1	2	1	—	1	—	—	1	8
AMERICA																	
Argentina	—	—	—	1	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	5
Brasilia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	2	—	1
Canada	1	—	—	—	—	—	1	—	—	10	—	—	—	1	13	1	27
Chilum	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	2
Status Foedd. . . .	—	—	6	2	1	3	18	9	9	47	9	—	2	29	46	10	189
Varia	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	3
OCEANIA																	
Australia	—	—	—	—	—	—	—	—	2	3	—	—	—	—	—	—	5
Philippinae Ins. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	2
	14	2	20	7	2	11	107	14	54	164	28	8	20	43	229	34	757

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE IESU

A DIE 1 OCTOBRI 1914 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1915. (1)

MONITUM. — In Catalogo Defunctorum edito in *Actis Romanis* anni 1914 haec emendanda sunt:

1° p. 95, v. 9: *Gelabert, F. Petrus*.... Corrige: *Gelabert, F. Antonius*, anno aet. 21, Soc. 3. — p. 104, in indice, col. 3, v. 13: *Gelabert P.* Corrige: *Gelabert A.*

2° p. 99, v. 14, et in indice, p. 104, col. 1, v. 16, delendum est nomen *P. Salvatoris Beltrán*, qui vita functus non est.

Difficultates epistolaris commercii, quibus belli causa omnes fere premimur, nos interdum prohibuerunt quominus adamussim locum exhiberemus, in quo Defunctorum quisque ortum duxerit.

1. S. Ernestus Paradis, nat. St. Étienne (Loire) in Gallia 1 sept. 1887, ing. Prov. Lugdunensem 25 sept. 1907, Schol. approb., ob. Maricourt (Somme) in Gallia 1 oct. 1914.

2. C. Marcus Pradas, nat. Murriesa in Hispania 25 apr. 1866, ing. Prov. Aragoniae 15 dec. 1907, ob. Fontilles in Hispania 2 oct. 1914.

3. P. Eugenius Rouxel, nat. Plessala (Côtes-du-Nord) in Gallia 18 iul. 1847, ing. Prov. Franciae 15 oct. 1877, Coad. spir. 2 feb. 1839, ob. Shanghai 4 oct. 1914.

4. P. Emmanuel Demoustier, nat. Lyon in Gallia 29 dec. 1881, ing. Prov. Lugdunensem 5 nov. 1900, Schol. approb., ob. Arras 4 oct. 1914.

5. P. Ludovicus Crépieux, nat. St. Symphorien d'Ozon (Isère) in Gallia 28 aug. 1881, ing. Prov. Lugdunensem 9 nov. 1903, Schol. approb., ob. Rouen 4 oct. 1914.

6. P. Vincentius Gomez Ramos, nat. Muñico (Avila) in Hispania 5 apr. 1835, ing. Prov. Castellanam 11 nov. 1858, Prof. 4 vot. 15 aug. 1869, ob. Valladolid in Hispania 5 oct. 1914.

7. S. Franciscus Xav. Van den Peereboom, nat. Liège in Belgio 7 maii 1888, ing. Prov. Belgicam 24 sept. 1908, Schol. approb., ob. Wombali in Kwango 6 oct. 1914.

8. P. Nicolaus Cáceres, nat. Guatemala 10 sept. 1843, ing. Prov. Castellanam 20 iun. 1856, Prof. 4 vot. 8 sept. 1878, ob. Cartagena in Columbia 7 oct. 1914.

9. S. Gulielmus Neyrand, nat. St. Étienne (Loire) in Gallia 22 febr. 1888, ing. Prov. Lugdunensem 12 nov. 1905, approb. ob. Passau (Bavaria) 7 oct. Schol. 1914,

(1) Omissus in Catalogo Defunctorum superioris anni:

S. Georgius Pasteau, nat. Lille in Gallia 31 maii 1888, ing. Prov. Campaniae 9 oct. 1911, Schol. approb., ob. Raucourt (Ardennes) 28 aug. 1914.

10. P. Albertus A. Dierckes, nat. Cincinnati 1 mart. 1858, ing. Prov. Missouriianam 23 iul. 1878, Coad. spir. 15 aug. 1897, ob. Superior in Wisconsin 8 oct. 1914.
11. P. Martinus Port, nat. Graben in Germania 8 iun. 1832, ing. Prov. Germaniae 27 sept. 1858, Prof. 4 vot. 2 febr. 1872, ob. Florissant in Missouri 9 oct. 1914.
12. S. Nov. Innocentius Español, nat. Agno (Pangasinan) 15 aug. 1892, ing. Prov. Aragoniae 18 mart. 1914, ob. Manila 9 oct. 1914.
13. C. Andreas Fritsch, nat. Lempentheimein in Alsatia 30 nov. 1830, ing. Prov. Campaniae 23 mart. 1856, Coad. temp. form. 2 febr. 1867, ob. Florennes in Belgio 13 oct. 1914.
14. P. Emmanuel Mourier, nat. Grez (Mayenne) in Gallia 9 ian. 1835, ing. Prov. Franciae 29 nov. 1855, Prof. 4 vot. 15 aug. 1872, ob. Parisiis 16 oct. 1914.
15. C. Paulus Roger, nat. Liesse (Aisne) in Gallia 21 ian. 1885, ing. Prov. Campaniae 31 iul. 1903, ob. Rouen in Gallia 18 oct. 1914.
16. P. Ioannes B. Rossi, nat. Padova in Italia 7 aug. 1840, ing. Prov. Venetam 2 iun. 1864, Prof. 4 vot. 15 aug. 1880, ob. Mangalore 19 oct. 1914.
17. P. Bernardus Cramer, nat. Werlte in Hannover 15 febr. 1876, ing. Prov. Germaniae 28 apr. 1897, Coad. spir. 2 febr. 1910, ob. Exaten in Neerlandia 20 oct. 1914.
18. P. Dominicus Pimenta, nat. Vilhela in Lusitania 3 maii 1855, ing. Prov. Lusitanam 14 oct. 1885, Coad. spir. 2 febr. 1896, ob. Rio de Janeiro 22 oct. 1914.
19. S. Eulogius Herrero, nat. Carrion de los Condes in Hispania 11 mart. 1882, ing. Prov. Castellanam 18 mart. 1898, Schol. approb., ob. Oña in Hispania 22 oct. 1914.
20. P. Henricus de Montmartin, nat. Poitiers in Gallia 2 mart. 1829, ing. Prov. Franciae 18 oct. 1849, Coad. spir. 15 aug. 1866, ob. Paris 25 oct. 1914.
21. P. Hippolytus Courbalay, nat. Brain (Maine-et-Loire) in Gallia 14 ian. 1834, ing. Prov. Franciae 16 sept. 1855, Coad. spir. 2 febr. 1871, ob. Poitiers in Gallia 26 oct. 1914.
22. S. Stephanus Hastey, nat. Tours in Gallia 14 sept. 1891, ing. Prov. Franciae 10 nov. 1908, Schol. approb., ob. Ypres 26 oct. 1914.
23. P. Martinus Guitart, nat. Rindarenas in Hispania 4 dec. 1859, ing. Prov. Aragoniae 25 sept. 1880, Prof. 4 vot. 2 febr. 1897, ob. Manila 28 oct. 1914.
24. S. Mauritius Bugnet, nat. Beaune (Côte d'Or.) in Gallia 31 maii 1881, ing. Prov. Campaniae 19 nov. 1907, Schol. approb., ob. Commercy (Meuse) in Gallia 28 oct. 1914.
25. C. Nov. Franciscus Noguera, nat. Sampedor (Barcelona) 19 ian. 1897, ing. Prov. Aragoniae 9 nov. 1913, ob. Veruela 29 oct. 1914.
26. P. Christophorus Nulty, nat. Meath in Hibernia 15 febr. 1838, ing. 12 nov. 1859, Prof. 3 vot. 2 febr. 1884, ob. Greenwich in Australia 5 nov. 1914.
27. P. Urbanus Méda, nat. Lorp (Ariège) in Gallia 25 maii 1856, ing. Prov. Tolosanam 12 ian. 1878, Coad. spir. 5 febr. 1890, ob. Ambatonilila in Madagascar 5 nov. 1914.

28. P. Carolus Lesain, nat. Argentan (Orne) in Gallia 9 iul. 1861, ing. Prov. Franciae 24 dec. 1889, Coad. spir. 2 feb. 1905, ob. Laval (Mayenne) in Gallia 5 nov. 1914.
29. C. Ioannes P. Burke, nat. Sligo in Hibernia 7 feb. 1837, ing. Prov. Taurinensem 6 aug. 1868, Coad. temp. form. 29 iun. 1879, ob. Santa Clara in California 6 nov. 1914.
30. P. Constantius Caudron, nat. Orville (Pas-de-Calais) 19 nov. 1831, ing. Prov. Campaniae 20 nov. 1852, Prof. 4 vot. 2 feb. 1870, ob. Antoing in Belgio 7 nov. 1914.
31. P. Gregorius Parache, nat. Aneto in Hispania 25 nov. 1838, ing. Prov. Aragoniae 10 sept. 1870, Coad. spir. 19 mart. 1881, ob. Caraga in Insulis Philippinis 10 nov. 1914.
32. P. Iulius Humbert, nat. Roanne (Loire) in Gallia 7 maii 1877, ing. Prov. Lugdunensem 10 mart. 1896, Coad. spir. 2 feb. 1913, ob. prope Hautebraye (Com.^{ne} d' Autrèches, Oise) 12 nov. 1914.
33. S. Aemilius Côté, nat. 26 ian. 1895, ing. Prov. Canadensem 7 sept. 1914, Schol. Nov., ob. Montréal 12 nov. 1914.
34. P. Ambrosius Schupp, nat. Montabaur in Germania 26 maii 1840, ing. Prov. Germaniae 30 sept. 1869, Coad. spir. 28 mart. 1830, ob. Porto Alegre in Brasilia 13 nov. 1914.
35. P. Ioannes B. Nolin, nat. St. Alexandre in Canada 12 iul. 1849, ing. Miss. Canadensem 30 iul. 1870, Coad. spir. 15 aug. 1887, ob. Midland in Canada 16 nov. 1914.
36. P. Theodulus Van der Haeghen, nat. Alost in Belgio 4 iun. 1855, ing. Prov. Belgicam 27 sept. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Sottegem in Belgio 18 nov. 1914.
37. P. Franciscus X. Foss, nat. Cincinnati 26 mart. 1879, ing. Prov. Missourianam 6 sept. 1897, Schol. approb., ob. Toledo in Ohio 19 nov. 1914.
38. P. Hippolytus Brigère, nat. Aubusson (Creuse) in Gallia 20 aug. 1833, ing. Prov. Tolosanam 29 ian. 1857, Coad. spir. 2 feb. 1868, ob. Tananarive in Madagascar 21 nov. 1914.
39. S. Iosephus Tillmann, nat. Ruhne in Westfalia 19 dec. 1886, ing. Prov. Germaniae 25 apr. 1906, Schol. approb., ob. Lonavla pr. Bombay 27 nov. 1914.
40. S. Nov. Bernardus De Vregille, nat. Reyrieux (Ain) in Gallia 7 iul. 1892, ing. Prov. Lugdunensem 31 oct. 1910, ob. Charemont (Com.^{ne} de Frapelle, Vosges) 28 nov. 1914.
41. P. Iosephus Valenzuela, nat. Guatemala 10 dec. 1841, ing. Prov. Castellanam 29 apr. 1855, Prof. 4 vot. 8 dec. 1876, ob. Cartagena in Columbia 29 nov. 1914.
42. C. Ioannes Pfeiler, nat. Neukirch in Germania 24 aug. 1871, ing. Miss. Neo-Aurelianensem 8 oct. 1893, Coad. temp. form. 2 feb. 1904, ob. Augusta in Georgia 29 nov. 1914.
43. P. Hermannus Hafner, nat. Sigmaringen in Germania 2 sept. 1839, ing. Prov. Germaniae 23 nov. 1858, Coad. spir. 2 feb. 1874, ob. Exaten in Neerlandia 30 nov. 1914.
44. P. Petrus Charrier, nat. Empury (Nièvre) in Gallia 27 iun. 1840, ing. Prov. Lugdunensem 10 oct. 1872, Coad. spir. 15 aug. 1885, ob. Paray-le-Monial in Gallia 30 nov. 1914.

45. C. Gallus Patik, nat. Pornitz in Austria 7 oct. 1826, ing. Prov. Missouriianam 27 apr. 1846, Coad. temp. form. 15 aug. 1859, ob. Florissant in Missouri 30 nov. 1914.
46. P. Albertus Sgarabottolo, nat. Torreglia (Padova) in Italia 3 nov. 1886, ing. Prov. Venetam 7 sept. 1912, Schol. approb., ob. Cividale in Italia 1 dec. 1914.
47. C. Ioannes Skrzgpkowski, nat. Sianowo (Borussia Occid.) 10 oct. 1887, ing. Prov. Galicianam, 10 iun. 1914, Nov. coad., ob. in Silva Aragonica in Gallia 2 dec. 1914.
48. P. Aloisius Chanlon, nat. Épinac (Saône-et-Loire) in Gallia 12 dec. 1848, ing. Prov. Lugdunensem 14 apr. 1871, Prof. 4 vot. 2 feb. 1888, ob. Liège in Belgio 5 dec. 1914.
49. C. Carolus Gras, nat. Salzig in Germania 25 aug. 1847, ing. Prov. Germaniae 4 oct. 1871, Coad. temp. form. 15 aug. 1882, ob. Pine Ridge in South Dakota 6 dec. 1914.
50. C. Ioannes van Wijland, nat. Amersfoort in Neerlandia 25 aug. 1836, ing. Prov. Neerlandicam 27 sept. 1865, Coad. temp. form. 2 feb. 1876, ob. Mariendaal in Neerlandia 6 dec. 1914.
51. P. Gilbertus de Gironde, nat. Toulouse in Gallia 9 maii 1881, ing. Prov. Tolosanam 28 ian. 1905, Schol. approb., ob. Ypres in Belgio 7 dec. 1914.
52. P. Hyacinthus Febrés, nat. Igualada in Hispania 25 sept. 1848, ing. Prov. Aragoniae 26 apr. 1867, Coad. spir. 15 aug. 1880, ob. Tortosa in Hispania 11 dec. 1914.
53. P. Hugo Hurter, nat. Schaffhausen in Helvetia 11 ian. 1832, ing. Prov. Austriae 15 iun. 1857, Prof. 4 vot. 15 aug. 1867, ob. Innsbruck 10 dec. 1914.
54. P. Ioannes Kurcz, nat. Brzozów in Galicia 16 maii 1865, ing. Prov. Galicianam 12 iul. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1897, ob. Staniatki in Galicia 11 dec. 1914.
55. P. Adalbertus Plukasz, nat. Ruda in Galicia 14 apr. 1847, ing. Prov. Galicianam 13 mart. 1867, Coad. spir. 2 feb. 1879, ob. Staniatki in Galicia 11 dec. 1914.
56. P. Alcides Vaquette, nat. Beaulieu (Somme) in Gallia 15 apr. 1842, ing. Prov. Campaniae 12 nov. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1880, ob. Courtrai in Belgio 12 dec. 1914.
57. S. Andreas de Gailhard-Bancel, nat. Marseille in Gallia 10 mart. 1887, ing. Prov. Lugdunensem 6 nov. 1906, Schol. approb., ob. prope St. Bausant (Meurthe-et-Moselle) 12 dec. 1914.
58. S. Stanislaus Macios, nat. Staravies in Galicia 17 iul. 1890, ing. Prov. Galicianam 25 iul. 1906, Schol. approb., ob. Dziedzice in Silesia Austr. 12 dec. 1914.
59. C. Georgius Haggan, nat. Kilwinish (Scotia) 8 iul. 1842, ing. Prov. Germaniae 29 maii 1863, Coad. temp. form. 8 sept. 1873, ob. Bombay 12 dec. 1914.
60. C. Iosephus Maria Lozano, nat. Molina in Hispania 11 feb. 1883, ing. Prov. Toletanam 17 dec. 1902, ob. Riobamba in Ecuador 13 dec. 1914.
61. P. Aloisius Salnitri, nat. Bronte in Sicilia 13 sept. 1873, ing. Prov. Siculam 13 sept. 1888, Prof. 4 vot. 15 aug. 1908, ob. Catania 14 dec. 1914.

62. P. Ioannes Eckinger, nat. Aigen in Bavaria 3 ian. 1856, ing. Prov. Austriae 5 sept. 1884, Coad. spir. 15 aug. 1898, ob. Wien 14 dec. 1914.
63. P. Dominicus Torri, nat. Brescia in Italia 21 feb. 1836, ing. Prov. Venetam 30 apr. 1879, Prof. 4 vot. 11 maii 1890, ob. Mangalore 17 dec. 1914.
64. P. Henricus Borrel, nat. Menistrol d'Allier in Gallia 4 ian. 1877, ing. Prov. Lusitanam 24 sept. 1895, Coad. spir. 2 feb. 1912, ob. Belem (Bahia) in Brasilia 17 dec. 1914.
65. P. Aemilius Usteri, nat. Zürich in Helvetia 25 iul. 1839, ing. Prov. Germaniae 29 sept. 1865, Coad. spir. 2 feb. 1876, ob. Bombay 17 dec. 1914.
66. P. Ludovicus de Sonnaville, nat. Den Haag in Neerlandia 31 ian. 1837, ing. Prov. Neerlandicam 25 oct. 1857, Coad. spir. 2 feb. 1874, ob. Katwijk in Neerlandia 18 dec. 1914.
67. S. Philippus de Blic, nat. Pom-mard (Côte d'Or) in Gallia 29 apr. 1890, ing. Prov. Campaniae 9 oct. 1912, Novit. schol., ob. St Georges 18 dec. 1914.
68. S. Henricus Martin de La Rouvière, nat. Marseille 2 apr. 1883, ing. Prov. Lugdunensem 19 sept. 1900, Schol. approb., ob. Furnes in Belgio 19 dec. 1914.
69. S. Elias Rouelle, nat. Vaylats par Lalberg (Lot) in Gallia 17 maii 1892, ing. Prov. Romanam 29 oct. 1909, ob. Somme-Suippe 20 dec. 1914.
70. S. Aloisius Mennesson, nat. Sacy (Marne) in Gallia 24 iul. 1881, ing. Prov. Campaniae 9 oct. 1905, Schol. approb., ob. Berry-au-Bac in Gallia 28 dec. 1914.
71. P. Michael A. Higgins, nat. Clonmellon in Hibernia 21 iun. 1854, ing. Prov. Neo-Aurelianensem 4 nov. 1882, Prof. 4 vot. 2 feb. 1900, ob. Grand Côteau in Louisiana 30 dec. 1914.
72. S. Georgius Legrand, nat. Sours (Eure-et-Loire) in Gallia 6 ian. 1888, ing. Prov. Tolosanam 9 oct. 1908, Schol. approb., ob. in bello 1914. (Locus, mensis et dies ignorantur).
73. C. Seraphinus Carrière, nat. St. Prome de Dolan (Lozère) in Gallia 20 feb. 1890, ing. Prov. Tolosanam 18 mart. 1907, Coad. temp., ob. in bello 1914. (Locus, mensis et dies ignorantur).
74. P. Augustus Delehay, nat. An-vers in Belgio 12 oct. 1866, ing. Prov. Belgicam 1 maii 1886, Coad. spir. 3 feb. 1902, ob. Namur in Belgio 2 ian. 1915.
75. P. Iosephus Valès, nat. St. Jean-du-Gard (Gard) in Gallia 22 ian. 1857, ing. Prov. Lugdunensem 20 sept. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. Aix-en-Provence in Gallia 5 ian. 1915.
76. C. Georgius Baumgartner, nat. Freiburg in Germania 16 apr. 1828, ing. Prov. Missouriianam 29 apr. 1855, Coad. temp. form. 2 feb. 1866, ob. Cincinnati 5 ian. 1915.
77. P. Casimirus Lauzière, nat. Meysse (Ardèche) in Gallia 26 dec. 1856, ing. Prov. Lugdunensem 7 sept. 1876, Prof. 4 vot. 15 aug. 1893, ob. Avignon (Vaucluse) 7 ian. 1915.
78. P. Emmanuel Barberena, nat. Le-saca in Hispania 31 dec. 1829, ing. Prov. Castellanam 8 apr. 1859, Coad. spir. 1 nov. 1869, ob. Malaga in Hispania 7 ian. 1915.
79. P. Iosephus Campos, nat. S. João d'El Rei Minas in Brasilia 7 ian. 1871, ing. Prov. Romanam 13 iun.

- 1891, Prof. 4 vot. 15 aug. 1907, ob. Nova Friburgo in Brasilia 8 ian. 1915.
80. C. Ioannes Garcia, nat. Mañeru in Hispania 20 oct. 1841, ing. Prov. Castellanam 20 iun. 1863, Coad. temp. form. 15 aug. 1873, ob. Burgos in Hispania 9 ian. 1915.
81. S. Paulus Hanssens, nat. St. Nicolas in Belgio 16 dec. 1885, ing. Prov. Belgicam 24 sept. 1905, Schol. approb., ob. Kandy in Ceylon 10 ian. 1915.
82. P. Christianus Ludwig, nat. Zizers in Helvetia 14 ian. 1828, ing. Prov. Venetam 31 oct. 1857, Coad. spir. 15 aug. 1868, ob. Modena in Italia 11 ian. 1915.
83. S. Henricus Noirot, nat. Blacé (Rhône) in Gallia 17 iul. 1888, ing. Prov. Lugdunensem 26 oct. 1905, Schol. approb., ob. prope Crouy (Aisne) 12 ian. 1915.
84. P. Edmundus Moreau, nat. Quiers (Loiret) in Gallia 23 apr. 1861, ing. Prov. Franciae 16 sept. 1877, Prof. 4 vot. 23 feb. 1897, ob. Shanghai 13 ian. 1915.
85. P. Stanislaus Soler, nat. Valencia in Hispania 14 maii 1849, ing. Prov. Aragoniae 7 iul. 1867, Prof. 4 vot. 2 feb. 1887, ob. Santiago de Chile 13 ian. 1915.
86. P. Petrus Ou, nat. Si Hotéou in Sinis 11 maii 1847, ing. Prov. Campaniae 1 dec. 1875, Coad. spir. 2 feb. 1887, ob. Sienhsien 14 ian. 1915.
87. C. Ioannes Struck, nat. Niederhelden in Westfalia 26 oct. 1830, ingr. Prov. Germaniae 13 oct. 1857, Coad. temp. form. 2 febr. 1868, ob. Puerto Montt in Chile 14 ian. 1915.
88. P. Ioannes M. De Lucia, nat. San Felice a Cancellò (Caserta) in Italia 22 dec. 1873, ing. Prov. Neapolitanam 25 iun. 1891, Schol. approb., ob. Neapoli 15 ian. 1915.
89. P. Stephanus Monti nat. Mesvres (Saône-et-Loire) in Gallia 1 febr. 1881, ing. Prov. Franciae 7 sept. 1900, Schol. app. ob. Paris 18 ian. 1915.
90. P. Aloisius Romano, nat. Positano (Salerno) in Italia 21 mart. 1842, ing. Prov. Neapolitanam 20 iun. 1858, Prof. 4 vot. 15 aug. 1876, ob. Baltimore in Marylandia 19 ian. 1915.
91. P. Petrus Gaudin, nat. Plessé (Loire Inf.) in Gallia 17 ian. 1852, ing. Prov. Franciae 26 oct. 1871, Coad. spir. 2 feb. 1887, ob. Angers in Gallia 25 ian. 1915.
92. C. Augustinus Iribarren, nat. Maya in Hispania 28 aug. 1836, ing. Prov. Castellanam 13 apr. 1859, Coad. temp. form. 15 aug. 1872, ob. Loyola in Hispania 25 ian. 1915.
93. P. Eugenius Steinhart, nat. Dettingen ad Neckar (Hohenzollern) 1 iun. 1838, ing. Prov. Germaniae 19 dec. 1855, Coad. spir. 27 apr. 1870, ob. Parecy-Novo in Brasilia 26 ian. 1915.
94. S. Modestus Fort, nat. Roquetas in Hispania 2 feb. 1886, ing. Prov. Aragoniae 14 aug. 1900, Schol. approb., ob. Tortosa in Hispania 26 ian. 1915.
95. S. Henricus Enault, nat. Samoir (Seine-et-Oise) in Gallia 3 ian. 1891, ing. Prov. Franciae 16 oct. 1909, Schol. approb., ob. Argonne in Gallia 29 ian. 1915.
96. P. Victor Jeyasilarayer, nat. Karikal in India 16 maii 1852, ing. Prov. Tolosanam 3 ian. 1876, Coad. spir. 15 ian. 1888, ob. Trichinopoly in India 30 ian. 1915.

97. P. Leonardus Junker, nat. Kirih-rath in Neerlandia 11 iul. 1849, ing. Prov. Germaniae 3 oct. 1875, Coad. spir. 2 feb. 1886, ob. Puerto Montt in Chile 30 ian. 1915.
98. P. Aloisius Adroer, nat. Vilade-seus (Gerona) in Hispania 2 oct. 1852, ing. Prov. Aragoniae 18 iul. 1870, prof. 4 vot. 2 febr. 1889, ob. Gandia 2 febr. 1915.
99. C. Ioannes Mespoulet, nat. Rey-gade (Corrèze) in Gallia 9 iun. 1843, ing. Prov. Franciae 12 nov. 1872, Coad. temp. form. 15 aug. 1883, ob. Dinan (Côtes-du-Nord) 4 feb. 1915.
100. C. Nicolaus Paradise, nat. Mundorf in Luxemburg 24 iul. 1837, ing. Prov. Marylandiae-Neo-Eboracensem 30 apr. 1864, Coad. temp. form. 15 aug. 1874, ob. New York 5 feb. 1915.
101. P. Iosephus Specht, nat. Hagenau in Alsatia 5 nov. 1853, ing. Prov. Canadensem 1 oct. 1872, Coad. spir. 15 aug. 1884, ob. Sault-Ste-Marie in Canada 6 feb. 1915.
102. P. Iacobus A. Dowling, nat. Cincinnati 17 maii 1849, ing. Prov. Missourianam 5 iul. 1866, Coad. spir. 15 aug. 1884, ob. Chicago 6 feb. 1915.
103. C. Iosephus Sanchez, nat. Vitoria in Hispania 13 ian. 1869, ing. Prov. Tolosanam 30 iul. 1887, Coad. temp. form. 2 feb. 1899, ob. Toulouse in Gallia 10 feb. 1915.
104. P. Ludovicus Labis, nat. Fives Lille (Nord) in Gallia 21 apr. 1844, ing. Prov. Campaniae 7 sept. 1867, Coad. spir. 2 feb. 1881, ob. Tuquet in Belgio 11 feb. 1915.
105. P. Albertus Boysen, nat. Porto Rico in Antillis 15 maii 1860, ing. Prov. Toletanam 20 iun. 1877, Coad. Spir. 15 aug. 1893, ob. Malaga in Hispania 12 feb. 1915.
106. P. Eduinus D. Kelly, nat. Cincinnati 30 dec. 1846, ing. Prov. Missourianam 6 ian. 1868, Coad. spir. 15 aug. 1884, ob. Chicago 12 feb. 1915.
107. P. Ioannes G. Sewel, nat. Madras in India 7 maii 1836, ing. Prov. Tolosanam 28 sept. 1876, Coad. Spir. 15 ian. 1888, ob. Trichinopoly in India 13 feb. 1915.
108. P. Michael P. Dowling, nat. Cincinnati 14 iun. 1851, ing. Prov. Missourianam 10 iul. 1869, Prof. 4 vot. 15 aug. 1886, ob. Kansas City in Missouri 13 feb. 1915.
109. P. Augustinus Gramm, nat. Freiburg (Baden) 12 dec. 1834, ing. Prov. Germaniae 28 sept. 1855, Coad. spir. 2 feb. 1866, ob. Valkenburg in Neerlandia 15 feb. 1915.
110. P. Augustinus Nocera, nat. Nardò (Lecce) in Italia 4 iun. 1869, ing. Prov. Romanam 12 nov. 1892, Coad. spir. 2 febr. 1907, ob. Bologna 16 feb. 1915.
111. C. Leopoldus Eder, nat. Linz in Austria 19 oct. 1836, ing. Prov. Austriae 24 sept. 1868, Coad. temp. form. 2 feb. 1879, ob. Kalksburg in Austria 17 feb. 1915.
112. C. Iosephus Caleandro, nat. Grottaglie (Lecce) in Italia 10 aug. 1873, ing. Prov. Neapolitanam 1 maii 1908, ob. Vico Equense 17 feb. 1915.
113. S. Petrus Genu, nat. Roubaix (Nord) in Gallia 14 dec. 1893, ing. Prov. Campaniae 8 oct. 1910, Schol. approb., ob. Les Eparges (Meuse) 19 febr. 1915.

114. S. Ioannes Deslande, nat. Fougères (Ille-et-Vilaine) in Gallia 4 iun. 1891, ing. Prov. Franciae 28 oct. 1909, Schol. approb., ob. Perthes (Bois Sabot) 19 febr. 1915.
115. C. Arnoldus Schoppema, nat. Wanray in Neerlandia 9 iun. 1843, ing. Prov. Neerlandicam 30 apr. 1878, Coad. temp. form. 15 aug. 1888, ob. Oudenbosch in Neerlandia 22 febr. 1915.
116. P. Michael Martin, nat. Fintona in Hibernia 20 iul. 1846, ing. Prov. Missouriianam 12 nov. 1885, Prof. 4 vot. 15 aug. 1899, ob. St. Louis 23 febr. 1915.
117. P. Paulus Aucler, nat. Paris 27 aug. 1865, ing. Prov. Franciae 18 nov. 1883, Prof. 4 vot. 15 aug. 1904, ob. Rouen 23 febr. 1915.
118. P. Augustinus Camurri, nat. Modena in Italia 3 ian. 1840, ing. Prov. Venetam 26 apr. 1859, Prof. 4 vot. 2 febr. 1877, ob. Gorizia in Austria 23 febr. 1915.
119. P. Iosephus Richard, nat. Hattstalt in Germania 26 ian. 1856, ing. Prov. Campaniae 18 oct. 1871, Prof. 4 vot. 3 febr. 1890, ob. Nancy in Gallia 24 febr. 1915.
120. S. Iacobus Wouters, nat. Amsterdam 19 maii 1886, ing. Prov. Neerlandicam 26 sept. 1905, Schol. approb., ob. Mariendaal in Neerlandia 24 febr. 1915.
121. P. Ioannes F. Weir, nat. Cincinnati 19 iun. 1858, ing. Prov. Missouriianam 8 aug. 1876, Coad. spir. 15 aug. 1893, ob. Cincinnati 25 febr. 1915.
122. P. Iosephus Milz, nat. St. Pölten in Austria Inferiori 25 dec. 1841, ing. Prov. Austriae 17 sept. 1857, Prof. 4 vot. 2 febr. 1875, ob. Innsbruck 25 febr. 1915.
123. P. Antonius M. Zannoni, nat. Durazzo in Albania 12 ian. 1863, ing. Prov. Venetam 31 aug. 1873, Coad. spir. 2 febr. 1897, ob. Scutari in Albania 26 febr. 1915.
124. C. Ioannes Anglés, nat. Vallespinosa in Hispania 26 apr. 1850, ing. Prov. Aragoniae 12 nov. 1877, Coad. temp. form. 2 febr. 1888, ob. Zaragoza 26 febr. 1915.
125. P. Eduardus Rigby, nat. Manchester in Anglia 26 iul. 1859, ing. Prov. Angliae 7 sept. 1876, Coad. spir. 2 febr. 1895, ob. Bournemouth in Anglia 27 febr. 1915.
126. P. Ioannes Ios. de la Torre, nat. Novales (Santander) in Hispania 19 mart. 1830, ing. Prov. Castellanae 9 oct. 1852, Prof. 4 vot. 15 aug. 1865, ob. Madrid 1 mart. 1915.
127. P. Ioannes Bourdoulous, nat. Gouvzac (Finistère) in Gallia 22 dec. 1855, ing. Prov. Franciae 7 sept. 1882, Coad. spir. 3 febr. 1896, ob. Douarnenez (Finistère) 4 mart. 1915.
128. C. Franciscus Hegarty, nat. Draperstown in Hibernia 8 dec. 1830, ing. Prov. Hiberniae 23 maii 1858, Coad. temp. form. 15 aug. 1868, ob. Clongowes in Hibernia 5 mart. 1915.
129. P. Iesus Maria Cardenas, nat. San Carlos in Columbia 26 iun. 1879, ing. Prov. Castellanam 5 nov. 1902, Schol. approb., ob. Oña in Hispania 7 mart. 1915.
130. C. Antonius Vidaurreta, nat. Zumaya in Hispania 7 mart. 1837, ing. Prov. Castellanam 16 iul. 1857, Coad. temp. form. 15 aug. 1867, ob. Loyola in Hispania 8 mart. 1915.

131. C. Henricus Petitjean, nat. Beauvechain in Belgio 24 ian. 1844, ing. Prov. Belgicam 2 feb. 1868, Coad. temp. form. 15 aug. 1878, ob. Bruxelles 8 mart. 1915.
132. C. Henricus Germing, nat. Lahne in Germania 5 apr. 1863, ing. Prov. Missouriianam 30 iul. 1882, Coad. temp. form. 15 aug. 1893, ob. Florissant in Missouri 9 mart. 1915.
133. C. Henricus Terhardt, nat. Lowich pr. Bocholt 23 mart. 1859, ing. Prov. Germaniae 11 oct. 1876, Coad. temp. form. 15 aug. 1889, ob. Feldkirch in Austria 9 mart. 1915.
134. P. Regis Pialat, nat. La Ricamarie (Loire) in Gallia 26 oct. 1881, ing. Prov. Lugdunensem 26 sept. 1899, Schol. approb., ob. prope La-boissière (Somme) 12 mart. 1915.
135. C. Paulus Schupp, nat. Wittlensweiler in Germania 17 iul. 1870, ing. Prov. Germaniae 26 apr. 1898, Coad. temp. form. 15 aug. 1908, ob. Bombay 15 mart. 1915.
136. S. Carolus Lemaître, nat. Lille in Gallia 8 iun. 1885, ing. Prov. Campaniae 10 nov. 1908, Schol. approb., ob. Bras (Meuse) 16 mart. 1915.
137. P. Henricus Schaapman, nat. Goester in Dania 31 oct. 1839, ing. Prov. Missouriianam 28 oct. 1855, Prof. 4 vot. 2 feb. 1873, ob. Detroit 19 mart. 1915.
138. C. Nov. Stephanus Ekienspiller, nat. Ramonchamps (Vosges) 3 sept. 1884, ing. Prov. Campaniae 4 iun. 1913, ob. Châlons-sur-Marne 19 mart. 1915.
139. C. Mathias de Wildt, nat. Kerkdriel in Neerlandia 23 feb. 1840, ing. Prov. Neerlandicam 1 mart. 1867, Coad. temp. form. 15 aug. 1877, ob. Katwijk in Neerlandia 19 mart. 1915.
140. C. Ioannes O' Brien, nat. Clare in Hibernia 1 ian. 1839, ing. Prov. Hiberniae 30 dec. 1864, Coad. temp. form. 2 feb. 1875, ob. Dublin 20 mart. 1915.
141. C. Iosephus Hulka, nat. Bienen-thal in Bohemia 18 feb. 1858, ing. Prov. Austriae 4 oct. 1883, Coad. temp. form. 2 feb. 1900, ob. Se-venhills 21 mart. 1915.
142. C. Andreas Maganzini, nat. S. Giustina in Trentino 30 nov. 1839, ing. Prov. Taurinensem 14 aug. 1881, Coad. temp. form. 15 aug. 1893, ob. Chieri 21 mart. 1915.
143. S. Iosephus Bonnet, nat. Serve-rette (Lozère) in Gallia 11 ian. 1895, ing. Prov. Franciae 7 sept. 1912, Schol. approb., ob. Toulon 24 mart. 1915.
144. P. Dionysius Cabezas, nat. Ma-drid in Hispania 23 maii 1863, ing. Prov. Aragoniae 7 dec. 1878, Coad. spir. 2 feb. 1899, ob. Barranquilla in Columbia 26 mart. 1915.
145. P. Raimundus Gutierrez, nat. Barcelona in Hispania 12 dec. 1845, ing. Prov. Aragoniae 20 iul. 1887, Coad. spir. 15 aug. 1897, ob. Man-resa in Hispania 29 mart. 1915.
146. P. Iosephus M. Marra, nat. Na-poli 21 ian. 1844, ing. Prov. Nea-politanam 26 sept. 1859, Prof. 4 vot. 2 feb. 1877, ob. Napoli 29 mart. 1915.
147. C. Augustinus Bancélls, nat. Llo-ret in Hispania 15 apr. 1837, ing. Prov. Aragoniae 24 dec. 1864, Coad. temp. form. 31 iul. 1875, ob. San-tiago de Chile 30 mart. 1915.

148. P. Alfredus D'Ahérée, nat. Flo-
rée in Belgio, 25 apr. 1836, ing.
Prov. Belgicam 20 mart. 1861, Prof.
4 vot. 15 aug. 1877, ob. Bruxelles
31 mart. 1915.
149. C. Augustinus Schulte, nat.
Brunskappel in Westfalia 7 iun.
1834, ing. Prov. Germaniae 2 aug.
1859, Coad. temp. form. 2 feb. 1870,
ob. Bombay 31 mart. 1915.
150. C. Ioannes Loskamp, nat. Lie-
dern pr. Bocholt (Westfalia) 19
nov. 1880, ing. Prov. Germaniae
30 sept. 1908, ob. in bello in Gallia
mense martio, at incerto die, 1915.
151. P. Bernardus Cramer, nat. Am-
sterdam 24 sept. 1845, ing. Prov.
Neerlandicam 27 sept. 1865, Coad.
spir. 2 feb. 1879, ob. Amsterdam
1 apr. 1915.
152. P. Mathias Flunk, nat. Aichach
in Bavaria 28 apr. 1850, ing. Prov.
Austriacae 12 nov. 1872, Prof. 3 vot.
2 febr. 1892, ob. Innsbruck 2 apr.
1915.
153. P. Iacobus L. Smith, nat. New
York 9 sept. 1850, ing. Prov. Ma-
rylandiae-Neo Eboracensem 30 iul.
1876, Prof. 4 vot. 15 aug. 1895, ob.
New York 2 apr. 1915.
154. P. Fridericus Brüggemann, nat.
Riemsloh (Hannover) in Germania
3 maii 1841, ing. Prov. Germaniae
2 oct. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1885,
ob. Aarhus in Dania 3 apr. 1915.
155. P. Iosephus Chiaudano, nat. To-
rino 20 dec. 1858, ing. Prov. Tau-
rinensem 2 oct. 1877, Prof. 4 vot.
2 feb. 1895, ob. Roma 3 apr. 1915.
156. C. Carolus Piepers, nat. Linde-
lede prope Brugge in Belgio 15
mart. 1841, ing. Prov. Belgicam 25
dec. 1857, Coad. temp. form. 15 aug.
1871, ob. Tronchiennes in Belgio
5 apr. 1915.
157. C. Iosephus D'Adamo, nat. Lec-
ce in Italia 22 ian. 1882, ing. Prov.
Neapolitanam 10 maii 1912, ob. Mia-
ni 6 apr. 1915.
158. C. Valentinus Lang, nat. Loi-
persdorf (Stiria) 9 feb. 1855, ing.
Prov. Germaniae 29 sept. 1883, Coad.
temp. form. 2 feb. 1894, ob. Val-
kenburg in Neerlandia 7 apr. 1915.
159. P. Felix Aldasoro, nat. Mexico
21 maii 1860, ing. Prov. Mexicanam
6 ian. 1885, Prof. 4 vot. 2 feb. 1902,
ob. Mexico 8 apr. 1915.
160. P. Alphonsus Petit, nat. Heusy
prope Verviers in Belgio 14 mart.
1876, ing. Prov. Belgicam 24 sept.
1893, Coad. spir. 2 feb. 1910, ob.
Liège in Belgio 8 apr. 1915.
161. C. Carolus Winsbach, nat. St.
Arolt in Germania 24 dec. 1840,
ing. Prov. Campaniae 7 apr. 1860,
Coad. temp. form. 19 mart. 1875,
ob. Sienhsien in Sina 8 apr. 1915.
162. C. Iosephus Martínez, nat. Reus
in Hispania 28 aug. 1881, ing. Prov.
Aragoniae 5 oct. 1902, Coad. temp.
form. 2 feb. 1914, ob. Zaragoza in
Hispania 9 apr. 1915.
163. P. Georgius Kolb, nat. Eferding in
Austria Superiori 18 apr. 1843, ing.
Prov. Austriae 8 sept. 1860, Prof.
4 vot. 2 feb. 1878, ob. Linz in Au-
stria 10 apr. 1915.
164. P. Petrus Combe, nat. St. Avit
(Dordogne) in Gallia 25 iun. 1866,
ing. Prov. Tolosanam 14 sept. 1886,
Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. Arivo-
nimamo in Madagascari 14 apr. 1915.
165. S. Aemilius Vallier, nat. Cha-
teauroux-les-Alpes (Hautes Alpes) in
Gallia 20 sept. 1886, ing. Prov. Lug-

- dunensem 6 oct. 1904, Schol. ap-
prob., ob. prope Metzeral in Alsatia
17 apr. 1915.
166. C. Bernardus Beelmann, nat. Ha-
selünne in Germania 29 apr. 1852,
ing. Prov. Missouriianam 28 apr.
1880, Coad. temp. form. 15 aug. 1890,
ob. St. Mary's in Kansas 18 apr.
1915.
167. C. Daniel M. Carthy, nat. Dun-
mamvay in Hibernia 17 mart. 1840,
ing. Prov. Marylandiae-Neo-Eborac-
ensem 16 apr. 1885, Coad. temp.
form. 3 feb. 1896, ob. Fordham in
New York 19 apr. 1915.
168. P. Petrus Profitlich, nat. Birres-
dorf prope Neuenahr in Germania
7 apr. 1878, ing. Prov. Germaniae
5 oct. 1899, Coad. spir. 2 feb. 1914,
ob. S. Leopoldo in Brasilia 20 apr.
1915.
169. C. Nov. Iacobus Hantsch, nat.
Wittichenau in Germania 22 dec.
1889, ing. Prov. Austriae 18 apr.
1913, ob. Combres in Gallia 23 apr.
1915.
170. C. Stephanus Fauré, nat. Bel-
pech (Aude) in Gallia 17 apr. 1839,
ing. Prov. Lugdunensem 17 sept.
1879, Coad. temp. form. 15 aug.
1890, ob. Ghazir in Syria 26 apr. 1915.
171. P. Ioannes B. Revel, nat. Saint-
Austremoine Marcillac (Aveyron) in
Gallia 25 iun. 1884, ing. Prov. To-
losanam 23 nov. 1901, Schol. approb.,
ob. Eughien 27 apr. 1915.
172. P. Bernardus Van Meurs, nat.
Nijmegen in Neerlandia 30 apr. 1835,
ing. Prov. Neerlandicam 24 sept.
1857, Coad. spir. 2 feb. 1868, ob.
Rotterdam 30 apr. 1915.
173. P. Antonius Zamarriego, nat. Pe-
chaza de la Sierra in Hispania 15 apr.
1842, ing. Prov. Castellanam 4 iul.
1866, Coad. spir. 15 aug. 1878, ob.
Granada in Hispania 1 maii 1915.
174. C. Iulius Courbois, nat. Thien-
nes (Nord) in Gallia 23 nov. 1874,
ing. Prov. Campaniae 12 nov. 1907,
ob. Aubigny (Cher) in Gallia 6 maii
1915.
175. C. Franciscus Cotel, nat. Vende-
nesse-sur-Arroux (Saône-et-Loire) in
Gallia 14 oct. 1875, ing. Prov. Lug-
dunensem 3 iul. 1893, Coad. temp.
form. 15 aug. 1907, ob. Bourges in
Gallia 6 maii 1915.
176. P. Ludovicus Rivet, nat. Lyon 3
mai 1871, ing. Prov. Lugdunensem
9 ian. 1893, Prof. 4 vot. 2 feb. 1909,
ob. prope Carency (Pas-de-Calais)
9 maii 1915.
177. S. Paulus Canon, nat. (?) 8 sept.
1894, ing. Prov. Belgicam 24 sept.
1913, Novitius schol., ob. Lyzerne
(Flandria) 9 maii 1915.
178. P. Augustinus Larousse, nat. St.
Satur (Cher) in Gallia 18 aug. 1846,
ing. Prov. Franciae 23 oct. 1873,
Prof. 4 vot. 2 feb. 1891, ob. Jersey
10 maii 1915.
179. P. Petrus Rayapper, nat. Saru-
gani in Madura 4 mart. 1830, ing.
Prov. Tolosanam 2 feb. 1851, Coad.
spir. 15 aug. 1863, ob. Adeikalabu-
ram in India 12 maii 1915.
180. P. Ioannes Piwernetz, nat. Leo-
poli in Galicia 2 oct. 1859, ing. Prov.
Galicianam 2 oct. 1874, Prof. 4 vot.
15 aug. 1893, ob. Dziedzitz in Sile-
sia Austr. 13 maii 1915.
181. P. Iosephus Busam, nat. Ram-
merwier in Baden 14 dec. 1835, ing.
Prov. Marylandiae-Neo-Eboracen-
sem 2 sept. 1861, Coad. spir. 15 aug.
1877, ob. Jersey City in New Jersey
14 maii 1915.

182. C. Florus Bonnel, nat. St. Paul-en-Jarret (Loire) in Gallia 28 ian. 1895, ing. Prov. Lugdunensem 7 sept. 1911, ob. Amiens in Gallia 14 maii 1915.
183. P. Aloisius Léveillé, nat. St. Patrice (Orne) in Gallia 6 feb. 1837, ing. Prov. Franciae 23 oct. 1862, Coad. spir. 15 aug. 1883, ob. Paris. 16 maii 1915.
184. P. Eduardus de van der Schueren, nat. 's Hertogenbosch in Neerlandia 5 aug. 1837, ing. Prov. Neerlandicam 24 sept. 1857, Prof. 4 vot. 2 feb. 1875, ob. Oudenbosch in Neerlandia 18 maii 1915.
185. C. Iosephus Melling, nat. Preston in Anglia 16 ian. 1841, ing. Prov. Angliae 7 sept. 1871, Coad. temp. form. 2 feb. 1882, ob. Stonyhurst in Anglia 18 maii 1915.
186. P. Dionysius De Ribains, nat. Pradelles (Haute Loire) in Gallia 19 mart. 1834, ing. Prov. Tolosanum 25 nov. 1851, Coad. spir. 2 feb. 1867, ob. Adeikalaburam in India 19 maii 1915.
187. C. Mathias Gambon, nat. Maas-tricht in Neerlandia 21 dec. 1828, ing. Prov. Neerlandicam 23 sept. 1856, Coad. temp. form. 2 feb. 1867, ob. Katwijk in Neerlandia 20 maii 1915.
188. C. Michael Blasco, nat. Cabra de Mora (Teruel) in Hispania 20 ian. 1847, ing. Prov. Aragoniae 11 maii 1875, Coad. temp. form. 15 aug. 1875, ob. Gandia 20 maii 1915.
189. P. Raimundus Bach, nat. Vich in Hispania 14 aug. 1861, ing. Prov. Aragoniae 1 mart. 1880, Prof. 4 vot. 15 aug. 1899, ob. Mendoza in Argentina 22 maii 1915.
190. P. Hugo De Béhault, nat. Termonde in Belgio 22 iul. 1842, ing. Prov. Belgicam 6 ian. 1873, Coad. spir. 2 feb. 1883, ob. Oostacker in Belgio 23 maii 1915.
191. S. Ioannes Schobel, nat. in Austria Inferiori in dioecesi St. Pölten 25 iul. 1892, ing. Prov. Austriae 7 sept. 1910, Schol. appr. ob. Innsbruck in Austria 23 maii 1915.
192. C. Martinus Meyringer, nat. Eltheim in Bavaria 4 nov. 1833, ing. Prov. Germaniae 29 sept. 1877, ob. Diest in Belgio 24 maii 1915.
193. P. Ioannes C. Kelly, nat. Fredonia in Wisconsin 18 apr. 1848, ing. Prov. Missouriianam 10 iul. 1871, Coad. spir. 15 aug. 1890, ob. St. Mary's in Kansas 26 maii 1915.
194. P. Kenelm Digby-Beste, nat. Fesusilis in Italia 27 ian. 1876, ing. Prov. Angliae 20 oct. 1894, Prof. 4 vot. 2 feb. 1914, ob. Bulawayo in Rhodesia 28 maii 1915.
195. P. Thomas Adessi, nat. Ruvo di Puglia (Bari) 8 oct. 1857, ing. Prov. Belgicam 20 iul. 1875, Prof. 4 vot. 25 mart. 1893, ob. Ranchi in Bengalìa 29 maii. 1915.
196. S. Ioannes Baud, nat. Morzine (Haute Savoie) in Gallia 26 dec. 1884, ing. Prov. Lugdunensem 18 sept. 1903, Schol. approb., ob. prope Aix-Noulette (Pas-de-Calais) 29 maii 1915.
197. P. Iosephus Houben, nat. Eindhoven in Neerlandia 10 dec. 1849, ing. Prov. Neerlandiae 26 sept. 1869, Coad. spir. 2 febr. 1883, ob. Maas-tricht in Neerlandia 1 iun. 1915.
198. S. Marcellus Benoit, nat. Avignon in Gallia 2 mart. 1890, ing. Prov. Franciae 7 sept. 1911, Schol. approb., ob. Jonchery (Suippes) 2 iun. 1915.

199. C. Franciscus Cendoya, nat. Cestona in Hispania 7 iun. 1871, ing. Prov. Castellanam 30 iul. 1889, Coad. temp. form. 15 aug. 1901, ob. Bogotà in Columbia 3 iun. 1915.
200. P. Bernardus Devlin, nat. Aylmer in Canada 2 aug. 1853, ing. Prov. Canadensem 5 ian. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1894, ob. San Francisco 4 iun. 1915.
201. P. Timotheus Brosnahan, nat. Alexandria in Virginia 8 ian. 1856, ing. Prov. Marylandiae-Neo Eboracensem 21 aug. 1872, Prof. 4 vot. 2 feb. 1892, ob. Georgetown in Districtu Columbiae 4 iun. 1915.
202. P. Carolus Karlake, nat. London 22 feb. 1839, ing. Prov. Angliae 22 oct. 1873, Coad. spir. 2 feb. 1885, ob. Stonyhurst in Anglia 5 iun. 1915.
203. P. Aegidius Frachetti, nat. Trento 1 sept. 1856, ing. Prov. Venetani 29 oct. 1884, Coad. spir. 8 sept. 1895, ob. Mangalore in India 8 iun. 1915.
204. P. Franciscus de Contagnet, nat. Valence (Drôme) in Gallia 3 oct. 1874, ing. Prov. Lugdunensem 18 nov. 1893, Coad. spir. 2 feb. 1911, ob. in peninsula Gallipoli 9 iun. 1915.
205. P. Albertus Fournier, nat. Marseille in Gallia 4 feb. 1864, ing. Prov. Lugdunensem 23 sept. 1887, Coad. spir. 2 feb. 1904, ob. prope Hébuterne (Pas-de-Calais) 10 iun. 1915.
206. P. Aloisius Coloma, nat. Jerez de la Frontera (Cádiz). in Hispania 9 ian. 1851, ing. Prov. Toletanam 30 oct. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1886, ob. Madrid 10 iun. 1915.
207. S. Sanctes Lachi, nat. Garliano (Arezzo) in Italia 29 oct. 1889, ing. Prov. Romanam 12 nov. 1906, Schol. approb., ob. in Coll. Ituensi, in Brasilia, 11 iunii 1915.
208. P. Ioannes E. Copus, nat. Guildford in Anglia 17 ian. 1854, ing. Prov. Missouriianam 25 iul. 1887, Coad. spir. 15 aug. 1903, ob. Milwaukee 12 iun. 1915.
209. P. Ioannes Hiller, nat. Jaeglitz in Silesia Borussiae 17 maii 1848, ing. Prov. Galicianam 13 oct. 1870, Coad. spir. 16 maii 1888, ob. Breslau in Silesia 13 iun. 1915.
210. C. Anatolius Laplace, nat. Filain (Aisne) in Gallia 10 oct. 1836, ing. Prov. Campaniae 3 apr. 1854, Coad. temp. form. 15 aug. 1868, ob. Lille in Gallia 13 iun. 1915.
211. C. Caesareus Poza, nat. in regione Mexicana 17 aug. 1845, ing. Prov. Mexicanam 30 april. 1888, Coad. temp. form. 15 aug. 1898, ob. Zamora in Mexico 16 iun. 1915.
212. P. Renatus Guitton, nat. St. Étienne (Loire) in Gallia 8 nov. 1850, ing. Prov. Lugdunensem 18 sept. 1867, Coad. spir. 15 aug. 1883, ob. Minieh in Aegypto 16 iun. 1915.
213. P. Franciscus Pold, nat. Erdberg in Moravia 10 oct. 1843, ing. Prov. Austriae 4 aug. 1861, Coad. spir. 2 feb. 1880, ob. Velehrad in Austria 17 iun. 1915.
214. C. Iosephus Tyburezy, nat. Werynia in Galicia 17 ian. 1880, ing. Prov. Galicianam 20 aug. 1904, Coad. temp. form. 11 apr. 1915, ob. in undis Wistulae 17 iun. 1915.
215. P. Iacobus Páramo, nat. Bogotà in Columbia 1 ian. 1841, ing. Prov. Castellanam 1 maii 1858, Prof. 4 vot. 8 dec. 1877, ob. Bogotà 18 iun. 1915.
216. C. Leo Grand, nat. Castres (Aude) in Gallia 14 aug. 1885, ing. Prov. Tolosanam 14 ian. 1910, ob. Aix-Noulette 19 iun. 1915.

217. S. Alphonsus Vallat, nat. Jonquières (Vaucluse) 16 ian. 1890, ing. Prov. Tolosanam 26 sept. 1907, Schol. approb., ob. St Mihiel (Meuse) 22 iun. 1915.
218. C. Iosephus Finello, nat. Collegno (Torino) in Italia 29 apr. 1869, ing. Prov. Californiae 31 dec. 1892, Coad. temp. form. 15 aug. 1902, ob. Spokane in Statibus Foederatis 24 iun. 1915.
219. P. Ludovicus Van Dommelen, nat. Anvers 14 maii 1855, ing. Prov. Belgicam 27 sept. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1893, ob. Arlon in Belgio 25 iun. 1915.
220. P. Iulianus Casasola, nat. Buia (Udine) in Italia 15 mart. 1840, ing. Prov. Venetam 19 nov. 1885, Coad. spir. 2 feb. 1896, ob. Mantova 26 iun. 1915.
221. C. Ioannes B. Wolf, nat. Haubach pr. Menzelhofen (Württemberg) in Germania 8 aug. 1883, ing. Prov. Germaniae 14 sept. 1912, ob. in bello 26 iun. 1915.
222. C. Petrus de Ameln, nat. Glehn (Rheinland) in Germania 4 iul. 1859, ing. Prov. Germaniae 1 oct. 1878, Coad. temp. form. 15 aug. 1895, ob. Florianopoli in Brasilia 29 iun. 1915.
223. C. Iosephus Hague, nat. Wigan in Anglia 26 iun. 1838, ing. Prov. Angliae 7 dec. 1867, Coad. temp. form. 2 feb. 1878, ob. Roehampton in Anglia 30 iun. 1915.
224. C. Iosephus Rosal, nat. Berga in Hispania 28 apr. 1844, ing. Prov. Aragoniae 24 oct. 1865, Coad. temp. form. 2 feb. 1876, ob. Manresa 30 iun. 1915.
225. P. Ioannes Sergeant, nat. Preston in Anglia 20 aug. 1844, ing. Prov. Angliae 7 sept. 1863, Coad. spir. 8 sept. 1880, ob. Stonyhurst in Anglia 2 iul. 1915.
226. P. Daniel O'Brien, nat. Borris O' Kane in Hibernia 31 iul. 1865, ing. Prov. Hiberniae 26 oct. 1882, Coad. spir. 2 feb. 1902, ob. Norwood in Australia 3 iul. 1915.
227. P. Ioannes Van Erp, nat. 's Hertogenbosch in Brabantia 21 maii 1831, ing. Prov. Neerlandicam 2 maii 1854, Coad. spir. 2 feb. 1870, ob. Oosterhout in Neerlandia 5 iul. 1915.
228. P. Gulielmus Dooley, nat. Chicago 30 mart. 1872, ing. Prov. Missourianam 27 iul. 1891, Prof. 4 vot. 15 aug. 1909, ob. New York 7 iul. 1915.
229. P. Aloisius Dichtl, nat. Ogfelderhaid in Bohemia 4 nov. 1841, ing. Prov. Austriae 30 aug. 1858, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Wien 8 iul. 1915.
230. C. Adrianus van Liempt, nat. Vught in Neerlandia 23 sept. 1884, ing. Prov. Neerlandicam 26 sept. 1904, ob. Nijmegen in Neerlandia 9 iul. 1915.
231. P. Ioannes A. Moore, nat. Boston 21 sept. 1861, ing. Prov. Marylandiae-Neo Eboracensem 1 sept. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. Cambridge in Massachusetts 12 iul. 1915.
232. S. Andreas Vittrant, nat. Arradon (Morbihan) in Gallia 14 ian. 1895, ing. Prov. Franciae 9 oct. 1912, Schol. approb., ob. Argonne in Gallia 13 iul. 1915.
233. P. Marcus Pometta, nat. Bellinzona in Helvetia 12 iul. 1876, ing. Prov. Venetam 7 dec. 1897, Coad. spir. 2 feb. 1908, ob. Padova in Italia 14 iul. 1915.

234. C. Andreas Larrazábal, nat. Ar-
tomaña in Hispania 28 nov. 1892,
ing. Prov. Castellanam 30 sept. 1910,
Coad. temp., ob. Bogotà 14 iul. 1915.
235. S. Raimundus Ferrer, nat. Vil-
larreal (Castellón de la Plana) 7 nov.
1895, ing. Prov. Aragoniae 25 sept.
1914, Schol. nov. ob. Gandia 18 iul.
1915.
236. P. Augustus Lepont, nat. Candée
(Maine-et-Loire) in Gallia 12 maii
1848, ing. Prov. Franciae 12 nov.
1869, Coad. spir. 2 feb. 1888, ob.
Paris 19 iul. 1915.
237. P. Henricus de Beaucourt, nat.
Mesnil (Calvados) in Gallia 29 iul.
1858, ing. Prov. Franciae 12 nov.
1877, Prof. 4 vot. 3 feb. 1896, ob.
Clamart (Seine) 21 iul. 1915.
238. S. Carolus de Thomassin, nat.
Rouen 6 ian. 1894, ing. Prov. Fran-
ciae 6 nov. 1912, Schol. approb., ob.
Parisiis 22 iul. 1915.
239. P. Philibertus Ruffier, nat. Cham-
pagney (Haute-Saône) in Gallia 24
mai 1836, ing. Prov. Lugdunensem
16 dec. 1853, Prof. 4 vot. 2 feb. 1874,
ob. Dôle (Jura) 23 iul. 1915.
240. C. Simon Karczewski, nat. Spran-
den prope Marienwerder in Borus-
sia 7 dec. 1873, ing. Prov. Ger-
maniae 30 aug. 1897, Coad. temp.
form. 2 feb. 1908, ob. Holy Rosary
Mission in South Dakota 23 iul. 1915.
241. P. Gulielmus Kenny, nat. Hali-
fax in Canada 12 apr. 1844, ing.
Prov. Angliae 7 sept. 1865, Coad.
spir. 15 aug. 1882, ob. Edinburgh
25 iul. 1915.
242. P. Ioannes Guglielmetti, nat. Ci-
riè (Torino) in Italia 25 maii 1876, ing.
Prov. Taurinensem 5 aug. 1893,
Prof. 4 vot. 2 feb. 1911, ob. Avi-
gliana in Italia 26 iul. 1915.
243. P. Martinus Fox, nat. in Alsatia
in dioecesi Argentoratenensi 4 maii
1859, ing. Miss. Canadensem 3 oct.
1880, Coad. spir. 15 aug. 1897, ob.
Saint-Boniface in Canada 27 iul.
1915.
244. C. Ioannes Verdonck, nat. Knes-
selaere in Flandria Orient. 5 mart.
1844, ing. Prov. Belgicam 29 nov.
1871, Coad. temp. form. 2 feb. 1882,
ob. Tronchiennes in Belgio 28 iul.
1915.
245. C. Patritius Storey, nat. Wicklow
in Hibernia 6 maii 1835, ing. Prov.
Austriae 12 iun. 1874, Coad. temp.
form. 2 oct. 1884, ob. Sevenhills in
Australia 29 iul. 1915.
246. P. Stephanus Beissel, nat. Aachen
in Germania 21 apr. 1841, ing. Prov.
Germaniae 1 iun. 1871, Prof. 4 vot.
15 aug. 1884, ob. Valkenburg in
Hollandia 30 iul. 1915.
247. S. Ioachimus de Dalmases, nat.
Barcelona 19 ian. 1893, ing. Prov.
Aragoniae 3 oct. 1908, Schol. ap-
prob., ob. Veruela in Hispania 31
iul. 1915.
248. C. Petrus Schmidt, nat. Purden-
bach (Krs. d'Altenkirchen) in Ger-
mania 3 nov. 1856, ing. Prov. Lug-
dunensem 29 oct. 1878, Coad. temp.
form. 2 feb. 1889, ob. Bikfaia in
Syria, 31 iul. 1915.
249. P. Carolus Haendl, nat. Weis-
senohe in Bavaria 25 aug. 1847, ing.
Prov. Austriae 20 nov. 1878, Coad.
spir. 19 mart. 1890, ob. Sevenhills
in Australia 2 aug. 1915.
250. P. Martinus Rando, nat. Pozo-
volon (Teruel) in Hispania 10 nov.

- 1837, ing. Prov. Aragoniae. 5 febr. 1863, Coad. spir. 15 aug. 1873, ob. Santa Fé in Argentina 2 aug. 1915.
251. P. Aloisius Grail, nat. Montregard (Haute Loire) 7 apr. 1851, ing. Prov. Tolosanam 13 sept. 1873, Coad. spir. 3 febr. 1890, ob. Quebec 3 aug. 1915.
252. P. Ferdinandus Engels, nat. Geeseke (Westfalia) in Germania 6 febr. 1847, ing. Prov. Germaniae 4 oct. 1869, Coad. spir. 25 mart. 1881, ob. Chishawasha (Rhodesia) in Africa 3 aug. 1915.
253. C. Laurentius Ritter, nat. prope Speier in Bavaria 2 aug. 1862, ing. Prov. Germaniae 10 sept. 1885, Coad. temp. form. 3 febr. 1896, ob. Baltimore 3 aug. 1915.
254. C. Lucianus Serra, nat. Vich (Barcelona) in Hispania 18 febr. 1834, ing. Prov. Aragoniae 18 ian. 1863, Coad. temp. form. 8 dec. 1873, ob. Santa Fé in Argentina 3 aug. 1915.
255. P. Antonius Labrador, nat. Zufre (Huelva) in Hispania 16 oct. 1837, ing. Prov. Toletanam 12 nov. 1857, Coad. spir. 2 febr. 1868, ob. Puerto de Santa Maria in Hispania 5 aug. 1915.
256. P. Iacobus Colgan, nat. Dublin in Hibernia 14 ian. 1849, ing. Prov. Hiberniae 18 mart. 1868, Coad. spir. 2 febr. 1888, ob. Melbourne in Australia 6 aug. 1915.
257. C. Henricus Montastier, nat. Limoges (Haute Vienne) 2 iun. 1889, ing. Prov. Tolosanam 25 dec. 1905, ob. Fontaine-Madame in Gallia 6 aug. 1915.
258. C. Ioannes Prostrední, nat. Belá in Bohemia 13 dec. 1836, ing. Prov. Austriae 25 oct. 1858, Coad. temp. form. 2 febr. 1869, ob. Velehrad in Moravia 8 aug. 1915.
259. P. Ferdinandus Brouwers, nat. Dison in Belgio 2 iun. 1875, ing. Prov. Belgicae 24 sept. 1893, Coad. spir. 2 febr. 1913, ob. Osnabrück in Germania 9 aug. 1915.
260. P. Mathias Müsch, nat. Aachen in Germania 28 ian. 1830, ing. Prov. Germaniae 1 oct. 1865, Coad. spir. 2 febr. 1876, ob. São Leopoldo in Brasilia 14 aug. 1915.
261. P. Edmundus Rottot, nat. in dioecesi Marianopolitana in Canada 2 mart. 1850, ing. Miss. Neo Eboracensem et Canadensem 14 aug. 1871, Coad. spir. 15 aug. 1891, ob. Montréal in Canada 15 aug. 1915.
262. P. Antonius Michels, nat. Müschede in Westfalia 15 nov. 1851, ing. Prov. Germaniae 9 nov. 1879, Coad. spir. 2 febr. 1890, ob. Parecy-Novo in Brasilia 15 aug. 1915.
263. C. Daniel Reynolds, nat. Bristol in Anglia 7 oct. 1834, ing. Prov. Angliae 23 apr. 1856, Coad. temp. form. 2 febr. 1867, ob. Georgetown in Guiana Britannica 15 aug. 1915.
264. P. Iosephus Prenitzer, nat. Walfsberg prope Gurk in Carinthia 28 nov. 1869, ing. Prov. Austriae 12 sept. 1888, Prof. 4 vot. 2 febr. 1906, ob. Wien 28 aug. 1915.
265. P. Ioannes Hurley, nat. Boston in Massachusetts 26 iul. 1874, ing. Marylandiae-Neo Eboracensis 14 aug. 1893, Coad. spir. 2 febr. 1913, ob. Boston 28 aug. 1915.
266. C. Franciscus Jimenez, nat. Torrox (Málaga) in Hispania 13 febr. 1867, ing. Prov. Toletanam 10 apr. 1895, Coad. temp. form. 15 aug. 1905, ob. Toledo 30 aug. 1915.

267. P. Franciscus Chorro, nat. Javea (Alicante) in Hispania 30 sept. 1856, ing. Prov. Aragoniae 2 nov. 1874, Coad. spir. 9 iun. 1889, ob. Gandia 1 sept. 1915.
268. C. Ioannes B. Geyer, nat. Siersdorf prope Coloniam 10 iul. 1839, ing. Prov. Germaniae 10 oct. 1879, Coad. temp. form. 2 febr. 1891, ob. Charlottenlund in Dania 1 sept. 1915.
269. P. Iosephus Gay, nat. Trévoux (Ain) 13 maii 1871, ing. Prov. Lugdunensem 29 nov. 1890, Coad. spir. 2 febr. 1909, ob. Fontaines-Saint-Martin (Rhône) 3 sept. 1915.
270. C. Iacobus Aldazábal, nat. Placencia (Guipúzcoa) in Hispania 23 ian. 1835, ing. Prov. Castellanam 13 nov. 1860, Coad. temp. form. 15 aug. 1871, ob. Granada 3 sept. 1915.
271. P. Salvator Brandi, nat. Napoli 12 maii 1852, ing. Prov. Neapolitanam 9 mart. 1870, Prof. 4 vot. 15 aug. 1889, ob. Napoli, 5 sept. 1915.
272. P. Sylvanus Grosjean, nat. Martilly in Luxembourg 4 mart. 1846, ing. Prov. Belgicam 24 sept. 1864, Prof. 4 vot. 15 aug. 1882, ob. Kesramal (Gang pur) in Miss. Bengalicae 6 sept. 1915.
273. C. Alvarus Lima, nat. Coimbra 5 ian. 1860, ing. Prov. Lusitanam 7 dec. 1885, Coad. temp. form. 2 febr. 1897, ob. Caeteté in Brasilia 9 sept. 1915.
274. P. Cyrillus De Beck, nat. Sottegem in Flandria Orientali 25 iun. 1839, ing. Prov. Belgicam 25 sept. 1858, Prof. 4 vot. 2 febr. 1876, ob. Gand 11 sept. 1915.
275. C. Iosephus Arnold, nat. Seelbach prope Limburg 9 maii 1884, ing. Prov. Germaniae 17 apr. 1907, ob. Soupir in Gallia 16 sept. 1915.
276. C. Michael O' Reilly, nat. Cavan in Hibernia 1 mart. 1848, ing. Prov. Hiberniae 30 iul. 1875, Coad. temp. form. 2 febr. 1888, ob. Milltown Park, Dublin, 16 sept. 1915.
277. P. Lucianus Garrand, nat. Sayat (Puy de Dôme) 8 ian. 1851, ing. Prov. Lugdunensem 2 oct. 1876, Coad. spir. 2 febr. 1889, ob. Algerii in Algeria 17 sept. 1915.
278. P. Nicolaus Visser, nat. 's Hertogenbosch in Brabantia Septentr. 28 sept. 1855, ing. Prov. Neerlandiae 27 sept. 1875, Coad. spir. 2 febr. 1891, ob. Bandoeng in Indiis Orient. 22 sept. 1915.
279. P. Franc. Xav. Roiron, nat. Lyon 5 ian. 1879, ing. Prov. Lugdunensem 28 sept. 1897, Prof. 4 vot. 2 febr. 1915, ob. prope St. Hilaire-Le-Grand (Marne) in Gallia 22 sept. 1915.
280. C. Petrus Barrandon, nat. Saint Alban (Lozère) 16 ian. 1893, ing. Prov. Lugdunensem 19 mart. 1908, ob. prope St. Hilaire Le Grand, in Gallia 24 sept. 1915.
281. P. Marcellus Legrand, nat. Calais 11 nov. 1883, ing. Prov. Franciae 24 sept. 1902, Schol. approb., ob. Mourmelon in Gallia 25 sept. 1915.
282. P. Albertus Perrot, nat. Joinville (Haute Marne) 26 apr. 1869, ing. Prov. Campaniae 9 oct. 1896, Coad. spir. 2 febr. 1908, ob. in regione Campaniae in Gallia 25 sept. 1915.
283. S. Marius Cattin, nat. Sonnaz (Savoie) 1 febr. 1892, ing. Prov. Lugdunensem 24 sept. 1909, Schol. approb., ob. Trou-Bricot (Com.^{no} de Perthes-les-Hurlus, Marne) 25 sept. 1915.
284. S. Martinus Krejnsz, nat. Szepes Véghegy in Hungaria 10 aug. 1891,

- ing. Prov. Hungariae 19 aug. 1912, Schol. approb., ob. Eger 26 sept. 1915.
285. P. Eugenius Moscato, nat. Regio Calabro in Italia 9 nov. 1855, ing. Prov. Neapolitanam 28 iun. 1880, Coad. spir. 2 febr. 1894, ob. Napoli 27 sept. 1915.
286. P. Vincentius Agustí, nat. Llosade Ranes (Valencia) in Hispania 24 maii 1849, ing. Prov. Aragoniae 28 febr. 1866, Prof. 4 vot. 15 aug. 1883, ob. Orihuela 27 sept. 1915.
287. S. Ludovicus Desgrand, nat. Lyon 19 febr. 1885, ing. Prov. Lugdunensem 4 febr. 1903, Schol. approb., ob. prope Souchez (Pas-de-Calais) 27 sept. 1915.
288. C. Hieronymus Zoppi, nat. Cuneo in Italia 15 mart. 1847, ing. Prov. Taurinensem 1 febr. 1873, Coad. temp. form. 2 febr. 1885, ob. S. Remo 27 sept. 1915.
289. P. Antonius Bolsius, nat. Herzogenbusch in Brabantia Septentr. 1846, ing. Prov. Neerlandiae 3 mart. 3 sept. 1876, Prof. 4 vot. 2 febr. 1889, ob. Oudenbosch in Neerlandia 28 sept. 1915.
290. P. Thomas Brown, nat. in America Septem. 9 oct. 1845, ing. Prov. Hiberniae 1 aug. 1866, Prof. 4 vot. 15 apr. 1883, ob. Sydney in Australia 28 sept. 1915.
291. S. Iacobus Dauchez, nat. Paris, 19 maii 1885, ing. Prov. Franciae 3 nov. 1906, Schol. approb., ob. Souain in Gallia 28 sept. 1915.
292. P. Benevenutus Clusella, nat. Minorisa (Barcelona) 21 mart. 1867, ing. Prov. Aragoniae 21 aug. 1889, Coad. spir. 2 febr. 1904, ob. Tortosa 30 sept. 1915.
293. P. Fridericus Gregory, nat. Calcutta 15 feb. 1855, ing. Prov. Belgicam 9 apr. 1873, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. 1915; mensis, dies locusque nondum innotuerunt.
294. P. Alphonsus Guillaume, nat. Tournai in Belgio 19 aug. 1838, ing. Prov. Belgicam 8 nov. 1857, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Charleroi in Belgio anno 1915. (Mensis et dies prorsus ignorantur).
295. C. Germanus Bru, nat. Vaylats (Lot) in Gallia 8 maii 1892, ing. Prov. Tolosanam 7 sept. 1908, ob. in bello anno 1915. (Locus, mensis et dies prorsus ignorantur).

CATALOGUS DEFUNCTORUM ALTER

AD MENSAM LEGENDUS.

(1 OCTOBRIS 1914 — 30 SEPTEMBER 1915) *

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1914		
1	S. Ernestus Paradis	28	8	1 oct.	pr. Maricourt	Lugdunensis.
2	C. Marcus Pradas.	48	6	2 »	Fontilles	Aragoniae.
3	P. Eugenius Rouxel	68	37	4 »	Shang-hai	Franciae.
4	P. Emmanuel Demoustier .	33	14	4 »	Arras	Lugdunensis.
5	P. Ludovicus Crépieux. . .	34	11	4 »	Rouen	Lugdunensis.
6	P. Vincentius Gomez Ramos	80	56	5 »	Valladolid	Castellanae.
7	S. Franciscus X. Van den Peereboom	26	7	6 »	Wombali	Belgicae.
8	P. Nicolaus Cáceres	72	59	7 »	Cartagena in Col.	Castellanae.
9	S. Gulielmus Neyrand . . .	27	9	7 »	Passau	Lugdunensis.
10	P. Albertus A. Dierckes . .	57	37	8 »	Superior	Missourianae.
11	P. Martinus Port.	83	57	9 »	Florissant	Missourianae.
12	N. S. Innocentius Español.	22	1	9 »	Manila	Aragoniae.
13	C. Andreas Fritsch.	84	59	13 »	Florennes	Campaniae.
14	P. Emmanuel Mourier . . .	80	59	16 »	Paris	Franciae.
15	C. Paulus Roger	30	12	18 »	Forge-les-Eaux	Campaniae.
16	P. Ioannes B. Rossi	74	51	19 »	Mangalore	Venetae.
17	P. Bernardus Cramer. . . .	39	18	20 »	Exaten	Germaniae.
18	P. Dominicus Pimenta. . .	59	29	22 »	Rio de Janeiro	Lusitanae.
19	S. Eulogius Herrero	33	17	22 »	Oña	Castellanae.
20	P. Henricus de Montmartin	86	66	25 »	Paris	Franciae.

* Omissus in Catalogo superioris anni: S. Georgius Pasteau, aet. 26, Soc. 3, ob. 28 aug., Raucourt, Prov. Campaniae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
21	P. Hippolytus Courbalay. .	81	60	26 oct.	Poitiers	Franciae.
22	S. Stephanus Hastey. . . .	24	6	26 »	Ypres	Franciae.
23	P. Martinus Guitart	54	34	28 »	Manila	Aragoniae.
24	S. Mauritius Bugnet	34	7	28 »	Comerey	Campaniae.
25	N. C. Franciscus Noguera.	17	1	29 »	Veruela	Aragoniae.
26	P. Christophorus Nulty. . .	76	55	5 nov.	Greenwich	Hiberniae.
27	P. Urbanus Méda.	57	36	5 »	Ambatonilita	Tolosanae.
28	P. Carolus Lesain	53	25	5 »	Laval	Franciae.
29	C. Ioannes P. Burke. . . .	84	46	6 »	Santa Clara	Californiae.
30	P. Constantinus Caudron. .	83	62	7 »	Antoing	Campaniae.
31	P. Gregorius Parache. . . .	75	44	10 »	Caraga	Aragoniae.
32	P. Iulius Humbert	38	19	12 »	pr. Hautebraye	Lugdunensis.
33	N. S. Aemilius Coté	19	1	12 »	Montréal	Canadensis.
34	P. Ambrosius Schupp. . . .	75	46	13 »	Porto Alegre	Germaniae.
35	P. Ioannes B. Nolin	65	44	16 »	Midland	Canadensis.
36	P. Theodolus Van der Hae- ghen	60	41	18 »	Sottegem	Belgicae.
37	P. Franciscus X. Foss. . .	36	18	19 »	Toledo in Ohio	Missourianae.
38	P. Hippolytus Brégère. . .	82	58	21 »	Tananarive	Tolosanae.
39	S. Iosephus Tillmann. . . .	28	9	27 »	Lonavla	Germaniae.
40	N. S. Bernardus de Vregille	23	5	28 »	Charemont	Lugdunensis.
41	P. Iosephus Valenzuela . .	73	59	29 »	Cartagena	Castellanae.
42	C. Ioannes Pfeiler	43	21	29 »	Augusta in Geor.	Neo-Aurelianens.
43	P. Hermannus Hafner . . .	76	57	30 »	Exaten	Germaniae.
44	P. Petrus Charrier	75	43	30 »	Paray-le-Monial.	Lugdunensis.
45	C. Gallus Patik.	89	69	30 »	Florissant	Austriae.
46	P. Albertus Sgarabottolo. .	29	3	1 dec.	Cividale	Venetae.
47	N. C. Ioannes Skrzykowski	28	1	2 »	Argonne	Galicianae.
48	P. Aloisius Chanlon	64	44	5 »	Liège	Lugdunensis.
49	C. Carolus Gras.	68	44	6 »	Pine Ridge	Missourianae.
50	C. Ioannes van Wijland . .	79	50	6 »	Mariendaal	Neerlandiae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
51	P. Gilbertus de Gironde . .	34	9	7 dec.	Ypres	Tolosanae.
52	P. Hugo Hurter	83	58	10 »	Innsbruck	Austriae.
53	P. Hyacinthus Febrés . . .	66	47	11 »	Tortosa	Aragoniae.
54	P. Ioannes Kurcz	50	35	11 »	Staniatki	Galicianae.
55	P. Adalbertus Plukasz . . .	68	48	11 »	Staniatki	Galicianae.
56	P. Alcides Vaquette	73	53	12 »	Courtrai	Campaniae.
57	S. Andreas de Gailhard-Ban- cel.	28	9	12 »	pr. St. Baussant	Lugdunensis.
58	S. Stanislaus Macios	25	9	12 »	Dziedzice	Galicianae.
59	C. Georgius Haggan	73	52	12 »	Bombay	Germaniae.
60	C. Iosephus Maria Lozano .	32	12	13 »	Riobamba	Toletanae.
61	P. Aloisius Salnitri.	41	26	14 »	Catania	Siculae.
62	P. Ioannes Eckinger	59	31	14 »	Wien	Austriae.
63	P. Dominicus Torre	79	36	17 »	Mangalore	Venetae.
64	P. Henricus Borrel	37	19	17 »	Bahia (Brasil)	Lusitanae.
65	P. Aemilius Usteri	76	50	17 »	Bombay	Germaniae.
66	P. Ludovicus de Sonnaville	78	58	18 »	Katwijk	Neerlandiae.
67	N. S. Philippus de Blic . .	25	3	18 »	S. Georges	Campaniae.
68	S. Henricus Martin de La Rouvière	32	15	19 »	Furnes	Lugdunensis.
69	S. Elias Rouelle	23	5	20 »	in Gallia in prael.	Romanae.
70	P. Aloisius Mennesson . . .	32	8	28 »	Berry-au-Bac	Campaniae.
71	P. Michael Higgins.	60	32	30 »	Grand Coteau	Neo-Aurelianens.
72	S. Georgius Legrand	27	7	(?) (?)	in bello	Tolosanae.
73	C. Seraphinus Carrière. . .	24	7	(?) (?)	in bello	Tolosanae.
1915						
74	P. Augustus Delahaye . . .	49	29	2 ian.	Namur	Belgicae.
75	P. Iosephus Valès	58	41	5 »	Aix-en-Provence	Lugdunensis.
76	C. Georgius Baumgartner .	87	60	5 »	Cincinnati	Missourianae.
77	P. Casimirus Lauzière . . .	59	39	7 »	Avignon	Lugdunensis.
78	P. Emmanuel Barberena . .	86	56	7 »	Malaga	Castellanae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
79	P. Iosephus Campos	44	24	8 ian.	Nova Friburgo	Romanae.
80	C. Ioannes García	74	52	9 »	Burgos	Castellanae.
81	S. Paulus Haussens.	30	10	10 »	Kandy	Belgicae.
82	P. Christianus Ludwig. . .	87	58	11 »	Modena	Venetae.
83	S. Henricus Noirot.	28	10	12 »	Prop. Crony	Lugdunensis.
84	P. Edmundus Moreau . . .	54	38	13 »	Shang-hai	Franciae.
85	P. Stanislaus Soler.	65	47	13 »	Santiago (Chile)	Aragoniae.
86	P. Petrus Ou	68	40	14 »	Cienhsien	Campaniae.
87	C. Ioannes Struck	85	58	14 »	Puerto Montt	Germaniae.
88	P. Ioannes M. De Lucia. .	42	24	15 »	Napoli	Neapolitanae.
89	P. Stephanus Monti	34	15	18 »	Paris	Franciae.
90	P. Aloisius Romano	73	57	19 »	Baltimore	Neapolitanae.
91	P. Petrus Gaudin.	63	44	25 »	Angers	Franciae.
92	C. Augustinus Iribarren. .	79	56	25 »	Loyola	Castellanae.
93	P. Eugenius Steinhart. . .	77	60	26 »	Parecy-Novo	Germaniae.
94	S. Modestus Fort.	28	14	26 »	Tortosa	Aragoniae.
95	S. Henricus Enault.	25	6	29 »	Argonne	Franciae.
96	P. Victor Jeyasilarayer. .	62	40	30 »	Trichinopoli	Tolosanae.
97	P. Leonardus Junker. . . .	66	40	30 »	Puerto Montt	Germaniae.
98	P. Aloisius Adroer.	62	44	2 feb.	Gandia	Aragoniae.
99	C. Ioannes Mespoulet. . . .	72	43	4 »	Dinan	Franciae.
00	C. Nicolaus Paradise. . . .	78	51	5 »	New York	Marylandiae.
01	P. Iosephus Specht.	61	42	6 »	Sault-Sto-Marie	Canadensis.
02	P. Iacobus A. Dowling. . .	66	49	6 »	Chicago	Missourianae.
03	C. Iosephus Sanchez	46	28	10 »	Toulouse	Tolosanae.
04	P. Ludovicus Labis	71	48	11 »	Tuquet	Campaniae.
05	P. Albertus Boysen.	55	38	12 »	Malaga	Toletanae.
06	P. Eduinus D. Kelly.	69	48	12 »	Chicago	Missourianae.
07	P. Ioannes G. Sewel.	79	39	13 »	Trichinopoli	Tolosanae.
08	P. Michael P. Dowling. . .	64	46	13 »	Kansas City	Missourianae.
09	P. Augustinus Gramm	81	60	15 »	Valkenburg	Germaniae.
10	P. Augustinus Nocera	46	23	16 »	Bologna	Romanac.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
111	C. Leopoldus Eder	78	48	17 feb.	Kalksburg	Austriac.
112	C. Iosephus Caliandro . . .	42	7	17 »	Vico Equense	Neapolitanae.
113	S. Petrus Génu.	22	5	19 »	Les Eparges	Campaniae.
114	S. Ioannes Deslande	24	6	19 »	Perthes Bois Sab.	Franciae.
115	C. Arnoldus Schoppema . .	72	37	22 »	Ondenbosch	Neerlandiae.
116	P. Michael Martin	69	30	23 »	St. Louis	Missourianae.
117	P. Paulus Ancler.	50	32	23 »	Rouen	Franciae.
118	P. Augustinus Camurri. . .	75	56	23 »	Gorizia	Venetae.
119	P. Iosephus Richard	60	44	24 »	Nancy	Campaniae.
120	S. Iacobus Wouters.	29	10	24 »	Mariendaal	Neerlandiae.
121	P. Ioannes F. Weir.	57	39	25 »	Cincinnati	Missourianae.
122	P. Iosephus Milz	74	58	25 »	Innsbruck	Austriac.
123	P. Antonius M. Zannoni. .	53	37	26 »	Scutari	Venetae.
124	C. Ioannes Anglés	64	37	26 »	Zaragoza	Aragoniae.
125	P. Eduardus Rigby.	55	38	27 »	Bournemouth	Angliae.
126	P. Ioannes Ios. de la Torre	85	63	1 mart.	Madrid	Castellanae.
127	P. Ioannes Bourdoulous . .	60	33	4 »	Douarnenez	Franciae.
128	C. Franciscus Hegarty. . .	85	57	5 »	Clongowes	Hiberniae.
129	P. Iesus Maria Cardenas. .	36	13	7 »	Oña	Castellanae.
130	C. Antonius Vidaurreta . .	79	58	8 »	Loyola	Castellanae.
131	C. Henricus Petitjean . . .	72	48	8 »	Bruxelles	Belgicae.
132	C. Henricus Germing. . . .	52	33	9 »	Florissant	Missourianae.
133	C. Henricus Terhardt . . .	56	39	9 »	Feldkirch	Germaniae.
134	P. Regis Pialat.	34	16	12 »	pr. Laboissière	Lugdunensis.
135	C. Paulus Schupp	45	17	15 »	Bombay	Germaniae.
136	S. Carolus Lemattre	30	7	16 »	Bras	Campaniae.
137	P. Henricus Schaapman . .	76	60	19 »	Detroit	Missourianae.
138	N. C. Stephanus Ekienspiller	31	2	19 »	Chalons	Campaniae.
139	C. Mathias de Wildt. . . .	76	49	19 »	Katwijk	Neerlandiae.
140	C. Ioannes O'Brien.	76	51	20 »	Dublin	Hiberniae.
141	C. Iosephus Hulka	57	32	21 »	Sevenhills	Hiberniae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
142	C. Andreas Maganzini	76	34	21 mart.	Chieri	Taurinensis.
143	S. Iosephus Bonnet.	21	3	24 »	Foulon	Franciae.
144	P. Dionysius Cabezas	51	36	26 »	Barranquilla	Aragoniae.
145	P. Raimundus Gutierrez . . .	69	27	29 »	Manresa	Aragoniae.
146	P. Iosephus Marra	72	56	29 »	Napoli	Neapolitanae.
147	C. Augustinus Bancélls. . . .	77	50	30 »	Santiago	Aragoniae.
148	P. Alfredus D'Ahérée.	79	55	31 »	Bruxelles	Belgicae.
149	C. Augustinus Schulte	81	56	31 »	Bombay	Germaniae.
150	C. Ioannes Loskamp	35	7	(?) »	in bello	Germaniae.
151	P. Bernardus Cramer.	70	50	1 apr.	Amsterdam	Neerlandiae.
152	P. Mathias Flunk	65	43	2 »	Innsbruck	Austriae.
153	P. Iacobus L. Smith	65	39	2 »	New York	Marylandiae.
154	P. Fridericus Brüggemann . .	74	41	3 »	Aarhus	Germaniae.
155	P. Iosephus Chiaudano. . . .	57	38	3 »	Roma	Taurinensis.
156	C. Carolus Piepers	75	58	5 »	Tronchiennes	Belgicae.
157	C. Iosephus D'Adamo	34	3	6 »	Miani	Neapolitanae.
158	C. Valentinus Lang	61	32	7 »	Valkenburg	Germaniae.
159	P. Felix Aldasoro	55	31	8 »	Mexico	Mexicanae.
160	P. Alphonsus Petit.	40	22	8 »	Liège	Belgicae.
161	C. Carolus Vinsback	75	55	8 »	Sienhsien	Campaniae.
162	C. Iosephus Martinez	32	12	9 »	Zaragoza	Aragoniae.
163	P. Georgius Kolb.	72	55	10 »	Linuz	Austriae.
164	P. Petrus Combe	49	29	14 »	Arivonimamo	Tolosanae.
165	S. Aemilius Vallier.	29	11	17 »	prope Metzeral	Lugdunensis.
166	C. Bernardus Beelmann	63	35	18 »	St. Mary's Kans.	Missourianae.
167	C. Daniel Mac Carthy	76	31	19 »	Fordham	Marylandiae.
168	P. Petrus Profitlich	38	16	20 »	S. Leopoldo	Germaniae.
169	N. C. Iacobus Hantsch. . . .	26	3	23 »	Combres	Austriae.
170	C. Stephanus Fauré	77	36	26 »	Ghazir	Lugdunensis.
171	P. Ioannes B. Revel	31	14	27 »	Enghien	Tolosanae.
172	P. Bernardus Van Meurs. . . .	81	58	30 »	Nijmegen	Neerlandiae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
173	P. Antonius Zamarriego . .	74	49	1 maii	Granada	Castellanae.
174	C. Iulius Courbois	41	8	6 »	Aubigny	Campaniae.
175	C. Franciscus Cotel	40	22	6 »	Bourges	Lugdunensis.
176	P. Ludovicus Rivet	45	23	9 »	prope Carency	Lugdunensis.
177	N. S. Paulus Canon	21	2	9 »	Lyzerne	Belgicae.
178	P. Augustinus Larousse . .	69	42	10 »	Jersey	Franciae.
179	P. Petrus Rayapper	86	65	12 »	Adeikalaburam	Tolosanae.
180	P. Ioannes Piwernetz	56	40	13 »	Dziedzitz	Galicianae.
181	P. Iosephus Busam	80	54	14 »	Jersey City	Marylandiae.
182	C. Florus Bonnel	21	4	14 »	Amiens	Lugdunensis.
183	P. Aloisius Léveillé	79	53	16 »	Paris	Franciae.
184	P. Eduardus de van der Schueren	78	58	18 »	Oudenbosch	Neerlandiae.
185	C. Iosephus Melling	74	43	18 »	Stonjhurst	Angliae.
186	P. Dionysius De Ribains . .	82	64	19 »	Adeikalaburam	Tolosanae.
187	C. Mathias Gambon	87	59	20 »	Katwijk	Neerlandiae.
188	C. Michael Blasco	68	40	20 »	Gandia	Aragoniae.
189	P. Raimundus Bach	53	35	22 »	Mendoza	Aragoniae.
190	P. Hugo De Béhault	72	42	23 »	Oostacker	Belgicae.
191	S. Ioannes Schobel	28	5	23 »	Innsbruck	Austriae.
192	C. Martinus Meyringer . . .	82	38	24 »	Diest	Germaniae.
193	P. Ioannes C. Kelly	68	44	26 »	St. Mary's in Kan.	Missourianae.
194	P. Kenelm Digby-Beste . .	39	20	28 »	Bulawayo	Angliae.
195	P. Thomas Adessi	58	40	29 »	Ranchi	Belgicae.
196	S. Ioannes Baud	31	12	29 »	pr. Aix-Noulette	Lugdunensis.
197	P. Iosephus Houben	66	46	1 iun.	Maastricht	Neerlandiae.
198	S. Marcellus Benoit	26	4	2 »	Jonchery	Franciae.
199	C. Franciscus Cendoya . . .	44	26	3 »	Bogotá	Castellanae.
200	P. Bernardus Devlin	61	35	4 »	San Francisco	Canadensis.
201	P. Timotheus Brosnahan . .	60	43	4 »	Georgetown	Marylandiae.
202	P. Carolus Karslake	76	41	5 »	Stonyhurst	Angliae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
203	P. Aegidius Frachetti . . .	58	31	8 inn.	Mangalore	Venetæ.
204	P. Franciscus de Contagnet.	41	22	9 »	in pen. Gallipoli	Lugdunensis.
205	P. Albertus Fournier. . . .	52	28	10 »	pr. Hébuterne	Lugdunensis.
206	P. Aloisius Coloma.	65	41	10 »	Madrid	Toletanae.
207	S. Sanctes Lachi	26	9	11 »	Itù	Romanae.
208	P. Ioannes E. Copus	62	28	12 »	Milwaukee	Missourianae.
209	P. Ioannes Hiller	68	45	13 »	Breslau	Galicianae.
210	C. Anatolius Laplace. . . .	79	61	13 »	Lille	Campaniae.
211	P. Renatus Guitton	65	48	16 »	Minieh	Lugdunensis.
212	C. Caesareus Poza	70	28	16 »	Zamora	Mexicanae.
213	P. Franciscus B. Pold . . .	72	54	17 »	Velehrad	Austriae.
214	C. Iosephus Tyburezy . . .	36	11	17 »	in Wistula	Galicianae.
215	P. Iacobus Páramo.	75	58	18 »	Bogotá	Castellanae.
216	C. Leo Grand.	30	6	19 »	Aix-Noulette	Tolosanae.
217	S. Alphonsus Vallat	25	8	22 »	S. Mihiel	Tolosanae.
218	C. Iosephus Finello.	46	23	24 »	Spokane	Californiae.
219	P. Ludovicus Van Dommelen	61	41	25 »	Arlon	Belgicae.
220	P. Iulianus Casasola	75	30	26 »	Mantova	Venetæ.
221	C. Ioannes B. Wolf.	32	3	26 »	in bello	Germaniae.
222	C. Petrus de Ameln	57	37	29 »	Florianopolis	Germaniae.
223	C. Iosephus Hague.	77	47	30 »	Roehampton	Angliae.
224	C. Iosephus Rosal	71	49	30 »	Manresa	Aragoniae.
225	P. Ioannes Sergeant	70	51	2 iul.	Stonyhurst	Angliae.
226	P. Daniel O'Brien	50	33	3 »	Norwood	Hiberniae.
227	P. Ioannes van Erp	85	62	5 »	Oosterhout	Neerlandiae.
228	P. Gulielmus Dooley. . . .	44	24	7 »	New York	Missourianae.
229	P. Aloisius Dichtl	74	57	8 »	Wien	Austriae.
230	C. Adrianus van Liempt. .	31	11	9 »	Nijmegen	Neerlandiae.
231	P. Ioannes A. Moore. . . .	54	35	12 »	Cambridge	Marylandiae.
232	S. Andreas Vittrant	21	3	13 »	Argonne	Franciae.
233	P. Marcus Pometta.	40	18	14 »	Padova	Venetæ.
234	C. Andreas Larrazábal. . .	23	5	14 »	Bogotá	Castellanae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
235	N. S. Raimundus Ferrer. .	19	1	18 iul.	Gandía	Aragoniae.
236	P. Augustus Lepont	68	46	19 »	Paris	Franciae.
237	P. Henricus de Beaucourt .	57	38	21 »	Clamart	Franciae.
238	S. Carolus de Thomassin. .	22	3	22 »	Paris	Franciae.
239	P. Philibertus Ruffier . . .	80	62	23 »	Dôle	Lugdunensis.
240	C. Simon Karczewski . . .	42	18	23 »	Holy Rosary	Missourianae.
241	P. Gulielmus Kenny	71	49	25 »	Edinburgh	Angliae.
242	P. Ioannes Guglielmetti . .	39	22	26 »	Avigliana	Taurinensis.
243	P. Martinus Fox	56	36	27 »	Saint-Boniface	Canadensis.
244	C. Ioannes Verdonck. . . .	72	44	28 »	Tronchiennes	Belgicae.
245	C. Patritius Storey.	80	41	29 »	Sevenhills	Hiberniae.
246	P. Stephanus Beissel. . . .	75	45	30 »	Valkenburg	Germaniae.
247	S. Ioachimus de Dalmases .	22	6	31 »	Vuela	Aragoniae.
248	C. Petrus Schmidt	59	37	31 »	Bikfaia	Lugdunensis.
249	P. Carolus Haendl	68	37	2 aug.	Sevenhills	Hiberniae.
250	P. Martinus Rando.	77	52	2 »	Santa Fe	Aragoniae.
251	P. Aloisius Grail	65	42	3 »	Quebec	Tolosanae.
252	P. Ferdinandus Engels. . .	69	46	3 »	Chishawasha	Germaniae.
253	C. Laurentius Ritter. . . .	53	30	3 »	Baltimore	Marylandiae.
254	C. Lucianus Serra	81	52	3 »	Santa Fe	Aragoniae.
255	P. Antonius Labrador . . .	78	58	5 »	Puerto de S. ^{ta} M.	Toletanae.
256	P. Iacobus Colgan	66	47	6 »	Melbourne	Hiberniae.
257	C. Henricus Montastier. . .	26	10	6 »	Fontaine-Mad.	Tolosanae.
258	C. Ioannes Prostedni . . .	79	57	8 »	Velehrad	Austriae.
259	P. Ferdinandus Brouwers .	41	22	9 »	Osnabrück	Belgicae.
260	P. Mathias Müsch	86	50	14 »	São Leopoldo	Germaniae.
261	P. Edmundus Rottot. . . .	65	44	15 »	Montréal	Canadensis.
262	P. Antonius Michels	64	36	15 »	Parecy-Nova	Germaniae.
263	C. Daniel Reynolds.	80	59	15 »	Georgetown	Angliae.
264	P. Iosephus Prenitzer . . .	46	27	28 »	Wien	Austriae.
265	P. Ioannes Hurley	42	23	28 »	Boston	Marylandiae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus.		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Act.	Soc.			
266	C. Franciscus Jimenez. . .	49	21	30 aug.	Toledo	Toletanae.
267	P. Franciscus Chorro. . . .	58	40	1 sept.	Gandía	Aragoniae.
268	C. Ioannes B. Geyer. . . .	77	36	1 »	Charlottenlund	Germaniae.
269	P. Iosephus Gay	45	25	3 »	Fontaines-St.-M.	Lugdunensis.
270	C. Iacobus Aldazábal. . . .	81	55	3 »	Granada	Castellanae.
271	P. Salvator Brandi.	64	46	5 »	Napoli	Neapolitanae.
272	P. Sylvanus Grosjean . . .	70	51	6 »	Kesramal	Belgicae.
273	C. Alvarus Lima	55	30	9 »	Caeteté	Lusitanae.
274	P. Cyrillus De Beck	77	57	11 »	Gand	Belgicae.
275	C. Iosephus Arnold.	32	9	16 »	Soupir	Germaniae.
276	C. Michael O'Reilly	67	40	16 »	Dublin	Hiberniae.
277	P. Lucianus Garrand. . . .	65	39	17 »	Alger	Lugdunensis.
278	P. Nicolaus Visser	60	40	22 »	Bandoeng	Neerlandiae.
279	P. Franciscus X. Roiron .	37	18	22 »	pr. St. Hil.-le-Gr.	Lugdunensis.
280	C. Petrus Barrandon. . . .	23	8	24 »	pr. St. Hil.-le-Gr.	Lugdunensis.
281	P. Marcellus Legrand . . .	32	13	25 »	Mourmelon	Franciae.
282	P. Albertus Perrot	47	19	25 »	in regione Camp.	Campaniae.
283	S. Marius Cattin	24	7	25 »	Trou-Bricot	Lugdunensis.
284	S. Martinus Krejnusz . . .	24	3	26 »	Eger	Hungariae.
285	P. Eugenius Moscato. . . .	60	36	27 »	Napoli	Neapolitanae.
286	P. Vincentius Agustí. . . .	66	49	27 »	Orihuela	Aragoniae.
287	S. Ludovicus Desgrand . .	31	13	27 »	prope Souchez	Lugdunensis.
288	C. Hieronymus Zoppi . . .	68	42	27 »	S. Remo	Taurinensis.
289	P. Antonius Bolsius	70	39	28 »	Oudenbosch	Neerlandiae.
290	P. Thomas Brown	70	49	28 »	Sydney	Hiberniae.
291	S. Iacobus Dauchez	31	9	28 »	Souain	Franciae.
292	P. Benevenutus Clusella. .	48	26	30 »	Tortosa	Aragoniae.
293	P. Fridericus Gregory . . .	60	42	(?) »	(?)	Belgicae.
294	P. Alphonsus Guillaume . .	77	68	(?) »	Charleroi	Belgicae.
295	C. Germanus Bru.	23	7	(?) (?)	(?)	Tolosanae.

INDEX ALPHABETICUS

DEFUNCTORUM A DIE 1 OCT. 1914 AD DIEM 30 SEPT. 1915.

<p>Adessi T., 29 maii.
 Adroer A., 2 febr.
 Agustí V., 27 sept.
 Aldasoro F., 8 apr.
 Aldazábal I., 3 sept.
 Ameln (de) P., 29 iun.
 Arnold I., 16 sept.
 Anglés I., 26 feb.
 Aucler P., 23 feb.
 Bach R., 22 maii.
 Bancells A., 30 mart.
 Barberena E., 7 ian.
 Barrandon P., 24 sept.
 Baud I., 29 maii.
 Baumgartner G., 5 ian.
 Beaucourt (de) H., 21 iul.
 Beelmann B., 18 apr.
 Beissel S., 30 iul.
 Benoit M., 2 iun.
 Blasco M., 20 maii.
 Blic (de) P., 18 dec.
 Bolsius A., 28 sept.
 Bonnel F., 14 maii.
 Bonnet I., 24 mart.
 Borrel H., 17 dec.
 Bourdoulous I., 4 mart.
 Boysen A., 12 feb.
 Brandi S., 5 sept.
 Brigrère H., 21 nov.
 Brosnahan T., 4 iun.
 Brouwers F., 9 aug.
 Brown T., 28 sept.
 Bru G., incerto d. et m.
 Brüggemann F., 3 apr.
 Bugnet M., 28 oct.
 Burke I., 6 nov.
 Busam I., 14 maii.
 Cabezas D., 26 mart.
 Cáceres N., 7 oct.
 Caleandro I., 17 feb.
 Campos I., 8 ian.
 Camurri A., 23 feb.
 Canon P., 9 maii.
 Cardenas I., 7 mart.
 Carrière S., inc. d. et m.</p> | <p>Carthy D., 19 apr.
 Casasola I., 26 iun.
 Cattin M., 25 sept.
 Caudron C., 7 nov.
 Cendoya F., 3 iun.
 Chanlon A., 5 dec.
 Charrier P., 30 nov.
 Chiandano I., 3 apr.
 Chorro F., 1 sept.
 Clusella B., 30 sept.
 Colgan I., 6 aug.
 Coloma A., 10 iun.
 Combe P., 14 apr.
 Contagnet (de) F., 9 iun.
 Copus I., 12 iun.
 Côté A., 12 nov.
 Cotel F., 6 maii.
 Courbalay H., 26 oct.
 Courbois I., 6 maii.
 Cramer B., 20 oct.
 Cramer B., 1 apr.
 Crépieux L., 4 oct.
 D'Adamo I., 6 apr.
 D'Ahérée A., 31 mart.
 Dalmases (de) I., 31 iul.
 Dauchez I., 28 sept.
 De Beck C., 11 sept.
 De Béhault H., 23 maii.
 Delehaye A., 2 ian.
 De Lucia I., 15 ian.
 Demoustier E., 4 oct.
 Desgrand L., 27 sept.
 Deslande I., 19 febr.
 Devlin B., 4 iun.
 Dichtl A., 8 iul.
 Dierckes A., 8 oct.
 Digby-Beste K., 28 maii.
 Dooley G., 7 iul.
 Dowling I., 6 feb.
 Dowling M., 13 feb.
 Eckinger I., 14 dec.
 Eder L., 17 feb.
 Ekienspiller S., 19 mart.
 Enault H., 29 ian.
 Engels F., 3 aug.</p> | <p>Erp (van) I., 5 iul.
 Español I., 9 oct.
 Fauré S., 26 apr.
 Febrés H., 11 dec.
 Ferrer R., 18 iul.
 Finello I., 24 iun.
 Flunk M., 2 apr.
 Fort M., 26 ian.
 Foss F., 19 nov.
 Fournier A., 10 iun.
 Foss M., 27 iul.
 Franchetti A., 8 iun.
 Fritsch A., 13 oct.
 Gailhard-Bancel A., 12 dec.
 Gambon M., 20 maii.
 García I., 9 ian.
 Garrard L., 17 sept.
 Gaudin P., 25 ian.
 Gay I., 3 sept.
 Génu P., 19 feb.
 Germing H., 9 mart.
 Geyer I., 1 sept.
 Gironde (de) G., 7 dec.
 Gomez Ramos V., 5 oct.
 Grail A., 3 aug.
 Gramm A., 15 feb.
 Grand L., 19 iun.
 Gras C., 6 dec.
 Gregory F., inc. d. et m.
 Grosjean S., 6 sept.
 Guglielmetti I., 26 iul.
 Guillaume A., inc. d. et m.
 Guitart M., 28 oct.
 Guitton R., 16 iun.
 Gutierrez R., 29 mart.
 Haendl C., 2 aug.
 Hafner H., 30 nov.
 Haggan G., 12 dec.
 Hague I., 30 iun.
 Hanssens P., 10 ian.
 Hantsch I. 23 apr.
 Hastey S., 26 oct.
 Hegarty F., 5 mart.
 Herrero E., 22 oct.
 Higgins M., 30 dec.</p> |
|--|---|--|

- Hiller I., 13 iun.
 Houben I., 1 iun.
 Hulka I., 21 mart.
 Humbert I., 12 nov.
 Hurley I., 28 aug.
 Hurter H., 10 dec.
 Iribarren A., 25 ian.
 Jeyasilarayer V., 30 ian.
 Jimenez F., 30 aug.
 Junker L., 30 ian.
 Karczewski S., 23 iul.
 Karlake C., 5 iun.
 Kelly E., 12 feb.
 Kelly I., 26 maii.
 Kenny G., 25 iul.
 Kolb G., 10 apr.
 Krejnsuz M., 26 sept.
 Kurcz I., 11 dec.
 Labis L., 11 feb.
 Labrador A., 5 aug.
 Lachi S., 11 iun.
 Lang V., 7 apr.
 Laplace A., 13 iun.
 Larousse A., 10 maii.
 Larrazábal A., 14 iul.
 Lauzière C., 7 ian.
 Legrand G., inc. d. et m.
 Legrand M., 25 sept.
 Lemaitre C., 16 mart.
 Lepont A., 19 iul.
 Lesain C., 5 nov.
 Léveillé A., 16 maii.
 Liempt (van) A., 9 iul.
 Lima A., 9 sept.
 Loskamp I., m. mart. inc. d.
 Lozano I., 13 dec.
 Ludwig C., 11 ian.
 Macios S., 12 dec.
 Maganzini A., 21 mart.
 Marra I., 29 mart.
 Martin M., 23 feb.
 Martin (de La) R. H., 19 dec.
 Martinez I., 9 apr.
 Méda U., 5 nov.
 Melling I., 18 maii.
 Mennesson A., 28 dec.
 Mespoulet I., 4 feb.
 Meurs (van) B., 30 apr.
 Meyringer M., 24 maii.
 Michels A., 15 aug.
 Milz I., 25 feb.
 Montestier H., 6 aug.
 Monti S., 18 ian.
 Montmartin (de) H., 25 oct.
 Moore I., 12 iul.
 Moreau E., 13 ian.
 Moscato E., 27 sept.
 Mourier E., 16 oct.
 Müsch M., 14 aug.
 Neyrand G., 7 oct.
 Nocera A., 16 feb.
 Noguera F., 29 oct.
 Noirot H., 12 ian.
 Nolin I., 16 nov.
 Nulty C., 5 nov.
 O'Brien D., 3 iul.
 O'Brien I., 20 mart.
 O'Reilly M., 16 sept.
 Ou P., 14 ian.
 Parache G., 10 nov.
 Paradis E., 1 oct.
 Paradise N., 5 feb.
 Paramo I., 18 iun.
 Patik G., 30 nov.
 Perrot A., 25 sept.
 Petit A., 8 apr.
 Petitjean H., 8 mart.
 Pfeiler I., 29 nov.
 Pfiat R., 12 mart.
 Piepers C., 5 apr.
 Pimenta D., 22 oct.
 Piwernetz I., 13 maii
 Plukasz A., 11 dec.
 Pold F., 17 iun.
 Pometta M., 14 iul.
 Port M., 9 oct.
 Poza C., 16 iun.
 Pradas M., 2 oct.
 Prenitzer I., 28 aug.
 Profitlich P., 20 apr.
 Prostrední I., 8 aug.
 Rando M., 2 aug.
 Rayapper P., 12 maii
 Revel I., 27 apr.
 Reynolds D., 15 aug.
 Ribains (de) D., 19 maii
 Richard I., 24 feb.
 Rigby E., 27 feb.
 Ritter L., 3 aug.
 Rivet L., 9 maii
 Roger P., 18 oct.
 Roiron F., 22 sept.
 Romano A., 19 ian.
 Rosal I., 30 iun.
 Rossi I., 19 oct.
 Rottot E., 15 aug.
 Rouelle E., 20 dec.
 Rouxel E., 4 oct.
 Ruffier P., 23 iul.
 Salnitri A., 14 dec.
 Sanchez I., 10 feb.
 Schaapman H., 19 mart.
 Schmidt P., 31 iul.
 Schobel I., 23 maii
 Schoppema A., 22 feb.
 Schueren (de v. der) E.,
 18 maii
 Schulte A., 31 mart.
 Schupp A., 13 nov.
 Schupp P., 15 mart.
 Sergeant I., 2 iul.
 Serra L., 3 aug.
 Sewel I., 13 feb.
 Sgarabottolo A., 1 dec.
 Skrzgpkowski I., 2 dec.
 Smith I., 2 apr.
 Soler S., 13 ian.
 Sonnaville (de) L., 18 dec.
 Specht I., 6 feb.
 Steinhart E., 26 ian.
 Storey P., 29 iul.
 Struck I., 14 ian.
 Terhardt H., 9 mart.
 Thomassin (de) C., 22 iul.
 Tillmann I., 27 nov.
 Torre (de la) I., 1 mart.
 Torri D., 17 dec.
 Tyburezy I., 17 iun.
 Usteri A., 17 dec.
 Valenzuela I., 29 nov.
 Valès I., 5 ian.
 Vallat A., 22 iun.
 Vallier A., 17 apr.
 Van den Peereboom F.,
 6 oct.
 Van der Haeghen T.,
 18 nov.
 Van Dommelen L., 25 iun.
 Vaquette A., 12 dec.
 Verdonek I., 28 iul.
 Vidaurreta A., 8 mart.
 Visser N., 22 sept.
 Vittrant A., 13 iul.
 Vregille (de) B., 28 nov.
 Weir I., 25 feb.
 Wijland (van) I., 6 dec.
 Wildt (de) M., 19 mart.
 Winsbach C., 8 apr.
 Wolf I., 26 iun.
 Wouters I., 24 feb.
 Zamarriego A., 1 maii
 Zannoni A., 26 feb.
 Zoppi H., 27 sept.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

- Institutum Societatis Jesu**, Florentiae, 1892-1893, 3 vol., in-fol.
- Epitome Instituti Societatis Jesu**, Prati, 1882, 600 pp., in-12.
- Constitutiones Societatis Jesu cum Declarationibus**, Romae, 1908, 362 pp., in-8.
- CARREZ, Atlas geographicus Societatis Jesu**, Parisiis, 1900, in-fol.
- Constitutiones et Decreta Apostolica a Regularibus in publica Mensa legenda**, Florentiae, 1891, 70 pp., in-8.
- Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum** (cm. 60 × 47). (S. P. Ign., S. Franc. Xaver., S. F. Borg., S. F. de Hieronymo, trium SS. MM. Japon., S. Alois., S. Joan. Berchm., S. Stan., S. Alphons.).
- Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Martin inclusive** (cm. 30 × 24, 28 omnes).
- CORDARA, Historia Societatis Jesu, pars VI, tomus II**, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.
- RIBADENEIRA, De ratione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1864, 542 pp., in-8.
- De Societatis Jesu Paupertate: Quaestiones variae**, Prati, 1892, 188 pp., in-8.
- Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt**, Florent., 1884, in-8.
- GAGLIARDI, De plena cognitione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1884, 187 pp., in-18.
- NATALIS, Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii**, Prati, 1883, 440 pp., in-16.
- Selectae Indiarum Epistolae**, Florentiae, 1887, 205 pp. in-8.
- RODRIGUEZ, De Origine et Progressu Societatis Jesu usque ad ejus Confirmationem**, Romae, 1869, 103 pp., in-8.
- SACCHINI, De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae**, Romae, 1873, 38 pp., in-8.
- PONGELLI, De Instituto Societatis Jesu: Casus Juridici et Morales**, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.
- DIRCKINCK, Instructiones pro Scholasticis Societatis Jesu**, Romae, 1839, in-32.
- DIRCKINCK, Praxis instituendi Recollectionem Hebdomadariam et Menstruam**, in-32.
- MANAREUS, De Rebus Societatis Jesu Commentarius**, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.
- FINE, Juris Regularis quo regitur Societas Jesu Declaratio**, Prati, 1909, 1159 pp., in-8.
- BARTOLI, Degli uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù**, Torino, 1847, 5 vol. in-8.
- SANGUINETI, La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa**, Romae, 1882, 280-CLXX pp., in-8.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis**, Romae, 1911, 342 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1906-1910)**, Romae 1910, 190 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1910)**, Romae, 1911, 130 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1911)**, Romae, 1912, 179 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1912)**, Romae, 1913, 102 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1913)**, Romae, 1914, 163 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1914)**, Prati, 1915, 144 pp.

68

ACTA ROMANA SOCIETATIS IESU

ANNO 1916

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUSDEM SOCIETATIS

ZIZERS IN HELVETIA
IN HOSPITIO S. IOANNIS
1917

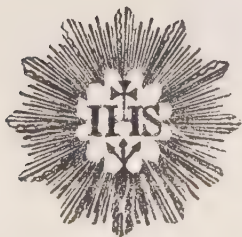
ACTA ROMANA

SOCIETATIS IESU

ANNO 1916

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUSDEM SOCIETATIS

Edictum

ZIZERS IN HELVETIA
IN HOSPITIO S. IOANNIS
1917

INDEX.

PARS PRIOR

Acta Apostolicae Sedis.

	PAG.
1. — 18 februarii 1916. — Pontificio Collegio Pio Latino Americano eadem conceditur exemptio qua gaudent Collegia quae sunt Societatis omnino propria.	137
2. — 31 martii 1916. — Laudantur Missionarii Provinciae Neerlandicae quod universa bona sua immobilia in insula Flores sita Missionariis Verbi Divini liberaliter transcribunt	140
3. — 9 iunii 1916. — Prorogatur ad aliud septennium Indultum quo conceditur ut Congregationes B. Mariae Virginis in exteris terras transferre liceat, quin requiratur nova earum erectio et aggregatio.	141
4. — 20 iunii 1916. — Facultas celebrandi in itinere maritimo	142
5. — 5 iulii 1916. — Conceditur festum Translationis Almae Domus Beatae Mariae Virginis	143
6. — 9 augusti 1916. — Introducitur causa Servorum Dei Ioannis de Brébeuf aliorumque e Missione Canadensi	144
7. — 15 augusti 1916. — Latis novis legibus de Pontificio Instituto Biblico, decernitur quae intercedere debeant rationes tum eidem Instituto, tum Pontificio Consilio Vulgatae restituendae, cum supremo Pontificio Consilio rei biblicae provehendae	149
8. — 11 novembris 1916 — Epistola ad R. P. Aloisium Caterini S. I., Pontificiae Universitatis Gregorianae Moderatorem, tria ex auro numismata, in praemium optimis alumnis iam pluries benigne destinata, quotannis largienda decernens	153
9. — 13 decembris 1916. — Festum S. Alphonsi Rodriguez ad ritum duplicis secundae classis evehitur.	155

PARS POSTERIOR

Acta A. R. P. Praepositi Generalis.

10. — 8 martii 1916. — Admonentur Nostri ut, potissimum per quadragessimam, assidua oratione et mortificationis studio optatam Europae pacem a divina clementia impetrare conentur	159
11. — 5 maii 1916. — De centenaria commemoratione S. Francisci de Hieronymo	162

	PAG.
12. — 30 iunii 1916. — De Missionibus exteris adiuvandis	173
13. — 11 iulii 1916. — De decreto circa biennium studiorum executioni mandando	196
14. — 25 iulii 1916. — De elencho defunctorum nova ratione edendo in Provinciarum catalogis annuis	197
15. — 15 octobris 1916. — De invitandis pueris nostrorum Collegiorum et Scholarum ut secundum intentionem Summi Pontificis ad sacram synaxim accedant.	198
16. — 8 decembris 1916. — De epistola circa nostros libellos periodicos.	199
17. — 8 decembris 1916. — De nostris libellis periodicis	200
18. — 25 decembris 1916. — Principia et normae quaedam de operibus socialibus.	205
19. — an. 1916. — Instructio de tabaci fumo ad aliquas provincias di- verso tempore an. 1916 missa	215
20. — 31 decembris 1916. — Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae So- cietatis Iesu ineunte anno 1917	218
CHRONICON SOCIETATIS IESU ANNO 1916	220
CHRONICORUM APPENDICES.	
APPENDIX I. — EPISTOLA E. ^{MI} CARD. ^{IS} GIBBONS AD R. P. GARESCHÉ.	251
APPENDIX II. — ALUMNI SOCIETATIS IN STATIBUS FOEDERATIS AMER. SEPTENTR. ET IN CANADA.	
1. DISCIPULI COLLEGIORUM SOCIETATIS	253
2. AUDITORES UNIVERSITATUM SOCIETATIS	254
APPENDIX III. — CONSPECTUS EORUM QUI STIPENDIA FECERUNT A MENSE IANUARIO AD MENSEM DECEMBREM 1916.	255
STATUS MISSIONIS IAPONICAE EXEUNTE ANNO 1916	256
CONSPECTUS MISSIONUM EXTERARUM SOCIETATIS IESU LABENTE ANNO 1916.	257
ADNOTATIONES AD MISSIONUM SOCIETATIS PROSPECTUM	260
PROSPECTUS SOCIETATIS IESU UNIVERSAE INEUNTE ANNO 1916	263
ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM PRIMAE PRIMARIAE ROMANAE ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI AGGREGATARUM A DIE 1 IANUARIJ AD DIEM 31 DE- CEMBRIS ANNI 1916.	264
CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE IESU A DIE 1 OCTOBRI 1915 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1916	265
INDEX ALPHABETICUS DEFUNCTORUM A DIE 1 OCTOBRI 1915 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1916.	285

PARS PRIOR
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIOR

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

18 februarii 1916.

Pontificio Collegio Pio Latino Americano eadem conceditur exemptio qua gaudent Collegia quae sunt Societatis omnino propria. — E Rescript. autogr. Sum. Pont.

BEATISSIME PATER:

Paschalis Aloisi Masella e S. I., Rector pro tempore Pontificii Collegii Pii Latini Americani, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter postulat ut hoc Collegium, quamvis sit sub regimine solummodo, non vero in proprietate Societatis Iesu constitutum, Apostolica auctoritate declaretur potiri **eadem exemptione** qua gaudent Collegia quae sunt Societatis eiusdem totaliter propria.

Effectus iuridici huius postulati privilegii sunt qui sequuntur:

1° Quandoquidem a Concilio Tridentino (1), insuper a Paulo III (2) pro ipsa Societate et a Clemente X (3) pro omnibus regularibus exemptis, ut locum habeat privilegium **familiaritatis** praesupponitur Collegium esse in Regularium proprietate constitutum, idcirco declaratio postulata suppletura est, quantum opus fuerit, absentiam huius circumstantiae in Pontificio Collegio P. L. Americano.

2° Inde, sicut in Collegio Societatis omnino proprio, ita in eodem Collegio Pio Latino, **principalis** communitatis pars, **iuri-**

(1) Sess. 24, cap. 11, de Ref. *Exceptis tamen iis*; et Sess. 25, cap. 11, de Regular. *Praeter eas quae*.

(2) Const. *Licet debitum*, 18 oct. 1549; cf. *Inst. Soc. Iesu*, I, 13-21.

(3) Const. *Superna*, 21 iun. 1670 § 4; cf. *Bull. Rom.* (ed. Taur.) XVIII, 55-59.

dice, habebitur ea quae **Sodalibus Societatis Iesu** constat; **accessoria vera ea quae** **alumnis, convictoribus ceterisque de subiecta familia** **continuis commensalibus** constituitur.

3º Ideo omnia iura et privilegia, sive iure communi, sive ex speciali Apostolicae Sedis Indulto, **Rectori Collegii** attributa in **Sodales Societatis** ipsi subiectos, legitime poterunt ab eo adhiberi etiam relate ad membra huiusce **accessoriae partis** sui Collegii, in quantum licebit, spectata sive ipsorum singulorum, sive iurium aut privilegiorum indole.

Speciatim enumerare iuvat sequentia: *a)* Pars accessoria tenebitur uti kalendario liturgico, quod partis principalis proprium est ex Sedis Apostolicae concessione. — *b)* Quaevis partis accessoriae membra valide et licite poterunt sacramentali confessione a peccatis absolvi, per Societatis Iesu sacerdotes, **ex iurisdictione a Rectore Collegii** accepta, approbatione Ordinarii loci, Cardinalis scilicet Vicarii Urbis, etiam non obtenta, dummodo haec non fuerit ab eodem Ordinario, potestatis coercitivae actu, vel retracta, vel positive recusata, propter ineptitudinem comprobata. — *c)* Quoad cetera sacramenta, etiam illa quae ex iure spectant parochi loci, et quoad sepulturam, membra partis accessoriae aequiparantur membris partis principalis. — *d)* Similiter, hi ceteri subditi omnes et singuli, sicut ipsi Societatis Iesu Sodales eidem Rectori subditi, poterunt ab eo, tamquam a suo Ordinario, dispensari in casu particulari, a lege ecclesiastica, vel, ex Apostolico Indulto, in votis privatis, etc.

Postulationis motiva. I. Idem privilegium concessum fuit a Gregorio XIII, pro Collegio Germanico et Hungarico de Urbe (1). Similiter, decursu temporum, fuerat sive ab eodem Pontifice concessum, sive ab aliis, pro aliis Collegiis, Romae, curae et regimini Societatis concreditus: Pro Collegio Scotorum a Clemente VIII (2). Clemens XI (3) deinde, eadem Collegia in virtute generalis exemptionis, exempta etiam in spiritualibus a iurisdictione parochorum, quoad viaticum et extremam unctionem.

(1) Const. *Postquam Deo*, viii id. aug. a. 1573, *Bull. Rom.* VIII, 54.

(2) Const. *In supremo*, non. dec. a. 1600 § 4; cf. *Bull. Rom.* X, 625-630.

(3) In prooemio Brevis, *Cum sicut*, 18 aug. a. 1708; cf. *Bull. Rom.* XXI, 334-338.

II. Totus finis ad quem dirigitur ex iure communi, concessio privilegii **familiaritatis** quoad famulos atque eos qui sunt de familia continui commensales, sub obedientia Rectoris constituti, **a fortiori** comprobatur in alumniis et convictoribus huius Pontificii Collegii, quippe qui quoad institutionem ecclesiasticam, totaliter committuntur ex auctoritate Pontificis supremi, curae et regimini Societatis Iesu. Unde, concessa declaratione quae postulatur, Collegium non **nomine** solum, sed pleno sensu etiam **re** erit Pontificium, immediate et exclusive dependens a Sanctitate Vestra atque a Sacra Congregatione, Seminariis regundis ordinario officio ab Ipsa constituta.

Quod autem proprietas aedium et bonorum Collegii, ad eandem Societatem non spectet, id **relate ad illum finem**, merito aestimari debet ut circumstantia omnino accidentalis. Quae, si in concessione privilegii familiaritatis quoad famulos et commensales, commemorata antiquitus fuit, id potiustribuendum esse videtur indoli monasteriorum et moribus illorum temporum; dum ab ea stabilitatis ratione indoles Societatis nostrae, magis aliena esse videtur, utpote militiae apostolicae cuius Sodales iugiter parati esse debent ad varia loca adeunda in Dei Summique Pontificis obsequium. Nec tamen inde minus apta censi potest ipsa Societas ad huiusmodi cleri saecularis instituendi ministerium sibi suscipiendum; sin vero, e contra inde magis apta ad ipsum melius exercendum atque explendum, forte non sine ratione iudicari posse videatur.

III. Ideo a duobus saeculis, nunquam defuerunt graves et classici Doctores, qui probabilius saltem aestimarent huiusmodi familiaritatis privilegium etiam alumnos convictoresque comprehendere qui curis nostris ac **totali** regimini committerentur, **etiamsi domus in proprietate nostra non esset**.

Citari possunt VITUS PICHLER, *Dec. 117*; PELLIZZARIUS, *Manual. Tr. 8, C. 3, n. 302*; SCHMALZGRUEBER, *Cons. 32*; Card. TARQUINI, *In causa Setina*, famosa in praesenti materia; atque inter hodiernos, VERMEERSCH, *De religiosis, I, n. 518*; LEHMKUHL, *Theol. mor. II, n. 564*; GÉNICOT, *II, n. 388*; NOLDIN, *De Sacram., n. 354*; FINE, *Jur. Reg. p. 886*.

IV. Tandem in hoc Collegio, plurium annorum experientia, cuius non Orator solus, sed etiam eius antecessores testes exi-

stunt, imo et quot e Societate Iesu Patres ipsis in regimine cooperati sunt, praesens declaratio authentice facta a Vestra Sanctitate, non parum conferet ad dubia radicitus abolenda, anxietates removendas atque ad gubernii ordinem perfectius usque promovendum.

Quam gratiam etc.

Romae, die 14 februarii 1916.

Apostolica qua pollemus auctoritate usi, statuimus ac decernimus ut Pontificium Collegium Pium Latinum Americanum, quamvis sit sub regimine solummodo, non vero in proprietate Societatis Iesu constitutum, eadem exemptione fruatur qua gaudent Collegia quae sunt Societatis eiusdem totaliter propria, ac propterea volumus ut idem Collegium omnibus etiam effectibus iuridicis frui possit ac valeat qui ex praefato privilegio profiscuntur.

Ex Aedibus Vaticanis, die 18 februarii 1916.

BENEDICTUS PP. XV.

2.

31 martii 1916.

Laudantur Missionarii Provinciae Neerlandicae quod universa bona sua immobilia in insula Flores sita Missionariis Verbi Divini liberaliter transcribunt. — E S. C. de Propaganda Fide.

S. CONGREGAZIONE

DE PROPAGANDA FIDE

Roma, 31 marzo 1916.

REVERENDISSIMO PADRE:

Il Rev.^{mo} P. Provinciale della Provincia Olandese della Compagnia di Gesù ha recentemente scritto a questa S. Congregazione dichiarandosi disposto a cedere in dono ai Padri Missionari del Verbo Divino di Steyl, ai quali è affidata la Prefettura delle Isole della Piccola Sonda, tutti i beni immobili che i Padri della Compagnia posseggono nella isola Flores, ultimamente annessa alla Prefettura suddetta. Questa S. Congregazione pertanto non solo permette volentieri questa cessione di beni, che favorisce evidentemente l'opera evangelica in quella isola, ma aggiunge ancora la sua parola di sincero compiacimento, elogiando l'atto

disinteressato e generoso che intendono compiere quei benemeriti Missionari della Compagnia, sia verso i Padri di Steyl, sia verso i fedeli dell' Isola Flores.

Scrivo intanto oggi stesso al Rev.^{mo} Superiore Generale dei Missionari del Verbo Divino notificandogli quanto sopra, ed invitandolo a volere provvedere efficacemente con un numero conveniente di operai evangelici ai bisogni di quella Missione.

Prego infine il Signore che La ricolmi dei suoi favori.

Di V. P. Rev.^{ma}

Dev.^{mo} servo

D. Card. SERAFINI, *Prefetto*

C. LAURENTI, *Segr.*

Rev.^{mo} P. Wlodimiro Ledóchowski
Prep. Gener. della Compagnia di Gesù.

3.

9 iunii 1916.

Prorogatur ad aliud septennium Indultum quo conceditur ut Congregationes B. Mariae Virginis in exteris terras transferre liceat, quin requiratur nova earum erectio et aggregatio. — E. S. C. Concilii.

BEATISSIME PATER:

Praepositus Generalis Societatis Iesu, perdurantibus iisdem causis, humiliter postulat prorogationem Indulti sibi concessi per rescriptum S. C. SS. Indulgentiarum et SS. Reliquiarum diei 1 aprilis 1908 circa Confraternitates.

Die 9 iunii 1916 S. Congregatio Concilii auctoritate SS.^{mi} D.ⁿⁱ Nostri, attentis expositis, expetitam prorogationem, in terminis et forma praecedentis rescripti, benigne impertita est ad aliud septennium.

F. Card. CASSETTA, *Praefectus*

O. GIORGI, *Secr.*

N. B. Laudatum rescriptum diei 1 aprilis 1908 his verbis conceptum erat:

BEATISSIME PATER:

Praepositus Generalis Societatis Iesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae prostratus, exponit quod sequitur:

Postquam plures religiosorum vel monialium Conventus Do-

musve e Gallia ob saevientem persecutionem in exteras terras translatae simul cum convictoribus vel convictricibus fuerunt, aliquot Superiores vel Superiorissae ita practice egerunt ac si censerent Sodalitates Marianas in pristinis Domibus vel Conventibus canonice erectas et *Primae-Primariae* Sodalitati Romanae aggregatas in novis suis sedibus adhuc subsistere et privilegium supradictae aggregationis retinere. Ut vero defectus, qui in hac agendi ratione admissi fuerunt, sanentur et similibus in posterum casibus occurratur, praedictus orator suppliciter petit ut sive iam translatae sive postea transferendae huiusmodi Sodalitates, dummodo Episcopus loci ubi fuerint translatae eas approbaverit, tanquam legitime erectae et aggregatae haberi atque omnibus aggregationis, qua prius donatae fuerint, gratiis et privilegiis gaudere perseverent.

Et Deus, etc.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita, utendo facultatibus a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa X sibi tributis, benigne annuit pro gratia, ceteris servatis servandis et ad proximum septennium tantum. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, e Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis die 1 aprilis, 1908.

✠ S. Card. CRETONI, *Praef.*

L. ✠ S.

† D. PANICI, Archiep. Laodicen. *Secr.*

4.

20 iunii 1916.

Facultas celebrandi in itinere maritimo. — E S. C. de Religiosis.

BEATISSIME PATER:

Praepositus Generalis Societatis Iesu, ad genua Sanctitatis Vestrae provolutus, humillime implorat Indultum celebrandi in navi Sacrosanctum Missae Sacrificium, perdurante itinere maritimo, favore Patrum eiusdem Societatis cum ad Missiones mittuntur, aut ex eis redeunt, aut in Missionibus ipsis mare traicere debent.

Et Deus etc.

Vigore specialium facultatum a SS.^{mo} D.^{no} Nostro conces-

sarum Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium prae-
posita, attentis expositis, benigne annuit pro gratia iuxta preces
ad decennium, ea tamen lege, ut locus ad Missae celebrationem
in navi selectus, decens omnino sit; mare sit tranquillum et
nullum adsit periculum effusionis Sacrarum Specierum e Calice,
et, si fieri potest, alter Sacerdos superpelliceo indutus celebranti
continuo adsistat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae, die 20 iunii 1916.

✠ D. Card. FALCONIO Ep. VELIT. *Praef.*

L. ✠ S.

† ADULPHUS Ep. Canopitan. *Secr.*

5.

15 iulii 1916.

*Conceditur festum Translationis Almae Domus Beatae Mariae
Virginis.* — E S. Rit. C.

Reverende in Xto. Pater Provincialis :

P. Xti.

Cum Societas nostra, inde a Sancto Patre Ignatio, Sacrarium Laure-
tanum singulari semper veneratione coluerit, de communi sententia Pa-
trum Assistentium supplices preces Sanctae Sedi proposui, ut Festum Tran-
slationis Almae Domus Beatae Mariae Virginis, pro Italia nuper instaura-
tum, Societatis quoque universae kalendario restitueretur. Votis annuit
Sacra Rituum Congregatio, dato rescripto, quod iam cum R.^a V.^a commu-
nico. Nec dubito quin id omnibus et gaudio futurum sit et incitamento, ut
Deiparam Virginem, Reginam nostram et Matrem, hisce praesertim luctuosis
temporibus, maiori usque fiducia et amore prosequamur.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, 20 augusti 1916.

R.^{ae} V.^{ae}.

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

SOCIETATIS IESU.

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specia-
liter a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XV tributis,
potestatem fecit R.^{mo} Praeposito Generali Societatis Iesu, se-
quentem inserendi variationem kalendario perpetuo in usum
memoratae Societatis adprobato die 25 novembris 1913, vide-

licet: Die 10 decembris — Translatio Almae Domus Beatae Mariae Virginis *dupl. maj.* Com. S. Melchiadis Papae et Martyris. Servatis de cetero Rubricis et Decretis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 15 iulii 1916.

✠ A. Card. Ep. Portuen. *Pro-Praef.*

L. ✠ S.

ALEXANDER VERDE S. R. C. *Secr.*

6.

9 augusti 1916.

Introducitur causa Servorum Dei Ioannis de Brébeuf aliorumque e Missione Canadensi. — E S. Rit. C.

DECRETUM

QUEBECENSIS BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII

SERVORUM DEI

IOANNIS DE BRÉBEUF, GABRIELIS LALEMANT,

ANTONII DANIEL, CAROLI GARNIER,

NATALIS CHABANEL, ISAACI JOGUES,

RENATI GOUPIL ET IOANNIS DE LA LANDE

E SOCIETATE IESU.

Causa beatificationis seu declarationis martyrii Servorum Dei IOANNIS DE BRÉBEUF, GABRIELIS LALEMANT, ANTONII DANIEL, CAROLI GARNIER, NATALIS CHABANEL, ISAACI JOGUES, RENATI GOUPIL et IOANNIS DE LA LANDE, e Societate Iesu, ad Sacrorum Rituum Congregationem deducta, Ecclesia Canadensis universa spe atque expectatione felicis exitus erigitur, eiusque faustum laetumque nuncium iam praegustare videtur. In conspectu enim illius sunt Viri sanctitate et virtutibus illustres, decus et ornamentum propriae regionis, ex quibus sex, sacerdotes et missionarii, verbo, exemplo et sanguine regionem ipsam excoluerunt et irrigarunt, et duo, strenui ac ferventes laici, Patribus coadiutores et in passione socii; omnes autem divina gratia roborati et « aspicientes in auctorem fidei et consummatorem Iesum, qui, proposito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione contempta, atque in dextera sedis Dei sedet ». Insuper grato iucundoque animo, Canadensis Ecclesia eorum laboribus et cruciatibus acceptam refert magna ex parte illam fidei legisque christianae firmitatem et observantiam qua sequioribus tempo-

ribus usque in praesens se decoratam et auctam esse conspiciat. Neque potest ipsa unquam oblivisci priorum ac feliciorum temporum et verae avitaeque gloriae, quando prisca mater Gallia, catholicae fidei et Apostolicae Sedi addictissima, suos filios missionarios, prouti in alias regiones, et in novam Galliam mittebat; eosque omni favore prosequabatur qui, Christi et Ecclesiae legatione fungentes, Evangelium regni Dei gentibus praedicabant in salutem credentium. Sed ad propositum reverti opus est et de singulis Dei Servis quaedam delibare breviterque innuere. Primus occurrit IOANNES DE BRÉBEUF, nobili genere natus in oppido *Condé-sur-Vire*, die 25 martii an. 1593. In Societatem Iesu cooptatus die 8 novembris an. 1617 et sacerdotio auctus an. 1622, missiones indicas Canadensis regionis adivit. Ad Hurones a moderatoribus missus an. 1626, ibi mansit usque ad an. 1629. In Galliam redire coactus, iterum Canadensem regionem, an. 1633, petiit atque inter Hurones ab an. 1634 ad an. 1641 ac rursus ab an. 1644 ad an. 1649 commoratus fuit. Hoc eodem anno, quasi christianorum caput et pater habitus, a barbaris captus et in vincula coniectus, crudelissime torquetur, donec, securis ictu percussus, mortem obit, die 14 martii. Ingenio et scientia praeditus, libros barbarorum sermone scripsit et lexica lucubravat, quibus auxiliis missionarii varios Canadensium dialectos addiscunt et in bonum christianae religionis loquuntur. Sacerdotalibus virtutibus ac laboribus praestans, impenso studio curavit, ut omnes Christo lucrifaceret; singularis etiam pietatis cultor et propagator extitit in Deiparam Virginem Mariam eiusque castissimum sponsum Ioseph, sanctosque Angelos tutelares. — Secundo loco adstat GABRIEL LALEMANT, Lutetiae Parisiorum, die 10 octobris an. 1610 ortus ex parentibus nobilitate et virtute claris. Anno 1630 Societatem Iesu ingressus, tyrocinio peracto atque emenso philosophiae ac theologiae curriculo, sacerdos ordinatus, utramque disciplinam magna cum laude publice docuit. Doctrina et virtutibus ornatus et ad Canadenses missiones, quas iampridem optaverat, destinatus, an. 1646, mense septembri, Quebecum pervenit, ubi Indorum linguam didicit. Duobus circiter annis regiones illas *Sillery* et *Trois Rivières* sacro ministerio peragravit. Ineunte an. 1649 cum Sociis ad Hurones transiit, sed, vix medio anno elapso, a barbaris comprehensus exquisitisque tormentis caesus, fidelis Christi Servus ac

minister supplicio affectus est. — Succedit tertius ANTONIUS DANIEL, ex honesta familia Deppae natus die 27 maii an. 1601 et Societati Iesu adscriptus die 1 octobris an. 1621. Vertente an. 1632 sacerdotio insignitus, die 24 iunii insequentis anni ad Canadenses missiones se contulit. Indorum lingua aliquanto instructus, in eam vertit orationem Dominicam, piosque versus a neophytis canendos composuit. E primis Sociis fuit Patris DE BRÉBEUF, qui ad Hurones appulerunt et ad locum Missionis a S. Iosepho *Thonatiria* nuncupatae. Quebecum inde missus, seminarium erigendum suscepit illudque perfecit, alumnis indigenis, missionariorum opera, instituendis. Ad Hurones reversus an. 1638, plures Missiones fundavit, ex quibus tres praecipuae a sanctis patronis Ioanne Baptista, Ioseph sponso B. M. V. et Ignatio a Loyola seorsim nomen acceperunt. Irruentibus in Missionis locum Iroquensibus, ad fores templi, ubi Dei Famulus stabat, custos et defensor sui gregis, interemptus est. — Quartus e Sodalibus, CAROLUS GARNIER, Parisiis ortum habuit die 25 maii an. 1606. In collegio Claramontensi studiis diligenter incubuit. An. 1624 in Societatem Iesu admissus, post tyrocinium, litterarum et scientiarum curriculo absoluto, volvente anno 1636, sacerdotio initiatus, ad Canadenses Missiones profectus est. Quebeci infantulae Huronensi, quam primo baptizavit, nomen Mariae ex voto imposuit. Ad Huronenses populos destinatus, inter eos apostolicis laboribus et virtutibus ministerium suum usque ad obitum consecravit. Speciali mentione dignae sunt expeditiones quas Dei Famulus peregit in regionibus *Thonatiria* et *de Petan*, ac foundationes duarum Missionum quae a S. Ioanne et a S. Mathia respective appellatae sunt. A barbaris missili plumbeo graviter vulneratus, hominem tamen morientem videns, ad eum omni conatu pervenit, quem sacramenti poenitentiae absolutione sublevavit: post haec, ob exhaustas vires, in terram recubuit piamque animam exhalavit, die 7 decembris an. 1640. — Quintus heros, NATALIS CHABANEL, in dioecesi Mimatensi, die 2 februarii an. 1613, ortus est. In Societatem Iesu, die 9 februarii an. 1630, relatus, tyrocinio peracto, philosophica studia cum ingenii et diligentiae laude explevit. Plures annos grammaticam, humanas litteras et rhetoricam Tolosae cum alumnorum profectu docuit. Post theologiam et tertium quem dicunt probationis annum, moderatorum iussu ad Canadensem

provinciam se transtulit, quo appulit die 15 augusti an. 1643. Anno uno Quebeci exacto, ad Hurones missus est, eique demandata Missio quae a S. Maria nomen habet. Maximo studio atque impensa voluntate gloriae Dei et animarum saluti unice intentus, ad opus ministerii se totum dedit atque usque ad obitum in eo perseveravit. Multas tamen adversitates a natura et a daemone sibi oppositas patienter tulit, quas, Deo adiuvante, invicte superavit. Postrema vitae die 17 martii an. 1649, ad Missionem S. Mathiae proficiscens, quemdam Sodem complexus dixit: « Deo esse serviendum usque ad mortem »; atque, ipsa die nondum expleta ab Hurone apostata interfectus est. — Sex-
tus et ultimus e sacerdotum coetu ISAACUS JOGUES, Aureliae in Gallia natus die 10 ianuarii an. 1607, a tenera aetate optimam indolem et ad virtutem inclinatum domi ostendit. In collegio Aurelianensi Societatis Iesu sedulam dedit operam studiis. Ipsam Societatem Iesu iniit et tyrocinium fecit Rothomagi an. 1624. Sacerdotio sancto praeditus, primum Sacrum litavit die 10 februarii an. 1636; eodemque anno in Canadam missus, Quebecum tetigit et ad Hurones transiit, ubi usque ad an. 1642 permansit. Eo temporis intervallo Evangelium praedicandi gratia cum P. GARNIER et cum P. Raymbault regionem Petunensem petiit. Autumno eiusdem anni cum indigenis christianis et cum duobus e Gallia iuvenibus GOUPIL et Des Coutures ad Huro-nenses rediens, prope oram fluminis *Richelieu* a militibus Iro-quensibus comprehenditur et, uno fere anno, durissimo familiae Iroquensis famulatu addicatur. Multa passus atque etiam corporis mutilationem, mox in Galliam se confugere potest, ubi ob debilitatem virium et mutilationis defectum impotens factus ad Sacrum litandum, ab URBANO Papa VIII benignam obtinet dispensationem magno cum gaudio ad Sacra acceptam. Ad firmiorem valetudinem restitutus Canadam iterum mittitur an. 1644 et ad Montem Regalem progreditur. Vertente anno 1646, de mandato Canadensis Gubernatoris ac praehabito suorum moderatorum assensu, cum Iroquensibus foedus init ac feliciter perficit. Tandem tertio ad Iroquenses regressus, Verbi Dei praedicandi munus sibi commissum suscipit; sed a barbaris male exceptus ac vexatus, die 18 octobris eiusdem anni 1646 bipennis ictu occiditur. — Primus e laicis coadiutoribus se exhibet RENATUS GOUPIL, Andegaviae natus. Adolescens inter tyrones So-

cietatis Iesu aliquot menses Parisiis commoratur, sed, infirma valetudine laborans, in incepto non permanet. Attamen, post aliquod tempus viribus reffectus et sui voti compos redditus, in Novam Galliam se transfert et Patrum famulatui se totum devovet. Duobus integris annis, quum arte chirurgica calleret, sauciis aegrotisque in nosocomio degentibus perutilem operam praebuit, insimul pueros et adultos christianae religionis mysteriis et praeceptis erudit. Demum, dum iter ad Iroquensium regionem cum Sociis faciebat, in ingressu primae villae ab hostibus captus et fustibus virgisque ferreis percussus, sacra Familia Iesu, Maria, Ioseph devotissime invocata, aerumnosam vitam cum beata et sempiterna commutavit, die 29 septembris an. 1642. — Alter laicus coadiutor, nomine IOANNES DE LA LANDE, Deppae ortus, in Canadensi Missione Patribus Societatis Iesu se socium et famulum sponte libenterque tradidit, publice professus unice cupiditate inserviendi gloriae Dei se fuisse permotum. Anno 1646, mense septembri, Pater JOGUES cum fidei suo Socio IOANNE DE LA LANDE ad Iroquenses proficiscitur; at medio in itinere, prope Sancti Sacramenti lacum, ambo in barbarorum manus incidunt. Ab iis vestibus spoliati verberibusque caesi, extremum supplicium passi sunt, eodem anno; IOANNES DE LA LANDE die 19 octobris, nempe die postero quo eius magister Pater JOGUES. — Interim fama sanctitatis et martyrii praefatorum Servorum Dei signis quoque ac prodigiis, ut fertur, confirmata, adeo in dies invaluit, ut super ea Processus Ordinarius Informativus in Ecclesiastica Curia Quebecensi fuerit adornatus et cum Processu Rogatorio Parisiensi ad Sacrorum Rituum Congregationem transmissus. Quum vero scripta quoque eisdem Dei Famulis attributa, ab ipsa Sacra Congregatione expensa sint et ex decreto diei 28 martii 1912 nihil obstat quominus ad ulteriora procedatur, instante R.^{mo} P. Camillo Beccari, Societatis Iesu Postulatore Generali, attentisque litteris postulatoriis quorundam E.^{rum} S. R. E. Cardinalium, R.^{mi} D.ⁿⁱ Archiepiscopi Delegati Apostolici Canadensis aliorumque Archiepiscoporum et Episcoporum, necnon Abbatum, Superiorum Generalium Ordinum et Congregationum Religiosarum, Capitulorum, Rectorum universitatum, collegiorum et ecclesiarum, praesertim Dioecesium ac Missionum Canadensium; rogante etiam Suprema Curia Canadensi legibus ferendis cum primo Ministro, praecipuis ma-

gistratibus aliisque praestantibus viris ac mulieribus, nominatim ex iis qui cum Servis Dei sanguinis vinculis coniuncti sunt, infrascriptus Cardinalis Antonius Vico, Episcopus Portuen. et S. Rufinae, huius Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitiis subsignata die ad Vaticanum coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?* Et E.^{mi} ac R.^{mi} Patres sacris tuendis Ritibus praepositi, post relationem ipsius Cardinalis Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Angelo Mariani Fidei Promotore, omnibus maturo examine perpensis, rescribendum censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem Introductionis Causae Beatificationis seu Declarationis martyrii, si Sanctissimo placuerit.* Die 8 augusti 1916.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO Papae XV per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Pro-Praefectum relatione, Sanctitas Sua, rescriptum eiusdem sacri Consilii ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae Beatificationis seu Declarationis martyrii Servorum Dei IOANNIS DE BRÉBEUF, GABRIELIS LALEMANT, ANTONII DANIEL, CAROLI GARNIER, NATALIS CHABANEL, ISAACI JOGUES, RENATI GOUPIL et IOANNES DE LA LANDE, e Societate Iesu, die 9, eisdem mense et anno.

✠ A. Card. EP. PORTUEN. ET S. RUF.
S. R. C. Pro-Praefectus.

L. ✠ S.

ALEXANDER VERDE, S. R. C. Secr.

7. 15 augusti 1916.

Latis novis legibus de Pontificio Instituto Biblico, decernitur quae intercedere debeant rationes tum eidem Instituto, tum Pontificio Consilio Vulgatae restituendae, cum supremo Pontificio Consilio rei biblicae provehendae.

BENEDICTUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum Biblia Sacra a rationalistis, qui quidem nullam Dei nec revelationem nec inspirationem ponunt, sic recentiore memoria tractarentur, quasi a solis

hominum ingeniis profecta essent, eorumque commenta, omni apparatu eruditionis instructa, latius in dies, cum gravissima imperitorum offensione, serperent, Apostolici officii conscientia permotus, Decessor Noster Leo XIII, ut huic tantae tamque perniciosae temeritati occurreret, Litteris Encyclicis *Providentissimus Deus*, die XVIII mensis novembris an. MDCCCXCIII datis, certa quaedam posuit illustravitque principia, quibus parere omnes oporteret, quicumque se ad studium et interpretationem divinarum Litterarum contulissent. Eiusmodi autem incommodis cotidie ingravescentibus, idem Pontifex, ne ulli providentiae modo pepercisse videretur, Litteris Apostolicis *Vigilantiae studique memores*, die XXX mensis octobris an. MDCCCXCII datis, Consilium seu *Commissionem*, quam vocant, studiis Sacrae Scripturae provehendis instituit, cui universa rei biblicae cura propria esset ac peculiaris. Optimum sane propositum uberrimi, ut exspectare par erat, consecuti sunt laetissimique fructus, cum Cardinales alique doctissimi viri, in id Consilium adlecti, hoc spatio temporis, plura ediderint, post maturam deliberationem Romanoque Pontifice adprobante, responsa, quibus et quaestiones satis multae, antehac in contrarias partes agitatae, sunt opportune diremptae, et leges studiis catholicorum doctorum biblicis dirigendis sapienter utiliterque praefinitae.

Neque vero actiosa Pontificii Consilii opera hos intra fines constitit. Anno enim MDCCCXCVII, auctore atque auspice fel. rec. Decessore Nostro Pio X, decrevit, ut Bibliorum a S. Hieronymo in latinum facta conversio, quae *Vulgatæ* nomen invenit, antiquis praesertim codicibus inspectis, ad pristinam lectionem restitueretur. Quod quidem munus, laboriosum sane ac perarduum, sodalibus Benedictinis auspicato delatum est, qui, nullo palaeographiae cognatarumque doctrinarum neglecto praesidio, remotisque omnibus, quae in re tam gravi necessario obstarent, impedimentis, admirabili, qua solent, et sollertia et constantia, inceptum, acatholicis ipsis probatissimum, persequuntur.

Haud ita multo post, cum eidem Pontifici visum esset expeditiorem clericis aperire viam, ut omnibus saepti munimentis propugnationem pro Scriptura Sacra susciperent, suasore eodem Pontificio Consilio, Litteris Apostolicis *Vinea electa*, datis die VII mensis maii an. MDCCCXCIX, Institutum Biblicum in hac

alma Urbe condidit, illudque non modo apparatissimis aedibus bibliothecaeque singulari et fere unica instruxit, sed locupletavit etiam eo omni eruditionis biblicae instrumento, quod ad pleniorē intelligentiam validioremque Librorum Sacrorum tuitionem quam maxime conferret. Societatis Iesu sedalibus, praeclare de disciplinis sacris deque clericorum institutione meritis, mandavit, Instituto praeessent, docerent; qui Pontificis bonorumque omnium ita expectationem explevere, ut iam, haud longo intervallo, complures eosque peritissimos in Ecclesiae campum horum studiorum cultores dimiserint.

Haec omnia diligenter animo reputantibus, occurrit Nobis cogitatio, quo pacto possemus instituta tanti ponderis sic complere ac perficere, ut parta antehac Ecclesiae Dei magno numero commoda uberiorum accessione utilitatum cumularentur; quod si fecissemus, videbamus rem certe facturi a mente proximi Decessoris Nostri minime alienam, quandoquidem constat, plura hac in re Pontificem statuisse ea lege, ut, quemadmodum vel condicio temporum vel rerum usus et experientia postulasset, ita corrigerentur, perficerentur. Deliberatum igitur Nobis est, nonnulla constituere, quibus tum Instituti in primis Biblici efficientiam virtutemque, quantum fieri potest, augeamus, tum etiam mutuas rationes et necessitudines moderemur, quae et eidem Instituto et Pontificio Consilio Vulgatae restituendae praeposito cum supremo Nostro de universa re Biblica Consilio intercedant oportet.

Itaque, salvis iis omnibus, quae, antea quoquo modo sancita, ab hisce Litteris Nostris minime discrepent, haec Apostolica Auctoritate Nostra edicimus ac decernimus quae sequuntur:

I. Ad Scripturae Sacrae studia in Instituto Biblico ne admittantur, nisi qui ordinarium studiorum philosophiae et theologiae cursum confecerint.

II. Studiorum biblicorum curriculum tribus ibidem annis absolvatur, servata tradendarum disciplinarum ratione, quae, Nostro rei biblicae provehendae Consilio probata, ad hunc diem viguit; unoquoque autem exeunte anno, fiat, uti assolet, doctrinae experimentum.

III. Iis penitus abrogatis, quae continentur tum Litteris Apostolicis *Iucunda sane* die XXII mensis martii an. MDCCCXCI et *Ad Pontificium Institutum Biblicum* die II mensis iunii

an. MDCCCXII datis, tum aliis Litteris, quae huic voluntatis Nostrae significationi haud congruant, Instituto Biblico largimur, ut alumni, qui facto periculo probati sint, post primum annum det litteras testimoniales legitimi adscensus, post alterum vero, academicum conferat baccalaureatus gradum.

IV. Litteris Apostolicis *Scripturae Sanctae*, die XXIII mensis februarii an. MDCCCIV datis, derogantes, Instituto Biblico concedimus, ut discipulis, qui integrum ibidem studiorum curriculum confecerint, tentata eorum doctrina eademque probata, academicum in Sacra Scriptura prolytatus gradum, nomine tamen Pontificii Consilii Biblici, decernat.

V. Testimoniales litterae et diplomata academicorum graduum, de quibus nn. III et IV sermo est, in eam sententiam edantur, quam Pontificium Consilium Biblicum antea probaverit.

VI. Iudiciis, quibus in Instituto Biblico candidatorum ad prolytatum doctrina explorabitur, unus aliquis e consultoribus Pontificii Consilii Biblici, quem Cardinales e Consilio eodem delegerint, continenter intersit et suffragium ferat, ut ceteri.

VII. Quemvis academicum in Sacra Scriptura gradum conferri ne liceat nisi iis, quos legitime constet laurea sacrae theologiae potitos esse in aliquo athenaeo ab Apostolica Sede approbato. Si quis autem eam lauream vel alium similem titulum sit alibi consecutus, res ad Pontificium Consilium Biblicum iudicanda deferatur.

VIII. Ius laureae in Sacra Scriptura impertiendae uni esto Supremo Nostro rei biblicae provehendae Consilio, quod item perget ad experimentum admittere eos ad prolytatum candidatos, qui Sacrae Scripturae studiis extra Institutum Biblicum vacaverint.

IX. Nemini liceat suam periclitari doctrinam, laureae in Scriptura Sacra potiundae causa, nisi saltem biennio ante Prolyta renuntiatus sit, simulque vel rem biblicam docuerit vel aliquam de eadem elucubrationem ediderit.

X. Professores ordinarii Sacrae Scripturae in Instituto Biblico tradendae a Praeposito Generali Societatis Iesu, uti antehac, eligantur; accedat tamen Pontificii Consilii assensus.

XI. Tum Pontificium Consilium Vulgatae restituendae, tum Pontificium Institutum Biblicum, quotannis, ad supremum Nostrum rei biblicae provehendae Consilium de opera et condicione sua,

deque rebus maioris momenti universis, scripto plene absoluteque referant.

Quae vero in hac causa statuere ac decernere visum est, ea omnia et singula, uti statuta et decreta sunt, ita rata et firma esse ac manere volumus et iubemus: contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XV mensis augusti anno MDCCCXVI, Pontificatus Nostri secundo.

P. Card. GASPARRI, a Secretis Status.

L. ✠ S.

8.

11 novembris 1916.

EPISTOLA

Ad R. P. Aloisium Caterini S. I., Pontificiae Universitatis Gregorianae Moderatorem, tria ex auro numismata, in praemium optimis alumni iam pluries benigne destinata, quotannis largienda decernens. — E Secret. Status.

REV. PADRE :

Come ebbi il piacere di annunziare nei decorsi anni, Sua Santità, Benedetto XV ben volentieri si fece erede e prosecutore della benevola attenzione, di cui l'immediato Suo Predecessore, il Papa Pio X di santa memoria, volle giustamente onorare la benemerita Pontificia Università Gregoriana.

Che se le gloriose tradizioni del Collegio Romano, non venute mai meno e felicemente coltivate fino ai giorni nostri, valsero ad attirare su di esso la considerazione del compianto Pontefice Pio X, particolari ragioni di personali attinenze muovono il regnante Pontefice Benedetto XV a porgere all'insigne Istituto, ove egli attese all'apprendimento della scienza ecclesiastica, una più ampia e più durevole testimonianza di sovrana benevolenza.

L'Augusto Pontefice pertanto, non solo per il nobile intento di assicurare ai migliori alunni un premio, che suoni encomio e incoraggiamento, ma anche per assecondare quel sentimento di memore affezione, che Lo tiene avvinto all'Ateneo, al quale ama professarsi debitore di quanto è in lui di cultura nelle sacre

discipline, si è benignamente degnato di dare carattere di stabilità al dono delle tre medaglie d'oro che precedentemente furono assegnate anno per anno, in pro dei più distinti alunni delle facoltà legali, teologica e filosofica del medesimo Ateneo.

Nel darne alla P. V. il lieto annunzio, ho il piacere di rimetterle, con questo mio dispaccio, le tre medaglie riguardanti la prossima premiazione; e ben volentieri colgo quest'incontro per raffermarmi con sensi di stima distinta

Dal Vaticano, 11 novembre 1916.

Di V. R.

Aff.^{mo} nel Signore
P. Card. GASPARRI.

Epistola E.^{mi} Card. Gasparri ad R. P. Caterini latine reddita.

REV. PATER:

Superioribus annis plus semel cum R.^a V.^a communicare mihi licuit propensissimam voluntatem, qua s. m. Pius X benemeritam Pontificiam Universitatem Gregorianam iure merito honorare dignatus est, eam SS. D. N. Benedictum XV quasi hereditate acceptam suam fecisse atque persequi velle.

Quod si antiqua Romani Collegii gloria, nunquam evanescens et ad hanc usque aetatem perseverans, desideratissimi Pontificis Pii X existimationem ei conciliare potuit, potiores quaedam eaeque plane singulares necessitudines regnantem Pontificem Benedictum XV permovent, ut clarissimo Instituto, in quo ipse scientiae ecclesiasticae capessendae operam dederit, luculentiorum ac magis perennem augustae suae benevolentiae significationem faciat.

Ideirco SS. Dominus Noster, non solum ne egregios alumnos praemium unquam deficeret, quod ad laudem et incitamentum valeret, verum etiam ut suo ipse amori grataeque memoriae obsecundaret quibus isti Athenaeo devinctum sese sentit, quippe cui quidquid culturae sacrarum disciplinarum in se sit, totum se debere libenti animo profiteatur, donum trium ex auro numismatum, quae antea in singulos annos praestantissimis auditoribus et facultate legali et theologica et philosophica decernebantur, perpetuo deinceps stabilitum voluit.

Una cum litteris quae laetum hunc nuntium ad R.^{am} V.^{am} perferunt, tria numismata mitto ad proximam praemiorum distributionem destinata, et hanc occasionem nactus libentissime atque cum multa veneratione me profiteor

Ex Aedibus Vaticanis, 11 novembris 1916.

R.^{ae} V.^{ae}

Addictissimum in Domino
P. Card. GASPARRI.

9.

13 decembris 1916.

Festum S. Alphonsi Rodriguez ad ritum duplicis secundae classis evehitur. — E. S. Rit. C.

88.

1916.

SOCIETATIS IESU.

R.^{mus} P. Wlodimirus Ledóchowski Praepositus Generalis Societatis Iesu, occasione saecularis solemnitatis pii obitus S. Alphonsi Rodriguez, quae in annum proximum, nempe 1917, incidit, a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XV humiliter petiit, ut festum huius Sancti, utpote patroni Fratrum Coadiutorum Societatis, ad ritum duplicis secundae classis eveheretur. Sanctitas porro Sua his precibus, ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Pro-Praefecto relatis, libenter annuens, petitam elevationem ritus a duplici maiori ad duplicem secundae classis Festi S. Alphonsi Rodriguez Confessoris concedere dignata est, cum facultate eiusmodi ritum inscribendi in *kalendario* nuper approbato in usum Societatis Iesu; servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 decembris 1916.

L. ✠ S.

✠ A. Card. VICO Ep. Portuen. *Pro-Praef.*
ALEXANDER VERDE S. R. C. *Secr.*

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

10.

8 martii 1916.

Admonentur Nostri ut, potissimum per quadragesimam, assidua oratione et mortificationis studio optatam Europae pacem a divina clementia impetrare conentur.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN X^{to}. PATER:

P. XTI.

Existimo ad manus R.^{ae} V.^{ae} epistolam publicis consignatam ephemeridibus pervenisse, quam Summus Pontifex die 4 huius mensis ad E.^m Cardinalem Vicarium dedit, ubi bellantes populos ad pacem rursus cohortatus, vota nonnullarum matronarum magnopere commendavit instituendi in hunc finem quandam precum consociationem hoc maxime Quadragesimae tempore cum mortificatione coniunctam; ad quod quidem consilium sequendum Romanus Pontifex omnes Christi fidelium familias ultro invitat, et simul optat ut pro suis quaeque opibus stipem egentibus erogent.

Porro has inter familias vero quodam, eoque potiore, modo recensetur haec nostra magna, quae a Iesu nomen habet. Proinde ipsa quoque huic Pontificis desiderio satisfaciat oportet; ipsa quae in hoc funestissimo Europae dissidio non paucos filios suos virtute, ingenio, aetate florentes misere ademptos luget; ipsa quae cum Apostolo novit proximorum infirmitatibus ac doloribus compati.

Optatis itaque Pontificis obsequentes, hoc sacrae Quadragesimae tempore, primum supplicationibus instantius operam demus, ad divinam misericordiam in hac immani civilium natio-

num iactura implorandam. Sacerdotes in sancto praesertim Missae sacrificio pacis hostiam litantes, et divinas horas cotidie persolventes, ubi populi electi calamitates opprobriumque Deo passim invicta fiducia repraesentantur; ceteri vero dum Sacro intersunt, dum sanctissimo Christi corpore reficiuntur, dum stato tempore communiter orant, eadem pacis dona efflagitare nunquam cessent. Quae preces eo gratiores erunt, quo coniunctius ex omnium nostrum cordibus effundentur; quo ferventius cum ea, qua par est, reverentia divinae Maiestati offerentur, quo tandem saepius iterabuntur. Propterea iuverit internae relectioni et unioni cum Deo impensius insistere, vacua momenta, quae fortasse tempore diligentius utentes augere poterimus, orando transigere, iaculatorias preces frequentare, quo plenius Domini monito obtemperemus: « Oportet semper orare et non deficere (1) ». Ita domus nostrae, hisce calamitosis diebus, peculiari modo erunt atque apparebunt domus orationis, e quibus sine intermissione ascendent humiles supplicationes pro salute populorum.

Deinde preces assiduas studium mortificationis comitetur necesse est, « quia bona est oratio cum ieiunio (2) ». Quod ante omnia consistat in homine interno domando, quum hac de se ipso victoria perfectio quam profitemur maxime obtineatur, iuxta illud dominicum: « Qui vult venire post me abneget semetipsum (3) ». Quare suos quisque animi motus hoc tempore acceptabili attentius perscrutemur, et ad Christi normam temperemus et moderemur; iudicium et voluntatem nostram Superioribus libenter in omnibus rebus subiiciamus, quo melius divinae voluntati conformemur; per absolutam Constitutionum custodiam fieri curemus homines mundo crucifixi et quibus mundus ipse crucifixus sit, Dei D. N. amorem et gloriam et proximorum salutem unice spirantes. Nec praetermittamus externam quoque mortificationem, quae secundum divinae Providentiae dispositionem tantopere iuvat ad internum hominem domandum; et memores illius S. Bernardi: « Dedecere sub capite spinoso membrum esse delicatum », coram Crucifixo consideremus, quid fortasse superflui resecandum, quid supererogationis addendum sit, ut Crucifixo magis similes simus.

(1) LUC. XVIII, 1. — (2) TOB. XII, 8. — (3) MATH. XV, 24.

Tandem consuetis eleemosynis summam vel parvam adicient singulae domus, quantum paupertas earum permittit, quo hominum multo nobis pauperiorum inopiae et lacrimis auxilio ac solamini quadantenus veniamus.

Sed haec veluti domi nostrae agenda sunt. Foris autem studeamus eadem tria a Pontifice commendata propagare in nostris primum templis, ea quae aptior videbitur ratione; dein quocumque per sacra ministeria, scripta, colloquia ad populum pervenire poterimus. Ad hoc enim non solum amor in proximos nos excitat, verum etiam vox Pontificis cupientis haec ab omnibus sedulo perfici, et spiritus apostolicus vocationi nostrae propius.

Ad finem itaque huius flagelli a Deo impetrandum, qui etiam cum iratus fuerit misericordiae recordabitur (1), mens nostra et piaee exercitationes hoc tempore maioris ieiunii et poenitentiae convertantur, ut Deus, tot mala miseratus et tot precibus flexus in nomine Filii sui unigeniti per orbem terrarum sibi oblatis, pacem tamdiu optatam mundo restituat, et Societas quoque possit, impedimentis exsoluta novisque aucta viribus, in omnium salutem et Dei maiorem gloriam ubique provehendam impensius incumbere.

Omnium Sacrificiis et precibus me enixe commendo.

Zizers in Helvetia, fer. IV Cinerum, die 8 martii 1916.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

Haec epistola cum omnibus Patribus et Fratribus communicetur, et in domibus nostris ad mensam legatur.

(1) HAB. III, 2.

11.

5 maii 1916.

De centenaria commemoratione S. Francisci de Hieronymo.

AD PATRES FRATRESQUE PROVINCIAE NEAPOLITANAE.

REVERENDI PATRES FRATRESQUE IN XTO. CARISSIMI:

P. XTI.

Summa animi voluptate accepi vobis vehemens desiderium esse alteram a pio S. Francisci de Hieronymo obitu centenariam memoriam praeclare celebrandi. Et licet propter communes calamitates statueritis quandam sollennium partem post bellum differre, nihilominus mihi visum est opportunius utiliusque non exspectare illud tempus, ut hanc epistolam exararem, qua Caelitem debito prosequeretur honore, et vos in eo festo, plane faustissimo, digne agendo nonnihil iuvarem. Nam, quum rerum praesentium adversa fortuna nobis non concedatur illud ita extrinsecus quoque illustrare, ut decet, propterea quantum illi deerit, tantum animus pius et gratus, cognito Providentiae consilio, suppleat geminato fervore. Deus enim, dum aliquid externae pompae consulto detrahit, in eam nos necessitatem adducit, ut aliter illam compensemus, aucta videlicet munerum internorum copia et delectu, quibus opera nostri spiritus, esca cuidam sensuum effusioni subducta, efficaciora evadant. Itaque ut ego quoque huic Dei voluntati morem geram, vos adhortari velim ad imitandum studiis vestris actiuosque vita *celeberrimum*, quem Apostolicae Litterae vocant, virum Franciscum, eam aemulantes virtutem quae in illo prae ceteris effulsit. Haec autem quae fuerit, ab omnibus praedicatur, nimirum animarum zelus, propter quem ab Ecclesia *eximius* quoque concionator pro hominum salute appellatus est: *Ad animarum salutem eximium verbi tui praeconem effecisti.*

Franciscus, cum iam prope esset ut vitae cursum conficeret, laetus verba illa reminisci poterat quibus Divinus Magister pridie quam excessit e mundo sub vesperam Patrem appellaverat, totam suam peregrinationem paucis complectens: *Manifestari Nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo.... et sermonem tuum servaverunt* (1). Quid enim sanctus ille vir

(1) Io. xvii, 6.

intentatum reliquit, ut Deum eiusque legem cognoscendam semper curaret? Vocari ille plane potuit: *vox clamantis.... Dirigite viam Domini* (1). Vox fuit flexanima, ac potenter sonuit in auribus carae gentis Neapolitanae, quam illi Deus pro Iaponicis populis dedit, ad quos martyrii avidus commeare primum optaverat. In vestra porro urbe principe et per omnes fere Regni provincias indefessus concionabatur ad cives in templis, ad plebem in foro, in carceribus, in nosocomiis, quo ingredi sensu maxime refuginus; ecclesiastico quidem ordini doctrinam et praecepta Christi, qui fuit altare, hostia et sacerdos, explanabat, consilia vero Religiosis; et modo sacris expeditionibus, modo orationibus, nunc catechesibus, nunc colloquiis, nunquam cessabat iter ad caelestem patriam cunctis ostendere. Persequi dicendo non possum, quantos hac industria collegerit emendationis fructus inter homines perditos: paces initas, peccatores ad meliorem frugem traductos, multitudines etiam ad sacram synaxim sumendam allectas, quarum capita quindecim aut viginti millia tertio cuiusque mensis dominico die numerabantur; quot denique morti proximos in aeternam vitam immiserit.

Tot in officiis versantem Franciscum nemo non apostolum appellet studiosissimum; quamquam haec eum nondum omni ex parte totum exprimunt, quippe cum considerata supersit diligens illa praeparatio, in qua non minus imitabilis exstitit. Scilicet, exemplo antea fortasse ab eius historicis non satis explorato, dum in superiores disciplinas incumbit, ostendit quomodo ea studia ad proximorum salutem converti debeant, sintque in Societate zelo huiusmodi prorsus informanda et veluti res Deo sacrae colenda, cuius profecto gloriae et obsequio unice dedicantur. Verum quidem est, Franciscum antequam in Societatem cooptaretur curriculum theologicum confecisse, ita ut postea non nisi breve tempus nactus fuerit ad illud repetendum, quo peritior fieret. Nihilominus ipse, singulares quasdam studendi commoditates, quae non semper neque omnibus concedi possunt, sibi minime exigens, dum omnia sedulo recolit, sublimes illas veritates altius penetrat, et materiam divino illi fini destinatam in suo thesauro tacitus recondit, tanta cura quantam ille adhibet, qui medicamenta scite componere et in sanandis morbis

(1) Io. 1, 23.

excellere cupiens, nihil utilium specierum colligendum relinquit, singula distinguit et ad posteram utilitatem conservat.

Occasionem etiam sibi datam sacri ministerii usu addiscendi Franciscus nequaquam omisit, cum socius adscitus, ex vetere nostro more, cuidam Patri missionario, in Apuliam et Samnium excurrerebat. Denique, quo erat prudenti rectoque in rebus agendis iudicio, iam inde ab ineunte opere apostolico profanum omnem, qui ea aetate invaluerat, divini verbi annunciandi modum animo detestatus, eiusmodi malum procul a se arcere contendit, ut menti popularium suorum melius serviret, unumque Iesum Christum cruci affixum praedicaret.

Concionandi igitur genere et ipsorum auditorum conditione ita praestitutis iuxta divinum instinctum et Superiorum voluntatem, in illud incubuit, prout S. Pater in *Constitutionibus* praescribit (1), ut doctrinam tum ad vitia abominanda et remedia eis afferenda, tum ad Dei mandata, ad virtutes et bona opera amanda traduceret, et simul populo ostenderet, quomodo haec omnia obtinerentur. Quum autem animae cibus assidue apponendus sit, sed diversimode, ut mobili ingeniorum conditioni aptetur et fastidium varietate prohibeat, Franciscus quadraginta quatuor annorum spatio, quo concionatorem egit, sermones apparabat, non solum divino auxilio fuis precibus et sui castigatione impetrato, verum etiam studio quod per tempus liceret, et scientia quam tum ante ingressum in Societatem, tum postea adeptus erat. Scripta quae supersunt hanc praeparationem testantur. Ibi enim cernitur, quae cura illi fuerit conficiendi annuas conciones, commentandi sermones, meditationes exarandi, et cum plura non poterat, notandi saltem argumentorum capita, quantum sibi sufficeret, ne suggestum ascenderet ex tempore aut temere dicturus, nisi cum Deus illum ad loquendum divinitus rapiebat. Quae officii diligentia, Instituto apprimè consentanea, nos diserte docet, qua ratione munus nostrum, quodcumque demum est, factitare debeamus.

Magnus itaque Franciscus apparet sive cum apostolatui operam dat sane variam et gravem, sive cum hanc ipsam, qua piis precationibus, qua aptis industriis, qua studiis repetitis praeparat, eoque cuncta dirigit, ut lex divina latius agnoscatur et

(1) *Const.* p. IV, c. 8, B.

fidelius servetur. Ideo si quod eum magis delectat hoc eidem praestare quaerimus, ut magis acceptus sit honor, iam nobis sine ulla dubitatione compertum est, quid hisce historicis sollemnibus vel primum suscipiendum vel magis ac magis propagandum. Immo mihi videtur ipse verbis Mathathiae, viri maxime strenui, nos compellere: *Omnis qui zelum habet legis statuens testamentum, exeat post me* (1). Ipsum igitur sequamur, et pari consiliorum amplitudine et vi instrumentorum instructi, imitemur studium divinae gloriae. Superiores opera viresque Provinciae aut Domus accurate recenseant, ut postquam ea cum praesentibus humanae societatis necessitatibus contulerint, mente ad *Constitutionum* principia assurgant (2), quae sunt de seligendis praeferendisque ministeriis, ut iuxta ipsa, si necesse erit, operosam subditorum alacritatem sapienter moveant atque exerceant. Hos vicissim, obiecta spe et gratia huius vocationis, auxiliisque Societatis ad fortiter agendum consideratis, magis ac magis inflammet *zelus sincerus animarum ad gloriam eius, qui eas creavit ac redemit, quovis alio emolumento posthabito* (3). Sacerdotes Moderatoribus ultro sese offerant; Scholastici scientia et sanctimonia se ad operandum comparent; Fratres rei domesticae adiutores orent pro hac sacra Iesu militia, regnum culpae errorisque ubique invasura, neque omittant veritatis caritatisque imperium pro gradu suo dilatare.

Verum cum debeamus Caelitis nostri vestigia persequi, aut saltem eiusdem excitati exemplis, magna moliri, cogitetis, quaeso, quid in ipso eminuerit, quid laboranti nostrae aetati magis conducat. Primum enim, quamvis operam ipse suam nulli civium ordini reapse denegarit, humile tamen vulgus in deliciis habuit opificesque, quibus iuvandis optimas corporis mentisque vires insumpsit. Consilium huiusmodi nostro quoque populo apprime commodum et opportunum erit. Nam civilis nunc societas, ingruentia operariae plebi pericula contuens, futurae suae felicitati admodum metuit, quippe cum illa, praeter modum aucta, ex parte acies suas compacto iam ordinet, et sine avorum fide, sine Dei timore crescat. O redeat itaque in terras Francisci spiritus, et rursus apostolica illa qua pollebat arte calamitosas

(1) I. MACH. II, 27. — (2) *Const.* p. VII, c. 2, D, E, F. — (3) *Const.* p. X, c. 2.

turbas contineat, turbas pro dolor! patriae fidei ignaras ipsamque per summum nefas dedoctas, quo privatorum lucris et publicis tumultibus facilius deserviant! Eas ad puros religionis fontes iterum adducat, in clausos illos secessus cogat, illoque perseverantiae foedere alliget et etiam eucharisticis coetibus inserat, quibus rebus omnibus eae solent tam mirabiliter transformari, ut, Deo reconciliatae, sociorum respicientium consortione et exemplo suffultae, denuo sacrificii sanctitatem amplectantur, ordinem rursus ament, et firmamentum illud roburque morale inveniant, quo ad vitae certamina muniantur et consistent.

Praeterea vos minime latet, Franciscum sacrarum expeditionum praefectura inclaruisse, cum earum quae dicebantur urbanae, tum quae per provincias suscipiebantur, quas utrasque mirus ille aberrantium hominum populorumque ad Deum reditus plerumque insignibat, qui nunquam non est visus huic ministeriorum generi certo Providentiae numine adesse. Iam vero quisque fatebitur, Italiae regiones, praecipue autem istas, praeclearo huiusmodi opere nunc in primis indigere, quo Societas ubique, atque istic nominatim, semper usa est tamquam Instituto suo maxime proprio et cui viros praestantissimos addicere solita est ad haec usque fere tempora, ita ut res Nostris quidem laudi maximae, populis autem summae utilitati fuerit. Forsan poterunt, Deo opitulante, hoc Neapolitanorum Apostoli anno saeculari, quidam Sociorum excurrentium manipuli nostris in domibus castra ponere, qui deinde veluti levis armaturae equites, duce aliquo Patre huius militiae scientissimo, semper sint parati sese turmatim offerre vocantibus et, bene docti atque ad Instituti nostri rationem adiunctaque praesentia recte informati, quaquaversus advolare. Certe quisquis ardenti sinceroque animarum studio fertur, is non potest haec tam utilia et tam sibi propria munia contemplatus, incurioso animo esse; ego vero mihi persuadeo, Deum propter haec ipsa si naviter suscipiantur, ceteris quoque operibus copiose esse benedicturum.

Tertium denique quoddam ex ipso Caelite ediscimus, nostris temporibus peridoneum, curam videlicet externos sacerdotes Exercitiis spiritualibus excolendi. Haec enim sollicitudinem nostram iuvandi Ecclesiam omni ex parte perficiet, utpote quae, dum opifices et Christi gregem in universum nostra disciplina sacraeque expeditiones pascuis salutaribus nutriunt, eorundem

pastores ad sanctitatem conformamus, quantum nobis fas est. Tale opus, quod nunc ex divina gratia et non sine Societatis auxilio magis in dies toto orbe christiano disseminatur, eiusmodi est ut re et facto verissimum ostendat id quod *Constitutiones* (1) admonent, scilicet quem fructum hoc hominum genus capit, illum adeo multiplicari « ut ad multos alios, qui eorum auctoritatem sequuntur vel per eos reguntur, perveniat ». At sacrum huiusmodi secessum alius excipit, qui semel in mense et praestituto die pro sacerdotibus rite instituitur, et multis iam locis radices egit. Hi domum nostram, si non incommode accidit, vel saepius multoque melius in parochiales aut dioecesanæ aedes conveniunt, ubi quidam e Nostris puncta semel meditationis, deinde etiam conscientiae discutiendæ tradit, tandem apta adhortatione instruit; ipsi autem sacerdotes ea occasione uti possunt, ut animi sui negotia cum Patre diligentius procurent.

En ipsa ministeria, quæ, ut S. Franciscum imitemur, ceteris præferre et, si ad ea destinabimur, ita debemus exercere ut iisdem, adhibita præparatione diligenti et ex amore animarum purissimo, nosmetipsos penitus dedamus. Etsi nobis facultas nequaquam est erigendi illius memoriae triumphales arcus et monumentum ex marmore, tamen his ministeriis contenti plura excitabimus spiritualia monumenta, tanto viro magis digna, multitudini utiliora et nostræ vocationi melius consentanea.

Quamquam fructus, qui ex hoc ducentesimo festo velim a vobis percipiatur, non is tantum esse debet, qui aliis prosit, verum etiam qui ad virtutum vestrarum progressum pertineat. Id enim magis necessarium fit eo quod, nisi illarum vi et copia polleatis, nil præclarum in hominum emolumentum præstare poteritis. Hinc zelus vobis viam sternit ad vos ipsos omni probitate antea exornandos, ut Francisco contigit. Is plane noverat neque dona naturalia a summo Conditorè accepta, neque ea quæ ipse sua sollertia acquisiverat, sufficere ad homines Deo et perfectæ religioni restituendos, nisi cum sanctimonia illius qui ea adhiberet sociarentur; ea vero sanctimonia semel potitum, se posse intime semper cum Redemptore humani generis coniungi non secus ac instrumentum cum artificis manu; propter eam etiam divinum favorem, qui suis laboribus fecundi-

(1) *Const.* p. VII, c. 2, D.

tatem daret, sibi nunquam defuturum. Hac itaque ratione studium salvandorum hominum calcaria ipsi admovebat, ut in sanctitate usque progrediretur. Ante omnia caritas et patientia id effecerunt. Amore enim in Deum raptus, illuc animum pure intendebat, ut infinitae Bonitati famularetur eique singulas continenter actiones dicaret, ex qua vicissim repercussa lux tam clara ei affulgebat, ut in hoc potius quam in humano lumine spem omnem collocaret. Divini huius splendoris radiis collustratus, ea amoris inventa industrie excogitabat, quibus multitudines, quam plurimas poterat, Deo redonavit, et obnitentium peccatorum pervicaciam tandem edomuit. Sic intellectum Domino consecrabat; voluntas autem iuge holocaustum perfecti amoris dicenda erat. Nihil sui ille habuit, quod Deo non dedicasset, optime ratus, donec aliquid amoris proprii in nobis remaneret, hoc impedire quominus aliorum amore omnino impleremur. Hanc porro felicem sui ipsius extinctionem absolutâ illâ obedientiâ assecutus est, quae eodem Dei amore oritur, purgatur, et ad summam cum divina sapientia et voluntate consensionem accedit. Miramur, cum cernimus hunc hominem tot tantisque operibus quotidie distentum, nullum ex his inchoare consuevisse, quod prius obedientia non confirmasset, idque eatenus processisse, ut ingentes sacrae cuiusdam expeditionis progressus quondam abrumperet, illuc statim evoluturus, quo Superioris vox eum advocabat. Sed praeterea in eo caritas patiens erat, ut Apostolus admonet et vineae Domini cultoribus necessarium est. Profecto fortis amor et caritas patiens illa sunt, quibus Franciscus in eodem ministeriorum genere lustra perseveravit amplius octo, nulla unquam edita querela, nulla conquistata ab operibus vel tenui relaxatione vel otio, nullo patefacto desiderio tam gravia munera levioribus commutandi, in quibus vel loquendo minus ipse defatigaretur, vel non adeo molestum sibi esset necessitates multorum, qui ad eum confugiebant, curare, vel non tam frequens sollemnium agendorum sollicitudo, vel denique iniquorum insidiis et calumniis non tam saepe vita obiceretur. Immo concionibus fessus pauperum domos et aegrotorum obibat, ut illis subsidio, his solamine subveniret. Tam arduos inter labores fieri non potuit, quin natura fragilis cruciaretur; perhorruit haec interdum, sed illico corroborabatur suavi divini Magistri recordatione, qui lassus quamvis et ieiun-

nus peccatores nihilominus quaesitum pergebat. Hic profecto confiteri cum Thoma a Kempis oportet: *Amor [Iesu] onus non sentit, labores non reputat, plus affectat quam valet, de impossibilitate non causatur, quia cuncta sibi posse et licere arbitratur* (1).

Quam celeberrimi ascetae sententiam acta Caelitis nostri liquido confirmarunt. Is enim gracili habitu, valetudine haud multum robusta, exili voce cum esset, perstabat tamen fere solus tantum ferre onus, quantum plures simul sustinere vix potuissent, et ad humeros illi supponendos recens alacerque quotidie prodibat. Quid porro aliud quam zelus ipse debile corpus animabat, quod iam inde a principio deficere debebat? Et tamen quasi haec non satis illi essent, assueverat sese ieiuniis maccare, extenuare vigiliis, flagris cruentare, prout sibi cordi erat modo huius modo illius hominis emendationem a Deo non minus sanguine quam precibus impetrare. Sed Deus beneficus et liberalis erga illos, qui de se demisse sentientes et vitae suae pro eius gloria prodigi, in ipso unice nituntur, vires servo suo addebat bonas et sufficientes per longam septuaginta trium annorum aetatem, quorum quadraginta sex in divini Filii eius Societate posuit.

Postremo sacer ardor iuvandi alios ipsum impellebat ad sese mente atque animo cum suis sodalibus tum Moderatoribus tum aequalibus et inferioribus arcte coniungendum, quippe cum ea consensio videretur prorsus requiri a communi fine avertendi plurimos a peccatis ad gratiam, aut etiam ad maiorem sanctimoniam promovendi. Nec fallebatur; quandoquidem studium sincerum quod facit ut multorum animi inter se coalescant et unius propositi obtinendi gratiâ pariter devinciantur, praefracte amovet quidquid tali consilio obsistit. Atqui finem propagandi regnum Christi, qui Societatem unum exercitum efficit, impediunt dissensio atque discordia. Contra, si concordia imperat, nihil est quod obtinere nequeat. Scilicet nisi tam frequenter oculis usurparemus ea quae egregii cuiusdam facinoris praepotens amor, quamvis religiosus non sit, potest tenuibus viribus consequi, temeraria ab omnibus putarentur. Vis enim eximii consilii maxima est, et sola, iussis ad unitatis rationem redu-

(1) *De Imit. Christi*, III, c. 5, n. 4.

ctis, dissidiis compositis, privatisque cupidinibus atque honorum contentionibus sopitis, spe denique in viribus usquequaque compactis collocata, provocat impetus audaces, ardua molimina, auxilia mutua; recta ad optatam decurrit metam, palmamque fert gloriosissimam. Si ergo humana desideria, quae fluxae laudis imago movet, tam miros effectus ope absolutae consensionis consequuntur, quanto his maiores adipiscetur divina illa flamma, quae animos nostros vehementer casteque incendit ad aeternum regni Iesu Christi triumphum comparandum? Haec enim amore ipso, quo Deum diligimus, flagrans, debet, ut lex amandi iubet, e pluribus cordibus unum facere. Huiusmodi animarum coniunctionem Iesus suis discipulis mox a se relinquendis impetravit, ut per eam populos ad novum vitae genus converterent: *Et iam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te venio. Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum sicut et nos.... ut credat mundus, quia tu me misisti* (1).

Hinc Franciscus, qui Christi Iesu amore deperibat et intime sentiebat non agi de fugaci bono, verum de aeterna mortaliū salute e desperato nec reparabili exitio eripiendorum, suos inter sodales et collegas felicissima haec cordium et mentium vincula perstudiose adstringebat. Adeo ipse sibi temperabat, ut hominem diceres perturbati animi motuum, qui concordiam subruunt, plane expertem. Illum cerneret ad parendum ordini domestici regiminis longe principem. Eius stuperes sermonem, qui dum ad populum habebatur, reapse erat *vivus.... et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti et pertingens usque ad divisionem animae ac spiritus, compagum quoque ac medullarum et discretor cogitationum et intentionum cordis* (2); sed mox inter optatissimos fratres omnes referebat modos verecundiae, observantiae et amoris, suavis semper semperque gratus. Eiusmodi concordia opus est hominibus evangelicis, in Societate praesertim, ut opera apostolica perficiantur. Nam ut Constitutiones monent: *nec conservari nec regi, atque adeo nec finem ad quem tendit Societas ad maiorem Dei gloriam consequi potest, si inter se et cum capite suo membra eius unita non fuerint* (3).

(1) IOAN. XVII, 11, 21. — (2) Hebr. IV, 12. — (3) Const. p. VIII, c. 1, n. 1.

Haec sunt, Reverendi Patres Fratresque carissimi, praeclara quaedam exempla a S. Francisco de Hieronymo nobis relictā pro nostra et aliorum salute et perfectione, quae ex uno amore salvandarum gentium manarunt. Hoc studium, quo ipse ceteris anteit, nos imitari debemus. Provincia non unum duntaxat virum huic similem, sed plures gignere potest; Provinciam dico, quae antehac singulari istius fidelissimae terrae religione nunquam cessavit tales deinceps procreare heroes. Magisterium Francisci perseverare debet; res et memoria eius nondum extincta sunt; populus illum adhuc exspectat. Inspicite vestra templa, ministeria, sodalitates, omnem videlicet Domini vineam vobis commissam: haec fructus sponte duplicabit, si reviviscens in vobis Francisci zelus illam colet.

Ne vos aut rei gerendae difficultas aut anni praeteriti aut animi vitaeque consuetudines terreant; sed unusquisque vestrum Franciscum eiusque apostolatū intuens, fretus tanti patroni auxilio, sibi verba Augustini repetat: *Potuerunt hi et hae, cur non et tu?* Potuit iste, dicat sacerdos, quidni et ego? Manus Domini non est abbreviata; praesens quoque tempus utile est. Vos etiam, Scholastici dilectissimi, vos, inquam, spes Provinciae deliciae nostrae, vos ad illum imitandum saepe animum eadem interrogatione excitate. Novitius item, cui vitae religiosae aurora radiis pulcherrimi huius sideris splendidior refulget, sibi dictitet: *Potuit ille, cur non et ego?*

Haec Augustini verba divinam spirabunt infundentque virtutem, si ante tumulum illum marmoreum, qui sacra ossa, tot prodigiorum instrumenta, concludit, cogitata et repetita fuerint. Non multae sane Provinciae Societatis insigni fruuntur beneficio servandi exuvias alicuius e nostris Caelitibus, quarum possessio semper existimata est singularis amoris pignus, praesidium in rebus adversis, incitamentum ad maiora aggredienda. Aliae Provinciae procul dubio omnem lapidem moverent ut, si fieri posset et deceret, corpore potirentur illius Martyris aut Confessoris, quem suis quaeque in sedibus alumnum habuit, cuius arcana voce Patres, Scholastici, rei domesticae Adjuutores ad aemulationem incitarentur. Vos autem illo perfrui mini, eius nimirum reliquias retinetis qui vivus nunquam Provinciae fines reliquit, mortuus vero se ab ea rapi nunquam passus est, nisi brevissimo rerum publicarum eversionis inter-

vallo, ut vobis restitutus conservaretur tranquille in posterum. Quare in spem magnam inducor fore ut, hoc ducentesimo festo, Sanctus Franciscus nostras preces exaudiat, quas ardentiorum faciunt gratus animus, voluntatis propositum, et fiducia agendi illa, quae ipse peregit.

Atque hic finem scribendi facerem, nisi aliquem sibi etiam locum vindicarent alia centenaria sollemnia quae ad vestram Provinciam spectant. Festa enim commemoratio Apostoli Neapolitanorum cum illa feliciter coniungitur, quae in honorem B. Bernardini Realino, Lyciensium Apostoli, agitur. Ipse quoque, vir praestantissimus, vobis semel atque iterum fortunatis exuvias suas custodiendas dedit. Ipse quoque Neapoli, ubi decennio indefesse adlaboravit, Francisci operam centum ante annos praecipit. Ipse suavitate, sicut ille zelo, antecelluit.

Faxit Deus, qui tam liberalem in vos se praebuit, ut beneficiis illis minime vulgaribus magno animo respondeatis. His festis aetatem novam inchoate, qua studium salvandi proximos multo et religiosius et salutaris in vobis adolescat. Hoc petite instanter: hoc ego, licet animo duntaxat adesse possim, ad illa sepulcra veneranda, quae duos Provinciae filios praeclarissimos asservant, vobiscum petam. Istic pro Iesu Christi Ecclesia Summoque Pontifice, dolore oppressis, illos obsecremus; istic pro Societate, tam multis in locis Europae ad sanguinem usque et exitium laborante, supplicemus; istic pro vobis, optatissimi Patres ac Fratres Provinciae Neapolitanae, ego eam precationem iterabo, ut duobus illis Caelitibus exorantibus, omnes vos iis quae maturescunt tempora, pares inveniamini. Vos autem eadem dona mihi vicissim impetrare velitis.

Zizers in Helvetia, 5 maii 1916.

Omnium servus in Christo
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

12.

30 iunii 1916.

De Missionibus exteris adiuvandis.

AD PROVINCIAS ASSISTENTIAE AMERICAЕ.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN CHRISTO CARISSIMI:

P. Xti.

Armorum strepitus totam fere concussit Europam. Cuncta velut immani incendio flagrare videntur gentesque omnes triste hoc spectaculum intuentur attonitae, et lugent strages immensas ruinasque horrendas, quas saeviens ista tempestas miserae Europae attulit.

Dubitare quidem nefas est, quin hoc etiam bellum terribile regimini subsit divinae Providentiae, ab eaque ad fines dignissimos, quamvis nobis investigabiles, permittatur et dirigatur. Haud minus tamen verum est interim Sanctae quoque Dei Ecclesiae pergravia inferri damna, praesertim nobilissimo illi iuxta ac grandissimo et maxime necessario Operi, Missionibus, inquam, exteris ad fidem toto orbe terrarum propagandam institutis. Ad hunc tristissimum praesentis belli effectum mihi in animo est, Reverendi Patres et Fratres in Christo carissimi, vos paucis facere attentos.

I.

Legimus in *Actibus Apostolorum* Doctorem Gentium peculiari quodam modo invitatum esse divinitus, ut legem Christi Domini in regionibus europaeis promulgaret: *Visio per noctem Paulo ostensa est: Vir quidam erat stans, et deprecans eum, et dicens: Transiens in Macedoniam, adiuva nos. Ut autem visum vidit, statim quaesivimus proficisci in Macedoniam, certi facti quod vocasset nos Deus evangelizare eis* (1).

Traditio vero christiana docet nos S. Petrum iam antea Europam adiisse, scilicet postquam mirabiliter ab angelo e carcere liberatus fuerat; quod docti S. Scripturae interpretes significatum esse opinantur illis *Actuum Apostolorum* verbis: *Et egress-*

(1) *Act. Ap.* xvi, 9, 10.

sus (Petrus) *abiit in alium locum* (1). Sede Apostolica exinde Romae fixa, et Europa ad Christum adiuncta, divino certe consilio factum est ut maxime ex hac mundi parte, cum praeteritis temporibus tum aetate nostra, fidei praecones proficiscerentur, verum Evangelium, sine quo nulla est salus, gentilibus praedicaturi. Europa liberalissime et viros delegavit et subsidia praebuit ad terram universam Deo et Christo subiiciendam; atque nostro quoque saeculo, quamquam America tam borealis quam meridiana et Australia iamdiu sunt regiones christianae, attamen hucusque Opus fidei catholicae propagandae paene totum humeris Europae solis, ut ita dicam, incubuit. Ex quo illud necessario consequitur, ut Europae Ecclesiis detrimentum non inferatur, quin eo ipso etiam valde perturbentur dispersae per orbem Missiones.

Et re vera vulnera Operi Missionum catholicarum hoc bello infliguntur multimoda. Primum in ipsa Europa: nam quae nationes in agrum Domini plerosque emittere solebant Missionarios et ingentes erogabant pecunias, hae ipsae saevo bello vehementissime premuntur atque affliguntur. Haud parvus numerus domuum, collegiorum, seminariorum Operi Missionum inservientium iacent ruinis collapsa suis, agri vastati sunt, pecuniae disperditae. Benefactores multi, quorum largitionibus haec instituta magna ex parte sustentabantur, nunc bello infeliciter ipsi ad egestatem redacti sunt. Nec dubium videtur quin, bello etiam ad exitum perducto, ex utraque contententium parte fortunae catholicorum in universum futurae sint multo tenuiores; neque amplae suppetent opes, unde Missiones sustineantur.

Ad hanc molestam pecuniae inopiam accedit flebilior Missionariorum defectus. Etenim non solum ex domibus seminariisque in Europa sitis complura millia Patrum, Fratrum, Novitiorum, alumnorum coacti sunt ad castra convolare, sive ut armis patriam defenderent, sive ut vulneratis aegrotisque militibus inservirent, sive ut capellanorum militarium muneribus fungerentur; verum ipsa Missionum territoria, in Africa, Asia, Australia, America, multis viris apostolicis, ad bellum evocatis, orbata sunt.

Ex solis, ut exemplum afferam, quatuor Galliae Provinciis

(1) Ibid. XII, 17.

Societatis nostrae, Patres et Fratres fere septingenti suas in bello partes agunt vel egerunt; ex Assistentiis Germaniae et Italiae circiter octingenti; ex Anglia quoque non pauci. Quid, si computaremus omnium nationum bellantium et omnium Ordinum apostolicorum sodales a propria sibi vocatione avulsos? Ex hisce viris ac iuvenibus iam haud pauci in bello vel mortem oppetierunt vel miserum in modum sunt mutilati.

Qui vero in illorum locum succedant, quamdiu praesens calamitas tenebit, educari vix poterunt: nam adolescentes iustae aetatis complures inter milites conscripti sunt; quorum multi emorientur, et timendum praeterea est ne haud pauci mediis in armis vocationis apostolicae iacturam faciant. Et cum in diuturno hoc bello tot occumbant, post bellum rursus iuvenes ad vitam apostolicam idonei et vocati, forte erunt longe pauciores quam Missionum necessitas requirat. Et haec quidem de temporum conditione in terris europaeis.

Maximopere vero deplorandum est quod ipsae quoque Missiones in infidelium regionibus constitutae iam fere omnes magnum detrimentum ceperunt, sive quod bello Missionum domus, scholae, templa, destructa sunt, sive quod Missionarii, uti modo indicavi, aut a suis guberniis ad militiam adstricti aut ab alienis per vim capti, detenti, e suis sedibus expulsi, in Europam revecti sunt.

Haud paucae Missiones confecto bello debebunt instaurari et ad vitam revocari, ac si tunc primum incipiendae essent. Ut unum luctuosum exemplum commemorem, Missio latina Orientis (Imperii, inquam, Ottomanici) ante bellum scholas habebat fere septingentas, in quibus erudiebantur puerorum puellarumque amplius centum millia; iam vero hae scholae omnes, paucis dumtaxat exceptis, a gubernio extinctae fuerunt, domusque cum supellectile fisco addictae. Ibidem parochiae tam latinae Ecclesiae quam Ecclesiarum orientalium cum Romana unitarum pleraeque direptae sunt, sacerdotibus eiectis, templis occupatis et partim in delubra mahometana (mosqueas) conversis.

Est itaque cur clamemus cum propheta: *Periit sacrificium et libatio de domo Domini, luxerunt sacerdotes ministri Domini: depopulata est regio, luxit humus..., quia periit messis agri* (1).

(1) IOEL I, 9, 10, 11.

Ex illa brevissima aerumnarum adumbratione potius quam descriptione plane manifestum est, ingentem iam cladem Missionibus allatam fuisse, magna adhuc detrimenta imminere; ad tanta vero damna resarcienda atque ad Evangelii regnum usque dilatandum Europam imparem fore tum operariis suppeditandis tum pecuniarum subsidiis corrogandis. Et tamen Missiones complures sunt de quibus, iam ante inceptum bellum, iure dici poterat: *Levate oculos vestros, et videte regiones, quia albae sunt iam ad messem*(1): ubi ethnici videlicet, peculiari Spiritus Sancti afflatu impuls, se promptiores quam antehac exhibere videbantur ad veram fidem accipiendam. Nunc autem verendum est, nisi copiosiora auxilia praesto sint, ne iidem in daemonum servitute haereant aut ad castra concurrant tot sectarum illarum protestantium, quae opibus et « ministris verbi », ut dicuntur, abundant. Num tale periculum animarum sanguine Domini Iesu redemptarum, Reverendi Patres et Fratres in Christo carissimi, nobis Ecclesiae sanctae filiis, S. Patris Ignatii soboli, Francisci Xaverii fratribus, videri potest exigui momenti vel nihil nostra interesse?

II.

In hac igitur lamentabili rerum inopia praesentique Missionum discrimine, populi catholici Europae, Summum suum Pastorem Benedictum XV secuti, magna cum fiducia in populos catholicos Americae oculos convertunt, in praeclaras istas atque amplissimas regiones, tantis naturae donis a Deo instructas, novumque hunc orbem, ut olim Macedo ille Paulum, deprecantur: « Adiuva nos ».

Istic in primis floret amplissima Statuum Foederatorum Republica, in qua Ecclesia Christi, favente libertate omnibus civibus concessa, tam feliciter aucta est, ut, cum anno 1800 unus ibi esset Vicariatus apostolicus cum septuaginta fere millibus Catholicorum, nunc vigeat sacra quindecim archiepiscoporum hierarchia, episcoporum amplius centum, sacerdotum circiter viginti millium, cum templorum quindecim millibus, seminariis clericorum octoginta duobus, in quibus fere septem millia iuve-

(1) IOAN. IV, 35.

num scientiis divinis dant operam, et numerus Catholicorum sexdecim millies millia iam superet. Istic enitet Ecclesia Canadensis, gloriosa veterum Missionum historia et praesenti prosperitate aequae illustris. Istic est primogenita, ut ita dicam, Ecclesiae europaeae filia, Ecclesia, inquam, omnium illorum populorum ab Hispania Lusitaniaque oriundorum, inter quos, post tot tantasque rerum politicarum turbas, Ecclesia Christi ad novam prosperae conditionis spem exsurgit. Admirabilis misericordis Dei providentia omnes istas Americae regiones, in quibus iam fere octingenties centena millia Catholicorum numerantur, ab horrendis belli malis fere ex toto defendit et protexit, sine dubio ad hunc potissimum finem, ut fortunatae illae gentes periclitantibus Missionibus subvenirent, scilicet ut vel suppetias, vel nummorum copiam, vel utrumque, pro sua quaeque conditione et facultate, afferrent.

Hanc nunc esse Summi Domini de se voluntatem ipsa iam Ecclesia Americae perspicaci mente intellexit. Illustrissimus videlicet Praesul e Statibus Foederatis Ioannes Ireland: « Ecclesia, inquit, catholica permittere non potest, ut Missiones inter ethnicos hoc bello velut exstinguantur ac sepeliantur; quippe quae summa sint Ecclesiae verae gloria, splendidissimum eius universitatis a Deo statutae documentum. Quare prorsus necessarium est ut ratio et via inveniatur conservandi illas Missiones easque ab impendenti ruina vindicandi. Catholici europaei iam non ea sunt conditione, ut multum opitulari illis queant. Quamobrem Catholicis utriusque Americae hoc officii incumbit, utsint Operis Missionum catholicarum servatores » (1). In eandem sententiam in periodico missionali quodam americano scriptum legimus: « Confidimus, a Deo Americae catholicae hoc privilegium esse delatum, ut lacunas missionariorum et penuriam subsidiorum quibus illi egent, ipsa de suo suppleat.... Proinde ad hoc sublime munus nobis demandatum oculos mentemque attollamus. Deus imbecilles vires nostras roborabit, caritatem nostram remunerabitur ».

Ad nobile illud opus alacriter aggrediendum Americanos stimulabit etiam grata memoria, qua ipsi Europae obstringuntur, quippe cuius beneficentiam olim tantopere experti sint. Etenim,

(1) Cf. *America's Vocation*, in *America*, XIII, 99 (8 maii. 1915).

ut ait idem Antistes, cuius modo verba protulimus, « primo suae historiae tempore, cum Americae regiones adhuc ager novellus essent et terra satis egena, Ecclesia Americae a Societate Propagationis Fidei liberalia dona accepit. Huic Societati illa et vitam suam et florentem praesentis temporis conditionem refert acceptam ». Neque opes tantummodo e Veteri Orbe affluerunt, verum etiam submissi fuerunt operarii propemodum innumeri, qui agrum Dominicum subigerent atque excolerent.

Quae de americana Ecclesia in universum iure dicta sunt, ea haud minus conveniunt Societati Iesu in utraque America laboranti. Nam in australi quidem Novae Continentis parte, cum eae quae olim exstiterunt Provinciae, tum quae hodie florent Missiones, ab europaeis Patribus originem habuerunt, iisdemque laeta sua incrementa magna ex parte attribuunt; qui multo labore et sudore, sanguine quoque dato, fidem catholicam plures in regiones invexerunt, atque ita stabilierunt, ut ad hunc usque diem feliciter perstet incorrupta.

Quod vero attinet ad Provincias Statuum Foederatorum, modo in unam Assistantiam coniunctas, ad quas hae litterae praecipue spectant, nemo ignorat eas grato animo agnoscere ac profiteri sese ob hanc maxime causam tanta gavisas esse prosperitate felicique progressionem, quod Provinciae europaeae nihil antiquius habuerunt, quam ut novellae vineae transmarinae qua viris praestantibus mittendis, qua subsidiis large subministrandis, auxilio venirent. Adhuc, ante perpauca annos, magna quaedam Missio Provinciae Taurinensis, de qua Patres itali egregie meruerant, ad gradum Provinciae evecta, et altera non minus florens, a Provincia Germaniae exulta, liberaliter Provinciis quibusdam americanis adiudicata et tradita est. Quo factum est ut variis in locis Patres americani iam laeti meterent, quod aliorum arduo labore olim seminatum fuit: *Alii laboraverunt, et vos in labores eorum introistis* (1). Itaque beneficiorum etiam memoria exigere videtur, ut Provinciae americanae ea contentione et vigore, quae ipsis propriae sunt, misero hoc tempore Missionibus succurrant, ac onus, cui sustinendo Provinciae europaeae se pares non vident, pro sua virili parte alacriter suscipiant.

(1) IOAN. IV, 38.

Alia dein est ratio quae zelum apostolicum omnium Catholicorum Americae incitare debet, nimirum ardor ille in suo genere vere mirandus, quem apud protestanticas Americae sectas vigere infitiandum non est. Praeter Angliam enim, in nulla regione protestantica tantum laboratur pro Missionibus tantumque iisdem donatur, quantum in America septentrionali. Iam anno 1810 exstitit ibi coetus quidam dictus « Americanum Collegium Commissariorum pro Missionibus exteris » (1). Atque inde ab illo tempore, in quovis fere decennio, novae eiusmodi societates exortae sunt, adeo ut hodie in Statibus Foederatis et Canada exstent centum undeviginti [119] maiores et sexaginta duae [62] minores consociationes, quarum finis est doctrinae propagatores emittere (2); his vero subsidia pecuniasque praestant quatuor et quinquaginta [54] societates auxiliares (3). In summa igitur ducentae triginta quinque societates ad Missiones tam in America quam in aliis orbis partibus provehendas incumbunt. Et reapse Missiones sustinent in omnibus fere gentiliis et infidelium terris, nominatim vero in viginti maioribus territoriis (4); ubi sustentantur missionarii americani 6,818 cum auxiliariis utriusque sexus, coadiutores ex indigenis apud quos operantur delecti 30,007, stationes primariae 1,437 et secundariae 10,821.

Neque frustra retia sua miserunt: numerant enim « communicantes », quos vocant, 562,977, baptizatos 708,959, « adhaerentes » (catechumenos) 1,411,116.

Praeterea in scholas instituendas sectae americanae plane singularem conferunt diligentiam et sedulitatem. Passim videlicet condiderunt ac moderantur Universitates et Collegia; ludos theologicos et « normales »; classes facultatum superiorum, me-

(1) *American Board of Commissioners for Foreign Missions.*

(2) *Societies appointing and sending Missionaries.*

(3) *Cooperating and collecting Societies.*

(4) Scilicet in Iaponia, in Sinensi Republica, in Philippinis, in Batavicis Indiarum territoriis, in Asia Malayica, in Syria et Palaestina, in Africa, Oceania, America meridionali, in India occidentali, denique inter « Indianos » et Eskimones, atque inter Asiaticas (Sinenses et Iaponeses) qui in America consederunt. In solis insulis Philippinis opus suum obibant anno 1910 societates Missionum protestanticae 9, Missionarii 167, adiutores indigenae 871; stationes eorum primariae erant 37, secundariae 311.

diarum et inferiorum; scholas « industriales », rurales, dominicales; convictus: in universum docendi officinas omnis generis 21,550, quo iuventus in disciplinam convenit frequentissima, ad millies millia capitum (1).

Permulta quoque ab iisdem sodalitiis constituta sunt orphanotrophia, nosocomia, asyla excipiendis caecis, surdis mutisque, leprosis. Huc spectant etiam medicamentorum tabernae tercentae triginta quatuor et scholae complures ubi formantur medici et aegrorum ministrae (2).

Animum denique percellit incredibilis fere societatum illarum industria in evulgandis distribuendisque libellis et foliis. Ad quae imprimenda, officinas typographicas possident octo et triginta, plerasque quidem cum librariis coniunctas, quae omnes Missionibus inserviunt (3).

Reditus annui quibus supra dictae consociationes fruuntur, veniunt ad dollariorum fere centies centena millia [10,000,000];

(1) Praeter scholas dominicales (Sunday schools) 11,953, quae frequentantur a discipulis 576,901, numerantur « Universitates », quas vocant, et « Collegia » 42 cum 3,490 auditoribus; scholae theologicae ac normales et classes « educatoriae » (Training classes) 212 cum discipulis 6,664; Convictus scholaeque altiores (Boarding and High schools) 689 cum alumniis 117,393; Instituta classesque « industriales » (Industrial Training institutions and classes) 57 cum tironibus 3,154; scholae elementares et rurales 8,532 cum discipulis 273, 277; tandem « Horti infantium » (Kindergarten) 65 cum 2,778 parvulis.

(2) Orphanotrophia sunt 95 cum orphanis 7,235; valetudinaria leprosorum 26 cum 1,543 aegrotis; asyla caecorum et surdorum mutorumque 5 cum alumniis 90; alia asyla diversa 15 cum alumniis 858; nosocomia 213. Aegroti iis in sedibus curati vel in suis ipsorum domiciliis visitati sunt 2,438,837. Accedunt scholae classesque medicinales 39, in quibus 363 indigenae docebantur; dein 34 scholae classesque ad formandas mulieres infirmis ministrantes institutae, quae a 241 puellis frequentabantur.

(3) Officinae typographicae exstant in Iaponia 3, in Korea 1, in Sinis 6, in Siam 1, in Asia Malayica 1, in Philippinis 3, in Polynesia 1, in India 10, in Ceylon 1, in Persia 1, in Turcia 1, in Syria et Palaestina 1, in Africa 8. — In una officina typographica Constantinopolitana, et uno quidem anno (quod Superior Nostrorum in Missione Anatolica iam pridem retulit), typis excusa sunt paginarum amplius centies centena millia (10,000,000) atque exemplaria libellorum et tractatum distributa 85,877. Societates biblicae americanae anno 1910 sparserunt biblia integra 27,511; Novi Testamenti exempla 102,050, aliarum S. Scripturae partium 638,161, e quibus 102,999 in solis Philippinis.

quae pecuniae maxima ex parte per collectas voluntarias optime ordinatas comparantur.

Ingens profecto labor est, quem acatholici suae haeresi diseminandae impendunt. Et quamvis minime conveniat eorum industrias pluris quam par est aestimari, attamen nostrum est nihil ex iis praetermittere quae humana prudentia, lumine gratiae illustrata, pervestigare poterit ad Missiones catholicas promovendas. Absit ne haeretici diligentiores esse videantur in erroribus suis spargendis quam nos in propaganda vera illa fide *quae vincit mundum* (1).

Qua in re illud etiam consideremus oportet, propterea Missiones protestanticas multo minus quam catholicas praesenti bello afflictari, quod illae non ex toto fere beneficentiae populorum Europae innituntur uti catholicac, sed ex aliis quoque regionibus ac potissimum ex America subsidia sua percipiunt. Nostrae pariter Missiones longe minus detrimenti caperent, si et ipsae a Catholicis americanis fundarentur, fulcirentur, sustentarentur.

Haec multi Statuum Foederatorum episcopi et sacerdotes saeculares plane perspexerunt, qui, Missionum amore flagrant, fideliū quoque animos ad salutem gentiliū procurandam, recenti praesertim tempore, inflammaverunt. Cuius ardentis studii praeclara testimonia sunt, exempli gratia, Congressus Missionum Bostoniensis anno 1913 celebratus, et mirum in modum aucta pecunia ex America Operi Propagationis Fidei subministrata.

Quod si Spiritus Dei fideles omnes ad hoc divinum opus amplificandum concitat, num Socios Iesu deceat superari apostolico illorum zelo? Nonne potius oportet eos in re quae naturae sui Instituti tam consentanea est, immo vero tam necessaria et intima, primas agere partes? Etenim ex Litteris Apostolicis, Constitutionibus et historia Societatis nostrae constat S. P. N. Ignatium, Deo inspirante, Ordinem condidisse apprimè apostolicum, qui scilicet fidem catholicam defenderet ac propagaret.

Atque haec est praecipua ratio cur Societatis filii in Missiones iuvandas incumbere plane debeant. Sicuti S. Paulus, gentium Apostolus, vel a prima sua vocatione sensit se ad praedicandum illis destinatum (2), ita S. Pater Noster ab initio

(1) I IOAN. v, 4. — (2) Gal. i, 16.

talem Societatis concepit animo formam, ut illa velut apostolica phalanx Christi sacrum vexillum per terram ferret universam. Hinc in Litteris Apostolicis Iulii III scopus Instituti, secundum formulam a S. Ignatio propositam, ita definitur: *Quicumque in Societate nostra, quam Iesu nomine insigniri cupimus, vult sub crucis vexillo militare.... proponat sibi in animo se partem esse Societatis, ad hoc potissimum institutae, ut ad fidei defensionem et propagationem.... praecipue intendat* (1). Atque in Constitutionibus *finis ad quem tendit haec Societas* his verbis describitur: *Varias mundi partes, ex obedientia summi Vicarii Christi Domini nostri, vel Superioris eiusdem Societatis, peragrando, verbum Dei praedicare, confessiones audire, et reliquis quibuscumque poterit mediis uti, divina gratia aspirante, ad animas iuvandas* (2). Inde originem suam traxit votum illud quartum, quod usitato ternario numero superaddidit Ignatius, votum scilicet quo Professi, sine ulla tergiversatione, ne viatico quidem expetito, abituros se promittunt, quocumque vox Romani Pontificis, sive ad Turcas, sive ad gentes quaslibet infideles, in ultimum orbem miserit. Illud igitur, quod aliis religiosis Ordinibus libera virtutis fuerat materia, nobis in voti religionem commutare voluit Ignatius, et votum ipsum Summo Pontifici alligavit, quia ille, e supremo Sanctae Sedis fastigio orbem lustrans, optime variarum gentium necessitatem cognoscit (3).

Hoc impulsus voto, hoc incensus desiderio regni Christi usque ad extremas terrarum partes dilatandi, S. Pater Ignatius minime cunctatus est statim de parvo sociorum suorum numero nonnullos, eosque optimos, ad Missiones exteras destinare, et Sanctum quidem Franciscum Xaverium ad Indos, Ioannem Nunnium Barretum in Aethiopiam, Emmanuelem Nobregam in Brasiliam, alios in Marroccum, ad Congum flumen et diversas in terras delegavit. Quid? cum Missioni in Aethiopia sustentandae deessent qui adhiberi possent, ipsemet S. Pater noster Ignatius, etsi viribus admodum fractis, per litteras propria manu anno 1546

(1) Litt. Apost. *Exposcit debitum*, 21 iul. 1550.

(2) Decl. A in Prooemium iv partis *Constitutionum*.

(3) Vide Formulam Instituti Paulo III, 27 sept. 1540 a S. Patre Ignatio sociisque primis oblatam, et *Const.* p. VII, c. 1, n. 1, decl. B.

scriptas, sese Ioanni III Regi Lusitaniae obtulit, paratus illuc se conferre, dummodo Societas eum abire sineret (1). Utque etiam illi quibus datum non est in sacram mitti expeditionem, partem haberent in laboribus eorum qui gentibus ad Christum convertendis deserviunt, S. Institutor omnibus nostris certas preces pro Indiis et gentium conversione singulis mensibus persolvendas praescripsit, atque easdem apostolicas intentiones nobis summo opere commendatas esse voluit.

Quem, vivo adhuc Sancto Conditor, Societas Iesu zelum apostolicum conceperat et ubique exercuerat, idem per duo deinceps saecula continuatus et auctus, summa Ordinis nostri gloria fuit: propter ipsum hunc zelum nos tam amici quam inimici maxime admirabantur, et Summi Pontifices amplissimis gratiis ac beneficiis afficiebant. Quantum, quaeso, pristinae Societatis historia extenuaretur, si de ea pulcherrimae illae paginae resecarentur, ubi res praeclare a Nostris in Missionibus vel solius Americae gestae, ut in Nova Francia, in Nova Britannia, in Mexico et California, ad flumen Amazonum, in Novo Regno, in montibus Peruviae et terrae Aequatorianae, in regione Chilensi, in Paraquaria et Uruguaria narrantur? Illorum profecto felicitum temporum pia memoria etiamnum Provincias Societatis americanas honestat merito et delectat.

Restituta vero post fatale excidium Societas Iesu priscum illud studium vitae apostolicae, resumptis Missionibus exteris, sine mora redintegravit. Vixdum enim ipsa in Europa rursus firmas radices egerat, cum in terras infidelium denuo inseri coepta est. Quarum praecipuas tantum summatim percenseamus: operarios evangelicos Societas praestitit anno 1831 Syriae, 1834 Calcuttae, 1836 Madurae, 1837 Iamaicae, 1840 Montibus Saxosis, 1842 imperio Sinensi, 1845 insulae Madagascar, 1846 regioni Sudan, 1848 Australiae, 1852 Guyanae, 1856 territoriis civitatum Bombay et Poona, 1858 Fernando Poo, 1859 insulis Philippinis atque iterum Bengaliae occidentali, 1863 territoriis Indiarum ditioni Batavorum subiectis, 1879 tractui Mangalorensi et terrae fluvio Zambesi adiacenti, 1882 Australiae septentrionali, 1883 Anatoliae, 1886 Alaskae, 1893 insulae Ceylon et regionibus fluvii Congo; 1909 in urbe Tokyo, Iaponiae capite, sedem fixit.

(1) Cf. *Mon. Ignat.* ser. I, I, 429, n. 140; POLANCUS, *Chronicon*, I, 171.

Iam vero Missiones modo enumeratae omnes et aliae non paucae, quas brevitatis causa omisi, ab europaeis Societatis Provinciis susceptae ac sustentatae sunt, atque eae ipsae Missiones Indianorum, quae per Americam in Canada, in Montibus Saxosis, in Dakota et Alaska florent, a Patribus Batavis, Belgis, Gallis, Germanis, Italis suam originem ducunt, atque usque ad praesens tempus a Patribus earundem stirpium ex parte continuantur.

Quod si antehac Provinciae americanae, quamdiu sociorum penuria laborabant et in americanam Ecclesiam veluti constituendam, augendam stabiliendamque totis viribus insistere debebant, Missionibus exteris ac praesertim extra Americam sitis multam operam navare non potuerint, id nemo miratur; immo quilibet facile intelligit. Verum illae peculiare rationes temporumque adiuncta nunc sane finem habuerunt. Firmiter enim fundatam videmus Americae Ecclesiam, ipsaeque Societatis nostrae Provinciae transmarinae iam ex aetate puerili ad virilem, ut ita dicam, adoleverunt, omnique modo corroboratae sunt. Fruuntur plena in agendo libertate, atque non una ex parte praeclare se habent, melius certe quam pleraeque Provinciae europaeae: siquidem multa iis praesto sunt amplaque Collegia, Residentiae aliaeque domus; frequentes iis aggregantur socii, ita ut maiora in dies pro Dei gloria aggredi valeant, et duae Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis et Missouriiana inter numerosiores Societatis recenseantur.

Iis quae hucusque vobis proposui, Reverendi Patres et Fratres in Christo carissimi, id potissimum demonstratum est, in asperis his quas lamentamur rebus, Catholicis Americae et in primis etiam Societatis nostrae Provinciis transatlanticis incumbere veram quandam necessitatem copiosius et efficacius quam hactenus factum est, capessendi partem Operis Missionum exterarum. Quae vero emolumenta, si huic divinae vocationi generose obsequamini, vobis ipsi sperare possitis, adhuc breviter explicandum videtur.

Ante omnia fervidus et diligens Missionum zelus in aliquo Ordine vel Provincia vicens solet tam ad internum omnium sociorum spiritum, quam ad Ordinis bonam existimationem et incrementum mirum quantum conducere.

Et primum ad spiritum quod attinet, ut is genuinus nostrae

Societatis dici possit, oportet eum esse ante omnia apostolicum (1); seu, quod idem valet, oportet animum, ex ardenti amore Domini nostri hominumque eius sanguine redemptorum, intus urgeri ad cupiendum et adnitendum ut regnum Christi quam maxime dilatetur, immo ut omnes gentes vera Christi doctrina illuminentur et salvae fiant; idque non exoptandum solummodo, sed et enixe procurandum sive directo, apostolicis videlicet laboribus expetitis ac susceptis, sive obliquo saltem auxilio, in patria Missiones externas commendando, provehendo, omni ratione adiuvando. Qui talis spiritus nihil in se perciperet, verus Iesu socius non esset. Patet autem iis in Provinciis altos eiusmodi sensus facilius gigni et efflorescere, quae ipsae aliquam Missionem exteram sibi curandam assumpserint.

In iis enim Provinciis debet unusquisque inde ab incipiente tirocinio ad hoc se comparare, ut idoneus dignusque evadat qui aliquando uti Christi legatus ad gentes mittatur. Hic etiam voluntatis habitus assidue fovetur et stimulatur frequenti, quod ibi exercetur, litterarum commercio cum sodalibus inter infideles degentibus. Nec fieri potest ut vel Patres Fratresque, reintegrata toties memoria, Missionum obliviscantur, vel eorum cogitationes, vota, preces non saepe circa fidem propagandam versentur. Porro quoniam neminem fugit, tantummodo viros firmæ probataeque virtutis esse Missionibus exteris aptos, acriore illo vitae apostolicae desiderio vehementer et efficacissime suscitabitur atque invalescet studium virtutum solidarum, quales sunt abnegatio sui et priorum commodorum repudiatio, mens ab inordinato carnis sanguinisque affectu aliena, amor sanctae paupertatis, patientia in rebus adversis, ardor orationis, castitas angelica, prompta et ad quaevis sacrificia parata magnanimitas. Nempe in Societate Iesu Missionarium esse unum est et idem atque vestigia sequi S. Francisci Xaverii: qui ideo tam egregius exstitit apostolus gentium, quia tanta sanctimonia eminebat. Quin etiam scientiarum quoque studium in Scholasticis hoc Missionum fervore augebitur, cum intellexerint ad convertendos infideles hodie magis adhuc quam temporibus S. Francisci Xaverii solida scientia opus esse.

Insuper obsecrationes nostrae, si imbuantur idea Missionum

(1) *Const.* p. 1, c. 2, n. 8.

iuvandarum, quantopere perficiantur et extollantur, sufficit uno verbo attigisse. Constat ex S. Scriptura et ex doctrina Sanctorum, non raro preces nostras idcirco minus esse Deo gratas, quia vel in ipsis nimium nosmetipsos quaerimus, nimium de nobis ipsis solliciti sumus, vel languide et oscitanter eas persolvimus. Si autem etiam in orando exiverimus, ut S. Pater Noster in fine secundae hebdomadis libri *Exercitiorum Spiritualium* dicit, *a proprio amore, voluntate et utilitate*, et vero zelo animarum inflammemur, tunc piaae preces Deo multo acceptiores fient ac nobis magis frugiferae. Quanto etiam luminis pleniores et ferventiores erunt nostrae quotidianae meditationes et sacri Exercitiorum octidui commentationes, si animo saepe revolverimus, hominum multo maiorem partem [900,000,000] solum verum Deum et quem misit Iesum Christum (1) nondum agnoscere, atque adeo adhuc in tenebris et umbra mortis sedere (2); si etiam nobiscum ipsi cogitaverimus velle Deum *omnes homines.... salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire* (3), et unumquemque nostrum, quoad eius fieri poterit, illis opitulari! Praesertim insignes illae meditationes de Regno Christi, de Incarnatione Verbi, de duobus vexillis, de Dominica Passione, de amore Dei, quam usu fructuosae illico nobis fient, si instituantur ut Franciscus Xaverius noster solebat, qui ex his contemplationibus tantum humanae salutis ardorem concepisse merito censetur!

Porro quantum bonae Provinciarum existimationi, ad maiorem quidem Dei gloriam, conducant labores in Missionibus animose suscepti, iam significavimus, cum de zelo apostolico Ordinis nostri agebamus. Sed idem vel eo confirmatur quod pluribus in regionibus, nominatim Americae centralis et australis, nulla temporum diuturnitate deleri aut obscurari potuit fama praestantium e Nostris virorum qui, divini honoris studio incensi, toti ibi fuerunt in barbaris tribubus Christo lucrandis; quorum propterea gratia, his adhuc temporibus, Societatis nomen maxime in benedictione est.

Nec laudis solummodo fructus inde percipitur, sed, quod pluris interest, laeta solent familiae nostrae afferri incrementa. Id ipsa experientia luculenter compertum est. Certe, uti iam

(1) IOAN. XVII, 3. — (2) LUC. I, 79. — (3) 1 TIM. II, 4.

monuerunt P. Mutius Vitelleschi in litteris die 2 ianuarii 1617 datis (1), et rursus, instaurata Societate, P. Ioannes Roothaan in epistola quam die 3 decembris 1833 *de Missionum exterarum desiderio excitando et fovendo* exaravit, ille quorundam timor, ne videlicet assumptis Missionibus et delegatis illuc idoneis hominibus detrimentum inferatur suis Provinciis, omnino inanis est. Nam « constat sane ex Societatis historia », verissime scripsit P. Roothaan, « eas olim Provincias insignium virorum copia et meritis in Europa floruisse maxime, quae liberaliores sese in sublevandis gentium barbararum necessitatibus, missis eo lectissimorum operariorum manipulis, praestiterunt » (2). Quanam ratione putatis S. Aloisium Gonzagam, adolescentem illum nobilissimum, impulsam primo esse, ut sibi eligeret Societatem Iesu? Historia eius vitae plane testatur, ex lectis litteris quae praeclara Missionariorum in Indiis et Iaponia facinora enarrabant, illud ei obortum esse desiderium Societatis: ergo e concepta notione Missionum. Quot alios adolescentes probe novimus eadem illa cogitatione inductos fuisse, ut sacrae Ignatii militiae sese addicerent! Neque ullum est dubium quin multi iuvenes ingenui, ubi primum viderint a Provinciis americanis plures Missiones ultramarinas suscipi, Societati nostrae nomen daturi sint, qui nunc spe laborum in Missionibus exteris allecti, alio se convertunt.

III.

Explanata iam necessitate Missionum maxima necnon peculiaribus rationibus ferendi auxilii expositis, puto neminem vestrum esse, Reverendi Patres et Fratres in Christo Carissimi, quin ex animo cupiat iis saltem aliquod conferre subsidium. Quomodo autem hoc sanctum desiderium foveri, augeri, opere expleri possit, breviter adhuc indicabo.

Primo quidem liquet nullam rem vere amari posse aut magni aestimari, quae non bene cognoscatur: ignoti enim, ut habet adagium, nulla cupido. Quamobrem curandum est ut quotquot in Societatem ingrediuntur, iam inde a tirocinio cum Ecclesiae

(1) Cf. *Epist. Praep. Gen.* (edit. Rollar.) I, 386.

(2) Ibid. II, 354: *Epistola*, 3 dec. 1833, n. 11.

totius Missionum tum singulariter earum quae Societati nostrae commissae sunt, gloriosam historiam, difficultates, impedimenta, successus cognoscere incipiant. Utilissimum est et valde laudabile (quod in pluribus Provinciis in usum receptum est) super mensam, non solum vitas celeberrimorum inter Missionarios veterum recentiumque interdum praelegi, sed etiam, in modum consuetudinis perpetuae, ex libellis periodicis qui opera Missionum referunt, ac potissimum ex illis qui de omnibus per orbem Missionibus res maioris momenti annuntiant, optima quaeque et scitu dignissima publice recitari.

Verum aliis quoque in occasionibus Nostri ad desideria apostolo consentanea adducendi atque inflammandi sunt, ut in annuis Exercitiis, in triduis, in exhortationibus domesticis. Si hac ratione cogitationes de Missionibus secundum mentem S. Ignatii saepenumero evocabuntur et in memoriam reducentur, continget ut per gratiam Dei eliciatur sancta aviditas animabus infidelium subveniendi, et maturescant divinae vocationes ad apostolatatum inter gentes, Societati Iesu adeo proprium.

Asservantur etiamnum, uti magni pretii monumenta, plura volumina continua in quae olim collectae fuerunt, ad plura quidem millia, epistolae « Indipetarum », eorum scilicet qui ut in Indias mitterentur a Praeposito Generali flagitabant: quo India- rum vocabulo tunc designari solebant Missiones omnes transmari- nae. Et quam impense innumerabiles illi Novitii Scholastici, Fratres laici, Patres Professi et Coadiutores Spirituales, hanc sibi eximiam gratiam implorant! Sunt qui suas preces ter, quater, pluries adhuc, quin etiam novies iterent; orant, instant, obtestantur Patrem Generalem, allatis omne genus rationibus, eaque vi eloquentiae quae solum ex ardentissimo desiderio prodire potest. Quarum epistolarum multae eiusmodi sunt, ut sine lacrimis a nobis legi nequeant: adeo tenerum, excelsum, vehementem Societatis ac vocationis amorem prae se ferunt. Atque inter eos qui ita scripserunt viri sunt vere incliti, ut S. Ioannes Franciscus Regis, S. Franciscus de Hieronymo, Beatus Ioannes de Britto, Venerabilis P. Albertus Mecinski, Venerabilis P. Philippus Jeningen, P. Ioannes Bolland et tot alii. Quantum solatii putamus Praepositos Generales ex illis litteris percepisse, quantopere esse gavisos. quod nunquam deessent qui in campos laborum arduos periculisque plenos mitti possent idque exoptarent!

In restituta quoque Societate eundem revixisse ac refluuisse spiritum, verbis Patris Roothaan lucide commonstratur: « Tan-
tus erat, ait,... ad ultima usque tempora, sociorum ardor longin-
quas illas Missiones exposcentium, ut nunquam potuerit omnium
eas postulantium votis a Praepositis Generalibus satisfieri; et in
aliquibus quidem Provinciis adeo commune id erat ac solemne
omnibus fere Sacerdotibus desiderium, ut vix ullus esset, qui
sacris Ordinibus initiatus missionem sibi ad exterarum regiones
non expeteret » (1). Cuius rei testes itidem sunt epistolae prope
innumerae quas proximo superiori saeculo ad Patrem Genera-
lem scriptas reperimus.

Minime quidem me praeterit, Reverendi Patres et Fratres
Carissimi, e Provinciis Statuum Foederatorum non posse illico
permultos socios detrahi, in sacras expeditiones mittendos: quippe
quae tot Collegiis et Residentiis providere debeant, necnon prae-
claris suis Missionibus in Alaska et inter Indianos. Hac profecto
de causa, usque adhuc paucos tantummodo sodales ex America
septentrionali alibi laborantes videmus. Quam prompti tamen
sint Patres americani ad auxilia Missionibus submittenda, non
sine gaudio intellexi ex alacritate generosa qua, desiderio meo
fulciendi Missionem Bombayensem labefactam vix percepto,
paratissimos sese praestiterunt illam vineae Dominicae partem
ab exitio vindicare. Quae liberalitas mihi spem non mediocriter
auxit fore ut Provinciae Statuum Foederatorum novo per Bea-
tum Ignatium subsidio militantem in Missionibus Ecclesiam ro-
borent, lectissimis scilicet suppetiis ad illos campos apostolici
laboris mittendis. Et re quidem vera cum Societas in vestris
regionibus, Dei beneficio, cito crescat et multiplicetur, est certe
quod confidamus mox plures Patres Fratresque Missionibus ex-
teris addictum iri. Quod eo etiam optabilius est, quia in Mis-
sionibus, praesertim in tota fere Asia, linguarum omnium anglica
utilissima est, ideoque Operarii anglici sermonis gnari pene
ubique prae ceteris expetuntur (2). Cum vero Europa tales Mis-
sionarios iam praebere vix possit, undenam exspectandi erunt
nisi e Provinciis Americae septentrionalis?

(1) Ibid. p. 349: Epist. cit. n. 2.

(2) Scire proderit, inter missionarios sectarum protestantium ex cen-
tenis esse septuagenos (70 %) qui nativa lingua utuntur anglica; inter
catholicos vero numerum valde exiguum.

Divinus Paterfamilias mihi nunc iterum circuire videtur, operarios quaerens vineae suae. Hora velut undecima vobis obviam venit, et placide invitans: *Ite et vos*, inquit, *in vineam meam* (1). Certe non eritis *surdi ad eius vocationem, sed prompti ac diligentes ad explendam eius sanctissimam voluntatem* (2).

Qui ergo hanc Domini vocationem audiverit et firmam conceperit voluntatem vitam suam Missionibus exteris dedicandi, re prius cum Patre spirituali collata, suum desiderium Superioribus aperiat. Et quamvis etiamnum, uti olim fieri solebat, cuique liceat Missiones exterarum directo a Patre Generali postulare, hodie tamen, cum omnes fere Missiones non sui sint iuris, sed certis Provinciis subiectae, satius videtur, nisi id peculiaris ratio dissuadeat, petitiones ad proprium Praepositum Provinciae deferri: qui, re coram Domino considerata, id constituet vel nobis proponet quod ad maiorem Dei gloriam fore censebit.

Ad hoc, quoniam Superioribus fas non est quemlibet arduis illis expeditionibus destinare, conentur candidati Missionum meliora in dies charismata aemulari, atque ita magis magisque digni fieri qui optatam gratiam consequantur. Quare nihil antiquius ducant quam se in palaestra earum virtutum de quibus supra dixi, magno animo exercere, sibiue arma parare idonea. Arma vero, quae in militia Christi potissimum adhibeantur oportet ad liberandas animas a dira captivitate daemonis, ipse Redemptor generis humani commendavit, dicens: *Hoc autem genus non eiicitur nisi per orationem et ieiunium* (3). In quibus simplicibus verbis, Reverendi Patres et Fratres in Christo Carissimi, quantus thesaurus latet divinae sapientiae et scientiae! Discamus inde appetendam nobis esse intimam cum Deo coniunctionem et continuam in rebus omnibus mortificationem, ut per nos exturbari possit *princeps huius mundi* (4), qui in gentes infideles adhuc crudelissime dominatur, quia nondum expulsus per salutarem Christi Iesu doctrinam.

In qua virtutum exercitatione non tantum futuri apostoli recte formantur, sed ipsis iam Missionibus haud parum consu-

(1) MATTH. XX, 7.

(2) Cf. *Exercitia Spiritualia*, secundum praeludium de Regno Christi.

(3) MATTH. XVII, 20. — (4) IOAN. XII, 31.

litur. Quo magis enim incensum illarum precum et mortificationum ad caelum ascenderit, eo copiosius misericordia Domini super Missiones caritati nostrae concreditas descendet. Insuper voluntaria abstinencia et mortificatio nobis, quamvis pauperibus, interdum etiam occasionem optatissimam praebebunt, aliquo saltem modo, stipis conferendae pro Missionibus, ubi, propter opum penuriam, tot animae in discrimine aeternae salutis versantur. Id qua ratione fieri possit, vel saeculares quidam homines commonstrant, qui certas mortificationes sponte assumunt, ac denegant sibi, verbi gratia, delectationem hauriendi fumi tabaci aut quasdam vitae commoditates, ut sumptibus ita circumcisis, facilius et absque rei familiaris damno nummos ad fidem propagandam contribuant. Haud dissimili industria, licet nihil nobis proprium sit, cunctorum tamen studio effici potest ut expensae communes et particulares imminuantur, ac proinde Superiores habeant unde maiores eleemosynas in Missiones conferant.

At non satis nobis esse ducamus, si pectora nostra Missionum studio ferveant; sed et ceteros pari ardore inflammare conemur. Zelus enim est ignis ardens, qui non solum ipse flagrat, verum, suapte natura, alia circumcirca pervadere nititur. In quam sententiam Christus Dominus, humanae salutis restitutor: *Ignem*, inquit, *veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur* (1)? Eadem mente sanctus Pater noster Ignatius filiis suis, ad Missiones profecturis, dicere solebat: « Ite, incendite omnia ». Neque ad alios hoc zelo inflammandos deerunt opportunitates, dummodo iis uti sciamus.

In primis curae nobis sit Missionum rationes verbo et opere assidue commendare, praesertim in concionibus ad populum habendis, ne merito illud nobis obiiciatur, quod insignis quidam laicus, paucis abhinc annis, in quodam Catholicorum conventu in Europa celebrato palam notavit: « Si ego, ait, ex me quaero quoties sacerdotem audierim e suggestu verba facientem de propaganda inter gentes fide, de hoc, inquam, nobilissimo et maxime necessario opere Ecclesiae verae, ad quod omnes et singuli, viri, mulieres, homines adulti et parvuli, efficaciter conferre aliquid possunt, fatendum mihi est: nunquam audivi. De

(1) LUC. XII, 49.

omnibus vitae Christi mysteriis, de omnibus Christi nominibus et titulis edocemur: de Christo, lumine ad revelationem gentium, fere nihil unquam auribus percipimus. Hic quoque valet illud S. Pauli: *Quomodo credent ei, quem non audierunt? quomodo autem audient sine praedicante* (1)? Equidem confido nullo tempore fore ut in vos, Reverendi Patres, cadat talis animadversio. Immo diligenter prospicietis ut Missiones saepe a sacro pulpito fidelibus in memoriam redigantur, atque ut eas etiam pueri, dum christiana doctrina in catechesi imbuuntur, nosse discant et amare. Qua in re, impense peto atque oro ut vos, quippe apostolici Ordinis religiosi, ceteris omnibus praeclari exempli facem praeferatis. Quod si praeterea, morem nonnullarum Provinciarum imitati, conciones circa Missiones recte elaboratas typis evulgabitis, et sic aliis sacerdotibus argumentum et modum de iis disserendi praebebitis, optime profecto de divino hoc opere merebimini.

Singillatim vero id agendum est, ut eiusmodi concionibus Catholici omnis aetatis atque ordinis ad Missionum patrocinium suscipiendum impellantur, de earum conditione et indigentia certiores fiant, intelligantque suum esse iis subvenire. Si modo, occasione data, suaviter quidem ac modeste officii sui commonefiant, et ad partes suas agendas allectentur, ipsi certe, pro ea quae americanae genti tam propria est liberalitate, non gravate, sed libenter et sua quasi sponte auxilia subministrabunt. Quā fit ut sectarum haereticarum asseclae quotannis ingentem vim pecuniae scilicet quinque et vicies decies centena millia [25,000,000] dollariorum, et in sola America centies centena millia [10,000,000] dollariorum laeto animo contribuant? Haec munificentia inde efflorescit, quod in eorum oratoriis aliisque conveniendi locis crebro de Missionibus verba fiunt et de obligatione iis subveniendi.

Nonne rei gravitas postulat nos quoque congruentes industrias adhibere? Ut unam attingam, cum ipsa Ecclesia, Pio X ita decernente, S. Franciscum Xaverium nuper sodalitati et operi Propagandae Fidei caelestem patronum elegerit atque constituerit, valde mihi probaretur si in vestris templis, sacellis, collegiis, dies Indiarum Apostolo sacer instar festi Missionum

(1) *Rom.* x, 14.

celebraretur; quo sollemni die, tum in ecclesiis idoneus concionator de Missionibus adiuvandis coram populo diceret, tum in omnibus sacellis et aulis quo congregationes, confraternitates, sodalitia curae vestrae demandata conveniunt, orationes de gravi hac materia haberentur, quibus cunctorum zelus denuo incenderetur. Neque obstare quidquam videtur, quominus illae consociationes in alio quodam loco profano et convenienti dissertationes de eodem argumento instituendas curent, immo, si ita placuerit, cum concentu et symphonia, cum imaginibus translucentibus proiectis, et id genus aliis: quae conferentiae, uti nunc vocantur, publicae, dum tamen rite agantur, etiam ad fidem et bonos mores in populo promovendos magno usui esse possunt.

Insuper expediret eodem die ubique fieri collectas, quarum proventus Societati Propagationis Fidei attribuerentur. Haec videlicet consociatio, quam Summi Pontifices tam amplis laudibus ornarunt, ac tot tantisque auxerunt gratiis, inter opera pro Missionibus condita principatum obtinet. Idcirco et a Praepositis Generalibus semper maiorem in modum commendata fuit, ut ab A. R. P. Wernz, piae memoriae, qui in litteris ad omnes Provinciales datis, die 13 novembris 1913, cohortabatur ut Nostri opus hoc vere catholicum, et nullo pacto unius alteriusve nationis finibus circumscriptum, propter egregia eius merita, « sive verbis tum publicis tum privatis, sive scriptis, sive magis activa cooperatione » provererent; ita « ut opus tam utile latius diffundatur, abundantioresque in annos eleemosynas accipiat, quibus ei liceat Missionibus catholicis, in dies crescentibus, opportuna auxilia largiori adhuc manu largiri » (1). Quod institutum quo magis vigeat, eo etiam universae Ecclesiae Missiones laetioribus incrementis poterunt augescere. Et sane, cum omnibus Missionibus inserviat, dignum est quod ab omnibus adiuvetur. Hoc tamen nequaquam impedit quominus alia etiam pia opera, Missionibus item perutilia et ab Ecclesia approbata, alantur ac promoveantur, dummodo id spectemus semper, ut secundum hominum indolem animique inclinationem, et pro temporum locorumque conditione, propositum finem efficacissime assequamur.

Ad quem eundem finem conspirent velim tot florentissimae

(1) Cf. *Acta Romana*, 1913, p. 84 sq.

congregationes Beatae Mariae Virginis et consociationes variae quae a Patribus nostris in America reguntur. Hae cum in officia caritatis omni ope incumbere soleant, praesidibus earum suaderi expedit ut, quod in multis sodalitatibus europaeis fructuose effectum est, id ipsi exsequantur: nimirum ut creetur in singulis congregationibus, quatenus fieri possit, « Sectio Missionum ». Talia enim instituta plurimum ad hoc valent, ut exardescat studium animarum salutem acerrime procurandi; ut adolescentes vias rationesque omnes auxiliandi Missionibus expedite perdiscant et re ipsa persequantur; ut denique, adspirante gratia quam Deus impertire solet, atque adiutrice Regina Apostolorum, excitentur vocationes apostolicae.

Ad haec refert tam sodales nostros quam reliquos fideles admoneri, ut omnium gentium conversionem crebro et fervide a Patre misericordiarum implorent. Hoc autem tanto promptius et alacrius praestabunt, quanto saepius in ecclesiis praeter praedicationem, etiam publicae « devotiones » habebuntur pro Missionum prosperitate et aeterna infidelium salute.

Neque omittamus libris atque opusculis edendis et quaquaversus disseminandis diligentem operam impendere. Singulis in Provinciis plures de Missionibus conscribant, sive commentariola evulgent in foliis periodicis, sive res aptiores de thesauro historiae depromant, verbi gratia, vitas insignium Missionariorum, eorum expeditiones, facta egregia et praeclaros successus. Scio equidem et valde laetor Nostrorum aliquos in hoc genere felicissime elaborasse; sed magnopere auctor sum, ut idem fiat adhuc frequentius. Unum exempli causa sufficiat: quam gloriosa prodirent volumina, si colligerentur quae in libellis vestris inscriptis « Woodstock Letters » exstant biographiae, descriptiones singulares et multimodae relationes! At simul nostrum erit talia scripta ita christifidelibus commendare, ut ea ultro sibi comparent, pervolvant et avide lectitent.

Postremo, ut in iis omnibus quae dicta sunt, maiori cum ordine et stabilitate procedatur, hoc mihi valde arriserit, si in unaquaque Provincia (qui mos est nonnullis Ordinibus et Congregationibus religiosis, immo et quibusdam Societatis nostrae partibus) constituatur « Missionum Procurator », scilicet Pater quidam rerum huc spectantium apprimè gnarus et peritus. Cuius munus sit Missionum velut personam agere, maxime earum

quae Provinciae commissae sunt, et hinc quidem opera, progressus, fructus, necessitates fidelibus ac peculiari modo fautoribus et benefactoribus renuntiare, inde vero eleemosynas comparare; Praepositos Provinciales etiam, qui alii aliis succedunt, de earum statu edocere; in universum, omnibus eiusmodi negotiis constanter advigilare ac providere.

Denique finem scribendi facturus, rogo vos, Reverendi Patres et Fratres in Christo carissimi, ut *signa temporum* (1) attente coram Deo consideretis. Cum hoc inaudito bello, ita quidem multi existimant, desinet praesens aetas, ac nova quaedam mundi et Ecclesiae aetas incipiet. In qua nova aetate, nisi nos omnia fallunt, populi Americae amplissimum locum tenebunt, et certo ad Missiones catholicas iuvandas et augendas quam plurimum conferre debebunt. Iam ipso regionum istarum situ id efficitur, ut America sit aptissimum quasi fundamentum ac centrum operum apostolicorum quae in terris christianae fidei adhuc expertibus suscipientur. Quod si quis etiam indolem americanae gentis spectaverit, alacris et industriae ad coepta grandia molienda ac peragenda, negare non poterit omnes ibi numeros haberi, ut America fiat nova veluti patria multorum Christi apostolorum.

Ut autem hac in re divinam voluntatem clare dignoscamus, et ut omnes cum Superiores tum subditi impigre ac generose Dei voluntati cooperemur, supplici assiduaque obsecratione hoc maximi momenti negotium Sanctissimo Cordi Iesu commendemus, illas pulcherrimas preces toto pectore saepe iterantes, quas ipse composuit Summus Pontifex Leo XIII, cum eidem Sacratissimo Cordi universum devoveret genus humanum: *Rex esto eorum omnium, qui in vetere gentium superstitione versantur, eosque e tenebris vindicare ne renuas in Dei lumen et regnum. Largire, Domine, Ecclesiae tuae securam cum incolumitate libertatem; largire cunctis gentibus tranquillitatem ordinis; perfice, ut ab utroque terrae vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parva salus: ipsi gloria et honor in saecula: amen.* Nobis Salvator mundi ex flagranti sua caritate peculiari ratione munus suavissimum demandavit cultum SS. Cordis propagandi: agitedum, tamquam socii Iesu,

(1) MATTH. XVI, 4.

licet servi inutiles, pro viribus conemur nomen eius portare coram gentibus et regibus, ut etiam in vastissimis paganorum regionibus regnum Iesu Christi stabiliatur et Cor ipsius amabilissimum adoretur. Ita fiat!

Vestrum precibus enixe me commendo.

Zizers in Helvetia, die festo SS. Cordis Iesu, 30 iunii 1916.

Omnium servus in Christo
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

13.

11 iulii 1916.

De decreto circa biennium studiorum executioni mandando.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Omnibus liquet, biennium post absoluta studia theologica a S. P. Ignatio (1) praescriptum, et deinceps a Praepositis Generalibus impense commendatum, fuisse decreto 14, n. 9, a Congregatione XXV gravissime confirmatum. Cum autem ex variis Provinciis nuper intellexerim decretum illud non ubique perfecte servari, R.^{am} V.^{am} enixe rogo, ut sedulo executioni mandet quod ita ibidem iubetur: « Provinciales regulariter quotannis, consulto Rectore, Praefecto studiorum, Magistris, suisque Consultoribus, eligant aliquos e nostris theologiae auditoribus, qui probatae sint virtutis et acriori ingenio praediti, eosque ad aliqua ex dictis specialia studia applicent per biennium, vel etiam per longius tempus, si opus erit ». Quare R.^a V.^a cum Consultoribus suis, diligentissime praemonitis, ne ad consulendum imparati veniant, agitare velit quinam e sua Provincia ad biennium destinari possint. In primis autem hortor, ut quaerantur Patres qui profundiori *philosophiae* et *theologiae* studio se totos dedant. Hoc sibi postulare videtur praesens Ecclesiae utilitas et Societatis bonum, adeo ut omnes difficultates quae ob-

(1) *Const.* p. IV, c. 15, n. 3.

stant quominus designentur ad haec studia aptissimi e Nostris, fortiter superari oporteat. De iis vero quae R.^a V.^a hac in re constituerit, me velim accurate certiore faciat.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, 11 iulii 1916.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

14.

25 iulii 1916.

De elencho defunctorum nova ratione edendo in Provinciarum catalogis annuis.

AD OMNES SOCIOS PP. PROVINCIALIUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Animadverterit R.^a V.^a in *Actis Romanis* anni 1914, paginis 101-103, et anni 1915, pp. 100-117, elenchum defunctorum nova quadam ratione conformatum prodiisse, quae Nostris et commoda et grata fore sperabatur. At vero communi utilitati melius adhuc consultum iri videtur, si in Provinciarum quoque catalogis annuis eadem norma deinceps teneatur. Scilicet tabulae vita functorum accurate inscriptum velimus quonam quisque loco natus sit (indicata etiam provincia civili, nisi patria sit urbs princeps et ubique notissima); item ad quem gradum et quandonam promotus, ac reliqua eiusmodi, quae in specimine huic epistolae subiecto exhibentur. Ubi notandum est omitti nomen Provinciae Societatis, praeter quam si quis in Provincia non sua obierit: tunc enim significandum erit ad quam Provinciam is pertinuerit.

Itaque rogo R.^{am} V.^{am} ne gravetur indicem eorum omnium qui in ista Provincia decesserint a die 1 octobris 1915 ad 30 septembris 1916, eo modo qui dictus est, conficere vel conficiendum curare, eundemque in catalogum Provinciae, brevi edendum, suo loco inserere. Quod et insequentibus annis observandum erit.

Hac occasione data, liceat ea in memoriam reducere quae A. R. Pater Wernz, die 1 maii 1909 (1), admonuit de catalogis mittendis « intra mensem a primo die post annuam studiorum instaurationem computandum ».

Humillime commendo me ss. Sacrificiis et orationibus.

Zizers in Helvetia, 25 iulii 1916.

(*Ex commissione*)

ACHILLES GERSTE S. I.

Vice Secretarius.

SPECIMEN CATALOGI DEFUNCTORUM.

P. Aloisius Adroer, nat. Viladeséns (Gerona) 2 oct. 1852, ing. 18 iul. 1870, prof. 4 vot. 2 feb. 1889, ob. Gandia 2 febr. 1915.

P. N. N., nat. Madrid 23 maii 1863, ing. 7 dec. 1878, Coad. spir. 2 feb. 1899, ob. Barranquilla in Columbia 26 mart. 1915. — Prov. Mexicanæ.

P. N. N., nat. Saint-Austremoine Marcillac (Aveyron) 25 iun. 1884, ing. 23 nov. 1901, Schol. approb., ob. Enghien in Belgio 27 april. 1915. — Prov. Tolosanae.

S. N. N., nat. Garliano (Arezzo) 29 oct. 1889, ing. 12 nov. 1906, Schol. approb., ob. in Coll. Ituensi in Brasilia 11 iun. 1915.

S. N. N., nat. Villareal (Castellón de la Plana) 7 nov. 1895, ing. 25 sept. 1914, Schol. nov., ob. Gandia 18 iul. 1915.

C. N. N., nat. Spranden prope Marienwerder in Borussia 7 dec. 1873, ing. 30 aug. 1897, Coad. temp. form. 2 feb. 1908, ob. Holy Rosary Mission in South Dakota 23 iul. 1915.

C. N. N., nat. Vught in Neerlandia 23 sept. 1884, ing. 26 sept. 1904, ob. Nijmegen 9 aug. 1915.

C. N. N., nat. Haubach prope Menzelhofen (Württemberg) 3 mart. 1884, ing. 7 apr. 1914, Coad. nov., ob. Aarhus in Dania 30 sept. 1915.

15.

15 octobris 1916.

De invitandis pueris nostrorum Collegiorum et Scholarum ut secundum intentionem Summi Pontificis ad sacram synaxim accedant.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM.

REVERENDE IN XTO. PATER PROVINCIALIS:

P. Xti.

Cum nuper Summus Pontifex etiam atque etiam significarit

(1) Cf. *Acta Romana*, an. 1909, p. 140.

optare se ut pueri ad ipsius intentionem caelesti epulo reficiantur, velim in omnibus Collegiis ac Scholis nostris invitentur alumni et discipuli ut, die festo Sancti Stanislai vel alio die infra eius octavam, secundum mentem Sanctitatis Suae ad sacram synaxim accedant.

Hanc epistolam ne gravetur R.^a V.^a statim cum Rectoribus omnibus communicare.

Commendo me ss. Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 15 octobris 1916.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

16.

8 decembris 1916.

De epistola circa nostros libellos periodicos.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM.

REVERENDE IN XTO. PATER PROVINCIALIS:

P. Xti.

Epistolae a me scriptae de libellis nostris periodicis exempla aliquot ad R. V. hodie mittenda curavi, quot videlicet sufficere visa sunt, ut singulis Collegiis ac praecipuis Residentiis et Missionibus singula, Domibus vero Scriptorum plura tradantur. Confido autem fore, auspice Virgine Immaculata, ut omnia ad maius Dei obsequium redundant.

Praeterea his litteris subiectum est Rescriptum S. Congregationis quo, certis sub conditionibus, facultas sacri faciendi Missionariis nostris navigantibus ad decennium prorogatur.

Commendo me ss. Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die festo Immaculae Conceptionis, 8 decembris 1916.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu

Nota. Rescriptum quo conceditur facultas celebrandi in itinere maritimo vide in *Actis Romanis*, an. 1906-1910, p. 13.

17.

8 decembris 1916.

De nostris libellis periodicis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Libellos periodicos qui in restituta Societate, post conditam *La Civiltà Cattolica*, fere ubique exorti sunt, experientia constat « ad gloriam Dei et universalis Ecclesiae bonum », cui Societas unice inservit (1), spectatis horum temporum conditionibus, multum conferre posse. Quare operae pretium duxi nonnulla de peculiari fine nostrorum periodicorum, de eorum scriptoribus et adiutoribus, tandem de ipso moderatore colligere et cum R.^a V.^a communicare, ut laeti fructus quos commentarii illi iam reddunt, divina gratia adiuvante, uberiores in dies proferantur. Verum ea potissimum periodica hic ante oculos obversabuntur quae, cultis totius civilis societatis viris destinata, quaestiones diversi generis agitandas suscipiunt; non item ea quae vel pietatis alendae gratia, ut Nuntii Sacratissimi Cordis Iesu, vel duntaxat scientiae amplificandae, ut *Analecta Bollandiana*, eduntur, vel denique certae hominum classi accommodantur, ut sacerdotibus in Hispania *Sal Terrae*.

Ad finem igitur eiusmodi libellorum quod attinet, in memoriam revocare iuverit, scopum praecipue hunc esse, ut lectores in confusa huius aetatis opinionum colluvie, discant omnia secundum veritatem cernere et diiudicare, viam unicam quae ad verum progressum, ad prosperitatem et pacem humanae consortionis ducit, clare agnoscant, atque amore erga sanctam Matrem Ecclesiam et Sedem Apostolicam, infallibilem omnium magistram, roborentur et usque magis afficiantur.

Quamobrem opera in primis danda est ut principia fidei et ethicae christianae, quae ad solvendas quaestiones in praesenti exortas faciunt, et viris cultis scitu sunt magis necessaria, perspicue, varie, apte enucleentur, atque in omni eruditionis genere strenue defendantur; quaecunque etiam ab Ecclesia sive prae-

(1) Cf. *Const.* Prooemium in Declarat.

scripto sive commendatione tantum proposita fuerint, accurate explanentur et illustrentur. Deinde falsarum notionum et doctrinarum pericula a lectoribus promptissime arcere oportet, illas, etiamsi specie boni occultentur, tempestive ubique detegendo, et solida non minus quam efficaci ratione refellendo; idque eo magis quod Societati semper laudi fuit inter primos patefacere atque insectari errores. Et quamvis cavendum sit ne calami acerbitate cuiquam iusta offensionis causa praebeatur, pari tamen studio providendum est ne lenitas dicendi fortitudinem enervet, qua omni pravae opinioni, undecunque proveniat, serena, sed simul aenea fronte resistere necesse est. Denique lectores etiam de universo motu et progressionem scientiarum, litterarum, artium, non tantum accurate et sobrie certiores fiant, verum etiam in his ita erudiantur ut sua recte factis et dictis laus appareat, quidquid devium sit in aliorum excogitatis aperte denotetur, et via recta, ubi opus est, cum modestia et dexteritate commonstretur. Huc quoque spectant iudicia de novis libris ferenda, non quidem omnibus, sed iis qui maioris momenti et utilitatis sunt; quos singulari diligentia examinari et aestimari oportet, ut sententia nostra sit omnino tuta. Res vero politicae, secundum Instituti praescripta, ne tractentur.

Porro cum periodica nostra et mentes illuminare et voluntates movere debeant, non sufficit lucubrationes cum intima sanae doctrinae cognitione et apposite ad temporum postulata confectas esse; sed forma quoque, sermonis elegantia et materiae varietas eae sint oportet, quae eruditos nostrae aetatis attrahant, dum tamen ne in stilo quidem hodiernis aberrationibus quidquam concedatur; modus autem res proponendi tam prudens tamque consentaneus personarum et locorum conditionibus, ut revera ad legentium animos pertingat. Quemadmodum igitur vitandum est ne solum iucundioribus et levioribus commentariolis lectores alliciantur, ita cauto etiam opus est ne iidem, et laici praesertim qui ope nostra maxime indigent, ob difficilioris materiam aut obscuram dictionem taedio afficiantur.

Haec si tenebimus, sponte continget ut in singulis regionibus libellus noster periodicus « sit atque habeatur a quam plurimis dux quidam et magister, qui in quaestionibus continue emergentibus suppeditet regulam sentiendi cum Ecclesia, et pa-

lam faciat principia catholica, unde in controversiis excitatis pendeat solutio, veritas manifestetur, errores... detegantur » (1).

Ex iis quae diximus patet officium hoc scriptorum et plurimi putandum esse, et arduum assiduumque laborem postulare, ut ipsi non quomodocunque (adversabatur enim S. Ignatius omni mediocritati), sed plene et absolute satisfiat. Pondus autem diei et aestus ferre eorum prae ceteris est qui stabiles sunt scriptores; e quibus cum moderatore quasi unum corpus efficitur. Hos oportet viros esse delectos, qui, praeter alias dotes ad finem consequendum requisitas, plerumque philosophia et theologia scholastica ad mentem et rationem S. Thomae optime informantur, ut commentationes nunquam a recta semita sanae doctrinae deflectant. Inter hos ordinarios scriptores communis periodici componendi labor probe dispertiatur; insuper sua cuique provincia in scribendo assignetur.

Attamen fieri nequit ut pauci Patres libello edendo unice addicti omnia ad ipsum rite concinnandum necessaria per se ipsi praestent. Singulae enim quaestiones theologicae, philosophicae, scientificae, humanisticae, historicae, paedagogicae, artisticæ, ut scienter ac penitus enodentur, tractari debent a viris harum rerum, quantum fieri potest, peritissimis; quandoquidem non alii quam excellentes seu « specialistae » scriptis nostris existimationem pariunt aluntque, et quaevis abstrusiora amoene simul et solide proponere sciunt, ut exemplo maximorum periodicorum saecularium monemur. Immo nisi talibus hominibus argumenta eiusmodi committuntur, vix spes insignis fructus adesse potest. Quapropter, cum inter stabiles scriptores tot viri in diversis disciplinis versati praesto esse nequeant, adiutores in Provinciis ad quas libellus pertinet, vel etiam in aliis, diligenter quaeri convenit, eosque ad scribendum allectari, variisque deinde rationibus ad prosequendum iuvari. Nec prohibetur, si ita Superioribus visum fuerit, quominus aliquando ab externis qui sint plane idonei, dissertationes accipiantur.

Quo melius vero scriptores nostri munere suo fungantur, meminerint hunc etiam scribendi laborem, cuius utilitatem sanctus Pater Ignatius suo divina luce collustrato adpectu iam praeviderat, et beatus Petrus Canisius tanti fecerat ut de domo

(1) Videatur *Ordinatio* R. P. WERNZ *de novo libello periodico in America Septentrionali publicando*, in *Acta Romana*, an. 1906-1910, p. 164, n. 1.

scriptorum condenda iam tum cogitaret, esse vere apostolicum, atque spiritu apostolico suscipiendum esse. Sane hic zelus animarum acuet ingenii aciem, et vires addet ad officium recte constanterque exsequendum. At si quibus aliquando secundum inferiorem naturam id minus gratum forte videbitur, cum alias ob causas, tum maxime quod calami apostolatus non tam cito quam apostolatus vivae vocis fructus suos palam ostendat, ii recordentur granum frumenti eo uberiores fructum laturum esse, cumque perpetuum, quo perfectius mortuum fuerit. Saepe omnes, fusis ad Divinam Sapientiam precibus, partem quisque suam et sociorum necnon universi operis progressum et incrementum Deo commendent. Assidua quoque disciplinae religiosae custodia suique abnegatione largius in dies caeleste auxilium sibi conciliare studeant.

Restat ut de moderatore seu directore pauca dicam. Ipsius ante omnia est consilio et opera sodalium enixe curare ut finis, quem Societas in hoc scribendi genere spectat, quam cumulatissime obtineatur. Itaque otium necessarium habeat ad omnes libelli res attente considerandas, ut cuncta probe ad eum finem ordinare possit. In primis necessitates temporum diligenter exploret et cognoscat; futura etiam pericula, quantum in se est, prospiciat, ut lectores praemuniantur. Deinde argumenta de quibus agendum erit, inter viros apprime peritos, quos supra dixi, sagaciter distribuat. Quaecumque vero iuris publici fiunt, pro rei gravitate exactissima censura recognoscenda curabit, secundum communem R. Patris Beckx *Ordinationem* et iuxta propria instituta, quae sedulo observanda erunt (1).

Ipsos scriptores eorumque labores moderator omni ratione adiuvet ac sustentet. Instrumenta studiorum, ut S. Ignatius monebat, libenter suppeditet; bibliothecae instruendae conservandaeque sedulo consulat, ac liberalis sit in libris optimis pro utilitate praesenti et bono communi comparandis; animum omnibus augeat. Et quanquam scriptoribus cavere debet, ne cura animarum distraherentur, qua sensim officio desint, nihilominus intelligat moderatum laborem apostolicum interdum susceptum spiritui et corpori prodesse, immo non parum ad bene scribendum conducere. Vacationes insuper aliquas, ut vires reficiantur, exempli gratia tempore autumnali, iisdem concedi plerumque convenit.

(1) Cf. *Ordinatio* R. P. WERNZ, loc. cit. p. 170, n. 11.

Directoris quoque est Patri Provinciali, cuius monita et consilia fideliter sequetur, necessitates commissi sibi operis exponere, ut is tempestive, quoad poterit, viros ad id muneris aptos assignet vel in posterum praeparet. Tandem foveat moderator utilem cum externis consuetudinem, eandemque ceteris scriptoribus, quantum opus sit, facilem reddat, eos verbi causa, cum adsit ratio vere iusta, ad conventus scientificos ipsis convenientes et fructuosos mittendo, impetrata prius Superiorum facultate, et regulis nostris ibidem diligenter servatis. Haec cum viris gravioribus communicatio saepe valde utilis, immo necessaria est, ut non tantum munus quisque suum recte obire possit, verum etiam ut mens cito dignoscere discat quasnam quaestiones attingi et quo modo eas dilucidari expediat, ad animos veritate imbuendos. Itidem usui fuerit cum aliis id genus Societatis periodicis arctiore necessitudine coniungi, ut mutuam sibi operam praestent, et omnium experientia studioque singuli proficiant. Quem ad finem, pace restituta, directores vel horum legatos in unum locum convenire forsitan abs re non fuerit, ut coram inter se agant de ratione insignem illum calami apostolatium ad maiorem Dei gloriam impensius in dies promovendi.

Et haec sunt quae in praesenti de periodicis nostris eorumque scriptoribus et moderatoribus indicanda esse censui. Ad extremum Nostros omnes, nec solum Praepositos Provinciarum, verum etiam reliquos Superiores et subditos hortari velim, ut quidquid possunt ad tam praeclarum opus provehendum, tum ob rei ipsius momentum, tum ob amorem Societatis, libenti animo conferant. Quamvis enim libelli periodici non sint eo sensu proprii alicuius vel quarundam Provinciarum quasi earum nomine in lucem prodeant, re tamen vera hisce temporibus ad Societatis auctoritatem ac bonam famam augendam vel minuendam vehementer faciunt, et primo quidem fere loco in iis regionibus ubi eduntur. Hinc magni refert ut omnes, pro virili parte, ad maius Dei obsequium periodicis favere et opitulari studeant.

Commendo me ss. Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, 8 decembris 1916.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

18.

25 decembris 1916.

Principia et normae quaedam de operibus socialibus.

AD PRAEPOSITUM PROVINCIAE CASTELLANAE.

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. Xti.

Cum dubia de operibus socialibus, quae R.^a V.^a die 27 ianuarii huius anni ad me retulerat, diligenter expendissem, utile duxi hoc argumentum paulo fusius persequi; unde factum est ut, aliis occupationibus urgentioribus interim distentus, nunc demum rescribere possem. Revocatis itaque in memoriam principiis secundum quae labores nobis proprii seligendi sunt, indicabo quomodo Nostri cum doctrina, tum usu, seu, ut aiunt, theoretice et practice, opera socialia adiuvere possint, et quamnam eorum partem capessere; denique circa religiosam disciplinam Patrum qui in iisdem versantur, animadversiones quasdam adiciam. Patet autem me tantam tantique momenti materiam nolle his litteris exhaustire, at solum, pro re nata, documenta nonnulla proponere, quae R.^{ae} V.^{ae} aliisque ad opera eiusmodi in sua Provincia rite ordinanda et provehenda usui fore in Domino confido.

1. Cum ministeria nostra omnia ad finem Societatis attingendum ordinari debeant, hic ante oculos nostros etiam in operibus socialibus suscipiendis obversetur oportet. Iam vero finis Societatis, ex Formula Instituti Bullae *Exposcit debitum* Iulii III inserta et ex *Constitutionibus*, alius non est quam cooperari aeternae saluti animarum ad maiorem Dei gloriam, et regnum Dei ubique terrarum propagare ad imitationem Domini Nostri Iesu Christi. Proinde ea, quibus ad finem nostrum assequendum utimur, sunt praesertim ministeria quae directe ad bonum *spirituale* proximorum spectant: praedicatio, exercitia spiritualia, puerorum et rudium cultura, Sacramentorum administratio, non exclusis tamen operibus misericordiae christianae, « prout ad Dei gloriam et commune bonum expedire » visum fuerit.

Hac via Dux noster supremus Patrem suum caelestem glorificavit in terris et opus suum complevit, regnum Dei praedicando, Apostolos informando, caritate summa vitam pro nobis

profundendo. Hac via Patres nostri res tam mirabiles pro Dei gloria perfecerunt; hac via et nos procedere necesse est. Haec verbi divini praedicatio et caritatis exemplum semper efficacissima erunt, ad mundum Christo lucrificandum; quamvis enim per se videri possint infirma, tamen adnexam habent gratiam omnipotentem: « Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti, et pertingens usque ad divisionem animae ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, et discretor cogitationum et intentionum cordis » (1). Sunt fermentum quod, saevitiis et persecutionibus incassum furentibus, totam massam corrupti imperii Romani pervasit, quodque eandem vim hodie retinet ut salvet nationes et regna, quae a Christo defecerunt. Ad haec munia rite obeunda Nostri ante omnia instituendi sunt; in hoc prae ceteris incumbamus semper et ubique, ut animas Evangelio imbuamus, erudiamus ad omnem virtutem, atque interius regenerandas curemus. Hominem non habeo, dixit ille paralyticus. Homines non habemus, dicit mundus hodiernus languens et tabescens. Hos homines formemus, mentes lumine fidei supernaturalis illustrando, igne divino animos incendendo, ex sacro pulpito, in confessionali, in Exercitiis, in Missionibus; iuvenes in Collegiis educando, fideles utriusque sexus in Congregationibus nostris; sanam doctrinam per libros spargendo, ut quo vocis apostolatus permanere nequeat, eo calami apostolatus perveniat. Tunc, cum divina gratia, nos etiam haud parum conferemus ad numerum virorum et mulierum augendum, qui, cum de hoc mundo non sint, licet in hoc mundo, praelia Domini sciant praeliari.

Quo officio ut apposite fungi possimus, necesse est, ut exemplo Domini Nostri nosmetipsos rebus mundanis ne admisceamus; quapropter S. Pater Ignatius in *Constitutionibus* (2) praescripsit, ut quoad eius fieri poterit, a negotiis saecularibus abstinereamus, quippe quae vocationi nostrae contraria essent, et nos vel a spiritualibus avocarent et terrestribus implicarent, vel animos aliquorum a nobis alienare possent. Huiusmodi sunt res politicae, administrationes rerum temporalium, causae iudicariae etc., quemadmodum Congregationes et Praepositi Generales accuratius exposuerunt.

(1) *Hebr.* iv, 12. — (2) *P.* vi, c. 3, nn. 7, 8.

At non solum occupationes saeculares, sed etiam ministeria quaedam pia et spiritualia S. Pater Noster in Societatem non admisit vel filiis suis interdixit, sicuti chorum, officia cantata, curam stabilem animarum, curam monialium, quae plenam nostram libertatem in eo eligendo quod ad maiorem Dei gloriam conducit, minuerent. Quamvis enim finis Societatis, secundum quem nos omnia metiri oportet, sit latissimus, tamen ex natura rei consequitur etiam a quibusdam rebus bonis temperandum esse, ut hunc finem *quam amplissime* obtineamus. Idcirco iam inde a Societatis primordiis, cum P. Hieronymus Natalis, pro munere sibi a S. Patre Ignatio demandato, Provincias visiteret ad *Constitutiones* promulgandas, Nostros saepius monebat, non omnia opera per se bona et Ecclesiae ac fidelibus utilia posse ob hanc solam rationem a nobis suscipi, nullo habito ad nostrum statum et Institutum respectu. Monitum profecto sapientissimum, cuius memoriam Praepositi Generales crebro renovarunt; velut R. P. Claudius Aquaviva, qui (anno 1583) prudenter notabat: « Velim omnibus Nostris persuasum esse non omnia caritatis officia a Nostris suscipienda, neque gratum esse Deo, ut suscipiantur; sed ea tantum, quae Instituto, quod nobis utique ab illo donatum est, consentanea sunt ». Hinc etiam occupationes quaedam temporibus nostris valde salutares, quae tamen suapte natura mentem nimis distrahunt, rebus mundanis implicant, in religiosa disciplina servanda impediunt, plerumque a nobis non sunt assumendae. Ita Benedictus XV, cum R. P. Vicarium cum selectis Patribus totius Congregationis benigne admisisset, aperte pronuntiavit, ephemerides catholicas (los diarios) necessarias quidem his temporibus esse ad Ecclesiae eiusque iurium defensionem, magnam proinde laudem essetribuendam optimis viris catholicis, qui eis conscribendis darent operam; ast opus hoc a viris religiosis omnino esse alienum, cum eos ab interna recollectione praeter modum avocaret. Idem dicendum de aliis similibus.

2. Secundum haec principia, adhibitis etiam regulis, sapientia et prudentia plenis (1), quas S. Pater Ignatius de seligendis laboribus statuit, decernendum erit, an et qualem partem in operibus socialibus habere nobis liceat.

(1) Cf. *Const.* p. VII, c. 2, D, E, F.

Opera haec nostra aetate maximi momenti esse ad Ecclesiae et civilis societatis salutem in dubium vocari non potest; immo ex solutione quaestionis quae dicitur socialis, sors hodiernarum societatum magnam partem pendere videtur. Quare Summi Pontifices, qui ex alta specula conditionem humani generis intuentur, catholicos iterum iterumque hortati sunt ut iis in rebus versarentur, uti videre est in Encyclica Leonis XIII *Rerum Novarum* et in pluribus documentis Pii X. Etiam Benedictus XV iam episcopos et clerum identidem stimulavit, ut hisce laboribus se darent (1). Rursus autem constat opera haec eiusmodi esse, quae facile curam negotiorum saecularium afferant, et cum rationibus politicis coniungantur; quin immo interdum acres inter ipsos catholicos disceptationes provocent; ex quo iam apparet, quam caute in iis nos gerere debeamus.

In universum videtur auxilium, quod a Nostris pro operibus socialibus expetitur, duplex esse; unum, ut ita dicam, theoreticum, alterum practicum. Primum a nostra vocatione alienum non est: in hoc consistit, ut dilucide exponamus principia iuris naturalis, leges Ecclesiae, doctrinas atque monita Summorum Pontificum circa actionem socialem et catholicam, simulque ostendamus, quomodo haec principia ad solvendas varias quaestiones practicas adhiberi oporteat, ut in omnibus apte agatur. Tanta est hodie confusio idearum, ut vel ipsi viri boni haud raro ne prima quidem principia bene perspecta habeant; unde in dirimendis implicatissimis controversiis facile graves errores, cum non levi damno causae catholicae, committuntur. Sic Suarezius, De Lugo, si nostra aetate viverent, profecto has quaestiones diligenter tractarent et scriptura persequerentur. Enimvero hisce temporibus iam aliquot e Nostris huiusmodi opera conscripserunt, e quibus plurimus fructus perceptus est. Omni laude dignum foret, si etiam in Provincia Castellana unus alterve studio scientifico huius materiae se dederet, exempli causa, in Universitate Bilbaensi. In Universitate nostra Chicagiensi iam

(1) Cf. epistolas, 22 maii 1916 ad Andream Card. Ferrari, Archiepiscopum Mediolanensem ceterosque provinciae eccles. Mediol. praesules: 5 iulii ad Iulium Card. Boschi, Archiepiscopum Ferrariensem, et archiepiscopos atque episcopos Flaminiae regionis; 1 augusti ad R. P. D. Bernardum Archiepiscopum Bogotensem ceterosque Columbiae archiepiscopos et episcopos etc., in *Acta S. Sedis*, VIII (1916) 261, 309, 311.

a pluribus annis praelectiones de sociologia habentur et nuper in nostra Universitate Fordhamensi Neo-Eboraci scholae propriae de hisce disciplinis institutae sunt. Qui vero Patres iis addi-
cuntur, philosophia et theologia scholastica, atque ethica christiana solide informati sint; insuper praesentem statum quaestionum socialium penitus pernoscere studeant, ut rite de iis iudicare possint.

Quae vero est nostrorum temporum conditio, considerare summopere oportebit, ne ullo modo fovere videamur dimicationem inter varias societatis classes, legi christianae ex toto contrariam. Quod tamen non impedit, quominus omnibus vera principia tradamus; omnibus quippe debitores sumus, omnibus veram Evangelii doctrinam annunciare debemus; quo patebit nos unice Dei causae servire. Id tamen semper fiat magna cum caritate et prudentia; nam saepe efficacius ad triumphum veritatis proficiemus, dextere et gradatim errores dissipando, quam eos aspere et duriter impugnando. « Multa adhuc habeo vobis dicere, sed non potestis portare modo », monebat Dominus noster Apostolos (1). Imitemur eius exemplum, paulatim secundum hominum locorumque adiuncta veritates explicando, donec lux plena fulgeat. Silentio vero praeterire principia quaedam vera et recta unice propter humanum nescio quem respectum, id esset nocivum et sanctae causae cui servimus et iis ipsis quibus prodesse volumus. Ea ratione in spiritu veritatis et caritatis christianae procedendo, efficaciter etiam conferemus ad concordiam catholicorum, quae Ecclesiae tanti momenti est, nobisque bonorum omnium animos conciliabimus, iuxta mentem sancti Patris Ignatii, « quandoquidem Instituti nostri est, sine cuiusquam offensione, quantum fieri potest, omnium in Domino commodis inservire » (2).

Quoad res feret, praestabit quaestiones mere iuridicas et oeconomicas aliis potius disceptandas relinquere, quamvis nostrum sit in iis quoque certa principia christiana declarare et tueri; a politicis vero quaestionibus attingendis prorsus refugiamus.

Praeter opera magis scientifica etiam libri, opuscula, elucubrationes variae de hac materia utiliter scribi poterunt, quae

(1) IOAN. XVI, 12. — (2) *Const.* p. VI, c. 3, n. 8.

captui plurimorum sint accommodata. Iuvabit quoque interdum indicare et exemplis demonstrare quo pacto consociationes mente christiana condendae sint ac moderandae. Quidquid vero a Nostri in lucem edatur, quantulacumque res sit, prius debita censura examinetur a viris, ut S. Pater sapientissime praescribit, « sana doctrina et claro iudicio in ea scientia praeditis » (1).

3. Difficilius est definire quomodo nos practice huiusmodi operibus adlaborare possimus. In casu quidem a R.^a V.^a proposito agi constat de operibus per se optimis, quippe quae a Reverendissimo Nuntio Apostolico, ab Eminentissimo Cardinali Primate et Episcopis plurimi aestimari dicantur, qui etiam desiderant, ut totis viribus promoveantur et spiritu christiano imbuantur. At quaeritur quid nobis in his liceat iuxta vocationem nostram et intra fines a Iure nostro prudentissime constitutos.

Primo omnino cavendum « ne Nostri vel rebus temporalibus administrandis vel politicis tractandis ullo modo sese immisceant », sicuti Congregatio XXIV, d. 20, n. 4 praecipiebat, cum « virorum Congregationes ac praesertim operariorum coetus pro Instituti nostri ratione instituendos et fovendos » summopere commendaret. Haec sunt negotia saecularia, de quibus S. Ignatius dicit ne viri Societatis « ea ullis precibus adducti obeunda suscipiant, vel illis se occupari sinant » (2); ac proinde Superiores diligenter advigilare debent, ne Nostri specie boni quandoque decepti talia capessant. Et ad procurationem rerum temporalium quod attinet, aequè prohibita esse censeatur, seu quis ita eam sibi assumit, ut pro tribunalibus in iudicium vocari possit, seu consilio suo negotiis ita reapse interest vel ea ductu suo ita moderatur, ut moralis, sicut aiunt, responsabilitas ipsi merito tribuatur.

Inde secundo consequitur ut Nostri plerumque vetentur iis consociationibus actionis socialis praeesse, quae non solum religiosam, sed etiam oeconomicam utilitatem per se et proxime consecantur; nec refert utrum directe an oblique praesides vel moderatores eiusmodi coetuum agere videantur. Ceterum id ipsis operibus multo magis conducit; nam compertum est ea tunc solum reapse florere et optatos pro christiana republica fructus edere, quando idonei viri saeculares, collatis viribus,

(1) *Const.* p. III, c. 1, n. 18. — (2) *Const.* p. IV, c. 3, n. 7.

eorum curam susceperint. Hi enim rerum temporalium usu et peritia nobis longe antecellunt, easque propter auctoritatem suam rationesque cum multis contractas melius promovere possunt ac stabilitatem ipsis conferre, sine qua nihil vere magni perficitur. Praeterea experientia pariter usque adhuc docuit ac docet nos in operibus nostrae vocationi haud consentaneis, maximo virium impendio et iactura ad consumptionem usque, fere incassum quasi per noctem elaborare. Hos equidem labores passus dicerem magnos, extra viam tamen Instituti nostri factos, in quibus aggrediendis nobis videlicet deest divinae illustrationis lumen et amplissima Dei benedictio, quae etiam miseris conatibus nostris efficaciam praestat, cum in ministeria vocationi nostrae propria incumbimus.

Haec dicta magis adhuc tenenda sunt, quotiescumque de operibus socialibus feminarum commodo institutis agitur, quorum proximam gubernationem piis et idoneis matronis relinquendum esse, aliis etiam gravissimis rationibus suadetur. Illae matronae multo melius quam Nostri horum negotiorum muliebrium indolem et naturam norunt, ea felicius tractant eisque apta remedia efficacius adhibent.

His itaque exclusis, amplius adhuc campus nobis patet, in quo secundum vocationem nostram consociationibus illis navemus operam. Et primo quidem nihil obstat quominus Nostri, qui rerum eiusmodi vere periti sint, consilio suo prudenti, in coetuum illorum sive institutione sive regimine sacerdotibus, vel saecularibus viris, vel feminis sint adiutores. Quomodo autem hoc auxilium praeberi possit, saepe ex locorum etiam conditionibus iudicandum est. Hoc unum notabo, Nostros utiliter graves viros et mulieres, exempli gratia sodales nostrarum Congregationum, qui ad id idonei videantur, opportune hortari, instruere, iuvare posse, ut talia opera instituunt, labore sustentent, consilio dirigant, pecunia foveant, auctoritate qua pollent promoveant; agitur enim de aeterna salute plurimorum, qui nisi in bonos coetus cooptentur, insidiis inimicorum ad impios attrahentur, ubi brevi et fidem amittent et morum corruptela depravabuntur. Ea ratione aliquot e Nostris insignia beneficia catholicis consociationibus sive virorum sive mulierum detulerunt; verbi gratia P. Bartholomaeus Sandri (1) in Italia, cuius vita, uti spero, brevi

(1) Vita functus an. 1898.

typis edetur. Simili industria iam primi nostri Patres, cum civitates Europae peragrarent, varios coetus pro necessitate illorum temporum condebant, quorum moderationem optimis sacerdotibus committebant.

Insuper poterunt Nostri in id genus consociationibus munere consiliarii, aut capellani vel assistentis vel moderatoris, ut dicunt, spiritualis fungi, si Superioribus, omnibus conditionibus bene ponderatis, ita videbitur. Eorum erit potissimum in haec duo animum intendere: ut omnia quae ad hos coetus pertinent iuxta Ecclesiae mentem et decreta ordinentur et informentur; quare oportet ipsos eiusmodi rerum satis esse gnaros; deinde ut singuli socii germano spiritu christiano et solida pietate imbuantur. Propterea sodales per instructiones eorum intellectui accommodatas in rebus fidei confirment, bene moratos esse doceant, ad Sacramenta frequentanda alliciant. Ad hunc finem, ut patet, plurimum conducent Exercitia spiritualia operariorum, Congregationes, scholae opificum, quae in aliquot Hispaniae domibus tam salutariter institutae sunt, et alia huiusmodi. Solidam etiam devotionem erga SS. Cor Iesu propagare ne desistamus, in quo iustitia et pax divino splendore singulariter refulgent. Hinc divino Cordi etiam opera socialia, ubi licet, dedicemus, quod tum operibus tum nobismetipsis magno emolumento erit.

Cum opera quae socialia dicuntur implexa valde sint, quippe quae ex una alterave parte cum omni ferme rerum genere cohaereant, et incauti in errorem facile deduci possint, peculiari cura et Nostris et saecularibus in memoriam redigere oportet, supremam moderationem actionis socialis christianae ad Summum Pontificem et Episcopos pleno iure pertinere. Nostrum igitur est sub eorum ductu iisdem laborem impertire, eorum voluntatem penitus exploratam habere ac studiosissime efficere, ut normae ab ipsis traditae animo libenti ab omnibus excipiantur atque operibus singulis a nobis susceptis efficaciter adhibeantur.

Praetermissis autem normis quae ab Ecclesia statuuntur, deficiente spiritu christiano, neglecta solida pietate, in vanum laborant, qui aedificium sociale christianum exstruere contendunt, et assimilantur « viro stulto », ut verbis utar Salvatoris nostri, « qui aedificavit domum suam super arenam; et descendit pluvia,

et venerunt flumina, et flaverunt venti, et irruerunt in domum illam, et cecidit, et fuit ruina illius magna » (1).

4. Restat ut adhuc pauca de disciplina religiosa addamus. Per se liquet Patres qui operibus socialibus quacunque ratione operam navant, eodem atque alios modo omnibus in rebus subiectos esse debere Superioribus, regulas ordinemque domesticum observare, in virtutum solidarum et spiritualium rerum studium incumbere. Immo de his maiorem prae aliis sollicitudinem gerant oportet, cum eiusmodi labores sua natura singulare periculum effusionis ad exteriora comparent, quod certe gravius evadet ex incuria debitae obtemperationis, disciplinae et spiritus interni. Accedit quod illa opera singulari benedictione divina indigent, ne duntaxat vanam splendoris speciem, temporarium aliquem successum, quoddam materiale bonum pro operariis quaeramus, quae non proderunt ad humanam societatem secundum christiana principia intus renovandam.

Hinc manifestum fit tantummodo religiosos vere et solide spirituales talibus operibus addicendos esse: si qui autem minus recte se gerunt, eos tempestive esse removendos. Tempestive, inquam, quia quo magis his laboribus implicati fuerint, eo difficilius inde avocantur, nec absque damno ipsorum operum, famae Societatis et subditi ipsius, atque cum detrimento haud levi pacis et boni spiritualis, quod omnino cavendum est.

Peculiaris circa obedientiam difficultas in quam incurrunt Nostri laboribus socialibus occupati, non raro inde oritur, quod Superiores locales intricatas id genus quaestiones, quae longam experientiam et studium serium requirunt, nondum satis cognitae habent; unde accidere potest ut vel illos Patres sibimetipsis omnino permittant, vel consilia dent quae rebus agendis non congruant, immo forte adversentur; atque ita efficitur ut subditi vel liberiori agendi modo assuefiant vel fiduciam erga Superiores amittant. Quare necesse est Provincialem ipsum, consiliis prius cum Superiore collatis, certa statuta seu modum se gerendi approbare et illis Patribus praescribere, ac Superiores edocere, quid ipsis agendum sit in dubiis occurrentibus.

Equidem id maxime optandum esse duxerim ut prudens atque in his rebus scientia et experientia instructus Pater a

(1) MATTH. VII, 26, 27.

Provinciali designetur, quem Nostri, tum subditi, tum Superiores consulere tuto possint, aut etiam debeant in difficultatibus quae exoriantur. Iam Suaresius bene notaverat fieri non posse ut omnes in omnibus disciplinis versati essent; at Societatem curare debere, ut haberet viros in singulis vere excellentes, ad quos alii recurrerent. Quiddam simile de ministeriis quoque et variis laboribus iure merito dixerimus. In his etiam praesto sint viri doctrina et rerum usu conspicui, quorum auxilio si prudenter Nostri usi fuerint, multi errores evitabuntur et opera nostra per totam Provinciam efficacius promovebuntur. Sic P. Carafa Superiorem volebat unum praesidere Missionibus dirigendis; sic in maioribus Provinciis aderat studiorum Praefectus pro Collegiis externorum, qui Praepositum Provinciae in scholis visitandis et studiis ordinandis iuvabat; sic etiam pro Congregationibus Marianis, pro operibus socialibus Pater peritus destinari potest, cuius consilio et actu tam Superiores, quam subditi utantur. Quod si contingat plures e Nostris simul in quodam opere versari, unus hoc in genere magis exercitatus, iudicii maturitate et prudentia praestans, designetur a quo ceteri, tanquam ab officiali sibi a Superiore praestituto, proxime dirigantur.

Ad ordinem domesticum quod attinet, unum adhuc animadvertatur; scilicet aliquas exceptiones, quae tantum abest ut regulam generalem infirmant, ut eam roborent, propter rationes graves concedi licebit et oportebit; ex. gr. ut interdum serius domum redeant: at nullo pacto permittendum, ut talia sine debita facultate fiant. Quando autem domum serius solito repetunt Nostri, semper saltem virum saecularem fidum ad ianuam usque nostram comitem secum habere curent; quod viros religiosos omnino decet, apud externos reverentiam parit et malevolos detractores compescit. Cum Cracoviae his coetibus socialibus aliquam operam navarem, experientia comperi saeculares homines huius nostrae regulae prudentiam optime intelligere, ex eius observantia aedificationem capere, idque obsequii genus nobis libenter exhibere. Si qui Patres in consociationibus feminarum iuvandis occupantur, ipsi et Superiores singulari cura provideant, ut sapientissima Instituti praescripta quantum fieri potest accurate observentur, ne fama Societatis in discrimen vocetur, prouti iam non semel evenit, quamvis ne minima qui-

dem nostra esset culpa, praeter negligentiam observandae regulae.

Et haec sunt quae ad dubia a R.^a V.^a de operibus socialibus proposita respondenda esse censui. Spero Nostros, si normas hic descriptas secuti fuerint, et spiritum vocationis nostrae fideliter conservaturos et non parum ad progressum actionis socialis catholicae collaturos esse. Cum autem agatur de quaestionibus, quae societati humanae maximi sunt momenti, lumine fidei illustrandis, et de animis e gravissimis periculis integritatis fidei et morum eripiendis, nemo non videt, hic campum laboris nobis omnino proprii patere, debitis tamen cautionibus excolendum; in quem Provinciales, secundum principia a S. Patre nostro statuta, eo aptiores operarios mittere debent, quo universalior fructus sperari potest, et quo magis hic campus in aliquibus regionibus a catholicis est derelictus. Patres vero ad eam culturam delecti, sui ipsorum penitus obliti, assiduo studio et labore, zelo constanti et caritate plena, tanto se muneri dedant; neque ullis unquam fracti difficultatibus animum despondeant, quandoquidem opus Deo gratissimum obeunt, qui ipsos semper adiuvabit, et parva beneficia, fratribus tributa, copiosa mercede, remunerabitur.

Commendo me ss. Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die festo Nativitatis D. N.

25 decembris 1916.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Christo
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

19.

an. 1916.

Instructio de tabaci fumo ad aliquas Provincias diverso tempore an. 1916 missa.

Servetur praescriptio a R. P. Beckx b. m. sapienter statuta: « Fumus tabaci non permittatur nisi ex consulto medici et adhibitis cautionibus ne propagetur ».

1. Tota difficultas est in recte adhibendo illo « *ex consulto medici* »; nam qui fumum haurire cupiunt, facile medicum sibi

obsequentem reperiunt. At hoc rarius accidet si serio teneantur quae praecipiunt *Constitutiones* (1): medicus sit a Superiore designatus, vir gravis et vitae religiosae gnarus, qui non aegrotis, sed Superiori respondeat et cum illo rem decernat. Fortasse his normis circa infirmos non semper satisfacit, et inde multa incommoda oriuntur. Si tandem fuerit a medico remedium tabaci praescriptum, certa ac bene definita *mensura* praestituatur; tabacum vero sufficiens non gravate subministretur et a solis Superioribus, nec permittatur ut id a saecularibus suppeditetur. Ii qui iam fumum ducere solent, denuo a medico explorari poterunt: et iudicio Provincialis iudicandum relinquitur an aliquid contractae consuetudini indulgeri expediat necne, qua in re decernenda ad severitatem potius inclinet.

2. Fumi usus, sub conditionibus tantum permittatur a PP. Generalibus iam saepius impositis: scilicet *a*) id fiat in suo cuiusque cubiculo, generatim cum nemo adest, non autem coram aliis, nec Nostris neque externis; hinc patet Nostris haud licere fumum haurire cum in publicum prodeunt. *b*) Noverit preterea unusquisque sibi vetitum esse aliis tabacum porrigere.

3. Curandum ut Nostris *persuadeatur* quantum saecularis hic mos Societatis Iesu sodales dedeceat, nisi vera certaue premat necessitas. Qua de re si serio meditentur coram Crucifixo, utique afficiantur pudore. Saeculo decimoseptimo eadem omnino rationes atque hodie e valetudine petitae afferebantur a multis ad homines imitandos qui in mundo degunt, in usu pulveris tabaci per nasum sumpti; unde etiam apparet quantopere nos phantasia decipiat. PP. Generales pro aliquibus Provinciis Italiae, Hispaniae, Lusitaniae et Indiae id vetuerunt sub praecepto obedientiae. Remedium adeo severum adhibere nolo; at cum P. Nickel omnes Provinciae socios obsecro et obtestor in Domino ut memores religiosi status nostri, necnon mortificationis, quam iuxta Apostolum circumferre debemus in corporibus nostris, quantum fieri potest ab usu huius pharmaci seu illecebrae abstineamus. Infirmus tentet potius antea alia medicamenta, quae vix deesse possunt, ad vitam hanc mortalem convenienter statui nostro propagandam, et semper sat diu vivemus si iuxta Institutum sat bene (2).

(1) Cf. p. III, c. 2, G.

(2) Habeas integram R. P. Nickel hac de re *Ordinationem*: « Usum ta-

Non parum praeterea R. V. iuvabitur ad malum hoc suaviter et efficaciter extirpandum, si prudentissimum S. Francisci Borgiae consilium sequutus, aliquibus maioris auctoritatis Patribus persuaserit ut consuetudini fumo utendi valedicant; verba enim movent, exempla trahunt. Praesertim Missionarii et Concionatores, quorum est Christum crucifixum mundo praedicare, etiam hac in re se mortificatos esse ostendant. Non convenit ipsos mundo conformari, sed magis quam alii sibi cavere debent ab omnibus quae mundum sapiunt.

baci P. Mutius et P. Vincentius p. m. (ut mitiores prohibitiones praeteream) sub praecepto sanctae obedientiae in variis provinciis Italiae, Hispaniae, Lusitaniae et utriusque Indiae vetuerunt, nisi cum facultate Provincialis ex praescripto medici sumendum foret. Tunc vero non in publico, sed in cubiculo, nemine praesente, sub eodem praecepto sumendum statuerunt. Et quamvis P. Vincentius relaxandum alicubi certis de causis praeceptum censuerit, tamen prohibitum ibi esse voluit sub poena flagellationis publicae in triclinio, spatio quo recitetur psalmus *De profundis*. Quocirca quamvis gliscenti huic malo in Provincia ista cum offensa tam domesticorum, quam externorum, si ego quoque remedia severiora adhiberem praecepti vel alia, nihil alieni ab exemplo maiorum aut ratione agerem, tamen confisus virtute nostrorum isthic et alacri obedientia, qua, supra id quod dico, facient, malo omnes obsecrare et obtestari in Domino, prout hisce enixe facio, ut memores religiosi status et decentiae illius, necnon mortificationis, quam iuxta Apostolum circumferre debemus in corporibus nostris, ab omni usu publico istius seu pharmaci seu illecebrae se omnino abstineant. Quod si quis privato eius usu ad morbum depellendum indigerit, non aliter illudumat quam cum facultate Provincialis, et ex praescripto medici, et solus in cubiculo, prout alias statutum est. Tentet potius antea alia medicamenta, quae vix deesse possunt ad vitam hanc mortalem convenienter statui nostro propagandam, et semper sat diu vivemus, si iuxta Institutum sat bene. Quod ut certius consequar, prout in aliis provinciis statui, Provinciales et Consultores Provinciae in informationibus tam ad gradum, quam ad gubernandum, ad tempus, et donec aliud moneamus, inter alia puncta significant, an is, de quo agitur, contra hanc nostram ordinationem tabacum aliquando in publicoumat, vel etiam privatim sine facultate, aut debitis cancellis ».

20.

31 decembris 1916.

Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu in-
eunte anno 1917.

A. R. P. N.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

PRAEPOSITUS GENERALIS

A die XI februarii MCMXV.(Interim: *Maison St. Jean, Zizers, Grisons, SUISSE*).*Via S. Nicola da Tolentino, 8 — ROMA.*

- P. Franciscus de Paula Nalbone, *Assist. Ital., Sup. Ro-*
mae, Praef. val., Exhort. dom. (Roma) . . Prov. Sic.
- P. Eduardus Fine, *Assist. Gall., Admon., Praef. spir.,*
Conf. dom. Prov. Lugd.
- P. Rudolphus van Oppenraaij, *Assist. Germ., Conf. dom.* » Neerl.
- P. Iosephus Barrachina, *Assist. Hisp., Exhort. dom.,*
Conf. dom. Prov. Arag.
- P. Hermannus Walmesley, *Assist. Angl., Conf. dom.* » Angl.
- P. Thomas Gannon, *Assist. Amer., Conf. dom.* . . » Mar.
- P. Petrus Tacchi Venturi, *Secr. Soc., Script., Revis. gen.*
libr. Praef. lect. ad mens. (Roma) Prov. Rom.
- P. Alfredus Maertens, *Proc. Gen., Praef. spir., Conf.*
dom. (Roma) Prov. Belg.
- P. Balthasar Wilhelm, *Min., Subst. Secr., Proc., Praef.*
sac. dom. Prov. Germ.
- P. Beccari Camillus, *Postulat. gen. causar. NN. Ven.*
et Beat., Cons. Comm. pont. pro codif. iur. can.,
Script. (Roma, in Univ. Greg.) Prov. Rom.
- P. Cassiani Ingoni Iulianus, *Subst. Secr., Catech. FF.*
Coad., Expl. med. FF. Coad. per vices . . Prov. Ven.
- P. Gerste Achilles, *V. Secr. Soc., Revis. gen. libr., Praef.*
lect. ad mens. Prov. Belg.
- P. Kleiser Alphonsus, *Subst. Secr.* » Germ
- P. Quintana Fidelis, *Subst. Secr., Praef. bibl., Expl.*
med. FF. Coad. per vices Prov. Cast.
- P. Schmitt Ludovicus, *Adiut. Secr. Soc.* (Exaten bij Bae-
xem, Holland, L.) Prov. Germ.

COADIUTORES.

- Baguñá Narcissus, *Aman., Adiut. Praef. bibl., Ianit. 2., Cur. electr., ad dom., Soc. exeunt.* (Roma). Prov. Arag.
- Banquells Ignatius, *Soc. 1. A. R. P. N. Gen., Aman., Aedit., Visit. noct., ad dom.* Prov. Arag.
- Beckmann Godefridus, *Soc. 2. Adiut. Secr. Soc.* (Exaten). » Germ.
- Beristáin Ioachimus, *Soc. 2. A. R. P. N. Gen., Aman., Cust. vest. et lint., ad dom., Soc. exeunt.* . Prov. Cast.
- Celli Augustus M., *Soc. 2. Proc. Gen., ad dom., Soc. exeunt.* (Roma) Prov. Rom.
- Del Vecchio Vincentius, *Aman., Ianit., Infirm., Excit., Tons., ad dom., Soc. exeunt.* Prov. Rom.
- Grau Theodorus, *Aman., Praef. tricl., Vis. med. et exam., ad dom., Soc. exeunt.* Prov. Arag.
- Iannarelli Philippus, *Sart., Cust. vest. et lint., Tons., Visit. mat., ad dom., Soc. exeunt.* (Roma) . Prov. Rom.
- Lo Jacono Iosephus, *Empt., Coq., Disp., Cell., Excit.* (Roma) Prov. Sic.
- Oteiza Esdras, *Praef. tricl., Comp. mss. et libr., ad dom., Soc. exeunt.* (Roma). Prov. Cast.
- Prieto Iosephus, *Soc. 1. Proc. Gen., ad dom.* (Roma). » Cast.
- Przewlekly Franciscus, *Coq., Disp., Cell.* » Galic.
- Visser Franciscus Xaverius, *Aman., Ianit. 1., Infirm., ad dom., Soc. exeunt.* (Roma). Prov. Neerl.
- Weidinger Ioan. Bapt., *Aman., Aedit., ad dom., Soc. exeunt.* (Roma) Prov. Ven.
- Wenzel Iosephus, *Soc. 1. Adiut. Secr. Soc.* (Exaten). » Austr.

CHRONICON SOCIETATIS IESU

ANNO 1916.⁽¹⁾

1 ian. — R. P. Paulus Dell' Olio Praepositus Provinciae Romanae renuntiatur.

2 ian. — In templo Domus Professae Bilbaensis, Provinciae Castellanae, 401,900 sacrae hostiae distributae sunt anno 1915. Singulari laude digna videtur Sodalitas puerorum a B. M. Virgine et S. Stanislao nuncupata: e quingentis, quibus illa constat, circiter 150 quotidie et 340 diebus festis ad sacram synaxim devotissime, magna fidelium admiratione, accedunt.

Duo Patres Provinciae Castellanae, speculis meteorologicis Habanensi et Centumfocensi in insula Cuba addicti, a Reipublicae magistratibus in urbem Washington, Statuum Foederatorum caput, superiore anno exeunte missi, ut eorum nomine et auctoritate americano conventui, quem dicunt scientifico, interessent, magnam inter doctorum frequentiam non minus eorum exspectationi fecerunt satis, quam Societati laudi fuerunt.

3 ian. — Superior Residentiae et Domus Exercitiorum S. Martin, Abord-à-Plouffe, Provinciae Canadensis, refert anno verrente 1915 viros 998 Exercitiis Spiritualibus ibi operam dedisse, e quibus numerabantur 21 iudices vel causidici, 30 medici, 33 tabelliones, 26 magistri, 40 sacerdotes, quorum unus erat episcopus. Anno 1914 adfuerant 840. — Intra praesentem vero annum 1916, uti postmodum rescivimus, numerus ad 1045 crevit, commovente experientia quam late dimanet eiusmodi Exercitiorum utilitas, non ad eos solum quibus traduntur, verum etiam ad ipsorum familias, immo ad parochias et civitates.

8 ian. — Provinciali Castellano facultas datur accipiendi a RR. DD. Episcopo magnificum templum S. Francisci Palenti-

(1) Retenta est hoc etiam anno norma dudum statuta inserendi in *Chronico* ea solum scitu digniora, quae sive ad Curiam allata sive ab hac in Provincias missa sunt. (Cf. *Acta Romana*, a. 1913, p. 49 sq.).

num (Palencia) et emendi prope illud aream ad Residentiam extruendam.

— Summo solatio fuit Patri Nostro rescire non deesse in ditione Mexicana, multis licet calamitatibus afflicta, vocationes ad Societatem; immo tres electos iuvenes, quorum parentes viae multorum dierum expensas solvere potuerunt, in Domum Probationis Loyolaeam Provinciae Castellanae missos fuisse. Respondit tamen nullum candidatum ob solam pecuniae ad iter in tirocinium capessendum necessariae penuriam esse removendum, si vere idoneus haberetur.

11 ian. — Res Missionis Bengalae Occidentalis, Provinciae Belgicae, omnem expectationem superant. Largiores funduntur a christifidelibus eleemosynae et Collegia magis quam antea florent, cum multi iuvenes propter bellum in Angliam mitti non possint. At contra hominum penuria valde sentitur.

15 ian. — Cum per Rempublicam Guatemala Praepositus Provinciae Mexicanae iter institueret, nonnullos ecclesiasticos viros invenit qui suavissimam adhuc memoriam servant Patrum Societatis, quibus ante annum 1871 magistris in Seminario usi erant. Omnibus praeibat D. Ignatius Prado, Ecclesiae Metropolitanae decanus, cui, expulsa Societate, templi nostri cura demandata fuerat. Ab annis quadraginta quinque illud administrat, in ipso pias sodalitates a nostris Patribus olim erectas sollicite conservat et fovet, Sanctorum nostrorum cultum promovet, et Societatis nomen in futuram progeniem studiosius transmittit. Huic viro de Nostris optime merito litteras, grati animi testes, Pater Noster dedit.

— Anno superiore exeunte, 39 alumni Collegii Bostoniensis Seminarium archidioeceseos, 26 alii tirocinium Societatis ingressi sunt. Ibidem multi ex discipulis quotidie, plurimi singulis hebdomadis, fere omnes prima cuiusque mensis feria sexta eucharistico pane refici solent. De eodem Collegio, hoc anno 1916 vertere, certior factus est Pater Noster, adolescentes 19 in Domum nostram Probationis mense iulio admissos fuisse. Ad Seminarium vero clericorum transaturi erant 29. — Speratur fore ut novae aedes, iam prope absolutae, mense octobri a Nostris habitari possint.

16 ian. — Missio Peruvio-Aequatoriana, Provinciae Toletanae, in duas dividitur, et Aequatoriana praeficitur R. P. Franciscus de la Cruz, Peruviana R. P. Ildephonsus del Olmo.

17. *ian.* — Litteris ad Provinciales Hispaniae missis urge-tur, ut consociatio a S. Raphaele, demigrantibus Hispanis tuen-dis condita, perfectius constituatur, atque consilia a R. P. Wernz b. m. ea de re sapienter data confirmantur. Constat huic operi tam utili perficiendo nonnullos Patres strenue adlaborare eosque iam fructum non poenitendum messuisse, copiosiore in dies certo percepturos.

— Sodalitas Deiparae Virginis apud Domum Professam Valen-tinam Provinciae Aragoniae instituta, quae plures e primoribus et summis magistratibus adscitos sibi habet, de re christiana optime meretur: quippe, praeter alia laudabilia opera, sedulo prospicit ut boni mores formentur et custodiantur; quaecunque vero in ludis scaenicis, ephemeridibus et aliis id genus rebus ad animos depravandos proferuntur, strenue impugnat: insuper scholam nocturnam duobus abhinc annis aperuit, ubi iuvenes commercio addicti in studiis et religione colendis adiuvantur, eamque iam obeunt auditores ferme nonaginta.

21 *ian.* — Libenter annuit Provincia Castellana voto RR. De-legati Apostolici in Republica Venezuela, uti videlicet duo sal-tem Patres e Societate Seminario episcopali in urbe principe Caracas attribuantur: quod consilium ab E.^{mo} Cardinali a Se-cretis Status Patri Nostro commendatum fuit. Sic via in regio-nem illam, iamdiu nobis clausam, aperitur.

25 *ian.* — In Residentia Kolomyiensi Provinciae Galicianae Socii inter medios tormentorum bellicorum strepitus, benignis-sima Dei providentia mire protecti, in solitos labores incumbunt. Ope cuiusdam consociationis catholicae, iuvandis pauperibus institutae, cui Nostrorum unus praeest, factum est, ut a die 17 mensis septembris 1914 ad hoc usque tempus 130.754 prandia gratis apponi potuerint.

— De Collegio Campiano Pratocanensi (Prairie du Chien), Pro-vinciae Missouriianae, nuntiatur novum aedificium, « Aula Mar-quettensis » (*Père Marquette Hall*) nuncupatum, die memoriae Beati Edmundi Campion sacro, a RR. DD. Schwebach, Episcopo dioeceseos Crossensis sollemni pompa inauguratum esse. Sacra cerimonia absoluta, RR. DD. Dunne Episcopus Peoriensis, Col-legii quondam alumnus, ad confertam multitudinem concionem habuit.

27 ian. — Apprime fructuosae et RR. DD. Episcopo acceptissimae sunt conciones catecheticae, quae in templo Domus Professae Matritensis, Provinciae Toletanae, singulis hebdomadis feria IV, solis viris habentur. Horum fere quadringenti adesse solent, quos inter non pauci professores lycaeorum et gymnasiorum aliique docti. Lectionibus vero sacris die dominico tanta interest fidelium multitudo, maxime virorum, quantam aedes capere potest. Eas complures clerici frequentant, et praesertim alumni theologi Seminarii Conciliaris.

30 ian. — Opera nostrorum Patrum et alumnorum Collegii Seminarii Viganensis (Vigan) in Missione Philippina, Provinciae Aragoniae, florere maxime dicuntur; Vigan, v. g. et per suburbia viginti coetus catechetici, in quibus, multa protestantium admiratione et catholicorum lactitia, amplius tria millia puorum ac puellarum doctrinam christianam solide edocentur, constituti sunt.

13 feb. — Patribus Residentiae Klagenfurtensis Provinciae Austriae R.^{mus} dioeceseos Praesul, datis humanissimis litteris, singulares gratias agit quod plurimos eosque saluberrimos labores in proximorum salutem sustinuerint.

14 feb. — Ex exercitu Belgico laeta de nostris perferuntur. Ut vitae castrensis periculis occurratur, haec fere remedia adhibentur. Dies aliquot liberos nacti in domum nostram se recipiunt, ut rebus spiritualibus vacent et vita communi reficiantur; in castris quoque inter se vicini saepe conveniunt. Omnes, iis etiam qui versantur in acie, aliquo studio occupantur. In « Centro Instructionis » autem variae habentur scholae quarum tres a singulis audiri debent; praesto est bibliotheca 500 librorum. Sacerdos unus (ad hoc a militia hucusque immunis) omnium superior est: ad singulos (sunt autem 130 numero) tertia fere quaque hebdomade scribit; singulos qui ad frontem stipendia merent, semel in mense invisit. Omnes bis in mense per « folium volans » hortatur atque simul de rebus nostris certiores reddit. Iis aliisque praesidiis muniti, longe plures, Deo iuvante, in his adiunctis insolitis insolitos fecerunt in virtute progressus et ceteri omnes satis constanter in via perfectionis ambulant. Nec nostri capellani tantum, sed Scholastici quoque et Novitii non pauci, hortando, docendo, bibliothecas instituendo, et maxime quidem vitae exemplo, veri apostoli effecti sunt. Hinc su-

periores ecclesiastici scribere eos « inter bonos omni exceptione maiores » esse; capellani militares et ipsi militum praefecti Iesuitas potissimum a ducibus adiutores petere; immo sacerdotes saeculares Institutum nostrum, Regulas, Exercitia Spiritualia ideo cognoscere velle, quod nostros inde spiritum illum hausisse persuasum habeant.

15 febr. — Vindobonae in Austria « Unio iuvenum catholicorum », in qua numerantur amplius ducenti sodales, laetos fructus edit. Societas illa, cuius robur sunt duae Congregationes, altera maior, altera minor, ope viginti quinque magistrorum, quos e suis consortibus elegit, officinam ad centum pueros artibus instruendos et scholam musicae pro aliis ducentis moderatur. Ibi frequentes catecheses et conciones habentur.

19 febr. — R. P. Franciscus a Paula Nalbene, Italiae Assisens, ad mentem Patris Nostri, in Helvetia degentis, firmum Romae domicilium figit.

21 febr. — Bonam Societatis opinionem augere pergit summa fama Patris Alphonsi Rodriguez, viri ab immortalis opere *de christiana perfectione* clarissimi. Vallisoleti (Valladolid) in Hispania annus ab eius obitu trecentessimus cerimoniis religiosis ac literariis exercitationibus celebratur. In foro etiam ubi, uti quidem traditum est, eius domus natalis prostabat, lapis ex marmore, praeclara inscriptione incisus, memoriae incliti ascetae dedicatur. Singulis sollemniis actibus frequens illustrium viro-
rum concio interfuit; absentes vero quatuor Hispaniae Cardinales scripta honorifica miserunt. Per huiusce anniversarii diei occasionem, in aliis quoque regionibus plures lucubrationes Rodericium pro dignitate collaudarunt: e quibus clarius eluxit quam immerito aliqui de insigni auctore disserentes, nonnihil de existimatione eius detrudere conati fuerint.

22 febr. — R. P. Franciscus a Paula Nalbene, Italiae Assisens, a Patre Nostro in Provinciam Venetam mittitur Convictus Universitariorum Patavini Visitor.

25 febr. — Collegii Pacensis (La Paz, Bolivia) Missionis Peruvianae quaedam opera valde laudantur. Patres enim trecentos sexaginta alumnos pietate et literis rite instituunt. Praeter alia munia sacra naviter administrata, doctrina christiana in scholis publicis fere omnibus, atque in Collegio militari traditur. Vigent piae Sodalitates SS.^{mi} Cordis Iesu pro optimatibus, Sancti

Ioseph pro opificibus, B. M. Virginis pro puellis et Apostolatus Orationis pro feminis.

1 mart. — Benedictus XV kalendis martiis huius anni epistolam ad P. Iosephum Bardoux, Provinciae Lugdunensis, *Scholae Apostolicae* Lanciensis (Lanzo prope Taurinum) moderatorem dedit, anno quinquagesimo exeunte, post Scholam primum Avenione apertam. Romanus Pontifex praeclara P. Albericum de Foresta, eius Instituti auctorem conditioremque, laude prosecutus, id genus operis inter alia iuvandis Evangelii praeconiis subsidia singulariter effert, eo quod praecones ipsos rite fingat atque conformet, et iam bene multos eosque probe instructos in omnes barbariae plagas dimiserit.

5 mart. — Fertur, apud Collegium Messanense Provinciae Siculae « Militum Circulus » summo omnium ordinum plausu a Nostris institutus esse, ad quem militiae adstricti frequentissimi, avidi conservandi mentis cultum et pietatis fervorem, quotidie sub vespere conveniunt.

12 mart. — Studiorum instaurationem in Seminario Bonaërensi (Buenos Aires), curae Patrum Aragoniensium iam pridem commissio, splendide cohonestavit hoc anno promulgatio decreti a Summo Pontifice dati die 23 decembris, quo, supplicante Reverendissimo archidioeceseos Antistite, eidem Seminario potestas fit conferendi gradus academicos in philosophica et theologica disciplina.

18 mart. — Collegium-Seminarium Pastense, in ditone Columbiana situm, anno 1897 attributum fuerat Missioni Aequatorianae, quia ab huius Superiore facilius visitari poterat. Nunc autem, sublata magna ex parte itinerum difficultate, decretum hodie est illam domum Missioni Columbiana adiungendam esse eiusque Moderatori subiiciendam.

19 mart. — R. P. Aloisius Yabar Superior Regularis Missionis Brasiliae Centralis, Provinciae Romanae, nominatur.

— D. Ioachimo Espinosa, viro piissimo et Domus Professae Valentinae in Provincia Aragoniae benefactori insigni, grati animi causa, participatio meritorum Societatis conceditur.

21 mart. — Edictum prodiit, quo omnes religiosi Ottomanii in Libano degentes, si pertinent ad Ordinem vel Congregationem cuius sedes primaria extra fines Imperii est, iubentur vinculum quodvis cum Instituto suo intra dies octo abrumpere, eiusque

vestem deponere; magistratibus vero praecipitur ut eorum conventibus, scholis aliisque locis potiantur. Decreto illo dissolvuntur nostra domicilia Missionis Syriacae in Libano, et Fratres Coadiutores qui in eis manebant, non habent quo se recipiant.

At posterioribus litteris significatum est plerosque Fratres dispersos revocari potuisse, ut cum Patribus viverent, sparsi quidem et extra domos. Remanent in Missione circiter Patres 24 et Coadiutores temporales 36, fere omnes ex Syria oriundi.

29 mart. — Praepositus dispersae Provinciae Mexicanae, cum se in Americam Centralem contulisset, aliquos e suis ibi commorantes invisurus, iucundas de rebus nostris litteras ad Patrem Nostrum dedit, quarum summa haec est: quamlibet Rempublicam, e multis quae in illo terrae tractu sunt, lustrasset, ubique superstitem adhuc vivacemque Societatis famam se audisse, et quamvis illa a triginta vel quadraginta annis eas relinquere coacta fuisset, ardentissimum incolarum desiderium illius iterum habendae percepisse; in Republica El Salvador duas domos priore anno constitutas, id est Seminarium episcopale cum adiuncto templo S. Ioseph in ipsa urbe principe San Salvador, et Residentiam in vicino oppido Sancta Tecla, prospere conservari: copiosos enim frugum manipulos a Patribus ibidem colligi; in Republica Nicaragua, accepisse se Granatae (Granada). Residentiam cum scholis certa spe obiecta optimi fructus. Quae ita a P. Provinciali peracta fuerant, ea Pater Noster die 13 maii rata habuit.

31 mart. — 52 Patres, 13 Scholastici, 1 Coadiutor temporalis, Provinciae Germaniae, solvunt ex Missione Bombayensi, belli causa in Europam ab Anglis convecti. Remanent in India 48 Patres et 17 Coadiutores, e quibus 9 sacerdotes et 15 rei domesticae Adiutores in intimam regionem relegati.

3 apr. — Congregatio Mariana auditorum publicae Universitatis Glascuensis (Glasgow) in Anglia, cui etiam duo lectores academici nomen dederunt, moderantibus Patribus Collegii S. Aloisii valde floret. Discipuli eiusdem nostri Collegii in scholasticis periculis apud externos magistros faciendis maxime excelluerunt.

5 apr. — Rector Domus Probationis Sault-au-Récollet, Provinciae Canadensis, scribit Nostris in ea regione, quae est eius incolarum magna fides, omnia Societatis nostrae experimenta

subire posse: quare, die quinto decimo proximi mensis maii, duodeviginti Novitios, binos, peregrinatum per varios pagos et urbes tractus Quebecensis ituros esse.

11 apr. — Hodie a S. Rituum Congregatione scripta nuper recognita Servi Dei P. Gonsalvi Silveira M. iudicantur.

17 apr. — Praeposito Provinciae Castellanae permittitur transferre Collegium Guardiense in urbem Vigo, quod quidem et utilissimum videbatur cum ipsius Collegii prosperitati, tum Patribus e dispersa Provincia Lusitana, qui in aedibus Guardiensibus consident, et RR. DD. Episcopo necnon RR. Nuntio Apostolico vehementer in votis erat.

23 apr. — Ad aedes Collegii Tampani, Provinciae Neo Aurelianensis, ipso die Resurrectionis D. N. Iesu Christi, primum sacrum factum est in sacello quod pia quaedam matrona, 5000 dollariorum de suo persolutis, pro Nigritis exstruendum curaverat.

26 apr. — Compostellae, in Provincia Castellana, ab E.^{mo} Cardinali I. M. Martino Herrera templum S. Augustini nobis perpetuo utendum sponte et benevolentissime traditur; a Municipio autem aedes huic templo continentes, pro domo nostra, ab illo sat dissita, commutandae offeruntur. Ad utrumque negotium rite conficiendum facultas datur.

5 maii. — Permittitur Provinciali Castellano ut studia commercialia in Collegiis Gegionensi (Gijón) et Vicensi (Vigo) instituantur, dummodo tamen id onus cum honore Societatis a Nostris sustineri possit, et humaniorum litterarum studium quam diligentissime promoveri pergat.

10 maii. — Ex alumni Collegii Germanici-Hungarici ii qui hoc anno ultimum studiorum curriculum emensi sunt, extremum laureae periculum felicissime superarunt, cum quidam ex ipsis Vindobonae in academia doctorum plausum promeritus sit, Oeniponte vero duo summa cum laude (inter eos deinde adnumerati qui Romae aureum Pii X numisma sortiti sunt), totidem alii cum laude, reliqui autem bene probati fuerint. Relatum quoque est, exulem alumnorum coetum pietate, studio et servandis quoad eius fieri potest regulis consuetudinibusque propriis non parum commendari.

— R. P. Petrus Bianchi, Provinciae Castellanae, Zizerium advenit, de peracta a se visitatione Missionis Columbianae cum A. R. Patre Nostro coram acturus. Qui ingenti animi gaudio ac-

cipit quantopere religiosa disciplina inter Patres et Fratres illius Missionis vigeat, quam strenue etiam et quanto divinae gloriae emolumento in Collegiis ceterisque vocationis nostrae operibus iidem elaborent.

11 maii. — Bis centenaria S. Francisci de Hieronymo ab eius obitu commemoratio Cryptalaeis (Grottaglie) in oppido agri Tarentini, Provinciae Neapolitanae, splendide celebratur. Initium die 28 mensis aprilis a dedicando sollemniter eiusdem S. Francisci templo, per hanc occasionem eleganter instaurato, factum est. Novendialia deinde multitudo cum ad precandum tum ad sacramenta suscipienda pene incredibilis frequentavit, maximo cleri favore et auxilio. Pecuniam ad 12000 libellarum, festis agendis insumptam, omnem fidelium pietas, stipe collecta, illico erogavit.

Festo die, qui fuit 11 mensis maii, inter solemnia et confertam hominum coronam puellula sexennis, albis vittis velisque contexta, divinam Hostiam ex concepto voto, si e diro morbo convalesset, tunc primum susceptura ad aram, cunctis stupentibus, processit. Hanc S. Franciscus, iam desperatam, superiore mense ianuario ad vitam restituerat. Res iuris publici facta est. His quidem sollemnibus finem imposuit dies 21 mensis maii. At singulis deinceps diebus dominicis plures viciniae populi ad templum atque aedes S. Francisci peregrinatum venerunt.

13 maii. — Elpasi (El Paso), in urbe Status Texani Americae Septentrionalis, Victorianus Huerta, militiae dux, qui Rempublicam Mexicanam ante ultimos tumultus aliquandiu gubernaverat, hodie, opera adiutus Patris Socii Praepositi Provinciae Mexicanae, omnibus morientium auxiliis munitus, et facta publica fidei catholicae professione, religiose obiit.

14 maii. — Praemissis in triduum Spiritualibus Exercitiis, opifices 1400 et amplius e Circulo Catholico, quem Burgis (Burgos) in Provincia Castellana quidam Pater rerum socialium peritus condidit ac normis curisque sapientibus regit, hunc diem Patrocinio Sancti Ioseph praecipuo cultu dedicant. Sacrosancto Christi Corpore vescuntur, intersunt divino sacrificio sollemniori ritu oblato, laudationem augustissimi Patroni audiunt; tum in eiusdem honorem, religiosa pompa instituta, ac magna civium multitudine comitante, effigiem eius per urbis vias circumferunt.

15 maii. — Permulti adolescentes Belgae admitti petunt in

Collegium S. Stanislai, ab ipsis Patribus Belgis ad filios profugorum colligendos educandosque in urbe Barmouth primum, deinde in oppido St. Leonards-on-Sea erectum. Ex illis tamen non nisi ii seliguntur, qui ante bellum alicuius e Collegiis nostris vel ecclesiasticis erant alumni. Ita efficitur ut spiritus inter pueros optimus vigeat maiorque eorum pars quotidie ad s. Communionem accedant. Plures etiam Societati nomen dederunt.

15 mai. — Alumni Collegii Bilbaensis, Provinciae Castellanae, qui iuri poenali student, coram frequenti et illustri civium corona disputarunt de domibus quae noxiis adolescentibus corrigendis destinatae sunt; idque adeo feliciter ut et ipsae dissertationes magno plausu exciperentur, et efficax desiderium condendae Bilbaoeiusmodi domus in auditoribus excitaretur.

24 maii. — Superiori Missionis Columbiana, Provinciae Castellanae, venia datur instituendi Scholam Apostolicam, Collegio Metellinensi subiectam, et probatur Residentia Ocañae condita.

6 iun. — Sultanus Aegypti Collegium Alexandrinum S. Francisci Xaverii, ut comperimus ex litteris Patris Rectoris, benevolentissime invisit. Immo, honorifica salutatione haud contentus, et scholas plures adire dignatus est et discipulos ipse interrogare. Idem exinde asseveravit se insolito illo officio ostendere voluisse quanti faceret nostram iuventutis educandae rationem. In visitationis autem memoriam, aliquot post diebus, ad Collegium misit imaginem sui photographicam, naturali magnitudine expressam, quae inclusa erat coronae opere artificioso factae et pretiosissimae. Quum eum postea P. Rector, grates acturus, cum quatuor alumniis convenisset, singulis fibulam auream, adamante distinctam, dono dedit.

Non multo ante, die videlicet 13 maii, in Cairense Collegium nostrum Sanctae Familiae venerat, simili benignitatis significatione: qua occasione, stemma seu insigne Summi Pontificis cum suo ipsius inter festiva aedium ornamenta ubique exponi voluerat.

11 iun. — Frater quidam Coadiutor Provinciae Germaniae tormento bellico interfectus est cum ipso milite cui assistebat, vulnus ligaturus. Ei paulo ante praeclara obvenerat occasio cognoscendi quam vigeret in Societate vera caritas fraterna. Cum enim stipendia faciens in finibus Belgarum ad Tournai moraretur, videns iuvenes clericos quodam in horto deambulantes, signo dato, statim alio festinare, ex eorum aliquo quaesivit essentne Ie-

suitae. Cum autem ita esse rescivisset, se illis e vestigio adiunxit, ut se quoque e Societate esse demonstraret. Quod cum patri Rectori nuntiatum esset, in domum, quae erat Collegium et Ti-rocinium Provinciae Campaniae, vocatus ille et magna benevolentia exceptus, novem fere hebdomades, cubiculo assignato, retentus est.

11 iun. — Marianopoli (Montréal) in Provincia Canadensi, familiae omnes paroeciae ab Immaculata Conceptione nuncupatae, quam Nostri administrant, SS. Cordi Iesu sese dedicarunt, numero tria millia et quingentae. Huius consecrationis insignis fuit apparatus: praeter alia, instructa plurimorum, virorum maxime, pompa et per publicas vias circumducta, inter domos parochianorum decoratas et crebris luminibus collucentes. Per plures exinde dies conceptus fervor multis piis operibus se prodidit, praecipue vero frequenti sacrorum de altari libatione.

12 iun. — Ad inclitum Deiparae templum Hostynense, quod dicitur Cor Moraviae et a Nostris custoditur, in memoriam patriae ante annos sexcentos septuaginta quinque a Sarmatica occupatione liberatae, hominum circiter 45000 tribus diebus confluxerunt, ex quibus 10000 sacramentis refecti sunt, piaculares confessiones viginti aut viginti quinque sacerdotibus assidue excipientibus. Vespere divina Hostia, longo ad plura hominum millia ordine instituto, circum sollemniter ducebatur. Conciones tum primo mane, tum ante meridiem et vespere in templo et sub divo habebantur. Ad eandem sacram aedem paulo ante, id est die 24 maii, B. Mariae Virgini a Strata et Auxilio Christianorum dicato, amplius 1000 Itali profugi cum 13 sacerdotibus convenerant.

13 iun. — In Seminario et Archigymnasio Comillensi, Provinciae Castellanae, RR. DD. Petrus Segura primus ex alumni Episcopus consecratur. Praeter Cardinalem Vallisoletanum atque Episcopos assistentes, scilicet Salmanticensem et Santanderiensem, aderant ut Patrimos agerent, Excellentissimi Domini Marchiones de Comillas, praecipui ac munifici Seminarii Conditores. Hoc inauguratum fuerat anno 1892; anno autem 1904 a Romano Pontifice facultatem accepit conferendi gradus academicos in facultate Philosophica, Theologica, et in Iure canonico. Alumni Seminarii maioris, 171; minoris, 178; universi, 349 numerantur, suntque omnes convictores.

13-16 iun. --- Appulerunt Vlissingen ad oram Neerlandicam 49 Patres, 12 Scholastici, 1 Frater Coadiutor, Provinciae Germaniae, ex Missione Bombayensi expulsi.

26 iun. — Libellus periodicus « *Le Missioni della Compagnia di Gesù* », qui Venetiis a Nostris editur, exacto primo biennio ex quo conditus est, iam amplius 6000 subnotatorum habet et sat amplas stipes colligit, duntaxat inter Societatis Missiones distribuendas. Plures alias opellas sibi adnexuit tum ad pueros ethnicorum redimendos, tum ad christifidelium pias preces pro Patrum laboribus latius ubique obtinendas, ut v. g. in eum finem statis diebus Christum D. N. consecrata sub Hostia latitantem vel sumant vel per solidam horam adorent; tum denique ad spiritum apostolicum excitandum praesertim inter sacerdotes quoslibet, pro quibus instituta est consociatio cui nomen « Santa Lega Apostolica ». Summus Pontifex Benedictus XV, pro sua in Societatem eximia benevolentia, iis omnibus qui in aliquo ex his operibus versabuntur et nostras Missiones promovendas, praesertim periodicum libellum iuvando, curabunt, plurimas indulgentias die 26 mensis iunii huius anni est elargitus; sacerdotes autem, ita consociatos, ut supra dictum est, privilegiis insuper plane singularibus cumulavit, *quibuscumque minime obstantibus*.

27 iun. — In Collegio S. Mariae ad Montem, Provinciae Angliae, pie in Domino mortem obiit RR. DD. Episcopus R. Brindle, vir in universo regno notissimus et magnae auctoritatis, qui a die 17 martii 1916 hospitium sibi apud Nostros delegerat. Die vero 5 iulii in ecclesia sua cathedrali Nottinghamiensi sepultus est, supremis officiis magna pompa celebratis, militaribus etiam honoribus adhibitis, utpote qui plurimos annos munere capellani militum in Aegypto functus fuisset, atque a Gubernio Britannico honorificentissimis insignibus decoratus. Funeris exsequiis aderant plures e nostris Patribus cum 190 alumnis.

30 iun. — Zagrabiae in Missione Croatica, die festo SS. Cordis Iesu complura hominum millia ad S. Communionem in nostro templo accesserunt. Vespere, indicta publica sacrorum pompa, ipse RR. DD. Archiepiscopus et fidelium amplius 8000 Hostiam divinam per urbis vias circumgestatam devote comitati sunt.

— Ex Provincia Lugdunensi scribunt: testari nos iterum debere, sodales qui, saeviente bello, militiam agunt, fere omnes, non minus vitae spiritualis studio quam animi magnitudine in

officio explendo, cunctis esse virtutis exemplo non mediocri. Cum per aliquot dies, commeatu accepto otii cuiusdam gratia, militia vacant, ad domum Exercitiorum libenter et sponte advolant, ubi spiritualibus illis exercitationibus operam dant rationemque conscientiae P. Provinciali reddunt, quocum deinde, ad castra et valla reversi, frequenti epistolarum commercio de se communicare solent. — His similia ex aliis Franciae Provinciis referuntur.

Mense iunio. — R. P. Ricardus Sykes, Superior Missionis Zambesianae, Provinciae Angliae, nuntiatur bellum operibus Missionis non multum obesse; novas institui parvas Stationes, a Patribus vicinarum Stationum visitandas; operam dari ut boni indigenae ad munera catechistarum et magistrorum rite informantur, numerum scholarum pro indigenis valde crescere; augeri quoque in dies frequentiam discipulorum et esse iam fere quatuor millium; intra annum 1915 baptizatos fuisse homines 1500.

Eodem mense. — Universitas Nationalis Dublinensis, in qua docent quinque e Patribus Societatis, Scholasticis nostris Collegii Rathfarnhamensis praemia varia detulit, quae simul decem millia libellarum valent.

1 iul. — Szathmarii (Szathmar) in Hungaria, liberalitate R.^{mi} Episcopi Residentiae nostrae addita est Domus Exercitiorum pro Sacerdotibus, ibique statim mensibus iulio, augusto, septembri, octobri, singulis fere hebdomadis sacra Exercitia tradita sunt.

3 iul. Anniversarius dies B. Bernardini Realino Lycii (Lecce), in nobili agri Hydruntini (Otranto) urbe, Provinciae Neapolitanae, ubi maximam vitae partem ille traduxit et ante annos trecentos sanctissime obiit, commemoratur; non ea tamen, quae in votis erat, pompa propter temporis calamitatem.

4 iul. — Illustrissimus Archiepiscopus Glascuensis (Glasgow in Scotia) Collegium nostrum diebus festis S. Aloisii et SS. Cordis invisit. Hoc altero die festo, egregiam orationem habuit ad alumnos, qua Societatem Iesu summopere commendavit. Eidem Collegio examina prosperrime cesserunt. In iis quae vocant *Leaving Certificates*, sex discipuli ex septem praemia consecuti sunt; in *Intermediate*, quotquot fuerunt candidati, triginta videlicet, palmam retulerunt; item in *Higher Grade*, quinquaginta quatuor,

quorum periculum in litteris factum, ad unum omnes praemio decorati sunt; denique ducentis duodecim adolescentulis in *Lower Grade* pariter praemia obtigerunt.

7 iul. — Pater quidam e Missione Croatiae, ad militiam evocatus, in mediam Serbiam missus est, ubi brevi non solum pro militibus, sed etiam pro populo magno cum fructu laboravit.

— In Vigorniensi Collegio Sanctae Crucis (Worcester), Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis, discipuli numerantur 597, quos inter 464 convictores. Ex illis porro 118 Artium bacca-laureatum mense iunio consecuti sunt; cui gradui conferendo aderant honoris causa, praeter magnam hominum multitudinem, quatuor Episcopi et Gubernator Status. Nec studiis inferior pietas: nam multi ex alumniis viam crucis quotidie instituunt; fere 300 singulis diebus sacramentum Corporis Christi recipiunt; ita ut in solo sacello Convictus 57000 sacrae Hostiae hoc anno scholastico distributae fuerint. Per ferias, Episcopi 3 et sacerdotes 650 Exercitia spiritualia S. P. Ignatii singulari fervore obierunt.

12 iul. — Hodie 18 Patres Fratresque Missionis Albaniensis Provinciae Venetae, patria itali, e sedibus suis post occupatam ab Austriacis Scodram (Scutari), urbem Albaniae principem, discedere iubentur. Praepositus autem Provinciae Austriacae, R. P. Carolus Andlau, eximia providentia et amore operam dat ut, annuentibus Imperii Administris, in Velehradiensem Domum Probationis excipiantur, ubi nullum iis deest fraternae caritatis officium. Scodrae vero Socii remanserunt duntaxat amica aut saltem neutra civitate donati, quibus, auctore Patre Nostro, paucis aliis additis, Pater ex Austria praeficitur, ut Pontificium Seminarium, Collegium S. Francisci Xaverii et Missio Patrum excurrentium inter monticolae, quantum per tempora liceat, serventur.

— Sociorum numero et alacritate iam enitet Congregatio B. Mariae V. a Columna et S. Francisci Borgiae, quae ad optimates et viros ingenio aut civili munere conspicuos pie excolendos, die 25 martii huius anni, adstante RR. DD. Episcopo, in Domo Professa Matritensi constituta est. Sodales habet nunc circiter trecentos qui, in quatuor, ut aiunt, sectiones distributi, praeclara opera animarum et corporum saluti perutilia fructuose exercent.

— In Missione apud Indos Sioux in Statu South Dakota, Provinciae Missourianae, Residentia S. Francisci incendio tota de-

flagravit. Narrant Nostros interea, stationem servantes, in habitatione perincommoda caeli frigora aestusve, carae Missionis amore, fortiter pati, et ad construendam novam scholam omnesque aedes alacriter animum viresque admove. Anniversaria memoria recurrente patrocinii S. Ioseph, cui res commendata fuerat, fundamenta amplius 1000 pedes longa omnino confecta patuere. Contractus cum Magistratu ad triennium initus est, ut in novo aedificio trecenti alumni excoli possent.

14 iul. — Nunciatur restitutum esse Societati a regio publici cultus Administro templum antiquae Domus Professae Panormitanae, SS. Nomini Iesu dicatum. In quo iamdudum quidem Nostri e Provincia Sicula sacris ministeriis adlaborant, sed per eam occasionem novus ministeriorum ardor in Patribus excitatur; a quibus statim propagari coeptus est magna civium incitatione et fructu cultus SS. Cordis Iesu, itemque selectorum iuvenum Congregatio Mariana instituta.

16 iul. — Collegium Philadelphense, Provinciae Marylandae-Neo Eboracensis, de die discipuli 500 celebrant; nocturnam autem scholam frequentant amplius 800. Ex iis quotannis fere 20 ad Seminarium clericorum accedere solent, 5 vero vel 6 ad Societatem. Hoc anno inter Nostrorum pia opera recensentur: sacrae synaxes ad 400000, confessiones ad 230000; sodales B. Mariae V. 2500; socii Foederis SS. Cordis 15000; adulti ad veram Ecclesiam traducti 128.

17 iul. — Vallisoleti (Valladolid) in Provincia Castellana domus ad pueros derelictos excipiendos Nostrorum studio comparata est; in qua ad triginta adolescentuli iam educantur. Ibidem, in templo Residentiae, S. Eucharistia distributa est solo mense maio tricies et quater millies, mense iunio tricies et quinquies millies, solido trimestri amplius nonagies millies.

18 iul. — Saluberrimum opus Apostolatus Orationis a Nostri Habanensibus Provinciae Castellanae sedulo fovetur et provehitur. Qui ei adscripti sunt, numero 3750, singulis mensibus conveniunt ad divinum epulum simul participandum seu, ut aiunt, ad communionem generalem; sacro sollemni intersunt audiuntque concionem. Per quindecim continenter hebdomadas feria quinta se publicis pietatis operibus ad festum SS. Cordis celebrandum praeparant.

22 iul. — In Seminario Mangalorensi Provinciae Venetae, in India, 100 clerici indigenae ex 11 dioecesis missi hoc anno habentur.

23 iul. — Die festo SS. Cyrilli et Methodii in templum Velehradiense in Moravia, quod Nostrorum curae commissum est, circiter 30000 peregrinorum convenerunt.

25 iul. — Romae congregatio *nova praeparatoria* decernendo gradui heroico virtutibus Venerabilis Servi Dei P. Iosephi M. Pignatelli habetur.

— Savona, ex Provincia Taurinensi, litteras mittunt: *coloniam* quam dicunt *alpinam*, Nostris moderantibus, hac vertente aestate 295 pueros pauperes montano aëre per quadraginta dies turmatim recreasse, quos interea, christiana imbutos doctrina, ad sacram Eucharistiam primo accipiendam paravit.

— Universitas Loyolaea Provinciae Neo Aurelianensis, cui nuper schola quaedam medicinae adiuncta fuit, non parum proficere perhibetur. Novo quod ibi excitatur templo, mox, uti spes est, imponetur fastigium.

30 iul. — Hodie sedem constituerunt Nostri in civitate Brisbane (Queensland, Australia) magno cum gaudio tam RR. DD. Archiepiscopi quam populi catholici. Quum ibi Patribus traderetur parochia Toowong, illustrissimus Praesul verba fecit benevolentiae plena, quibus apostolica ministeria Societatis Iesu ubique gentium fructuosa extulit.

31 iul. — Ossa Patris Didaci Lainez, quae in praesenti Ecclesia Cathedrali Matritensi, olim propria nostri Collegii Imperialis, per duo fere saecula iacuerunt, in templum Domus Professae, nulla quidem externa pompa, sed pluribus comitantibus Patribus, transferuntur, ipso die S. Parenti Ignatio sacro, cuius in condenda Societate socius carissimus in eaque regenda successor primus fuit.

3 aug. — Per id temporis, quo complura nostra domicilia militibus curandis occupantur, facultas datur Provinciae Taurinensi Domus Probationis transferendae ex oppido Avellana, ad Augustam Taurinorum sito, Cherium in Collegium Scholasticorum.

— In Hibernia, hoc anno, Exercitia S. P. Ignatii ter et vicies a Nostris clero tradita sunt, scilicet sacerdotibus diversarum dioecesium duodeviginti.

5 aug. — Laudantur conventus paedagogici in Collegio Stella Matutina Feldkirchensi, Provinciae Germaniae, a Magistris et Praefectis morum inter sese, moderante quodam ex Superioribus, magno fructu instituti.

10 aug. — E Collegio Clevelandiensi, Provinciae Missouri-nae, sex alumni vitam ecclesiasticam in Seminario dioeceseos et totidem in Societate amplexi sunt.

11 aug. — Omnes domus et Collegia in Belgio generatim pergunt bene se habere; solus Convictus Turnholtanus claudi debuit die 18 iulii propter annonae difficultatem. Provincia sibi hoc anno aggregavit 39 candidatos in Belgio, ac tot iam habet Novitios, ut praeter Trunciniensem alteram Domum Probationis aperiri necesse sit; quia autem Arlunum satis tutum non est, eligitur interim Domus Exercitiorum Alkensis. Contra tirocinium anno 1914 in Angliam translatum dissolvendum fuit, novitiis vix non omnibus ad exercitum evocatis. Ibi quoque candidati septem ut in Societatem admitterentur petiverant; verum quinque ex iis propter legem militarem probationem inchoare non possunt, reliqui duo in domum Roehampton hospitio recipientur. Ita fit ut Provincia Belgica, hoc infausto anno 1916-1917 ineunte, augmento sociorum 35 gaudeat.

Hoc ipso mense augusto, in domo Alkensi Exercitia S. Patris Ignatii bis Sacerdotibus traduntur per decem dies, omnibus summum silentium servantibus et quavis recreatione abstinentibus. Prima vice adsunt 19, altera vero 33, ex viris ecclesiasticis primariis, uti Episcopus auxiliaris Mechliniensis, Vicarius generalis eiusdem Dioeceseos, Vice-rector et professores multi Universitatis Lovaniensis, complures Decani et Collegiorum episcopaliū Superiores.

12 aug. — Interrogata S. Congregatio de Propaganda Fide utrum et quibus conditionibus expediret, puellas ad collegia marium in Indiis Orientalibus admitti, ut gradum universitarium ad facultatem docendi necessarium consequi possent; deinde, an et quomodo aliter providendum esset in posterum; in hanc sententiam respondit:

Ad 1^{am}: Tolerari posse ad triennium pro scholis mixtis iam nunc actu existentibus, sed dumtaxat universitariis, et nullatenus pro aliis inferioris ordinis; praetereaue tantummodo pro puellis catholicis, in aliquo collegio vel convictu a Sororibus

directo conservandis, et omnimoda in ipsa schola separatione facta illas inter et mares.

Ad 2^m: Episcopi procedant ad erigenda intra triennium collegia aliquot pro puellis in universitariis disciplinis instituendis, Sororum curae committenda.

15 aug. — Sucre, in nobili civitate Missionis Peruviana, religionis status, ex eo tempore quo Patres Toletani Exercitia spiritualia in templo nostro solis viris tradere coeperunt, multo melior quam antea visus est.

17 aug. — Laeti accipimus volumen quintum Historiae Societatis in Assistentia Hispaniae, nuper editum. Acceptissimum quoque advenit haud multo post volumen alterum Historiae Assistentiae Galliae inde a restituta Societate. Hic vero operae pretium fuerit paucis commemorare quid de singularum Assistentiarum historia, iuxta decretum 21 Congregationis XXIV, hactenus iuris publici factum fuerit.

Italia. TACCHI VENTURI PIETRO, *Storia della Compagnia di Gesù in Italia*, 8°: vol. I, Roma, 1910.

Germania. DUHR BERNHARD, *Geschichte der Jesuiten in den Ländern deutscher Zunge*, vol. I: *Im XVI Jahrhundert*, Herder, Freiburg in B. 1907.

Vol. II partes duae: *In der ersten Hälfte des XVII Jahrhundert*, ibidem, 1913.

Ad Assistentiam eandem spectat KROESS ALOIS, *Geschichte der böhmischen Provinz der Gesellschaft Jesu*, 8°; I, *Geschichte der ersten Kollegien in Böhmen, Mähren und Glatz von ihrer Gründung bis zu ihrer Auflösung durch die böhmischen Stände 1556-1619*. Wien, 1910.

Gallia. FOUQUERAY HENRI, *Histoire de la Compagnie de Jésus en France, des origines à la suppression*, 8°; vol. I, *Les origines et les premières luttes (1528-1575)*, Paris, 1910; vol. II, *La Ligue et le bannissement (1575-1604)*, ibidem 1910.

BURNICHON JOSEPH, *La Compagnie de Jésus en France. Histoire d'un siècle, 1814-1914*, 8°; vol. I, *1814-1830*, Paris, 1914; vol. II, *1830-1845*, ibidem, 1916.

Hispania. ASTRAIN ANTONIO, *Historia de la Compañia de Jesús en la Asistencia de España*, 8°; Madrid, 1902-1916: vol. I, *San Ignacio de Loyola, 1540-1556*; vol. II, *Lainez, Borja, 1556-1572*; vol. III, *Mercurian, Aquaviva (primera parte)*

1573-1615; vol. IV, *Aquaviva (segunda parte) 1581-1615*; vol. V, *Vitelleschi, Carafa, Piccolomini 1615-1652*.

America. HUGHES THOMAS, *History of the Society of Jesus in North America, Colonial and Federal*. 8º; vol. I, *Text I*; vol. II, *Documents I* (partes duae), London, 1907-1910.

Tomi universi septemdecim.

22 aug. — In domo Probationis's Heerenbergensi Provinciae Germaniae 11 novitii scholastici, 2 coadiutores degunt; extra domum versantur 17 novitii scholastici, e quibus 11 armis, reliqui militaribus valetudinariis addicti. Praeterea 7 coadiutores stipendia faciunt. P. Magister, qui cum illis frequens habet epistolarum commercium haec refert: « Hi novitii ad unum omnes, et magis etiam milites, amore et aestimatione Societatis aucti, tanta fortitudine et alacritate belli aerumnas ferunt, ut Deo non satis gratias agere et eorum exemplis aedificari possimus ».

23 aug. — Em.^{us} Cardinalis Petrus Gasparri, a Secretis Status, Patri Ivoni de la Brière commentationes primum in ephemeride *Les Études* editas, et nunc in iustum volumen collectas, quod inscriptum est *Les luttes de l'Église et les luttes de la patrie*, nomine Summi Pontificis gratulatur et valde laudat; ipsum porro hortatur, ut pro animosa et strenua Societatis indole, perseveret praelia Domini fidenter praeliari, una cum reliqua phalange scriptorum qui in libello periodico *Les Études* de causa catholica tam bene merentur.

24 aug. — Revolutus annus quinquagesimus ex quo primum in lucem prodiit *El Mensajero del Sagrado Corazón de Jesu*, Directoribus dioecesanis *Apostolatus Orationis* in Hispania optatissimam dedit occasionem conveniendi Loyolam, ut, communicatis inter se consiliis, frugiferum institutum, quod tam prospere in catholica illa gente iam propagatum est, etiam atque etiam dilatarent ac stabilirent. Quod consilium SS. DD. Benedictus XV et gratulatione et benedictione apostolica prosecutus est. Per tres igitur dies, praesentibus etiam RR. DD. Episcopis Victoriensi et Barbastrensi, in magnifico templo Loyolaeo conventus privati et publici habiti sunt, non sine magno operis emolumento.

28 aug. — Cum catholici nostrae Missionis Tananarivensis in insula Madagascar a Vicario Apostolico rogati fuissent ut,

imminutis ex Europa belli causa eleemosynis, stipes de suo supplere vellent, ipsi quamvis plerique multa paupertate laborarent, ultro invitationi obsecundarunt, ita ut primo anno triginta millia francorum, altero autem quadraginta millia contulerint.

28 *aug.* — R. P. Praeposito Provinciae Californiae potestas fit constituendae propriae Tertiae Probationis, dummodo necessariis conditionibus stari possit, et saltem decem Patres probandi colligantur.

31 *aug.* — A. R. Pater Noster Rectori Collegii Chicagiensis congratulatur, quod hoc anno decem candidati ex Collegio illo et duo ex adnexa Academia Loyolaea inter Societatis tirones cooptati sunt. In universum numerantur modo in Provincia Missouriiana Novitii scholastici 79 (42 anni primi et 37 anni secundi) et Iuniores 63; in Provincia vero Marylandiae-Neo Eboracensi 97 Novitii scholastici (48 anni primi et 49 anni secundi) ac Iuniores 79.

5 *sept.* — Ad Praepositum Provinciae Missouriianae scribit A. R. Pater Noster permittere se, ut novum Collegium Belizense in Missione Hondurae Britannicae, iuxta propositam aedificii descriptionem, construatur. Plene etiam probatur dissolutio duarum parvarum Residentiarum East St. Louis et Superior.

8 *sept.* — In pago Lalovesco inter montes Vivarienses in Gallia sito, ubi sacrae S. Francisci Regis exuviae maximo cultu asservantur, ad excolendos pietate homines, qui ad illum amoenum recessum per aestivos aestus rusticaturi quotannis conveniunt, institutae sunt hoc anno per mensem cum dimidio quotidianae conciones vespertinae, et tanto quidem fructu ut templum sane amplum constanti frequentia stiparetur; mane autem singulis diebus ducenti vel trecenti fideles ad mensam divinam accederent, diebus autem dominicis usque ad mille.

9 *sept.* — In Betsileo, quae Missio est in insula Madagascar, Exercitia Spiritualia ferventioribus christianis tradita maximae, praeter cetera opera, Nostris laetitiae sunt. Ubi locus aliquis est aptus, ibi inclusa multitudo fidelium, silentio servato, piis meditationibus vacant; sin minus, in ecclesiam conveniunt, sacris commentationibus muniendi. Qui hoc anno in centum circiter pagis Exercitia eo modo peregerunt, supra 8200 numerantur.

15 sept. — Velehrad, in oppido Moraviae, die festo Septem Dolorum B. M. V., aperta est Bohemis Schola apostolica, a SS. Cyrillo et Methodio nuncupata, cui ex viginti candidatis decem, iique optimi statim adscripti sunt.

19 sept. — In aedibus ad Roquetas, quas Scholastici philosophi Provinciae Aragoniae, in novum Collegium Maximum Sarrianense commigrantes, vacuas reliquerunt, Seminarium minus S. Ioseph adolescentulis ad vitam religiosam educandis instituitur.

— Cum A. R. P. Noster Seminarium Nostrorum B. Mariae Immaculatae in urbe Montreal, Provinciae Canadensis, die 19 iulii titulo et iuribus *Collegii Maximi* auxisset, ideo peculiare festum celebratum est, ad quod antiqui Rectores et Professores nominatim invitati fuerant.

30 sept. — Domus Probationis Provinciae Venetae, quae anno superiore Mantuae exsulabat, nunc Sartiranam in villam Domumque Exercitiorum Collegii Mediolanensis transferri et ibi commodius pro temporum adiunctis consistere permittitur, donec pax Europae restituatur.

— Renuntiatur e Provincia Angliae quam feliciter evenerint examina publica. In *Oxford and Cambridge Certificates*, ceteris omnibus scholis catholicis totius Angliae antecelluerunt discipuli nostri Collegiorum Stonyhurst et Preston, et hi quidem maximum sibi honorem compararunt. Quod attinet ad *Oxford Locals*, scholae catholicae in summa 2277 « successus » consecutae sunt: inter omnes autem primas tulerunt Collegia nostra Sanctissimi Cordis (Wimbledon), S. Francisci Xaverii (Liverpool) et S. Mariae ad Montem (Chesterfield).

— Exercitia Spiritualia in Provincia Marylandiae-Neo Eboracensi a die 1 iunii ad diem 30 septembris 1916 tradita sunt a Nostris:

5120	Sacerdotibus	in	44	coetibus
137	Seminaristis	»	3	»
461	Viris religiosis	»	8	»
1925	Laicis et studiosis	»	66	»
15847	Feminis religiosis	»	172	»
3607	Feminis saec. et alumnis	»	42	»
<hr/>				
27097	Exercitantibus		335	coetibus

Mense sept. — In Domo Exercitiorum Loyola (Vught) Provinciae Neerlandicae, inde a mense septembri 1915 usque ad septembrem 1916 plus quam quatuor millia virorum sacris commentationibus exculti sunt, et laetissimo quidem fructu.

— Manilae in Insulis Philippinis *Apostolatus Orationes* cura Patrum Aragonensium mirifice floret. In illum enim coetum cooptati socii 2589, sociae vero 9429 numerantur. Hi, in Centra undetriginta per urbem distributi, ad pia huius foederis opera studiosissime sese applicant.

1 oct. — R. P. Ioannes B. Sifton, Superior Missionis Alaskae Borealis scribit: « In mari seu freto quod a Behring, primo Alaskae exploratore, nomen accepit Behringsea, inter oras Siberiae Russicae et occidentalis Alaskae, sitae sunt duae insulae vulgo dictae King's Island; earum incolae (Eskimoës) una cum suis ducibus (chiefs) catholicam fidem nuper amplexi sunt omnes, duobus tantum exceptis », qui mox, uti sperare licet, ceterorum vestigiis ingredientur.

2 oct. — In Collegio Maximo Sarrianensi ad Barcinonem (Barcelona) in Provincia Aragoniae initium fit novo Instituto chimico theorico-practico et officinae biologicae: utrumque frequentabunt, tum externi alumni, tum etiam Nostri, qui studiis Chimiae et Biologiae singularem operam dare debent.

— Hodie in aula magna Collegii Studiorum Superiorum Bilbaensis (Bilbao) in Provincia Castellana, adstantibus lectissima civium corona, Nuntio Apostolico Matritensi, Episcopo Victoriensi, magistratibus et praefectis militum, Universitas Studiorum Commercialium, a nomine conditorum nuncupata *Fundación Vizcaina Aguirre*, ortum sollemnem habet ac Patribus Societatis regenda committitur. Haec est omnium prima quae in Hispania condita sit, eiusmodi disciplinarum Universitas.

— Vici (Vigo) in Provincia Castellana laetis auspiciis Collegium Guardiense (Pasaje de la Guardia), illuc nuper translatum, (cf. 17 aprilis) hodierno die instauratur. Aedes autem Guardienses, ad fines Lusitaniae sitae, a Patribus Lusitanis pro Collegio popularium suorum occupantur.

4 oct. — Pia sodalitas *Asociación de Señoras católicas*, anno 1870 exorta et e primariis matronis conflata, quam moderantur Patres Domus Professae Matritensis in Provincia Toletana, exiguo quidem Nostrorum labore copiosos parit fructus. Nam, ut alia omittantur, in urbe Hispaniae principe, condidit

iam viginti quinque collegia aut scholas pro pueris totidemque pro puellis; nec solum ea sustentat, erogatis quotannis circiter 250000 « pesetas », verum etiam sedula prudentique cura ea visitat, providetque ut adolescentes, quorum ibidem adsunt amplius 9000, christianis moribus probe informentur.

15 oct. — Tananarivi (Madagascar) tribus quatuorve abhinc annis Seminarium inchoatum est, quod modo 23 alumnos habet, 12 videlicet grammaticae aut litteris operam dantes, 11 vero philosophiae hoc anno initiatos. Iis omnibus, die 15 octobris, RR. Vicarius Apostolicus, non sine apparatu, vestem talarem gestandam dedit, praesentibus eorum propinquis, et aliis christianis multis, rei novitate allectis. Et primum quidem, in ecclesia, sacrae militiae candidatis, adhuc laico amictu indutis et circa ipsum in genua adstantibus, verba fecit de significatione vestimenti quod accepturi erant. Qui exinde egressi, dum litaniae B. Mariae Virginis canebantur, mox redierunt, iam veste clericali et superpelliceo conspicui. Denique in gratiarum actionem cantatus fuit hymnus ambrosianus, ac RR. Episcopus rem divinam confecit. Pia cerimonia, religiosissime celebrata, omnium animos commovit, praesertim aetate proveciorum, qui cum quinquaginta ante annos ardua Missionis primordia vidissent, iam firmam spem cleri indigenae nanciscebantur.

16 oct. — Statio Alonensis (Alicante) inchoatur in Provincia Aragoniae; cui a RR. DD. Episcopo templum B. Virginis Mariae de Monte Carmelo propensissima voluntate offertur.

— Brevi *Cum in Sancta Altaris Hostia* SS. D. Benedictus PP. XV « Foedus Missae Quotidianae », auspice P. Iacobo Culen e Provincia Hiberniae in Dubliniensi templo nostro S. Francisci Xaverii institutum, anno superiore laudibus extulerat atque indulgentiis locupletaverat. Exinde pia haec sodalitas, cui fideles quamplurimi uberi cum fructu nomen dederunt, id praecipue promittentes, omni ope se esse nixuros ut singulis diebus Sacro adsint, iam in plures ecclesias tam regularium quam saecularium introducta fuit. Praeterea « Foedus Eucharisticum » in eodem templo S. Francisci Xaverii constitutum est, ubi, unius anni spatio, sacrae communionēs circiter 350000 fuerunt.

17 oct. — A. R. Pater Noster permittit, ut in Universitate Fordhamensi, Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensi, cursus sociologiae instituatur.

19 oct. — R. P. Ferdinandus Brixi renuntiatur Superior Missionis Croatiae.

20 oct. — Exules Patres Provinciae Mexicanae sacra ministeria non sine uberi fructu obeunt in dioecesi Elpasensi (El Paso, Texas) Statuum Foederatorum; ubi tres nuper residentiae, scilicet in oppidis Isleta, Socorro et Marfa, eis constitutae sunt.

22 oct. — Patres Residentiae Hagae-Comitanae ad S. Theresiae in Neerlandia magna populi frequentia septuagesimam quintam anniversariam memoriam consecrati templi et trecentessimam nostrae ibidem commorationis celebraverunt.

25 oct. — Constituitur Superior Missionis Aequatorianae Provinciae Toletanae P. Iosephus Jouanen, vita functo P. Francisco de la Cruz paucos post menses ab inito Missionis regimine.

28 oct. — Colonia leprosororum ad Fontilles, a Patribus Provinciae Aragoniae condita et christiana pietate assidue imbuta, constat iam nonaginta fere aegrotis diro morbo affectis, quos videre est bonos ac laetos voluntati divinae libenter acquiescere. Haud minus est gaudium Nostrorum qui illis inserviunt; augetur praeterea in dies numerus eorum qui hoc caritatis et abnegationis ministerium sibi deprecant. Nec desunt, divina favente misericordia, fidelium eleemosynae ad colonos sustentandos.

29 oct. — Litteris hodie datis, gratulatur Pater Noster P. Blasio Beraza, lectori theologiae in Collegio Maximo Oniensi, Provinciae Castellanae, tractatum *De Gratia Christi* nuper ab ipso typis editum, quique primus est *Cursus Theologici Oniensis*.

Mense oct. — In Germania magno fructu continuantur tempore belli Exercitia Spirituality pro evocatis ad militiam. Est ubi nemo fere iuvenis ad arma proficiscatur, quin antea animum illis munierit. Cum in quadam urbe apta domus deesset, complures coetus habiti sunt in carceribus publicis, ad quos iuvenes libenter accurrerunt.

In Statibus Foederatis Americae Septentrionalis et in Canada is fuit discipulorum numerus his duobus postremis annis:

Anno	in Collegiis	in Universitatibus	Universi
1915	15,873	5,793	21,666
1916	16,438	6,294	22,732
Augmentum	565	501	1,066

NB. Videsis *Chronicorum* appendicem, ubi particulatim recensita sunt quae ad singula spectant Collegia et Universitates.

1 nov. — R. P. Petrus Boetto Praepositus Provinciae Taurinensis renuntiatur.

6 nov. — Augustae Taurinorum, superatis multis iisque non levibus difficultatibus, nostrum SS. Martyrum templum titulo ac munere paroeciae, quibus post eiectam superiore saeculo Societatem oneratum erat, tandem liberatur. Coniecta vero per eam occasionem contra nos, socialistarum praesertim odio, plurium ephemeridum tela et convicia Nostrorum sollertia et prudentia necnon fervens ad SS. Cor Iesu supplicatio feliciter obtulerunt, spe facta fore ut etiam publici regiminis magistratus ius archiepiscopalis Curiae brevi ratum habeat. Hunc nostrum quasi secundum in sacram aedem administrandam ingressum nocturna divinae Hostiae pro altari expositae adoratio solemniter consecravit. Tres concionatores identidem ad vigilantem populum verba faciebant, qui confertissimus ad sacram synaxim e trium sacerdotum, Sacrum media nocte celebrantium, manibus accipiendam accessit.

10 nov. — P. Constantinus Kempf, Socius Magistri Novitiorum in Domo Probationis's Heerenbergensi, Provinciae Germaniae, collectionem vitarum Sanctorum, Beatorum et Venerabilium Societatis Iesu edendam parat.

11 nov. — Rescivimus *Opus christianae familiae SS. Cordi Iesu sollemniter consecrandae*, hoc anno in Italia recte constitutum, late ibidem diffundi. Sacerdos quidam e Nostris Summi Pontificis iussu totum negotium regendum suscepit, et iam 100 Officia a secretis (*segretariati*) ordinavit, quorum singula circiter 600 *zelatores* et *zelatrices* e praecipuis civium ordinibus habent, singulaque ferme 500 familias SS. Cordi iam dedicaverunt. Exemplo non ignobili Roma ipsa fuit, ubi 30 Officia a secretis florent, et una v. g. patricia femina 400 familias plebeias ipsa adiens devoto ritui initiavit, unâque in paroecia S. Camilli aliae 1400 simili modo consecratae sunt. Mense maio superioris anni familiae toto orbe huic pio instituto iam addictae ad tri-cies centena millia recensebantur per Officia a secretis amplius trecenta distributae.

13 nov. — Hoc die festo S. Stanislai Kostka Societas Parmensis, post suppressum anno 1848 Collegium, rursus ingreditur, et ad S. Rochi, quod templum insigni Dominarum a S. Ursula

cura integrum ornatumque nobis toto hoc tempore servabatur, parvam Stationem, Collegio Brixiensi subiectam, rem approbante A. R. Patre Nostro, disposuit.

13 nov. — Hoc eodem die, convenit inter nos et Clericos Regulares a S. Paulo, vulgo *Barnabiti*, ut cura *Apóstolatus Orationis* in Italia eiusque ephemeris, *Nuntius SS. Cordis* inscripta, quod utrumque opus ab iisdem PP. Barnabitis, Praepositis nostris Generalibus consentientibus, ab annis supra quinquaginta retinebatur, proximis kalendis ianuariis 1917 nobis restituerentur. PP. Romani munus hoc gratissimum libenter susceperunt, cui tamen bene obeundo Neapolitani Patres suum libellum periodicum *L'apostolato della Preghiera* cum omnibus subnotatoribus ultro concessere.

— In Missione Aequatoriana Provinciae Toletanae tirocinium, quod paucis ante annis ob penuriam tironum Pifi clausum fuit, hoc die Stanislao Patrono Novitiorum sacro, Cotocollai non procul ab urbe Quito restituitur. Ibidem floret Schola Apostolica Loyolaea.

14 nov. — Optimam nactus occasionem, Provinciae Mexicanae Praepositus aptam domum tirocinio erigendo emit in oppido Fort Stockton, dioecesis Elpasensis, in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis.

30 nov. 18 Sodales Provinciae Venetae, qui Scodra in Albania, ad cuius Collegium et Missionem pertinebant, Velehradum in Moraviam relegati fuerant (vide 12 iulii), ob efficacia S. Sedis et Patris Nostri officia libertati restituti, in Italiam remissi sunt et Mediolanum hodie laetissimi et gratulabundi pervenerunt.

Mense nov. — Patres Provinciae Franciae praeclarum Missionis Kiang-Nan, in regione Sinarum frequentissima sitae, statum Patri Nostro retulerunt, ubi fructuum copia cum ex aliis tum ex succrescente fere quotannis adultorum veram Fidem amplectentium turba, et complurium ad pietatem scientiamque fovendam operum institutione, quam etiam provehunt Religiosae utriusque sexus variique nominis ex indigenis Familiae, perlaeta conspicitur. Iuvat brevem quandam illius conspectus partem

Chronicis nostris intexere, quae religionis praecipuos progressus ad hunc usque annum statim ostendit.

Annus.	Sacerdotes.	Christianorum communitates.	Christiani.	Catechumeni.	Adulti infideles baptizati.	Infantes infidelium baptizati.
1847-48	26	351	60,963	506	631	810
1850-51	37	391	71,063	421	460	5,009
1860-61	48	405	77,418	3,070	1363	11,974
1870-71	73	486	80,856	2,246	915	17,133
1880-81	87	580	99,154	2,081	1145	27,949
1900-01	169	1046	127,839	52,000	2875	40,048
1907-08	199	1318	174,113	107,637	8637	43,052
1908-09	195	1191	184,364	110,758	8383	41,173
1909-10	204	1202	193,498	112,909	7706	43,564
1910-11	197	1240	203,468	116,101	8867	40,653
1911-12	195	1247	208,164	110,867	4910	43,326
1912-13	191	1132	212,600	99,293	6698	40,283
1913-14	191	1151	220,069	91,276	6462	41,569
1914-15	189	1152	227,917	89,564	7167	45,746
1915-16	194	1161	234,721	85,620	6686	43,493

1 dec. — Patres Lusitani, in Statione Sorocabensi Brasiliae Septentrionalis, clericos Ordinis S. Benedicti Congregationis Brasiliensis philosophiam et sacras disciplinas docent, eorumque opera Rev.^{mo} Archiabboni vehementer probatur.

4 dec. — Novus Nuntius SS. Cordis Jesu (*Budbringer*) a Patribus Residentiae Aarhusiensis, Provinciae Germaniae, lingua Danica editus, hoc primo anno 1200 subnotatores numerat.

8 dec. — Scribunt in Collegiis ac domibus unius Provinciae Toletanae, ipso S. Stanislai festo die, viginti novem millia puerorum et adolescentium utriusque sexus sese divino epulo refecisse, ut votis Patris Nostri satisfacerent, scilicet ad impetrandam Europae desideratissimam pacem.

10 dec. — Marianae Sodalitates erectae in templo nostri Collegii Centumfocensis (Cienfuegos) in insula Cuba, Provinciae Castellanae, ardenti studio et indefesso labore imaginem Deiparae sine labe conceptae per urbem quam sollempnissime circum-

vehendam curarunt, coacto civium agmine ad 12000. Triumphalis haec Reginae caelestis pompa, novitate, ordine et splendore animos incolarum, etiam impiorum, suaviter et utiliter permovit.

13 dec. — Non ita pridem elaborari a Nostris coeptum est ut Congregationes B. Mariae Virginis, quae permultae in America Septentrionali vigent, arctiori quodam vinculo inter se coniungerentur atque ita, collatis consiliis viribusque, divinam gloriam efficacius amplificarent. Sodalitatum huiusmodi consociationem Em.^{us} Cardinalis Gibbons, Archiepiscopus Baltimorensis, scriptis hoc die litteris, maiorem in modum commendavit: quae ex anglico sermone translatae in *Chronicorum* appendice integrae referentur.

16 dec. — Moderantibus Patribus Provinciae Castellanae, ita scribit hodie eiusdem Praepositus, Exercitia spiritualia per octo plerumque dies obiverunt anno 1916 sacerdotes 3358; et in domibus quidem nostris 234; ceteri vero omnes in Seminariis dioecesanis, in quae bini Patres nostri, ab Episcopis vocati, tempore aestivo conveniunt, ut sacerdotes turmatim et ex ordine sacris commentationibus exerceant. Atque eadem fere, illa in Provincia, fiunt singulis annis, magna omnium utilitate.

23 dec. — Cum plures bonae spei adolescentes in Brasilia Centrali, quae ad Provinciam Romanam pertinet, in Societatem recipi optarent, quos tamen ab ingressu impediabant aetas minor et quidam studiorum defectus, Schola Apostolica restituitur, et Domui Probationi Paulopolitanae (S. Paulo), a Novitiis et Iunioribus tamen omnino divisa, adnectitur.

25 dec. — Hagae-Comitis in Neerlandia Congregatio Mariana Dominorum epistolam quaquaversus ad omnes nostras B. Mariae V. Sodalitates dedit, in qua postulat proximum diem festum Deiparae ab Angelo salutatae, praemissis poenitentiae et pietatis operibus, supplicando ab omnibus sodalibus transigi, ut bona Mater tot filiorum precibus flexa pacem mundo impetret.

Mense dec. — In praesenti Nostri duas in Guiana Britannica excolunt missiones indicas, Morawhanna et Takutu. *Morawhanna* regio 8000 passuum millibus quadratis porrecta est, sed non parvus tractus adhuc iacet inexploratus. Indigenarum alii sunt colore rubro, alii nigro; pars idololatriae indulgent, pars catholica dogmata tenent, aliqui demum sectis protestanticis decepti.

Praeter ecclesias et scholas in locis Morawhanna et Ho Sororo dictis, quatuor aliae sunt stationes. Excurrunt operarii nostri in fines aborigenum Warrao et ad tribum Arawak. — *Takutu* multo latius patet, ad 60,000 millia passuum quadrata. Missio, cui nomen S. Ignatius inditum est, plura Indorum genera complectitur: Tamils, Hinhus, Caribas, Acawaio; insuper Pianogottos et Tarunna, qui nunquam ab hominibus gente albis visitati fuerunt. Qui vero ad Missionem incolunt, plerique sunt Makushis et Indi bigeneri ex lusitano sanguine prognati. Tuguria palmae foliis tecta pro templis vero unique Deo adorando diversis in locis erecta sunt; in ipsa Missione S. Ignatii exstat ecclesia.

Exeunte mense dec. — Pauca referre iuvat de Sodalitate operariorum, quae Trajecti ad Mosam (Maastricht) in Provincia Neerlandica per annos iam amplius quadraginta floret. Sodales sunt fere 1900, id est omnium totius urbis opificum plus minus 40 %. Minime tamen sine delectu admittuntur: hoc solo anno 150 in ipsa prima petitione repulsi vel postea dimissi sunt. — Duo sunt ordines, adolescentulorum alter (« Compagnia S. Ioannis Berchmans ») alter iuvenum atque virorum (« Canisiani »). Urbs et vicinia in 14 regiones divisae sunt et singulis praeest « zelator », qui semel in mense suos omnes invisit deque eorum statu ad Congregationis consilium refert. Iuniorum si quis in conventu non affuerit, eius parentes statim scripto monentur. Separatim suo quaeque die classes semel in hebdomada conveniunt, et semel in mense praeterea caeleste convivium universi celebrant. Est qui in officina laborans per totam noctem ieiunando et orando perseveret, aut usque ad horam quartam in metallis detentus, deinde longum per tenebras iter emetiatur, ut communionem generalem participare possit. Privatim autem multi singulis hebdomadis, non pauci singulis diebus angelorum pane vescuntur: circiter 1400 in hebdomada. Quotannis celebratur « festum dominorum », quo die, post communionem generalem et preces publicas pro patronis, Missae sollemni et concioni patroni et laborum praefecti cum Sodalibus intersunt. — « Sectiones » sunt decem. « Sectio Exercitiorum », ut de ceteris taceam, id effecit, ut 1500 fere opifices saltem semel, nonnulli vel octies, Exercitia spiritualia per tres dies peregerint. — Omnibus deni-

que aliis consociationibus catholicis haec Congregatio operam navat tam egregiam, ut, cum quadragesimum postquam condita est annum religiose recoleret, earum legati cum ipso urbis praefecto sponte et non invitati sacris augustiore ritu factis sollemniter astiterint, et deinde, gratias agentes pro beneficiis toti urbi praestitis, ingenue fassi sint « se sine Canisianis ne constare quidem posse ».

Hoc etiam loco quaedam memoriae tradere placet de Exercitiis Spiritualibus, quae clausa dicimus, in Germania.

Quindecim ante annos, scilicet Dominica in Albis 1902, opus Exercitiorum Spiritualium opificibus excolendis, quae clausa dicimus, a Patribus germanis in eorum Provincia institutum est et brevi mirum in modum percubuit. Exarati primum et in vulgus sparsi sunt duo libelli, quibus declararetur quid rei esset, et praeiudicatae opiniones tollerentur. Mox, praeter aedes quae ad hunc finem commodari pluribus in locis possent, proprias etiam et stabiles operi Patres destinarunt, Monasterii (Münster), Virsenii (Viersen), Treviris (Trier), Berolini (Berlin). Monasteriensis domus v. g. 80 cubacula excipiendis totidem viris apta habet et iam, 250 conventibus celebratis, 20397 hospites excepit. Exemplum sequutae, Franciscalium, Oblatorum, Redemptoristarum familiae rem latius diffudêre. Haec cura a Nostris ad solos primum opifices, deinde ab anno 1905 etiam ad milites conscriptos, tandem, orto bello, ad degentes quoque in nosocomiiis militaribus extensa est ita, ut suos quodque genus secessus haberet. In opificibus deligendis ea norma fuit, ut non tam admitterentur imperiti, quam ii qui, cum minus rudes essent, ceteros agere aliquando possent.

Praestat breves conspectus subiicere :

1. EXERCITIA CLAUSA OPIFICIBUS TRADITA ULTIMO QUINQUENNIO 1912-1917.

LOCUS	QUOTIES	QUOT	GENUS HOMINUM	NOTAE
Monasterii	179	12702	A secretis consociationum operariorum, opifices, auxiliares operum, militiae conscripti.	Unica haec domus aperta perstitit tempore belli.
Virsenii	130	6085	id.	Cessavit mense augusto 1914.
Bavaria	10	1075	A secr. consoc. oper., a secr. syndicatorum, opif., auxil. op.	Nondum habentur domus propriae.
Berolini	7	535	Opif., milit. conscr., ad-discentes opera.	Notitiae imperfectae.
Coloniae	21	2011	Milit. conscr., opif., auxil. oper.	id.
Feldkirchii	41	3295	Viri, opif., auxil. oper. (1)	Cessavit post an. 1914. (1) Semel tradita sunt Exercitia etiam aedituis.
Prussia Orient.	2	61	Milit. conscr.	Pro populo nondum satis cognita.
Rhenania	4	170	id.	
Palatinatus	13	?	id.	
Universe	407	25934		Desunt nuncii Treviris et aliis ex locis.

2. Dein accipe numerum Exercitiorum clausorum et militum, quibus ea tradita sunt :

Anno 1905	milites	70
» 09	»	2600
» 10	»	4305
» 11	»	5647
» 12	»	8000
» 13	»	12397
» 15-16	»	11947

Universi 44966

3. Postremo sit tibi numerus Exercitiorum in nosocomiis militaribus, quae, orto bello, tres Patres tradiderunt militibus.

Primus Pater	ter et centies	8-9000 militum
Alter Pater	ter decies	1000 militibus
Tertius Pater	sexies	790 militibus

CHRONICORUM APPENDICES.

APPENDIX I.

Epistola E.^{mi} Card.^{is} Gibbons ad R. P. Garesche.

Baltimore in Marylandia, die 13 decembris 1916. (1)

CARISSIME PATER GARESCHE:

Praeclarissimum opus Unionis Sodalitatum constituendae, quod per R^{am} V^{am} in Archidioecesi Baltimorensi promoveri coeptum est, animo gaudenti ac libenti comprobo. Spiritus supernaturalis zelusque actuosus, ope eiusmodi consociationum exculti, ad id sane valebunt ut cuivis rerum catholicarum generi efficacitas et virtus accrescat. Iis equidem foederibus successum quam maximum adprecor.

Pius PP. X p. m. pronuntiavit se a Congregationibus B. Mariae Virginis fidenter exspectare, ut ceteras omnes societates catholicas novo fervore inflammarent; quippe quae eos sensus alerent et augerent in quibus reapse est omnis vis catholicae caritatis, scilicet voluntatem fidelem ac devotam, propriae utilitatis immemorem; studium quo per se ipsum quisque Beatissimae Matris Nostrae honori inservire contendit.

Beatissimus vero Pater, nunc feliciter regnans, Benedictus PP. XV, cum diem anniversarium quadragesimum celebraret ex quo Sodalitati nomen dederat, septuagies centena Sodalium millia per universum orbem dispersa vehementer adhortatus est, ut probe perciperent quid sibi vellet vocatio ad Sodalitatem, ac vocationi responderent, suumque erga Sanctissimam Matrem amorem non solum virtutibus eius imitandis demonstrarent, verum etiam operibus omnibus caritatis pro temporum et locorum conditione capessendis.

Quorum Pontificum hortationibus adamussim respondet opus a R^a V^a susceptum. Nec fieri potest quin ei benedicat Sanctissima Dei Genitrix, eidemque tam Pastores quam Christifideles toto pectore obsecudent. Laetus audio foedera illa plerisque

(1) C. supra ad d. 13 dec. p. 247.

in civitatibus, ubi magna est frequentia catholicorum, iam inchoata fuisse.

Iuvat me quoque paucis significare quantopere approbem et ex animo laudem « The Queen's Work », consociationis vestrae internuntium et instrumentum. Libellus ille dignus est qui a populo nostro catholico adiuvetur et sustentetur, non solum propterea quod Sodalitatibus earumque foederibus magnae est utilitati, sed etiam quod pro causa iuventutis catholicae utriusque sexus propugnat, ut ei provideantur praesidia et instituta haud inferiora iis quae acatholicis suppetunt.

Deum precor ut omnia coepta tua prosperet.

In Christo addictissimus

I. Card. GIBBONS

Archiepiscopus Baltimorensis.

Rev. Patri Eduardo F. Garesche S. I.

Editori libelli periodici *The Queen's Work*

S. Louis (Missouri)

APPENDIX II.

Alumni Societatis in Statibus Foederatis Amer. Septentr. et in Canada.

1.

DISCIPULI COLLEGIORUM SOCIETATIS.

	Numerus discipulorum	Externi	Convictores	In classibus collegialibus	In Scholis artis (1)	In Scholis praeparatoriis	In classibus peculiaribus	In classibus commerc.	Augmentum externorum	Augmentum convictorum	Augmentum universum	Augmentum in Provincia
Maryland-N. Y.	7443	6536	907	2305	4720	342	76	—	466	32	498	498
Baltimore	330	330	—	63	226	41	—	—	—	—	—	—
Boston	2024	2024	—	671	1341	—	12	—	219	—	219	—
Brooklyn	441	441	—	80	361	—	—	—	33	—	33	—
Buffalo	540	540	—	145	381	—	14	—	68	—	68	—
Jamaica	128	128	—	—	128	—	—	—	18	—	18	—
Jersey City	574	574	—	84	399	70	21	—	18	—	18	—
N. Y. - Fordham	873	647	226	363	420	90	—	—	17	26	43	—
St. Fran. Xav.	442	442	—	—	356	86	—	—	-1	—	-1	—
Loyola	59	59	—	—	59	—	—	—	2	—	2	—
Regis H. S.	450	450	—	—	450	—	—	—	50	—	50	—
Philadelphia	502	502	—	74	358	55	15	—	12	—	12	—
Wash.-Gonzaga	132	132	—	—	132	—	—	—	16	—	16	—
Georgetown	355	137	218	232	109	—	14	—	15	5	20	—
Worcester	593	130	463	593	—	—	—	—	-1	1	—	—
Missouri.	5012	4221	791	910	3620	113	67	302	16	58	74	74
Belize.	143	62	81	—	73	61	9	—	7	21	28	—
Chicago	882	882	—	114	768	—	—	—	-10	—	-10	—
Cincinnati	421	421	—	70	351	—	—	—	-50	—	-50	—
Cleveland	486	486	—	85	401	—	—	—	-10	—	-10	—
Detroit	432	432	—	86	346	—	—	—	-13	—	-13	—
Kansas City	134	134	—	—	134	—	—	—	50	—	50	—
Milwaukee	368	368	—	97	242	—	13	16	13	—	13	—
Omaha	538	538	—	165	362	11	—	—	57	—	57	—
Prairie du Chien	355	—	355	70	192	20	—	73	-1	—	-1	—
St. Louis	572	572	—	149	358	—	31	34	-1	—	-1	—
St. Mary's.	393	38	355	32	180	21	14	146	-4	38	34	—
Toledo	288	288	—	42	213	—	—	33	-23	—	-23	—
New Orleans	1017	683	334	137	509	352	19	—	2	17	19	19
Augusta.	25	25	—	—	23	—	2	—	-15	—	-15	—
Galveston	114	114	—	—	52	62	—	—	11	—	11	—
Grand Coteau	150	30	120	45	90	15	—	—	-3	-1	-4	—
Mobile	214	—	214	76	122	16	—	—	—	18	18	—
N. OrL.-(Im. Conc.)	316	316	—	—	161	155	—	—	-4	—	-4	—
Loyola	33	33	—	16	—	—	17	—	4	—	4	—
Shreveport.	90	90	—	—	41	49	—	—	9	—	9	—
Tampa	75	75	—	—	20	55	—	—	—	—	—	—
California	1462	1107	355	241	817	323	41	40	-147	3	-144	-144
Los Angeles	162	162	—	17	145	—	—	—	7	—	7	—
Missoula	43	43	—	—	28	15	—	—	1	—	1	—
San Francisco	296	296	—	44	178	69	—	—	-81	—	-81	—
Santa Clara	312	119	193	122	154	—	36	—	13	3	16	—
Seattle	90	90	—	16	74	—	—	—	-20	—	-20	—
Spokane	349	187	162	42	206	61	—	40	-61	—	-61	—
Tacoma	210	210	—	—	32	178	—	—	-6	—	-6	—
N. Mex.-Colorado	200	90	110	32	148	20	—	—	9	13	22	22
Denver	200	90	110	32	148	20	—	—	9	13	22	—
Canada.	1304	664	640	318	688	266	—	32	17	37	54	54
Montreal-St. Mary's.	602	287	315	160	360	82	—	—	25	1	26	—
Loyola	254	172	82	48	157	49	—	—	12	8	20	—
Edmonton	78	17	61	50	—	20	—	8	-15	23	8	—
Sudbury	120	40	80	—	60	60	—	—	-15	10	-5	—
St. Boniface	250	148	102	60	111	55	—	24	10	-5	5	—
UNIVERSI.	16438	13301	3137	3943	10502	1416	203	374	363	160	523	523

(1) Cf. *Acta Romana* 1914, 10 nov., p. 89; et vide *Woodstock Letters*, XLV (1916), 467 sq.

2.

AUDITORES UNIVERSITATUM SOCIETATIS.

	Inisprudentia	Medicina	Ars dentaria	Ars medicamentaria	Architectura et ars machinaria (<i>Engineering</i>)	De re nummaria (<i>Finance</i>)	Sociologia	Musica	De foliis periodicis con- ficiendis (<i>Journalism</i>)	De aegrorum mini- stratione,	Universi
Maryland-N. Y. . . .	1348	341	127	122	—	—	—	—	—	—	1938
Fordham.	523	287	—	122	—	—	—	—	—	—	932
Georgetown	825	54	127	—	—	—	—	—	—	—	1006
Missouri	786	643	766	245	126	530	240	425	43	61	3865
Chicago	119	233	—	110	22	—	240	—	—	—	724
Cincinnati	—	—	—	—	—	181	—	—	—	—	181
Detroit	75	—	—	—	44	70	—	—	—	—	189
Milwaukee	188	57	332	78	60	88	—	425	43	61	1332
Omaha.	125	111	157	57	—	—	—	—	—	—	450
St. Louis.	230	242	277	—	—	191	—	—	—	—	940
Toledo.	49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	49
New Orleans	81	—	54	60	20	—	—	—	—	—	215
New Orleans	81	—	54	60	20	—	—	—	—	—	215
California	232	—	—	—	44	—	—	—	—	—	276
San Francisco . . .	144	—	—	—	5	—	—	—	—	—	149
Santa Clara	50	—	—	—	39	—	—	—	—	—	89
Spokane	38	—	—	—	—	—	—	—	—	—	38
UNIVERSI.	2447	984	947	427	190	530	240	425	43	61	6294

APPENDIX III.

Conspectus eorum qui stipendia fecerunt

A MENSE IANUARIO AD MENSEM DECEMBREM 1916.

ASSISTENTIAE.	PROVINCIAE.	Capellani.		Milites.			Universi.		Honoribus insigniti (2)
		In acti.	In nosocomis.	Pugnantes.	Non pugnantes.	Extra pugnam. (1)	Per Provincias.	Per Assistentias.	
ITALIAE.	Romana	3	4	7	59	1	74	—	—
	Neapolitana	2	6	8	48	12	76	—	1
	Sicula	—	1	5	24	4	34	—	—
	Taurinensis	3	3	21	42	20	89	—	—
	Veneta	—	4	11	43	26	84	—	—
	Socii Ass. Italiae:	8	18	52	216	63	—	357	1
GERMANIAE.	Austriacae	6	—	59	6	11	82	—	24
	Belgica	12	—	3	116	18	149	—	18
	Galliciana	5	8	15	24	12	64	—	12
	Germanicae	47	53	116	138	22	376	—	302
	Hungaricae	3	2	30	—	1	36	—	6
	Socii Ass. Germaniae:	73	63	223	284	64	—	707	362
GALLIAE.	Campaniae	105	—	261	190	184(3)	—	—	482
	Francicae								
	Lugdunensis								
	Tolosana								
	Socii Ass. Galliae:	105	—	261	190	184	—	740	482
HISPANIAE.	Aragonicae	—	—	—	—	—	—	—	—
	Castellana	—	—	—	3	—	3	—	—
	Lusitana	1	—	—	—	—	1	—	—
	Mexicana	—	—	—	—	—	—	—	—
	Toletana	—	—	—	—	—	—	—	—
	Socii Ass. Hispaniae:	1	—	—	3	—	—	4	—
ANGLIAE.	Anglicae	49	—	—	—	1(4)	50	—	6
	Canadensis	2	2	—	—	—	4	—	—
	Hibernicae	15	—	—	—	1	16	—	9
	Socii Ass. Angliae:	66	2	—	—	2	—	70	15
AMERICAEE.	Socii Ass. Americae:	—	—	—	—	—	—	—	—
	Universi:	253	83	536	693	313	—	1878	860

(1) *Extra pugnam* milites habentur: vita functi, irreperiti, capti, vulnerati, aegroti, reiecti vel dilati a militia ulterius gerenda.

(2) Exhibentur numeri Honorum, non numerus eorum qui insignibus cohonestati sunt.

(3) Ex his diem supremum obierunt 112.

(4) Is est Angl. P. Doyle, tormento bellico occisus, dum saucis opem ferebat.

STATUS MISSIONIS IAPONICAE

EXEUNTE ANNO 1916.

DOMUS TOKYENSIS

(*Kōjimachi, Kioi-chō 7, Tōkyō, JAPAN*).

1. P. HOFFMANN HERMANNUS, Sup. Miss. a die 24 sept. 1910, doc. hist. philos., litt. germ., ling. germ. et ethicam. — Prov. Germaniae.
2. P. BOUCHER HENRICUS, Min., Proc., Praef. eccl. et valet., doc. ling. angl. in schola nostra et ling. gallic. in academia militari et schola ling. externarum. Coll. puncta pro litt. ann., Cons. an. 8. — Prov. Franciae.
3. P. DAHLMANN IOSEPHUS, Admon., Praef. Spir., doc. litt. germ. in Univ. Imperiali et in schola nostra. Script. — Prov. Germaniae.
4. P. GETTELMAN VICTOR, doc. philos. et oeconom. nation., Conf. dom., curam agit preli. Cons. an. 5. — Prov. Missouriianae.
5. P. GUASCH ANTONIUS, doc. ling. germ. in schola nostra et ling. hispan. in schola ling. externarum. — Prov. Aragoniae.
6. P. KEEL ROBERTUS, doc. litt. et ling. germ. et philos. in schola nostra. Praef. bibl. — Prov. Missouriianae.
7. P. MAC NEAL MARCUS I., doc. ling. angl. — Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
8. P. TSUCHIHASHI PAULUS, doc. ling. sin. et math., Conf. dom., Cons. an. 6. — Prov. Franciae.

Sacerdotes 8.

CONSPECTUS MISSIONUM EXTERARUM

SOCIETATIS IESU

LABENTE ANNO 1916.

Cum ob interceptum epistolare commercium *Prospectus Missionum Societatis* a duobus iam annis confici et ad Provincias mitti non potuerit, visum est fore omnibus Nostris periucundum, qui hisce in *Actis* gravissimas Patris Nostri de Missionibus exteris adiuvandis litteras legent, si harum status in lucem prodiret, quamvis imperfectus. Desunt enim etiam hoc anno 1916 tredecim Missionum nuncii, qui aliis anni proxime antecedentis suppleri quadantenus duntaxat possunt. Quae hinc subiiciuntur, e tabulis exscripta sunt, quas nostri Episcopi, Praefecti Apostolici Superioresve, ut quotannis fieri solet, Patri Nostro cum opere Propagationis Fidei communicandas miserunt. Gratum porro quisque fecerit, si quae hac prima vice menda irrepserint, ea significare velit.

MISSIONES.

ASIA

	Societatis Provinciae.	Hierarchia ecclesiastica.			Sacerdotes Societatis non indigenae.	Societatis.	Seculares.	Seminaria.	Alumni ecclesiastici.		Fratres.	
		Episc. Residentiales.	Episc. Vic. Apost.	Praef. Apostol.					Seminariae.	Scholastici S. I.	Societatis Iesu.	Alarum Congregationum.
ARMENIA	Lugd.	—	—	—	33	5	—	—	—	1	15	5
CEYLON	Galles	1	—	—	17	—	4	1	8	5	3	—
»	Trincomal	—	—	—	16	1	3	—	4	2	3	3
INDIA	[Assam].	—	—	—	5	—	—	—	—	—	1	—
»	Bengala	1	—	—	134	2	6	1	19	58	23	45
»	Bombay:	1	—	—	36	1	29	—	9	4	7	—
»	» Poona.	1	—	—	12	—	21	—	3	—	—	—
»	Goa	—	—	—	19	—	—	1	?	—	6	—
»	Maduré:	1	—	—	98	32	26	1	32	67	26	41
»	» Trichinopoly	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
»	» Madura.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
»	» Palamcottah	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
»	Mangalar: Canara	1	—	—	30	15	62	1	96	7	12	—
»	» Malabar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IAPONIA	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—	—	—
SINAE	Canton	—	—	—	5	—	—	—	—	3	2	—
»	Kiang-Nan: Nankin	—	1	—	124	17	53	2	49	11	35	46
»	» Kiang Sou.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
»	» Ngan-Hoei.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
»	Tcheu-Li Merid-Orient	—	1	—	53	10	18	2	31	6	13	—
SYRIA	{ Syria propria.	—	—	—	80	14	9	1	81	8	54	13
	{ Libanum.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

AFRICA

AEGYPTUS	Minieh	—	—	—	4	—	—	—	—	—	3	—
INSULAE	Madagascar: Tananarive.	—	1	—	44	2	—	1	22	7	14	19
	» Maurice	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	» Réunion	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	» Betsileo	—	1	—	34	—	—	—	2	1	10	12
KWANGO	—	—	—	—	1	18	—	—	—	4	14	—
SOUTH AFRICA. Zambese:	Cape Province.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41	8
»	Rhodesia Merid.	—	1	—	57	—	—	—	—	—	—	—
»	» Septentr.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

OCEANIA

MALESIA	Batavica: Celebes	—	—	—	—	—	—	—	—	6	7	?
	» Flores	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	» Java.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
»	Philippinae: Mindanao.	—	—	—	43	—	—	—	—	—	26	—

AMERICA

SEPTENTR.	in Canada: Inter Indos.	—	—	—	15	—	—	—	—	3	15	—
»	in St. Foed. Alaska Austr.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	» Boreal	—	1	—	11	—	—	—	—	—	10	—
	» Indi { Montes Saxosi	—	—	—	32	—	—	—	—	—	26	—
	» { South Dakota	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
»	in Mexico: Tarahumara.	—	—	—	9	—	—	—	—	—	6	—
CENTRALIS.	Antillae:	—	1	—	20	—	—	—	—	—	1	—
»	Honduras Britannicae.	—	1	—	17	—	1	—	—	4	2	—
MERID.	Guiana Brit.: Inter Indos.	—	1	—	2	—	—	—	—	—	—	—

rsio- s.	Infidelium.	Pueri infidelium baptizati in articulo mortis.	Templa et sacella.	Scholae.		Collegia				Nosocomia.	Apothecae pharmac.	INCOLAE.				Societatis Provinciae.
				Scholae.	Alumni.	Directa a NN.		Alumni.	Catholici.			Catechumeni.	Haeretici.	Infideles.		
						maiora.	minora.								ab auxiliariis directa.	
—	1830	16	18	2779	—	6	6	1857	1	7	65.269	—	432.225	668.000	Lugd.	
236	275	59	40	4391	1	—	—	460	—	—	13.517	?	7.235	1.016.998	Belg.	
71	220	29	89	2435	1	—	4	760	—	2	10.530	?	2.292	177.764	Camp.	
109	25	5	17	579	—	—	—	—	—	—	3.607	1.057	?	7.300.000	Belg.	
4953	258	581	523	13751	2	1	7	3713	1	29	147.000	53.705	200.000	28.000.000	»	
650	130	40	80	2460	3	2	4	5300	1	1	23.150	?	9.000	12.000.000	Germ.	
245	45	46	110	3891	—	1	—	355	—	—	17.975	?	30.000	9.000.000	»	
—	—	—	—	—	—	2	—	?	—	—	—	—	—	—	Lusit.	
1073	7959	1209	395	23353	1	3	6	2212	6	8	26.7772	?	121.824	6.002.615	Tolos.	
281	538	68	82	9719	1	3	?	1640	5	1	10.4698	?	12.575	3.500.000	Ven.	
—	—	—	1	?	—	—	—	—	—	—	—	—	—	?	Lusit.	
6686	43493	?	981	30383	2	—	2	1003	3	6	23.4721	12.967	—	50.000.000	Franc.	
2575	19385	443	757	9610	2	—	4	712	3	8	91.032	7.907	2.280	10.909.000	Camp.	
5	50	20	165	13855	1	—	?	956	—	3	48.4000	—	305.000	17.600.000	Lugd.	
—	208	2	18	969	—	—	?	—	—	1	19.000	—	1.000.000	10.000.000	»	
2133	535	356	107	13544	1	—	?	228	1	—	91.135	17.599	150.000	713.000	Tolos.	
1990	384	574	95	4624	—	—	?	—	1	—	123.002	3.900	—	622.600	Camp.	
681	512	—	373	4342	—	—	?	—	8	—	10.405	?	—	?	Belg.	
1189	164	45	97	6113	2	2	2	295	—	16	10.590	?	25.000	1.600.000	Angl. et Galic.	
333	?	?	75	13261	1	—	?	233	?	?	41.795	?	?	?	Neerl.	
596	38	180	132	4000	—	—	6	236	—	—	196.000	?	2.000	240.000	Arag.	
19	12	47	32	1284	—	—	—	—	2	2	10.193	?	3.085	326	Canad.	
50	14	36	8	270	—	—	—	—	3	4	7.150	?	—	23.350	Calif.	
200	25	69	18	1790	—	—	—	—	1	1	90.000	?	250.000	45.000	»	
129	—	34	4	672	—	—	—	—	—	—	5.920	?	—	8.500	Missou.	
—	—	78	51	3876	1	—	2	240	—	—	29.000	?	826.500	24.000	Mexic.	
—	—	79	38	3725	1	—	?	130	—	—	24.870	?	16.490	225	Maryl.	
201	2	7	—	—	—	—	—	—	—	1	1.450	?	500	4.000	Angl.	
4405	76102	4023	4306	175616	20	20	?	43	20330	36	90	2.123.781	?	99.135	3.396.006	131.197.378

ADNOTATIONES AD MISSIONUM SOCIETATIS PROSPECTUM.

Collegia minora : intelliguntur quaedam **High Schools**, parvi convictus eurasiarum, indigenarum etc.

ARMENIA — *Status* pertinet ad annum 1913, cumque sit ultimus antequam Missio, orto bello europaeo, disperderetur, maioris momenti videtur esse.

Incolae : non datur hic census totius Armeniae, sed locorum duntaxat, quos Nostri excolebant, i. e. Adanae, Amassiae, Caesareae, Marsivan, Sivas, Tokat, Constantinopolis.

Infideles : i. e. Turcae, quorum cura Nostris cum non sit demandata, calculo non comprehenduntur nostro.

ASSAM — Haec Praefectura Apostolica non nobis, sed Societati Divini Salvatoris concredita est; hoc tamen belli tempore, suis vidua pastoribus, a Patribus Missionis Bengalensis administratur et regitur.

Infideles : numerantur secundum censum anni 1913.

BENGALA — *Seminaria :* addendum Seminarium Kandyense in insula Ceylon, quod licet a Missione Bengalensi dependeat, tamen est extra eius territorium.

BOMBAY — *Sacerdotes Soc. etc. :* anno superiore 38 PP., 13 Schol. 17 FF. Coad. a regimine anglico, quia natione germani erant, in patriam remeare coacti sunt; aliis tamen suffectis, tum Nostris tum externis, nullum opus est intermissum.

POONA — *Status* spectat ad annum 1915. Missio ab eodem Superiore Regulari regitur ac Missio Bombayensis.

Baptizati pueri etc. : addendi 452 expositi.

MADURÉ — *Episcopi :* adest insuper RR. DD. Ioannes M. Barthe S. I., qui ob infirmam valetudinem munere se abdicavit.

Fratres etc. : census a RR. DD. Episcopo ad nos missus hunc refert numerum : alii tamen sex mensibus ante ediderunt Fratres, tum Nostros tum alios, esse 134.

Collegia: alumni, qui hîc notantur, sunt omnes Collegii maioris Trichinopolitani.

Catholici: hi 34 distribuuntur ordinibus, seu « *castis* », exceptis europaeis, eurasianis et minoribus quibusdam classibus. Numerosiores sunt catholici Sanards, 54329; omnibus pauciores Brachmani, 73.

MANGALOR — *Status* ad annum 1915 spectat; novus in itinere periit.

Collegia: ex alumnis hîc recensitis 1510 Collegio maiori S. Aloisii, 130 minori Calecutano adscribuntur.

Nosocomia: unum leprosis curandis destinatur.

IAPONIA — Nondum habet haec Missio proprium quoddam territorium, proinde eius censum omittimus. Tamen aliqui ex ethnicis iam fidem Christi amplexi sunt.

KIANG-NAN — *Seminaria:* maius et minus.

Religiosae indigenae: addendae sunt, quamvis vere religiosae non sint, 880 « *Virgines* », quibus cura est dirigendi scholas, abluendi sacro baptismo infantes infidelium moribundos, gerendi curam orphanorum etc.

Conversiones infidelium: ex his baptizati sunt in articulo mortis 2062.

TCHEU-LI MERID. OR. — *Status* est anni 1915: novus forte in itinere periit.

Seminaria: maius et minus.

Religiosae indigenae: adde 618 « *Virgines* » (V. Kiang-Nan).

SYRIA — *Status* ad annum 1914 refertur, et est ultimus ante bellum europaeum, cuius occasione tota Missio a Turcis vastata est.

Collegia: Unica erat Universitas Berytensis, cuius membrum fuit Collegium S. Lucae pro facultate artis medicae cum 396 auditoribus.

Infideles: Turcae, qui, cum ad nostram Missionem non pertineant, in summa universa non comprehenduntur.

MINIEH — *Status* annum 1915 refert.

Infideles: i. e. Turcae qui e nostra summa excluduntur:

Patres enim Coptis excolendis huius regionis operam dant.

MADAGASCAR — *Episcopi:* memoria non praetereundus etiam RR. DD. Ioannes B. Cazet S. L., qui ob devexam aetatem

munus reliquit. Insulae Maurice et Réunion ab aliis sacrorum Antistitibus reguntur.

Scholae: inter alumnos adnumerati sunt 5193 pueri, qui sola doctrina christiana, non litteris quoque, imbuti sunt.

Catechumeni: hoc nomine comprehenduntur praeter veros catechumenos etiam *adhaerentes*.

Incolae: pertinent solummodo ad Vicariatum Apostolicum Tananarivae, non etiam ad insulas Maurice et Réunion.

BETSILEO — *Nosocomia*: pro leprosis.

Infideles; praeter ethnicos hoc numero comprehenduntur reliqui quoque omnes acatholici, qui cum vagi nec stabiles sint, recenseri facile non possunt.

ZAMBESE — *Collegia*: alumni qui hic notantur ad duo Collegia maiora pertinent.

INS. BATAVICAE — *Status*: cum e Missione nulla narratio venisset, ea quae hic afferuntur desumpta sunt ex opusculo periodico: « *Berichten uit Ned. Oost Indie* », an. 1916, n. III et IV.

INS. PHILIPPINAE — *Nosocomia*: licet sit extra Missionem, tamen iuvat addere Coloniam leprosorum in insula Culi6n, ubi hoc anno 4007 infirmi curabantur.

IN CANADA — Duas duntaxat Indorum gentes Nostri excolunt, nempe Otkipwaise et Iroquoise; sed Iroquensium nullus videtur esse adhuc idololatriae addictus.

MEXICUM — Nihil e Missione haberi potuit.

MONTES SAXOSI — *Status*: anni 1914.

SOUTH DAKOTA — » » »

JAMAICA — » » 1915.

GUIANA — *Infideles*: omnes sunt Indi Tukutu: de aliis Missionibus nihil allatum est.

PROSPECTUS SOCIETATIS IESU UNIVERSAE

INEUNTE ANNO 1916.

ASSISTENTIAE.	PROVINCIAE.	Sacerdotes.	Scholastici.	Coadiutores.	Universi.	AUGMENTUM.			
						Sac.	Schol.	Coad.	Univ.
ITALIAE.	Romana	190	94	94	378	5	-8	3	—
	Neapolitana.	161	103	88	352	4	-8	-1	-5
	Sicula.	113	52	71	236	1	-1	1	1
	Taurinensis.	167	62	50	279	6	-1	-1	4
	Veneta	225	48	106	379	-4	-7	6	-5
	<i>Socii Assist. Italiae.</i>	856	359	409	1624	12	-25	8	-5
GERMANIAE.	Austriacae	315	116	179	610	2	-4	-7	-9
	Belgica	625	376	211	1212	14	-1	-1	12
	Galliciana	225	115	151	491	-2	—	-4	-6
	Germaniae	642	245	347	1234	-4	-2	-11	-17
	Hungariae	88	58	73	219	5	2	1	6
	Neerlandica.	302	126	131	559	—	—	-4	-4
	<i>Socii Assist. Germaniae.</i>	2197	1036	1092	4325	15	-5	-28	-18
GALLIAE.	Campaniae	403	184	129	716	12	-33	—	-21
	Franciae	497	132	171	800	-2	-8	1	-9
	Lugdunensis	442	150	167	759	-3	-5	-8	-16
	Tolosana.	415	147	128	690	-5	-14	-5	-24
	<i>Socii Assist. Galliae.</i>	1757	613	595	2965	2	-60	-12	-70
HISPANIAE.	Aragoniae	554	282	468	1304	3	11	16	30
	Castellana	606	346	451	1403	12	-1	16	27
	Lusitana.	175	74	110	359	3	3	-2	4
	Mexicana	148	99	84	331	4	-4	-2	-2
	Toletana.	287	109	194	590	2	-6	—	-4
	<i>Socii Assist. Hispaniae.</i>	1770	910	1307	3987	24	3	28	55
ANGLIAE.	Angliae	417	187	126	730	6	-1	2	7
	Canadensis	141	177	106	424	3	9	3	15
	Hiberniae	209	130	52	391	3	8	-1	10
	<i>Socii Assist. Angliae.</i>	767	494	284	1545	12	16	4	32
AMERICAЕ.	Californiae	177	164	104	445	6	8	-1	13
	Maryland.-Neo Eborac. .	386	436	148	970	10	30	1	41
	Missouriana.	404	314	168	886	7	8	-6	9
	Neo-Aurelianensis. . .	134	87	40	261	3	3	-1	5
	<i>Socii Assist. Americae.</i>	1101	1001	460	2562	26	49	-7	68
<i>Universi ineunte anno 1916 .</i>		8448	4413	4147	17008	91	-22	-7	62
<i>Universi ineunte anno 1915 .</i>		8357	4435	4154	16946				
<i>Augmentum</i>		91	-22	-7	62 (*)				

(*) Hic numerus et alii nonnulli idecirco discrepant ab iis qui in Provinciarum Catalogis editi sunt, quia interim accepimus Statum Provinciae Mexicanae, diu desideratum.

ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM

PRIMAE PRIMARIAE ROMANAE

ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI

AGGREGATARUM

A DIE 1 IANUARIJ AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1916.

	ADOLESCENTES.	ADULTI ET IUVENES.	ADULTAE ET PUELLAE.	ALUMNI.	CLERICI.	FILIAE MARIAE.	IUVENES.	MATRONAE.	MULIERES.	PUELLAE.	PUERI.	SACERDOTES.	STUDIOSI.	UTRUSQUE SEXUS.	VIRGINES.	VIRI.	SUMMAE.
EUROPA																	
Anglia	—	—	—	—	1	—	—	—	4	4	1	—	—	6	—	1	17
Austria	—	—	2	—	—	—	6	—	10	23	8	—	4	—	37	3	93
Belgium	—	—	1	—	—	—	4	—	—	5	—	—	—	1	5	—	16
Gallia	—	—	1	—	—	1	4	—	—	27	1	—	—	—	—	—	34
Germania	—	—	1	—	—	—	39	—	12	23	—	3	2	1	191	—	272
Helvetia	7	—	—	—	—	—	10	—	1	3	1	—	—	1	33	4	60
Hibernia	1	—	3	1	—	—	—	—	—	3	—	—	1	—	—	—	9
Hispania	2	—	3	—	—	3	5	—	2	30	—	—	2	—	—	1	48
Hungaria	—	—	—	—	—	—	—	—	6	8	—	—	2	—	—	2	18
Italia	22	—	1	—	—	2	7	—	—	17	1	—	2	2	—	1	55
Lusitania	1	1	1	—	—	3	3	—	9	1	1	—	—	4	—	5	29
Neerlandia	—	—	—	—	—	—	3	—	—	10	—	—	1	1	3	—	18
ASIA																	
Ceylan	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
India	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	1	—	—	4	—	1	9
Alibi	—	1	—	—	—	—	3	1	3	5	—	—	—	1	—	1	15
AFRICA																	
Diversis locis . .	—	1	1	—	—	—	—	—	5	1	—	—	1	—	—	1	10
AMERICA																	
Argentina	—	—	—	—	—	—	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	4
Brasilia	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	1	—	—	—	5
Canada	1	1	—	—	—	—	2	—	—	7	—	—	—	—	3	1	15
Status Foeder. . .	2	2	9	—	—	—	10	10	10	52	10	—	1	25	39	4	174
Diversis locis . .	1	1	—	—	1	—	1	1	4	3	1	—	1	—	1	1	16
OCEANIA																	
Australia	—	—	2	—	—	—	—	—	2	—	1	—	—	—	—	—	5
Philippinae	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	2
Universae	37	7	25	1	2	10	101	12	69	230	26	3	18	46	312	26	925

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE IESU

A DIE 1 OCTOBRI 1915 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1916. (1)

1. P. Octavius Procacci, nat. Norcia (Perugia) 30 apr. 1838, ing. 27 oct. 1857, Prof. 4 vot. 2 feb. 1875, ob. Mondragone (Frascati, Roma) 1 oct. 1915; Prov. Romanae.
2. S. Henricus Veuillot, nat. Paris 5 mart. 1894, ing. 12 nov. 1912, Nov. Schol., ob. Souain (Marne) 1 oct. 1915; Prov. Franciae.
3. P. Paulus Edme, nat. Doubs (Doubs) 10 apr. 1832, ing. 29 oct. 1857, Coad. spir. 15 aug. 1875, ob. Constantine (Algérie) 2 oct. 1915; Prov. Lugdunensis.
4. P. Gulielmus J. Harrington, nat. St. Louis 21 aug. 1867, ing. 6 aug. 1884, Coad. spir. 15 aug. 1902, ob. Omaha 2 oct. 1915; Prov. Missourianae.
5. P. Desiderius Rousseeuw, nat. Les Moères (Nord) in Gallia 1 aug. 1836, ing. 4 mart. 1855, Coad. spir. 2 feb. 1874, ob. Tronchiennes 2 oct. 1915; Prov. Belgicae.
6. P. Augustus Lulin, nat. Aingeville (Vosges) 1 mai 1841, ing. 24 iul. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1877, ob. Tournai 3 oct. 1915; Prov. Campaniae.
7. S. Iosephus Marre, nat. Villefranche de Rouergue (Aveyron) 5 aug. 1894, ing. 17 oct. 1913, Nov. Schol., ob. Massiges (Marne) 6 oct. 1915; Prov. Tolosanae.
8. C. Petrus Gardès, nat. le Puy en Velay (Haute-Loire) in Gallia 30 apr. 1879, ing. 23 maii 1897, ob.

(1) OMISSI IN CATALOGO DEFUNCTORUM ANNI 1914-1915.

C. Iulianus Lethu, nat. St. Nicolas de Redon (Loire-Inférieure) 13 ian. 1889, ing. 1 feb. 1914, Nov. Coad., ob. prope La Fère Champenoise (Marne) 8 vel 9 sept. 1914; Prov. Franciae.

S. Adulphus-Regis Jullia, nat. Saint-Symphorien-de-Mahun (Ardèche) 15 apr. 1885, ing. 22 ian. 1910, Schol. approb., ob. Saint-Maurice-sous-les-Côtes (Meuse) 20 sept. 1914; Prov. Lugdunensis.

S. Ludovicus de Malmusse, nat. Orléans 5 dec. 1883, ing. 15 mart. 1911, Schol. approb., ob. mense sept. 1914; Prov. Franciae.

P. Augustus Niobey, nat. Aire-sur-la-Lys (Pas de Calais) 9 nov. 1867, ing. 28 sept. 1890, Coad. spir. 2 feb. 1903, ob. Fianarantsoa (Madagascar) 4 nov. 1914; Prov. Campaniae.

P. Petrus Rousselot, nat. Nantes 29 dec. 1878, ing. 25 oct. 1895, Prof. 4 vot. 2 feb. 1914,

ob. Würzburg (Bavaria) exeunte apr. 1915; Prov. Franciae.

S. Philippus Renevier, nat. Saint-Pierre-de-Bressieux (Isère) 8 feb. 1895, ing. 24 sept. 1912, Nov. Schol. ob. prope Aix-Noulette (Pas-de-Calais) 14 maii 1915; Prov. Lugdunensis.

S. Franciscus Duvoisin, nat. Sauzé Vausais (Deu-Sèvres) 21 aug. 1891, ing. 1 oct. 1909, Schol. approb., ob. Beaurains (Arras) 25 sept. 1915; Prov. Tolosanae.

S. Franciscus Garnier, nat. Cruet (Savoie) 26 aug. 1887, ing. 29 sept. 1904, Schol. approb., ob. prope Aix-Noulette (Pas-de-Calais) 26 sept. 1915; Prov. Lugdunensis.

C. Hervaeus Balbous, nat. Brieç (Finistère) 23 iun. 1873, ing. 28 apr. 1899, Coad. temp. form. 15 aug. 1909, ob. in Champagne, mense sept. 1915; Prov. Franciae.

- Aubigny (Pas-de-Calais) 6 oct. 1915 ; Prov. Belgicae.
9. P. Ioannes A. Conway, nat. Glasgow in Scotia 1 apr. 1853, ing. 16 sept. 1867, Prof. 4 vot. 3 feb. 1890, ob. Georgetown (District of Columbia) 7 oct. 1915 ; Prov. Marylandiae - N. E.
 10. P. Iacobus d' Ambrières, nat. Savenières (Maine-et-Loire) 22 aug. 1874, ing. 16 oct. 1892, Coad. spir. 15 aug. 1907, ob. Tahure (Marne) 8 oct. 1915 ; Prov. Franciae.
 11. P. Petrus Soury-Lavergne, nat. Rochechouart (Haute-Vienne) 14 dec. 1880, ing. 2 dec. 1898, Schol. approb., ob. Somme-Tourbe (Marne) 8 oct. 1915 ; Prov. Tolosanae.
 12. P. Alphonsus La Rivière, nat. Morlaas (Basses-Pyrénées) 21 dec. 1846, ing. 19 oct. 1866, Coad. spir. 23 feb. 1884, ob. Chang-hai (Sinae) 10 oct. 1915 ; Prov. Franciae.
 13. P. Eugenius Boulangé, nat. Metz 22 iun. 1850, ing. 7 nov. 1876, Prof. 4 vot. 2 feb. 1893, ob. Amiens 12 oct. 1915 ; Prov. Campaniae.
 14. C. Iosephus Barberis, nat. Strepiano (Vercelli) 31 mart. 1845, ing. 5 nov. 1866, Coad. temp. form. 2 feb. 1877, ob. Nova Friburgo in Brasilia 12 oct. 1915 ; Prov. Romanae.
 15. P. Carolus M. Charroppin, nat. in insula Guadalupe 15 aug. 1840, ing. 21 aug. 1863, Coad. spir. 15 aug. 1881, ob. St. Charles in Missouri 17 oct. 1915 ; Prov. Missourianae.
 16. C. Iosephus Musarelli, nat. Regio Calabro 28 mart. 1850, ing. 1 oct. 1880, Coad. temp. form. 19 apr. 1891, ob. Napoli 17 oct. 1915 ; Prov. Neapolitanae.
 17. S. Arsenius Romeo, nat. Castellote (Ternel) 19 sept. 1888, ing. 15 sept. 1906, Schol. approb., ob. Barcelona 18 oct. 1915 ; Prov. Aragoniae.
 18. P. Michael J. Tully, nat. New York 14 maii 1876, ing. 29 iul. 1893, Coad. spir. 2 feb. 1912, ob. Fordham (New York) 20 oct. 1915 ; Prov. Marylandiae - N. E.
 19. C. Ioannes Kraus, nat. Sternstein in Bavaria 12 aug. 1863, ing. 23 oct. 1884, Coad. temp. form. 2 feb. 1895, ob. Cincinnati 20 oct. 1915 ; Prov. Missouriariae.
 20. P. Carolus Iosephus Rinaldi, nat. Vallinfreda (Roma) 16 mart. 1852, ing. 31 oct. 1868, Prof. 4 vot. 2 feb. 1886, ob. Bologna 21 oct. 1915 ; Prov. Romanae.
 21. P. Petrus Guillén, nat. Carcar (Navarra) 29 apr. 1848, ing. 17 sept. 1867, Coad. spir. 2 feb. 1885, ob. Valladolid 21 oct. 1915 ; Prov. Castellanae.
 22. S. Secundus M. Brugnoli, nat. Boschetto (Cremona) 2 nov. 1888, ing. 19 oct. 1907, Schol. approb., ob. ad Montem Nigrum (Mrzli) 21 oct. 1915 ; Prov. Venetae.
 23. S. Alphonsus Pradeilles, nat. Balsièges (Lozère) 19 iul. 1891, ing. 7 sept. 1909, Schol. approb., ob. Shembaganur in Maduré 21 oct. 1915 ; Prov. Tolosanae.
 24. P. Michael R. McCarthy, nat. Boston 9 aug. 1859, ing. 8 sept. 1882, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. Boston 22 oct. 1915 ; Prov. Marylandiae - N. E.
 25. P. Franciscus Dutirou, nat. Caupenne d'Armagnac (Gers) 11 oct. 1818, ing. 18 sept. 1861, Coad. spir. 2 feb. 1872, ob. Gemert 25 oct. 1915 ; Prov. Tolosanae.

26. P. Paulus Richebé, nat. Lille 9 aug. 1893, ing. 9 oct. 1913, Nov. Schol. ob. Saigneul (Marne) 26 oct. 1915; Prov. Campaniae.
27. S. Ludovicus R. Parsons, nat. Philadelphia 1 sept. 1899, ing. 30 iul. 1915; Schol. nov., ob. Poughkeepsie (New York) 26 oct. 1915; Prov. Marylandiae - N. E.
28. P. Bernardus Schweitz, nat. Haarlem 31 maii 1855, ing. 26 sept. 1879, Coad. spir. 23 maii 1890, ob. Madien in Ind. Orient. 27 oct. 1915; Prov. Neerlandicae.
29. P. Iacobus Pery, nat. Bordeaux 27 iul. 1883, ing. 18 oct. 1909, Schol. approb., ob. Ste Menchould (Marne) 27 oct. 1915; Prov. Tolosanae.
30. P. Ioannes Boutin, nat. Saigon (Cochinchine) 22 dec. 1886, ing. 26 sept. 1912, Nov. Schol., ob. Martin-court (Meurthe-et-Moselle) 31 oct. 1915; Prov. Franciae.
31. P. Iosephus de Boissieu, nat. Saint-Chamond (Loire) 11 ian. 1876, ing. 8 ian. 1895, Coad. spir. 2 feb. 1913, ob. Alexandrie (Egypte) 2 nov. 1915; Prov. Lugdunensis.
32. P. Iacobus Linden, nat. Heimersheim (Rheinland) 10 maii 1853, ing. 30 sept. 1874, Prof. 4 vot. 2 feb. 1892, ob. Aachen (Rheinland) 4 nov. 1915; Prov. Germaniae.
33. P. Paulus Leboucher, nat. Angers 4 ian. 1829, ing. 28 sept. 1850, Coad. spir. 15 aug. 1865, ob. Bourges 4 nov. 1915; Prov. Franciae.
34. P. Iacobus Noonan, nat. Cashel in Hibernia 13 mart. 1841, ing. 27 dec. 1877, Coad. spir. 15 aug. 1888, ob. Georgetown (District of Columbia) 4 nov. 1915; Prov. Marylandiae - N. E.
35. C. Raphael Galmés, nat. Manacor (Balears) 14 nov. 1892, ing. 12 feb. 1912, ob. Córdoba in Argentina 4 nov. 1915; Prov. Aragoniae.
36. P. Ioannes B. Heras, nat. Sant Jaume de Frontanyà (Barcelona) 10 ian. 1836, ing. 21 apr. 1858, Prof. 4 vot. 28 mart. 1875, ob. Manila 5 nov. 1915; Prov. Aragoniae.
37. P. Iosephus Giomini, nat. Roma 26 nov. 1841, ing. 20 iun. 1856, Prof. 4 vot. 29 aug. 1875, ob. Itù in Brasilia 5 nov. 1915; Prov. Romanae.
38. P. Iosephus Hensen, nat. Rotterdam 19 sept. 1878, ing. 26 sept. 1896, Prof. 4 vot. 2 feb. 1915, ob. Amsterdam 6 nov. 1915; Prov. Neerlandicae.
39. P. Dionysius Opdenkamp, nat. Ravestein (Brabantia septentr.) 31 aug. 1853, ing. 26 sept. 1871, Prof. 4 vot. 2 feb. 1889, ob. Malang in Ind. Orient. 7 nov. 1915; Prov. Neerlandicae.
40. P. Carolus I. Bill, nat. Cincinnati 26 mart. 1854, ing. 19 sept. 1871, Coad. spir. 15 aug. 1885, ob. Chicago 8 nov. 1915; Prov. Missourianae.
41. C. Ferdinandus Dador, nat. Bordeaux 18 iul. 1849, ing. 23 dec. 1872, Coad. temp. form. 2 feb. 1894, ob. Hernani 8 nov. 1915; Prov. Tolosanae.
42. P. Michael González, nat. Vega de Perros (León) 20 sept. 1845, ing. 4 feb. 1865, Coad. spir. 2 feb. 1890, ob. Oña 9 nov. 1915; Prov. Castellanae.
43. S. Eduardus I. Flabaven, nat. Ilion (New York) 29 maii 1889, ing. 14 aug. 1908, Schol. approb., ob. New York 11 nov. 1915; Prov. Marylandiae - N. E.

44. P. Alcides Cordier, nat. Destry (Alsace-Lorrains) 22 oct. 1844, ing. 15 iul. 1866, Prof. 4 vot. 15 aug. 1884, ob. Sienhsien (Sinae) 12 nov. 1915; Prov. Campaniae.
45. C. Iosephus Principini, nat. Frascati (Roma) 14 nov. 1853, ing. 20 sept. 1876, Coad. temp. form. 2 feb. 1887, ob. Castel Gandolfo 12 nov. 1915; Prov. Romanae.
46. P. Iosephus Pra, nat. Grenoble 5 mart. 1835, ing. 18 aug. 1857, Prof. 4 vot. 15 aug. 1873, ob. Ore Place in Anglia 13 nov. 1915; Prov. Lugdunensis.
47. P. Ioannes B. Fade, nat. La Petite Fosse (Vosges) 21 dec. 1841, ing. 18 sept. 1869, Prof. 4 vot. 15 aug. 1886, ob. Châlons 19 nov. 1915; Prov. Campaniae.
48. P. Alphonsus García, nat. Fuentes de Ebro (Zaragoza) 15 ian. 1868, ing. 7 sept. 1898, Coad. spir. 2 feb. 1911, ob. in navi (prope Colombo) 15 nov. 1915; Prov. Aragoniae.
49. P. Eliseus Herrera, nat. Chilchota (Michoacán) 24 sept. 1870, ing. 28 mart. 1895, Coad. spir. 15 aug. 1906, ob. Puebla de los Angeles, 21 nov. 1915; Prov. Mexicanae.
50. P. Ioannes Ricart, nat. Vich (Barcelona) 30 nov. 1838, ing. 28 sept. 1861, Prof. 4 vot. 15 aug. 1877, ob. Barcelona 22 nov. 1915; Prov. Aragoniae.
51. P. Ioannes Nep. Kirpal, nat. Hühnerwasser in Bohemia 4 aug. 1844, ing. 10 sept. 1864, Coad. spir. 2 feb. 1882, ob. Wien 22 nov. 1915; Prov. Austriae.
52. P. Thomas G. Wallace, nat. Ruski in Hibernia 8 apr. 1847, ing. 30 iul. 1876, Coad. spir. 2 feb. 1890, ob. Jersey City 26 nov. 1915; Prov. Marylandiae - N. E.
53. P. Ioannes B. Le Roux, nat. Auray (Morbihan) 30 apr. 1852, ing. 28 sept. 1872, Coad. spir. 2 feb. 1889, ob. Vannes 27 nov. 1915; Prov. Franciae.
54. P. Ioannes M. Bellini, nat. Nasolino (Bergamo) 11 oct. 1844, ing. 9 oct. 1881, Coad. spir. 2 febr. 1893, ob. Padova 27 nov. 1915; Prov. Venetae.
55. P. Edmundus Van Hecke, nat. Zele (Flandr. Orient.) 10 oct. 1852, ing. 15 dec. 1887, Coad. spir. 15 aug. 1898, ob. Sundari (Distr. Khunti, Ind. Orient.) 28 nov. 1915; Prov. Belgicae.
56. S. Thomas Egan, nat. Glountane-finane (Kingwilliamstown, Cork) 6 maii 1889, ing. 7 sept. 1907, Schol. approb., ob. Dublin 28 nov. 1915; Prov. Hiberniae.
57. C. Eduardus Real, nat. Sevilla 15 maii 1861, ing. 30 oct. 1877, Coad. temp. form. 15 aug. 1891, ob. Puerto de Sta. María (Cádiz) 30 nov. 1915; Prov. Toletanae.
58. C. Aegidius D' Ambrogio, nat. Fragnano (Lecce) 23 ian. 1893, ing. 30 iul. 1910, ob. Col di Lana mense nov. 1915; Prov. Neapolitanae.
59. P. Iosephus Ehrmann, nat. Strassburg 8 maii 1840, ing. 12 nov. 1858, Prof. 4 vot. 2 feb. 1875, ob. Le Tuquet in Belgio 1 dec. 1915; Prov. Campaniae.
60. P. Gosvinus van Heijst, nat. Waalwijk (Brabantia septentr.) 28 mart. 1840, ing. 9 iul. 1859, Prof. 4 vot. 15 aug. 1876, ob. Maastricht 2 dec. 1915; Prov. Neerlandicae.
61. C. Iosephus Emm. Ferrer, nat. Cuevas de Vera (Almeria) 14 aug. 1846, ing. 20 ian. 1883, Coad. temp.

- form. 2 feb. 1893, ob. Orihuela (Alicante) 4 dec. 1915; Prov. Aragoniae.
62. P. Iosephus H. Hann, nat. Gettysburg (Pennsylvania) 4 maii 1860, ing. 7 aug. 1876, Coad. spir. 2 feb. 1897, ob. Georgetown (District of Columbia) 5 dec. 1915; Prov. Marylandiae - N. E.
63. P. Amandus Boismartel, nat. Ferré (Ille-et-Vilaine) 29 oct. 1853, ing. 7 sept. 1885, Coad. spir. 2 feb. 1898, ob. Paris 9 dec. 1915; Prov. Franciae.
64. C. Caelestinus Fiore, nat. Monopoli (Bari) 21 mart. 1835, ing. 10 iun. 1857, Coad. temp. form. 2 feb. 1868, ob. Ghazir (Syria) 9 dec. 1915; Prov. Neapolitanae.
65. P. Iacobus T. Gardiner, nat. Bryantown (Maryland) 4 dec. 1849, ing. 17 sept. 1873, Coad. spir. 3 feb. 1890, ob. Poughkeepsie (New York) 10 dec. 1915; Prov. Marylandiae - N. E.
66. C. Iacobus Grennan, nat. Tyrilles in Hibernia 5 apr. 1829, ing. 1 ian. 1853, Coad. temp. form. 2 feb. 1864, ob. Florissant in Missouri 10 dec. 1915; Prov. Missouriianae.
67. P. Carolus Siméon, nat. Châlons (Marne) 11 oct. 1842, ing. 26 nov. 1861, Prof. 4 vot. 2 feb. 1879, ob. Enghien in Belgio 12 dec. 1915; Prov. Campaniae.
68. P. Franciscus Cassidy, nat. London 28 ian. 1845, ing. 15 sept. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1877, ob. Stonyhurst 12 dec. 1915; Prov. Angliae.
69. C. Lambertus Muselaers, nat. Erp (Brabantia septentr.) 4 dec. 1862, ing. 26 sept. 1888, ob. Rosmalen (Brabantia septentr.) 14 dec. 1915; Prov. Neerlandicae.
70. P. Ludovicus D'Halluin, nat. Lille 14 aug. 1868, ing. 4 iun. 1888, Coad. spir. 2 feb. 1905, ob. Lille 15 dec. 1915; Prov. Campaniae.
71. P. Franciscus Joubert, nat. Duravel (Lot) 25 oct. 1841, ing. 26 feb. 1861, Schol. approb., ob. Nîmes 18 dec. 1915; Prov. Tolosanae.
72. P. Cyprianus Macabiau, nat. Castelsarrazin (Tarn et Garonne) 28 sept. 1846, ing. 13 sept. 1862, Prof. 4 vot. 15 aug. 1881, ob. Macanan 19 dec. 1915; Prov. Tolosanae.
73. P. Philumenus Caterini, nat. Pontelandolfo (Benevento) 18 ian. 1841, ing. 3 maii 1859, Prof. 4 vot. 15 aug. 1883, ob. Napoli 19 dec. 1915; Prov. Neapolitanae.
74. P. Ioannes Charruau, nat. Nantes 29 maii 1851, ing. 28 ian. 1873, Prof. 4 vot. 2 feb. 1891, ob. Paris 19 dec. 1915; Prov. Franciae.
75. P. Ioachim Pont, nat. S. Luc (Valais) in Helvetia 8 dec. 1843, ing. 19 oct. 1865, Coad. spir. 15 aug. 1888, ob. Grand Coteau 19 dec. 1915; Prov. Neo Aurelianensis.
76. P. Ioannes Tauer, nat. Waltdorf in Silesia Boruss. 25 iul. 1834, ing. 7 ian. 1857, Prof. 4 vot. 3 feb. 1874, ob. Breslau in Silesia Boruss. 20 dec. 1915; Prov. Galicianae.
77. P. Henrius Moeller, nat. Covington in Kentucky 5 ian. 1847, ing. 10 feb. 1867, Prof. 4 vot. 15 aug. 1884, ob. Detroit 20 dec. 1915; Prov. Missouriianae.
78. P. Gulielmus S. Singleton, nat. New York 25 nov. 1865, ing. 14 aug. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. Philadelphia 20 dec. 1915; Prov. Marylandiae - N. E.
79. P. Iulius Lebeau, nat. Givry (Marne) 2 ian. 1848, ing. 18 nov. 1881,

- Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. Le Tuet in Belgio 21 dec. 1915; Prov. Campaniae.
80. C. Antonius Miśtak, nat. Kraków 23 oct. 1840, ing. 2 feb. 1868, Coad. temp. form. 2 feb. 1880, ob. Stara-wieś in Galicia, 21 dec. 1915; Prov. Galicianae.
81. C. Henricus Wissing, nat. Schermbeck (Westfalia) in Germania 22 maii 1843, ing. 6 oct. 1867, Coad. temp. form. 2 feb. 1878, ob. Holy Rosary Mission in South Dakota 21 dec. 1915; Prov. Missouriianae.
82. P. Ioannes B. Alois. Bazhdari, nat. Scutari (in Albania) 23 iun. 1877, ing. 12 sept. 1894, Coad. spir. 2 feb. 1912, ob. Scutari 22 dec. 1915; Prov. Venetae.
83. P. Ioannes de Nateris, nat. Amsterdam 5 iul. 1875, ing. 26 sept. 1895, Coad. spir. 2 feb. 1906, ob. Laran-toeka in Ind. Orient. 22 dec. 1915; Prov. Neerlandicae.
84. P. Henricus van den Boogard, nat. Wijkbijduurstede (Utrecht) 27 feb. 1843, ing. 7 feb. 1862, Prof. 4 vot. 15 aug. 1879, ob. Rotterdam 25 dec. 1915; Prov. Neerlandicae.
85. P. Simon Tychowski, nat. Lemberg 10 oct. 1841, ing. 22 nov. 1860, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Kraków 29 dec. 1915; Prov. Galicianae.
86. P. Ioannes B. Hemann, nat. Cincinnati 21 mart. 1858, ing. 13 aug. 1879, Coad. spir. 15 aug. 1899, ob. Milwaukee 29 dec. 1915; Prov. Missouriianae.
87. P. Engelbertus Pütz, nat. Coeln 17 dec. 1833, ing. 4 nov. 1851, Prof. 4 vot. 2 feb. 1869, ob. Feldkirch in Austria 30 dec. 1915; Prov. Germaniae.
88. P. Walterus Devivier, nat. Liège 16 feb. 1833, ing. 27 sept. 1858, Coad. spir. 2 feb. 1874, ob. Tournai 31 dec. 1915; Prov. Belgicae.
89. C. Theodorus Stiehl, nat. Laubendorf in Bohemia 9 nov. 1843, ing. 27 iun. 1866, Coad. temp. form. 2 feb. 1877, ob. Kalksburg in Austria inf. 31 dec. 1915; Prov. Austriae.
90. C. Ioannes Balian, nat. Marache (Turquie d'Asie) 25 dec. 1867, ing. 15 iun. 1899, Coad. temp. form. 15 aug. 1909, ob. in Turcia Asiatica 1915; Prov. Lugdunensis.
91. P. Carolus Pelosi, nat. Brescia 22 nov. 1851, ing. 14 aug. 1879, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Piacenza 1 ian. 1916; Prov. Venetae.
92. C. Patritius Rickaby, nat. Blackrock (Dublin) 6 nov. 1861, ing. 30 iul. 1891, Coad. temp. form. 15 aug. 1906, ob. Mungret (Limerick) 2 ian. 1916; Prov. Hiberniae.
93. P. Antonius Cichi, nat. Garvy in Sardinia 17 ian. 1824, ing. 2 feb. 1843, Prof. 4 vot. 8 sept. 1862, ob. Santa Clara in California 3 ian. 1916; Prov. Californiae.
94. P. Raphael Villarrubias, nat. Barcelona 11 sept. 1864, ing. 1 iun. 1894, Coad. spir. 15 aug. 1904, ob. Córdoba in Argentina, 4 ian. 1916; Prov. Aragoniae.
95. P. Antonius Dom. D'Aragona, nat. Reggio Calabro 10 mart. 1846, ing. 23 iun. 1888, Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. in Valle di Pompei (Napoli) 6 ian. 1916; Prov. Neapolitanae.
96. P. Aloisius Mutel, nat. Bernières-sur-Mer (Calvados) 23 mart. 1850, ing. 20 aug. 1887, Coad. spir. 15 aug. 1901, ob. Clermont-Ferrand 6 ian. 1916; Prov. Lugdunensis.

97. P. Iosephus Martínez, nat. Loarre (Huesca) 23 nov. 1851, ing. 20 sept. 1872, Prof. 4 vot. 2 feb. 1890, ob. Roquetas (Tarragona) 7 ian. 1916; Prov. Aragoniae.
98. P. Franciscus Myse, nat. Robertville (prope Aix-la-Chapelle) 1 mart. 1839, ing. 27 sept. 1858, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Charleroi 8 ian. 1916; Prov. Belgicae.
99. P. Wlodimirus Prochyra, nat. Hooskowice in Galicia 24 iul. 1874, ing. 7 sept. 1893, Coad. spir. 2 feb. 1910, ob. Staniatki in Galicia 8 ian. 1916; Prov. Galicianae.
100. P. Fridericus W. Heaney, nat. Boston 7 oct. 1867, ing. 12 aug. 1886, Coad. spir. 15 aug. 1904, ob. Worcester (Massachusetts) 10 ian. 1916; Prov. Marylandiae - N. E.
101. P. Olivarius Daly, nat. Ahascragh (Galway) 2 iul. 1845, ing. 27 apr. 1861; Coad. spir. 22 apr. 1878, ob. Galway 11 ian. 1916; Prov. Hiberniae.
102. P. Antonius Lages, nat. Loriga (Beira Baixa) 2 ian. 1838, ing. 12 nov. 1908, Schol. approb., ob. Murcia 11 ian. 1916; Prov. Lusitanae.
103. C. Chrysanthus Lázaro, nat. Calpam (Puebla) 29 mart. 1857, ing. 12 iun. 1885, Coad. temp. form. 15 aug. 1901, ob. Oaxaca 11 ian. 1916; Prov. Mexicanae.
104. C. Emmanuel Martins, nat. S. Salvador de Ramalde (Douro) 5 iun. 1847, ing. 1 aug. 1884, Coad. temp. form. 15 aug. 1894, ob. La Guardia (Pontevedra) in Hispania 12 ian. 1916; Prov. Lusitanae.
105. P. Petrus Beraud, nat. Davezieux (Ardèche) 22 ian. 1876, ing. 30 oct. 1894, Coad. spir. 2 feb. 1911, ob. Besançon 13 ian. 1916; Prov. Lugdunensis.
106. P. Fridericus Ieber, nat. Camberg (Nassau) 26 aug. 1849, ing. 30 sept. 1867, Prof. 4 vot. 2 feb. 1885, ob. Camberg 14 ian. 1916; Prov. Germaniae.
107. C. Aloisius De Chiara, nat. Nocera inferiore (Salerno) 1 iul. 1841, ing. 11 maii 1891, Coad. temp. form. 2 feb. 1903, ob. Napoli 14 ian. 1916; Prov. Neapolitanae.
108. P. Benedictus Babe, nat. Saint-Just la-Pendue (Loire) 6 dec. 1853, ing. 30 oct. 1875, Coad. spir. 15 aug. 1891, ob. Le Caire 15 ian. 1916; Prov. Lugdunensis.
109. P. Iosephus Sagramora, nat. S. Maria della Rovere (Treviso) 5 iun. 1846, ing. 7 iun. 1891, Coad. spir. 15 aug. 1901, ob. Mantova 15 ian. 1916; Prov. Venetae.
110. P. Eduardus D. Boone, nat. Washington (District of Columbia) 27 feb. 1833, ing. 8 sept. 1852, Coad. spir. 15 aug. 1871, ob. Baltimore (Maryland) 16 ian. 1916; Prov. Marylandiae - N. E.
111. C. Iosephus Byrne, nat. Dublin in Hibernia 21 ian. 1841, ing. 31 dec. 1872, Coad. temp. form. 15 aug. 1883, ob. Poughkeepsie (New York) 19 ian. 1916; Prov. Marylandiae - N. E.
112. P. Vincentius El-Bostani, nat. Deir-el-Kamar (Liban, Syrie) 12 aug. 1863, ing. 2 oct. 1879, Coad. spir. 15 aug. 1897, ob. Alep (Syrie) 20 ian. 1916; Prov. Lugdunensis.
113. P. Augustus Girard, nat. Saint-Aimé (Québec) 1 aug. 1861, ing. 29 iul. 1880, Coad. spir. 15 aug. 1898, ob. Québec 20 ian. 1916; Prov. Canadensis.
114. S. Otto Kohlhaas, nat. Mayen (Rheinland) 23 iun. 1888, ing. 1 oct. 1911, Schol. approb. ob. München

- in Bavaria 20 ian. 1916; Prov. Germaniae.
115. P. Iosephus Colle de Vita, nat. Benevento 12 dec. 1832, ing. 19 iul. 1852, Coad. spir. 2 feb. 1867, ob. Las Vegas (New Mexico) 28 ian. 1916; Prov. Neapolitanae.
116. P. Ferdinandus Wittenbrink, nat. Warendorf (Westfalen) 16 oct. 1848, ing. 29 ian. 1867, Prof. 4 vot. 2 feb. 1884, ob. Burgwaldniel (Rheinland) 29 ian. 1916; Prov. Germaniae.
117. P. Eduardus Salzani, nat. Constantinopoli 18 iun. 1839, ing. 29 sept. 1857, Coad. spir. 15 aug. 1874, ob. Ghazir (Syria) 30 ian. 1916; Prov. Lugdunensis.
118. P. Petrus Wolters, nat. Heesch (Brabantia septentr.) 3 mart. 1857, ing. 26 sept. 1877, Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. Oosterhout 30 ian. 1916; Prov. Neerlandicae.
119. P. Robertus de Beaurepaire, nat. Preignac (Gironde) 9 apr. 1859, ing. 30 iul. 1885, Coad. spir. 2 feb. 1898, ob. Paris 1 feb. 1916; Prov. Franciae.
120. P. Marianus Carlos, nat. Totana (Murcia) 12 oct. 1853, ing. 3 nov. 1882, Prof. 4 vot. 2 feb. 1899, ob. Totana 3 feb. 1916; Prov. Toletanae.
121. P. Carolus Caisey, nat. Paris 27 mart. 1861, ing. 31 dec. 1889, Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. Lausanne in Helvetia, 5 feb. 1916, Prov. Franciae.
122. C. Franciscus Salesius Landa, nat. Azcoitia (Guipúzcoa) 4 aug. 1839, ing. 9 oct. 1860, Coad. temp. form. 2 feb. 1872, ob. Carrión de los Condes (Palencia) 6 feb. 1916; Prov. Castellanae.
123. P. Bonifacius Donato, nat. Fosano (Cuneo) 6 aug. 1864, ing. 27 iun. 1884, Coad. spir. 15 aug. 1901, ob. Cuneo 7 feb. 1916; Prov. Taurinensis.
124. C. Iosephus Gross, nat. 8 iul. 1827, ing. 1 maii 1851, Coad. temp. form. 15 aug. 1861, ob. Le Tuquet in Belgio 7 feb. 1916; Prov. Campaniae.
125. P. Henricus Thibaut, nat. Durnal (Namur) 20 dec. 1841, ing. 2 maii 1869, Coad. spir. 15 aug. 1880, ob. Charleroi 8 feb. 1916. Prov. Belgicae.
126. P. Arsenius Merle, nat. Rocles (Ardèche) 25 dec. 1835, ing. 17 mai. 1858, Coad. spir. 8 sept. 1875, ob. Ghazir (Syrie) 9 feb. 1916; Prov. Lugdunensis.
127. P. Antonius Burlò, nat. Malta 5 maii 1828, ing. 22 apr. 1850, Coad. spir. 2 feb. 1863, ob. Syra in Graecia 10 feb. 1916; Prov. Neapolitanae.
128. C. Gregorius Elosua, nat. Zumaya (Guipúzcoa) 9 maii 1866, ing. 26 apr. 1889, Coad. temp. form. 15 aug. 1899, ob. Santiago (La Coruña) 11 feb. 1916; Prov. Castellanae.
129. C. Iosephus Zung, nat. Brunek in Tirol 19 mart. 1846, ing. 26 aug. 1869, Coad. temp. form. 2 feb. 1880, ob. Innsbruck 13 feb. 1916; Prov. Austriae.
130. C. Adolphus Döring, nat. Friesenhofen (Württemberg) 6 mart. 1892, ing. 15 sept. 1913, Nov. Coad. ob. in bello 13 feb. 1916; Prov. Germaniae.
131. P. Albertus Burgaud, nat. Fontenay-sous-Bois (Seine) 28 sept. 1881, ing. 24 oct. 1900, Schol. approb., ob. Souain (Marne) 14 feb. 1916; Prov. Franciae.
132. P. Iulius Prévot, nat. Vuilleroncourt (Meuse) 18 ian. 1853, ing. 4

- apr. 1875, Coad. spir. 2 feb. 1889, ob. Changhai 15 feb. 1916; Prov. Campaniae.
133. P. Carolus Nonnast, nat. Neisse in Silesia Boruss. 12 mart. 1851, ing. 21 aug. 1868, Coad. spir. 15 aug. 1883, ob. Starawies in Galicia 16 feb. 1916; Prov. Galicianae.
134. C. Iacobus Pulles, nat. Osch (Brabantia septentr.) 12 mart. 1836, ing. 27 sept. 1863, Coad. temp. form. 2 feb. 1874, ob. Mariëndaal 16 feb. 1916; Prov. Neerlandicae.
135. S. Franciscus I. Glover, nat. Boston 28 aug. 1879, ing. 14 aug. 1900, Schol. approb., ob. Philadelphia 17 feb. 1916; Prov. Marylandiae - N. E.
136. P. Fidelis Savio, nat. Saluzzo (Cuneo) 31 ian. 1848, ing. 6 nov. 1873, Prof. 4 vot. 2 feb. 1888, ob. Romae 18 feb. 1916; Prov. Taurinensis.
137. C. Alexander Burkert, nat. Kleinlongenau in Bohemia 23 feb. 1836, ing. 29 oct. 1856, Coad. temp. form. 2 feb. 1867, ob. Linz in Austria sup. 18 feb. 1916; Prov. Austriae.
138. C. Desiderius Berthier, nat. Ornacieux (Isère) 11 mart. 1836, ing. 19 sept. 1865, Coad. temp. form. 15 aug. 1876, ob. Marseille 20 feb. 1916; Prov. Lugdunensis.
139. P. Carolus Hutmacher, nat. Hannover 29 ian. 1854, ing. 1 oct. 1881, Prof. 4 vot. 2 feb. 1892, ob. Khanda in Indiis Orient. 21 feb. 1916; Prov. Germaniae.
140. S. Michael Jacques Le Seigneur, nat. Cherbourg 7 iul. 1894, ing. 30 sept. 1913, Nov. Schol., ob. prope Arras 21 feb. 1916; Prov. Franciae.
141. C. Audoënus Campbell, nat. Clogher in Hibernia 11 apr. 1867, ing. 5 apr. 1886, Coad. temp. form. 15 aug. 1896, ob. Buffalo 21 feb. 1916; Prov. Marylandiae - N. E.
142. C. Henricus Vielstädte, nat. Herzebrock (Westfalen) 17 mart. 1884, ing. 7 oct. 1911, ob. in bello 22 feb. 1916; Prov. Germaniae.
143. P. Bernardus Bahlmann, nat. Essen (Oldenburg) 5 oct. 1859, ing. 30 sept. 1879, Prof. 4 vot. 15 aug. 1897, ob. S. Leopoldo in Brasilia 25 feb. 1916; Prov. Germaniae.
144. P. Petrus de Daran, nat. Gimont (Gers) 14 maii 1879, ing. 18 ian. 1900, Coad. spir. 2 feb. 1914, ob., naufragium passus navis « Provence » 26 feb. 1916; Prov. Tolosanae.
145. C. Alexander Guyomar, nat. Le Havre 21 mart. 1888, ing. 14 iul. 1907, ob. Verdun 26 feb. 1916; Prov. Franciae.
146. C. Henricus Eils, nat. Jever (Oldenburg) in Germania 25 iun. 1839, ing. 30 aug. 1861, Coad. temp. form. 2 feb. 1872, ob. St. Louis 28 feb. 1916; Prov. Missouriianae.
147. C. Fridericus Martin, nat. Thüringerberg (Vorarlberg) 18 oct. 1855, ing. 10 oct. 1880; Coad. temp. form. 2 feb. 1891, ob. Zürich in Helvetia 28 feb. 1916; Prov. Germaniae.
148. C. Camillus Huyghe, nat. Gulleghem (Flandr. Occ.) 17 apr. 1877, ing. 15. dec. 1900, Coad. temp. form. 2 feb. 1911, ob. Anvers 29 feb. 1916; Prov. Belgicae.
149. C. Iacobus O' Malley, nat. Sydney in Australia 24 iun. 1885, ing. 10 sept. 1909, ob. Santa Clara in California 6 mart. 1916; Prov. Californiae.
150. C. Ioannes Solbes, nat. Beniarbeig (Alicante) 6 ian. 1889, ing. 18 apr. 1909, ob. Gandia (Valencia) 6 mart. 1916; Prov. Aragoniae.

151. P. Gregorius I. O' Kelly, nat. Toronto 11 iul. 1863, ing. 10 aug. 1889, Coad. spir. 15 aug. 1905, ob. St. Marys in Kansas 8 mart. 1916; Prov. Missourianae.
152. S. Rénatus de la Perraudière, nat. Versailles 3 apr. 1892, ing. 31 oct. 1912, Nov. Schol., ob. Vaux prope Verdun 8 mart. 1916; Prov. Franciae.
153. C. Bernardus Gaffney, nat. Kilbride in Hibernia 28 iun. 1834, ing. 31 aug. 1865, Coad. temp. form. 15 aug. 1876, ob. Woodstock (Maryland) 8 mart. 1916; Prov. Marylandiae - N. E.
154. C. Iosephus Crowley, nat. Athy in Hibernia 1 sept. 1856, ing. 20 iun. 1885, Coad. temp. form. 15 aug. 1895; ob. Montréal 8 mart. 1916; Prov. Canadensis.
155. P. Henricus Despont, nat. Sarlat (Dordogne) 23 feb. 1854, ing. 5 sept. 1871, Prof. 4 vot. 3 feb. 1890, ob. Sarlat 9 mart. 1916; Prov. Tolosanae.
156. P. Ludovicus Mairey, nat. Saint-Etienne (Loire) 23 ian. 1881, ing. 23 oct. 1898, Schol. approb., ob. prope Damloup (Meuse) 9 mart. 1916; Prov. Lugdunensis.
157. P. Gustavus Steyaert, nat. Gand, 22 apr. 1835, ing. 26 sept. 1855, Coad. spir. 2 feb. 1871, ob. Gand 12 mart. 1916; Prov. Belgicae.
158. C. Ioannes Chrysostomus Medina, nat. Santa Rosa (Antioquia) in Columbia 24 oct. 1871, ing. 31 iul. 1901, Coad. temp. form. 2 feb. 1912, ob. Medellín in Columbia 14 mart. 1916; Prov. Castellanae.
159. C. Andreas Krzyzanowski, nat. Lemberg 31 oct. 1840, ing. 8 nov. 1865, Coad. temp. form. 2 feb. 1876, ob. Chyrów 16 mart. 1916; Prov. Galicianae.
160. C. Ioannes Banks, nat. Kellystown in Hibernia 17 dec. 1838, ing. 11 apr. 1872, Coad. temp. form. 15 aug. 1882, ob. Florissant in Missouri 21 mart. 1916; Prov. Missourianae.
161. P. Aemilius Dessy, nat. Viesville (Hainaut) 17 feb. 1866, ing. 27 sept. 1886, Coad. spir. 2 feb. 1903, ob. Tournai 23 mart. 1916; Prov. Belgicae.
162. P. Valentinus Achirica, nat. Bilbao (Vizcaya) 3 nov. 1879, ing. 26 sept. 1899, Schol. approb., ob. Chamartin (Madrid) 24 mart. 1916; Prov. Mexicanae.
163. C. Antonius Claudino, nat. Felgueiras (Traz-Os-Montes) 25 feb. 1854, ing. 8 sept. 1895, Coad. temp. form. 2 feb. 1906, ob. Belgaum in India 24 mart. 1916; Prov. Lusitanae.
164. P. Humbertus de Sesmaisons, nat. La Chapelle-sur-Erdre (Loire-Inférieure) 28 iun. 1842, ing. 7 dec. 1861, Prof. 4 vot. 2 feb. 1878, ob. Paris 25 mart. 1916; Prov. Franciae.
165. P. Gulielmus L. Desnoes, nat. Kingston in Insula Jamaica 12 apr. 1880, ing. 20 dec. 1899, Schol. approb., ob. Buffalo 27 mart. 1916; Prov. Marylandiae - N. E.
166. P. Iosephus Cascua, nat. Oloron (Basses-Pyrénées) 5 iun. 1883, ing. 2 oct. 1912, Schol. approb., ob. Avocourt prope Verdun 29 mart. 1916; Prov. Tolosanae.
167. C. Gulielmus Gabryelski, nat. Ryglie in Galicia 13 maii 1841, ing. 23 iul. 1860, Coad. temp. form. 2 feb. 1875, ob. Lemberg 29 mart. 1916; Prov. Galicianae.
168. P. Ioannes I. Riley, nat. St. Louis 25 dec. 1868, ing. 25 iul. 1888, Coad. spir. 15 aug. 1906, ob. Prairie du

- Chien in Wisconsin 30 mart. 1916; Prov. Missouriana.
169. P. Michael A. Mc Key, nat. Tyrrell's Pass (Westmeath) in Hibernia 19 aug. 1852, ing. 19 feb. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1894, ob. San Jose in California 1 apr. 1916; Prov. Californiae.
170. S. Eugenius Pedneault, nat. Saint Dominique de Chicoutimi (Québec) 24 oct. 1885, ing. 12 aug. 1907, Schol. approb., ob. Saint-Boniface (Manitoba) 1 apr. 1916; Prov. Canadensis.
171. C. Ioannes Delgado, nat. Aldeia de Carvalho (Beira Baixa) 29 ian. 1895, ing. 17 dec. 1911, ob. Murcia 2 apr. 1916; Prov. Lusitanae.
172. P. Franciscus De Via, nat. Moltedo (Porto Maurizio) 7 apr. 1843, ing. 3 iun. 1869, Coad. spir. 15 aug. 1879, ob. Castel Gandolfo (Roma) 3 apr. 1916; Prov. Romanae.
173. C. Ignatius Bachler, nat. Mützenberg in Austria inf. 26 iun. 1890, ing. 3 sept. 1910, ob. St. Andrä im Lavanttal in Carinthia 3 apr. 1916; Prov. Austriae.
174. P. Alfredus Frébillot, nat. Morelmaison (Vosges) 18 iul. 1842, ing. 30 iul. 1864, Coad. spir. 15 aug. 1877, ob. Amiens 5 apr. 1916; Prov. Campaniae.
175. P. Constantinus Semail, nat. Bruxelles 13 oct. 1842, ing. 26 sept. 1860, Coad. spir. 2 feb. 1878, ob. Tronchiennes 5 apr. 1916; Prov. Belgicae.
176. P. Ioannes B. René [Lamoureux] nat. Montrevault (Maine-et-Loire) 22 aug. 1841, ing. 28 sept. 1862, Prof. 4 vot. 2 feb. 1881, ob. Los Gatos (California) 6 apr. 1916; Prov. Franciae.
177. P. Franciscus X. Kuppens, nat. Turnhout in Belgio 18 iun. 1838, ing. 18 mart. 1857, Coad. spir. 15 aug. 1869, ob. Florissant in Missouri 8 apr. 1916; Prov. Missouriana.
178. C. Ludovicus Smets, nat. Vossem (Brabantia) 20 sept. 1867, ing. 25 iul. 1896, Coad. temp. form. 15 aug. 1906, ob. Bruxelles 8 apr. 1916; Prov. Belgicae.
179. P. Emmanuel Pérez Jorge, nat. Arucas (Canarias) 3 sept. 1838, ing. 24 nov. 1856, Coad. spir. 15 aug. 1873, ob. Chamartín (Madrid) 9 apr. 1916; Prov. Toletanae.
180. P. Benjamin Bruce, nat. Aberdeen in Scotia, 4 dec. 1846, ing. 30 sept. 1883, Coad. spir. 3 feb. 1896, ob. in coll. S. Beunonis, St. Asaph in Gall. Brit., 10 apr. 1916; Prov. Angliae.
181. P. Constantinus Meynckens, nat. Langdorp (Brabantia) 24 dec. 1848, ing. 1 maii 1870, Prof. 4 vot. 15 aug. 1887, ob. Tronchiennes 13 apr. 1916; Prov. Belgicae.
182. P. Oswaldus Wirth, nat. St. Michael prope Eppan (Tirol) 6 oct. 1868, ing. 20 feb. 1892, Coad. spir. 15 aug. 1904, ob. Schermberg (Salzburg) 13 apr. 1916; Prov. Austriae.
183. S. Stephanus Gérard, nat. Dijon (Côte d'Or) 11 oct. 1884, ing. 9 oct. 1906, Schol. appr., ob. Rarécourt (Somme) 13 apr. 1916; Prov. Campaniae.
184. C. Ioannes Bour, nat. Folschviller (Moselle) 26 apr. 1838, ing. 14 aug. 1867, Coad. temp. form. 15 aug. 1877, ob. Antoing in Belgio 14 apr. 1916; Prov. Campaniae.
185. P. Ioannes Charnock, nat. Liverpool in Anglia, 17 dec. 1848, ing. 7 sept. 1867, Coad. spir. 2 feb. 1885, ob. in coll. Beaumont, Old Windsor

- in Anglia, 15 apr. 1916; Prov. Angliae.
186. P. Paulus de Bussy, nat. Cosne (Nièvre) 17 maii 1858, ing. 8 oct. 1876, Prof. 4 vot. 2 feb. 1895, ob. Tours 17 apr. 1916; Prov. Franciae.
187. P. Michael Obeso, nat. Santander 27 feb. 1857, ing. 20 feb. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1890, ob. Palencia 19 apr. 1916; Prov. Castellanae.
188. P. Mauritius Joy, nat. Limerick in Hibernia 14 mart. 1869, ing. 12 nov. 1890, Coad. spir. 2 feb. 1911, ob. Santa Barbara in California 21 apr. 1916; Prov. Californiae.
189. S. Xaverius Freed, nat. Cherbourg (Manche) 14 maii 1895, ing. 11 nov. 1912, Schol. approb., ob. Avocourt prope Verdun 21 apr. 1916; Prov. Tolosanae.
190. C. Arnoldus Gerrits, nat. Gent (Gelia) 23 aug. 1833, ing. 11 maii 1861, Coad. temp. form. 15 aug. 1871, ob. Mariëndaal 21 apr. 1916; Prov. Neerlandicae.
191. P. Aemilius Volbert, nat. Hagen (Westfalen) 8 feb. 1849, ing. 28 sept. 1867, Coad. spir. 2 feb. 1882, ob. Klagenfurt in Carinthia 22 apr. 1916; Prov. Austriae.
192. P. Urbanus Labat, nat. Hagetmau (Landes) 24 iul. 1850, ing. 26 sept. 1875, Coad. spir. 3 feb. 1890, ob. Nîmes 22 apr. 1916; Prov. Tolosanae.
193. C. Antonius Korytko, nat. Lemberg 28 sept. 1842, ing. 30 dec. 1864, Coad. temp. form. 2 feb. 1875, ob. Kijów in Russia 22 apr. 1916; Prov. Galicianae.
194. P. Iulius Braet, nat. Deynze (Flandr. Orient.) 16 aug. 1852, ing. 27 sept. 1870, Prof. 4 vot. 2 feb. 1888, ob. Alken (Limbourg) 23 apr. 1916; Prov. Belgicae.
195. P. Thomas Darby, nat. Karachi in Indiis Orient. 8 iul. 1857, ing. 24 ian. 1876, Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. Bombay 23 apr. 1916; Prov. Germaniae.
196. P. Franciscus Navet, nat. Monells (Gerona) 10 aug. 1866, ing. 13 iun. 1883, Prof. 4 vot. 2 feb. 1903, ob. Manila 25 apr. 1916; Prov. Aragoniae.
197. P. Iosephus M. Montenarelli, nat. Ascoli (Foggia) 23 dec. 1842, ing. 7 sept. 1862, Coad. spir. 15 aug. 1877, ob. Denver (Colorado) 25 apr. 1916; Prov. Neapolitanae.
198. S. Georgius Coelho, nat. Mangalore in Ind. Orient. 13 mart. 1887, ing. 18 mart. 1907, Schol. approb., ob. Sartirana (Como) 26 apr. 1916; Prov. Venetae.
199. S. Arthurus Van Genechten, nat. Anvers 12 feb. 1891, ing. 24 sept. 1909, Schol. approb., ob. ad Ripas Yseri 26 apr. 1916; Prov. Belgicae.
200. C. Petrus Wojciechowski, nat. Nowy-Sacz in Galicia 25 iun. 1845, ing. 8 iul. 1866, Coad. temp. form. 2 feb. 1878, ob. Kraków 26 apr. 1916; Prov. Galicianae.
201. P. Leo Gremmel, nat. Strassburg 13 apr. 1853, ing. 21 oct. 1868, Prof. 4 vot. 2 feb. 1887, ob. Giromagny (Belfort) 27 apr. 1916; Prov. Campaniae.
202. P. Clemens Simonis, nat. Coblenz (Rheinland) 27 ian. 1866, ing. 1 oct. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. Freiburg (Baden) 30 apr. 1916; Prov. Germaniae.
203. S. Iulius Doussinague, nat. Montevideo (Uruguay) 21 iun. 1897, ing. 14 aug. 1915, Nov. Schol., ob. Loyola 30 apr. 1916; Prov. Castellanae.

204. S. Franciscus Sal. Kunc, nat. Štribnice in Moravia 7 ian. 1899, ing. 8 ian. 1914, Schol. approb., ob. Velehrad in Moravia 1 maii 1916; Prov. Austriae.
205. C. Rochus Gutiérrez, nat. Lastras de la Torre (Burgos) 16 aug. 1886, ing. 24 dec. 1914, Nov. Coad., ob. Loyola 2 maii 1916; Prov. Castellanae.
206. P. Gabriel Raymond, nat. Rodez (Aveyron) 15 aug. 1882, ing. 22 sept. 1904, Schol. approb., ob. Avocourt prope Verdun 5 maii 1916; Prov. Tolosanae.
207. C. Michael Fitzgerald, nat. Ballysimon prope Limerick in Hibernia, 24 mart. 1843, ing. 7 sept. 1868, Coad. temp. form. 15 aug. 1880, ob. in coll. Beaumont, Old Windsor in Anglia, 5 maii 1916; Prov. Angliae.
208. P. Emmanuel Alves, nat. Outeiro (Minho) 16 sept. 1854, ing. 9 oct. 1892, Coad. spir. 15 aug. 1903, ob. S. Paulo in Brasilia 6 maii 1916; Prov. Lusitanae.
209. C. Petrus Jamout, nat. Sainte Sigolène (Haute-Loire) 20 dec. 1881, ing. 19 apr. 1913, Nov. Coad., ob. Avocourt prope Verdun 6 maii 1916; Prov. Tolosanae.
210. P. Petrus Durouchoux, nat. Paris 28 maii 1874, ing. 11 mart. 1892, Coad. spir. 2 feb. 1908, ob. Paris 7 maii 1916; Prov. Franciae.
211. S. Ioannes Lasek, nat. Chalupki in Galicia 2 ian. 1889, ing. 14 iul. 1906, Schol. approb., ob. Zakopane in Galicia 7 maii 1916; Prov. Gallicianae.
212. C. Hermannus Berenbold, nat. Buschweiler (Baden) 7 apr. 1857, ing. 30 sept. 1884, Coad. temp. form. 2 feb. 1895, ob. Feldkirch in Austria 7 maii 1916; Prov. Germaniae.
213. P. Stephanus de Rougé, nat. Chemillé (Maine-et-Loire) 23 ian. 1860, ing. 14 aug. 1879, Coad. spir. 15 aug. 1897, ob. Seattle (California) 9 maii 1916; Prov. Franciae.
214. C. Modestus Martínez, nat. Narcaue (Navarra) 15 iun. 1887, ing. 7 sept. 1905, ob. La Paz (Bolivia) 9 maii 1916; Prov. Toletanae.
215. P. Georgius Iñiguez, nat. Valdeosera (Logroño) 23 apr. 1848, ing. 23 sept. 1865, Prof. 4 vot. 15 aug. 1882, ob. Cienfuegos (Santa Clara) in ins. Cuba 11 maii 1916; Prov. Castellanae.
216. P. Apollonius Pérez, nat. San Pedro del Pinatar (Murcia) 5 maii 1880, ing. 28 aug. 1906, Schol. approb., ob. Sarriá (Barcelona) 11 maii 1916; Prov. Toletanae.
217. C. Petrus Municha, nat. Durango (Vizcaya) 13 maii 1844, ing. 18 oct. 1863, Coad. temp. form. 15 aug. 1874, ob. La Habana in ins. Cuba 11 maii 1916; Prov. Castellanae.
218. C. Cornelius Pohlman, nat. Soest (Utrecht) 13 sept. 1851, ing. 27 iun. 1887, Coad. temp. form. 15 aug. 1898, ob. Maastricht 19 maii 1916; Prov. Neerlandicae.
219. C. Ioannes Gemünd, nat. Ginik (Rheinland) 8 dec. 1834, ing. 27 apr. 1863, Coad. temp. form. 15 aug. 1873, ob. Marienbosch prope Baexem (Holland) 20 maii 1916; Prov. Germaniae.
220. C. Iacobus Weih, nat. Spabrücken (Rheinland) 21 iul. 1886, ing. 26 apr. 1911, ob. in bello 21 maii 1916; Prov. Germaniae.
221. S. Renatus Pautrel, nat. Fougères (Ille-et-Vilaine) 17 aug. 1894,

- ing. 9 oct. 1910, Schol. approb., ob. Verdun 22 maii 1916; Prov. Franciae.
222. S. Paulus de Fraguier, nat. Verdun 14 apr. 1896, ing. 31 oct. 1914, Nov. Schol., ob. Verdun 23 maii 1916; Prov. Franciae.
223. S. Ioannes Rössler, nat. Gauting prope München 25 aug. 1894, ing. 15 sept. 1913, Schol. approb., ob. in bello 26 maii 1916; Prov. Germaniae.
224. P. Anastasius Castaño, nat. Astudillo (Palencia) 5 dec. 1850, ing. 27 maii 1878, Prof. 4 vot. 15 aug. 1892, ob. Carrión de los Condes (Palencia) 29 maii 1916; Prov. Castellanae.
225. P. Leo Bernard, nat. Lille (Nord) 26 apr. 1866, ing. 9 oct. 1885, Coad. spir. 5 feb. 1902, ob. Lille 30 maii 1916; Prov. Campaniae.
226. P. Candidus Romeo, nat. S. Leonardo (Soria) 3 oct. 1852, ing. 22 iul. 1867, Prof. 4 vot. 2 feb. 1886, ob. La Coruña 31 maii 1916; Prov. Castellanae.
227. P. Carolus Schellebroot, nat. Bruges 8 apr. 1864, ing. 27 sept. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. Calcutta 1 iun. 1916; Prov. Belgiae.
228. P. Bernardus Herrmann, nat. Sagan in Silesia Boruss. 12 nov. 1863, ing. 18 oct. 1886, Coad. spir. 2 feb. 1899, ob. Gross-Mochbern (Breslau) 2 iun. 1916; Prov. Galicianae.
229. S. Gabriel Hardouin-Duparc, nat. Le Mans 15 mart. 1894, ing. 12 nov. 1912, Nov. Schol., ob. Dugny (Meuse) 3 iun. 1916; Prov. Franciae.
230. S. Iosephus Deltour, nat. Tourcoing (Nord) 4 sept. 1893, ing. 8 oct. 1910, Schol. approb., ob. Verdun (Meuse) 4 iun. 1916; Prov. Campaniae.
231. P. Gedeo Labrosse, nat. Le Blanc (Indre) 8 ian. 1837, ing. 9 oct. 1856, Prof. 4 vot. 13 nov. 1885, ob. Jersey 6 iun. 1916; Prov. Franciae.
232. C. Cornelius Otten, nat. Ginneken (Brabant. Sept.) in Hollandia 12 mart. 1835, ing. 14 aug. 1855, Coad. temp. form. 15 aug. 1869, ob. Grand Coteau 6 iun. 1916; Prov. Belgicae.
233. P. Iacobus I. Sullivan, nat. Chicago 13 dec. 1858, ing. 24 mart. 1877, Prof. 4 vot. 3 feb. 1896, ob. Kansas City in Missouri 9 iun. 1916; Prov. Missourianae.
234. C. Philippus Fischer, nat. Grossoderscheid prope Marialinden (Rheinland) 11 maii 1893, ing. 7 nov. 1911, ob. in bello 11 iun. 1916; Prov. Germaniae.
235. P. Iulius Ferreira, nat. Thomar (Extremadura) 26 iun. 1844, ing. 10 feb. 1863, Coad. spir. 15 aug. 1878, ob. Bahia in Brasilia 13 iun. 1916; Prov. Lusitanae.
236. P. Franciscus Murgadas, nat. Barcelona 18 sept. 1844, ing. 29 maii 1866, Coad. spir. 2 feb. 1880, ob. Concepción in Chile, 13 iun. 1916; Prov. Aragoniae.
237. P. Iesus Lafita, nat. Zaragoza 20 mart. 1857, ing. 30 iul. 1881, Coad. spir. 2 feb. 1896, ob. Buenos Aires in Argentina 14 iun. 1916; Prov. Aragoniae.
238. P. Petrus van Santen, nat. 's Hertogenbosch 26 mart. 1837, ing. 25 sept. 1855, Prof. 4 vot. 2 feb. 1873, ob. Utrecht 16 iun. 1916; Prov. Neerlandicae.
239. P. Arthurus Knight, nat. Sheffield in Anglia, 15 iun. 1835, ing. 2 iul. 1856, Prof. 4 vot. 2 feb. 1874,

- ob. in aula S. Mariae, Stonyhurst, in Anglia, 16 iun. 1916; Prov. Angliae.
240. C. Patritius K. Wallace, nat. Tyrone in Hibernia 23 nov. 1851, ing. 1 sept. 1882, Coad. temp. form. 26 mart. 1893, ob. New York 17 iun. 1916; Prov. Neapolitanae.
241. C. Ioannes B. Egloff, nat. Wettlingen (Aargau) 4 iul. 1840, ing. 10 oct. 1853, Coad. temp. form. 8 dec. 1871, ob. Parecy Novo, in Brasilia, 18 iun. 1916; Prov. Germaniae.
242. C. Gaspar Scirocca, nat. Scutari (in Albania) 10 dec. 1863, ing. 4 aug. 1894, Coad. temp. form. 15 aug. 1904, ob. Mantova 18 iun. 1916; Prov. Venetae.
243. P. Aloisius de Roquefeuil, nat. Versailles 7 iun. 1871, ing. 28 oct. 1892, Coad. spir. 2 feb. 1906, ob. Paris 19 iun. 1916; Prov. Franciae.
244. P. Iosephus Kuster, nat. Fusach in Vorarlberg 11 dec. 1851, ing. 15 mai 1873, Prof. 4 vot. 2 feb. 1891, ob. Linz in Austria sup. 20 iun. 1916; Prov. Austriae.
245. P. Thomas Head, nat. Limerick 14 ian. 1842, ing. 9 oct. 1879, Prof. 4 vot. 2 feb. 1891, ob. Limerick 22 iun. 1916; Prov. Hiberniae.
246. C. Gabriel Ferraïé, nat. Alep (Syrie) 1 oct. 1856, ing. 23 oct. 1888, Coad. temp. form. 15 aug. 1901, ob. Alep (Syrie) 22 iun. 1916; Prov. Lugdunensis.
247. S. Petrus Ferrand, nat. Montbrison (Loire) 12 mart. 1892, ing. 24 maii 1911, Schol. approb., ob. prope Fleury - devant - Douaumont (Meuse) 23 iun. 1916; Prov. Lugdunensis.
248. P. Carolus Motzel, nat. Fechenbach in Bavaria 23 ian. 1875, ing. 14 aug. 1903, Coad. spir. 15 aug. 1913, ob. S. Leopoldo in Brasilia 25 iun. 1916; Prov. Germaniae.
249. C. Ioannes Mestre, nat. Vilaplana (Tarragona) 17 feb. 1829, ing. 29 oct. 1854, Coad. temp. form. 8 sept. 1865, ob. Loyola 26 iun. 1916; Prov. Aragoniae.
250. P. Stanislaus Le Gall, nat. Kerfeunteun (Finistère) 4 oct. 1858, ing. 5 sept. 1875, Coad. spir. 2 feb. 1894, ob. Chang-hai (Sinae) 27 iun. 1916; Prov. Franciae.
251. P. Ioannes Zatlókiewicz, nat. Mniowa in Galicia 25 mart. 1865, ing. 30 iul. 1885, Coad. spir. 2 feb. 1902, ob. Nowonikolajewsk in Siberia 27 iun. 1916; Prov. Galicianae.
252. P. Gulielmus O' Dowling, nat. Dublin 31 mart. 1847, ing. 24 dec. 1870, Coad. spir. 25 mart. 1881, ob. Norwood in Australia 28 iun. 1916; Prov. Hiberniae.
253. P. Iosephus Verley, nat. Haubourdin (Nord) 20 mart. 1866, ing. 9 oct. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. Fianarantsoa (Madagascar) 28 iun. 1916; Prov. Campaniae.
254. P. Iosephus Pagés, nat. Gerri (Lérida) 28 feb. 1841, ing. 24 oct. 1865, Coad. spir. 2 feb. 1880, ob. Mendoza in Argentina 1 iul. 1916; Prov. Aragoniae.
255. S. Bernardinus Pasquale, nat. Prezza (Aquila) 17 oct. 1891, ing. 28 dec. 1906, Schol. approb., ob. prope Goritiam 1 iul. 1916; Prov. Romanae.
256. C. Ioannes Chmelár, nat. Sempete (Com. Poseniensis) 28 oct. 1867, ing. 4 aug. 1890, Coad. temp. form. 15 aug. 1901, ob. Máramarossziget 1 iul. 1916; Prov. Hungariae.

257. S. Iulius Hutin de Dillon, nat. Nice (Alpes Maritimes) 17 aug. 1888, ing. 23 sept. 1909, Schol. approb., ob. Assewillers (Somme) 2 iul. 1916; Prov. Tolosanae.
258. C. Ioannes Osty, nat. Masbéral prope St. Chely d'Apcher (Lozère) 18 oct. 1884, ing. 2 oct. 1910, ob. Verdun 2 iul. 1916; Prov. Tolosanae.
259. P. Eugenius Monteillard, nat. Polignac (Haute-Loire) 27 feb. 1869, ing. 13 sept. 1888, Prof. 4 vot. 15 aug. 1909, ob. Alamosa (Colorado) 3 iul. 1916; Prov. Neapolitanae.
260. S. Antoninus Lamothe, nat. Gramat (Lot) 13 oct. 1893, ing. 24 sept. 1913, Nov. Schol., ob. Verdun 6 iul. 1916; Prov. Tolosanae.
261. P. Iacobus T. Finn, nat. Oswego (New York) 29 aug. 1864, ing. 9 aug. 1884, Prof. 4 vot. 15 aug. 1902, ob. St. Louis 7 iul. 1916; Prov. Missourianae.
262. C. Thomas F. Gear, nat. Kiltimagh in Hibernia 13 ian. 1879, ing. 4 maii 1900, Coad. temp. form. 2 feb. 1911, ob. Philadelphia 7 iul. 1916; Prov. Marylandiae-N. E.
263. C. Iosephus Ant. Alberdi, nat. Azcoitia (Guipúzcoa) 2 feb. 1861, ing. 28 mart. 1880, Coad. temp. form. 15 aug. 1892, ob. Loyola 8 iul. 1916; Prov. Castellanae.
264. P. Xaverius Tétrel, nat. Beuzeville (Seine-Inférieure) 23 ian. 1835, ing. 11 mart. 1858, Coad. spir. 15 aug. 1870, ob. Paris 11 iul. 1916; Prov. Franciae.
265. C. Leo Gary, nat. Vers (Lot) 15 aug. 1883, ing. 30 iul. 1910, ob. Verdun 12 iul. 1916; Prov. Tolosanae.
266. P. Paulus Dethoor, nat. Steenwerck (Nord) in Gallia 25 aug. 1860, ing. 10 oct. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1899, ob. Seattle (Washington) 13 iul. 1916; Prov. Californiae.
267. C. Gebhardus Brasser, nat. Wein-garten (Württemberg) 1 apr. 1881, ing. 30 sept. 1908, ob. in bello 14 iul. 1916; Prov. Germaniae.
268. P. Augustinus Hartigan, nat. Foynes (Limerick) 18 aug. 1882, ing. 7 sept. 1898, Schol. approb., ob. Amara in Mesopotamia 16 iul. 1916; Prov. Hiberniae.
269. P. Yvo Maria Gauthier, nat. Tres-signaux (Côtes-du-Nord) 9 oct. 1871, ing. 27 aug. 1891, Prof. 4 vot. 15 aug. 1909, ob. prope Verdun 16-17 iul. 1916; Prov. Franciae.
270. P. Carolus Barraud, nat. Thorigny (Vendée) 31 dec. 1856, ing. 10 maii 1891, Coad. spir. 5 feb. 1903, ob. Chang-hai (Sinae) 17 iul. 1916; Prov. Franciae.
271. P. Fernandus A. Rousseau, nat. Poitiers in Gallia 9 sept. 1869, ing. 18 oct. 1887, Coad. spir. 15 aug. 1906, ob. Philadelphia 17 iul. 1916; Prov. Marylandiae-N. E.
272. P. Petrus Carry, nat. Feule (Doubs) 19 iul. 1837, ing. 8 feb. 1860, Coad. spir. 15 aug. 1878, ob. Lyon 19 iul. 1916; Prov. Lugdunensis.
273. P. Eugenius Macé, nat. Bégard (Côtes-du-Nord) 2 sept. 1877, ing. 20 sept. 1909, Schol. approb., ob. Paris 19 iul. 1916; Prov. Franciae.
274. P. Franciscus de la Cruz, nat. Valencia 18 apr. 1870, ing. 30 iul. 1886, Coad. spir. 2 feb. 1902, ob. Quito (Ecuador) 22 iul. 1916; Prov. Toletanae.
275. P. Robertus Gherardi, nat. Firenze, 28 oct. 1844, ing. 6 mart. 1876, Prof. 4 vot. 2 feb. 1893, ob. Ferentino 24 iul. 1916; Prov. Romanae.

276. P. Antonius Martorell, nat. Palma de Mallorca (Balears) 13 dec. 1839, ing. 23 oct. 1856, Coad. spir. 15 aug. 1874, ob. Buenos Aires in Argentina 24 iul. 1916; Prov. Aragoniae.
277. P. Fredericus Versteegh, nat. Pasoeroewan in Ind. Orient. 13 aug. 1856, ing. 26 sept. 1874, Prof. 4 vot. 2 feb. 1892, ob. Katwijk a/d Rijn (Hollandia merid.) 27 iul. 1916; Prov. Neerlandicae.
278. P. Gilbertus Jesson, nat. Lille (Nord) 29 apr. 1884, ing. 7 nov. 1911, Schol. appr., ob. Herleville (Somme) 27 iul. 1916; Prov. Campaniae.
279. P. Sylvanus Allenou, nat. Paimpol (Côtes-du-Nord) 2 iul. 1854, ing. 3 mart. 1876, Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. Poitiers 28 iul. 1916; Prov. Franciae.
280. C. Ioannes B. Manno, nat. Ripa Candida (Potenza) in Italia 3 maii 1893, ing. 25 iul. 1916, Nov. Coad., ob. Florissant in Missouri 28 iul. 1916; Prov. Missourianae.
281. P. Georgius A. Fargis, nat. New York 29 iul. 1854, ing. 14 aug. 1873, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. New York 31 iul. 1916; Prov. Marylandiae. - N. E.
282. P. Ioannes B. Barquissau, nat. St. Pierre (Réunion) 25 mart. 1845, ing. 2 aug. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. St. Denis (Réunion) 31 iul. 1916; Prov. Tolosanae.
283. S. Carolus Friedrich, nat. Cöln-Deutz 18 feb. 1894, ing. 10 apr. 1913, Schol. approb., ob. 31 iul. 1916; Prov. Germaniae.
284. S. Carolus Neyrand, nat. Saint-Chamond (Loire) 5 apr. 1890, ing. 15 nov. 1907, Schol. approb., ob. prope Fleury-devant-Douaumont (Meuse) 1 aug. 1916; Prov. Lugdunensis.
285. P. Iosephus Le Corvec, nat. Elven (Morbihan) 14 maii 1844, ing. 10 iun. 1871, Prof. 4 vot. 2 feb. 1887, ob. Vannes 4 aug. 1916; Prov. Franciae.
286. P. Iosephus Burniol, nat. Castellar de Nuch (Barcelona) 23 iun. 1872, ing. 14 aug. 1890, Coad. spir. 2 feb. 1908, ob. Vigan in Filipinas 4 aug. 1916; Prov. Aragoniae.
287. P. Salvator Blanca, nat. Palermo 16 nov. 1834, ing. 12 nov. 1849, Prof. 4 vot. 2 feb. 1869, ob. Bagheria (Palermo) 5 aug. 1916; Prov. Siciliae.
288. P. Ioannes B. Van den Speulhoff, nat. Aachen 20 mart. 1877, ing. 26 apr. 1898, Coad. spir. 2 feb. 1914, ob. Zürich in Helvetia 5 aug. 1916; Prov. Germaniae.
289. P. Iacobus Guezuraga, nat. Ri-goitia (Vizcaya) 30 apr. 1848, ing. 21 mart. 1863, Prof. 4 vot. 15 aug. 1881, ob. La Habana in ins. Cuba 7 aug. 1916; Prov. Castellanae.
290. P. Georgius Lacassin, nat. Castéra-Verduzan (Gers) 21 aug. 1834, ing. 7 sept. 1853, Coad. spir. 2 feb. 1871, ob. Montpellier 7 aug. 1916; Prov. Tolosanae.
291. P. Ioannes Forhan, nat. Brooklyn (New York) 24 iun. 1854, ing. 6 sept. 1879, Coad. spir. 2 feb. 1894, ob. San Francisco in California 11 aug. 1916; Prov. Californiae.
292. C. Franciscus Stöferle, nat. Oberstadion (Württemberg) 10 oct. 1894, ing. 14 sept. 1912, ob. in bello 11 aug. 1916; Prov. Germaniae.
293. C. Leo Sengghen, nat. Obergestelen (Valais) in Helvetia 18 iul.

- 1841, ing. 12 ian. 1877, Coad. temp. form. 15 aug. 1888, ob. Grand Coteau 12 aug. 1916; Prov. Neo Aurelianensis.
294. S. Amatus Jeanvrin, nat. Clamart (Seine) 13 nov. 1887, ing. 9 oct. 1907, Schol. approb., ob. prope Verdun, 12-13 aug. 1916; Prov. Franciae.
295. P. Petrus Suau, nat. Pointe-à-Pitre (Guadeloupe) 7 iun. 1861, ing. 24 dec. 1878, Prof. 4 vot. 2 feb. 1895, ob. La Bastirolle prope Montauban 15 aug. 1916; Prov. Tolosanae.
296. P. Dionysius Doyle, nat. Kimberley in Africa merid., 6 ian. 1878, ing. 9 sept. 1896, Coad. spir. 2 feb. 1914, ob. in Gallia, 19 aug. 1916; Prov. Angliae.
297. C. Iacobus Schröder, nat. Hemerscheid (Grd. D. de Luxemb.) 5 maii 1867, ing. 15 aug. 1894, Coad. temp. form. 2 feb. 1905, ob. Arlon 19 aug. 1916; Prov. Belgicae.
298. P. Michael Michel [Gouth], nat. Bristroff (Metz) 21 sept. 1866, ing. 3 oct. 1894, Coad. spir. 2 feb. 1905, ob. Trincomalie in ins. Ceylon 20 aug. 1916; Prov. Campaniae.
299. P. Franciscus Berghegge, nat. Delft (Hollandia merid.) 21 feb. 1849, ing. 26 sept. 1867, Coad. spir. 13 nov. 1881, ob. Grahamstown in miss. Zambesiana 21 aug. 1916; Prov. Neerlandicae.
300. S. Carolus Hovelaque, nat. Lille (Nord) 19 ian. 1893, ing. 8 oct. 1910, Schol. approb., ob. Maurepas (Somme) 23 aug. 1916; Prov. Campaniae.
301. S. Ignatius Gonzalez Cossío, nat. México 7 iun. 1897, ing. 15 dec. 1911, Schol. approb., ob. Granada in Hispania 23 aug. 1916; Prov. Mexicanae.
302. P. Eugenius Santaniello, nat. Napoli 16 apr. 1870, ing. 14 aug. 1885, Coad. spir. 2 feb. 1912; ob. Vico Equense (Napoli) 29 aug. 1916; Prov. Neapolitanae.
303. C. Franciscus Mendizábal, nat. Tolosa (Guipúzcoa) 3 dec. 1863, ing. 23 nov. 1882, Coad. temp. form. 2 feb. 1895, ob. Chamartín (Madrid) 29 aug. 1916; Prov. Toletanae.
304. C. Gregorius Alia, nat. Oropesa (Toledo) 25 maii 1868, ing. 25 maii 1885, Coad. temp. form. 2 feb. 1899, ob. Málaga 30 aug. 1916, Prov. Toletanae.
305. C. Franciscus Alphonso, nat. Moritredro in Hispania 18 maii 1844, ing. 18 mart. 1867, Coad. temp. form. 19 mart. 1879, ob. Mananjary (Madagascar) mense aug. 1916; Prov. Campaniae.
306. C. Antonius Forderer, nat. Vogt (Württemberg) 4 aug. 1891, ing. 30 sept. 1910, ob. in bello mense aug. 1916; Prov. Germaniae.
307. P. Franciscus Xav. Maffei, nat. Moliterno (Potenza) 29 ian. 1837, ing. 24 sept. 1855, Prof. 4 vot. 6 iul. 1873, ob. St. Louis (Missouri) 2 sept. 1916; Prov. Neapolitanae.
308. P. Martinus Iraizoz, nat. Macagua (Matanzas) in ins. Cuba 9 sept. 1872, ing. 21 oct. 1889, Coad. spir. 2 feb. 1906, ob. Deusto (Vizcaya) 2 sept. 1916; Prov. Castellanae.
309. P. Pius Staes, nat. Malines 7 ian. 1871, ing. 24 sept. 1890, Coad. spir. 2 feb. 1908, ob. Turnhout 3 sept. 1916; Prov. Belgicae.
310. P. Aloisius Sommariva, nat. Genova 9 feb. 1845, ing. 2 sept. 1875, Schol. approb. ob. Genova 4 sept. 1916; Prov. Taurinensis.

311. P. Aloisius Rose, nat. Saint-Solain (Côtes-du-Nord) 10 apr. 1882, ing. 19 nov. 1903, Schol. approb., ob. Caix (Somme) 5 sept. 1916; Prov. Franciae.
312. P. Iosephus da Cruz, nat. Covilhã (Beira Baixa) 9 dec. 1847, ing. 20 apr. 1861, Prof. 4 vot. 2 feb. 1881, ob. Pontevedra in Hispania 6 sept. 1916; Prov. Lusitanae.
313. P. Iosephus Adam, nat. Salina (Jura) 2 febr. 1861, ing. 27 nov. 1880, Coad. spir. 15 aug. 1898, ob. Alexandrie (Egypte) 9 sept. 1916; Prov. Lugdunensis.
314. C. Antonius Beckmann, nat. Paderborn in Germania 10 ian. 1849, ing. 15 dec. 1868, Coad. temp. form. 15 aug. 1880, ob. Boston 9 sept. 1916; Prov. Marylandiae - N. E.
315. P. Albertus Rodriguez, nat. Salazar de Amaya (Burgos) 5 apr. 1875, ing. 19 nov. 1891, Coad. spir. 19 mart. 1909, ob. Chapinero (Bogotá) in Columbia 10 sept. 1916; Prov. Castellanae.
316. P. Iosephus Barthoulot, nat. Charmanvillers (Doubs) 9 nov. 1851, ing. 11 oct. 1873, Prof. 4 vot. 2 feb. 1891, ob. Sainte-Foy-les-Lyon, (Rhône) 12 sept. 1916; Prov. Lugdunensis.
317. P. Hubertus Düffels, nat. Rees in Germania 5 iul. 1838, ing. 1 oct. 1860, Coad. spir. 2 feb. 1874, ob. Puerto Montt in Chile 13 sept. 1916; Prov. Germaniae.
318. P. Ioannes R. Hidalgo, nat. Talavera de la Reina (Toledo) 9 feb. 1867, ing. 5 sept. 1883, Coad. spir. 15 aug. 1903, ob. Madrid 14 sept. 1916; Prov. Toletanae.
319. S. Eugenius Jacquart, nat. Ermetières en Wepe (Nord) 5 maii 1887, ing. 18 ian. 1912, Schol. approb., ob. Amiens 15 sept. 1916; Prov. Campaniae.
320. P. Ernestus Desmidt, nat. Merkegem (Nord) 28 iul. 1868, ing. 3 oct. 1893, Coad. spir. 2 feb. 1904, ob. Fianarantsoa (Madagascar) 16 sept. 1916; Prov. Campaniae.
321. P. Hermenegildus Baccolo, nat. Venezia 19 feb. 1838, ing. 11 dec. 1854, Prof. 4 vot. 2 feb. 1872, ob. Modena 17 sept. 1916; Prov. Venetae.
322. P. Fridericus Bouvier, nat. Vienne (Isère) 5 dec. 1871, ing. 26 sept. 1891, Prof. 4 vot. 2 feb. 1909, ob. prope Vermandovillers (Somme) 17 sept. 1916; Prov. Lugdunensis.
323. S. Andreas Roux, nat. Saint-Etienne (Loire) 11 aug. 1892, ing. 4 nov. 1909, Schol. approb., ob. prope Vermandovillers (Somme) 17 sept. 1916; Prov. Lugdunensis.
324. P. Hippolytus Marcellier, nat. Saint-Bonnet-le-Château 16 mart. 1846, ing. 7 sept. 1869, Prof. 4 vot. 2 iul. 1883, ob. Le Caire 18 sept. 1916; Prov. Lugdunensis.
325. P. Salvator Vilarrubias, nat. Igualada (Barcelona) 1 ian. 1845, ing. 3 ian. 1866, Coad. spir. 15 aug. 1881, ob. Córdoba in Argentina 18 sept. 1916; Prov. Aragoniae.
326. S. Ioannes T. Conway, nat. in America 29 nov. 1884, ing. 29 iul. 1912, Schol. approb., ob. Las Vegas (New Mexico) 18 sept. 1916; Prov. Neapolitanae.
327. P. Petrus Causès, nat. Lit (Landes) 7 maii 1832, ing. 22 sept. 1852, Prof. 4 vot. 6 ian. 1868, ob. Fianarantsoa (Madagascar) 19 sept. 1916; Prov. Campaniae.

328. P. Iacobus Veau, nat. New Orleans 15 aug. 1880, ing. 11 dec. 1896, Schol. approb., ob. Grand Coteau 19 sept. 1916; Prov. Neo Aurelianaensis.
329. C. Raphaël del Rio, nat. Zamora (Michoacán) 9 iul. 1871, ing. 2 feb. 1894, Coad. temp. form. 15 aug. 1905, ob. Leon 19 sept. 1916; Prov. Mexicanae.
330. RR. DD. Hermannus Jürgens, Archiep. Bombay, nat. Münster (Westfalen) 8 dec. 1847, ing. 20 mart. 1864, Prof. 4 vot. 5 aug. 1881, ob. Bombay 20 sept. 1916; Prov. Germaniae.
331. P. Hugo J. Erley, nat. Cape Girardeau in Missouri 24 oct. 1842, ing. 3 aug. 1859, Coad. spir. 15 aug. 1875, ob. Chicago 20 sept. 1916; Prov. Missourianae.
332. P. Fridericus Weiser, nat. Gródek Jagcelonski in Galicia 20 aug. 1840, ing. 6 sept. 1859, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Pozsony 23 sept. 1916; Prov. Hungariae.
333. P. Amedaeus de Jonquières, nat. Paris 28 ian. 1856, ing. 6 dec. 1878, Prof. 4 vot. 15 aug. 1897, ob. Figarès (Arles, Bouches-du-Rhône) 25 sept. 1916; Prov. Lugdunensis.
334. P. Amatus Bonot, nat. Bollène (Vaucluse) 2 aug. 1839, ing. 6 dec. 1857, Coad. spir. 15 aug. 1876, ob. Valence (Drôme) 25 sept. 1916; Prov. Lugdunensis.
335. S. Lucianus Chabord, nat. Bissy (Savoie) 22 sept. 1890, ing. 12 nov. 1913, Nov. Schol., ob. prope Feuillères (Somme) 25 sept. 1916; Prov. Lugdunensis.
336. P. Ioannes Coffee, nat. Guelph (Ontario) 1 oct. 1857, ing. 5 ian. 1886, Coad. spir. 15 aug. 1906, ob. Montréal 26 sept. 1916; Prov. Canadensis.
337. C. Andreas Fingerhuth, nat. Bonn (Rheinland) 27 feb. 1847, ing. 11 oct. 1869, Coad. temp. form. 2 feb. 1880, ob. Bombay 26 sept. 1916; Prov. Germaniae.
338. C. Rosarius Zuccalà, nat. Napoli 3 oct. 1831, ing. 4 oct. 1858, Coad. temp. form. 8 sept. 1881, ob. Napoli 26 sept. 1916; Prov. Neapolitanae.
339. P. Ioannes B. Pagler, nat. Sooss in Austria inf. 8 iul. 1866, ing. 12 sept. 1885, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. Mariaschein in Bohemia 29 sept. 1916; Prov. Austriae.
340. P. Carolus Personè, nat. Ostuni (Lecce) 7 iul. 1831, ing. 14 nov. 1853, Coad. spir. 2 feb. 1866, ob. El Paso (Texas) mense sept. 1916; Prov. Neapolitanae.

Defuncti a die 1 octobris 1915 ad diem 30 septembris 1916 :

PP. 216 — Schol. 38 — Coad. 86 — Universi 340.

Adnotatio. Verbis « obiit in bello » tunc solum usi sumus cum locum ignorabamus quo aliquis e sodalibus stipendia faciens fortiter occubisset in pace Christi.

INDEX ALPHABETICUS

DEFUNCTORUM A DIE 1 OCT. 1915 AD DIEM 30 SEPT. 1916.

<p>Achirica V., 24 mart.
 Adam I., 9 sept.
 Alberdi I., 8 iul.
 Alia G., 30 aug.
 Allenou S., 28 iul.
 Alphonso F., m. aug.
 Alves E., 6 maii.
 Ambrières (d') I., 8 oct.
 Babe B., 15 ian.
 Baccolo H., 17 sept.
 Bachler I., 3 apr.
 Bahlmann B., 15 feb.
 Balian I., an. 1915.
 Banks I., 21 mart.
 Barberis I., 12 oct.
 Barquissau I., 31 iul.
 Barrand C., 17 iul.
 Barthoulot I., 12 sept.
 Bazhdari I., 22 dec.
 Beaurepaire (de) R., 1 feb.
 Beckmann A., 9 sept.
 Bellini I., 27 nov.
 Berand P., 13 ian.
 Berenbold H., 7 maii.
 Berghegge F., 21 aug.
 Bernard L., 30 maii.
 Berthier D., 20 feb.
 Bill C., 8 nov.
 Blacher I., 3 apr.
 Blanca S., 5 aug.
 Boismartel A., 9 dec.
 Boissieu (de) I., 2 nov.
 Bonot A., 25 sept.
 Boogard (van den) H.,
 25 dec.
 Boone E., 16 ian.
 Boulangé E., 12 oct.
 Bour I., 14 apr.
 Boutin I., 31 oct.
 Bouvier F., 17 sept.
 Braet I., 23 apr.
 Brasser G., 14 iul.
 Bruce B., 10 apr.
 Brugnoli S., 21 oct.
 Burgaud A., 14 feb.</p> | <p>Burkert A., 18 feb.
 Burlò A., 10 feb.
 Burniol I., 4 aug.
 Bussy (de) P., 17 apr.
 Byrne I., 19 ian.
 Caisey C., 3 feb.
 Campbell A., 21 feb.
 Carlos M., 3 feb.
 Carry P., 19 iul.
 Casca I., 29 mart.
 Cassidy F., 12 dec.
 Castaño A., 21 maii.
 Caterini Ph., 19 dec.
 Canssèque P., 19 sept.
 Chabord L., 25 sept.
 Chmelár A., 1 iul.
 Charnock I., 15 apr.
 Charroppin C., 17 oct.
 Charrnau I., 19 dec.
 Cichi A., 3 ian.
 Clandino A., 24 mart.
 Coelho G., 26 apr.
 Coffee I., 26 sept.
 Colle de Vita I., 28 ian.
 Conway I. A., 7 oct.
 Conway I., 18 sept.
 Cordier A., 12 nov.
 Crowley I., 8 mart.
 Cruz (da) I., 6 sept.
 Cruz (de la) F., 22 iul.
 Dador F., 8 nov.
 Daly O., 11 ian.
 D'Ambrogio Aeg., nov.
 D'Aragona A., 6 ian.
 Daran (de) P., 26 feb.
 Darby Th., 23 apr.
 De Chiara A., 14 ian.
 Delgado I., 2 apr.
 Deltour I., 4 iun.
 Desmidt E., 16 sept.
 Desnoes G., 27 mart.
 Desponte H., 9 mart.
 Dessy Aem., 23 mart.
 Dethoor P., 13 iul.
 De Via F., 3 apr.</p> | <p>Devivier W., 31 dec.
 D'Halluin L., 15 dec.
 Döring A., 13 feb.
 Donato B., 7 feb.
 Doussinague I., 30 apr.
 Doyle D., 19 aug.
 Düffels H., 13 sept.
 Duroachoux P., 7 maii.
 Dutirou F., 25 oct.
 Edme P., 2 oct.
 Egan Th., 28 nov.
 Egloff I., 18 iun.
 Ehrmann I., 1 dec.
 Eils H., 28 feb.
 El-Bostani V., 20 ian.
 Elosua G., 11 feb.
 Erley H., 20 sept.
 Fadé I., 19 nov.
 Fargis G., 31 iul.
 Ferraïé G., 22 iun.
 Ferrand P., 23 iun.
 Ferreira I., 13 iun.
 Ferrer I., 4 dec.
 Fingerhut A., 26 sept.
 Finn I., 7 iul.
 Fiore C., 9 dec.
 Fischer Ph., 11 iun.
 Fitzgerald M., 5 maii.
 Flahaven E., 11 nov.
 Forderer A., m. aug.
 Forhan I., 11 aug.
 Fragner (de) P., 23 maii.
 Frébillot A., 5 apr.
 Freed X., 21 apr.
 Friedrich C., 31 iul.
 Gabryelski G., 29 mart.
 Gaffney B., 8 mart.
 Galmés R., 4 nov.
 García A., 15 nov.
 Gardès P., 6 oct.
 Gardiner I., 10 dec.
 Gary L., 12 iul.
 Gauthier Y., 16-17 iul.
 Gear Th., 7 iul.
 Gemünd I., 20 maii.</p> |
|---|--|---|

Gérard S., 13 apr.
 Gerrits A., 21 apr.
 Gherardi R., 24 iul.
 Girard A., 20 ian.
 Giomini I., 5 nov.
 Glover F., 17 feb.
 González M., 9 nov.
 González de Cossio I., 23 aug.
 Gremmel L., 27 apr.
 Grennan I., 10 dec.
 Gross I., 7 feb.
 Guezuraga I., 7 aug.
 Guillén P., 21 oct.
 Gutiérrez R., 2 maii.
 Guyomar A., 26 feb.
 Hann I., 5 dec.
 Hardouin-Duparc G., 3 iun.
 Harrington G., 2 oct.
 Hartigan A., 16 iul.
 Head Th., 22 iun.
 Heaney F., 10 ian.
 Heijst (van) G., 2 dec.
 Hemann I., 29 dec.
 Hensen I., 6 nov.
 Heras I., 5 nov.
 Herrera E., 21 nov.
 Herrmann B., 2 iun.
 Hidalgo I. R., 14 sept.
 Hovelaque C., 23 aug.
 Hutin de Dillon I., 2 iul.
 Hutmacher C., 21 feb.
 Huyghe C., 29 feb.
 Iñiguez G., 11 maii.
 Iraïzoz M., 2 sept.
 Jacquart E., 15 sept.
 Jamont P., 6 maii.
 Jeanvrin A., 12-13 aug.
 Jonquières (de) A., 25 sept.
 Josson G., 27 iul.
 Joubert F., 18 dec.
 Joy M., 21 apr.
 Jürgens H., 20 sept.
 Kirpal I. N., 22 nov.
 Knight A., 16 iun.
 Kohlhaas O., 20 ian.
 Korytko A., 22 apr.
 Kraus I., 20 oct.
 Krzyzanowski A., 16 mart.
 Kunc F. S., 1 maii.
 Kuppens F., 8 apr.
 Kuster I., 20 iun.
 Labat U., 22 apr.
 Labrosse G., 6 iun.
 Lacassin G., 7 aug.
 Lafita I., 14 iun.
 Lages A., 11 ian.
 Lamoureux v. René.

Lamothe A., 6 iul.
 Landa F. S., 6 feb.
 La Rivière A., 10 oct.
 Lasek I., 7 maii.
 Lázaro Ch., 11 ian.
 Lebeau I., 21 dec.
 Leboucher P., 4 nov.
 Le Corvec I., 4 aug.
 Le Gall S., 27 iun.
 Le Roux I., 27 nov.
 Le Seigneur M., 21 feb.
 Lieber F., 14 ian.
 Linden I., 4 nov.
 Lulin A., 3 oct.
 Macabiau C., 19 dec.
 Macé E., 19 iul.
 Maffei F., 2 sept.
 Mairey L., 9 mart.
 Manno I., 28 iul.
 Marcellier Hip., 18 sept.
 Marre I., 6 oct.
 Martin F., 28 feb.
 Martínez I., 7 ian.
 Martínez M., 9 maii.
 Martins E., 12 ian.
 Martorell A., 24 iul.
 Mc Carthy M., 22 oct.
 Mc Key M., 1 apr.
 Medina I., 14 mart.
 Mendizábal F., 29 aug.
 Merle I., 9 feb.
 Mestre I., 26 iun.
 Meynckens C., 13 apr.
 Michel (Gouth) M., 20 aug.
 Miśtak A., 21 dec.
 Moeller H., 20 dec.
 Monteillard E., 3 iul.
 Montenarelli I., 25 apr.
 Motzel C., 25 iun.
 Municha P., 11 maii.
 Murgadas F., 13 iun.
 Musarelli I., 17 oct.
 Muselaers L., 14 dec.
 Mutel A., 6 ian.
 Myse F., 8 ian.
 Nateris (de) I., 22 dec.
 Navet F., 25 apr.
 Neyrand C., 1 aug.
 Nonnast C., 16 feb.
 Noonan I., 4 nov.
 Obeso M., 19 apr.
 O'Dowling G., 28 iun.
 O'Kelly G., 8 mart.
 O'Malley I., 6 mart.
 Opdenkamp D., 7 nov.
 Osty I., 2 iul.
 Otten C., 6 iun.
 Pagés I., 1 iul.

Pagler I., 29 sept.
 Parsons L., 26 oct.
 Pasquale B., 1 iul.
 Pautrel R., 22 maii.
 Pedneault E., 1 apr.
 Pelosi C., 1 ian.
 Pérez Jorge E., 9 apr.
 Pérez A., 11 maii.
 Perraudière (de la) R., 8 mart.
 Personè C., m. sept.
 Pery I., 27 oct.
 Pohlman C., 19 maii.
 Pont I., 19 dec.
 Pra I., 13 nov.
 Pradeilles A., 21 oct.
 Prévot I., 15 feb.
 Principini I., 12 nov.
 Procacci O., 1 oct.
 Prochyra W., 8 ian.
 Pütz E., 30 dec.
 Pulles I., 16 feb.
 Raymond G., 5 maii.
 Real E., 30 nov.
 René I., 6 apr.
 Ricart I., 22 nov.
 Richébé P., 26 oct.
 Rickaby P., 2 ian.
 Riley I., 30 mart.
 Rinaldi C., 21 oct.
 Rio (del) R., 19 sept.
 Rodriguez A., 10 sept.
 Rössler I., 26 maii.
 Romeo C., 31 maii.
 Romeo A., 18 oct.
 Roquefeuil (de) A., 19 iun.
 Rose A., 5 sept.
 Rougé (de) S., 9 maii.
 Rousseau F., 17 iul.
 Rousseeuw D., 2 oct.
 Roux A., 17 sept.
 Sagradora I., 15 ian.
 Santaniello E., 29 aug.
 Santen (van) P., 16 iun.
 Savio F., 18 feb.
 Salzani E., 30 ian.
 Scirocca G., 18 iun.
 Schellebroot C., 1 iun.
 Schröder I., 19 aug.
 Schweitz B., 27 oct.
 Semail C., 5 apr.
 Sengghen L., 12 aug.
 Sesmaisons (de) H., 25 mart.
 Siméon C., 12 dec.
 Singleton G., 20 dec.
 Simonis C., 30 apr.
 Smets L., 8 apr.
 Solbes I., 6 mart.

Sommariva A., 4 sept.	Tychowski S., 29 dec.	Wallace Th., 26 nov.
Soury-Lavergne P., 8 oct.	Van den Spenulhoff I., 5 aug.	Wallace P., 17 iun.
Staes P., 3 sept.	Van Genechten A., 26 apr.	Weih I., 21 maii.
Steyaert G., 12 mart.	Van Hecke E., 28 nov.	Weiser F., 23 sept.
Stiehl Th., 31 dec.	Veau I., 19 sept.	Wirth O., 13 apr.
Stöferle F., 11 aug.	Verley I., 28 iun.	Wissing H., 21 dec.
Suau P., 15 aug.	Versteegh F., 27 iul.	Wittenbrink F., 29 ian.
Sullivan I., 9 iun.	Venillot H., 1 oct.	Wojciechowski P., 26 apr.
Tauer I., 20 dec.	Vielstädte H., 22 feb.	Wolters P., 30 ian.
Tétré X., 11 iul.	Vilarrubias S., 18 sept.	Zatlokiewicz I., 27 iun.
Thibaut H., 8 feb.	Villarrubias R., 4 ian.	Zuccalà R., 26 sept.
Tully M., 20 oct.	Volbert Aem., 22 apr.	Zung I., 13 feb.

INDEX ALPHABETICUS

OMISSORUM IN CATALOGO SUPERIORIS ANNI 1914-1915.

Balbous H., m. sept. 1915. — Duvoisin F., 25 sept. 1915. — Garnier F., 26 sept. 1915. — Jullia A., 20 sept. 1914. — Lethu I., 8 vel 9 sept. 1914. — Malmusse (de) L., m. sept. 1914. — Niobey A., 4 nov. 1914. — Renevier Ph., 14 maii 1915. — Rousselot P., m. apr. 1915.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

- Institutum Societatis Jesu, Florentiae, 1892-1893, 3 vol., in-fol.
 Epitome Instituti Societatis Jesu, Prati, 1882, 600 pp., in-12.
 Constitutiones Societatis Jesu cum Declarationibus, Romae, 1908, 362 pp., in-8.
 Constitutiones et Decreta Apostolica a Regularibus in publica Mensa legenda, Florentiae, 1891, 70 pp., in-8.
 Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum (cm. 60 \times 47). (S. P. Ign., S. Franc. Xaver., S. F. Borg., S. F. de Hieronymo, trium SS. MM. Japon., S. Alois., S. Joan. Berchm., S. Stan., S. Alphons.).
 Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Wernz inclusive (cm. 30 \times 24, 28 omnes).
 CORDARA, Historia Societatis Jesu, pars VI, tomus II, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.
 RIBADENEIRA, De ratione Instituti Societatis Jesu, Romae, 1864, 542 pp., in-8.
 De Societatis Jesu Paupertate: Quaestiones variae, Prati, 1892, 188 pp., in-8.
 Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt, Florent., 1884, in-8.
 GAGLIARDI, De plena cognitione Instituti Societatis Jesu, Romae, 1884, 187 pp., in-18.
 NATALIS, Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii, Prati, 1883, 440 pp., in-16.
 Selectae Indiarum Epistolae, Florentiae, 1887, 205 pp. in-8.
 RODRIGUEZ, De Origine et Progressu Societatis Jesu usque ad ejus Confirmationem, Romae, 1869, 103 pp., in-8.
 SACCHINI, De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae, Romae, 1873, 38 pp., in-8.
 PONGELLI, De Instituto Societatis Jesu: Casus Juridici et Morales, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.
 DIRCKINCK, Instructiones pro Scholasticis Societatis Jesu, Romae, 1889, in-32.
 DIRCKINCK, Praxis instituendi Recollectionem Hebdomadariam et Menstruam, in-32.
 MANAREUS, De Rebus Societatis Jesu Commentarius, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.
 BARTOLI, Degli uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù, Torino, 1847, 5 vol. in-8.
 SANGUINETI, La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa, Romae, 1882, 280-CLXX pp., in-8.
 Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis, Romae, 1911, 342 pp.
 Acta Romana Societatis Jesu (1906-1910), Romae 1910, 190 pp.
 Acta Romana Societatis Jesu (1910), Romae, 1911, 130 pp.
 Acta Romana Societatis Jesu (1911), Romae, 1912, 179 pp.
 Acta Romana Societatis Jesu (1912), Romae, 1913, 102 pp.
 Acta Romana Societatis Jesu (1913), Romae, 1914, 163 pp.
 Acta Romana Societatis Jesu (1914), Prati, 1915, 144 pp.
 Acta Romana Societatis Jesu (1915), Prati, 1916, 130 pp.
 Acta Romana Societatis Jesu (1916), Prati, 1917, 287 pp.
 Appendix Bibliographica anno centenario restitutae Societatis edita, Prati, 1915, 45 pp., in-8.

ACTA ROMANA SOCIETATIS IESU

ANNO 1917

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUDEM SOCIETATIS

ROMAE

APUD CURIAM PRAEPOSITI GENERALIS

1918

ACTA ROMANA

SOCIETATIS IESU

ANNO 1917

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUDEM SOCIETATIS

ROMAE
APUD CURIAM PRAEPOSITI GENERALIS
1918

INDEX.

PARS PRIOR

Acta Apostolicae Sedis.

	PAG
1. — 22 decembris 1916. — Praefectura Apostolica Alaskensis in Vicariatum erigitur	295
2. — 2 ianuarii 1917. — Communicatur Instructio S. Officii de inviolabili sanctitate sigilli sacramentalis	296
3. — 10 ianuarii 1917. — S. Petrus Claver constituitur Patronus minus principalis Ditionis Columbianae	298
4. — 19 martii 1917. — Summi Pontificis Benedicti XV Epistola qua probantur et laudantur litterae ab A. R. Patre Nostro ad Societatem scriptae de doctrina S. Thomae	298
5. — 25 martii 1917. — Decernitur constare de Ven. Servi Dei Iosephi M. Pignatelli virtutibus in gradu heroico	299
6. — 25 martii 1917. — Oratio a Benedicto XV Pont. Max. habita, cum decretum de heroicis virtutibus Servi Dei Iosephi M. Pignatelli S. I. sollemniter ederet	302
7. — 7 augusti 1917. — Introducitur causa Servae Dei Mariae Antoniae a S. Iosepho de Paz y Figueroa	310

PARS SECUNDA

Acta A. R. P. Praepositi Generalis.

8. — 8 decembris 1916 (19 martii 1917). — De doctrina S. Thomae magis magisque in Societate fovenda.	317
9. — 18 ianuarii 1917. — De pio opere « Oboli sancti Petri » in Collegia nostra Americae Septentrionalis introducendo.	363
10. — 26 iunii 1917. — Declaratur quintum impedimentum: infirmitas capitis	365
11. — 31 iulii 1917. — De novo codice Iuris Canonici promulgato et de Iure Societatis recognoscendo	367
12. — 15 augusti 1917. — De opera a Provinciis conferenda ad Iuris nostri recognitionem	369
13. — 9 septembris 1917. — De tertio anno saeculari ab obitu S. Alphonsi Rodriguez	374
14. — 13 novembris 1917. — Constituitur Vice-Provincialis qui partem meridianam Provinciae Germaniae proxime gubernet	395

	PAG.
15. — 8 decembris 1917. — De Congregatione Procuratorum in aliud tem- pus transferenda.	398
16. — 8 decembris 1917. — Decernitur constitutio Provinciae Argentino- Chilensis	399
17. — 8 decembris 1917. — Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Ar- gentino-Chilensis.	402
18. — 21 decembris 1917. — Praelectiones apologeticae impense commen- dantur	406
19. — 27 decembris 1917. — Ordinatio de biennio studiorum superiorum pro futuris lectoribus philosophiae et theologiae.	410
20. — 27 decembris 1917. — De cura infirmorum nostrorum	414
21. — 9 decembris 1916. — Epistola A. R. Patris Nostri gratulantis Rev. ^{mo} P. L. Theissling, Mag. Gen. PP. Praedicatorum, ob septimum a confirmato Ordine saeculum ³ mox celebrandum.	416
22. — 23 ianuarii 1917. — Rev. ^{mi} P. L. Theissling, Mag. Gen. PP. Prae- dicatorum, ad litteras Patris Nostri responsum	421
23. — 31 decembris 1917. — Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae So- cietatis Iesu ineunte anno 1918	433

PARS TERTIA

Chronica.

I.	Ephemerides anno 1917.	437
II.	Acta recentia de causis et cultu Sanctorum Societatis	461
III.	Quaedam scitu digna de nostris militiam agentibus accepta a non- nullis Provinciis.	463
IV.	De centenaria commemoratione P. ^{is} Francisci Suarez (1617-1917).	483
V.	Societatis Iesu in Germaniam reditus 19 mensis aprilis 1917.	485
VI.	Convictus Universitarius Patavinus (Padova, Italia).	487
VII.	Status Missionis Iaponicae exeunte anno 1917.	494
VIII.	STATISTICA QUAEDAM.	497
VIII a).	Prospectus Societatis Iesu universae ineunte anno 1917.	497
VIII b).	Alumni Societatis in tribus Provinciis Hispaniae anno schola- stico 1916-17.	498
VIII c).	Conspectus alumnorum Pontificii Collegii Pii Latini Americani de Urbe 1858-1917.	500
VIII d).	Conspectus Sociorum qui stipendia fecerunt a mense ianuario ad mensem decembris 1917	502
VIII e).	Missio in Indiis Orientalibus Neerlandicis 1877-1917.	503
VIII f).	Elenchus Congregationum Marianarum.	506
	CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE IESU A DIE 1 OCTOBIS 1916 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1917	507
	CATALOGUS DEFUNCTORUM ALTER AD MENSAM LEGENDUS	527
	INDEX ALPHABETICUS DEFUNCTORUM A DIE 1 OCTOBIS 1916 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1917	539

PARS PRIMA
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIMA

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

22 decembris 1916.

Praefectura Apostolica Alaskensis in Vicariatum erigitur.

BENEDICTUS PP. XV.

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque christiani populi saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi Apostolatus munus, quo in terris fungimur. Iamvero propter laeta incrementa, quibus postremis hisce annis in Praefectura Alaskensi catholica religio adolevit et propter maius animarum bonum promovendum, venerabiles Fratres Archiepiscopus et Episcopi provinciae ecclesiasticae Oregonensis, in Foederatis Civitatibus Americae septentrionalis, enixe ab hac S. Sede postulaverunt, ut praedicta Praefectura in Vicariatum Apostolicum erigeretur. Nos autem, quibus nihil antiquius est quam ut, in longinquis potissimum regionibus, longo terrarum marisque spatio ab hoc catholico orbis centro seiunctis, tutior rei sacrae procurationi sternatur via, de huiusmodi proposita erectione agentes cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, inspectis praesentibus Praefecturae illius conditionibus, votis enunciatis annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi, Motu proprio atque ex certa scientia et suprema deliberatione Nostris, Praefecturam Alaskensem, eodem quo nunc constat territorio eodemque sub nomine, in Vicariatum Apostolicum erigimus cum Vicario, episcopali caractere insignito. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque

integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant vel pro tempore spectare poterunt plene suffragari, sicque rite iudicandum esse et definiendum, irritumque fieri atque inane si secus quidquam super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ceterisque omnibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXII decembris MCMXVI, Pontificatus Nostri anno tertio.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

2.

2 ianuarii 1917.

Communicatur Instructio S. Officii de inviolabili sanctitate sigilli sacramentalis. — E S. Rom. et Univ. Inquis.

Reverende in Xto. Pater :

P. Xti.

Cum S. Congregatio de Religiosis Instructionem nuper mecum etiam communicasset, quam S. Romana et Universalis Inquisitio die 9 mensis iunii anni 1915 ediderat de inviolabili sanctitate sigilli sacramentalis, his litteris illius exemplar R.^{ae} V.^{ae} transmitto, rogans ut eam ubique in sua Provincia quam diligentissime exsequendam curet.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, 2 ianuarii 1917.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

Ad Reverendissimos locorum Ordinarios Familiarumque Religiosarum Moderatores super inviolabili sanctitate sigilli sacramentalis.

Naturalem et divinam sigilli sacramentalis legem in Ecclesia Christi semper et ubique sanctissime servatam fuisse ne ipsi quidem confessionis sacramentalis acriores hostes in dubium unquam revocare serio potuerunt. Idque providentissimo Dei consilio absque ulla dubitatione tribuendum est, qui, sacramentalem confessionem veluti *secundam post naufragium deperditae gratiae tabulam* hominibus misericorditer offerens, omnem **aversationis** causam ab ea dignatus est amovere.

Non desunt nihilominus quandoque salutaris huius sacramenti administri qui, reticitis quamquam omnibus quae poenitentis personam quomodocumque prodere queant, de submissis in sacramentali confessione clavium potestati, sive in privatis colloctionibus sive in publicis ad populum concionibus (ad auditorum, ut aiunt, aedificationem) temere sermonem facere non vereantur. Cum autem in re tanti ponderis et momenti nedum perfectam et consummatam iniuriam, sed et omnem iniuriae speciem et suspicionem studiosissime vitari oporteat, palam est omnibus quam mos huiusmodi sit improbandus. Nam, etsi id fiat salvo substantialiter secreto sacramentali, pias tamen audientium aures haud offendere et diffidentiam in eorum animis haud excitare sane non potest. Quod quidem ab huius sacramenti natura prorsus est alienum, quo clementissimus Deus, *quae per fragilitatem humanae conversationis peccata commisimus, misericordissimae suae pietatis venia penitus abstergit* atque omnino obliviscitur.

Haec animo reputans Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii muneris sui esse ducit omnibus locorum Ordinariis Ordinumque Regularium et quorumcumque Religiosorum Institutum Superioribus, graviter onerata eorum conscientia, in Domino praecipere ut huiusmodi abusus, si quos alicubi deprehendant, prompte atque efficaciter coercere satagant; utque in posterum tam in scholis theologicis quam in *casus moralis*, quas vocant, conferentiis et in publicis et in privatis ad Clerum allocutionibus et adhortationibus sacerdotes sibi subditos sedulo edoceri curent ne quid unquam, occasione praesertim Sacrarum Missionum et Exercitiorum Spiritualium, ad confessionis sacramentalis materiam pertinens, quavis sub forma et quovis sub praetextu, ne obiter quidem et nec directe neque indirecte (excepto casu necessariae consultationis iuxta regulas a probatis auctoribus traditas proponendae) in suis seu publicis seu privatis sermonibus attingere audeant; eosque in experimentis pro eorum habilitatione ad confessiones excipiendas hac super re peculiariter examinari iubeant.

Sacra Congregatio confidit neminem ex Confessariis huiusmodi praescriptionibus contraventurum: quod si secus acciderit, praedicti Ordinarii et Superiores transgressores graviter moneant, recidivos congruis poenis percellant, ac in casibus gra-

vioribus Supremo huic Sacro Tribunali rem quamprimum deferant.

Datum Romae ex Aedibus Sancti Officii, die 9 iunii 1915.

R. Card. MERRY DEL VAL.

3.

10 ianuarii 1917.

S. Petrus Claver constituitur Patronus minus principalis Ditionis Columbianae. — E S. Rit. C.

BOGOTENSIS COLUMBIANAE REIPUBLICAE.

R.^{mus} Dominus Bernardus Herrera Restrepo Archiep. Bogoten. una cum ceteris Archiepiscopis et Episcopis Reipublicae Columbianae SS.^{mm} Dominum Nostrum Benedictum Papam XV supplicibus votis rogarunt, ut Sanctum Confessorem Petrum Claver, qui annos quadraginta munus ac ministerium Missionarii singulari caritate in Ditionis Columbianae regionibus explevit, Patronum minus principalem totius Reipublicae declarare, atque ipsius festum ad ritum duplicem secundae classis pro clero cunctarum Columbiae Dioeceseon elevare dignaretur. Sanctitas porro Sua has preces ab infrascripto Cardinali S. R. C. Pro-Praefecto relatas peramanter excipiens, Sanctum Petrum Claver Patronum minus principalem Ditionis Columbianae suprema Auctoritate Sua declaravit et constituit, eiusque festum sub ritu duplici secundae classis in cunctis Columbiae Dioecesebus in posterum celebrari concessit: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 10 ianuarii 1917.

✠ A. Card. VICO Ep. Portuen. et S. Ruf., S. R. C. *Pro-Praef.*

ALEXANDER VERDE, S. R. C. *Secr.*

4.

19 martii 1917.

Summi Pontificis Benedicti XV Epistola qua probantur et laudantur litterae ab A. R. Patre Nostro ad Societatem scriptae de doctrina S. Thomae. — Vide infra in litteris A. R. PATRIS NOSTRI, p. 318 sq.

5.

25 martii 1917.

Decernitur constare de Ven. Servi Dei Iosephi Mariae Pignatelli virtutibus in gradu heroico. — E S. Rit. C.

ROMANA

DECRETUM BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI

IOSEPHI MARIAE PIGNATELLI

SACERDOTIS PROFESSI SOCIETATIS IESU.

SUPER DUBIO:

An constet de virtutibus theologalibus fide, spe et caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus prudentia, iustitia, fortitudine ac temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur?

Quo super heroicis virtutibus venerabilis Dei Famuli IOSEPHI MARIAE PIGNATELLI, aliquot abhinc annos, instituta, facile atque expedite absolveretur quaestio, interfuit plurimi e tanto testium, qui auditi perpensisque fuerant, numero, tamque copiosa iudicialium actorum mole nativam atque propriam eiusdem venerabilis Dei Famuli plenam in lucem in primis educere personam, eamdemque postmodum, omnibus suis partibus expletam, apte graphiceque veluti ante oculos constituere.

Ita, quis quantusque hic extiterit Dei Servus, coram adspicere contemplarique gavisus est animus; quousque insuper exercitae ab eo progressae fuerint christianae virtutes, insimul demirari licuit atque etiam dimetiri, cunctis praesertim recto iudicio et aequa mente inspectis pensitatisque peculiaribus temporum, locorum ac personarum adiunctis, quibus in mediis fortunatosam traducere vitam atque operari eidem obtigerat Dei Famulo. Eiusmodi namque adiuncta magnopere adversa, acerba nimis atque aspera praefatum venerabilem Dei Servum nactum expertumque fuisse aerumnosae illius aetatis monumenta testantur.

Nihilominus, insigni praeditus ut erat animi comparatione, qua ad perfecte agendum assidue movebatur, vi fluctuum ac tempestatum vinci se frangique umquam passus non est. Quin imo, divina operante gratia, omnibus hisce impedimentis atque obstaculis, tamquam propitia sibi oblata occasione ubertim pru-

denterque usus fruitusque ille fuit, eo quidem consilio ut magis magisque in virtutis semita proficeret in diem ad mortem usque, quae proinde annis plenum, meritis onustum atque virtutum ornamento fulgentem, heic in alma Urbe, illum promptum paratumque invenit, die decima quinta novembris anni millesimi octingentesimi decimi primi.

Equidem pro nova praeparatoria Congregatione, quae tamen de Sanctissimi Domini nostri Benedicti Papae XV venia, mense iulio superioris anni, habita est, propositae iam erant praescriptaeque normae, quibus in praenobilis causae huius proseguenda defensione duci se regique deberent actores. Qui sane, uti erant moniti, toti in eo fuerunt, ut quod unice est totius rei caput naviter studioseque inquirerent prius, factorumque subinde segete praeclara admodum atque opima firmiter innixi, plenam uberemque conficerent demonstrationem, qua vir prudens suique iudicii homo ad assentiendum ferme cogeretur, quavis ex eiusdem animo depulsa dubitatione.

Id maxime in generali Congregatione patuit, quae, die decima tertia huius ad exitum properantis mensis martii, coram Sanctissimo Domino nostro coacta fuit. In qua siquidem propositum quum fuisset per Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, causae Relatorem, sequens ad discutiendum Dubium: « An constet de virtutibus theologalibus fide, spe et caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus prudentia, iustitia, fortitudine ac temperantia earumque adnexis venerabilis Dei Famuli IOSEPHI MARIAE PIGNATELLI, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur? » tam Reverendissimi Cardinales quam Patres Consultores suam quisque ex ordine aperuere sententiam. Quorum omnium Beatissimus Pater agnitis exceptisque suffragiis, Coetum dimisit auspicatissimis hisce verbis: « Vehementer delectamur quod tam multum operae ac studii adhibitum sit illustrandis virtutibus gestisque viri praestantissimi, cum quo tot cives, tot Instituta, totque nationes necessitudine summa devinciuntur. Scilicet, in primis patriciorum genus, unde ortum ille habuit; plebeium deinde, in quo instituendo sedulam curam insumpsit; Societas Iesu, cuius utilitati inter laeta ac tristia prospicere non destitit, atque Ecclesia Christi universa cui diligens administer inserviit; Hispaniarum etiam populi, quorum

in sinu natus est et ingenue educatus, nec non Itali, quorum terras peragravit animosque sanctimonia et splendore vitae illustravit; Romaque prae ceteris, in qua latissime apostolatus eius manavit et ubi sanctissimo fine quievit. Fuit quidem Venerabilis IOSEPHI MARIAE PIGNATELLI indesinenter motu agitata vita; ita tamen ut semper et ubique studio divinae gloriae animarumque servandarum ducta esse videretur. Nec decipi arbitramur eum qui divino consilio praestitutum fuisse putet, ut inclitus Dei Servus aetate hac nostra super candelabro collocaretur, qua et clerici, et sacerdotes et religiosi sodales, tam ingenti numero, e consentaneo atque ordinatissimo vitae genere seminarii, presbyterii, monasterii abrepti pelluntur; ex omni denique ordine quamplurimi in rerum publicarum motus iactantur: eo nimirum divino consilio ut, Venerabilis exemplo, cuius (etiam longe a sacrae conversationis septis in ipsisque saeculi periculis) vita fuit virtutum omnium lumine illustris, addiscant omnes semper et ubique eam morum custodiendam esse integritatem, quae sua cuique vocatione praescribitur, licet cotidiano familiae, seminarii, claustris desierit fulciri praesidio ». Quoniam vero gravissima agebatur res, idem Sanctissimus Dominus noster supremum iudicium suum de more prorogandum censuit, cunctosque, qui aderant, interim est adhortatus secum velint clementissimum Deum enixe deprecari, ut tum votis Suis tum Ecclesiae populorumque necessitatibus propitius adspiret atque opituletur.

Hodierna autem die Dominica Passionis Beatissimus Pater, sacris piissime operatus, ad Vaticanas Aedes arcessiri iussit Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, episcopum Portuensem et S. Rufinae, Sacrae Rituum Congregationi Pro-Praefectum causaeque Relatorem, una cum R. P. Angelo Mariani, Fidei Promotore, meque insimul infrascripto Secretario, eisque adstantibus, solemniter pronuntiavit: « Constare de virtutibus theologalibus fide, spe et caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus prudentia, iustitia, fortitudine ac temperantia earumque adnexis venerabilis Servi Dei IOSEPHI MARIAE PIGNATELLI, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur ».

Hoc Decretum publici iuris fieri et in acta sacrae Rituum Congregationis referri mandavit VIII calendas apriles anno MCMXVII.

✠ A. Card. VICO Ep. Portuen. et S. Ruf.
S. R. C. Pro-Praefectus.

L. ✠ S.

ALEXANDER VERDE, *Secr.*

6.

25 martii 1917.

Oratio a Benedicto XV Pont. Max. habita, cum decretum de heroicis virtutibus Servi Dei Iosephi M. Pignatelli S. I. sollemniter ederet.

« Partecipiamo con gioia all'odierna letizia dell'inclita Compagnia di Gesù. Ogni madre dev'essere prima a rallegrarsi degli onori resi ai suoi figliuoli; ma dalla partecipazione alla sua gioia domestica non può escludere chi vanta con essa vincoli speciali. Noi, che ai figli di S. Ignazio siamo legati da quel vincolo di gratitudine che congiunge il discepolo al maestro, Noi sempre e dovunque avremmo preso sincera parte alla letizia, che il solenne riconoscimento dell'eroicità delle virtù del Venerabile Giuseppe M.ª Pignatelli avrebbe recato alla Compagnia di Gesù, fortunata madre di quel novello eroe. Ma in questo momento sentiamo di dover ringraziare il Signore, per averci eletto a strumento della sua grazia, valendosi dell'opera Nostra per avvicinare anche il restauratore della Compagnia di Gesù all'aureola che adorna il santo Fondatore dello stesso benemerito sodalizio.

« Nessuno pensi però che il Nostro labbro debba aprirsi a gratitudine verso il Signore, solo perchè Ci ha Egli permesso di attestare venerazione a chi riscuoteva già la Nostra stima e benevolenza. Potremmo infatti dire che Ci allieta non poco la contemporanea pubblicazione del decreto che annunzia rimosso ogni ostacolo, anche di ordine esterno, alla beatificazione della Venerabile Anna di S. Bartolomeo. Imperocchè, se Iddio volle che il Fondatore della Compagnia di Gesù e la gloriosa riformatrice del Carmelo fossero canonizzati ad un tempo, non è senza un amoroso consiglio della Divina Provvidenza che alla prossima glorificazione della fida compagna di S. Teresa debba

andar congiunto il nome di chi tanto si adoperò a mettere in nuova e miglior luce lo spirito di S. Ignazio di Loiola.

« Opportunamente è stata testè rammentata l'unione che nella Chiesa deve esistere tra la vita contemplativa e la vita apostolica, e a Noi piace dedurne un primo eccitamento a tutti i fedeli di mettersi animosi nella via della santità. Chi vuole servire Gesù Cristo deve onorarlo o come la Maddalena, che stava ai piedi di Lui in atto di soave contemplazione intercedendo per le turbe forse dimentiche dei veraci loro interessi, o come Marta che non si dava requie nel preparargli degne accoglienze. Or se l'odierna solennità si fosse limitata a far presentire omai vicina la glorificazione di una religiosa Carmelitana, forse alcuno avrebbe mestamente domandato se i Santi si debbano cercare solo nei chiostri o fra le pareti dei conventi. Ed oh! di quale pregiudizio sarebbe ai cristiani dei nostri giorni la persuasione, che per giungere a santità sia d'uopo separarsi dal mondo, chiudersi in un convento, e attendere solo a quella vita contemplativa, per la quale toccò le cime della cristiana perfezione la Venerabile Anna di S. Bartolomeo! Invece se possiamo additare alla comune ammirazione chi raggiunse il grado eroico delle virtù anche fuori del chiostro, non è chi non veda quanto possano riuscire più efficaci le nostre esortazioni alla santità, anche se siano da Noi dirette a coloro che non intendono vestire la cocolla del monaco o cingere la corda del frate.

Ma il Venerabile Pignatelli, sentiamo ripetersi a coro, se fu sbalzato dal convento, rimase pur sempre frate, e preparò il ritorno di nuovi religiosi: come potrebbe dunque additarsi all'esempio di chi vive nel secolo, e del secolo deve trattare gli affari? Appunto qua, dilettezzissimi, vogliamo attirare la vostra attenzione. Imperocchè il Venerabile Pignatelli appartenne alla classe più elevata della società spagnuola: il ruvido saio che lo ricopriva non potè distruggere i suoi vincoli di parentela con primarie famiglie; ma delle relazioni fondate sull'alto suo lignaggio non si valse il Pignatelli per far apprezzare la sua cara Compagnia, e per distruggere ogni pregiudizio contro di essa? Ecco dunque come i nobili debbano mettersi alla scuola del Nostro Venerabile, per difendere la verità e per far trionfare la giustizia. Gli operai e gli artisti non trovarono sempre

nel Venerabile un munifico protettore? Ecco come l'esempio di lui deve mettere altissima stima della virtù anche nel cuore degli umili. Il Padre Pignatelli dovette spesso cambiare residenza ed ufficio; ma nell'isola di Corsica, e nelle varie regioni d'Italia da lui percorse ed abitate, apparve tanto contento quanto nella natia Saragozza; negli uffici burocratici, o nella trattazione degli affari d'interesse temporale, portò lo stesso ardore che lo rese benemerito nel campo apostolico; ecco come il nostro Venerabile insegnava ai contemporanei ed ai posteri che non l'eccellenza del grado, non l'importanza dell'ufficio santificano il cristiano, bensì l'adempimento del volere di quel Dio che dispone il grado e l'ufficio.

« Potremmo insistere anche di più sopra di questo argomento che dalla varietà dei paesi visitati, e dalla molteplicità degli uffici compiuti dal Venerabile Pignatelli, deduce che in tutti i paesi e presso ogni ordine di cittadini, l'eroe dell'odierna festa deve riscuotere ammirazione e, ciò che più monta, deve trovare imitatori. Ma il medesimo argomento è stato svolto anche nel Decreto che si è testè pubblicato: a quale pro ripetere cose già dette in forma solenne? Vogliamo piuttosto mettere in rilievo, come deduzione tratta appunto dal citato argomento, che all'annuncio del progressivo avanzarsi della causa di beatificazione del Ven. Giuseppe M.ª Pignatelli verso la desiderata meta, nessuno, nemmeno tra gli uomini del volgo, può ripetere il lamento che troppo spesso, in simiglianti occasioni, risuona sul labbro dei figliuoli del secolo: « Ecco un altro decreto che solo interessa ai frati e alle monache!

« D'altronde basterebbe osservare che nel nostro Venerabile uno solo fu il principio generatore dell'eroicità delle sue virtù. E chi non lo ravvisa nel proposito costante, che egli ebbe di conformarsi al divino volere? Quali siano i veri sentimenti dell'anima nostra non mai apparisce più chiaramente che nell'ora dell'avversità, o in mezzo agli affanni e alle contraddizioni. Anche pel Venerabile Pignatelli suonò l'ora della tribolazione; restò inappagato anche per lui un carissimo voto, quello di vivere all'ombra del vessillo nelle cui pieghe aveva letto l'invito di lavorare alla maggior gloria di Dio. Ma il Padre Pignatelli non accolse egli sommessamente il Breve di abolizione della sua diletta Compagnia? non depose tosto l'abito religioso? non si se-

parò dai confratelli? e nella sua nuova condizione di sacerdote secolare non si astenne egli da quell'esercizio del sacro ministero che dalla nuova legge gli era vietato? Ah! questa astensione da uffici desideratissimi, quella separazione dai cari compagni, quel cambiamento di vesti e soprattutto quella sottomissione al pontificio decreto dicono abbastanza quanto il Pignatelli fosse pronto a conformarsi ai divini voleri: solo chi era abituato a venerare il volere di Dio in ogni decreto del Papa poteva accettare senza discussione, e adempiere con santa ilarità, un pontificio decreto che, per ragioni di ordine superiore, contraddiceva alle più care aspirazioni dell'anima sua!

« Non senza motivo abbiamo accennato al maggiore affanno che afflisce il Venerabile, non senza motivo abbiamo voluto considerarlo nell'ora più triste della sua vita; perchè se in quell'ora terribile, e in mezzo a quel massimo affanno, egli trovò nella perfetta conformità al divino volere il principio regolatore della sua condotta, ben possiamo argomentare che questa, e non altra, fosse la norma costante del viver suo. Or da siffatta constatazione riesce agevole il dedurre che il Ven. Giuseppe M.ª Pignatelli può e deve essere proposto alla imitazione di tutti i fedeli, perchè tutti e singoli si possono santificare solo e quando hanno cura di conformarsi al divino volere. Non tutti devono raggiungere le più alte cime della cristiana perfezione; ma ciascuno, per toccare quella che gli è segnata, deve affissare più in alto la sua mira: ecco perchè la nobile figura del Ven. Pignatelli deve interessare a chiunque; ecco perchè il decreto che proclama l'eroicità delle sue virtù deve riscuotere plauso, non pur nei monasteri e nei chiostri, ma anche nei palagi dei nobili e nelle magioni dei principi, dovunque insomma vive un'anima che aspira raggiungere il fine della sua creazione.

« Nell'esordire abbiamo accennato alla letizia che questo Decreto deve recare alla Compagnia di Gesù, e abbiamo chiesto di partecipare a quella letizia, mossi da ragioni di indole particolare. Ma ora chiaro apparisce che dobbiamo far Nostra quella gioia anche per un motivo più sublime. La sollecitudine che, come Pontefice, dobbiamo avere per il bene di tutta la Chiesa, ci fa salutare nel Decreto dell'eroicità delle virtù del Venerabile Pignatelli un efficace invito, rivolto a tutti i Nostri figli, affinchè tutti vogliano tenere dietro al novello Eroe nella via

della santità. Ed oh! come caldo è il Nostro augurio che quell'invito non cada nel vuoto! come viva è la Nostra speranza che alla sapienza del maestro corrisponda la docilità dei discepoli, e che l'efficacia dell'insegnamento sia confermata dalla molteplicità dei suoi frutti! Ma poichè vana è la speranza dell'uomo se non poggia sul divino aiuto, Noi invochiamo copiosa la celeste benedizione sopra tutta la famiglia dei cristiani.

« Oh! piaccia al Signore di aprire i tesori delle sue grazie sopra il benemerito sodalizio, che a ragione oggi si allieta dell'onore toccato ad uno dei suoi membri. La benedizione di Dio conforti il degnissimo Preposito Generale della Compagnia, gli renda meno grave il momentaneo allontanamento dall'ordinaria sua residenza, anzi ne affretti il termine; ma soprattutto lo conforti coi frutti dell'accresciuto zelo e della ingigantita pietà dei suoi figli, perchè l'odierna proclamazione dell'eroicità delle virtù del Ven. Pignatelli è ordinata a dimostrare che il restauratore della Compagnia, lungi dal mutare, ha in essa ravvivato lo spirito del suo santo Fondatore. La celeste benedizione discenda pure sopra ogni altro ordine di cittadini, e tutti li persuada alla imitazione di quella perfetta conformità al divino volere che fu il segreto della santità del nostro Eroe. Oh! ne abbia salutare eccitamento la cattolica Nazione, oggi santamente altera di aver dato i natali a tutti e due i Venerabili, ai quali la Chiesa rivolge in questo giorno la sua apostolica sollecitudine. E colla Spagna sieno da Dio benedette tutte le altre regioni, alle quali il Venerabile Pignatelli fece conoscere la fecondità del suo zelo; ma soprattutto sia benedetta questa Roma, che ne raccolse l'estremo sospiro e ne conserva le venerate spoglie ».

Oratio Benedicti XV. Pont. Max. latine reddita.

In partem voluptatis, quae inclitam Societatem Iesu hodie afficit, gestientes venimus. Omnis mater de honoribus filio praestitis prima sane laetari debet; verum domestico gaudio prohibere eos non potest, qui se singulari necessitudine cum illa coniungi gloriantur. Nos qui S. Ignatii filiis eodem devincimur grati animi vinculo, quo discipulus magistro obstringitur, Nos semper quidem atque ubique illius iucunditatis consortes fuissimus, quam publicum virtutum heroicarum Ven. Iosephi M. Pignatelli decretum Societati Iesu, novi huius athletae matri fortunatissimae, attulisset. At nunc multum habet momenti ad debitas Deo gratias agendas, quod

ipse suae bonitatis instrumentum Nos elegerit, ut restitutorem Societatis Iesu propius ad eam gloriam admoveret, qua sanctus benemeriti sodalitii conditor refulget.

Ne tamen sit qui putet, vocem Nostram gratos erga Deum sensus exprimere ideo solum, quod Nobis concesserit, ut religionem in eum profiteremur, qui Nostra iam antea existimatione ac benevolentia gauderet. Possumus enim asserere, Nobis non levis esse laetitiae alterum decretum, hoc ipso die promulgatum, quo nunciatur nihil iam ne extrinsecus quidem obstaré, quominus beatarum cultus Venerabili Annae a S. Bartholomaeo deferatur. Nam quemadmodum Deo placuit Societatis Iesu conditorem et clarissimam Carmeli magistram supremis caelitus honoribus simul augeri; ita non sine benigno eius providentiae consilio contingit, ut fida S. Theresiae socia, cum summa mox gloria decorabitur, illius viri nomen cum suo coniunctum audiat, qui strenue adlaboravit, ut spiritus S. Ignatii Loyolae nova eaque splendidiore luce coruscaret.

Opportune mentio modo facta est (1) de consocianda necessario in Ecclesia vita quae Deum unice contemplatur, cum vita quae apostolica audit; Nosque iuvat hinc primum rationem deducere ad omnes Christifideles hortandos, ut magno desiderio iter sanctimoniae aggrediantur. Quisquis Christo Iesu servire cupit, is illum honorare debet aut sicut Magdalena, quae, in contemplatione suaviter defixa, ac pro turba, verae utilitatis suae forte immemori, deprecatura, ad pedes eius sedebat; aut sicut Martha, quae nunquam absistebat adornandis domesticis rebus, ut cum digne exciperet. Porro si praesens festus dies eo solum spectasset, ut proximam cuiusdam virginis e Carmeli familia gloriam praesignificaret, forsitan aliquis moeste interrogasset, utrum sancti tantummodo in coenobiis aut intra ascetiorum parietes invenirentur. Heu! quantum Christifidelibus, hac nostra praesertim aetate, obsesset ea, si unquam obtineret, persuasio, nimirum ad sanctimoniam consequendam necessarium esse mundo valedicere, in monasterium sese includere, illique dumtaxat vitae, caelestia perpetuo cogitanti, operam dare, qua Venerabilis Anna a S. Bartholomaeo christianae perfectionis culmina attingit! Quod si Nobis liceat communi admirationi virum proponere, qui heroicas virtutes etiam extra septa religiosa adeptus sit, nemo non videat quanto maiorem efficacitatem nostra ad sanctitatem adhortatio acquirat, tunc quoque cum eos appellamus, qui monachorum cucullum induere aut fune cingi nolunt.

At Venerabilis Pignatelli, omnes videntur inclamare, licet e claustris aliquando eiectus fuerit, tamen religiosus usque permansit, ac religiosorum hominum reditum paravit: quomodo ergo ad exemplum iis exponi potest, qui communem vitam vivunt eiusque causis implicantur? Huc plane, optatissimi, vestram attentionem convertere cupimus. Nam Venerabilis Pignatelli ex amplissimo civitatis hispanicae ordine erat; rude autem sagum, quo amiciebatur, nequibat propinquitatem delere, qua principes familias ipse contingebat; verum conspicuis necessitudinibus ex clarissimo genere ortis

(1) Id est in oratione habita ad Pontificem a R. P. Assistente Italiae.

nonne ipse usus est ut percarae Societati honorem apud alios magis ac magis conciliaret, quidquid vero eam offenderet profigaret? En igitur quomodo nobiles a nostro Venerabili doceantur veritatem defendere ac iustitiae triumphum constituere! Nonne etiam opifices artificesque eum patronum experti sunt munificentissimum? En ut ab eo praeclara facta humilium quoque hominum animis summam virtutis existimationem inserant! Sedem ac munus Pater Pignatelli frequenter mutare coactus est; sed tam in insula Corsica, quam in compluribus Italiae provinciis, quas aut peragravit aut incoluit, eodem modo ubique laetus visus est, ac si CaesarAugustae, cara in patria, degisset; tum in negotiis cum magistratibus, tum in administranda re familiari, vir non minoris alacritatis fuit, quam cum in apostolicis muniis magna cum laude versaretur. En quam clare Venerabilis noster aequalibus ac posteris ostenderit, non dignitate graduum nec officiorum pondere Christifideles effici sanctos, sed facta per eos Dei voluntate, qui et gradum et officium disponit.

Hac in re plura persequi possimus, et commemorata locorum varietate quos Venerabilis Pignatelli obivit atque operum rerumque ab eo gestarum multitudine, declarare quemadmodum heros hodiernae laetitiae sui admirationem ubique et cuius civium ordini iniicere ac multo magis imitationem suadere debeât. Sed haec in nuper lecto decreto explicata iam sunt: cur igitur eadem repetamus, quae tanta celebritate fuerunt praedicata? Ex eo argumento malumus proinde illud plane facere, quod nemo vel ipsius plebis, audito nuncio progredientis causae Venerabilis Iosephi M. Pignatelli, querelam illam iterare potest, huius saeculi filiis sollemnem: En denuo decretum quod monachorum et monialium solummodo interest!

Ceterum satis sit considerare heroicæ Venerabilis nostri virtutes uno ex principio generatas fuisse. Equis non videt principium illud fuisse tenax obsequendi divinae voluntati propositum? Nunquam melius prodimus quae sint vera animi nostri sensa, quam cum conflictamur rebus adversis aut moeremus aut nobis obsistitur. Venerabili quoque Pignatelli tristitia advennerunt tempora: irritum vidit votum ardentissimum ducendi omnem vitam cara sub umbra illius vexilli, cuius in sinu legerat se ad magna aggredienda pro gloria divina invitari. Nihilo tamen secius Pater Pignatelli Breve quo Societas, deliciae eius, exstinguebatur, nonne subiectissime accepit? nonne se veste religiosa illico exiit? nonne a sodalibus secessit? nonne in nova sacerdotis secularis conditione a sacro illo ministerio se abstinuit quo recens lex ipsi interdicebat? Ah! illa gratissimorum munerum abdicatio, illa a caris sociis seiunctio, illa vestis commutatio, illa ante omnia decreto pontificio obtemperatio satis demonstrabant quam promptus paratusque esset Pater Pignatelli in divina voluntate acquiescere. Is duntaxat qui soleat Dei nutum in omni Pontificis edicto venerari, eiusmodi imperata pontificia sine disceptatione audire atque adeo pie hilariterque facere poterat, quae supremas ob causas suavissimis animi optatis adversabantur!

Non sine consilio aliquid de maximo Venerabilis dolore et tristissimo eius tempore disseruimus: quia si in terribili illa calamitate atque in acerbissime moerore hanc vitae regulam ipse sibi quaesivit adhibuitque, nempe

studium obsequendi divinae voluntati, fas est inferre eum, quandiu vixit, eandem unice normam constanter secutum esse. Quod cum iam nobis compertum sit, facile inde colligimus Venerabilem Iosephum M. Pignatelli posse ac debere cunctorum Christifidelium imitationi proponi; quippe qui omnes singulique non alio modo nec alio tempore sancti fieri possiunt, quam cum morem ita Deo gerant. Non cuncti altissimam perfectionem assequi iubentur; sed, ut quam quisque sibi destinam sentit, eam attingat, maiora spectet et molliatur necesse est. Ecce cur praecellens imago Venerabilis Pignatelli digna sit quae hominem quemvis teneat attentum, cur decretum de heroicis eius virtutibus plausu excipiendum sit non tantum in coenubiis atque asceteriis, verum etiam in aedibus nobilium et principum, ubicumque demum invenitur aliquis creationis suae finem consequendi cupidus.

Iam inde ab exordio diximus, quantam laetitiam decretum afferret Societati Iesu et peculiare ob causas petivimus, ut illius participes essemus. Nunc vero clarius apparet Nos sublimiore quadam ratione debere nostrum reputare illud gaudium. Nam Nostra Pontificis de universa Ecclesia sollicitudo efficit ut decretum circa virtutes heroicas Venerabilis Pignatelli laeti agnoscamus invitamentum quoddam esse, omnibus filiis Nostris factum, ut hi in capessenda sanctimonia vestigiis novi herois ingredi velint. Oh quam vehementer cupimus, Nostrum augurium ne incassum eat! Quanta spe tenemur, fore ut docilitas discipulorum magistri sapientiae respondeat, nec non copia fructuum vim documentorum eius comprobet! Cum autem humana fiducia sit irrita, quae non in divino auxilio nitatur, Deum invocamus, ut toti christifidelium familiae abunde benedicat.

O utinam caelestium donorum thesauri bene merenti sodalitis reserentur, quod de honoribus hodie collatis uni e suis iure laetatur. Deus clarissimo Societatis Praeposito Generali benedicat ac solatio sit; absentiam a propria sede ad tempus interdicta allevet, imo eius finem maturet; sed ante omnia ipsum filiorum progressibus recreet, amplificato nimirum horum studio iuvandi proximos atque eorundem crescente mirabilem in modum pietate, quandoquidem hodiernum praeconium heroicae virtutis Venerabilis Pignatelli eo intenditur, ut palam demonstret, tantum abfuisse ut Societatis restitutor Spiritum Sancti conditoris immutarit, ut eundem in ea exsuscitaverit. Benedicat quoque Deus omnibus civium ordinibus, cunctosque moveat exemplo herois nostri ad perfecte usque parendum divinae voluntati, quo consilio ille sanctus effectus est. Oh! novis hinc stimulis catholica illa Natio salutariter concitetur, quae sancte gloriatur se patriam esse duorum Venerabilium, ad quos Ecclesia apostolicam sollicitudinem hodie contulit. Una cum Hispania Deus benedicat ceteris omnibus regionibus, quibus studium suum et fecundas curas Venerabilis Pignatelli impertivit; sed in primis benedicat huic Romae, quae extremum eius spiritum excepit eiusque venerandas exuvias conservat.

7.

7 augusti 1917.

Introducitur causa Servae Dei Mariae Antoniae a S. Iosepho de Paz y Figueroa. — E S. Rit. C.

BONAËREN.

DECRETUM DE INTRODUCENDA CAUSA BEATIFICATIONIS
ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI
MARIAE ANTONIAE A S. IOSEPHO DE PAZ Y FIGUEROA.

In oppido *S. Iacopo de l' Estero*, intra fines Saltensis dioecesis, in Republica Argentina, anno 1730, e nobili familia de Paz y Figueroa orta est ancilla Dei Maria Antonia a Sancto Iosepho. Hic peregrinus flos in sterili solo ut virens palma inter arbuscula succrescebat, corporis venustati animi pulchritudine adiuncta. De vitae initiis pauca noscuntur; tamen compertum est Mariam Antoniam puerilibus ludis solitudinem et orationem practulisse, et proximos, pauperes praesertim et afflictos, simplicitatis et caritatis sensu et opere sublevasse. Quindecim aetatis annos agens, Deo se devovit, eodemque fere tempore in quadam congregatione selectas puellas collegit, quae absque certa regula, generis nomine demisso, in christianis virtutibus et evangelicis consiliis divino servitio se manciparent. Opus incoeptum dum prospere invalesceret, extemplo tristissimus obtigit eventus. Nam sodales Societatis Iesu, qui multo labore diuturnoque tempore illas regiones, sicut ceteras hispani regni colonias in Asia, Africa et America, evangelizaverant, die 5 iulii an. 1767 proscripti fuere cum magno civilitatis et fidei catholicae detrimento. Attamen omnipotens et misericors Deus, « qui infirma mundi eligit, ut fortia quaeque confundat », paterna providentia suscitavit e foemineo sexu Mariam Antoniam. Ipsa, sancti Ignatii a Loiola documentis instructa, eiusque alumnorum spiritualis filia et discipula, quasi altera Ruth spicas in agro remanentes, super messorum vestigia, collegit, electumque cibum bonorum operum religioni ac patriae paravit atque porrexit. Divino enim instinctu impulsam, ut tantae iacturae ob proscriptionem Patrum Societatis Iesu inlatae succurreret, eorum opus, collectis viribus, Dei auxilio suffultis, instaurare sibi proposuit. Ad huiusmodi consilium exsequendum, assentiente suae

conscientiae moderatore et approbante Episcopo una cum Gu-
bernatore civili, ab iis obtinuit non solum facultates necessarias
et opportunas, sed etiam amplissimas litteras commendatitias,
ut etiam ecclesiastici et civiles moderatores in piam operam
favorem, tutelam et praesidium impenderent. Hinc Dei famula
in natali oppido, humili veste induta, nudis pedibus et imagi-
nem crucifixi gestans, populum ad poenitentiam sermone et
exemplo hortabatur. A piis sacerdotibus et a devotis mulieri-
bus, quas « Sorores Piarum Commentationum » vocant, adiuta,
exercitationum cursus renovavit, apposita quoque domo erecta
ad suorum concivium vitam christianam atque perfectam pro-
vehendam. Nec praeterire fas est quod acerbis illis temporibus,
inter rerum inopiam, animi angores, hostium insectationes, in-
scientium ludibria et metuentium haesitationes, nec pio operi
nec invictae foeminae defuerunt humana et divina subsidia.
Adstiterunt etiam fortes viri, qui zelum, virtutem et opus Ser-
vae Dei strenue vindicarunt atque hominum repugnantiam et
metum in venerationem et admirationem verterunt, inter quos
P. Diegus Toro, ex-moderator provincialis Ordinis B. Mariae
Virginis de Mercede. Faustis hisce auspiciis confirmata, apostoli-
cas excursiones Maria Antonia persequuta est ab anno 1775
ad an. 1779, vastas regiones peragrando, nempe *Tucuman*,
S. Michel, *S. Ferdinando*, *De Catamaren*, *Rivia*, *Corduba*,
ibidem constitutis Piarum Commentationum cursibus, iuxta or-
dinem a sodalibus Societatis Iesu servatum et in aureo libello
eorum Sancti Fundatoris descriptum. Quo temporis spatio, Dei
famula, in natale oppidum reversa, potissimum incubuit, ut bo-
norum morum observantia et christianae pietatis fervor inter po-
pulares et sodales suos reviviscerent. Inde ad urbem principem
Bonaërensem, quae a *S. Iacopo de l'Estero* millia et tercentum
passuum circiter distat, per loca fere deserta transeundo, obvios-
que pagorum incolas evangelizando, tamquam ad sui itineris
metam pervenit. In hac metropoli opus apostolicum religionis
et caritatis, studio et labore Servae Dei, sacerdotibus et laicis
coadiuvantibus, potissimum Divinae Providentiae ducta, ita in-
crevisse fertur, ut tota civitas brevi ad apicem christianae civi-
litatis et pietatis adducta fuerit. Illic, anno 1780, mense augusto,
adprobante Episcopo, Maria Antonia recollectionum spiritualium
aedem fundavit, quam die 13 ianuarii 1784 amplissimo laudis

et approbationis testimonio cohonestavit idem Episcopus Sebastianus, tunc ad Archiepiscopatum Compostellanum in Hispania promotus. Ex actis Processus informativi plane constat illam domum a sua erectione usque ad an. 1788 recepissee plus quam septuaginta millia personas ad sacras recollectiones agendas, et Dei famulam, divinae gloriae et humanae saluti unice intentam, nec umquam de temporariis bonis, ad sui operis sustentationem, sollicitam, largiter expertam fuisse veritatem et virtutem sententiae Christi Redemptoris: « Quae-rite primum regnum Dei et iustitiam eius; et haec omnia adiicientur vobis ». Postquam Dei famula opus suum in Bonaërensi civitate feliciter progressum aspexerit, illud etiam in orientalem regionis partem, cui nomen *Rio de la Plata*, protendere cogitavit. Quamvis provecta aetate et labore defessa, tamen, de Episcopi et regni Procuratoris licentia, arduam peregrinationem suscepit an. 1784; et primum in Colonia Sanctissimi Sacramenti sistit, postea in urbe *Monterideo* per triennium commorata est; quibus in locis Commentationum cursus aperiri voluit. Instantibus civibus Bonaërensibus, in eorum urbem revocata, consilio et opere adiuvit constructionem domus quae, ex ipsorum civium munificentia, aedificio iam existenti adiecta fuit, ut in sede separata mulieribus a mala via retrahendis et in bonos christianosque mores adducendis destinaretur. Alterum hoc opus primaevi instituti beneficentiam et Servae Dei suarumque Sodalium existimationem in ea civitate cumulavit. De postremis quinque annis, a praedictae domus erectione ad obitum Mariae Antoniae, pauca extant documenta, nisi quod ipsa, sui suarumque aegritudinum veluti oblita, constanti zelo et studio illarum mulierum corporis animique saluti navabat, retributionem misericordibus a Domino promissam fidenter expectans. Quam proximam sentiens, postrema monita et consilia Sodalibus suis materno dedit affectu. Mox, lethali morbo correpta et sacramentis Ecclesiae refecta, piam animam exhalavit die 6 martii an. 1799, aetatis suae sexagesimonono; eiusque exuviae, funere rite persoluto, in apposito sepulcro religiose conditae sunt. Itaque fama sanctitatis, quam Dei famula in vita adepta fuerat, post obitum in dies magis clara et diffusa ad haec usque tempora perdurante, Processus informativus super ea in ecclesiastica curia Bonaërensi constructus et absolutus, Romam ad Sacrorum Rituum Congre-

gationem delatus est. Hinc, iuris ordine servato, quum nihil obstet quominus ad ulteriora procedi possit, instante R.^{mo} P. Camillo Beccari, Societatis Iesu et huius causae postulatore, attentisque litteris postulatoriis RR.^{orum} Archiepiscoporum Bonaëren., Montisvidei, S. Iacobi de Chile aliorumque sacrorum Antistitum, plurium Capitulorum, Ordinum et Congregationum religiosarum, necnon supplicibus votis totius Argentinensis Reipublicae cleri ac populi, maxime Bonaërensium civium, E.^{mus} et R.^{mus} Cardinalis Vincentius Vannutelli, Episcopus Ostien. et Praenestinus, sacri Collegii Decanus eiusdemque Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis, subsignata die ad Vaticanum coactis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?* Et EE.^{mi} ac RR.^{mi} Patres, post relationem ipsius E.^{mi} Cardinalis Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Angelo Mariani Fidei Promotore, omnibus sedulo perpensis, rescribendum censuerunt: *Signandam esse Commissionem introductionis causae, si Sanctissimo placuerit.* Die 7 augusti 1917.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino nostro Benedicto Papae XV per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Pro-Praefectum relatione, Sanctitas Sua Rescriptum eiusdem Sacri Consilii ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem introductionis Causae Servae Dei Mariae Antoniae a S. Iosepho de Paz y Figueroa, die 8, eisdem mense et anno.

✠ A. Card. Vico Ep. Portuen. et S. Ruf.
S. R. C. Pro-Praef.

L. ✠ S.

ALEXANDER VERDE, *Sacr.*

PARS SECUNDA

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS SECUNDA

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

8.

8 decembris 1916 [19 mart. 1917].

De doctrina S. Thomae magis magisque in Societate fovenda.

AD SOCIETATEM UNIVERSAM.

Cum « ad unionem membrorum huius Societatis inter se et cum suo capite » (1) et ad felicem studiorum nostrorum progressum plurimum interesse videretur, ut haec Epistola in materia difficili nec ad dexteram nec ad sinistram deflecteret, collato cum PP. Assistantibus consilio, eam manuscriptam Supremo Iudici proponendam ante quam cum universa Societate communicandam esse censi. Summus Pontifex, qua est benignitate atque facilitate, non solum eam legere, sed etiam litteras ad me dare dignatus est, quas gravissimae praefationis instar hic praemitto. Nos autem pro tam eximia atque adeo paterna erga Societatem benevolentia gratias dignas tum demum referemus, si Apostolica Benedictione corroborati, vinculo caritatis et obedientiae coniuncti, philosophiae et theologiae scholasticae ad mentem Doctoris Angelici nos totos novo fervore dederimus.

(1) Const. p. X, n. 9

EPISTOLA

AD A. R. P. WŁODIMIRUM LEDÓCHOWSKI
PRAEPOSITUM GENERALEM SOCIETATIS IESU.

BENEDICTUS PP. XV.

Dilecte Fili, salutem et Apostolicam Benedictionem.

Quod de fovenda divi Thomae doctrina sollicitus tuam Societati Iesu aperire mentem deliberaveris, scriptamque in id epistolam, antequam Sodalibus mitteres, Nobis officiose subieceris, grate admodum et opportune fecisti.

Qui enim, ut nosti, complures usque adhuc occasiones studiose quaesivimus edicendi publice quantum Nobis cordi sit honorem disciplinae Aquinatis catholicis in scholis debitum haberi, fieri non poterat ut non libenter praeceptiones legeremus, quibus aptam et consentaneam ipse etiam operam confers optatis Nostris explendis.

Neque minus iucunde animadvertimus aequa te lance rationum momenta perpenderit quibus, quem ad modum oporteat a Sancti Thomae doctrinis esse, hinc inde disceptando contenditur.

Quo quidem in iudicio recte Nos te sensisse arbitramur, quum eos putasti Angelico Doctori satis adhaerere, qui universas de Thomae doctrina theses perinde proponendas censeant, ac tutas ad dirigendum normas, nullo scilicet omnium amplectendarum thesium imposito officio.

Eiusmodi spectantes regulam, possunt Societatis alumni iure timorem deponere ne eo quo par est obsequio iussa non prosequantur Romanorum Pontificum, quorum ea constans sententia fuit, ducem ac magistrum in theologiae et philosophiae studiis Sanctum Thomam haberi opus esse, integro tamen cuique de iis in utramque partem disputare de quibus possit soleatque disputari.

Haec si fiant, illa certe summopere probanda consequentur bona, ut, quum fratrum caritas ab offensione custodiatur, tum debita in Vicarium Christi observantia veneratioque vigeat; quae quidem, si nulli non praecepta christiano est, at vero peculiari quodam officio censenda est Societatem Iesu perstringere.

Nos autem, compositis dissidiis additisque cognitioni veri animis, non modo sacrarum disciplinarum exstituram inde progressionem speramus, verum etiam Sodalitatem ipsam, tam bene de Ecclesia meritam, profecturam, exemploque et Angelici Doctoris asseclis et caritatis divinae studiosis futuram confidimus.

Auspicem caelestis gratiae Nostraeque benevolentiae testem Apostolicam Benedictionem tibi, Magistris ac Sodalibus universis ex animo impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XIX martii MCMXVII, Pontificatus Nostri anno tertio.

BENEDICTUS PP. XV

REVERENDI PATRES AC FRATRES IN CHRISTO CARISSIMI:

P. Xti.

Inter gravissima et nobilissima vocationis nostrae munera illud iure merito numeratur, veritatem catholicam fideliter conservare, summo studio propagare et contra omnium errorum incursus strenue defendere. Ex quo perfacile intelligitur, quanti ad Societatis incolumitatem, progressum et apostolicum ministerium intersit, ut eius filii plena et solida doctrina rite instituuntur, atque a quavis opinionum pravitate maneant intacti, retinentes semper « verbum sanum, irreprehensibile » (1), quo possint et se ipsos et ceteros, qui eos audiunt, salvos facere. Quod si unquam, hisce potissimum temporibus opus omnino est, ob miserandam plurimorum ignorantiam, ob multorum caecam innovandi libidinem, ob errores ubique grassantes circa fidem et

(1) Tit. II, 8.

ipsa quoque prima rationis principia, ob veneni celeritatem quod nunc citissime quaquaversus spargitur, ac tandem ob instantem quotidie necessitatem novis maximeque diversis quaestionibus in dies exorientibus normas christianae sapientiae adhibendi. Omnibus igitur, sed praesertim Superioribus, qui rationem reddaturi sunt de subditiis ac de animabus per eos ad aeternam salutem adiuvandis, singulari vigilantia et diligentia curandum est, ne splendor illibatae doctrinae hodiernis fallaciis vel minimum obscuretur, sed eam per omnia purissimam tradamus, foveamus, tueamur, e sacris suggestibus, in tot nostris scholis, in libris, opusculis foliisque periodicis, atque in privatis colloquiis.

Cuius officii momentum quum Congregatio Generalis XXVI probe persentiret, suprema sua potestate legifera quaedam sancire statuerat de studio sancti Thomae apud nos etiam atque etiam provehendo; ideo quod hanc esse rationem efficacissimam sanae doctrinae conservandae ipsa Societas inde a primordiis suis semper existimasset et Summi Pontifices magna sedulitate et consensione pronuntiassent. Inchoatos labores abrupit prohdolor! temporum iniquitas. Attamen voluerunt Patres Congregati, pro summa rei gravitate, mentem suam universae Societati aperire et consilii executionem Praeposito Generali hoc suo Decreto undevicesimo commendare: « Congregatio, ut commoda quae ex intima cognitione studioque Doctoris Angelici dimanant uberrima, omnibus nostris scholis, iuxta mentem SS. Pontificum Leonis XIII et Pii X s. m. necnon Benedicti XV feliciter regnantis, in dies largius provideret, complura hac de re speciali decreto persequenda sibi constituerat, cum tristissima temporum conditio praeproperum laboribus finem imponere coegit. Quare Congregatio, ut officio suo qua meliori posset ratione satisfaceret, quod ipsa per se perficere non potuit, id Patri Nostro commisit, ut nimirum de doctrina S. Thomae apud nos magis magisque fovenda ad Societatem universam daret litteras, quibus suam et Congregationis mentem pro rei momento explicaret ».

Cui mandato exsequendo me statim equidem dedidi, illudque tam dudum confecissem, nisi medio in labore clare et clare magis apparuisset quot et quanta auxilia mihi ad opus peragendum utilissima, ne dicam necessaria, deessent, sive propter diuturnum ab Urbe exsilium, sive propter itinerum et commercii epistolarum difficultates. Nihilominus, quoniam nonnullis ex Prae-

vinciis intellexeram eiusmodi litteras meas valde desiderari, quanquam rerum conditio eadem permanebat, de communi Patrum Assistentium consilio, animum induxi scriptionem hanc, qualiscumque demum esset, cum omnibus vobis, Patres Fratresque carissimi, communicare. In qua, post excellentiam doctrinae Aquinatis quantum hic expedire videtur declaratam, praecipua Ecclesiae et Societatis praescripta de studio Doctoris Angelici in memoriam reducenda censui, modumque accuratius indicandum quo ipsum sequi oporteat; postremo documenta quaedam ad executionem facilem et efficacem reddendam adieci.

I.

Itaque a praestantia disciplinae Doctoris Angelici exorsurus, rem paulo altius repetitam velim, ut perspiciatur quem locum theologia scholastica in Ecclesia, quem in theologia scholastica S. Thomas obtineat.

Divina doctrina suapte natura auctoritate praesertim et traditione nititur. Ante omnia videlicet veritas quam Christus Dominus e caelo attulit, et consecraria quae ex ea aetas aetati succedens, Spiritu Sancto afflante, deinceps colligit, per humanas progenies vertentibus saeculis caute atque fideliter tradenda sunt, veluti sacrae quaedam lampades nunquam exstinguendae, sed numero ac splendore crescentes usque ad perfectum diem.

Ut autem depositum fidei eo modo evolvatur, ut accuratior deinde atque uberior rerum credendarum cognitio ipsorumque mysteriorum intelligentia, quoad fieri potest, aliquanto lucidior acquiratur, ut denique fides non tantum indoctis auctoritate, simplicitate, perspicuitate sit accommodata, sed doctis quoque soliditate, profunditate, sublimitate plane satisfaciat, speculatio, quae dicitur, cum traditione, cum scientia supernaturali naturalis scientia coniungenda est, qua etiam profunda Dei pervestigentur, « multae ac diversae caelestis doctrinae partes in unum veluti corpus colligantur, ut suis quaeque locis convenienter dispositae, et ex propriis principiis derivatae apto inter se nexu cohaereant,... omnes et singulae suis iisque invictis argumentis confirmentur et contra adversariorum arma... potenter ex-

pediteque defendantur » (1). Inde a primis nascentis Ecclesiae saeculis et sua sponte id agebant Christianorum ingenia, et Ethnicorum, Iudaeorum atque Haereticorum impetu id agere cogebantur. Et iam tunc Ecclesiae Patres exstiterunt, qui humanas quoque praecipue Graecorum scientias colebant et speculatione utebantur qua, ut S. Augustinus dicit, « fides saluberrima gignitur, nutritur, defenditur, roboratur » (2). Irenaeus ad haereses efficacius refellendas *originem singularum*, uti refert S. Hieronymus (3), « et ex quibus philosophorum fontibus emanarint... explicavit; » Clemens Alexandrinus, Tertullianus, Arnobius, Lactantius, Athanasius, Chrysostomus, Basilius Magnus, uterque Gregorius saepe philosophiae arma adhibebant ut haereticos refutarent, Christianos fidei veritatibus informarent. Ceteris palmam praeripuisse videtur S. Augustinus, illorum temporum doctor fere ultimus simul et maximus, qui praepotenti vi mentis Platonem quasi domuit et neoplatonismum Christo inservire coegit. Et ut alios qui postea floruerunt omittam, dignus apprimè est qui nominetur Ioannes Damascenus, in cuius laudem illud maxime cedit, « quod primus universam theologiam recto ordine comprehenderit, et S. Thomae viam complanaverit ad sacram doctrinam tam praeclara methodo tractandam » (4).

Iam vero hac ratione exorta est praecellentissima illa doctrina Patrum, quae non solas fidei veritates complectitur, sed alias etiam humanae rationis lumine repertas, ac maxime e Graecorum sapientia depromptas, quas tamen perficere, expolire, omni errore purgare studuerunt, ut doctrinae revelatae prodesent, quia, ut scite animadverterat Clemens Alexandrinus, « accedens graeca philosophia veritatem non facit potentiores, sed cum debiles efficiat sophistarum adversus eam argumentationes, et propulset dolosas insidias, dicta est vineae apta sepes et vallus » (5).

At fructuosissimus hic ingeniorum labor per multa saecula vix non totus interruptus fuit immanibus illis gentium migra-

(1) Epistola encyclica *Aeterni Patris*.

(2) *De Trinitate*, l. XIV, c. 1. Cf. MIGNE, P. L. XLII, col. 1037.

(3) *Epist. ad Magnum*. Cf. ibid. XXII, col. 667.

(4) *Breviar. Rom.*, die 27 martii.

(5) *Stromat.* l. I, c. 20. Cf. MIGNE, P. G. VIII, col. 818.

tionibus ac tumultibus, quibus Romani Imperii et cultus et vitia proluebantur, et fidei christianae luce recentes populos illuminante, terrae facies quasi renovata est. Cum vero saeculo undecimo e tantorum turbinum chao mutatus orbis adspectus iam paene christianus evasisset, et inculta barbarorum vita paulatim ad altiora proficeret, mirum sane non est, theologos et philosophos ad opus intermissum reversos, id ante omnia egisse, ut quas priores aetates tulerant leges et doctrinas, in *decretorum* et *sententiarum summis*, quas dicebant, naviter congererent. Qua collectione peracta, studiorum Universitates, quae interim in regionibus occidentalibus passim surgebant, laborem aliquanto magis arduum aggressae sunt: excerptae sententiae iam subtilius examinandae erant, quae inter se pugnare viderentur componendae, supernaturalia cum naturalibus opportune conferenda et copulanda, omnia demum suo quaeque ordine disponenda.

Atque haud sine numine contigit, ut eo ipso tempore praecipua Aristotelis scripta quasi denuo in lucem prodirent et cum ipsis ea philosophia, qua nihil efficacius hunc laborem posset expedire. Quo factum est, ut sententiarum cultores, praeter fecundas illas sacrae eruditionis segetes, in tot SS. Patrum voluminibus diffusas, novum haberent campum excolendum ad veritates praesertim philosophicas uberius et penitius perscrutandas. Sic autem adoleverunt, saeculis duodecimo et decimo tertio, eae quas philosophiam et theologiam scholasticam appellare consuevimus, in se coniungentes quidquid fere ante Christum Graecorum mirabilis perspicacitas et post Christum Sanctorum Patrum ratio divinitus illuminata erat consecuta.

Praeluxerat saeculo undecimo exeunte, quasi splendescens huius doctrinae aurora, S. Anselmus Ecclesiae Doctor, non sanctitatis solum fama illustris, « sed etiam doctrinae, quam ad defensionem christianae religionis, animarum profectum, et omnium theologorum, qui sacras litteras scholastica methodo tradiderunt, normam caelitus hausisse ex eius libris omnibus apparet » (1).

Ceterum philosophiam peripateticam Christo subigere et eam pro philosophia neoplatonismo indulgente substituere non fuit opus unius diei, sed grande inceptum, quod nec periculis neque

(1) *Breviar. Rom.*, die 21 aprilis.

impedimentis vacabat. Etenim in ipsa Aristotelica doctrina statuenda et emendanda duo praestare necesse erat, eaque haud levia: alterum ut e mendosis auctoris eiusque commentatorum Arabicorum translationibus germana ipsius disciplina erueretur; alterum ut illuvie paganorum quibus scatebat errorum ablueretur, quod ingenia fortia et praestantia requirebat. Experientia ipsa iam docebat, magistros aut incautiores aut debiliores non Aristotelem ad fidem convertere, sed a fide ad Aristotelem divertere, adeo ut Summi Pontifices duriora consilia capere, Universitates nonnullae ethnico philosopho vel aditum aularum suarum praeccludere non dubitaverint. Practerea regnabat tunc plerisque in scholis etiam Ordinum mendicantium philosophia neoplatonica a S. Augustino expurgata atque in usus doctrinae christianae conversa, quae summa huius Doctoris auctoritate ita fulciebatur, ut luctatio Platonem inter et Aristotelem ferme usque ad finem saeculi tertiidecimi tenuerit.

In utroque labore desudarunt, praeter aliquot e clero saeculari doctores Parisienses et Oxonienses, complures theologi Ordinum mendicantium tum maxime vigentium, S. Dominici, S. Francisci, Eremitarum S. Augustini. Omnium autem principem et magistrum praeparavit Beatus Albertus, vir praestantissimi et ipse ingenii, cuius tamen gloria longe maxima est S. Thomam Aquinatem discipulum habuisse, qui, Deo sic providente, a Superioribus suis Coloniam missus fuerat. B. Albertus Aristotelicam doctrinam ex Avicennae praesertim interpretationibus iam diligentissime hauserat, et mira qua pollebat eruditione, quidquid tanti alumni menti perspicacissimae excolendae in theologia et philosophia erat opportunum, id omne abundantissime subministrabat.

Ita in antecessum instructus Thomas, post Aristotelem ope Averrois et meliorum interpretum secundis tantum curis retractatum, mirandas ingenii vires omnes eo intendere potuit, ut eum ad christianos usus accommodaret, novamque scholam conderet, non tantum a reliquorum, sed etiam a priorum sui ipsius Ordinis magistrorum schola distinctam. Testatur id Gulielmus de Tocco, qui cum pro S. Thomae canonizatione quam plurimum laboraverit, ceteris melius eius vitam et res gestas conscripsit: « Erat novos in sua lectione movens articulos, novum modum et clarum determinandi inveniens, et novas

reducens in determinationibus rationes, ut nemo qui ipsum audisset nova docere et novis rationibus dubia definire dubitaret, quod eum Deus novi luminis radiis illustraret, qui statim tam certi coepisset esse iudicii, ut non dubitaret novas opiniones docere et scribere, quas Deus dignatus esset noviter inspirare ».

Nec videantur haec speciosius quam verius dicta esse. Nova erat doctrina. Quanquam enim etiam antiquiores scholae S. Augustini magistri expurgandae disciplinae Aristotelis operam dabant, tamen auctoritate sui doctoris nimium constricti, quaedam capita minus feliciter ab ipso statuta, ex. gr. rerum cognitionem in rationibus aeternis, compositionem animae e materia quadam spirituali et forma, non tam facile repudiare ausi sunt. Angelicus vero Doctor singulari mentis acumine in his aliisque gravissimis argumentis veras constituit sententias, in primis cognitionis nostrae originem a sensibus petendam, absolutam animae humanae simplicitatem ac spiritualitatem, materiae et formae notiones exactas, dilucidiores de ideis universalibus earumque ab individuis abstractione theoriam, quae brevi communius et paulatim communissime receptae fuerunt.

Quae autem nova non erant (et haec longe plurima, ut a doctore catholico expectandum est) novo modo evolvebat, ita ut in hac modi novitate magis etiam excelleret. Et primo quidem traditionis et speculationis aequilibratam nemo unquam neque cautius neque feliciter servavit quam ille, qui a Leone XIII « ingenio docilis et acer » acutissime dicitur. Non enim minus operae ponit in dogmatibus e S. Scriptura ac SS. Patribus et reliqua traditione eliciendis, quam in iis per rationem et philosophiam illustrandis et confirmandis. Quanquam in *Summa* theologiam positivam, quae dicitur, iam positam sumit potius quam proponit, revera tamen sententiae eius sunt conclusiones ex fontium theologicorum diligenti investigatione, quantum litteraria temporum conditio ferebat, consideratissime effectae, atque adeo huius libri studium est optima praeparatio ad scripta SS. Patrum, praecipue S. Augustini, recte intelligenda. Imo quae breviter ab Aquinate dicta sunt, haud raro aditum patefaciunt, ut verum sensum difficilium locorum, qui apud SS. Patres leguntur, assequi possimus.

Illud quoque exemplo suo docet, quomodo in tractandis Ecclesiae Doctorum effatis magna reverentia cum modesta liber-

tate ad progressum scientiae necessaria coniungenda sit. Simul enim monet, nullius scriptoris non canonici pronuntiatum simpliciter pro certo tenendum esse, propterea quod ipse ita senserit, sed quod verum esse demonstraverit; simul vero, persuasum sibi habens, magna illa luminaria peculiari Dei providentia Ecclesiae concessa fuisse, eorum difficiles vel obscuras locutiones dilucidare, in bonam partem interpretari, aut, si hoc fieri nequit, priorum aetatum conditionem causatus, excusare studet.

Porro in expositione Sacrae Scripturae S. Thomas tam prospere processit, ut iudicio optimorum ex recentibus exegetis hac quoque in re inter omnes Doctores scholasticos emineat. Quare fundamentum biblicum, sustinendis propositionibus idoneum, apud S. Thomam tutum ac stabile est. Pauca quidem argumenta biblica in theologia scholastica adhibet, sed plerumque optime sunt delecta, ut vere probent quae prebanda sunt; ampliora autem Divinarum Litterarum studia aliis praelectionibus ad id destinatis relinquit.

Illam angelicae doctrinae propriam virtutem Leo XIII his verbis comprehendit: « Rationem, ut par est, a fide apprime distinguens, utramque tamen amice consocians, utriusque tum iura conservavit, tum dignitati consuluit, ita quidem ut ratio ad humanum fastigium Thomae pennis evecta, iam fere nequeat sublimius assurgere, neque fides a ratione fere possit plura aut validiora adiumenta praestolari, quam quae iam est per Thomam consecuta (1) ».

Nova deinde methodo, nova lingua, novis rationibus vetera illustravit, confirmavit atque adeo renovavit. Innumera doctrinae capita percensere quorum ipse firmitatem et robur adauxit, nec vacat, nec opus est. Quod autem ad methodum attinet, scholasticam ad perfectionis culmen perduxisse dicendus est. Nam cum institutionis scholasticae finis sit, doctrinam addiscendam ita proponere, ut et recte capiatur et solide probetur et a difficultatibus et quavis obscuritate vindicetur, haec omnia diligentissime et efficacissime praestat S. Doctor, definiendo et explicando terminos ac statum quaestionis, argumentando brevibus apertisque rationibus, adhibendo distinctiones acutas et subtiles,

(1) *Encycl. Aeterni Patris.*

ostendendo rerum nexum, nodos expediendo et solvendo quae contra dicuntur. Hae nimirum sunt « praeclarae dotes, quae theologiam scholasticam hostibus veritatis faciunt tantopere formidolosam » (1). Cumque in omnibus et singulis quaestionibus eadem aptissima dispositio occurat, quid quoque agatur loco primo statim adpectu percipitur.

Huic tandem lucidissimae methodo par est orationis convenientia, simplicitas, perspicuitas. Ipse S. Thomas saepius edicit, atque natura rerum testis est, quantopere verba apposite electa ad doctrinam bene tradendam conducant. In dogmatica maxime theologia, in qua tam multa, tam diversa, tam difficilia tractanda sunt, plurimum interest, eo dicendi genere uti, quo res non involvantur et intricentur, sed explicentur et audientium vel legentium captui accommodentur. Claritate autem et simplicitate sermonis S. Thomam superare velle, conatus vanus et irritus fuerit.

Magnam quoque gloriam, atque haud scio an maximam, inde capit Doctor Angelicus, quod et nova et vetera, quae tanquam bonus paterfamilias de thesauro suo protulit, in systema adeo egregium redegit, ut melius inveniri vix possit. Theologia enim non est mera congeries materiarum, sed aedificium quoddam doctrinale, constans ex partibus certo ordine inter se aptis colligatisque et in unum opus totum iuxta artis praecepta coarctantibus. Conati quidem multi erant ante S. Thomam eiusmodi structuram excitare, sed huius *Summam theologicam* vel obiter comparare sufficit cum scriptis scholasticis saeculi XII in lucem editis, ut statim appareat, S. Thomae *Summam* ordine et methodo non minus illis antecellere quam ecclesias cathedrales medii aevi omnibus ecclesiis ruralibus illorum temporum: imo *Summas* etiam utique perfectiores Alexandri Halensis et Alberti Magni longe antecedit. Cuncta enim submitit simplicissimis et altissimis cogitationibus de Deo ipso, et de Deo ut primo principio et ultimo fine omnium creaturarum, atque ostendit, quomodo creaturae a Deo originem ducant in ordine naturali et supernaturali, et per Deum Redemptorem et Sanctificatorem reducantur ad Deum omnium Consummatorem. His autem summis rationibus singula ita subiiciuntur, ut nullo fere negotio vel tiro in theologia tantae rerum copiae dispositionem et cohaerentiam perspicere possit.

(1) Encycl. *Aeterni Patris*.

Atque id sibi propositum fuisse, ipse S. Doctor testatur in prologo *Summae*, ubi ait: « Consideravimus huius doctrinae novitios in iis quae a diversis scripta sunt, plurimum impediri, partim quidem propter multiplicationem inutilium quaestionum, articulorum et argumentorum, partim etiam quia ea quae sunt necessaria talibus ad sciendum, non traduntur secundum ordinem disciplinae, sed secundum quod requirebat librorum expositio, vel secundum quod se praebebat occasio disputandi, partim quidem quia eorundem frequens repetitio et fastidium et confusionem generabat in animis auditorum. Haec igitur et alia huiusmodi evitare studentes, tentabimus cum confidentia divini auxilii, ea quae ad sacram doctrinam pertinent, breviter et dilucide prosequi, secundum quod materia patietur ».

Quo in coepto tantum profecit, ut ordo a summo illo Magistro electus ab omnibus approbatus sit, et idem, ad praecipua quod attinet, usque ad nostra tempora permanserit, quanquam in articulorum et quaestionum distributione progressus scientiae theologiae mutationes quasdam necessarias reddidit. Atque ita S. Thomas in aurea theologiae et philosophiae actate, quae prae-ter ipsum tulit Alexandrum Halensem, B. Albertum Magnum, S. Bonaventuram, Matthaeum de Aquasparta, Richardum de Mediavilla, Ioannem Duns Scotum, Henricum de Gandavo, Aegidium Romanum, Hervaeum Natalem, effulsit uti sol, a cuius calore abscondere se nemo poterat, vel potest, vel poterit.

Quare mirum non est Romanos Pontifices, celebriores Universitates, doctissimos viros, omnes prope conditores et legum-latores religiosorum Ordinum doctrinam eius singulari consensu summis laudibus extulisse et commendasse utpote sapientissimam, tutam, ad fidem et rationis veritates inveniendas perfectiusque investigandas necnon ad errores omnes dissipandos aptissimam. Missa hic facimus tot splendida praeconia Angelico Doctori per plura quam saecula sex assidue impertita, quae in variis libris collecta inveniuntur (1); at unum saltem afferre liceat, quod paucis verbis sanctitatem simul et sapientiam Doctoris nostri ante oculos ponit. « Inter scholasticos Doctores », ait Leo XIII, « omnium princeps et magister longe eminent Thomas

(1) Cf. ex. gr. KLEUTGEN, *Theologie der Vorzeit*, III, 113 sqq. Münster, 1860.

Aquinas, qui, uti Caietanus animadvertit, veteres Doctores sacros quia summe veneratus est, ideo intellectum omnium quodammodo sortitus est. Illorum doctrinas, velut dispersa cuiusdam corporis membra, in unum Thomas collegit et coagmentavit, miro ordine digessit et magnis incrementis ita adauxit, ut catholicae Ecclesiae singulare praesidium et decus iure meritoque habeatur. Ille quidem ingenio docilis et acer, memoria facilis et tenax, vitae integerrimus, veritatis unice amator, divina humanae scientia praedives, soli comparatus, orbem terrarum calore virtutum fovit et doctrinae splendore complevit (1) ».

At, dicat aliquis, fuerit S. Thomas suae aetatis, fuerit saeculorum quoque proxime consequentium magister incomparabilis; quomodo septem post saecula doctrina eius philosophica et theologica usui possit esse nostro tempori, quo tam multa sunt recens inventa, tot novae ortae sunt controversiae, tot novi adversarii religioni christianae et catholicae novas contradictiones opposuerunt? Si fieri nequit ut in bellis, quae nunc geruntur, arma medii aevi cum ulla spe successus adhibeantur, quidni arma spiritualia priorum saeculorum iam irrita dicenda sint ac prorsus inutilia ad certamina doctrinalia feliciter committenda?

Quanquam veterum usus et peritia nullo in negotio impune negligitur, tamen allata ratio aliquid valeret, si de iis scientiis ageretur quae constant experimentis quaeque instrumentis indigent ad res novas periclitandas, ut novae reperiantur veritates; atque ita errabant aliquando antiqui in quaestionibus quas ob inopiam duntaxat aptorum organorum rite pertractare nequibant. Inane autem est argumentum si ad illam disciplinam transferatur quae ex communi et facili experientia prima sua et evidentissima haurit principia, unde analysi et recta rationatione alias deinde certasque elicit veritates, quae proprie in metaphysicae campo excoluntur, et nunquam per antiquitatem senescunt, neque per novos progressus mutationi sunt obnoxiae, sed semel rite inventae semper certae manent et immutabiles, quin etiam eo certiores sunt, quo antiquiores. Etenim tres saltem nos praecesserunt aetates aureae, in quibus virorum

(1) *Encycl. Aeterni Patris.*

praestantissimorum verum agmen sive ad philosophiam sive ad theologiam sive ad utramque explorandam mentis aciem intenderunt. Atqui si neque philosophi graeci, in quibus rationis mere naturalis lumen cumprimis enituit, neque magni Patres Ecclesiae, divino lumine illustrati, neque eximii Doctores medii aevi, ne prima quidem principia, collatis viribus, reperire potuerunt, conclamatum est et desperare oportet de facultate nostra veri cognoscendi. Qui igitur, ut inde a Cartesio usu venit, philosophiam, neglectis priorum temporum sententiis, nunc demum ab ipsis fundamentis conantur constituere, eam qua laborant, aut arrogantiam aut ignorantiam produnt. Profecto nimis sera eorum nata est sapientia, quam ut sincera et vera esse possit, si cum iis pugnat, quae a prioribus aetatibus tanto et tam sagaci labore parta sunt. Atque haec multo magis in illam scientiam valent quae « firmiorem habet sermonem cui attendit quasi lucernae lucenti in caliginoso loco, donec dies elucescat » (1), videlicet in sacram theologiam, quae vel proxime revelatione divina nititur, vel adscitis inconcussis rationis principiis, ex ea colligitur.

Quare recordandum semper est, verum progressum non in hoc consistere quod nova usque procudantur, antiquioribus despectis vel relictis, cum ita potius parum aut nihil proficiatur vel regressus fiat, ut non raro accidit. At verus progressus is est, quem in ipsa rerum natura palam conspiciamus, quando ex semine germen paulatim gignitur et crescit. Sane non aspernando vel de medio tollendo semen illud, novum educimus vivens, sed ipsum alendo et fovendo. Itaque cum Summus Pontifex monet, principia S. Thomae ea esse, « quae infinitarum fere veritatum semina suo velut gremio concludunt, a posterioribus magistris opportuno tempore et uberrimo cum fructu aperienda » (2), plane ostendit, germanum progressum excultae doctrina non solum non perimi, sed potius adjuvari.

Etiam ad errores et sophismata, quae utique versipellia sunt et in dies mutantur, apposite impugnanda, eaque devincenda, non oportet veritatem, quae semper sibi constans atque eadem fuit et est et erit, commutari, sed dextere immutabilia

(1) II PETR. I, 19.

(2) *Encycl. Aeterni Patris.*

eius principia, sive materialia sive saltem formalia, ad quaestiones novas nunquam non erumpentes adhiberi, antequam vero adhibeantur, recte et firmiter teneri. Nam si neque certo et dilucide scias, qua de re tibi dimicandum sit, neque calleas usum illorum principiorum, quibus revelata veritas muniatur et defendatur, quomodo apte et cum spe victoriae pugnabis? Haec vero principia eorumque interiorem vim atque efficaciam ad errores depellendos mira claritate apud Angelicum Doctorem exposita invenimus. Ea enim singularis S. Thomae sapientia est, quod in quaestionibus et difficultatibus solvendis contentus non est quibuslibet responsis proxime adiacentibus et forte satis idoneis, sed quaeque ad altissima principia revocat et rerum colligationem secundum omnia proposita et consequentia ostendit. Primo quidem aspectu videntur nonnunquam dicta eius fere obvia et simpliciora; re tamen vera altissimas rerum radices plerumque attingunt, opimam copiam doctrinae continent, errorumque confutationem praebent efficacissimam. Quapropter iure ipse dici potest et superiorum temporum errores omnes unus debellasse, et ad eos profligandos, qui perpetuo in posterum orituri sunt, arma invicta suppeditasse; non quasi singulos praeviderit et excusserit, sed quatenus pro eximio suo ingenio ea altitudine et latitudine contemplationum usus sit, ut vix quaestio aliqua philosophiae vel theologiae speculativae excogitari possit, quae sit extra ambitum harum contemplationum.

Unum exempli gratia afferre liceat. Sane philosophia Kantiana, quae nunc fere nullam partem mundi cultioris veneno suo non infecit, ignota erat S. Thomae. Nihilominus quisquis Aquinatis doctrinam pernovit ac suam fecit, Regiomontani placitis decipi non potest. Namque sive rem spectamus quam Kantius docuit, sive methodum quam usurpavit, utraque ei reiicienda est, qui Angelici principiiis adhaeret. Etenim qui stare potest extremus Kantii subiectivismus, si vera sunt ea quae S. Thomas tradit de valore obiectivo et de origine cognitionum nostrarum? Quomodo non corrueat agnosticismus Kantii, impetitus argumentis quibus S. Thomas probat Deum esse et posse cognosci? Et autonomia illa moralis Kantiana nonne in nihilum occidit, si Deus et lex divina est suprema norma moralitatis, quemadmodum S. Thomas statuit et convincit? Itaque non immerito quidam eruditi acatholici praedicaverunt, Kantium esse

philosophum Protestantismi, Thomam autem Aquinatem philosophum Catholicismi. Apud Thomam praevalent obiectiva veritas et legitima auctoritas, apud Kantium cuncta occupant subiectivae constructiones et opinandi licentia effrenata.

Aqua huius venenati fontis hortos suos irrigaverunt Modernistae omnes, quorum errores nonnisi progenies philosophiae Kantianae recte dici possint. Ii scilicet, iuxta magistri principia, nullo, quem vocant, intellectualismo turbantur, nulla obiectiva lege vel auctoritate impediuntur; inter eos subiectiva et privata placita sponte et commode pullulant. Ad hanc autem malarum stirpium et herbarum luxuriam enecandam Summi Pontifices Leo XIII et Pius X et Benedictus XV sapientissime doctrinam S. Thomae adhibendam esse edicunt; quandoquidem, ubi primum mirabilis huius solis radii in tenebras falsae illius philosophiae penetrant, vitiosae et maleficae marcescunt et pereunt, sanae vero plantae eaque plane fecundae veritatis naturalis et supernaturalis virescere et adolescere incipiunt. Atque is cuius mens uberrimis S. Thomae ideis locupletata est, nunquam timere potest, ne in pauperiem ignorantiae incidat et in caecos illos motus, quos nominibus intimarum experientiarum et perceptionum Modernistae cohonestant.

Quae omnia historia confirmat: quoties a Thoma, toties a recta via in paludem philosophi et theologi delapsi sunt; quoties ad Thomam, toties e caeno ad tutam semitam redierunt. Non multo post mortem sancti Doctoris, saeculo decimo quarto incipiente, abiectis superioris aetatis auctoribus « alti sermonis » abrumpebatur iere tam felix illa et diuturna progressio, per quam schola Thomistica thesauros antiquorum religiose collectos et magnis incrementis auctos ad posteritatem transmiserat; neglegebantur in theologia loci positivi traditionis, in philosophia regnare coepit recentiorum opinionum studium. Quo fructu? Onissis quaestionibus utilibus, inaudita, curiosa, vanae subtilitates, quae nominalismi nota propria est, ostentationis causa captabantur, ac tempus terebatur in argutiis: aetas vere aenea, in errores prona et quae ad verae scientiae progressum vix quidquam contulerit.

Cum tandem, exeunte saeculo decimo quinto, ingravescens in dies malum ad studia emendanda mentes excitaret, viri eximii ex Ordine Praedicatorum, in quo S. Thomae existimatio et

cultus perseveraverat, tanto operi manus admoverunt: in Italia Caietanus, in Germania Conradus Köllin, Parisiis Crockart, et ceteris longe citius atque efficacius in Hispania Franciscus de Victoria, Melchior Canus, Dominicus Soto. Qui quidem non novam sibi fingendam putaverunt theologiae et philosophiae rationem, sed eo redeuntes, unde nunquam recedendum fuerat, S. Thomam sibi ducem delegerunt et fere omnes huius *Summam* pro Lombardi *Sententiis* in scholis explicandam substituerunt. Et ecce subito eriguntur disciplinae iacentes laetaque exsurgit seges illa neo-scholastica, cuius nostri quoque theologi pars magna fuerunt. Idem multo etiam manifestius testatur magna perturbatio qua vergente saeculo decimo octavo non res publicae tantum, sed scientiae quoque prostratae sunt. E qua gravissima ruina iterum doctrina scholastica, non mediocrem operam conferentibus Patribus Liberatore, Kleutgen aliisque e Societate nostra, restituta est. Denique nonne oculis nostris videmus, propter istud novitatis studium, quo sexcenta hac nostra aetate alia ex aliis parta sunt systemata, philosophiam a pristina dignitate defecisse neque existimari iam, ut olim iure merito habebatur, optimam, imo necessariam ad reliquas disciplinas addiscendas propaedeusin? Rectissime enim Leo XIII in Encyclica *Aeterni Patris*: « Patrimonio » inquit « antiquae sapientiae posthabito, nova moliri, quam vetera magis augere et perficere maluerunt, certe minus sapienti consilio et non sine scientiarum detrimento. Etenim multiplex haec ratio doctrinae, cum in magistrorum singulorum auctoritate arbitrioque nitatur, mutabile habet fundamentum, eaque de causa non firmam atque stabilem, neque robustam, sicut veterem illam, sed nutantem et levem facit philosophiam ».

Atque hacc quae de praestantia doctrinae S. Thomae, sive ex eius historico processu, sive ex propria ipsius perfectione, sive ex posteriorum saeculorum experientia et Summarum Pontificum suffragiis desumpta retulimus, sufficiant, ut intimo veri amore et studio permoti, ad eum fideliter sequendum magis magisque confirmemur, uti nostrum Institutum, quod « via quaedam est » (1) ad aeternam Veritatem, nobis praescribit. Ad haec praecepta nunc illustranda progrediamur.

(1) Litterae Ap. Iulii III, *Exposcit debitum*.

II.

Singulari sane Dei providentia contigit, ut S. Pater Noster eiusque socii atque alii e primis nostris magistris Lutetiae Parisiorum et Salmanticae a professoribus disciplinae scholasticae ad mentem S. Thomae redintegratae instituerentur, in eaque ita proficerent, ut Societatis famam Romae et in Concilio Tridentino late spargerent. Quare cum S. Ignatius, *Constitutiones* scribens, de studiis sacris apte ordinandis ac de duce et doctore scholis Societatis seligendo et attribuendo deliberaret, non diu incertus haesit, sed quasi sua sponte, ex iis quae Parisiis, ubi nova Salmanticensis schola paulo ante suum adventum considerat, in seipso erat expertus, animum mentemque in Aquinatem convertit. Praescribit itaque ut in theologia legatur « doctrina scholastica divi Thomae » (1), ut hac ratione doctrinam profiteamur « securiorem et magis approbatam, et ut idem sapiamus, idem quoad eius fieri possit dicamus omnes, iuxta Apostolum » (2).

Quae S. Pater in Constitutionibus breviter significaverat, ea secundum ipsius mentem accuratius definienda et evolvenda erant, tanto magis quod mentio ab eo facta de Magistro quoque Sententiarum praelegendo (cuius opiniones non raro discrepant) et quaedam aliae dictiones ansam interpretationis haud rectae praebere poterant. Id operis praestitit Congregatio Generalis V, et ex principiis ab ea positis P. Aquaviva in celeberrima nostra *Ratione Studiorum*.

Haec autem sapientissimae leges, quibus conficiendis adlaborarunt optimi quique eorum temporum theologi Societatis nostrae, qui mentem S. Patris Ignatii plene perspectam habebant, nos primo in philosophia et theologia intra fines doctrinae scholasticae continere voluerunt; deinde S. Thomam Societatis proprium Doctorem pronuntiarunt; tandem modum indixerunt quo ipsum sequi deberemus. Atque ita Societas, prima post Ordinem Praedicatorum, S. Thomam Doctorem sibi proprium adscivit, cum saeculo decimo sexto, renatis studiis, alii Ordines alios sibi eligerent duces.

(1) *Const.* p. IV, c. 14, n. 1 et B.

(2) *Ibid.* c. 5, n. 4; et p. III, c. 1, n. 18.

Iuvabit hic breviter ipsa Congregationis et *Rationis Studiorum* verba referre, quibus principia harum legum sanciuntur. In primis Congregatio V, decreto 41, unanimi omnium consensu statuit: « Doctrinam S. Thomae in theologia scholastica, tanquam solidiorem, securiorem, magis approbatam et consentaneam nostris Constitutionibus, sequendam esse a professoribus nostris ». Quapropter in regula 1 pro delectu opinionum addidit: « Sequantur nostri doctores in scholastica theologia doctrinam S. Thomae; neque deinceps ad cathedras theologicas promoveantur, nisi qui S. Thomae bene affecti fuerint; qui vero eiusdem auctoris parum studiosi vel etiam ab eo alieni sint, a docendi munere repellantur ». Quod rursum confirmatum fuit in decreto 56 et in *Ratione Studiorum*, ubi hac de re multa sapientiae plena praecipiuntur. Ut cetera omittam, commendat Praefecto studiorum regula 4: « Librum *Ratione Studiorum* de familiarem habeat, et ab auditoribus professoribusque omnibus regulas sedulo curet observandas; praecipue vero eas, quae de doctrina S. Thomae theologis, et de delectu opinionum philosophis praescribuntur ». Professoribus vero theologiae scholasticae in regula 2 mandatur: « Sequantur Nostri omnino in scholastica theologia doctrinam S. Thomae, eumque ut doctorem proprium habeant; ponantque in eo omnem operam, ut auditores erga illum quam optime afficiantur ». Regula 6 professoris philosophiae iubet: « De S. Thoma nunquam non loquatur honorifice; libentibus illum animis, quoties oporteat, sequendo; aut reverenter et gravate, si quando minus placeat, deserendo ».

Quae vero ad modum sequendi S. Thomam spectant leges, his duobus praeceptis continentur: 1° *Nostri omnino S. Thomam ut proprium Doctorem habeant* ac proinde eius stent sententia in omnibus enuntiatis maioribus; 2° in ceteris libertas Nostris relinquatur, ita tamen ut non recedant ab eo nisi *gravate admodum et rarissime* (1).

Quam sapienter hae normae statutae fuerint etiam inde patet, quod per tot saecula nulla correctione indiguerint, et tutam semper viam nostris theologis et philosophis monstraverint. Quare in erroribus et dubiis, si quae pro humana fragilitate incidebant, Praepositi Generales urgebant, ut leges illae accu-

(1) Congr. V, decr. 56, nn. 1 et 4.

rate observarentur; opus vero non erat in pristina Societate, ut Congregationes Generales hac de materia decreta conderent. Solum cum saeculo decimo octavo philosophia peripatetica et scholastica generatim in multis scholis catholicis derelinquerentur et fere essent irrisui, Congregatio XVI denuo inculcavit, standum esse decretis, quibus peripateticae philosophiae adhaerere imperamur, et Patres Generales, quantumvis obsisterent viri etiam ecclesiastici, iique summae auctoritatis, fortiter hoc consilium exsequendum curarunt.

Neque ius illud immutavit Societas restituta, quae scholas secundum veterem *Rationem Studiorum* instauravit. Quam Rationem cum R. P. Roothaan postmodum recognosceret, regulas tamen, quae doctrinam S. Thomae retineri iubent, intactas voluit. Neque enim, ut ipse in praefatione epistolari monet, *de nova Ratione Studiorum formanda agendum fuit, sed de eadem illa antiqua nostris accommodanda temporibus*. Et cum in aliis rebus, spectata conditione temporum, quaedam mutanda visa essent, leges de sequenda Angelici Doctoris disciplina servatae sunt prorsus integrae, eaeque nihilo minus quam antea valuerunt.

Insuper, occasionem praebentibus Litteris *Aeterni Patris*, quibus Leo XIII doctrinam S. Thomae omnibus amplectendam commendaverat, Congregatio Generalis XXIII decreto 15, obsequentissimam suam voluntatem erga Summi Pontificis mandata aperiens, simul ea omnia sollemniter sancivit, quae illo in genere a S. Patre Ignatio et a Congregationibus praescripta fuerant, cum censeret, eo ipso perfectissime desideriis Summi Pontificis satisfieri. Quod decretum, cum antequam publici iuris fieret et postea quoque in litteris *Gravissime Nos* a Summo Pontifice laudatum et approbatum fuerit, hic ad verbum videtur proferendum: « Quum ante annos aliquot Sanctissimus Dominus Noster Leo XIII encyclicis litteris *Aeterni Patris* normam praescripserit, qua studia christianarum scholarum ad antiquam sapientiam, Angelico Doctore Magistro, revocarentur, Societas Iesu, nunc primum ab eo tempore in generali conventu congregata, plenissimum filialis obedientiae atque assensus obsequium sollemni ac publico testimonio manifestandum sibi esse iudicavit. Itaque, nihil Sanctitati suae gratius, nihil ad eius explenda vota utilius facere se posse pro certo habens, quam si quaecunque

iam pridem a maioribus nostris in hanc rem statuta sunt denuo confirmaret, decernit Congregatio, postulante A. R. Praeposito Generali: plenum suum vigorem retinere, ideoque executioni mandanda sedulo esse, quae a S. P. N. Ignatio in suis *Constitutionibus* parte IV, cap. 14, § 1 et a Congregatione V, decretis 41 et 56 praescribuntur, ut Nostri S. Thomam omnino habeant tanquam proprium Doctorem, eumque in scholastica theologia sequi teneantur. Declarat praeterea: vim legis etiamnum obtinere Congregationis XVI decretum 36 et Congregationis XVII decretum 13 [de philosophia Aristotelica docenda]; adeoque inhaerendum esse philosophiae, quae tanquam theologiae magis utilis in iisdem decretis praecipitur.... Hoc decretum Summo Pontifici ab A. R. P. N. oblatum est. Sanctissimus Dominus illud valde probavit maximeque hortatus est, ut diligentissime ab omnibus servetur ».

Denique idem Summus Pontifex Leo XIII Litteras Apostolicas *Gravissime Nos* anno 1892 dedit, quibus, ut in ipsa inscriptione legitur, « Constitutiones Societatis Iesu de doctrina S. Thomae Aquinatis profitenda confirmantur »: ubi, pro mira sua erga Societatem benignitate et erga eius Institutum veneratione, nostram rationem studiorum de doctrinae delectu habendo sua suprema auctoritate roboravit hisce verbis: « Quae quidem ratio tam aequa visa est Nobis atque opportuna, ut, etiamsi per Societatis leges praecepta non esset, eam Nosmetipsi praecepissemus; id quod pro auctoritate Nostra Apostolica in praesentia facimus atque edicimus ». Vivae quoque vocis oraculo asseveravit postea, se nihil aliud his litteris voluisse, quam legibus nostris summam tribuere sanctionem. Etsi igitur nova praecepta haec epistola non dederit, tamen novam obligationem obtemperandi antiquis praeceptis haud dubie induxit, ac Societati eiusque Superioribus potestatem ademit leges de hac re mutandi sine expressa Sedis Apostolicae facultate: omnibus autem filiis eius novos stimulos admovit ad leges illas etiam in posterum fidelissime servandas.

Etenim quam religiose magni nostri auctores, utpote « virtute atque ingenio eximii » (1), normis illis paruerint, facile apparebit, si meminerimus, quot quamque insignes S. Thomae commenta-

(1) Litt. Apost. *Gravissime Nos*.

tores Societas nostra eduxerit. Parens quodammodo theologiae Societatis dici merito potest vir ille doctrina praeclarus, Franciscus Toletus, postea S. R. E. Cardinalis, ad quem, cum Romae sacram scientiam traderet, ex omni Italia et aliis Provinciis Scholastici evocati sunt. Is autem quo loco habenda sit doctrina S. Thomae verbis minime ambiguis indicat. In prooemio enim *Enarrationis* in primam partem *Summae Theologiae*, de doctrina scholastica loquens: « Nobis », inquit, « multum in ea navanda est opera, cum experiamur in illis partibus, ubi primum ista expelli coepit, plurimum haereses pullulasse, immo ad summum pervenisse. Quod summo nobis argumento esse debet huic totis viribus incumbendi ». Quibusdam dein de Magistro Sententiarum dictis, ita concludit: « Nos divino favore non Magistrum, sed S. Thomam suscipimus interpretandum », *Summam* utique. « opus quidem utilissimum et nunquam satis laudatum ». In praefatione autem *Commentarii in physicos Aristotelis libros* haec scribit: « Unus sane B. Thomas instar erit omnium, in quo et diligentia interpretandi et doctrinae gravitas cum pietate coniuncta, multa, varia ac solida eruditio, incredibilis praeterea methodus in integris etiam disciplinis pertractandis. Nec commentariis solum quos scripsit in Aristotelem, sed multo etiam magis *Summa Theologiae*, *Summa contra Gentes*, *Quaestiones disputatis*, et ceteris eius scriptis, tantam, ut de theologia taceamus, philosophiae lucem attulit unus, quantam ceteri omnes (aliorum pace dixerim) possint explanatores afferre. In quo ex nullius arbitror laude quippiam detrahi, si id dicitur de B. Thoma, quod ipsorum quisque, si et viveret et adesset, de eodem videretur esse dicturus ».

Tanta igitur erga S. Thomam existimatione implebantur illi, qui primis Societatis temporibus formabantur futuri theologiae et philosophiae professores. Neque aliter seniebant ex reliquis theologis nostris praestantissimus quisque. Ita ex. gr. in praefatione *Commentariorum theologicorum* Gregorius de Valentia ait: « Quod attinet ad genus ipsum doctrinae, sententiam D. Thomae, prout merito debui, ordinarie sum secutus. Siquidem inter scholasticos theologos excellere adeo compertum est, ut neque id haeretici, quibus est infestissimus, diffiteri possint. Nam et Theodorus Beza, Calvinista non ignobilis, cum non ita pridem scholasticorum facile principem esse affirmavit, neque alio no-

minc alii sectarii D. Thomam exosum habent, quam quod vident illum inter reliquos theologos praecipua vi doctrinae et auctoritatis ipsorum erroribus adversari ».

Sed quia longum est omnes laudes perscribere, quibus auctores nostri S. Thomam celebrarunt, praestabit in memoriam redigere, quot theologi e Societate disciplinam eius diligentissime perscrutati sint, eiusque opera, maxime vero *Summam Theologicam*, optimis commentariis illustraverint, vel eius doctrina imbuti excellentes in sacris litteris evaserint, ut post Toletum et Gregorium de Valentia, Franciscus Suarez, Gabriel Vasquez, Ven. Robertus Bellarminus, Leonardus Lessius, Ruiz de Montoya, Adamus Tanner, Ioannes de Lugo, multique alii, quorum commentarii si tollerentur, maximum decus et fortissima propugnacula doctrinae Aquinatis demerentur. Liceat hic solum proferre iudicium a Cardinali Zephyrino Gonzalez, Ord. Praed., de P. Suarez editum: « Est Suaresius fortasse post S. Thomam personificatio magis eminens philosophiae scholasticae. Sua conceptio philosophica est maxime completa, universalis, solida post S. Thomam.... cuius ideas exponit, commentatur, evolvit cum insigni claritate » (1). Iudicium vero summae auctoritatis tulit Leo XIII, Pontifex Maximus, in Litteris Apostolicis *Gravissime Nos*, cum nostros theologos vocaret « eximios Societatis Doctores, quorum laus in Ecclesia est ». Nam ait, « virtute ut erant atque ingenio eximii, data studiosissime opera scriptis Angelici, certis locis sententiam eius copiose luculenterque exposuerunt, doctrinam optima eruditionis supellectile ornaverunt, multa inde acute utiliterque ad errores refellendos novos concinserunt, iis praeterea adiectis quaecumque ab Ecclesia sunt deinceps in eodem genere vel declarata vel pressius decreta; quorum sollertiae fructus nemo quidem sine iactura neglexerit ».

Neque minus fortiter pro Aquinate dimicaverunt Societatis nostrae scriptores, quando saeculo decimo nono agebatur de doctrina scholastica S. Thomae, iniuria temporum quodammodo a cathedris theologicis exsulante, ad usum scholarum reducenda. Ipse Praepositus Generalis R. P. Roothaan totis viribus adlaboravit, ut philosophia Aristotelica et scholastica in plenam suam revocaretur dignitatem. Insuper haerent etiamnum in omnium

(1) *Histoire de la Philosophie*, III, 136, Paris 1891.

memoria nomina Patrum illorum, qui S. Sedis et proximorum Superiorum ductum sequentes, neque laboribus, neque difficultatibus frangi se passi sunt, ut Angelico Doctori debitum locum et honorem in studio philosophiae et theologiae restituerent. Quorum unum prae ceteris hic commemorare iuvat, P. Iosephum Kleutgen, qui opus insigne, in quinque volumina distributum, composuit ad theologiam scholasticam et eam praecipue quam Aquinas docuit, defendendam. Hic, praeconiis quae plurimi Romani Pontifices, Doctores, Universitates, Ordines religiosi Aquinati tribuerunt diligenter collectis, concludit, tantam ex illa approbatione et consensu, per tot iam saecula perseverante, auctoritatem inesse theologiae S. Thomae eiusque etiam philosophiae, quatenus haec cum theologia connectitur, ut quicumque ei adhaereat, minime dubius sit, se doctrinam catholicam ab omni labe puram tenere et recte sine ullo periculo erroris interpretari. Idem scriptor, ob singulare erga S. Thomam studium et meritum Leoni PP. XIII acceptissimus atque ab eo *Princeps philosophorum* vocatus, dicebat Societatis leges eiusque rationem S. Thomae sequendi, desiderio Summorum Pontificum et Ecclesiae plane satisfacere.

Tandem alii quoque huius aetatis auctores nostri doctrinam Angelici profitentes atque illustrantes, insignes evaserunt: Cardinalis Franzelin, Concilii Vaticani theologus, P. Liberatore, Cardinalis Mazzella, P. Schiffrini, ut, vivis omissis, paucos e mortuis proferam.

Ea Instituti nostri praescripta, et praeciara maiorum exempla, quae legum Societatis de studio et cultu Doctoris Angelici quasi loquens commentarium praebent, breviter indicasse satis fuerit ad diligentiam nostram « in doctrina S. Thomae apud nos magis magisque fovenda », secundum votum proximae Congregationis Generalis, denuo excitandam. Quum vero circa modum quo nos sententias Aquinatis amplecti oporteat, dubia quaedam non ita pridem orta sint, quae in pristina Societate vel nunquam existerunt, vel certe non fuerunt eiusdem formae et momenti, et quum dubia eiusmodi alacritatem executionis haud parum impedire possint, accuratius exponendum esse videtur qua ratione leges modo memoratae hac nostra quoque aetate observari et in usu haberi debeant.

III.

Ex iis quae supra exposita sunt elucet non eadem nos quae ceteros uti libertate sequendi quamlibet in Ecclesia receptam scholam, sed, ut Nostri « sequantur securiorem et magis approbatam doctrinam » (1), et sentiendi quoque uniformitate mutuus amor nutriatur (2), S. Thomam Societatis proprium doctorem constitutum esse.

Primo haud dubie constat interdictum nobis esse, ne ab ipso recedamus in praecipuis eius doctrinae capitibus et quae tanquam fundamentum sunt aliorum plurimorum (3). Quatenam autem sint illa principia, Pius X in Motu proprio *Doctoris Angelici* accuratius indicavit: « Planum est », inquit, « cum praecipuum nostris scholasticae philosophiae ducem daremus Thomam, Nos de eius principiis maxime hoc intelligi voluisse, quibus tanquam fundamentis ipsa nititur . . . Ceterum his Thomae principiis, si generatim atque universe de iis loquamur, non alia continentur quam quae nobilissimi philosophorum ac principes Doctorum Ecclesiae meditando et argumentando invenerant de propriis cognitionis humanae rationibus, de Dei natura rerumque ceterarum, de ordine morali, et ultimo vitae fine assequendo ». Ilac quidem ratione praebetur catholicae veritati validum praesidium, quod opponatur falsae illi philosophiae, « cuius principia cum Materialismi, Monismi, Pantheismi, Socialismi variique Modernismi erroribus aut communia sunt aut certe non repugnant ». Patet igitur principia fundamentalia, a quibus nefas est ullo pacto recedere, ea esse quae magnam partem iam a Patribus Doctoribusque antiquioribus recepta Divus Thomas simul collegit atque « sua prope angelica facultate ingenii perpolivit et auxit » (4), quaeque ad falsam philosophiam refellendam et dogma rite percipiendum necessaria sunt.

(1) *Const.* p. IV, c. 5, n. 4.

(2) *Ibid.* p. X, n. 9.

(3) Cf. LEO XIII, *Litt. Encycl. Aeterni Patris* et *Litt. Apostol. Gravissime Nos*.

(4) PIUS X, *Motu proprio Doctoris, Angelici*. Cf. *Litt. Encycl. Aeterni Patris*.

Talia exempli causa iudicantur quae spectant ad originem cognitionis nostrae, ad propriam veritatis rationem quae consistit in adaequatione intellectus et rei, ad statum certitudinis non modo possibilem, sed reapse existentem, et infallibile criterium quo certitudo dignoscitur et acquiritur. Sunt deinde (haec logica et psychologica natura cognitionis nostrae rite stabilita) ea quae statuunt naturas rerum huius mundi adspectabilis esse finitas, contingentes, mutabiles, ideoque productas ab Ente infinito, necessario, immutabili, aeterno, a quo proinde in infinitum discriminantur. Sunt quoque ea quae diversas rerum naturas inter se apprimè distinguunt, humanam praesertim ceteras longe superantem, utpote praeditam anima intellectiva, spirituali, immortalī, ac libertate quoque ornata, qua soligat inter bonum et malum: unde oritur ordo moralis actionum humanarum, ratio iurium et officiorum, quae reguntur cum lege naturali, tum positiva, sive humana sive divina.

Hae profecto omnes et aliae cum illis necessario vel intime connexae, praecipuae theses sunt, in quas apprimè valet Leonis XIII adhortatio: « ut ad catholicae fidei tutelam et decus, ad societatis bonum, ad scientiarum omnium incrementum auream S. Thomae sapientiam restituatis et quam latissime propagetis » (1). Hae nimirum « non haberi debent in opinionum genere, de quibus in utramque partem disputare licet, sed velut fundamenta, in quibus omnis naturalium divinarumque rerum scientia consistit; quibus submotis aut quoquo modo depravatis, illud etiam necessario consequitur, ut sacrarum disciplinarum alumni, ne ipsam quidem percipiant significationem verborum, quibus revelata divinitus dogmata ab Ecclesiae magisterio proponuntur » (2).

Haec igitur authentica criteria intrinseca et extrinseca, ab ipsis Summis Pontificibus indicata, ad dignoscendum quae S. Thomae sint principia fundamentalia ab omnibus tenenda, semper ante oculos habeantur, ne a recta via deflectamus. Ex iis simul inferre licet sententias illas, quae inter eius principes commentatores et fidelissimos discipulos controversantur, fundamentales non esse. Etenim cum constet, quam admirabili per-

(1) Litt. Encycl. *Aeterni Patris*.

(2) Motu proprio *Doctoris Angelici*.

spicuitate S. Thomas doctrinam suam exposuerit, constet non minus, quanta diligentia quantoque amore hi viri praestantes eius scripta diurna versarint manu, versarint nocturna, fieri non potuit quin praecipua saltem capita detexerint, quibus eius philosophia atque theologia tanquam fundamentis nituntur, multoque etiam minus credibile est voluisse eos in confessis fundamentalibus a magistro recedere. Qui vero perstent dicere, non posse aliquem ne in huiusmodi quidem quaestionibus controversis dissentire et tamen S. Thomae esse discipulum, ad eos forte conveniat responsum eiusdem S. Doctoris contra Murmurantes: « Nobilissimi philosophorum hanc repugnantiam non viderunt.... Ergo illi qui tam subtiliter eam percipiunt, soli sunt homines, et cum eis oritur sapientia » (1).

At non satis. Filiis enim Societatis ne in secundariis quaestionibus quidem a clara et certa sententia S. Thomae nonnisi gravate admodum et rarissime discedere licet, prouti nostrae regulae iubent. Itaque etiamsi agatur de rebus secundariis de quibus libera inter Doctores controversia sit, vel quae minoris momenti putentur, nobis non quacunque de probabili causa Angelicum deserere fas est (cum in probabilibus malle debeamus cum nostro Doctore sentire), sed ob gravissimas solum rationes, quae sententiam vere probabiliorē reddere videantur. Id ex. gr. evenire poterit, si status alicuius quaestionis illa aetate satis explanatus nondum erat, ut accidit in contentione circa immaculatam conceptionem Beatae Virginis Mariae: vel si nova Ecclesiae decreta rem postea illustrarunt, ut in disputatione de requisitis ad professionem religiosam: vel si studia quaedam historica aut scientifica tunc facta nondum erant, e quibus causae exitus penderet. Quare Leo XIII. cum ad sapientiam S. Thomae propagandam hortaretur, addidit: « Sapientiam S. Thomae dicimus: si quid enim est a doctoribus Scholasticis vel nimia subtilitate quaesitum, vel parum considerate traditum, si quid cum exploratis posterioris aevi doctrinis minus cohaerens, vel denique quoquomodo non probabile, id nullo pacto in animo est aetati nostrae ad imitandum proponi » (2). Quod plene

(1) Opusculum XIV (al. XXVII), *De aeternitate mundi contra Murmurantes*.

(2) Litt. Encycl. *Aeterni Patris*.

concordat cum ipsius Angelici principiiis supra breviter expositis, de quibus rectissime monet Franciscus de Victoria: « Non oportere S. Doctoris verba sine delectu et examine accipere, imo vero si quid durius aut improbabilius dixerit, imitatu-ros nos eiusdem in simili re modestiam et industriam, qui nec auctori-tatibus antiquitatis suffragio comprobatis fidem abrogat, nec in sententiam eorum, ratione in contrarium vocante, transit » (1).

Praeterea, ut fideles simus Doctoris nostri discipuli eiusque mentem clare in ipsius operibus expressam sequamur, rite distinguere oportet inter quaestiones, quas dedita opera tractavit vel certis argumentis probavit, et eas quas solum obiter attigit vel probabilibus tantum argumentis fulcivit. Quaedam enim refert ut opiniones, quae videlicet suo tempore alii communiter tuebantur quaeque ipse quoque amplectitur, ita tamen ut iis maiorem vim quam ceteri tribuere minime cogitet, nec inquirat utrum sint prorsus necessaria an probabilia tantum, utrum probabiliora an minus probabilia quam sententiae contrariae. Alia pariter enuntiat ut principia convenientiae, analogiae, quae ad veritatem aliquam, fidei praesertim, melius intelligendam et explicandam suaderi possint. Quare scite advertunt Salmanticenses, scholae S. Thomae plane addicti: « Non solis demonstrativis rationibus semper usus fuit, sed aliquas probabiles seu verisimiles saepe adhibuit. Praesertim in *Summa contra Gentes*, ut observat Caietanus in *Sum.* I p., q. 25, a. 1, ubi omnibus viribus utitur ad veritates fidei persuadendas; et ideo quandoque ex certis, quandoque autem ex probabilibus aut verisimilibus, imo et aliquando ex falsis, ab ipsis tamen philosophis gentilibus concessis, ad eos convincendos argumenta desumit. Quocirca manifesto esset contra S. Doctorem omnes eius rationes ut aequae efficaces vel ut demonstrativas convincentes velle defendere » (2). Iam vero secundum sanae criticae leges talia diverso modo tractanda sunt, ne ipsius Aquinatis mens falsae interpretationi obnoxia sit: et profecto maiorem disputandi facultatem relinquunt.

(1) Apud MELCHIOREM CANUM, *De Locis theol.*, lib. XII, Prooem., p. 245, edit. SERRY, Bassani 1776.

(2) *Curs. theol., de vitiis et peccatis*, disp. XVIII, n. 84, p. 387, Parisiis 1877.

In quaestionibus denique, in quibus sententia Angelici ambigua sit vel quae ab ipso expositae non fuerint, libertate quidem gaudemus; attamen, ut monet Leo XIII, « principia et capita doctrinae eius penitus cognita sint oportet, ne quae reddantur responsa, ullo modo repugnent cum illis » (1).

Haud minori vero cura servandum est decretum 18 Congregationis XXIII, quod statuit « serio monendos esse Nostros, tum theologiae, tum philosophiae professores et scholasticos, ne, proprio iudicio nimium fidentes, novas a se conceptas interpretationes pro vera germanaque S. Thomae doctrina temere aut inconsulte tradant ».

Ex his, quae hucusque dicta sunt, facile erui potest, quomodo amplecti debeamus XXIV theses, quas S. Congregatio de Seminariis et de Studiorum Universitatibus nuper declaravit continere genuinam S. Thomae doctrinam et tanquam normas tutas proposuit.

Et primo quidem ex ipso hoc responso patet, iuxta mentem S. Congregationis illas theses exprimere quidem in re peculiari doctrinam S. Thomae, non ita tamen ut generatim dici debeat Angelico Doctori non adhaerere qui minime censeat praedictas theses esse necessario defendendas. Ex quo aperte consequitur plane satisfieri praescriptioni a Pio X factae, etiamsi non teneantur omnes XXIV theses, dummodo illae proponantur uti tutae normae directivae.

Quanta vero cum sapientia S. Congregatio ab imponendis illis propositionibus abstinuerit, vel ex eo patet quod etiam doctissimi ac fidelissimi commentatores S. Thomae eas, praesertim quae distinctionem realem essentiae ab esse respiciunt, aut non sequuntur, aut negligunt, aut non tanti faciunt. Ita ex gr., ut ceteros omittam, Dominicus Soto ex Ordine Praedicatorum, qui Concilio Tridentino interfuit, asserit: « Non est tanti hanc distinctionem aut concedere, aut negare (2) ». Natalis Herveyaeus, Magister Generalis eiusdem Ordinis, in suis *Commentariis in Magistrum Sententiarum* distinctionem realem negat. Tandem ex Doctoribus Societatis Iesu, quos vidimus fideliter adhaesisse doctrinae S. Thomae, maxima pars eam aut negli-

(1) Litt. Encycl. *Gravissime Nos*.

(2) I *Praedic.* q. I.

gunt aut reiciunt. Igitur si quis omnes has theses uti necessario defendendas assereret ad vindicandam suam aliorumve adhaesionem doctrinae S. Thomae, is aut asserere cogeretur S. Thomam uti fundamentalia statuisset principia incerta vel saltem obscura, aut plures eius eximios sectatores insipientes renuntiare, quippe qui certa et clara eius principia non perceperint. Alterutrum autem asserere nescio quisnam non vereatur.

Hisce tamen positis adhuc videndum, num forte teneamur eas theses defendere et docere sive propter peculiarem obligationem, quam ex Instituti praescripto ab Ecclesia approbati habemus sequendi S. Thomam, sive propter reverentiam S. Sedis, cuius vel desideria nobis praecepta sunt. Quod ad Institutum attinet, cum nonnullae illarum thesium annumerandae sint quaestionibus, de quibus supra secundo loco scripsimus, licet nobis propter vere graves rationes ab iis recedere; et reapse ex recentioribus Nostris unum et alterum, ex praeteriti temporis praestantissimis ne unum quidem inveneris, qui omnibus et singulis adhaeserit. Sed nec obedientia erga S. Sedem, quam tanquam pupillam oculi sui Societas semper tueri et debet et cupit, nobis hanc obligationem imponit. Imo Summus Pontifex Benedictus XV, sicut ipsius decessores, aperte nobis significare dignatus est: Velle quidem se omnino, ut S. Thomae doctrinam sequeremur, at nullo pacto ut libertas opinandi restringeretur in iis quoque rebus et quaestionibus, de quibus disputaretur inter catholicos, et quae disputabiles essent, qualis esset ex. gr. disceptatio de distinctione reali inter essentiam et existentiam, aliaque id genus, quae in deposito fidei nullo modo continerentur; timere se potius, ne hac libertate praecedenda alae simul ingeniorum inciderentur cum damno profundioris studii theologiae (1). Idemque postea responsum quod R. Pater Martin, ad mentem Leonis XIII, olim dederat de quaestione illa circa essentiam et existentiam, approbens et suum omnino faciens, scripto confirmavit (2). Ex quo apparet, S. Sedem libertatem finibus Instituti

(1) In audientia Praeposito Generali et Patribus Assistentibus concessa, die 17 febr. 1915; cf. *Acta Romana 1915*, p. 53 sq.

(2) Operae pretium fuerit supplices hac de re preces referre, cum responso autographo Summi Pontificis:

Beatissime Pater :

Ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus humiliter peto, ut Sanctitas

nostri terminatam neutiquam imminuere velle, sed desiderare, ut cum sinceritate et modestia ea uti pergamus ad maius scientiarum philosophicarum et theologicarum incrementum atque ad thesauros doctrinae S. Thomae in dies altius scrutandos et latius dilargiendos.

Iuvat etiam hoc loco paulo plenius ostendere, quam perfecte approbatio illa Summi Pontificis cum declaratione S. Congregationis de Seminariis conveniat. Cum enim haec non voluerit ut imponerentur theses illae veluti necessario tenendae, sed tantum ut proponerentur veluti tutae normae directivae, propterea minime negavit oppositas quoque tutas dici posse proinde plena remanet potestas iis qui doctrinam S. Thomae sequuntur, quasdam oppositas defendendi, dummodo id semper fiat ob rationes vere probabiles ac prorsus graves. Namque facile contingere potest in quaestionibus controversis, praesertim speculativis, utrumque sententiam esse tutam vel aequè probabilem; imo accidit quandoque, ut ea quae primum minus placere visa esset, postea communis evaserit et approbata fuerit. Exemplo sit quod materia sacramenti Ordinis iam communiter reponitur in sola manuum impositione, contra opinionem ple-

Vestra ad dubia omnia tollenda responsum datum a p. m. P. Generali Martin in quaestione de reali inter essentiam et existentiam distinctione approbare benigne dignetur. — Responsum vero fuit sequens:

Sententia realis distinctionis inter essentiam et existentiam, prout sententia contraria, est in Societate libera et unicuique licet eam sequi et docere, sub hac tamen duplici conditione: 1) ne eam quasi fundamentum faciat totius philosophiae christianae atque necessariam asserat ad probandam existentiam Dei eiusque attributa, infinitudinem etc. et ad dogmata rite explicanda et illustranda; 2) ne ulla nota inuratur probatis et eximiis Societatis Doctoribus, quorum laus est in Ecclesia.

Et Deus.

Romae, die 9 martii 1915.

W. LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

Praedictum responsum R. P. Martin novimus exaratum fuisse iuxta mentem Leonis XIII fel. rec. ideoque illud approbamus et nostrum omnino facimus.

Ex aedibus Vaticanis, die 9 martii 1915.

BENEDICTUS PP. XV.

rorumque antiquorum, qui porrectionem quoque instrumentorum requirebant. Idem evenit in eo doctrinae capite, ex quo alia non pauca pendent, quod est de identitate obiecti formalis in actibus naturalibus et supernaturalibus. Sententia enim nunc longe communior docet actus supernaturales non differre necessario a naturalibus ex obiecto formali, eamque tenent PP. Lugo, Ripalda, Wirceburgenses, E^mus Cardinalis Billot, Labrousse, Mendive, Palmieri, Schiffini. Quae tamen doctrina ex illis est, quas in Molinae *Concordia* haud pauci damnandas dicebant 1). Nihil dico de actu inefficacis amoris Dei super omnia, quem Molina viribus naturae elici posse existimabat. Nemo ignorat quot accusationes ob eam opinionem pertulerit: quem vero doctorem nunc invenies qui tam vehementer in eam intellatur? Atque adeo videmus Ecclesiam, pro summa sua sapientia et prudentia, iis in causis quae inter magnos doctores et scholas catholicas controversae erant, amplam semper reliquisse libertatem, ad eum quoque finem ut ipsa disputatione veritas patefieret. Imo tantum aberat ut alterutram sententiam haberet ab omnibus teneri, ut contra prohibere soleret ne quis suam ceu omnibus sequendam proponeret, idque etiam in re gravi et cum fide connexa, ut abunde liquet in quaestione de Auxiliis et de immaculata conceptione B. Mariae Virginis.

Hic autem expedit in memoriam reducere quod Congregatio XXV decr. 6 de studiorum ratione edixit. Posteaquam enim de Litteris Leonis XIII *Gravissime* Nos mentionem fecit, quibus haec duo affirmantur, S. Thomam esse proprium Societatis Doctorem, ac simul magni faciendos esse et diligenter consulendos Doctores eximios Societatis, haec subiungit: « Si tamen ab aliquibus, sive per defectum, sive per excessum, fuerit hac in re peccatum, perfectionem earum Litterarum executionem commendat Congregatio curae Praepositi Generalis ». Porro sicut manifestum per defectum peccarent, qui theses illas despicerent, aut non tutas praedicare auderent, ita per excessum, qui cunctas promiscue tanquam adeo certas ac principales tuerentur, ut contra S. Sedis mentem omnino tenendas imponere vellent. Aque hi quidem contra Angelici quoque mentem agerent, iis

(1) Cf. SCHNEEMANN, *Controversiae de divinae gratiae liberique arbitrii concordia*, p. 265 in nota.

thesibus gradum certitudinis et gravitatis attribuentes, quem ipse illis non attribuerit. Imo potius, iuxta pulcherrimum monitum SS. D. N. Benedicti XV, ipsius S. Thomae animum vere demissum semper sequamur, qui cum semel aut iterum sententiam suam proposuisset, si alii etiam tunc ab illa dissentire persisterent, modeste tacere soleret. Quod si theologorum princeps tam moderate se gessit, quidni eius discipuli eandem moderationem servent? Eum igitur imitari studeamus. Qui vero suas sententias aliis nimium obtruderent, ii ostenderent, se a vera humilitate defecisse, et facile caritatem laederent, quae prae omnibus in omnibus servanda est (1).

Ad extremum et appendicis instar abs re non erit paulo attentius inquirere, num forte unitati doctrinae ac sano progressui melius prospiceretur, si omnibus etiam strictior modus sequendi S. Thomam praescriberetur, atque lex ferretur opiniones eius ad unam omnes defendendi, iis duntaxat exceptis, quae secundum Ecclesiae decreta defendi nequeant. Sunt enim qui hac via, scholarum diversitate penitus ablata, absolutam unitatem obtineri posse putent et huius unitatis desiderio moti eiusmodi consilio faveant.

Primo animadvertendum videtur nec Leonem XIII, cum immortalis suae Encyclicae *Aeterni Patris* scholasticam S. Thomae doctrinam in scholis catholicis instaurandam esse duceret, nec Pium X in Encyclicae de Modernismo vel in Motu Proprio *Doctoris Angelici*, talem omnium opinionum consensum praescripsisse; verum eam tantum unitatem desiderasse, quae methodum et principia fundamentalia perspicua et certa S. Thomae sua faceret. Huic autem concordiae minime repugnat, quaestiones adhuc incertas, nondum satis dilucidatas, vel conclusiones subtiliores haud magni momenti libere excuti et accuratori examini subiici, facta cuique potestate eam suscipiendi sententiam quam ipse probabiliorum aut veriorum duxerit, donec pateat utra certa dicenda sit. In eandem rationem etiam Summus Pontifex Benedictus XV feliciter regnans in primis suis Litteris Encyclicis ad universum orbem aperte locutus est: « In rebus », ait, « de quibus salva fide ac disciplina (cum Apostolicae Sedis iudicium non intercesserit) in utramque partem disputari potest,

(1) Cf. *Acta Romana*, 1915, p. 54.

dicere quid sentiat idque defendere, sane nemini non licet. Sed ab his disputationibus omnis intemperantia sermonis absit, quae graves afferre potest offensiones caritati; suam quisque tueatur libere quidem, sed modeste sententiam; nec sibi putet fas esse, qui contrariam teneant, eos, hac ipsa tantum causa, vel suspectae fidei arguere vel non bonae disciplinae ».

Et re quidem vera unitas ita accepta cum animorum conjunctioni, tum scientiae incrementis quam plurimum favet. Quae est hominum indoles, quae sunt ingenii nostri angustiae, fieri nequit ut inter viros etiam sanctissimos ac doctissimos, in rebus sive practicis sive theoreticis, non exsistant sensuum diversitates, ut tota Ecclesiae historia inde ab Apostolis abunde demonstrat. Qui ergo omnium consensionem per absolutam opinionum uniformitatem inducere conentur, hi frustra laborent, imo contrarium nanciscantur, ut fere fit quoties animo quantumvis bono modus exceditur et de via media declinatur. Illud certe videmus, non raro inter scholas contentiones exortas esse eo acriores, quo arctior esset pugnae campus, quo minor discrepandi facultas: nimirum adeo subtiles erant nonnunquam sententiarum differentiae ut, iisdem retentis verbis, in sola interpretationis varietate sese detegerent. Quanto sapientius acquiescimus in servandis concorditer necessariis et capitibus primariis, relicta in ceteris libertate! Ita enim ineluctabile opinionum discrimen unitati vere optandae non officiet, et stimulando ingenia, ad tutum scientiarum progressum adiuvabit.

Haec sana libertas, quam Ecclesia scholis catholicis semper permisit, ad uberiores fidei explicationem haud parum contulit. Qui enim vel leviter inspexerit vices illas et varia quasi stadia, per quae transierunt nonnulla dogmata, antequam definirentur vel clarius determinarentur, nullo negotio intelliget, quantum ad argumenta excogitanda, ad enodandas difficultates, ad notiones atque voces declarandas libera disceptandi potestas conduxerit. Quae iusta facultas, si indagationibus ad fidem pertinentibus tantam utilitatem attulit, quidni in quaestionibus etiam mere philosophicis proderit, in iis praesertim quae a probatissimis auctoribus agitatae solida exhibeant argumenta in utramque partem, ac necdum ad maturitatem adduci potuerint?

Haec tamen minime dicta velim contra eos qui Doctorem Angelicum strictissimo modo sibi sequendum esse putant, cum

persuasum nobis sit hoc quoque propositum Ecclesiae esse utilissimum. At haec regula non est communis; Societatem autem magis communi modo sese accommodare, certis tamen praeceptis accuratius circumscripto, ac proinde media quadam via incedere ex hucusque disputatis apparet. De qua scholarum catholicarum varietate Dominicus Gravina e Praedicatorum Ordine rectissime: « Haec inaequalitas », inquit, « ordinem divinae sapientiae mirabiliter demonstrat, siquidem praedicatio Evangelii, diversimode illustrata ex multiformi gratia Dei, mirabiliter commendatur » (1).

Qui vero, quo securius omnem opinionum diversitatem depellerent, subtiles quasdam propositiones, a spectatissimis aliarum scholarum doctoribus aut reiectas aut in dubium revocatas aut certo non tanti habitas, praedicare vellent pronuntiata maiora et fundamentalia, a quibus nemini fas sit dissentire, ii reapse sapientiam S. Thomae non extollerent, sed deprimerent, et ad negligenda solidiora quoque argumenta ex certioribus et genuinis eius principiis deprompta incautos inducerent. Iidem contra ipsius S. Thomae mentem agerent, quippe qui gravia a levioribus, ab indubitatis dubia probe secerneret; alios doctores, quae erat modestia, magna semper reverentia prosecutus, eorum sententias non nisi ob rationes exploratas et perspicuas unquam damnandas esse censeret; nollet denique ut fidei veritates inniterentur argumentis non omnino certis, ac materia praeberetur irridendi infidelibus existimantibus nos propter huiusmodi rationes credere quae fidei sunt » (2).

Contrarius agendi modus quantopere noceat mentium quoque unitati, paulo ante ostensum est; sed et causa Ecclesiae sanctissima iacturam faciat necesse est, ubi vires consumuntur in tricis et subtilibus litibus agendis, dum erroribus qui fidem impetunt aditus apertus relinquitur. De quo ipse Christi Domini Vicarius omnes gravibus hisce verbis admonitos voluit: « A nostris qui se ad communem rei catholicae utilitatem contulerunt, longe aliud nunc Ecclesia postulat quam ut diutius haereant in quaestionibus, quibus nihil proficitur: postulat ut summo opere

(1) *Catholicae praescriptiones adversus nostri temporis haereticos*, t. III, pars I, p. 297, Neapoli 1630.

(2) *Summa*, pars I, q. 46, a. 2.

contendant integrum conservare fidem et incolumem ab omni erroris afflatu » (1).

Liceat praeterea exemplo et quasi digito demonstrare laud leve periculum quod hic lateat. Notum est falsum illud et a S. Sede damnatum principium, modernistis quibusvis commune, veritatem omnem non esse nisi relativam (2). Atqui ad hunc praecipuum errorem efficienter refellendum probe distingui oportet certa ab incertis; firmiter videlicet defendendo veritates quae nihil omnino habeant dubitationis, quae non nisi per summum nefas in controversiam adduci queant, et philosophiam illam perennem constituunt, inter omnes philosophorum disceptationes immutabiliter permanentem, libertatem vero concedendo in iis de quibus non evidenter constat, sed quae alii videntur vera, alii falsa, imo vel eidem modo vera modo falsa videri possunt, secundum diversa quae attendantur argumenta. Qui enim secus faciat et in principiis dubiis totum philosophiae christianae aedificium construere molitur, nemo non videt quam temere principiorum quoque fundamentalium certitudinem in discrimen vocet et quam facile ad relativismum modernistarum, id est ad scepticismum vel agnosticisum, praecipitetur.

Ut paucis omnia complectar, ad absolutam scholarum et doctorum unitatem Ecclesia nunquam contendit, quia neque necessaria neque utilis est, et ne obtineri quidem potest; vanae autem et fallacis huius umbrae captatio caritatem, scientiam, fidem haud levibus periculis exponere videtur.

Omnes itaque vires intendamus, ut ea via quae, ab Instituto nobis indicata et ab Ecclesia approbata, ad finem Societatis tute ac recto ducere merito existimatur, S. Thomam tanquam Doctorem nobis proprium fideliter semper sequamur. Quod quo efficacius fiat, documenta nonnulla subiiciam, quae ad executionem certiolem atque faciliorem suppeditabunt ad-iumenta.

(1) Litt. Encycl. *Ad Beatissimi*, 1 nov. 1914.

(2) Cf. Decretum S. R. et U. Inquis. 3 iulii 1907, *Propos. proscripta* 58: *Veritas non est immutabilis plus quam ipse homo, quippe quae cum ipso in ipso et per ipsum evolvitur*: in *Acta S. Sedis*, XL (1907), p. 477.

IV.

Ea Doctoris nostri est praestantia, ut cognosci non possit quin maximi fiat et adametur; ignoti vero nulla cupido. Ut ergo iuvenes Societatis veri ac fideles S. Thomae fiant asseclae, omni exhortatione potentius adiuvabit assiduum doctrinae ipsius studium. Quae quidem cognitio proprio labore acquisita id potissimum commodi habet, quod suapte natura non mentem solum, sed voluntatem quoque allicit et ad eius sapientiam amplectendam suaviter prorsus animum inducit.

Itaque primum id agant magistri, ut discipulis iam inde a philosophia Angelici Doctoris opera familiaria faciant, indicando iis quae cum maiore utilitate legere possint, removendo difficultates quas tironibus haec lectio afferre solet, nullam non arripiendo occasionem ad eius ingenii aciem ac sapientiae sublimitatem demonstrandam. Ad quod non parum proderit, in historia philosophiae Aristotelicae et scholasticae doctrinam S. Thomae peculiari diligentia exponi, vitam eius sedulo atque amanter enarrari, et quaenam esset ea aetate conditio scientiarum ac studiorum in Universitatibus et Ordinibus religionis, apte declarari.

Quandoquidem professorum philosophiae est, disciplinas suas ita tractare ut auditores ad theologiam praeparent (1), ipsi quoque S. Thomam ducem fideliter sequantur, quippe qui Aristotelicam philosophiam, nobis a S. Patre Ignatio et Congregationibus praescripam, paganis erroribus purgarit et christianam reddiderit. Quare haud abs re fuerit sive post singulas theses, sive post singulos tractatus, ex eius operibus, *Summa Theologica* praesertim, locos qui de eadem sunt materia ante discipulorum oculos ponere et enodare. Ita simul fiet ut, antiquae nomenclaturae paulatim et gradatim assuefacti, ad theologiam rite instructi accedant.

In ipsa deinde theologia Nostri ad subtiliorem S. Thomae cognitionem eiusque vere singularem amorem informandi sunt. Ad quod sane conferet, si notitiae historicae olim comparatae hic non tantum renoventur, sed compleantur, ostendendo quem locum *princeps theologorum* in sua scientia habuerit, quinam

(1) Reg. 1 Prof. philos.

ei viam muniverint, qui sint ab eo profecti, qui cum impugnaverint, qui demum commentati sint. In primis vero discipuli iam inducendi sunt in studium accuratum et recte ordinatum ipsius operum. Quanquam enim commentarii et alia scripta secundum principia eius composita magno usui esse possunt, plena tamen tanti ingenii sapientia nisi ex ipsis eius verbis ad otium ponderandis et iterum atque iterum meditandis percipi nequit. Huc pertinent pulcherrima verba Summi Pontificis Leonis XIII: « Ne autem supposita pro vera neu corrupta pro sincera bibatur, providete ut sapientia Thomae ex ipsis eius fontibus hauriatur, aut saltem ex iis rivis, quos ab ipso fonte deductos, adhuc integros et illimes, decurrere certa et concors doctorum hominum sententia est » (1).

Cum autem *Summa Theologica* sit fructus maxime maturus ingenii S. Thomae et sine dubio opus ipsius praestantissimum (licet illud ad exitum perducere non potuerit), in ea assidue versari Scholasticos nostros oportet. Posthac ergo in omnibus scholis nostris theologicis illud in cursu maiore religiose observetur, quod S. Congregatio de Seminariis et de Studiorum Universitatibus in responsione data die 7 martii 1916 pro Italia et insulis adiacentibus praescripsit: « *Summa Theologica* S. Thomae habenda est uti textus praelectionum quoad partem scholasticam quaestionum; ita scilicet ut, una cum aliquo textu, qui ordinem logicum quaestionum indicet et partem positivam contineat, habeatur prae manibus et explicetur *Summa Theologica* quoad partem scholasticam ».

Fatendum quidem est neque in *Constitutionibus* (2) S. Patris Ignatii neque alibi in Societatis Instituto expresse mandari *Summam* praelegendam; veruntamen primos nostros et clarissimos theologos, Toletum Romae, Molinam Eborae, Bellarminum Lovanii *Summam* in scholis interpretatos esse constat. Imo cum *Summa* exeunte saeculo XV in scholis PP. Praedicatorum pro *Sententiis* Lombardi denuo substituta esset et postea in Parisiensem et alias Universitates introducta, Nostri Romae idem opus simul cum Magistro Sententiarum legere primi coeperunt. Et mox in omnibus scholis nostris *Summa* proprius textus

(1) Litt. Encycl. *Aeterni Patris*.

(2) Cf. Cong. XXII, decr. 37.

evasit; regula enim 7 professorum theologiae scholasticae, de dispositione materialium per quadriennium agens, evidenter significat *Summam* tanquam librum textus adhiberi, cui dein singuli magistri suos commentarios adderent. Ceterum in *Ordinatione de studiis superioribus* anno 1647 edita ita scribit P. Piccolomini: « Illud vero etiam enitantur omnes, ut quaestiones, quas tractant, connectant cum quaestionibus S. Thomae, ut appareat, ea quae disputant, esse velut commentarium textui S. Thomae respondentem » (1).

Sequendo igitur laudatum S. Congregationis responsum sequemur antiquae Societatis traditionem, et inducendo denuo *Summam* rationem inibimus admodum efficacem, ut gravissimis praeceptis de doctrina S. Thomae amplectenda certius et plenius satisfiat. Accedit tandem, quod vel solum sufficiat, Summi Pontificis voluntas, qui id sibi gratissimum fore, mihi benigne significavit.

Quam prudenter autem S. Congregatio statuerit, praeter *Summam* alium quoque librum scholasticum adhibendum esse, iam ex eo patet quod nostra aetate tractatus integri, iique complures, *Summae* sunt adiungendi; veluti disputationes apologeticae de vera religione, de Ecclesia, de locis theologicis, de traditione, de inspiratione S. Scripturae. Insuper iis ipsis commentariis quos Aquinas composuit, novi articuli, imo quaestiones novae sunt inserendae, ut de iustificatione, de gratia, ac de aliis. In multis tandem articulis nonnulla forte fuerint substituenda; at certe argumenta haud pauca et quam plurimas auctoritates ex divinis Litteris et ex scriptoribus sacris vel profanis sine dubio adiici opus est. Quas quidem additiones et substitutiones nemo mirabitur, qui cum acta Conciliorum, Tridentini et Vaticani in primis, et multiplices inter theologos catholicos controversias, haereticorum atque atheorum errores, tum etiam conspicuos in rebus naturalibus, biblicis, patristicis, litterariis, historicis progressus vel leviter consideraverit. Neque illud praetereundum, quod in *Summa* multa evolvuntur, quae secundum nostrorum studiorum ordinem sive in philosophia sive in theologia morali explicantur, ideoque in theologia dogmatica omittenda sunt. Propter has igitur rationes vix non necessarius est alter

(1) In *Inst. Soc. Iesu*, III, 237 sq.

liber textus, qui et ordinem logicum quaestionum praesenti statui scientiae theologicae convenientem exhibeat et additamenta opportuna complectatur.

Per quod sane nihil novum statuitur vel inusitatum. Documentum ab ipso Doctore Angelico petere licet: is enim, cum opus Petri Lombardi interpretandum ipsi esset, ita procedebat, ut primum exhiberet *divisionem textus*, id est sententiam illius magistri breviter indicaret atque explanaret; post haec suas adnecteret quaestiones et ea proponeret, quae illis temporibus theologo scitu necessaria viderentur. Tunc igitur candidati theologiae primum legebant *Sententias* Petri Lombardi, quibus positiva potissimum theologia continetur; exinde S. Thomas addebat partem speculativam seu theologiam proprie scholasticam. Nunc vero partem speculativam discipuli potissimum in *Summa* inveniunt explicatam; argumenta autem positiva ex variis fontibus supplenda necnon quaestiones in praesenti agitatae, quas S. Thomas nondum novit aut obiter tantum perstrinxit, in altero libro textus comprehenduntur.

Huius quoque rei domesticum specimen habemus Toleti commentarios in *Summam*, qui, doctrina S. Thomae per compendium exposita, ad argumenta positiva, ad materias incidentes, ad refutandos eius aetatis errores progrediuntur. Simili modo alii praeclari Societatis magistri theologiam scholasticam docere solebant. Itaque et auditores S. Thomae et auditores Toleti revera duos habebant libros scholares: illi quidem *Sententias* Petri Lombardi et quaestiones a S. Thoma disputatas, hi autem *Summam* S. Thomae et institutiones vel dissertationes a Toletis adiectas.

Pro vero tamen progressu et magno commodo ducendam est, quod additamenta, quae olim dictari solebant cum auditorum defatigatione et impendio haud levibus, cum periculo quoque totam scientiam terminandi repetitione eorum quae scribebantur, nunc in promptu sunt typis evulgata. Atque hac ratione discipuli, quod nostris temporibus propter materiam positivam in dies crescentem perquam opportunum obvenit, multum temporis lucrantur, et sedato animo in altiorem rerum meditationem incumbere possunt. Quare concedendum non est magistris, ut voce solum vel separatis schedis supplementa tradant textui *Summae* ab ipsis auditoribus adiungenda. In communi enim

quadriennii cursu, etiamsi ingeniorum vires suppeterent, tempus certe non suppetit, ut textum et accessiones in unum integram, rite ordinatum atque absolutum doctrinae corpus componant, quod theses distincte circumscriptas, statum quaestionis accurate positum, argumenta breviter concepta contineat. Neque vero modum excedat copia rerum quae adstruuntur. Aurea hic quoque via media tenenda, ne memoriae et menti discipulorum nimium oneris imponatur, quo a studiosa veritatis meditatione impediuntur, et tamen ea ornentur eruditione, quae hodie ad fidem promovendam et digne defendendam necessaria est (1).

Praeterea in adiiciendis eiusmodi doctrinae complementis, sedulo et stricte servantur normae a Congregationibus Generalibus sapienter propositae. Et primo quidem teneatur regula secunda ex iis quas Congregatio V decreto 41 de opinionum delectu constituit: « In iis quaestionibus, quas S. Thomas ex professo non tractat, nemo quidquam doceat, quod cum Ecclesiae sensu receptisque traditionibus non bene conveniat, quodque aliquo modo solidae pietatis firmitatem minuat. Quo pertinet, ut nec receptas iam, quamvis congruentes tantum, rationes, quibus fidei res probari solent, Nostri refellant, nec temere novas excogitent, nisi ex constantibus solidisque principiis ». Itidem caveant magnopere temerariam illam audaciam, qua nostra aetate quidam omnia per se solos conficienda esse putant; absit ab iis illa cupido ingeniosa magis quam vera et utilia proferendi, quae auditorum mentes magis percellunt, quam erudiunt; profanas rerum novitates, ut mandat Apostolus, evitent; toti in hoc sint, ut alumnos, quos Deus ipsis instituendos commisit, imbuant antiqua Patrum et doctorum scholasticorum sapientia, retractata quidem et temporibus nostris accommodata.

In hunc sensum iam P. Piccolomini magistros nostros admonet, ut « non nova et incognita prius discipulis proponant, sed ut elucident vetera, ut sit additio potius doctrinae ad doctrinam, quam successio novae in locum veteris iam sepultae. Quod enim potest esse operae pretium, aut quae laus Scholasticos habere novarum quidem propositionum scientes, sed antiquarum imperitos? » (2).

(1) Congr. XXV, decr. 14, n. 3.

(2) Cf. *Ord. pro studiis superioribus*, in *Inst. Soc. Iesu*, III, 238.

Habeant igitur singuli cursus maioris Scholastici et exemplar *Summae* S. Thomae et alium librum textus, qui ordinem logicum quaestionum indicet et partem positivam contineat, a Provincialibus cum approbatione Praepositi Generalis designandum (1). Et quo melius ad explicationem magistri recte percipiendam accedant, articulos S. Doctoris mox commentandos diligenter praevideant, sicuti regula eorum praecipit. Professori vero curae sit, ut in thesium parte scholastica edisserenda semper *Summa* utatur, ratione quoque habita locorum qui de eodem sint argumento in aliis Aquinatis operibus. Materia textu comprehensa, eius divisio et distributio accurate oculis subiiciantur, sententia S. Thomae perspicue statuatur, ostendatur vis demonstrationis, difficultates occurrentes solvantur; « gradum denique certitudinis vel probabilitatis cuiusque theseos exprimant » (2), non ad suam quisque libidinem, sed iuxta positiva Ecclesiae documenta vel argumentorum pondus, et mentem Angelici.

Postea theologi materiam in scholis expositam privatim in *Summa* perlegant ac relegant, doctrinam eius assidua consideratione perscrutentur, et per frequentes repetitiones et disputationes eam altius in dies perspicere studeant. Porro quoties propositiones theologiae speculativae in disputationibus et in examinibus defendendae conscribuntur, simul annotentur loci *Summae Theologicae* quibus singulae theses respondent. Poterunt etiam magno cum fructu Academiae institui de S. Thoma, ubi difficiliora doctrinae eius capita, item varia argumenta quae ad ipsum spectant atque ad opera et commentatores eius, singulari studio pertractentur.

Superioribus autem cordi sit magistros et discipulos in eo labore iuvare, iis animum addere et necessaria subsidia abunde suppeditare. Sint itaque bibliothecae bene instructae optimis editionibus Aristotelis ac S. Thomae et omnium operum sive praeceptoribus utilium sive Scholasticis: quibus quidem non adeo multi, sed a Praefecto studiorum aptissime selecti, praebeantur. Quae expendatur pecunia in libros utiles emendos, eam recte collocatam esse Superiores et Procuratores persuasum habeant.

(1) Cf. Congr. XXIV, decr. 24, n. 3.

(2) Congr. XXV, decr. 14, n. 3.

Profecto ea moderatorum cura et sollicitudo illos quoque complectatur necesse est qui, consuetum emensi curriculum, altioribus studiis per biennium vacant: quod videlicet biennium, secundum Constitutiones, Congregationum decreta. crebras Praepositorum Generalium monitiones, Nostris omnino saepius concedi oportet, ideo in primis ut philosophia et theologia ad mentem et rationem S. Thomae plenius pernoscantur.

At omnes conatus nostri vani futuri sunt nec propositum finem assequemur, nisi magistri eiusmodi eligantur, qui principiis a S. Sede atque Instituto nostro sancitis et in hac epistola denuo inculcatis prorsus sint imbuti. Provinciales igitur officii sui ducant professores perfectissimos informare, solida virtute praeditos, ingenio quantum fieri potest insignes, erga doctrinam scholasticam et nominatim erga S. Thomam ex animo bene affectos. Ex animo autem bene affecti ne continuo censeantur omnes qui magni aestimant tantum doctorem, quis enim prudens id non fecerit?) sed ii solum qui eum vere cognoverunt et constanter sequuntur. Si alterutrum desit nec spes certa emendationis affulgeat, removeantur tales a cathedra; et quo magis ingenio abundant, eo gravior urget ratio eos arcendi. quippe qui auditoribus facilius nocere possint eosque ad Aquinatem reddere minus propensos.

Quod si discipuli, ut supra monuimus, « inducendi sunt in studium accuratum et recte ordinatum ipsius operum », dicto opus non est quanto enixius magistri eodem incumbere debeant. Neque solis Scholasticis nostris hic professorum labor improbus emolumento futurus est, cum omnino optandum sit, ut quod intenta disquisitione et diuturna meditatione invenerint, id ad bonum commune prodant in lucem. Serium huiusmodi ac plane scientificum studium operum et sapientiae Angelici Doctoris, more et exemplo ipsius cum humili oratione coniunctum, certissima quoque via erit ad dubia paulatim tollenda atque concordiam in sincera caritate servandam. Hac enim ratione varia principia et argumenta, sententiae opinionesve quae passim in libris Aquinatis inveniuntur, magis magisque dilucidabuntur secundum verum eorum momentum et pondus; discussis autem nebulis, veritas latius resplendebit, libentius suscipietur, omniumque animos inter se citius copulabit.

Atque hanc nactus occasionem, facere non possum quin

pauca adiungam, quae ut non ad solam S. Thomae disciplinam pertinent, ita neque ab huius epistolae argumento videntur aliena. Primum philosophiae magistros contingit, quos commonefactos velim, regulas ipsorum tertiam et quartam, ubi praescribitur ut Aristotelis interpretes male de christiana fide meritos non sine magno delectu aut legant aut in scholam proferant, atque ut caveant ne ad illos auditores inclinentur; has, inquam, regulas omnino extendendas esse ad hodiernos philosophos Kantianos et modernisticis placitis infectos. Tantumque absit ut se proclives exhibeant ad suam doctrinam cum illorum principiis quodammodo componendam, ut contra totis viribus conentur eorum falsitatem et plenam contradictionem cum primis certisque rationis ac fidei principiis patefacere. Idcirco eas quaestiones praecipua diligentia pertractent, quae magis directe impugnant nostri temporis errores circa materialismum, monismum pantheisticum, transformismum atheum, idealismum, socialismum. Ubi res ita fert, opiniones iam ab antiquis explosas cum recentiorum commentis in hunc modum conferant, ut appareat veram antiquorum solutionem contra horum quoque sophismata valere.

Item, cum Aristotelicam S. Thomae doctrinam, uti convenit (1), roborant, augent ac perficiunt, quando opus est, argumentis quae scientiae experimentales subministrant, nolint facilius quibusdam recentioribus disciplinarum illarum cultoribus fidem habere. Sunt enim qui simplices hypotheses uti sententias proferant certo comprobatas, vel, quod peius est, facta quaedam experimentis cognita ita detorqueant et immutent, ut ad opiniones suas praedudatas suadendas proficere possint; vel tandem, falcem in metaphysicae campum immittentes, neglectis propriae scientiae decretis, iudicia colligant, quae non ex experientia, sed idearum analysi eruenda sint. Itaque tales fallaciae devitentur: et contra apte excolatur et evolvatur philosophia illa vere perennis, quae post varios novatorum impetus viva semper intactaque suum servat vigorem, et novis confirmata argumentis ad novum etiam robur atque splendorem convalescit.

Alterum, quod hic subiicere velim, philosophiae et theolo-

(1) Cf. Congr. XVI, decr. 36.

giae professoribus commune est. In abstrusioribus rationibus metaphysicis vel in modo explicandi dogmata difficiliora ne fidentius quam par est omnia certa et evidentia praedicent, neve praesertim eam opinionem « quae sibi magis probetur, ita defendant, ut alteri notam inurant. Imo caritati, veritati, auditorum profectui consulentes, satis habeant in huiusmodi quaestionibus, quibus ceteroquin non plus temporis insumendum est quam rei momentum postulat, varias opiniones earumque argumenta praecipua sincere exponere, ac modeste indicare quam sibi amplectendam censeant » (1). Ad quod duo haec conducent: primo si semper nitantur aliorum mentem secundum eorum ipsorum rationes recte intelligere, ac videre nonne variae sententiae ex parte inter se componi possint, ita ut appareat agi potius de diverso modo considerandi quaestionem quam de vera et propria sententiarum discrepantia, quod plerumque in explanatione sublimissimarum fidei veritatum accidere videtur; deinde, si suomet iudicio haud nimium fisi, adversarios sincera reverentia constanter prosecuti fuerint (2). Ita pax et concordia Nostrorum inter se et cum externis ad solidum Ecclesiae Christi emolumentum vigeant; scopus quoque studiorum nostrorum, qui semper ante oculos obversari debet, perfectius contingetur: scilicet ut nosmetipsos et proximos iuvemus ad finem ultimum consequendum et « ad magis cognoscendum magisque serviendum Deo Creatori ac Domino nostro » (3).

Ea quae commemoravimus principia et monita secuti, Reverendi Patres et Fratres in Christo carissimi, germani S. Thomae sectatores erimus, atque in primis hoc bonum longe praestabilissimum nobis comparabimus, quod tanti Doctoris vestigiis insistentes praemuniemur contra omnem periculosum errorem, fideliter servando « verbum sanum, irreprehensibile », simulque optabilem illam doctrinae unitatem assequemur, ab Apostolo omnibus fidelibus, nobis in Instituto singulariter commendatam, quae humilitate ac modestia innixa caritatem fovet atque caritate ipsa fovetur.

(1) Congr. XXVI, decr. 19.

(2) Cf. Congr. V, decr. 41, n. 5.

(3) *Const.* Prooem. in par. IV.

Societas nostra deinde antiquam gloriam tenebit pariendo, generosa tellus, novam praestantium philosophorum et theologorum progeniem, hisce temporibus tantopere necessariam, propter errores undique pullulantes, quaestionesque religiosas, quae aliae ex aliis quotidie exoriuntur et multorum animos suspensos tenent. In tanto rerum discrimine, si S. Thomas revivisceret, profecto nihil antiquius haberet quam ut in praesentes necessitates operam omnem conferret. Idem itaque praestemus oportet qui nos discipulos eius profiteamur. Idem etiam, ni fallor, hac maxime aetate Ecclesia a Societate exspectat, cum in hoc acerrimo certamine se nostra quoque ope uti velle Summi Pontifices non semel significaverint. Verum ut gravi bello gerendo pares evadamus, S. Thomae ipsam rationem et artes pugnandi subsequi debemus; qui, sicuti tunc omnes disciplinas quasi administras assumpsit, et philosophiam Aristotelicam, non ita pridem in Occidentem invectam, optimo cum proventu theologiae auxiliarem tradidit, ita nunc recentia cruditorum inventa ad theologiae praesidium transferre non dubitaret. Si in hoc quoque studio eius exempla imitemur, ad id pro viribus adjuvabimus, ut multarum scientiarum progressus vere mirandus cum perennibus veritatibus tam supernaturalibus quam naturalibus amice coniungatur, fides catholica inter tenebras huius mundi novo splendore refulgeat, re ipsa denuo comprobetur quanto iure damnata fuerit illa Modernistarum calumnia: « Ecclesia sese praebet scientiarum naturalium et theologiarum progressibus infensam » (1). Certo a Doctoris Angelici spiritu alienus esset, qui satis haberet eius solummodo verba repetere, neque grato et libenti animo exciperet quidquid a quocunque utiliter est repertum, recte excogitatum, sapienter dictum. Principia eius habenda non sunt ut angustum fretum, liberam navigationem impediens, sed instar turris navigantium cursum luminibus suis regentis.

Sit igitur, Reverendi Patres et Fratres in Christo carissimi, sit S. Thomas nobis quod fuit patribus nostris: sol studia nostra philosophica et theologica collustrans, ac dogmatum catholicorum veritatem pulchritudinemque ostendens et illuminans, errorum autem contrariorum scopulos detegens, ut recta via

(1) Decr. *Lamentabili*, 3 iul. 1907, n. 57.

pergentes, Dei gloriam amplificare, Ecclesiae utilitatibus inservire, animarum salutem procurare tuto atque efficaciter possumus. Hanc ut ineamus rationem, Societatis leges et Summorum Pontificum voluntas suadent et praescribunt. Quibus normis et praeceptis si prompto animo, uti par est, obediverimus, aderit laboribus nostris benignissimus Deus, gratiaeque suae auxilio efficiet ut uberrimos fructus in aeternum manentes colligamus.

Commendo me sanctis Sacrificiis et orationibus.

Zizers in Helvetia, die 8 decembris 1916.

Omnium servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

9.

18 ianuarii 1917.

De pio opere « Oboli sancti Petri » in collegia nostra Americae Septentrionalis introducendo (1).

AD PRAEPOSITOS PROVINCIARUM ASSISTENTIAE AMERICAЕ.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum hodierno die, commemorandae Cathedrae S. Petri dedicato, mecum ipse considerarem, quid pro tenui sua facultate Societas conferre posset ad peculiare suum erga Sedem Apostolicam obsequium, per id temporis quo haec tristissimis versatur in angustiis, magis manifestandum, inter alia illud mihi in mentem venit, nonne nos deceret discipulos nostrorum Collegiorum interim solum ex Assistentia Americae invitare, ut quotannis necessitatibus Supremi omnium Christifidelium Pastoris et Rectoris, stipe ut quisque potest collata, succurrere studerent. Equidem minime ignorabam eiusmodi auxilium nonnisi modestum futurum esse; at simul arbitrabar pluris aestimandum esse amorem, quam

(1) Cum haec epistola, ob difficile tardumque his temporibus litterarum commercium, non ante mensem iulium in Americam pervenerit, quae in ea suadentur, hoc anno nondum perfici potuerunt.

censum, spemque fore ut pium opus « Oboli s. Petri » tribus praesertim ex causis uberes fructus sit laturum.

Nam primum, cum ita sinus natura comparati, ut erga ea quae aliquo nobis sacrificio steterunt, maiore etiam studio afficiamur, haud dubium est, quin illa pecuniarum missio continuata, Patris communis amore et reverentia ultro facta, arctius tenaciusque adolescentium animos S. Sedi addictura sit. Tum fidem iam a puero assuefient, sui ipsius obliti, aliquid ad commune Ecclesiae bonum afferre: qui autem nobiliori sensu pollent, certe ad generosiores sui ipsius abnegationem sese excitari sentient ut, posthabitis vel ipsis oblectamentis, melius et efficacius dilectissimo Parenti subveniant. Ita quoque fiet, ut illud grande et solemne S. Patris nostri pronuntiatum: « Vince te ipsum » nostrorum discipulorum mentibus altius usque inhaereat, utilissime ad eorum in virtutibus et institutione in omne posterum tempus progressum. Postremo haec vindemiola, si non valde conspicuum, haud tamen spernendum auxilium suppeditabit. Licet enim singuli aliquid modicum contribuant, nihilominus si hoc opus semel bene ordinetur, ad quandam ubertatem crescere poterit, sicut videre est in excellentissima sodalitate ab Infancia Iesu nuncupata.

Si ergo quae de pio Opere « Oboli S. Petri » in Collegia nostra introducendo obiter et perpaucis innui, R.^{ac} V.^{ac} placuerint, ea, quaeso, suis Consultoribus proponat, ipsos rogando ut de his sententiam suam libere dicant. Quod si nulla gravior difficultas ad eadem peragenda inveniatur, R.^a V.^a rem cum Rectoribus Collegiorum communicet, qui eam deinde rite confecta et mentibus iuvenilibus accommodata adhortatione vel ipsi per se vel per alium aptum Patrem discipulis explicant eosque ad illam alacriter amplectendam moveant.

De modo et tempore huiusmodi eleemosynas colligendi, ex gr. extremo quoque mense aut praestituto die, malo rem Praepositis Provincialibus seu Rectoribus relinquere, quam quidquam singillatim definire. Illi enim, spectatis variis adiunctis et consuetudinibus, melius in Domino iudicabunt, quaenam ratio in singulis regionibus opportunior videatur. Illud solummodo innuere velim, conveniatne in aliquibus Congregationibus Marianis sectionem propriam colligendo Obolo S. Petri constitui. Pecuniam porro prudenter temperateque corrogatam Procurator Provinciae

extremo anno scholari Romam ad Patrem Procuratorem Generalem expediat, indicetque quantam summae partem singula Collegia dederint.

Commendo me SS. SS.

Zizers, die festo Cathedrae S. Petri, 18 ianuarii 1917.

Rae. Vae.

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

10.

26 iunii 1917.

Declaratur quintum impedimentum: infirmitas capitis.

AD ALIQUOT PROVINCiarUM PRAEPOSITOS.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Manifestum per se est atque experientia compertum quam sapienter S. Pater Ignatius, inter impedimenta quae a Societate quemvis excludunt eiusque admissionem irritam facerent, illud quoque statuerit: « Capitis infirmitatem pati, unde accidat obscurari et parum sanum esse iudicium; vel si notabilem habeat ad illud dispositionem » (1). Cum vero circa haec in casibus nonnullis particularibus dubia quaedam exorta essent, utile visum est rem paucis verbis dilucidare.

Complectitur hoc impedimentum duas hominum classes, scilicet illos quorum iudicium vitio capitis obscurari accidit vel parum sanum esse, et illos qui notabilem ad talem infirmitatem dispositionem habent. Porro de his qui aperte mente deficiant, non est quod plura dicantur, cum nemo non videat eos ad nostram vivendi et operandi rationem esse prorsus inutiles.

At illos magis fere metuendos duxerim, qui quasi latenter vera infirmitate capitis laborant, quippe qui, praeterquam quod haud idonei sint, Superioribus plurimum negotii facessere soleant, et ipsam Societatis existimationem, sicut non semel factum est, in discrimen adducant. Etsi enim reapse culpa vacent,

(1) *Const.* p. I, c. 3, n. 7; *Exc.* c. 2, n. 5.

nihilominus, quoniam eorum mentis valetudo nec satis clare se detegit nec ita facile probatur, mundo ad calumniandum semper prompto ac parato ansam offerunt insimulandi. Idcirco prudentissimus Conditor noster, haud nescius quantum Societatis intersit famam conservare integram, ut operam suam in maiorem Dei gloriam et animarum salutem utiliter impendere possit, non solum eum impedimento essentiali teneri vult qui iam aliqua capitis infirmitate affligitur, sed ulterius progressus est, impedimentum etiam ad illos extendendo qui « notabilem ad illud habeant dispositionem ».

Quo gravius igitur id est impedimentum magisque periculosum, eo diligentius cavendum est ne quis tristi morbo iam affectus vel ad eum proclivis in Societatem cooptetur. In hanc rem Superiores et ipsi studiose inquirant et Examinatorum vigilantiam excitent. Utrique vero, si quid est dubitationis, in partem severiorem inclinent, quo melius tam Societati consulant quam illi qui nobis aggregari velit. Huic videlicet, tametsi aliud vitae religiosae genus forsitan proderit, nostrum certe non conducet, immo oneri futurum est ac detrimento.

Verum, licet omnino constet candidatum impedimento illo essentiali carere, caute etiamtum dispiciatur oportet num forte ad mentis alienationem *aliquam* habeat proclivitatem, quod tunc, verbi gratia, merito conici posset, si reperiretur quosdam e familia eius insaniam implicitos fuisse; is igitur esset accuratius ante admissionem examinandus et probandus. Haec autem cautio multo magis erga eum adhibenda foret in cuius familia constaret hoc malum quasi avitum seu haereditarium esse.

Plerumque neque illos recipere fas erit qui vera neurasthenia vexantur, cum haec affectio impedimentum secundarium quidem, at gravissimum sit. Tales enim homines persaepe inconstantia et remissione animi notabili laborant; ex qua, ut ait S. Pater in *Constitutionum* parte prima, c. 3, n. 11, parum utiles futuri creduntur ad Societatis munera obeunda.

De his profecto valet quod in universum monetur, nempe « ut par est sollicitè cooperari motioni et vocationi divinae, curando ut augeatur in Societate numerus operariorum vineae Christi Domini nostri » (1), ita inconsultum foret multitudinem

(1. *Const.* p. I, c. 1, C.

adseiscendis viris minus aptis augere velle. Quamobrem ne ad probationem quidem admittere expedit nisi eos qui « valde noti » sint (1.; atque ii, « quo certioribus experimentis perspecti fuerint, eo magis idonei erunt » ut in Societatem adscribantur (2). Sed etiam postquam adscripti sunt, necesse est eorum agendi rationem attente observari. Cum enim dispositio ad mentis infirmitatem aliquando difficile cognoscatur et in examine non appareat, Rectores et Magistri Novitiorum sedulo invigilent iis qui aliquod signum iudicii obscuri vel parum sani ostendant vel etiam procliviores sint ad neurastheniam, ut tempestive, si opus sit, e Societate dimittantur, eo vel magis quod Institutum nostrum « omnino prudentes in Christo » homines requirat (3).

Ceterum, quae tandem « mensura omnibus in rebus teneri debeat, unctio sancta divinae sapientiae eos docebit, qui id curae ad eius obsequium ac laudem uberiorem susceperunt » (4).

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, 26 iunii 1917.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

11.

31 iulii 1917.

De novo codice Iuris Canonici promulgato et de Iure Societatis recognoscendo.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quod novus *Codex Iuris Canonici*, summis votis iam pridem expetitus, absolvi feliciter ac promulgari potuit, universa Ecclesia cum primo suo Pastore vehementer laetatur, merito con-

1) Ibid. c. 4, n. 1.

(2) Ibid. c. 2, n. 1.

(3) *Form. Iulii III.*

(4) *Const. p. I, c. 2, n. 13.*

fisa fore « ut valeat multum ad ecclesiasticae disciplinae nervos roborandos, . . . cum fructu animarum et catholici nominis incremento » (1). De tanto beneficio a Christo Domino in Sponsam suam collato nos quoque omnes, qui spiritus Societatis est, ex animo gaudemus, et quaecunque praescripta sunt alacriter amplexi, studio obtemperandi nos a nemine superari patiemur.

Cui obedientiae officio ut plene et expedite satisfaciamus, necesse nunc est Ius nostrum recognosci atque ad rationem Iuris Pontificii vigentis accommodari, iuxta decretum 11 postremae Congregationis generalis. Perarduum sane negotium hoc est, ideo praesertim quod Roma adhuc exsulamus, et fere ubique tam itineribus quam epistolarum commercio complura obstant impedimenta. Attamen, quia dilationem non ultra recipit, divino freti auxilio opus illico aggrediemur, et licet magnis difficultatibus implicatum, fauste progressurum esse speramus. Quam in rem et ego me totum, prouti mei est muneris, quamdiu Deus voluerit libenter impendam; quemadmodum nihil hactenus intentatum reliqui quod ad « conservationem et incrementum » Societatis in germano suo spiritu, « ad gloriam Dei et universalis Ecclesiae bonum » (2) conferre posset.

Ad illud autem tanti ponderis consilium prospere exsequendum, non solum opus erit ut viri e nobis peritissimi operam conferant, verum etiam ut ceteri cuncti pro viribus adiuvent, oblati in primis precibus et sacrificiis, quibus caelestis gratiae subsidia impetrentur. Etenim, quoniam Societas nostra, ut monet S. Ignatius, « mediis humanis instituta non est, per ea nec conservari nec augeri potest, sed per gratiam omnipotentis Dei » (3), cuius « summa sapientia et bonitas . . . conservatura est, gubernatura atque promotura in suo sancto servitio hanc minimam Societatem Iesu, ut eam dignata est inchoare » (4). Quae quam vere Sanctus Pater praedixerit, ex historia nostra, iam inde a primordiis et per omnia deinceps tempora etiam difficillima, luculenter apparet. Erecto igitur animo in fidelissimo

(1) *Allocutio SS. D. N. Benedicti PP. XV, 4 decembris 1916, in Acta A. Sedis, VIII, p. 467.*

(2) *Const. Prooem.*

(3) *Const. p. X, n. 1.*

(4) *Const. Prooem.*

illa Providentia acquiescamus, quae, dummodo ipsi nobis ne desimus, sicut antea semper, ita et in posterum efficiet ut omnia cooperentur in bonum, id est, ut secundum Instituti spiritum ad maius Dei obsequium et proximorum salutem utiliter incumbere possimus.

Cum vero opus de quo dixi ingentis et diuturni laboris futurum sit, quam primum licebit, iterum scribam circa praecipua quaedam recentium legum capita, ut Nostri probe intelligant quomodo in praesenti sit procedendum.

Curet velim R.^a V.^a ut haec epistola cum omnibus communicetur.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 31 iulii 1917.

R.^{no} V.^{no}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

12.

15 augusti 1917.

De opera a Provinciis conferenda ad Iuris nostri recognitionem.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Litteris die 31 iulii datis, quae cum omnibus communicandae erant, significabam R.^{no} V.^{no}, promulgato novo *Codice Iuris Canonici*, venisse iam tempus quo nos etiam proprio Iuri nostro recognoscendo, iuxta decretum undecimum superioris Congregationis generalis, manum admoveremus: et praeterea cunctorum Societatis filiorum preces assiduas efflagitabam, ad opus tanti momenti, sed magni quoque laboris nec levis difficultatis, feliciter peragendum.

Hac vero epistola Patribus Provincialibus magis particulatim declaratum velim, ex sententia Patrum Assistantium, quomodo hoc negotium efficaciter aggrediendum sit, et quam partem in eo nunc apparando Provinciae habere debeant. Enimvero prudentia suadet, ut ad commune opus idque gravissimum consilium

omnium Provinciarum exquiratur: quod in eiusmodi coeptis iam pridem apud nos factum fuisse historia testatur: ita de Ratione Studiorum conficienda, de componendo Exercitiorum Directorio, multorum ex universa Societate observationes expetitae fuerunt. Quare peropportuno existimavimus, ad praeparandam Iuris nostri recognitionem concordem Provinciarum operam adhibere.

Quam ut praebeant utiliore, necesse est dilucide perspiciant tum quid demum ab ipsis petatur, tum etiam qua ratione id quod petitur praestandum sit. Ambo capita breviter attingam.

I.

Ante omnia oportet nos scopum huius recognitionis ob oculos habere: qui duplex in supra dicto decreto undecimo assignatur: 1. ut domesticae leges ad hodiernum ac faciliorem usum adaptentur, et 2. ut Ius nostrum proprium cum novo pontificio Iure plane concilietur. Hoc duplici fine praestituto, a Provinciis postulatur ut quae ad utrumque consequendum notare visum fuerit in Societatis Instituto, ea scriptis mandare curae sit ac mittere ad Praepositum Generalem.

1. — Quo vero spiritu notationes illae faciendae sint et in quas maxime partes Instituti cadere possint, in decreto 11 Congregationis XXVI ita edicatur: « Fideliter inhaerendo spiritui praescriptisque Constitutionum Sancti Parentis ac traditionibus Societatis. Instructiones, Ordinationes Generalium, Regulae, itemque Decreta et Canones Congregationum generalium recognoscantur ».

Ibi de Constitutionibus ipsis retractandis nulla fit mentio. Et sane probe scimus qua veneratione semper integrae servatae fuerint. Ideo in Formula Congregationis generalis interdicitur ne unquam de Constitutionibus substantialibus agatur, de aliis vero non nisi ob rationes clarissimas et certis adhibitis cautionibus. Eodem autem decreto 11. n. 3 monemur, ut in ea quae adoranda erit editio Instituti, « Examen generale et Constitutiones cum Declarationibus, Decreta quoque Congregationum praecedentium inviolata permaneant, sicuti nunc edita sunt ».

Itaque Constitutionum non solum verba, sed et praescripta (nisi obstant novae Ecclesiae leges) intacta consistant oportet. Nec tamen prohibetur quominus de rebus secundariis, si forte

ita placuerit, observationes, cum ea qua par est reverentia, proponantur ad futuram Congregationem deferendae.

Ad Decreta Congregationum quod attinet, textus quidem eorum in nova editione retinendus erit; sed res ipsas quae prae-teritae Congregationes mandaverunt, posse a subsequentibus mutari vel abrogari neminem latet, idque haud raro factum novimus. Si quae igitur ex Decretis illis putabuntur emendatione indigere, ea denotare licebit, quanquam non sine debita legum nostrarum veneratione et cultu, ut in proxima Congregatione generali de opportunis correctionibus deliberetur.

Post haec in reliquas Instituti partes inquiratur, videlicet in Formulas Congregationum, in Regulas, in Ordinationes, in Instructiones, quae omnia secundum Constitutiones corrigi fas est, ratione tamen habita fontium unde derivata sunt. Immo suggerentur forsitan aliae Ordinationes ex integro condendae, aut regulae scribendae de aliquo officio de quo nullae adhuc editae fuerunt.

Compendium Privilegiorum ad normam recentis *Codiciſ Iuris Canonici* componendum erit, et hoc quidem Romae; nihilominus ex Provinciis etiam animadversiones iam nunc proponi poterunt. Contra videtur praetermittenda disquisitio in Rationem Studiorum, utpote negotium separatim expediendum.

2. — Sic praefinitis Instituti partibus recognitioni obnoxiiſ, quae proferantur observationes quatuor veluti generibus apte concluduntur: aliqua fortasse, ut inutilia aut obsoleta, tollenda proponantur; alia vero immutanda, quippe quae iam moribus nostris et praesertim temporum conditioni minus convenient; nonnulla quae desiderantur, addenda; quaedam denique ambigua clarius enuntianda.

Si porro quaeritur qua forma omnia illa concipi expediat, vel simpliciter indicabitur locum aliquem existimari emendandum, vel ipsum schema variationis inducendae exhibebitur: quod ut fiat, valde optabile est. Utrumlibet eligatur, operae pretium erit, non modo corrigenda designare, sed cur ea corrigenda videantur, paucis ostendere.

Quo autem notationes ex singulis Provinciis ad nos missae facilius digerantur, conducet eas ubique eundem in ordinem redigi. In iis ergo disponendis servetur ordo diversarum Instituti partium qui in Florentina editione occurrit: ita ut observationes

primum fiant in Constitutiones, si videbitur; secundo in Decreta et Canones Congregationum; deinde in Formulas Congregationum; post in Regulas, Ordinationes, Instructiones; tandem in Compendium Privilegorum.

II.

Quoniam ex dictis manifestum est quid a Provinciis expectetur, superest ut consideremus quomodo et a quibus potissimum id operis sit exigendum.

In primis Praepositus cuiusque Provinciae, auditis Consultoribus, Commissionem quatuor vel quinque Patrum destinet, prudentia et nostrarum legum notitia insignium, quibus vel ipse praesidebit, vel alius quem pro se substituerit. Huius Commissionis erit observationes illas contexere de quibus ante agebamus, et sic ad Ius Societatis recognoscendum viam pandere. Quod oppido expeditius et magis ordinate efficient, si omnes Instituti libros percensendos inter se distribuent et suam quisque partem studiose pertractabunt. Consilia de labore collaturi, convenient identidem; sed ne quis adsit imparatus, praeterquam quod tempestive praefiniri oportet quaestiones in unoquoque conventu consultandas, interest animadversiones proponendas vel etiam composita iam schemata singulis mature ostendi. Haec omnia, cum congressi fuerint, diligenter perpendant et ad ultimum decernant quatenus sint nomine Commissionis proferenda. Qua in re illud animadvertere proderit: si quando Patres de correctione quaedam suadenda non consentiant, etiamsi a maiori parte repellatur, non idcirco videtur omnino praetereunda, sed potius aperienda; at subiiciatur eam non Commissionis nomine exhiberi. Quemadmodum enim ex auctoritate Congregationis provincialis non proponuntur nisi postulata quae maiori suffragiorum numero approbata fuerint, et tamen is invaluit mos, ut cetera quoque, dummodo fuerint in comitiis agitata, cum Actis Romam mittantur, quam consuetudinem sua habere commoda experientia compertum est; simili ratione utile fuerit cognoscere observationes ab quo alterove ex Commissione allatas, sed a pluribus reiectas.

Quamquam praecipuus labor et quasi tota negotii moles Commissioni incumbet, attamen conducet alios quosdam viros graves, legum et traditionum domesticarum satis gnaros, interrogare, ut

quae ipsi notaverint Commissioni referant. Horum in numerum certe veniant priores Provinciales munere defuncti atque Instructores tertiae Probationis; quibus addi poterunt alii nonnulli, usu rerum et cognitione spiritus nostri in Provincia conspicui.

Ceterorum vero Patrum observationes, uti non exposcendas esse crediderim, ita nec respuendas si ultro offerantur. Sed Commissio, quaecunque sibi tradita fuerint, probe excutiat, et ea quibus assenserit, ad Patrem Generalem cum reliquis mittat, sicut modo explicatum est.

Praedictam Instituti nostri pervestigationem intra unius anni spatium absolvi cupio, adeo ut omnium Provinciarum scripta ante diem 1 octobris 1918 ad nos perveniant.

Romae exinde propria Commissio ex Patribus aliquot singularum Assistantiarum constituetur, quae notationes omnes e Provinciis acceptas colligat, ordinet, disceptet, et postquam Pater Generalis cum Patribus Assistantibus res suis ponderibus examinaverint, nova schemata conformet. Haec autem, ubi fuerint a Praeposito Generali approbata, cum singulis Provinciis communicabuntur, iuxta n. 2 Decreti 11, ac denique deliberationi et iudicio summae in Societate potestatis, id est Congregationis Generalis, ad hoc convocandae, committentur.

Ea igitur pars operae est quam in recensendis legibus nostris nunc a Provinciis expetimus. De quo negotio vix est quod mox sermone non esse cum externis miscendos, quandoquidem ad Societatem unice spectat.

Ut vero in solidam Societatis utilitatem universus labor noster redundet, atque ad maiorem Dei gloriam inceptus, ad eam quoque optatum habeat exitum; praeter preces et mortificationes quas pro sua quisque devotione et communis Matris amore oblaturus sit, Praepositi Provinciales, re collata cum Consultoribus, certa sacrificia et orationes singulis in domibus persolvenda praescribant.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, 15 augusti 1917.

Rae, Vae.

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

13.

9 septembris 1917.

De tertio anno saeculari ab obitu S. Alfonsi Rodriguez.

AD SOCIETATEM UNIVERSAM.

REVERENDI PATRES FRATRESQUE IN XTO. CARISSIMI:
P. XTI.

Iesus, qui suo ipse nomine Societatem nostram ornare dignatus est, voluit etiam ex inenarrabili quadam bonitate cum eiusmodi appellatione virtutem quoque in eam adeo copiose infundere, ut haec assecclas brevi adnumeraret plane eximios, quos deinde in albo Sanctorum inscriptos singulis distincte Sodalium gradibus Patronos caelestes praeficeret. Hos inter enituit, Iesu amantissimus et magnum Coadiutorum Temporalium ornamentum, ille Alfonsus Rodriguez, cuius nunc memoria, tria post saecula ab obitu, faustissima ad nos redit. Is post abrupta ex inopinato studia exercitantque mercaturam, annos natus fere quadraginta Societatem ingressus est, et in ea alios quadraginta sex tanta cum sanctimonia posuit, ut Summus Pontifex Leo XIII asserere minime dubitarit, Beatum Fratrem ob « admirabilem virtutum praestantiam, caelestium charismatum splendore fulgentium » cum Sanctorum principibus merito comparari, nec privata tantum laude insignem fuisse, sed etiam quod aliis quoque aeternae salutis iter ostendisset (1).

Quamobrem mecum ipse reputavi hunc saeculorum reditum non esse sine quadam celebratione praetereundum. Qui enim tanta domi nostrae forisque iustitiae et probitatis luce coruscavit, videbatur mihi aptissimus ad excitandum cum in Nostris tum in externis maiorem Dei Domini Nostri amorem atque imitationem.

Ideo curavi, ut quidam e Provincia Aragoniae Pater novos et concinnos de nostro Caelite commentarios hispanice texeret (2), in populum divulgandos, quos deinde reliquae Societatis Provinciae proprio sermone vertere possent. Spes enim est,

(1) *Bull. Canoniz.*, § 2, in *Inst. Soc. Iesu*, I, 480.

(2) *San Alonso Rodriguez. Coadjutor Temporal de la Compañía de Jesús*. Barcelona, Subirana, MCMXVII.

fore ut illius imitandi desiderium in pluribus exardescat, si interior eius vita communibus iactata fluctibus et experimentis cognoscatur, sique Dei favor, quo victor evasit, ante oculos ponatur.

Ad nos vero quod attinet, a S. Sede impetravi, ut dies festus S. Alfonsi ad ritum duplicis secundae classis pro universa Societate iterum eveheretur (1). Praeterea utile visum est, hac solemnī occasione epistolam ad Societatem dare. Ingens enim tanti viri gloria opportune nobis praebet documenta, quibus ostendatur primum magna dignitas atque utilitas, qua Coadiutorum Temporalium gradus et occupatio ornantur; deinde quibus officiis illi erga Societatem ipsam teneantur; tandem qua vicissim ceteri illos cura atque amore prosequi debeant, ita ut vita nostra summam in Christo suavitatem et perfectam Instituti rationem conservet.

Ut a praeclara Alfonsi ad Religionem et ad hunc gradum vocatione initium faciam, nemo satis exprimat verbis quanti hoc beneficium ipse aestimarit. Ad Societatem Iesu veluti ad caeleste quoddam innocentiae templum et potens victoriis propugnaculum se invitari iam antea conspexerat candidissimae columbae spectaculo, quae Iesu nomen argenteis distinctum notis gestans in pectore, corvis disiectis, per liberum aëra sublimi penna ferebatur. Deinde visa est ipsi quasi sol splendidissimus, qui omnes huius orbis terras circumiens illas lumine collustrabat plurimo, utpote quae in omnes populos multam doctrinae bonique exempli lucem diffunderet. Ergo ut Dei vocantis consilio ex animo responderet nihil praestantius esse duxit, quam quod illius solis radius quidam fieret et templum illud *abiectus... in domo Domini* (2) incoheret. Incola enim eius vel humillimus ipsi videbatur multo reapse praecellentior laudatissimo in externorum aedibus. Et merito: nam Fratres a Deo ad Societatem vocati, huius religiosam vivendi formam induunt, qua ad Iesum Christum, Servatorem nostrum, propius accedunt, ei fir-

(1) Cf. *Acta Rom.* a. 1916, p. 155.

(2) *Ps.* 83, v. 11.

mius adhaerent, et maiorem ipsius gloriam unice quaerendo genus vitae suum et omne opus nobilitant.

Ita edoctus Alfonsus iam inde a prima probatione sibi praefixerat animoque statuerat occupationes huius gradus proprias religiosissime obire. Quae autem negotia Fratribus factitanda tribuuntur, ea in Iulii III Formula *corporalium* nomine indiscriminatum appellantur, atque in Constitutionibus *temporalia*, vel *domestica officia* dicuntur. Haec maximam partem in Coadiutorum manibus Societas relinquit, ita ut Sodalium sustentatio et valetudo, templorum decus et securitas, aedium custodia et nitor, officinae, praedia, sexcenta alia ab illorum ferme sollicitudine et peritia pendeant. Ruant porro necesse est haec omnia aut certe squalore depereant, nisi gnaris et a quovis alio negotio liberis viris adiudicentur, quandoquidem ex divinae Providentiae consilio non omnia possumus omnes. Id manifestum fit, quoties Superiores, cum ad me scribunt, sibi gratulantur, quod Fratrem acceperint ad multa aptum, officiosum, pium. Novimus etiam Collegia pauperiora, acre sufficienti non plene constituta, sollerti hominum eiusmodi studio adversam fortunam aliquando superasse et quarundam domorum, quas insectationum turbo misere disperserat, bona rursus collecta, cautissime conservata, rebusque publicis iterum restitutis, integra reddita fuisse. Quin etiam nos minime fugit pulcherrima quaedam opera, Coadiutorum ope scite administrata et late diffusa, maiorem Dei gloriam singulariter promovisse.

Attamen ad humiliora quoque, nimirum « ad alias etiam functiones necessarias, et eas praecipue quae honestius domi quam foris fiunt, curandum est ut officialium necessarius numerus constituatur. Et expedit ut huiusmodi officia Coadiutores Temporales, si ea ignorent, addiscant » (1). Equidem scio non omnes capere verbum istud. Haec superbis mundi sectatoribus ignobilia videntur et gradus dignitati potius officere quam prodesse; at non quibus datum sit « nosse mysterium regni Dei » (2). Et sane conspicimus per ea viles minime evasisse pene innumeros illos qui totius orbis et omnium temporum veneratione sacris in aris coluntur; neque despectum fuisse Alfonsum qui,

(1) *Const.*, p. III, c. II, n. 7.

(2) *MARC.*, IV, 11.

civilis cum esset conditionis, abiectissima tamen inter domestica et famularia munia sibi optabat, nullamque praeteribat occasionem eadem sibi prospiciendi. Quid enim? Si quod Christus Dominus Noster semel ipse amplexus est aut sua laude donavit, hoc plane grande ac sublime omnibus dicendum est, divinam profecto Fratrum professionem esse et praedicari oportet. Hanc utique ille non solum suscepit, verum etiam per maiorem vitae partem, truncos edolans, tigilla committens, ramenta verrens, pauperis Ioseph in taberna egit et propterea vocari voluit « fabri filius » (1) et « faber » (2). Sicut igitur per eum crux, quae olim suppliciorum genus fuit maxime probrosum, pretiosissimas deinde gemmas aestimatione longe superavit; ita domestica munera atque officinarum opera ad divinam quandam dignitatem evecta sunt et, eversis ethnicae societatis praeiudicatis opinionibus, mundi aspectum prorsus immutarunt. Tunc primum post hominum memoriam, visi sunt romani senatores, consules, Urbis et militiae praefecti, patricii, ut Crispinus, Crispinianus, Pammachius alique quam plurimi, spretis honoribus atque insignibus, servilia munia facitare et, ut Hieronymus aiebat, romani orbis oculos mentesque in se convertere. Tunc etiam coenobiticae vitae cultores artem fabrilem omnes, si quos rarissimos excipias, exercebant, eaque contenti sacerdotium plerumque recusabant. Cerneret monachorum agmina agere agricolam, messorem, textorem, lignarium, coriarium, sartorem, fullonem, sutorem. Audires Magnum Basilium, qui eiusmodi occupationes primam vitae monasticae regulam effecerat, religiosum hominem appellare per antonomasiam *Operarium Christi*. Media autem aetate, licet aliquanto temperatior, tamen hic mos perseveravit, cum non raro proceres urbium, magistratus, principes, sponte monasticos laicorum labores susciperent, ut clarissimus e stirpe Gallorum regum Carolomannus peregit. Atque ut propius ad nos accedat epistola, non absunt ab historia nostra exempla quibus ostendatur, quanti semper in Societate facta sint munia quae ad Fratrum gradum pertinent. Cum quis ex. gr. anno 1554, vivente Ignatio, Collegium Romanum inviseret, ea percollebatur inducta consuetudine, ut iam tunc

(1) MATTH., XIII, 55.

(2) MARC., VI, 3.

omnes Scholastici statis diebus in culina inservirent. quibus sese adiungebant Patres, immo et Superiores. Sic enim scriptum reliquit quidam eo tempore Scholasticus in diario quod inscribitur *Ephemerides Romanae*, nuper in lucem edito: « Institutum ut ordine omnes singulis diebus in culina scutellas abluerent, ad quod opus primi semper erant Superiores » (1), quamquam eo tempore non decrant domi Coadiutores Temporales. Ibidem non sine quadam admiratione legimus subinde: « Servire coepit mensae R. P. Natalis, serviturus per hebdomadam » (2), et aliquot post dies « coepit servire ad mensam R. P. Rector » (3); tum « conferente se R. P. Montoya ad docendum metaphysicam et cum maxima humilitate ad communia Fratrum officia dante » (4). Alii e celeberrimis Sodalibus, qui deinceps sequuti sunt, ulterius etiam processerunt, quippe Societatem ingressuri humilem Coadiutorum Temporalium sortem sequi enixe petierunt, minoris facientes excultum ingenium, nobilem prosapiam, partaque iam merita, quam simplicem et beatam illorum fortunam. Mitto B. Bernardinum Realino, qui etsi in Bononiensi studiorum Universitate lauream adeptus esset et postea civilem magistratum plus semel summa laude gessisset, tamen mauerat coqui socius esse non tantum sex menses, ut reapse fuit, sed totam vitam. Mitto B. Rodulfum Acquaviva, ex Hatria dynastis, qui neque ipse eiusdem voti compos factus, lacrimis saltem impetravit, ut brevi tritaque amictus veste Fratrem, stipem pro domo emendicantem, per Urbem comitaretur. Mitto B. Leonardum Chimura, regia stirpe prognatum, et B. Franciscum Aranha, qui pro sacerdotii honore curam rei familiaris per totam vitam amplexi sunt. Mitto illustrem illum genere ac virtute Ven. Vincentium Carafa, qui sua spe frustratus, quasi animum a gravi iactura consolari vellet, singulis hebdomadis, praestituto die mensae ministrabat. Mitto denique Ven. Iosephum Pignatelli, qui ad restitutam Societatem spiritum antiquum pro virili parte transmisit, hac in re adeo praeclarum, ut in *Novissima positione super virtutibus* a Sacra Rituum Congregatione

(1) POLANCI, *Complementa*, II, 576, apud *Mon. Hist. Soc. Iesu*.

(2) Ibid., p. 600.

(3) Ibid.

(4) Ibid., p. 604.

breviloquenti elogio iudicetur « viliora ministeria appetens ». Haec omnia et alia complura quae recentior aetas exhibet exempla, missa facio, ut intimas causas huius praestantiae, quas Alfonsus praeter Christi amorem atque imitationem in Fratrum officiis inveniebat, attingam.

Is enim eiusmodi statum singulari studio diligebat, quod ab ipso haud pauca pericula removerentur, ne animus ab intima cum Christo coniunctione distraheretur, profunda sui demissio evanesceret, delicatissima mentis puritas inobscuraretur. Contra semper esse poterat paratus assiduis iisque quotidianis laboribus apte perfungi et simul « magnum diei spatium », utar eius verbis, « ire et redire una cum Domino suo, solus cum solo », primamque cuiusque operis mediam et extremam partem Christo offerre ac dedicare, certa quadam formula ac ratione. Haec sane ne quis dicta esse putet, quasi impervia sacerdotibus sint; sed, quae est hominum infirmitas, negari non potest ea difficiliora ipsis non raro fieri. Si quem namque incautum offendit, quam S. Bernardus vocat, *cura pungens*, statim animo dissipando ansa praebetur; si sollicitat aegrotantium animorum cognitio et curatio, ibi contagionis discrimen non leve invenitur; si denique ferit multitudinis plausus, mens sui admiratione facile inflatur. Nihil horum virtuti Coadiutoris plerumque insidiatur: illi ubique occurrit domestica pax, ubique religiosum silentium se offert, ubique sanctus sociorum convictus praestolatur.

Praeterea certo sentiebat Alfonsus, exercendo ea quae huius gradus sunt propria, se cupiditati iuvandi proximorum salutem perbene satisfacere. Compertum enim habebat id genus munda, per se infima, excellentissimo hoc fine in Societate speciatim cohonestari.

Et sane omnes qui in sodalitatem aliquam veniunt, peculiari quodam proposito ducuntur, cuius gratia talis vitae modus institutus est. Finis porro nostrae Societatis est « ut ad Fidei defensionem et propagationem et profectum animarum in vita et doctrina christiana... se utilem exhibeat » (1). Agedum! Ubinam ista divinior intentio aliquando inveniri poterit? Non vos notis in rebus diutius morabor, sed breviter dicam, id fuisse propter

(1) IULIUS III in Litt. Ap.: *Exposcit debitum*.

quod « Verbum caro factum est et habitavit in nobis » (1). Si enim omnem Iesu Christi in terris versantis sensum scrutabimur, sive cum ad tricesimum fere annum in officina delituit, sive cum publicam vitam inivit, inveniemus fuisse salvandorum hominum studium. Atqui hic est nobis quoque consiliorum omnium ratio, afficiens non illos dantaxat qui directo cum proximis agunt, sed integram Societatem omnesque gradus, quibus ipsa constat, ideoque et Coadiutores Temporales, licet hi nec praedicent nec doceant. Idcirco hos admittimus non ut ipsi commodius privatae religioni unice indulgeant et piis precibus recitandis diem transigant, sed « ad sublevandam Societatem in iis rebus, in quibus occupari alii non possunt sine detrimento maioris boni », ut loquuntur *Constitutiones* (2), tanquam veros « cooperatores » quemadmodum a Paulo III appellantur (3). Hinc in Formula Iulii III admonemur ut « non nisi diligenter examinati, et idonei reperti ad eundem finem Societatis, admittantur ad hanc Iesu Christi militiam » (4). Qua militiae similitudine, Ignatio familiarissima, magis conspicuum fit quomodo Fratres non parum ad victoriam ceteros adiuvent. Videntur enim in Societate esse non secus ac in acie milites fossores, infirmarii, telephonici, vectores, frumentarii, alique id genus non pauci, qui quanquam armis vix aut ne vix quidem dimicant, nihilominus ideo pugnae pars non exigua sunt, quod nisi ipsi ad valla instauranda, ad saucios e proelio subducendos, ad imperata ultro citroque communicanda, ad nova arma suppeditanda, ad comineatus convehendos atque his similia, crepitantibus circum igneis missilibus, per medias phalanges fortiter occurrerent, in discrimen exitus pugnae interdum veniret. Ita Societas nisi externa haec negotia quae ad corpus pertinent Fratribus committeret, nimis distenta curis, multa ad hostes humanae naturae citius profligandos utilia non expedite perficeret, aut omittere cogeretur. Hinc Fratres quoque dici possunt Deo segregati ad opus ad quod assumpti sunt a Spiritu Sancto (5).

Unam igitur nobilissimam familiam Coadiutores nobiscum constituunt, unum Ordinem religiosum, unum corpus; eadem

(1) IOAN., I, 14.

(2) *Const.*, p. I, c. II, n. 2.

(3) In Litt. Ap. *Exponi nobis*.

(4) In Litt. Ap. *Exposcit debitum*.

(5) Cf. *Act. Ap.* XIII, 2.

propterea vincula, idem omnibus est nomen Sodales Iesu, idem vitalis succus Constitutionum, Instituti, Exercitiorum et rerum spiritualium, ut quidquid universo Ordini collatum est in ipsos quoque dimanet. Communia sunt merita eorum, quae pie sancteque a singulis Nostris suscipiuntur: item fructus gratiaeque ut « non solum mercedem suam integram habeant, sed participes sint omnium bonorum operum, quae Deus per universam Societatem ad obsequium et laudem suam operari dignabitur, et omnium indulgentiarum et gratiarum, quae Professis ad suarum animarum bonum a Sede Apostolica concessae fuerint » (1); similis externus cultus et etiam vestis, qua a clericis et saecularibus hominibus distincti incedant (atque utinam eadem omnes indui possint!) et qua, vita functi, contegantur; non diversus honor sepulchrae, ubi par est ritus, commune sepulchrum; nec minora suffragia, eaque profecto tanta, quanta nec ditissimus quisque sibi sperare consuevit.

Quis tam praestantium munerum copiam consideret, et se fortissimo amore Societati devinciri non sentiat? Profecto Alfonso, hoc esse primum debitum persentiens, in ea diligenda insignis prorsus evasit. Quotidie, cum Sacrum audiens illius subibat cogitatio, tam ardenti amore aestuabat, ut in haec verba prorumperet: « Te suppliciter oro, Domine, ut si non nihili haec oblatio [votorum nempe] Maestati Tuae penditur, eam acceptam habeas in gratiarum actionem ob mercedem tam magnam quam mihi contulisti, ut me e mundo eriperes et in religionem Societatis adduceres, ubi sum adeo contentus. Quod quidem beneficium tam grande est, ut si omnes huius mundi homines bonum aeque magnum cum pro anima tum pro corpore mihi quaererent, hocce tam magnum quod Deus mihi largitus est, invenire non possent » (2). Eiusmodi amor deinceps augebatur, caelo non semel emissa clara voce: « Omnes sodales qui tunc in Collegio

(1) *Ex. Gen.*, c. VI, n. 3.

(2) *Obras espirituales del Beato Alfonso Rodriguez... ordenadas y publicadas por el P. JAIME NONELL, S. I.*; Barcelona, Rosal, 1885-1887 (tria volumina). — *Memoria de 1608*; enero: t. I, p. 110, n. 92.

erant servatum iri et caelum esse adepturos, seque eos in caelo visurum; neque illos tantum servatum iri, verum etiam quotquot essent in Societate, si videlicet in ea perseverarent » (1). Suavissimis itaque hisce motibus sanctus senex totus deliquescibat, unumque iam cogitabat, nimirum se suaque omnia, scilicet animi atque corporis opera, ultro cum Societate communicare, ut duplici hac munerum ratione carum eidem gratumque se exhiberet.

Et primum praecipua fuit cura hominis interioris, nosque summa tenemur admiratione, quoties in mentem vehemens eius studium revocamus induendi ingentes parentis Ignatii spiritus, gravissimam illam sententiam cunctis persuadentis: unumquemque « tantum profecturum esse in omnibus rebus spiritualibus, quantum exiverit a proprio suo amore, voluntate et utilitate » (2). Huius veritatis lumine praefulgente, Alfonsus iugis mortificationis et insignis humilitatis exercitatione vitam integram sepsit, opera omnia conspersit, quos etiam exaravit pios libellos farsit. De missione quidem non solum mentis sed praecipue cordis, quam existimabat primum caelestis itineris viaticum, feliciter contendit. ac nihil tumidi in se pateretur quod non confestim reprimeret aut prorsus expelleret, humani honores et laudes potius amara sibi viderentur, et admirabili obedientia excelleret. Corporis vero afflictatione, quo altero veluti spiritualis viae instrumento animum a fragilis carnis amore abstraheret, effecit ut, cum Superiores ob infirmas vires parum admodum poenitentiae ipsi permitterent, aerumnas saltem morbosque patientissime toleraret; praecclaras ad sensus coercendos industrias, singulas singulis, admoveret; officialium incuriam, ut interdum accidit licet sine culpa, valetudini eius incommodam, tacitus hilarisque perferret; tempestatum molestias a se arcere minime quaereret: spectacula, quantumvis pia, sibi negaret. Hac voluntaria vitae asperitate eam mentis puritatem, illud Deo tam devotum obsequium et cum eodem intimam familiaritatem est assecutus, quam omnes adhuc stupemus. Quid mirum? Aeternum durat Summae Veritatis verbum: « Qui se humiliat, exaltabitur » (3), et, qui vult

(1) Ibid., *Memoria* de 1604; mayo: t. I, p. 58, n. 34. Cf. *Memoria* de 1614; enero: t. I, p. 247 n. 248.

(2) *Exercit. Spir.*, hebd. 2.^a, in fine.

(3) LUC. XIV, 11.

esse cum Christo eoque frui, « abneget semetipsum » (1). Hac una sui victoria generosus Alfonsus illud Ignatii effatum nullo fere coactatum limite expertus est: « Quanto aliquis se arctius Deo adstrinxerit et liberaliorem erga summam Maiestatem se prae-stiterit, tanto liberaliorem eum in se experietur » (2). Neminem praeterit quam saepe Christum Dominum Nostrum, dum sacris de altari vescitur aut precationi dat operam, spectabilem sibi adorarit; quam familiariter cum Deipara Virgine usus sit; ut Beatos in caelo viderit. Pariter norunt omnes curationum gratiam, futurorum notitiam et alia, quae gratis data dicuntur, atque hominem illustriorem reddunt, non autem per se etiam sanctiorem. Quaedam potius commemorabo, quibus iustior et Deo carior in dies fiebat: quomodo ex. gr. divina praesentia interdum frueretur adeo continua ut, interrogatus quandiu uno die mens a Deo distraheretur, responderit: « Spatium, puto, quo recitari solet semel aut bis symbolum apostolicum »; item qua ratione multiplex acceperit orationis donum quo nonnunquam ad sublimiores, omnibus minime tentandos, contemplationis gradus eveheretur, saepius autem devotissime et mira varietate per diem secreta cum Creatore ac Domino suo colloquia misceret; atque etiam penetralia SS. Cordis Iesu ingredi ibique « intus », ut dicebat, commorari meruerit, interiores eiusdem motus noverit ac senserit, ita ut acerbissimam peccatorum suorum, quae Cor divinum tam dire sauciarant, dolorem constanter perciperet, et dein voluptate incenderetur castissima imitandi Iesu vitam et virtutes, necnon sentiendi per omnia membra singulos Christi patientis cruciatus (quod aliquando obtinuit), donec cum eo firmam amicitiam contraheret seque in illam adeo transformaret, ut non suam sed eius voluntatem unice sequeretur fieretque instrumentum aptum ad maxima quaeque operanda; denique qui attigerit modum tam perfectum communia peragendi, ut quotquot hominem cernerent dicere non dubitarent, ea talibus in attributionibus meliore ratione confici non potuisse. Quae dum consideramus certo facere non possumus, quin Deum summis laudibus efferamus, quod Societati nostrae virum concesserit, qui, non mira persequens sed consueta mire conficiens, adductus sit in tantam sanctimoniam, ut plus laudis atque in-

(1) MATTH. XVI, 24.

(2) *Const.*, p. III, c. I, n. 22.

crementi Societati unus Coadiutor contulerit, quam multi simul operarii acquisiverint.

Nunc iam si de imitanda Alfonsi interiore vita verba faciam, fatear me tam celsas virtutes conspicientem non latere quod Ignatius scripsit, Nostros rebus spiritualibus insistere debere: pro mensura gratiae Dei ipsis communicatae » (1). Neque enim negem non omnes ad tam ardua exercenda pariter vocari. Sed nemo nequit in iis quae sunt usitata Caelitem nostrum consecrari, ut recte semper et ex virtute operetur. Atque ita animi demissio, quae in Alfonso apprime eximia fuit, a *Constitutionibus* Fratribus omnibus indiscriminatum praecipitur. Debent ii « sorte Marthae in Societate esse contenti » (2) et « quieti... in officiis ac ministeriis abiectis et humilibus ad auxilium Domus et Societatis pertinentibus cuiuscumque rationis illa sint » (3), accincti « ad vitam omnem in eis exigendam » (4), « tractabiles » (5), in suo gradu « perseverare magna cum humilitate » (6). Haec virtus est eorum statui quasi propria et singulari nomine necessaria quia, cum humilibus in rebus distineantur, mens quoque ad earum genus accommodanda est; si autem in adiunctis honorificis interdum collocantur, facile potest animus appetitione quadam principatus pulsari, ut aliis quasi imperitent, aut saltem maiores videri cupiant quam simplex sincerusque eorum status apud Nostros et apud externos patiatur. Praeterea, cum Coadiutores Temporales hoc tempore ad Societatem veniant non, ut saepius olim, rudes, sed ferme aliquo cultu expoliti, timendum est ne vitiata hominum natura ab imis muniis abhorrens eorum propositum frangat aliquando aut saltem labefactet. Quare vera humilitate se arment ac sanctum Montis Sion Collegii ianitorem contemplari et sequi ne cessent, qui eadem tenui conditione vixit, licet litteris esset quadantenus excultus.

Alia est virtus, Alfonso carissima, quae propensio ad devotionem dicitur. Per eam si voluntas in promptu erit faciendi quidquid ad Dei famulatum pertinet quoniam nihil aliud est

(1) *Const.*, p. III, c. I, n. 20.

(2) *Ibid.*, p. I, c. II, n. 2.

(3) *Exc. Gen.*, c. VI, n. 7.

(4) *Ibid.*

(5) *Const.*, p. I, c. II, n. 2.

(6) *Exc. Gen.*, c. VI, n. 6.

devotio), ministeria ex humanis divina fient, quo nihil sublimius cogitari potest. Et propterea hanc frequenter suadet Coadiutoribus Ignatius, cum eos ad comparandam Deo suis occupationibus laudem et obsequium exstimulat, quod ita functiones suas sublimi quadam dignitate nobilitent (1). Nam tunc soli Creatori ac Domino omnium famulari nituntur, cui servire regnare est, et charismata meliora aemulantur. Adeo ferax virtutis ac praemii est ista aemulatio, ut lepide diceret Petrus Viscardinius, egregius Novitiorum Magister: « Oh! quot Patres in caelo pileolum amittent, dum erecto vultu volent gloriam Coadiutorum suspicere »! Certe eiusmodi gloriam Alfonsus assecutus est, documenta servans quae Ignatius tradidit. Cuncta enim ita facienda curavit, « ut Deo placeret » seu « ut Deus contentus foret », et omnia sibi amor essent; omnia, inquam, cum quidquid ad illum diligendum faceret, in eundem amorem verteret.

Iis donis interioribus ianitor Collegii Palmensis Montis Sion de Societate in hunc usque diem optime meruit; sed externis quoque eidem, quoad potuit, auxiliari amorisque vicem rependere studuit. Re vera etsi ipse tanto teneretur contemplationis desiderio, ut optasset caelestia tantummodo imperturbatus inquirere et speculari; tamen divina gratia adiutus confirmatusque in sua vocatione, maluit vitam in Societate amplecti quam largius sanctis illis iucunditatibus solitarius indulgere. Hinc sibi persuasit, se nihil Deo gratius facturum esse quam si, post praescriptum cunctis quotidie apud nos religionis pensum, reliquum tempus omne in exercendis muniis abiectis et humilibus transigeret fideliter, diligenter, constanter. Quod autem ita statuerat, praestitit, et ceteris Fratribus exemplo fuit hominis laboris operaeque amantissimi.

Quilibet profecto Coadiutor Temporalis in agendo esse debet fidelis, quod quidem officium, honoris plenum, non sine absolutissima obedientia perficitur. In eo enim primum consistit ut ductum Superiorum summo consensu sequatur. Quam mirabilem praecipientis et obtemperantis conspirationem consequendam duo inter alia iuvant, quae Institutum prudentissime admonet, nempe ut hinc Superior Fratri fiduciam praebeat illique

(1) Cf. *Exc. Gen.*, c. I, n. 9 et c. VI, nn. 3, 6, 7; *Const.*, p. III, c. II, n. 7; etc.

in arte perito credat, inde vero Frater proprio iudicio ne nimium fidat. Decus autem huius virtutis ipse Christus Dominus Noster celebravit, cum usus est eo praeconio: « Euge, serve bone et fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam » (1). Proinde ne unquam Fratribus desint vel minimarum rerum accuratio, assiduitas, alacritas, quibus servientium fidelitas magnopere decoratur. Quam cari sint fidissimi huiusmodi homines, obsequio celeres, ad iussa intenti, ad arbitrium Superioris parati, plane detexit quidam Alfonsi Rector asseverans: si quid esset, quod tandem aliquando fieri voluisset, se illud Alfonso committere solere: tunc enim se pro certo habere rem sine tergiversatione actum iri, prout imperaretur. Tam spectata virtus in Fratribus quoque erit, si hi opus, quodcumque iubebitur, sincere percipiant, nec solum desiderent verum etiam ament, neque tantum diligant at insuper omnes vires nervosque in eo absolvendo insumant, in eoque totam animi delectationem ponere studeant, et denique cum Superiore concordent, ea optantes aut nolentes quae ille mavult vel abnuit. Nihilominus desiderium et amor, exercitatio atque oblectatio, ipsaque concordia non adeo ab humanis principiis, rectae rationi quamvis consonis, proficisci debent, sed potius, licet illa quoque adhibere oporteat, aeterna ex origine divinae charitatis effluant oportet, quae sola omnia suavia reddit.

Sed accedat necesse est sollers diligentia in rebus gerendis, ex qua plurima commoda et praesidia religiosis viris oriuntur. Si videlicet Fratrum quisque commissa sibi bene salubriterque administret et ultro maternoque quodam instinctu suppeditet, profecto gratiorem reddet Sodalibus religiosam vitam in iisque disciplinam proteget. Tunc non facile animum impellet desiderium quaerendi singularia aut a nostro modo aliena: neque audientur querelae, sed gaudium et fiducia. Tunc nemo ita, ut nos, vera esse ad verbum sentiet illa, quae Christus Dominus Noster promisit: « Nolite solliciti esse dicentes: quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur?... Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis » (2). Nam haec non solum nobis tribuentur, verum etiam attentissima providentia submi-

(1) MATTH. XXV, 23.

(2) Ibid., VI, 31. 32.

nistrabuntur, cum quotidie alii pro nobis studiose de his cogitent, alii comparent, isti conservent, illi suo tempore tradant, Rectoribus et Ministris cuncta moderantibus. Tunc quoties necessariam cubiculi nostri supellectilem ut pauperibus accommodatam inspiciemus, inveniemur quidem esse « tanquam nihil habentes », quandoquidem plurima nostra apud Fratres servantur, et tamen « omnia possidentes » (1), quia opportuno tempore ab iisdem dabuntur. Hanc felicitatem Alfonsus quandiu vixit, suis e Montis Sion Collegio sociis afferre conatus est. Ita enim sibi agendum praestituerat: « Curabis etiam ut omnes contentos quam maxime facias, dando illis quidquid petierint et faciendo quidquid iusserint (dum ne quid contra obedientiam aut regulas pecces) et meliore quo poteris modo; quod si opere desiderium eorum implere non valeas, magnopere eos contentos facito verbis dulcibus, lenibus ac melle plenis; sed, ita vivam! cave ne unquam verbum ingratum ex ore tibi excidat »! (2). Qua quidem exquisita cura Alfonsus merebatur, ut alii eadem ratione cum eo agerent; sed ipse, qui sibi severitatem adhibebat, apud Rectorem conquerebatur, quod sollicitudo erga se maior esset, quam quemadmodum miserum hominem ac malum deceret.

Verum neque fidelitas neque diligentia sufficiunt ad compensandam, ut par est, Societatis liberalitatem, quae nulli unquam deest, nisi utramque constantia veluti perpetuam faciat, quia, ut ait S. Gregorius Magnus, « perfectio boni operis, perseverantia est » (3). Et sane si quis postquam arare hunc religiosi viridarii campum incepit, respiciat retro, is ad gustandos eius fructus aptus non erit. Hoc Alfonsus habens alta mente repositum, eiusmodi periculum omni studio devitavit et tanto luculentius firmitatis specimen dedit, quanto imbecillioribus viribus per integrum vitae bene longae cursum usus est. Nam sibi multa faciendi percupido, sed infirmo, profusa lacrimarum vi a Deo impetravit, ut factitandi evaderet egregie patiens ac tenax. Cum Palmense Montis Sion Collegium praeberet civibus praecipuam quandam scientiae palaestram et religiosi civilisque

(1) II *Cor.* VI, 10.

(2) Cf. *Obras espirituales*, Lib. II: *Prácticas y Documentos espirituales*, secc. V: *Propósitos y resoluciones*: t. I, p. 439, n. 30.

(3) *Hom.* 25 in *Ev.*: fer. V Paschae; in c. xx Ioan.

cultus veluti sedem, ad ipsum multitudo hominum accurrebant quotidie; et tamen sanctus senex semper praesto erat cunctis, semper alacer, centies in die ianuam repetens, quavis alia re illico intermissa. Qua ratione ita perseveravit? Divinis innixus et roboratus principiis. Quam pulchrum caelestium obtutibus erat conspiciere vigilem ianuae custodem, cum ad hanc molesta interventorum frequentia et garrula discipulorum turba confluebant, animum ad Deum attollere! ad quemlibet tinnitum animo respondere: « Domine, debeo tibi aperire! » cum fores alicui reseraret, non hominem, sed Deum ingredientem excipere; si ad aliquem mitteretur, pergere ut Dei, non hominis, legatum; ad advenam, non quasi ad hominem, sed ad Deum reverti! Nec satis; sed haec inter incommoda si forte resciebat alicui negotio magis oneroso initium in Collegio fieri, statim aderat, pro tempore et viribus aliquid auxiliaturus. Cum tandem ingravescente aetate impotens esset ad ianitoris munus, aliis suavis et comis accedebat eos nonnihil iuvandi avidus; admirationem autem sui maximam in omnibus excitabat, quoties cernebatur per domum, vacillante pede, itare quaesiturus Ministrum aut Rectorem quibuscum conquereretur, quod nihil eo die sibi demandatum esset, et ut occuparetur orare. O vere fortis vereque constans Alfonsus! Quid iam in eo est, quin Fratres imitari valeant? Eadem est vocationis obligatio, videlicet in res sui gradus strenue incumbendi; materia autem virum navum nunquam domi nostrae deficit, nec desunt divinae gratiae invocata auxilia, quibus amor et fervor animi in corpus redundare solent, et mentis fortitudo imbecillitati virium ut plurimum medetur.

Est alia virtus Fratribus commendata, nimirum studium iuvandi proximos. Et vero in *Examine Generali* ipsis praescribitur: « Eniti debent in colloquiis spiritualibus ad maiorem utilitatem spiritualem proximorum aliquid conferre, et quod noverint docere, et ad bene agendum quoscumque poterunt (quandoquidem unicuique Deus proximi sui curam dedit) excitare » (1). Quod debitum abunde solvitur iis modis quos Ignatius eos docet, qui alio non discunt, sed eodem loco continenter resident. « Et primo quidem confert, sic ille, bonum exemplum totius honestatis ac virtutis christianae, ut non minus bonis

(1) *Ex. Gen.*, c. VI, n. 4.

operibus, immo magis quam verbis, eis aedificationi esse quibuscum agitur, curent » (1). Iuvabunt etiam proximos « sanctis desideriis et orationibus in Dei conspectu pro universa Ecclesia ac pro iis praesertim qui maioris sunt momenti ad eius universale bonum, effusis; ac pro amicis etiam et bene de nobis meritis, viventibus et vita functis; ac pro illis in quorum auxilium peculiariter... reliqui de Societate in variis locis inter fideles et infideles incumbunt, ut Deus omnes ad gratiam suam excipiendam per debilia huius minimae Societatis instrumenta disponere dignetur » (2). Praeterea nitentur « privatim proximum piis colloquiis ad meliora promovere tum consilio tum exhortatione ad bona opera » (3). Non aliis artibus, neque e suo excedens gradu, sanctus ianitor Alfonsus merita sibi cumulavit pretiosissima in promovenda hominum salute. Nam iuvenibus amplius centum persuasit, ut septa religiosa ingrederentur; Petrum Claver, Nigritarum apostolum, pia hac consuetudine ad oras americanas impulit; eadem P. Hieronymum de Moranta ad Mexicanos adeundos inflammavit, quos ille ad fidem vocavit, sparso pro Christo sanguine. Quis haec de Coadiutore unquam crediderit? Quis non profiteatur Dei virtutem humili hominum genere valde delectari?

Quod si consideratio in magnam intendatur utilitatem quam Alfonsus sacrae nostrae militiae attulit sanctimoniae auctoritate (cuius vel solius gratia perinsignis ille Ignatii alumnus P. Antonius Cordeses, Praepositus Provincialis, eum in Societatem admiserat), et officii sui per amplius lustra sex diligentissima exercitatione, certe eorum opinionem suspectam habebimus, qui dicant Fratres minus nobis esse necessarios et in eorum locum famulos externos esse sufficiendos. Qui sane quam longe a vero aberrent, plurimis documentis comprobatur. Et primum mercenarius, hac praesertim aetate, in dies difficilius reperitur qui suo potius quam heri commodo et lucro non consulat et ordinem illum non fastidiat, cui etiam famuli in domo religiosa servire debent. Quid porro si infidus et natura curiosus sit? etiam arcte custodita sibi subripiet et omnia scrutabitur. De-

(1) *Const.*, p. VII, c. IV, n. 2.

(2) *L. c.*, n. 3.

(3) *L. c.*, n. 8.

nique, ut alia omittam, periculum non exiguum erit ne Nostri, abusu conducti famulatus, illud oblivioni dent: « Non venit ministrari sed ministrare » (1), et mundi commoda quaerere incipiant ipsaeque domus nostrae aliquam mundanae vitae speciem prae se ferant. Fratres contra nobis obsequium praestant tanquam servi Christi facientes, ut ait Apostolus, « voluntatem Dei ex animo, cum bona voluntate.... sicut Domino » (2), quem in aliis ut in illius imagine agnoscere student, quem certo sciunt futurum esse sibi mercedem magnam nimis; membra etiam sunt et filii magnae huius religiosae familiae, veri Socii Iesu sicut ceteri, et domestica cum ipsis consuetudo non ad mundum nos allicit, sed divinae vocationis memoriam nobis renovat. Hinc ipsis omnia fidenter relinquere possumus, et si quid casu in eorum notitiam aliquando venit, quod premi silentio debet, eos, bona suadente conscientia, tenaces secreti comperimus. His omnibus aliisque rationibus motus legislator noster maluit Coadiutorum Temporalium classem instituere eosque filiosfamilias efficere, quam externos servos domum advocare; tamque magna ei visa est necessitas habendi Fratres, ut eam in Formula Iulii III nominatim asserat. Quare sicut mutilum fieret corpus humanum, in quo pes vel manus amputaretur, ita Societas esset manca, si non haberet eam Fratrum copiam, quae a Constitutionibus exigitur.

Cum itaque tantopere Societatis intersit habere Coadiutores, studium maxime laudabile est quaerendi eiusmodi consortes rerum gerendarum, pios et industrios; et quo magis nunc superbus mundi spiritus homines ab amplectendo eorum gradu deterret et magna Fratrum penuria compluribus in Provinciis laboramus, eo gravius esse debet conamen suscitandi ad illum vocationes, iis ministeriis et industriis, quibus gratia Spiritus Sancti iuxta divinae Providentiae consilium a nobis iuvatur.

*
* *

Sed iam tempus est ut epistola ad ultimam sui partem vergat et de officiis breviter tractet, quibus ceteri e Societate erga

(1) MATTH., XX, 28.

(2) Eph., VI, 6, 7.

Coadiutores Temporales fungi debent. Nemo enim infitias ibit eos ad excelsos vocationis nostrae fines esse « utilia membra » (1), quos proinde singulari studio in Christo prosecui debemus.

Hoc autem studium a Superioribus ordiri debet, in quibus non erit curarum expers. Bonus enim Superior Fratres diu nunquam solos relinquit, sed saepe invisit, benigne alloquitur, opportune iuvat, personam amantissimi patris sustinet. Curarum vero prima est interna spiritus educatio. Hanc igitur intelligant Superiores, Novitiorum Magistri, spiritus Praefecti, esse muneris sui partem gravissimam, quia tales habuerimus Fratres, quales informaverimus; eos autem officio suo deesse Superiores, si qui sint, qui de re familiari nimis anxii tempus vacuum et quietum rebus spiritualibus integre peragendis non tribuant Fratribus; qui cum ipsis frequenter de commisso munere, sed raro admodum de eorum in virtutibus progressu ac ratione singula opera consecrandi, colloquia misceant; qui diligentiam quidem, fidelitatem, assiduitatem ab iis accurate exigant, praescripta autem ad illos iuxta Instituti formam effingendos negligant, eorum internis necessitatibus non prospiciant eosque hac in re sibi ipsis fere relinquant. Omnes persuasum habeant ex hac cura pendere interiorem animi laetitiam, fervorem, vocationis perseverantiam. Memoria nunquam excidat, inimicum humanae naturae vigilare semper et zizania per agros bono semine consitos spargere. Quare is qui praeest, aliis ministeriis atque occupationibus reiectis, omnibus omnia fiat oportet, ut moestos soletur, animo deiectos erigat, debiles corroboret, devios in viam rectam reducat, remissis calcaria admoveat, alacres ad maiora provehat, et conceptum ab iis quondam in tirocinio ardorem quotidie plus foveat. Id Societatis bonum postulat, munera quibus nos adiuvant Fratres iure merito repossunt, Coadiutores ipsi avent et quaerunt. Hi plane eum Superiorem magni faciunt et maxime reverentur, quem de sua ipsorum perfectione sollicitum noscunt, ipsos adhortantem tam privatim quam communiter audiunt, quotidianis post mensam relaxationibus identidem interesse suis magno cum gaudio conspiciunt, et quae ad Dei gloriam per universam Societatem fiunt

(1) *Reg. 2^a Coad. Temp.*

vel accidunt ipsis enarrantem auscultant. Sic enim sentiunt se non ut servos haberi, sed filios esse carissimos. Ceterum cum plura decessor meus de instituendis Coadiutoribus in quadam sua epistola congesserit, ad eam Superiores omnes remitto, ut quae ante tirocinium, quae in Domo Probationis, quae post prima vota, quae tandem ad gradum suscipiendum ibi aut denuo commendantur aut primo statuuntur, ea omnia pro Societatis spiritu et legibus canonicis urgeant (1).

Post Superiores ad alios Societatis filios mea se convertit oratio, iisque enixe commendo, ut Coadiutores Temporales debito amore atque observantia prosequantur in Domino, quippe quos in unam eandemque peperit vocatio Societatem. « Charitate » itaque « fraternitatis invicem diligentes, honore invicem praevenientes » (2), ante omnia secum ipsi frequenter revolvant, non in donis naturalibus et humanis maius momentum constitutum esse, sed in rebus internis et spiritualibus, ut sunt virtutes solidae et perfectae rerumque caelestium studium, quae vel unus Alfonsus luce clarius demonstrat in Fratribus multo perfectiora interdum quam in ceteris inveniri. Hinc quod Patribus amplior videatur esse facultas manubias inferno hosti eripiendi, id ipsi sibi vanae gloriae ne vertant. « Saepe enim », docet ille alius Alfonsus Rodriguez asceticorum scriptor, « concionator, confessarius et qui moribundis assistit putabit sibi adscribendum esse operis sui fructum, cum potius hunc maturaverit socius, effusus ad id precibus, aut coquus qui in concionis pervigilio se flagris verberavit postulans a Deo alicuius peccatoris poenitentiam; et oh! quot eiusmodi spirituales filios nostri Coadiutores a concionatoribus et confessariis clam sibi surripiunt, quos horum non autem Patrum fuisse ultimi iudicii dies palam faciet » (3). Id videtur Caeliti nostro accidisse, quia cum nostri concionatores essent e Collegio Montis Sion discessuri, nulla supellectile cupidius se instruendos curabant, quam sancti ianitoris precibus et voluntariis cruciatibus, quae is ultro ad se venientibus spondebat; postea vero huic collecti in agro dominico manipuli referebantur accepti.

(1) Cf. *Acta Rom.*, an. 1911, p. 72.

(2) *Rom.* XII, 10.

(3) RODRIGUEZ, *Exercitium perfectionis*, pars III, tr. I, c. 3.

Reverentiae simul adiungatur amor. Fratres enim nostri sunt, non servi; fratres, inquam, in Christo carissimi, digni proinde quibus omnes fraterni amoris significationes praebeamus. Eos sic amabat S. Franciscus Borgia, qui in deliciis habebat se iisdem frequenter immiscere: cumque esset Rector et Commissarius, aliquid officii, ipsorum proprii, sponte et frequenter exercebat, non ut proprio ingenio mundum proculcandi tantummodo indulgeret, sed etiam ut suum et Societatis erga illos amorem facto ipso ostenderet. Non aliter e Scholasticis S. Ioannes Berchmans facere consuevit, qui praeterea tempore animis relaxandis destinato sese cum illis humanissime consociabat. de Deo familiariter locuturus. Eodem etiam moti amore vult Ignatius nos omnes munia domestica nonnunquam exerceamus, quoniam titulo fovendae animi demissionis expresse adiecit, quod per ea « aliis gratius reddatur huiusmodi ministerium, in quo ad maius Dei servitium et gloriam sunt constituti » (1).

His mutuis officiis nostra familia speciem aliquam illius referet, in qua iuxta S. Paulum « divisiones gratiarum sunt, idem autem Spiritus » (2) et in qua idem Apostolus admirabatur « donationes secundum gratiam... differentes:... sive ministerium in ministrando, sive qui docet in doctrina, qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui praeest in sollicitudine » (3). Nam sollicitudo Superioribus, docendi adhortandique munus Sacerdotibus, ministerium et distributio Fratribus ab eodem Spiritu dividuntur; gratiae autem ita in omnes copiose sparguntur, ut vel in ipsis iuvenibus non semel inventae sint plane eximiae. Quae omnia cernens Ecclesia dulce ad Iesum intimo ex corde modulatur carmen, ubi singulas filiorum turmas patri familias Ignatio gestientes distinguit: sacerdotes qui hominum cordibus « Christi intulerunt munera », iuvenes « quos coronat liliis intacta morum castitas », Coadiutores Temporales quos sanctitas evexit « domesticis virtutibus ». Ite ergo, cunctos hortabor, ite

(1) *Const.*, p. III, c. I, n. 19.

(2) I *Cor.*, XII, 4.

(3) *Rom.*, XII, 6-8.

ad S. Alfonsum, quem domesticae virtutes ad tam altum sanctimoniae apicem extulerunt, eiusque potissimum animi demissionem, mortificationem, mentem in Deum erectam, laborem assiduum imitemini. Ite ad Alfonsum praesertim vos, Fratres, ne praestantium Coadiutorum inclita series aetate ulla cesset. Inspicite et facite secundum exemplar, quod vobis monstratum est. Ne sit qui trepidans dicat, se non esse alterum Alfonsum, neve loquatur ut ii qui « praecepta Dei imbecillitate sua, non Sanctorum viribus aestimantes », ut ait S. Hieronymus, « putant esse impossibilia, quae praecepta sunt » (1). Hos enim sanctus doctor aptissime arguit tanquam nescientes « Christum non impossibilia praecipere, sed perfecta » (2). Neque enim, ut dixi, extraordinaria in Alfonso imitanda sunt, sed domesticae virtutes, quae exspectationi et gratiae vocationis nostrae tam sublimis plene respondeant. Non impossibilia praecipiuntur, sed perfecta. Et sane id licuit illis viginti Fratribus, quos Ecclesia caelitem numero accensuit; licuit circiter centum quinquaginta tribus Coadiutoribus Temporalibus, qui meriti sunt vitam aut pro fide aut pro vocatione fundere; licuit iis quorum exempla saepissime vel in eorum historia vel in continuato menologio summa delectatione perlegere solemus. Quotquot igitur sumus Societatis filii, velimus conspirare, ut sequamur S. Alfonsi vestigia, cuius festum centenaria commemoratione mox celebraturi sumus, et valido eius patrocinio semper utamur. Tanti enim patroni praesidium aptissimum est, quo facilius efficiamur « omnino humiles et prudentes in Christo et in christianae vitae puritate conspicui », quemadmodum hoc Institutum re vera exigit (3).

Omnium vestrum precibus et sacrificiis me enixe commendo.

Zizers in Helvetia, die festo S. Petri Claver, 9 septembris 1917.

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

Nota. — Praepositi Provinciarum rogantur, ut hanc epistolam (super inensam quoque legendam) in vernaculum sermonem verti iubeant Fratrum Coadiutorum commodo.

(1) HIERONYMUS, *Comment. in Matth.*, V, 44.

(2) Id., *ibid.*

(3) IULIUS III, in *Litt. Ap.*: *Exposcit debitum*.

14.

13 novembris 1917.

Constituatur Vice-Provincialis qui partem meridianam Provinciae Germaniae proxime gubernet.

AD PRAEPOSITUM PROVINCIAE GERMANIAE.

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

1. Iam pridem a R. P. Martin et R. P. Wernz, decessoribus meis, de Provincia Germaniae in duas partes septentrionalem et meridianalem dividenda actum est. Rationes pro huiusmodi divisione afferebantur numerus sociorum, amplitudo territorii, conditiones in tam dissitis regionibus diversae, atque ideo labor ab uno Praeposito vix aut ne vix quidem superandus. Neque mirum, quod nunc eadem quaestio recurrit, quandoquidem, sublata lege nobis adversa, reditus Nostris in patriam patet, singulari divina providentia ita disponente, ut inter armorum strepitus ostium magnum nobis apertum sit et exaudita sint preces, quas primis praesertim feriis sextis cuiusque mensis ad SS. Cor Iesu et alterum Germaniae Apostolum B. Petrum Canisium, Praepositum primum vestrae Provinciae, constantissime fudistis. Cum vero graves ob rationes divisio iusta et perfecta nunc fieri nondum possit, approbo consilium a R.^a V.^a eiusque Consultoribus diu consideratum et deliberatum constituendi proprium Superiorem, qui tanquam Vice-Provincialis partem meridianalem Provinciae gubernet, quo melius ibidem Societatis nostrae opera promoveantur et quo facilius futura Provincia iuxta regionis illius proprietatem sese evolvat. Et ita quoque fiet, ut R.^a V.^a partem saltem aliquam oneris sui ad alienos humeros deferre possit, id quod in tanta variorum laborum sollicitudine ipsi valde gratum accidet, bono communi Provinciae perutile.

2. Et *territorium* quidem, quod futurus P. Vice-Provincialis administrabit, eas regiones complectetur, quae a Moeno flumine ad meridiem vergunt, scilicet Bavariam, Wurtembergam, Badeniam, Magnum Ducatum Hassiae (eam quoque partem, quae ultra Moenum flumen iacet) Provinciam Borussiae Hohenzollern, Helvetiam, Pagum Austriacum Vorarlberg. Archiducatus

Luxemburgensis, dum praesens temporum conditio durat, cum parte septentrionali coniunctus remanebit.

3. Ad *subditos* quod attinet principia illa, quae in constituenda nova Provincia adhiberi solent iam nunc prae oculis habeantur: Socii, qui in parte meridionali nati sunt, paulatim pro opportunitate in eam erunt arcessendi et vice versa; ita tamen, ut quemlibet eorum Praepositus Generalis ad vitam alteri parti applicare possit, qua in re iusta quoque desideria ipsorum sociorum solidis innixa rationibus considerare fas est.

4. *P. Vice-Provincialis* Monachii in Bavaria sedem habebit, eique quattuor Consultores singulis mensibus convocandi adstant. Loco P. Praepositi Provinciae *ordinariam administrationem* regionis meridionalis exercebit: diriget Superiores locales, socios muneribus applicabit, eosdem per varias domos et stationes distribuendo, labores Societatis proprios suscipiet et moderabitur secundum principia in *Constitutionibus*, p. VII, c. 2, D, E, F, indicata. Quotannis omnes domos atque stationes visitabit et elenchos visitationis per P. Provincialem ad P. Generalem mittet; concedet facultates Provinciali reservatas; admittet candidatos ad Novitiatum et Novitios ad prima vota; requirit necessarias informationes ante ultima vota; tuebitur disciplinam religiosam et curam habebit ut in stationibus, in quantum fieri potest, vita communis secundum regulas et consuetudines nostras introducatur, vel saltem optima monita executioni mandentur, quae R.^a V.^a in epistola 27 ianuarii 1917 sociis in memoriam revocavit. Etenim ad benedictionem divinam futurae novae Provinciae impetrandam ante omnia sollicitus esse debebit, ut omnes constanti animo incumbant, ut nihil perfectionis, quod divina gratia consequi possint in absoluta omnium Constitutionum observatione nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda praetermittant (1). Praeterea Vice-Provincialis erit curare, ut Patres nostri in parte meridionali magis magisque innotescant et ad labores apostolicos invitentur; ut paulatim ordinatae Residentiae parentur, immo, si fieri possit, unum alterumve Collegium inchoetur: omnes res istas, ea qua par est prudentia et modestia, cum auctoritate ecclesiastica et civili tractando. Deinde officii sui esse meminerit cum Episcopis et clero tam saeculari

(1) *Const.* p. VI, c. 1, n. 1.

quam regulari bonas relationes fovere. Denique valde ei cordi sit « sollicite cooperari motioni et vocationi divinae, curando ut augeatur in Societate numerus operariorum vineae Christi Domini nostri » (1). Si opportunum videbitur, ei secretarius vel Socius concedi poterit.

5. Cum Vice-Provincialis eo fere modo quo Superior Missionis partem sibi assignatam Provinciae gubernet, eius relatio *ad Provincialem* similis erit. Itaque saepius (saltem singulis mensibus) ad eum scribet; auditis Consultoribus ei novos Superiores nominandos significabit; informationibus et Consultorum iudiciis exquisitis, proponet ipsi candidatos votorum ultimarum; quos admisit Novitios, eorum nomina cum eodem communicabit. Suo tempore P. Provinciali desideria manifestabit circa destinationes Philosophorum et Patrum tertiae Probationis qui ad partem meridionalem pertinent. Quamquam Consultor partis septentrionalis Provinciae futurus non est, tamen ad consultationes acciendus erit, quoties quaestiones, quae maioris momenti erunt sive pro universa Provincia sive pro parte meridionali, tractabuntur. Rerum temporalium administratio non mutabitur; expedit tamen, ut P. Vice-Provinciali quotannis certa quaedam pecunia assignetur, ne pro singulis expensis faciendis ad P. Procuratorem recurrere cogatur.

6. Quod ad *censuram librorum* spectat, ipse P. Vice-Provincialis censores librorum vel articulorum destinabit, qui si non sufficient, a P. Provinciali expetendi erunt. Vota censorum de libris (non ita de articulis) ad P. Provincialem mittenda erunt, cuius solius erit « Imprimatur » concedere.

7. Quod ad commercium litterarum attinet haec norma sequenda erit:

1° Scribent ad P. Generalem: *a)* P. Vice-Provincialis saltem *quarto quoque mense*; *b)* Superiores maiorum stationum et Residentiarum (in quibus octo Patres degunt) vel Collegiorum *quater in anno*; *c)* reliqui Superiores *bis in anno*; *d)* Consultores *semel in anno*.

2° Scribent ad P. Provincialem: *a)* P. Vice-Provincialis saltem *semel in mense*; *b)* Rectores et Superiores Domorum maiorum *bis in anno* (mensibus ianuarii et iulii); *c)* Superiores

(1) *Const. p. I, c. I, n. 4, C.*

et Consultores minorum domorum etiam dependentium *semel in anno*, mense ianuario.

3° Scribent ad P. Vice-Provincialem: *a)* Rectores et Superiores maiorum domorum *singulis hebdomadis*; *b)* Superiores minorum domorum *quarto decimo quoque die*; *c)* Consultores locales, etiam domorum dependentium, *bis in anno*; *d)* Magister Novitiorum *saltem serto quoque mense et sub finem bienii Novitiatus*.

Meminerint autem omnes non ea solum esse referenda, quae minus recte, sed etiam quae bene et laudabiliter fiunt.

8. In ratione annuntiandi defunctos in Societate et suffragia pro eis peragendi nihil immutatur.

Dubia quae fortasse occurrent P. Provincialis resolvat, vel, si graviora sunt, re cum P. Vice-Provinciali et PP. Consultoribus collata, mihi proponat.

Restat ut R.^{ae} V.^{ae} eiusque Consultoribus gratias agam pro sollicita cura qua haec omnia praeparastis. Faxit Deus et Dominus Noster, ut brevi adveniat tempus, quo incepta feliciter divisio perfici possit atque interim his praeludiis ad maiorem sui nominis gloriam et ad maiorem prosperitatem istius Provinciae benedicere dignetur.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, 13 novembris 1917.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

15.

8 decembris 1917.

De Congregatione Procuratorum in aliud tempus transferenda.

AD OMNES PROVINCIARUM PRAEPOSITOS.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Procuratorum Congregatio, ex praescripto Formulae cap. I, n. 1, anno veniente cogi debebat, et secundum antiquam consuetudinem, iam nunc indici, litteris convocationis hac ipsa die 8 decembris mittendis.

Utrumque ut de more fieri posset, nobis sane optatissimum erat. Etenim, quo plures in difficultates commercium epistolarum incurrit, quo maiora ubique incommoda atque etiam pericula religioso Nostrorum spiritui et disciplinae impendent, quo graviora denique negotia in totius Societatis utilitatem tractanda occurrunt, eo quoque magis ad bonum commune interest Procuratores apud Patrem Generalem convenire.

At, proh dolor, nec Congregationem Provinciam multis in locis convocari, neque haberi Procuratorum Congregationem, permittit temporum iniquitas. De necessaria igitur dilatione, probantibus Patribus Assistentibus, omnes statim monendos esse censi, et simul hortandos ac rogandos ut, ferventioribus in dies precibus, operibus poenitentiae, impigro laborandi studio, universa demum vita ad normam excelsae vocationis nostrae sancte traducta, Patrem misericordiarum etiam atque etiam propitiare conentur. Qui, uti confido, per intercessionem Virginis sine labe conceptae, dies hos calamitosos breviabit, eritque nobis « adiutor in tribulationibus quae invenerunt nos nimis ».

Ubi primum pax constituta fuerit, Procuratorum Congregationem cogendam curabimus. Quod vero attinet ad scripta tertio quoque anno in Urbem afferri solita, ea pro futura illa Congregatione praeparanda erunt.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die festo Immaculae Conceptionis,
8 decembris 1917.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

16.

8 decembris 1917.

Decernitur constitutio Provinciae Argentino-Chilensis.

DECRETUM.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS IESU.

Magna sociorum, domorum, operum incrementa, eaque in dies lactiora, quibus Missio Argentino-Chilensis, per summam Dei benignitatem ac Provinciae Aragoniae, cui adiuncta erat,

providas curas, iampridem augeri coeperat, decessoribus nostris et intimo fuerunt gaudio et spem iniecerunt fore ut ea brevi posset ad Provinciae dignitatem evehi. Hoc ipsum Nos inde ab ineunte regimine cupivimus vehementer ac pro viribus procuravimus: quippe quod ad divinam gloriam et animarum salutem in florentissimis illis Americae Australis regionibus promovendam multum videretur esse profuturum.

Communibus votis eventus iam respondit. Universa enim rerum conditione accurate investigata et perspecta, comperimus Missionem ad iustam Provinciae formam fauste adolevisse; siquidem in praesenti, praeter Domum probationis cum Iunioratu rite institutam, Collegia habet plena et integra quatuor, inchoata vero duo, Residentias quatuor cum duabus additis Domibus exercitiorum; insuper Seminaria clericis virtute et doctrina informandis duo moderatur, quorum alterum pontificium est ac facultate potitur gradus academicos in philosophia et sacra theologia conferendi; nec caret denique consuetis vitae nostrae religiosae reique familiaris praesidiis, quibus optimam faciat sui expectationem.

His igitur spectatis, et rogatis sententiis Provincialis Aragoniae, Superioris Missionis, utriusque Consultorum, aliorum virorum gravium; adhibitis in consilium, ut par erat, Patribus Assistentibus; cum nemo eorum existimaverit quidquam obstare ne perampla Missio quam maturime sui omnino iuris fieret; Nos, tanta iudiciorum consensione magnopere confirmati, nostrique officii auctoritate muniti, post assiduas ad Deum preces et plurima sacra in honorem Sanctissimi Cordis Iesu caelestiumque illius praesertim regionis Patronorum oblata, Missionem Argentino-Chilensem a Provincia Aragoniae disiungimus atque in veram Societatis nostrae Provinciam erigimus et constituimus, eamque per Nos legitime erectam et constitutam decernimus ac declaramus in Domino, cum omnibus iuribus, facultatibus et privilegiis quae ceteris Provinciis ex Instituti nostri praescripto concedantur ad normam a Congregatione Generali XXVI, decreto decimo sexto, statutam.

Novae porro Provinciae idem esto nomen Argentino-Chilensis, iidem quoque fines ac pristinae Missioni, ita ut Respublicas complectatur Argentinam, Chilensem, Paraquariam, Uruquariam,

ac domicilia quaevis quae ibi vel condita sunt vel in posterum condentur.

Ad socios quod attinet, eos omnes sibi prorsus attributos retineat, in primis Patres et Fratres Provinciae Aragoniae, qui hactenus Missioni stabili ratione adscripti censebantur. Aliarum vero Provinciarum sodales qui eidem applicati fuerant, eadem plane ratione applicati habeantur.

Socii omnes e quibus universa Provincia Aragoniae ante separationem constabat, ad gratae memoriae mutuique amoris testimonium, etiam post seiunctionem peractam, solita pro utriusque Provinciae vita functis suffragia invicem persolvant.

Haec autem decreta nostra, postquam die 11 februarii venientis anni 1918, Apparitioni Beatissimae Virginis Mariae Immaculatae sacro, in praecipuis saltem utriusque Provinciae Aragoniae et Argentino-Chilensis domibus, usitato more, publice super mensam lecta fuerint, plenam vim suam habitura pronuntiamus.

Quod reliquum est, Deum ac Dominum nostrum enixe precamur ut omnia quae a Nobis per hasce litteras decreta et sancita sunt, firma et rata de caelo habere dignetur, novamque Provinciam Argentino-Chilensem, quae redivivas quodammodo exhibet Provinciam Paraquariam et Provinciam Chilensem, tam multo olim Nostrorum sudore excultas atque etiam sanguine fecundatas, divina sua ope ac tutela adeo foveat provehatque, ut ampliori in dies omnium virtutum laude floreat, et veram maiorum suorum imaginem referat.

Datum Zizers in Helvetia, die festo Deiparae Virginis sine labe conceptae, 8 decembris 1917.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

L. ✠ S.

ACHILLES GERSTE

Vice-Secretarius Societatis.

17.

8 decembris 1917.

Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Argentino-Chilensis.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN XTO. CARISSIMI:

P. Xti.

Americae Meridionalis amplissimam Argentino-Chilensem Missionem hodierno die, Divina favente Bonitate, Provinciae titulo ac iuribus auctam esse, vehementer nos omnes vobiscum laetamur ex animo. Hunc profecto diem longa maiorum vestrorum series ardentissimis desideriis conspiciere exoptavit atque assiduo labore et prudentia eximia praeparavit. Hunc Praepositi quoque Generales, decessores mei, ut ipsorum acta luculenter testantur, iampridem exspectabant. Neque nobis vobisque tantum, RR. PP. et FF. in Xto. carissimi, haec lux laetitiam affert singularem, verum etiam universam Societatem gaudio perfundit suavissimo, quippe quae oculis cernat revivere hodie simul duas gloriosissimas Provincias, Paraquariam scilicet et Chilensem, multis sane olim nominibus de ipsa et christiana re benemeritas. Quam praeclara enim heroicae virtutis exempla, quam illustria apostolici muneris opera, quamque laetos inter populares suos Ecclesiae et Reipublicae progressus illae attulerint, sive Christi Evangelium nuntiando, sive sodalium sudores cum sanguine pro fide ac civili cultu saepe profundendo, nemo nostrum ignorat. Quarum rerum omnium recordatio, dum nova Provincia conditur, iucundissima in nobis suscitatur spemque certam alit fore ut Societas, « ad fidei defensionem et propagationem et profectum animarum in vita et doctrina christiana » (1) potissimum instituta, in ista florentissima mundi parte, tam apud vestrates quam apud alias Americae Latinae gentes, ex sacris ministeriis incrementa in dies maiora capiat. Ortus etiam Provinciae Argentino-Chilensis gratior nunc accidet sodalibus omnibus ideo, quod videtur luctum, quo nos quoque undique premimur, adeo acerbum ut forte nunquam antea a restituta Societate, aliquantum temperare.

(1) In *Formula Instituti a Iulio III confirmata*, apud *Inst. Soc. Iesu*, I, 23.

Quapropter ante omnia vos hortor, RR. PP. ac FF. CC., ut mecum gratias donorum auctori, Deo ac Domino nostro, humilimas persolvatis et ab eodem, auspice Beatissima eius Matre Immaculata, in cuius sollemniis creata Provincia vestra est eiusque institutio promulgata, fuis precibus efflagitetis ut gratiis cunctis conservet ac provehat hoc opus, « quod ad obsequium et laudem suam et auxilium animarum inchoare dignatus est » (1).

Vestrum deinde est gratum animum operibus etiam ostendere, ut S. P. N. Ignatius in Exercitiis nos adhortatur. Quae opera ut prompte, facile, prudenti quoque fortitudine ac merito maiore perficiatis, illud unum, eidem S. Parenti carissimum, singulariter commendo, scilicet ut semper augeat in vobis amor Dei ac Domini Nostri Iesu Christi eiusque Sanctissimi Cordis. Heroicarum sane virtutum fons praecipuus semper hic amor fuit atque erit: nam, ut verbis utar Thomae a Kempis, « amor Iesu nobilis, ad magna operanda impellit et ad desideranda semper perfectiora excitat. Amor vult esse sursum, neque ullis infimis rebus retineri » (2). Profecto nullis difficultatibus vel molestiis vitae religiosae atque apostolici ministerii ille vinci se sinit, in cuius pectore ardet amor hic caelestis, qui « leve facit omne onerosum, et fert aequaliter omne inaequale » quique « labores non reputat » (3): fortis enim velut mors dilectio.

Quod si ad omnes quidem attinet, id certe nostra interest quam maxime, quippe quos divina Bonitas ad hanc militiam nomine Iesu insignitam vocare dignata sit. Fervidus huius divini Ducis amor vera vita atque anima est, RR. PP. et FF. CC., Societatis nostrae, qua vigemus, operamur, crescimus.

Is primum efficiet, ut omnes caritate coniuncti vivant eaque tandem « sint consummati in unum » (4). Nam, ut etiam S. Pater ait, « si cum Iesu Christi divina ac summa bonitate Superior et inferiores valde uniti fuerint, perfacile inter seipsos unientur; idque per eundem illum amorem fiet, qui, a Deo descendens,

(1) *Const.* pars X, n. 1.

(2) *Imit. Christi*, III, 5.

(3) *Imit. Christi*, *ibid.*

(4) *Io.* XVII, 23.

ad omnes proximos ac peculiari ratione ad corpus Societatis pertinet » (1). Quare amor ille summi momenti est nobis universis, « quandoquidem, eodem S. Institute nostro testante, nec conservari nec regi, atque adeo nec finem ad quem tendit Societas ad maiorem Dei gloriam consequi potest, si inter se et cum capite suo membra eius unita [quod praecipue sancto illo amore assequuntur] non fuerint » (2). Imo hic amor si prae ceteris naturae et gratiae donis necessarius et desiderabilis omnibus est, novae in primis Provinciae opus erit, non solum quia in primordiis, ut ferme accidit, inimicus humani generis, divino sanguine redempti, insidias graviores molietur, verum etiam propterea quod ipsa diversas nationes sinu complectitur uno.

Deinde si sincere Iesum amabitis, ad apostolica Societatis ministeria in proximorum salutem exercenda efficaci virtute pollebitis et incitamento validissimo perurgebimini, ut quo magis in cordibus vestris ipse cui nomen est « Admirabilis, Consiliarius, Deus fortis, Princeps pacis » (3), adoleverit, eo aptiores efficiamini operarii qui, in amplissimo campo a Domino Provinciae Argentino-Chilensi commisso, ingentes frugum acervos pro eius Ecclesia colligatis. Tales nempe viri strenue pro Dei gloria adlaborabunt, et tamen cum sit « amor circumspectus.... et obediens praelatis.... et seipsum nunquam quaerens (4), auream illam moderationem servare scient, quae sapienter in Constitutionibus (5) commendatur, nec temere opera suscipient quae, spectatis corporis animique viribus, perfecte exsequi nequeant, ut decet filios illius magni Patris qui mediocritatem in negotiis divini obsequii exhorrebat. Idem porro non ministeria quae plus honoris apud homines prae se ferunt, sed quae utiliora ad aeternam animarum beatitatem fuerint, potius exoptabunt, cuiusmodi sunt conciones et S. Scripturae lectio, nava sedulitate lucubratae et ad captum christifidelium factae, ut mentes illustrent et mores instaurent; praeterea exercitia spiritualia et missiones, per vicos, oppida, urbesque maiores more nostro

(1) *Const.* p. VIII, c. 1, n. 8.

(2) *Ibid.*, n. 1.

(3) *ISA.* IX, 6.

(4) *Imit. Christi*, loc. cit.

(5) P. X, n. 10; cf. p. III, c. 2, n. 5.

tradita; item catecheses ad pauperes ac rudes; solida quoque alumnorum in collegiis religiosa et litteraria institutio; tum etiam visitationes carcere detentorum atque infirmorum in nosocomiis et id genus alia, quae cum vocationis nostrae valde propria sint, minorem hominum invidiam nobis cient, et copiosiora munera a caelo impetrant.

Tandem hic amor vos impellet ut, cum optimum Domini agrum videatis maiorem esse quam ut per vos excoli totus possit, atque agricolas deesse qui segetes albas ad messem colligant, assiduis precibus et piis industriis studeatis aptos laboris socios complures vobis adsciscere: sollicite, ut par est, cooperantes « motioni ac vocationi divinae, curando ut augeatur in Societate numerus operariorum » (1). Ii autem, qui Societati iam nomen dederunt, ad imaginem Domini nostri Iesu Christi, iuxta Institutum, verbo et exemplo vitae religiosae effingi poterunt ab iis duntaxat, qui vero Iesu et ipsius Societatis amore ardentissime flagrent.

Hanc igitur flammam in animis vestris, PP. et FF. in Corde Iesu carissimi, accendere ac nutrire omni diligentia conamini, ut vos gratos erga hunc esse operibus ostendatis, atque eius suavitate perfusi ac recreati, « quemadmodum accepistis a nobis quomodo oporteat vos ambulare et placere Deo, sic et ambuletis, ut abundetis magis » (2), charismata usque meliora aemulantes, donec servi boni ac fideles ad perfectam cum illo coniunctionem perveniatis. Qua autem ratione id consequemini? Ut alia omittam, breviter dicam: intima praesertim Iesu cognitione, per diligentem meditationem quotidianam assidue aucta, necnon cura ut nitamini « primo Deum, deinde huius.... Instituti rationem, quae via quaedam est ad illum, [semper] ante oculos habere, et finem.... [nobis] a Deo propositum totis viribus assequi: unusquisque tamen secundum gratiam sibi a Spiritu Sancto subministratam et vocationis suae propriae gradum » (3). Quanto quis studiosius id perficere contenderit, is tanto efficacius ad bonum Provinciae statum atque incrementum vires suas conferet. Ego vero cum unicuique vestrum veram felici-

(1) *Const.* p. 1, c. I, n. 4, C.

(2) I THESS. IV, 1.

(3) *Formula Instituti*, loc. cit.

tatem, novae autem Provinciae, cui arctissimis vinculis iam devincior, vitam exoptem ac libenti animo ominer florentissimam, vos materno Beatae Virginis, a primaeva labe immunis, patrocinio committo. Faxit pia Mater, ut sicut Provinciae dies natalis in diem festum Immaculatae eius Conceptionis incidit et in sollemniis celeberrimae ipsius prope Lapurdum Apparitionis publice nuntiatus est, ita potenti sua tutela illam incolumem atque a venenoso huius mundi afflatu integram puramque servare in omne tempus velit.

Cunctis et singulis carissimae Argentino-Chilensis Provinciae sociis, Superioribus ac subditis, peramanter benedico, quorum precibus me enixe commendo.

Zizers in Helvetia, die festo Immaculatae Conceptionis B. M. V.,
8 decembris 1917.

Omnium vestrum servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

18.

21 decembris 1917.

Praelectiones apologeticae impense commendantur.

AD ALIQUOS PROVINCIARUM PRAEPOSITOS.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Quae R.^a V.^a nuper ad me retulit de conferentiis apologeticis cum fructu habitis magno me affecerunt gaudio simulque desiderium meum excitaverunt ei hoc opus quam maxime commendandi, quandoquidem revera dignum est, quod impense promoveatur. Procul enim dubio eiusmodi conferentiae vel praelectiones valde propriae sunt societatis nostrae « ad hoc potissimum institutae, ut ad fidei defensionem et propagationem, et profectum animarum in vita et doctrina christiana per publicas praedicationes, lectiones et aliud quodcunque verbi Dei ministerium... praecipue intendat » (1). Iam vero nemo non videt fidem hodie, ut nunquam alias ante, periclitari, cum ob alias rationes, tum

(1) In *Formula Instituti a Iulio III confirmata*, apud *Inst. Soc. Iesu*, I, 23.

vero ob librorum, periodicorum atque ephemeridum perniciosarum colluviem in dies crescentem et crescentem simul non solum plebis, sed cultorum quoque hominum ignorantiam religiosam. Et ne illi quidem, qui doctrina christiana ceteroquin satis instructi sunt, captiosa quae passim circumferuntur solvere possunt.

Atqui agitur de re summi momenti: ut fideles parati sint ad reddendam rationem fidei (1), id non solum postulat religionis honor, sed ipsorum quoque credentium salus. Facile enim fieri potest, ut dubitationes theoreticae cum voluntate ad malum semper prona coniunctae fidem paulatim subruant aut saltem frangant sanctum illum vigorem, qui ad proelianda fortiter proelia Domini necessarius est. Neque sufficit eos ad libros remittere. Etiam si enim omnibus praesto essent, quotus quisque idoneus est ad eruenda ex eis apta responsa ad tot, tam varias, tam intricatas saepe quaestiones? Quotus quisque otium habet? Et quanto magis tuta, quanto magis efficax viva docentis vox! Fides ex auditu (2). In solitis autem ad auditores mixtos concionibus haec tractari non possunt et in confessione vel extra eam singulos docere longum est. Restat ergo unum remedium simplex, efficax, tutissimum omnibusque acceptissimum: praelectiones publicae ad auditorum captum et temporum locorumque adiuncta rite accommodatae.

Et reapse nostra aetate homines praesertim cultiores ubique huiusmodi instructionis sunt vere avidi. Cumque haec sancta doctrinae religiosae fames ab alio esse non possit quam a Spiritu veritatis, signum manifestum est Deum hoc ministerium verbi a nobis desiderare eique haud dubie esse benedicturum. Immo vae nobis, si non praedicaverimus, et filii panem petant nec sit qui iis frangat.

Id probe intelligentes Patres nostri in variis Provinciis ad opus Deo tam gratum, proximo tam salutare, se accinxerunt, et primis obstaculis nonnullorumque haesitatione superatis, omni spe feliciorum successum sortiti sunt.

Modus hunc egregium apostolatum exercendi pro locorum temporumque ratione alius atque alius erit. Longe efficacissimus

(1) Cf. I PETR. III, 15.

(2) *Ad Rom.* x, 17.

est integer et rite ordinatus philosophiae christianae et apologeticae cursus, qualis Patavii datur et in proximis *Actis Romanis* describetur (1). Ubi vero id obtineri nondum poterit, habeatur series conferentiarum, aut saltem, occasione data, publica aliqua praelectio de tali materia, e. g. de modernis quaestionibus ad S. Scripturam spectantibus, de Ecclesia ut testimonio irrefragabili veritatis et similibus.

Quam maxime vero commendo, ut ipsa persona divina D. N. Iesu Christi et Dei Hominis admirabilis indoles auditoribus saepe proponantur. Aetate sane Reformationis magis urgebat necessitas monstrandi, ubinam ipsa fides vera, artificiis novatorum obscurata, inveniri posset. Atque hoc etiamnum necessarium esse patet. Attamen ad mentes suaviter et efficaciter Ecclesiae conciliandas, illud nostra aetate videtur quam maxime convenire, ut eius divinus conditor, ipsa persona Iesu Christi, hominibus quam familiarissima reddatur iuxta exemplum Apostolorum, qui primis christianae religionis temporibus, Iudaeis et gentilibus Evangelium Iesu annuntiantes, nihil se scire profitebantur nisi Christum et hunc crucifixum, quemadmodum eorum epistolae, maxime vero *Actus Apostolorum* testantur. Idemque rationi modernaе sentiendi valde accommodatum atque consentaneum est. Nonne in fabulis scaenicis, in poeseos aliarumque artium liberalium operibus, praesertim in studiis historicis et litterariis colendis magno cum fervore et diligentia indoles gestaque heroum huius mundi ad astra efferuntur, eorum etiam hominum, qui nomine herois prorsus sunt indigni? Ast, proh dolor, quam pauci sunt, qui indolem Iesu Christi magis cognoscere student! Et fac in id incumbant: quam saepe veram illam ac sublimem ideam Salvatoris nostri minime attingunt! Neque ipsis adeo id vitio verti potest, quandoquidem desunt magistri, qui eos artem artium doceant. Et tamen haec scientia Domini nostri, menti semel infusa, mirum in modum animos percellere solet et homines quamvis perversos, in quibus tamen scintilla bonae voluntatis latitet, ad professionem apertam fidei pertrahere, meliores vero eo perducere, ut ardore apostolici sermonis inflammati ad Christi causam ubique defendendam promptos sese exhibeant.

(1) Vide infra part. III, num. VI.

Dictu opus non est nonnisi optimum quemque ad hoc ministerium esse seligendum et quam diligenter huiusmodi praelectiones sive conferentiae sint praeparandae, ut, quemadmodum S. Pater Noster in Constitutionibus toties inculcat, et doctrina sit solida et modus docendi auditoribus accommodatus et forma docendi talis quae sine affectatione suaviter eos alliciat. Disputationes subtiliores et verbosae polemicae vitandae, utpote fere infructuosae: lucida et amoena veritatis expositio multo validius mentes animosque subigere solet. Neque tamen est, cur improbus hic praeparandi labor Nostros deterreat: agitur enim de re gravissima et de ministerio, ut S. Pater ait, « boni universalioris » quodque ad multorum auxilium se extendit (1). Nec quidquam impedit, quominus ab eodem eadem conferentiae saepius variis locis habeantur, idque eo facilius fieri poterit, quod passim auctoritas ecclesiastica huic apostolatus generi quam maxime favet.

Itaque R.^{ae} V.^{ae} enixe commendo, ut in maioribus, ubi Nostri sedem habent, urbibus pro viribus et adiunctis aliquid eiusmodi fiat. Difficultates non deerunt, siquidem opus est Deo gratissimum et animabus saluberrimum: sed superandae sunt, sed spernendae sunt, sed parvae reputandae ad ingentes fructus inde proventuros. Verum est incerta et mala esse tempora: at sit hoc stimulo potius quam freno, sicut Dominus Noster, postquam dixit: « Non est vestrum nosse tempora et momenta » statim subiunxit: sed « eritis mihi testes.... usque ad ultimum terrae » (2).

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers, die festo S. Thomae Ap., 21 decembris 1917.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

(1) Const. p. VII, c. 2, D.

(2) *Act. Ap.* I, 7 sq.

19.

27 decembris 1917.

Ordinatio de biennio studiorum superiorum pro futuris lectoribus philosophiae et theologiae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Ultima Congregatio Generalis, cum ob imminens belli periculum cogeretur comitia dissolvere et postulata nec pauca nec levia, quae diligentius excutienda adhuc suppetebant, providentiae Praepositi Generalis conglobatim committere, unum illud de urgenda executione eorum quae sancita fuerant de biennio, « peculiari ratione » eidem commendatum voluit (1). Cui mandato ut satisfacerem, praeter frequentes in epistolis privatis de hoc argumento adhortationes, litteras ad omnes Praepositos Provinciales die 11 mensis iulii 1916 dedi (2), eos enixe rogans, ut in sua quisque Provincia Patres quaererent, quos ad hoc productum superiorum facultatum studium destinarent.

In iis autem litteris meis encyclicis biennium in primis pro philosophia et theologia suadendum esse putaveram, ideo quod non profanam sed « sacram oportet Societatis esse scientiam », ut rectissime ad Instituti rationem P. Carafa monuerat (3). Et sane Constitutiones per totam partem IV, iam inde a prooemio ac deinceps saepissime, hoc idem asserunt, illud principium nimirum firme praestituentes: Societatis atque studiorum scopum esse « proximos ad cognitionem et amorem Dei et salutem suarum animarum iuvare » (4). Hoc sublimi fine omnia quae ad scientiam nobis acquirendam attinent, in Instituto nostro informantur. Hinc ipse « erit in universum et in particularibus personis mensura ex qua, quibus facultatibus addiscendis Nostri incumbere et quousque in eis progredi debeant, statuatur » (5). Hinc cum « ad

(1) Decr. 22.

(2) *Act. Rom.* 1916, pp. 196 sq.

(3) *Epp. Gen.*, I, 458.

(4) *Const.*, p. IV, c. XII, n. 1.

(5) *Ibid.* c. v, n. 1.

eum finem medium magis proprium sit facultas theologiae, in hanc potissimum Societatis Universitates incumbent » (1). Hinc quoque Sanctus Pater praecipit, ut scientiae quae « ingenia disponunt ad theologiam, et ad perfectam cognitionem et usum illius inserviunt, et per seipsas ad eundem finem iuvant, qua diligentia par est.... tractentur » (2); quas inter eminet philosophia scholastica, « optima adiutrix, ut Leo XIII aiebat, ad fidem ipsam sive tuendam sive illustrandam » (3). Seu igitur studiorum finem, seu materiam spectamus, « sacram oportet Societatis esse scientiam »; eamque talem esse perpetuo intellexit et demonstravit non pristina solum, sed recens quoque Societas, quae utraque permultos viros sacris disciplinis excellentes edidit.

Itaque ut hanc scientiam, pro debito officii mei erga Institutum et postremam Congregationem Generalem, apud Nostros in dies magis proveherem, visum est singularem curam ad recte formando superiorum facultatum lectores mihi conferendam esse. Re proinde cum Patribus Assistentibus collata et multum coram Deo ponderata, opportunum esse duxi *decernere, ne quisquam posthac ad ullam sive theologiae sive philosophiae cathedram promoveatur, quin antea biennium, ad facultatem quam docere debeat rite accommodatum, absolverit.*

Profecto ipsa rei natura id postulare videtur. Omnibus enim liquet eo plus discipulos in studiis proficere, quo peritioribus utantur magistris, qui nempe doctrina prorsus emineant, arte polleant eam apte clareque explicandi, amore animarum et maioris Dei gloriae ardeant, ac progressus auditorum suorum sint diligentissimi. Tantam porro sapientiam tantamque praestantiam nemo fere consueto studiorum curriculo assequi potest. Quibus de causis iam Sanctus Pater (4) statuerat, ut theologi per biennium materiam recolerent simulque ad gradus publicos obtinendos sese praepararent, quod praesertim ad eos pertinebat qui maioris essent ingenii et apti ad praelegendum: item Patres Generales iam in antiqua Societate Praepositos Provinciales pluries monuerunt, ne Nostri ex athenaei subselliis statim ad cathedras producerentur.

(1) Ibid. c. XII, n. 1.

(2) Ibid. n. 3.

(3) Litt. *Gravissime Nos.*

(4) *Const.*, p. IV, c. 15, n. 3.

Verum hanc ampliorem institutionem scientificam ipsa nostrae aetatis conditio vel magis poscere videtur (1). Nullus enim negaverit philosophiae et theologiae studia nunc, sive proprio suo apte progressu, sive aliarum disciplinarum accessione, multum aucta esse ac proinde uberiores ac longiores cultum ab iis requirere qui ad docendas has scientias destinantur. Qui, nisi tempus ad id necessarium nacti fuerint, neque discipulos rite erudire poterunt, neque ipsorum doctrina dignitati scientiae sacrae respondebit, cum tamen et Societatis et Ecclesiae bonum postulet ut professorum nostrorum doctrina in conspectu iudicioque eruditorum huius aetatis non solum cum satisfactione audiatur, verum etiam prorsus eximiam, ut exigunt Formula Iulii III et Constitutiones, se probare pergat.

Haec etsi rem evincunt, iuvat tamen aliunde quoque exempla proferre, quae dicta plane confirmant. Alii Ordines religiosi, auctoritate conspicui, iampridem legem biennii (ut ex eorum Institutis apparet) creandis suis lectoribus imposuerunt. Ecquis Nostrum non sentiat Societatem, quae scientiae sacrae maxime dedita est, debere pari saltem gradu eos sequi? Praeterea ab ipsis rerum publicarum moderatoribus ac praesidibus profana studia tanta provehuntur contentione, ut nostros quoque magistros scholarum inferiorum in non paucis regionibus per duos integros, interdum producendos usque ad quinque, annos praeparari oporteat, antequam in gymnasiis, seu scholis quas vocant medias, pueros erudiant. Si igitur ius docendi rudimenta humaniorum litterarum et naturalium scientiarum tanta temporis diuturnitate et diligentia emitur, quis non existimabit potiori iure plurimum operae dandum esse ut sacra scientia absolutissima acquiratur?

Tantis rationibus atque exemplis permoti, fixum ratumque habuimus biennium omnibus nostris lectoribus philosophiae et theologiae praescribere. Itaque, ut semper praesto sint apti professores sive scholasticis nostris, sive Universitatibus et Seminariis nostrae curae concreditae, necesse erit idoneum numerum iuvenum Patrum studiis altioribus addici. Ad ea autem seligan-

(1) Cf. *Normae biennii theologici in Collegio Orensi, Provinciae Lugdunensis, a Patre Nostro, die 28 maii 1911, approbatae*, in *Act. Rom.* 1911, pp. 95 sqq.

tur quam optimi religiosi, firma virtute non minus quam acri ingenio praediti, erga S. Thomam bene affecti, de quibus spes bona sit, eos revera egregios in scientia et sollertes omni ex parte lectores esse evasuros. Hac quoque ratione Provinciae sibi comparabunt copiam virorum in sacris disciplinis excellentium, auctoritate, consilio, nomine praeclarorum: quibus et Societatis utilitati et maiori Dei gloriae apprime consulitur.

Quae modo diximus de superiorum facultatum magistris, minime obstant quominus et alii, prouti saepe traditum est, absolutis ordinariis studiis, ad biennium applicentur, « ut deinceps utiliter assumantur..., ait P. Beckx (1), ad alia Societatis ministeria, quae non vulgarem doctrinam et eruditionem exigunt », quod praesertim de missionariis et praedicatoribus intelligendum est. Immo vel ipsi Iuniorum nostrorum magistri non nisi probe litteris instructi ac formati ad id muneris destinantur.

Superest ut omnes Superiores in Domino horter, ne difficultatibus in exsequenda hac Ordinatione terreri se sinant, neve illis aures praebeant, qui forte sociorum paucitatem aut operum multitudinem obiicient, quarum rerum neutra sinat iuvenes Patres procul a communi labore diutius distineri. Fortiter has aliasque difficultates superare curent, cum agatur de re gravissima, scilicet de recta, solida, perfecta iuvenum nostrorum et externorum nobis commissorum institutione, in quibus tota spes Ecclesiae et nostra ponitur, necnon de bono communi Provinciae et universae Societatis. Talis enim Societas futura est, quales erunt eius filii, et Provinciae eatenus validis fruentur viris, quatenus ipsae sibi illos integre et accurate institutos comparaverint; quae vero pauciores eiusmodi homines haberent, hae plerumque tenuiter victitarent, ut corpus quod nervis fortibus careret.

Ne igitur patiamur, Reverendi Patres, filios lucis minus prudentes esse filiis huius saeculi, qui, futuras necessitates praevidentes, magna sagacitate et non sine sacrificiis tempestive se praeparant ut illis pares inveniantur. Meminerimus et nos, certo fore ut Ecclesia, quae per medias procillas eundo crescit, maiore post bellum ubique indigeat numero virorum scientissimorum et strenuorum remigum ad frangendos pelagi fluctus (2). Quapropter

(1) *Epp. Gen.*, III, 278.

(2) Cf. Bulla Pii VII *Sollicitudo omnium ecclesiarum*, 7 aug. 1814.

omnes Societatis Provinciae, etiam eae quae graviozem hominum praestantium iacturam passae sunt, qua possunt sollicitudine conentur tales viros insignes formare; et Deus qui se nunquam liberalitate superari permittit, abunde omnibus conatibus nostris benedicet.

Haec epistola in libro ordinationum Praepositorum Generalium inscribatur.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die festo S. Ioannis Apostoli,
27 decembris 1917.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

20.

27 decembris 1917.

De cura infirmorum nostrorum.

AD ALIQUOS PROVINCIARUM PRAEPOSITOS.

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. Xti.

Operae pretium duxi, quae nuper ad Praepositum cuiusdam Provinciae scripseram, cum R.^a V.^a communicare:

Ea quae de *valetudine Nostrorum in Societatis domibus*, non in nosocomiis *curanda* R. V. retulit, mihi valde probantur. Haec igitur regula firmiter retineatur, Nostros infirmos plerumque ad aliena nosocomia non esse deferendos. Attamen cum id aliquando vix evitabile sit, accuratius definiendum est quando nam permitti possit, ut infirmi nosocomio committantur. In primis notemus oportet, sodales aegrotos non ad quodcunque nosocomium unquam deferendos esse, sed ad eiusmodi tantum quod Superioribus perspectum sit et viris religiosis excipiendis idoneum. Deinde non nisi rarissime haec facultas concedatur, nempe ubi vera premit necessitas, exempli causa, quando opus est curatione chirurgica quae domi nostrae fieri nequeat. Similiter, aegrotis apud nos medendum erit in quantum fieri potest. Neque ita facile medicis morem gerere expedit, qui utique in aliquibus regionibus valde prompti sunt ad suadendum ut

quispiam ad nosocomium mittatur, quippe quod et sibi commodius sit et forsitan cum maiori quoque commoditate aegroti coniunctum. Etenim ipsi rationem vitae nostrae religiosae vix intelligunt; nos vero, sublimis vocationis nostrae memores, praecipue maiorem animae utilitatem nervumque disciplinae Instituti nostri ante oculos ponere debemus, atque id praeoptare quod magis deceat virum religiosum, quodque ad eum in Domino consolandum praesertim in postrema vitae hora plus sit profuturum (1). Bono illi spirituali commoda quaedam corporis cedere par omnino est. Immo sperare licet fore ut infinita Dei bonitas, quae se liberalitate superari nunquam patitur et quaerentibus primum regnum Dei cetera adiicit, abunde suppleat quae in domo religiosa fortasse desint adiumenta valetudinis exquisitoria.

Verum si efficaciter volumus infirmorum translationem in nosocomium nec desiderari nec (plerumque certe) necessariam videri, singulari studio prospiciendum est ut in ipsis domibus nostris, quod monet S. Pater Ignatius, « cura habeatur aegrotorum magna » (2). Superiorum igitur erit efficere ut saltem in maioribus domibus valetudinaria sint apparatus, rite instructa, sicut id etiam lege ecclesiastica praescribitur, et aegrotis excipiendis aptata iuxta normas quae hodierna experientia comprobatae sunt; ad hoc autem utendum erit consilio et opera viro- rum apprime peritorum. Neque hanc in rem impendia etiam magna facere vereamur. Quae enim insumpta est pecunia ad disciplinam regularem tuendam iuvandosque infirmos, bene collocata est; neque id paupertati nostrae adversatur, cuius ratio semper haberi potest et debet.

Denique, quod caput est, Superioribus omnibus, praesertim vero Praepositis Provincialibus, summopere cordi sit bonos instituere infirmarios. Iam inde a tirocinio candidati ad hoc munus deligendi sunt e numero Fratrum Coadiutorum, qui quidem sint optimi religiosi, sollertes, bono ingenio et amabili indole praediti. Hi vero artem aegros curandi a peritis infirmariis probe doceantur; quamobrem, exempli causa, adire possint, debitis cautionibus adhibitis, aliquod nosocomium urbis, ubi Nostri de-

(1) Cf. pulcherrimum illud caput quartum partis sextae Constitutionum.

(2) *Const.* p. III, c. 2, n. 6, G.

gant, vel cursum quem dicunt praelectionum, quae identidem ad formandos infirmarios habentur (1).

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, 27 decembris 1917.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

21.

9 decembris 1916.

EPISTOLAE QUaedam A. R. PATRIS NOSTRI
DATAE AD EXTERNOS VEL AB EXTERNIS ACCEPTAE.

Epistola A. R. Patris Nostri gratulantis Reverendissimo Patri Ludorico Theissling, Magistro Generali PP. Praedicatorum, ob septimum a confirmato Ordine saeculum mox celebrandum.

REVERENDISSIMO PADRE:

Il settimo centenario dell'approvazione canonica dell'inclito Ordine Domenicano, che si celebra ai 22 del corrente mese, se giustamente rallegra ed invita a lodare il Signore quanti zelano l'onore di Dio e l'esaltazione di Santa Chiesa, non può non riuscire giocondissimo alla nostra Compagnia, che a lui si associa con relazioni più intime. Mi consenta pertanto, Reverendissimo Padre, che non lasci passare un anniversario sì ricco di gloriose memorie e pegno insieme di nuovi favori celesti senza manifestare a Vostra Paternità la parte che da noi si prende vivissima al lieto avvenimento.

Sgorgano in prima dal nostro cuore fervide azioni di grazie alla divina Bontà, pensando a questi sette interi secoli ne' quali i discepoli di S. Domenico perseverarono alacri ognora nel procurare la maggior gloria di Dio, addimostrandosi alle opere, in mezzo a tanta varietà di umane vicende, *pugiles fidei et vera mundi lumina*, secondo che nel loro sorgere, presagi l'immortale Pontefice Onorio III. Il quale oracolo, con intenso gau-

(1) Cf. quae hac de re iam monuit P. Vitelleschi suis litteris die 4 iun. 1617 datis, apud *Epist. select.*, p. 85.

dio, sentimmo adesso ricordato e autorevolmente commentato dal Vicario di Cristo Nostro Signore, in quella sì onorifica lettera, in cui vengono additati alla riconoscenza del mondo cattolico i preclari meriti dei Frati Predicatori, nel lavorare e lottare per le verità sante fino allo spargimento del sangue, nel mantenere fra i cristiani l'integrità della fede e della vita, nel dilatare i confini del vangelo, nel difendere strenuamente le ragioni della Sede Apostolica, nel portare da per tutto con la luce della scienza lo splendore della santità.

Tali glorie poi dell'insigne milizia di S. Domenico e le gioie dei suoi trionfi tanto meno possono lasciar indifferenti noi, quanto che ad essa ci stringono antichi e dolci vincoli di carità, i quali fin da' suoi primi giorni in Manresa prese a stabilire lo stesso nostro santo Fondatore. Pochi anni dopo, quando egli stendeva le Costituzioni, volle sancire un'unione di spirito più alta ancora e più stretta. Fu infatti il primo fra tutti i legislatori di religiose famiglie a scegliere qual maestro perpetuo de' suoi figli l'Angelico San Tommaso d'Aquino, onore e vanto dell'Ordine Domenicano, nonchè guida sicurissima, anche per la Compagnia nostra, così nell'arringo degli studi come nelle lotte per la difesa e per la propagazione della fede.

Ma altri segnalati benefizi riconosciamo dall'eletta famiglia di S. Domenico. Questa, per accennarne uno, rappresentata nel Capitolo generale del 1596, si degnò di attestare con atto pubblico il suo sincero affetto verso la Religione di S. Ignazio, e a metà del secolo seguente rinnovò la solenne dimostrazione di spirituale fratellanza. Ciò mosse in tal guisa la nostra Congregazione generale, radunata in Roma nel 1646, che riconfermando un decreto già dato prima, prescrisse a tutti i nostri religiosi di gareggiare, quanto potessero, coi Frati Predicatori, in riprove di stima, in testimonianze di lode, in uffizi di ospitalità e in ogni genere di lealissimo amore.

Ed invero narrano le nostre storie e le domestiche tradizioni frequenti tratti di benemerenza e di affezione. Quante volte ebbe la Compagnia di Gesù a trovare singolare favore presso i figli di S. Domenico, anche i più illustri, come un Fra Luigi di Granata, un S. Pio V, un Benedetto XIII!

Ma senza evocare rimembranze di tempi trascorsi, tutti noi sappiamo di quale squisita benevolenza ci furono larghi in ogni

circostanza, come i loro predecessori, così gli ultimi Maestri Generali, fino al Rev.^{mo} P. Cormier, il cui venerato nome non posso qui rammentare che non me ne senta commosso. Fra molte altre chiare e rilevanti prove del suo sincero affetto volle egli stesso, non ostante i molti suoi anni, circondato da numerosa scelta dei suoi, celebrare nel Gesù di Roma solenni esequie ai due nostri Prepositi Generali, P. Martin e P. Wernz. Con tale degnazione comprovò la secolare costumanza, tanto edificante per il popolo cristiano, secondo cui i Padri di S. Domenico rendono ai Generali della Compagnia con le onoranze funebri l'ultimo tributo di religiosa carità.

Mi perdoni la Paternità Vostra Rev.^{ma}, se troppo a lungo l'ho trattenuta con somiglianti ricordi; ma sono essi soavi al nostro cuore, e varranno a spiegare con quale sincerità di affetto partecipiamo alle feste del faustissimo Centenario. Uniti a Vostra Paternità e a tutta la sua fervente Famiglia, ringraziamo ancor noi il Signore pei tanti doni alla medesima largiti nel lungo corso della sua benefica e sempre giovane vita, e non lasciamo simultaneamente di supplicarlo perchè voglia loro conservarli e accrescerli nei tempi futuri, non meno dei presenti bisognosi d'intrepidi apostoli di Gesù Cristo. A questa intenzione celebreremo settecento sante Messe, le quali suppliranno all'insufficienza delle nostre preghiere.

Piaccia a Vostra Paternità di accogliere gli umili, ma sinceri nostri voti, tenue segno di quella venerazione e dilezione fraterna che i Figli di S. Ignazio nutrono verso i Figli di S. Domenico, loro illustri antecessori e poscia compagni nell'evangelico ministero. Intanto coi sensi di profondo ossequio sono lieto di professarmi

Della Paternità Vostra Rev.^{ma}

Zizers, 9 dicembre 1916

Devotissimo

WŁODIMIRO LEDÓCHOWSKI

Prep. Gen. d. C. d. G.

Eadem epistola A. R. Patris nostri latine reddita.

REVERENDISSIME PATER:

Centenarius annus qui, septimus a primum confirmato Ordine Dominicano, die 22 labentis mensis conficietur, cum eos omnes quibus cordi est divina gloria atque Ecclesiae triumphus laetitia afficit et ad laudandum Deum invitat, tum iucundissimus Societati nostrae advenit, cui cum PP. Praedicatoribus familiarior necessitudo intercedit. Det mihi igitur hanc veniam Paternitas Tua, ut hoc anniversario die, rerum gestarum memoria ac spe caelestium munerum pleno, expromam quam magna huius felicis eventus pars esse velimus.

Ante omnia gratias Divinae Bonitati toto pectore agimus, quod S. Dominici asseclae in procuranda Dei gloria per septem solida saecula alacres perseverarint et sese in tanta rerum humanarum vicissitudine exhibuerint omnino *pugiles fidei et vera mundi lumina*, ut immortalis Pontifex Honorius III ipso Ordinis natali die praesignificaverat eos esse futuros. Quod oraculum summa audivimus voluptate nobis nuper a Christi Vicario commemorari graviterque honorificentissima illa eius epistola confirmari, quae gratae omnium catholicorum menti obiciebat merita PP. Praedicatorum, qui pro sanctissimis veritatibus adlaborarunt ac manus conseruerunt profuso etiam sanguine, integram praeterea fidem vitamque incorruptam christifidelium custodierunt, tum Evangelii regnum extenderunt causamque Sedis Apostolicae strenue tutati sunt, lumen denique scientiae fideique splendorem quoquoersus intulerunt.

Haec insignia Dominicanae familiae decora et laeti triumphi tanto minus nos praetereunt, quanto magis vetere dulcique consuetudine tenemur, qua iam inde a prima sua Manresae commemoratione S. Parens noster cum illa coniunctus est. Paucos post annos, cum is ad Constitutiones scribendas se contulisset, animorum affinitatem excellentiorem intimioremque contrahere statuit. Et sane primus omnium inter religiosorum coetuum institutores Ignatius magistrum perpetuum suorum iussit S. Thomam Aquinatem, decus illud atque ornamentum Ordinis Praedicato-

rum, qui Societati quoque dux est peritissimus tam in studiorum palaestra quam in propugnanda dilatandaque fide.

Verum alia beneficia, eaque singularia, a perillustri hoc S. Dominici Sodalitio accepimus. Hoc namque ut vel unum attingam, cum comitia generalia anno 1596 faceret, suum erga Sodales S. Ignatii amorem palam declarare voluit; deinde medio saeculo sequenti eandem fraternitatis significationem sollemniter renovavit. His nostra Congregatio Generalis, Romae habita anno 1646, adeo permota est, ut praecedenti quodam decreto confirmato, omnes Nostros iusserit pulcrum honoris, laudis, hospitalitatis ac sincerissimi amoris contentionem cum PP. Praedicatoribus inire.

Porro autem annales nostri ac monumenta familiaria referunt Guzmanidum erga nos promerita et studia. Quoties Societas Iesu horum, vel maxime praestantium, singulari diligentia adiuta est, e. g. Ludovici Granatensis, S. Pii V, Benedicti XIII! At ne praeteritis insistamus, omnes norunt, quanta nos benevolentia persecuti sint ad hanc usque memoriam Magistri Generales et proximis superioribus annis Reverendissimus P. Cormier, cuius venerandum nomen non sine quadam animi suavitate repeto. Cum enim ipse suam in nos voluntatem iam pluries ostendisset, voluit etiam, ingravescente licet aetate, funebrem pompam duorum Praepositorum Generalium, Ludovici Martin et Francisci Xaverii Wernz, Romae ad SS. Iesu Nominis agere, septus electa ac densa suorum corona. Ea humanitate saecularem consuetudinem confirmavit, qua PP. Dominicani, admirante christifidelium multitudine, Praepositis Generalibus Societatis parentant, supremae religionis ergo amorisque.

Sed iam si harum rerum recordatione Paternitatem Tuam plus aequo moratus sum, id mihi velim condonet; ea enim animo nostro suavis est ac prodest ad sinceritatem obtestandam, qua centenariae huic celebritati intersumus. Una simul cum Paternitate Tua eiusque ferventibus alumniis nos quoque gratias Deo agimus pro donis bene multis, quibus vita Ordinis, longa quidem et semper benefica semperque novella, ornata est; nec praetermittere possumus, quin Creatori ac Domino supplicemus, ut concessa munera conservet in posterum augeatque, quia futurae aetates, non minus quam nostra, strenuis indigebunt Iesu Christi apostolis. Hac mente Sacra faciemus septingenties, e

quibus etiam quidquid precibus nostris desit expleatur. Tenuia haec vota, at sincera, velit Paternitas Tua grata habere, utpote quae reverentiam illam amoremque fraternum patefaciant, quem S. Ignatii filii foveant erga filios S. Dominici, tempore quidem ac laude maiores, in apostolico deinde munere socios.

Summae observantiae testimonio me libenter profiteor

Paternitatis Tuae Reverendissimae,

Zizers in Helvetia, die 9 decembris 1916

addictissimum

WŁODIMIRUM LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

22.

23 ianuarii 1917.

*Rev.^{mi} Patris Ludovici Theissling, Magistri Generalis O. PP.
Praedicatorum, ad litteras Patris Nostri responsum.*

REV.^{mo} P. PREPOSITO GENERALE,

La Compagnia di Gesù, di cui la Paternità V. è degnissimo capo, non ha voluto essere seconda a nessuno nel prendere parte alle solenni onoranze, colle quali nell'anno testè decorso l'Ordine Domenicano ha commemorato il settimo Centenario della sua canonica approvazione, ed io sono ancora profondamente commosso dalle manifestazioni di stima e di affetto che nella fausta ricorrenza i Figli di S. Ignazio si sono fatti un pregio di dare ai Figli di S. Domenico.

Infatti da relazioni giunte da diverse Province dell'Ordine apprendo con grandissimo piacere che alle nostre feste centenarie hanno dato non poco lustro e risalto i Padri della Compagnia, non solamente unendosi a noi nel rendere le dovute grazie al Signore, ma ancora diffondendo in mezzo al popolo e colla voce e cogli scritti una più chiara conoscenza delle benemerenzze che l'Ordine nostro, in sette secoli di esistenza, si è acquistato verso la Chiesa e la società. Tra gli scritti segnalatimi fin ora non posso passar sotto silenzio l'articolo magistrale: Il sacro Ordine Domenicano nel suo settimo Centenario (1216-1916), comparso nel primo numero di dicembre della *Civiltà Cattolica*, nel quale l'autore non poteva meglio

conciliare la precisione storica colla simpatia per l'Ordine, che lo ha ispirato.

Ma la manifestazione più cara ed autorevole l'ha data la Paternità Vostra Rev.^{ma} colla lettera, che si è degnata indirizzarmi, a nome di tutta la Compagnia, il 9 del passato dicembre; imperocchè in essa la P. V. non si contenta di riconoscere ed esaltare i meriti dell'Ordine Domenicano, ma ricorda i vincoli, che dalla sua origine sino ai giorni nostri, stringono la Compagnia di Gesù alla Famiglia Gusmana. Uno stesso zelo infatti animò sempre Gesuiti e Domenicani nell'arringo degli studi, non meno che nelle lotte per la difesa e la propagazione della fede; e se gli uni per volontà dello stesso Fondatore hanno per maestro perpetuo San Tommaso d'Aquino, è a tutti noto che per gli altri la dottrina dell'Aquinate forma la gloria più fulgida e il più prezioso retaggio di famiglia. Tendendo pertanto gli uni e gli altri, sotto lo stesso maestro, al medesimo fine di guadagnare anime a Cristo, non è da maravigliare, se nel corso dei secoli si sono resi al mondo spettacolo assai edificante di carità, gareggiando in vicendevoli prove di stima, in testimonianze di lodi e in pietosi uffici di ospitalità e in ogni genere di sincera benevolenza.

La morte stessa non rompe questi dolci legami, ma sembra li stringa più forti, allorchè i Frati Predicatori sciolgono con le onoranze funebri l'ultimo tributo di affetto ai Prepositi Generali della Compagnia. E a questo riguardo, la P. V. Rev.^{ma} non poteva rievocare figura più cara di quella del mio immediato predecessore, Rev.^{mo} Padre Giacinto M.ª Cormier, i cui esempi di stima e di attaccamento alla Compagnia troveranno sempre in me ed in ogni buon Domenicano seguaci devoti e fedeli.

Nella sua venerata lettera però vi è un tratto di carità, che più di ogni altro mi ha commosso, voglio dire delle settecento Messe che la Paternità V. Rev.^{ma} ha fatto celebrare dai suoi Figli, non solamente per ringraziare il Signore dei doni largiti all'Ordine Domenicano dal principio della sua esistenza sino al presente, ma ancora per supplicarlo di concedergliene dei nuovi nei tempi futuri. Dinanzi a questa suprema testimonianza di affetto io resto umiliato e confuso, non avendo parole che bastino a ringraziarla come si conviene, e prego il Signore a farsi

Lui suo munifico remuneratore. Mi è caro intanto assicurarla che l'Ordine Domenicano ricorderà sempre con viva riconoscenza tutte queste dimostrazioni e proteste di benevolenza e in ricambio del suo grato animo non cesserà di pregare il Signore perchè voglia prosperare sempre più la Compagnia di Gesù, aumentandone i Figli e fecondandone le opere *ad maiorem Dei gloriam*.

Con questi sentimenti, mentre le porgo i più distinti ossequi, ho l'onore di protestarmi

Della Paternità Vostra Rev.^{ma}

Roma, 23 gennaio 1917 (Collegio Angelico, via S. Vitale, 15)

Dev.^{mo} Servo

FR. LUDOVICO THEISSLING

Maestro Generale dei Domenicani.

Al Rev.^{mo} Padre P. Wlodimiro Ledóchowski,
Preposito Generale della Compagnia di Gesù.

R.^{mi} P. Ludovici Theissling responsum latine expressum.

ADMODUM REVERENDE PATER PRAEPOSITE GENERALIS:

Societas Iesu, cui Paternitas Tua dignissime praeest, primas tenere voluit in participandis permagnis honoribus, quibus anno superiore Ordo Dominicanus centenarium diem festum, a canonice confirmata religiosa familia septimo recurrentem, commemoravit; ipseque adhuc intimo ac suavissimo afficior animi motu, quod S. Ignatii filii laudi duxerint filiis S. Dominici tam fausta occasione singularia existimationis amorisque praebere.

Nam ex iis quae nonnullae Ordinis nostri Provinciae ad me scripserunt, summa voluptate percipio centenariis hisce nostris laetitibus Patres e Societate non parum decoris ac gloriae attulisse, non solum gratias una nobiscum Deo agentes, verum etiam voce scriptisque clarius divulgantes, quam bene Ordo Praedicatorum septem per saecula de Ecclesia et re publica meruisset. Inter lucubrationes de quibus huc usque certior factus sum, eam praetermittere non possum, sane absolutissimam, quae inscribitur: « Il sacro Ordine Domenicano nel suo settimo Centenario (1216-1916) », a *Civitate Catholica* in primo fasci-

culo mensis decembris editam: in qua auctor haud melius coniungere poterat accuratam historiam cum ea benevolentia erga Ordinem, quae illi afflavit verba.

Omnium tamen gravissima et acceptissima amoris significatio ea fuit, quam Paternitas Tua admodum Reverenda dedit, litteris ad me die 9 proximi mensis decembris nomine totius Societatis benignissime exaratis: quippe quibus Paternitas Tua non satis habuerit promerita Ordinis Dominicani agnoscere atque extollere, verum etiam vincula memoraverit quibus Loiolidae ab orta primum Societate ad hanc usque aetatem familiae Gusmanidum obstricti sunt. In studiorum palaestra et in propugnanda dilatandaque fide cura eadem utrosque semper sollicitavit. Quod si illi e praescripto conditoris S. Thoma utuntur magistro perpetuo, istis vicissim Aquinatis doctrina, ut palam constat, splendidissimum est ornamentum atque haereditas longe pretiosissima. Cum itaque utrique, ipso duce, ad eundem finem lucrandi animas Christo contendant, nemo mirabitur, si spectatae caritatis specimen, saeculorum decursu, mundo praebuerunt, certantes inter se mutuis bonae opinionis indiciiis, laudis testimoniis, piaae hospitalitatis officiis, omnibus denique sinceræ benevolentiae documentis.

Haec nobis sane carissima vincula ne mors quidem dirumpit; quae immo videtur ea magnopere confirmare tum cum Fratres Praedicatores, iusta funebria Praepositis Generalibus Societatis persolventes, iis supremum amoris officium praestant. Cuius rei gratia Paternitas Tua Admodum Reverenda nihil dulcius in memoriam reducere poterat Reverendissimo P. Hyacintho M. Cormier, proximo decessore meo, cuius exempla honoris ac propensae voluntatis erga Societatem ego et germanus quivis S. Dominici filius fideliter studioseque imitabimur.

At in epistola tua quoddam caritatis pignus inveni, quo mihi vel maxime gratificaris, septingenta nimirum Sacra, quae Paternitas Tua Admodum Reverenda per filios suos dicenda curavit, ut Deo non solum agerentur gratiae pro donis, iam a condito Ordine ad haec usque tempora nostrae familiae datis, verum etiam supplicaretur, ut in posterum nova munera profunderet. Hac summa benevolentia commotus animoque confusus, totus equidem obstupesco, ita ut idonea verò mihi non suppetant, quibus gratum animum meum significem; sed Deum precor, ut

ipse velit Paternitatem Tuam liberalissime remunerari. Interea me iuvat spondere, Ordinem Dominicanum nullo non tempore servaturum esse memoriam demonstrati studii ac benevolentiae et nunquam omissurum, ut gratus vicem rependat, Deum orare ut Societatem Iesu magis ac magis sospitet adiuvetque, qua multiplicatis eius filiis, qua fortunandis eius operibus ad suam maiorem gloriam.

Haec animo fovens, ipse Paternitati Tuae obsequentissimum me profiteor atque addictissimum

Romae, 23 ianuarii 1917

FR. LUDOVICUM THEISSLING
Magistrum Generalem FF. Praedicatorum.

R.mo Patri Wlodimiro Ledóchowski
Praep. Gen. Soc. Iesu.

*Epistola officiosa A. R. Patris Nostri ad Reverendissimum
P. Thomam a S. Aloisio Viñas, Praepositum Generalem
Clericorum Regularium Scholarum Piarum, anno trecentesimo ab Ordine condito.*

MOLTO REVERENDO IN CTO. PADRE:
P. Xti.

Gli anniversari che la memoria ravvivano dei fausti eventi onde meritamente si allietta una religiosa Famiglia invitano a partecipare al suo gaudio tutte le altre con essa congiunte pei forti vincoli della dolce carità di Cristo. E ciò tanto più, quando alla comunanza del fine, cui indistintamente tendono gli alunni d'ogni Ordine religioso, quella ancora viene ad aggiungersi dei mezzi dai santi Fondatori adottati per promuoverli nello studio della perfezione e renderli strumenti di salute all'anime.

Per questi motivi la ricorrenza del Terzo Centenario della fondazione delle Scuole Pie, che si apprestano a celebrare devotamente i RR. PP. Scolopi, non può non riuscire gratissima anche ai membri della nostra Compagnia, i cui sensi mi piace di far conoscere ed offerire alla Paternità Vostra Molto Reverenda, degno capo dell'Ordine.

Chi infatti abbia a cuore gl'interessi della divina gloria non può non sentire la più viva letizia nel riandare quel cumulo

di mirabili effetti, la Dio mercè, provenuti alla santa Chiesa, al civile consorzio, alle buone lettere dal saggio consiglio dell'eroico Giuseppe Calasanzio, con altri grandi santi donato dalla cattolica Spagna all'eterna città, perchè sotto gli occhi del Vicario di Cristo e lui benedicente, vi schiudesse una palestra nobilissima per l'istruzione e l'educazione cristiana dell'adolescenza.

Certo, allorquando il Pontefice Paolo V, sollecito padre e patrono delle nuove Scuole, pochi mesi innanzi di chiamarle a vita con apostolica autorità, mandò congratularsi con la vicina Frascati, già in procinto di ricevere per maestri dei suoi fanciulli gl'insigni uomini che erano il Calasanzio, il Landriani, il Dragonetti, il Fabro, ne sembra che, antivenendo i tempi futuri, venisse pure a rallegrarsi con le altre città di molte e svariate parti del mondo, le quali, nel lungo corso di ben tre secoli, con tanto loro profitto avrebbero affidato le crescenti generazioni ai degni discepoli ed imitatori di quegli impareggiabili servi di Dio. Poichè, come in principio del corrente anno in occasione dell'avventurato anniversario, piacevasi di commemorare alla Paternità Vostra il Santo Padre Benedetto XV, nessuno può disconoscere quanto grande sia riuscito in sì notevole periodo di tempo il numero degli ottimi cittadini e intermerati cristiani formatisi nelle Scuole Pie. Da queste Scuole cioè, le quali sino dai primi inizi seppero addimostrarsi ed essere tirocinio di santità e di ogni genere di varia dottrina per tanti genuini alunni del Calasanzio, riusciti e in addietro e al presente, nonostante il soffio dello spirito paganeggiante del secolo, testimonio vivo e parlante del bene di che è ferace l'istituzione della tenera età fondata sopra la pietra tetragona del timore di Dio, principio di verace sapienza.

Troppo dunque conviene che, unitamente con quanti zelano per gli interessi della gloria divina e della patria terrena, i figli di S. Ignazio, chiamati pur essi a lavorare nel vastissimo e tanto dagli empì contrastato campo dell'educazione, si rallegrino di cuore con i benemeriti Padri delle Scuole Pie. E il modo di congratularsi più appropriato e, se non m'inganno, più loro gradito, sarà quello di unirsi con V. P. Rev.^{ma} e con tutti i Suoi benedicendo con tutto l'animo il Signore pei grandi favori, onde si degnò arricchire codesto sacro Ordine in trecento

anni di vita santamente operosa. Con le azioni di grazie al munifico Padre celeste, autore d'ogni dono divino ed umano, facciamo anche ai nostri Confratelli fervidi voti d'indefettibile perennità nell'arduo ministero dell'insegnamento e formazione della gioventù, oggi più che mai in estremo bisognosa del nutrimento di sana dottrina e di essere tenuta lungi dalle avvelenate sorgenti dell'errore e della scostumatezza. E poichè gli augurii, anche più sinceri, poco valgono a procurarci il bene desiderato se Dio misericordioso non si fa ad avverarli con la sua paterna bontà, voglia Ella gradire, Molto Reverendo Padre, che ad impetrare appunto il compimento di questi nostri comuni voti si offrano da me a Sua Divina Maestà trecento sante Messe.

Possa questa umile nostra offerta tornare accetta al Signore in propiziazione dei divini carismi cordialmente invocati sopra le Scuole Pie, e Vostra Paternità con i suoi degnisi di accettarla siccome segno veritiero della schiettezza delle nostre congratulazioni e della carità fraterna che insieme stringe i figli di Sant'Ignazio con quelli dell'inclito San Giuseppe Calasanzio.

Iterandole i sensi del più riverente ossequio sono lieto di professarmi

Di V. P. Molto Reverenda

Zizers nei Grigioni, 24 agosto 1917

Dev.^{mo} Servo in Cto.

WŁODIMIRO LEDÓCHOWSKI

Prep. Gen. d. C. d. G.

Al Molto Rev.^{do} Padre

Il P. Tommaso da S. Luigi Viñas

Preposito Generale dei Chierici Regolari
delle Scuole Pie.

Roma.

Epistola A. R. Patris nostri ad Rev.^{um} Patrem Viñas latine reddita.

REVERENDISSIME IN XTO. PATER:

P. Xti.

Anniversarii dies, qui faustorum eventuum memoriam redintegrant, de quibus aliqua e religiosis Familiis merito laetatur, ceteras invitant quae cum ipsa firmis suavis caritatis vinculis

in Christo coniunguntur, ut gaudii participes esse velint. Idque praesertim accidit, cum communia sunt non solum finis, ad quem omnes aequae cuiuslibet Ordinis alumni tendunt, verum etiam ea quae sancti conditores proprio instinctu praescripserunt, ut illos ad studium sui perficiendi proveherent atque instrumenta efficerent salutis aliorum.

Quamobrem centenaria commemoratio, a conditis Scholis Piiis tertia, ad quam sancte recolendam RR. PP. Scolopii sese comparant, non potest filiis Societatis nostrae non esse gratissima, cuius sensa me Tibi patefacere iuvat, qui Ordini dignissime praees.

Quicumque sane curae habet divinam gloriam, is non potest non iucundissima affici laetitia quoties considerat beneficiorum cumulum, quae, Deo iuvante, sanctae Ecclesiae, civili societati, humanioribus litteris obvenerunt ex sapienti sollicitudine fortissimi herois, Iosephi Calasantii, cum aliis sanctissimis viris Romanam a catholica Hispania missi, ut ibi, Christi Vicario inspectante ac benedicente, nobilissimam palaestram institueret ad iuventutem litteris et christianis moribus informandam.

Enimvero, cum Summus Pontifex Paulus V, sollertissimus recentium Scholarum pater ac patronus, paucos ante menses quam apostolica auctoritate eas vita donaret, vicino Tusculo gratulatum misit, quod insignes illos viros, Calasantium, Landrianum, Dragonetum, Fabrum, patriae iuventutis magistros iam admittere decrevisset, visus tum est antevertere tempora et gratulari iis quoque urbibus quae multis in locis ubique terrarum, nec brevi iam trium saeculorum spatio, crescentem sobolem praestantissimis asseclis et imitatoribus eorum illustrium Dei cultorum utilissime commissurae essent. Nam, ut incunte hoc anno, per occasionem fausti anniversarii, Summus Pontifex Benedictus XV Paternitati Tuae laetus dicebat, nemo ignorat quam multi tam longo temporis cursu fuerint cives optimi filiique Ecclesiae integerrimi, quos Scholae Piae erudierunt. Scholas Pias dixi, quae iam a primordiis sese praeberunt ac praestiterunt veluti sanctimoniae atque omnis doctrinae tirocinium, illis apertum Calasantii veris alumni qui, spreto saeculi ingenio ethnicorum halitus afflantis, re et opere testantur nunc quoque, ut praeteritis temporibus, quam ferax recti bonique sit puerorum institutio ubi firmissimo divini timoris fundamento, unde elicitur vera sapientia, fulcitur.

Cum igitur S. Ignatii filii in amplissimo iuvenilis educationis campo elaborent, de quo tam acriter impii nobiscum contendunt, eos maxime decet una cum ceteris qui Dei gloriam patriaeque commoda curant, Patribus Scholarum Piarum optime meritis libenti animo gratulari. Id autem nec aptius nec, ut reor, iucundius fieri poterit, quam si nos Paternitati Tuae suisque omnibus coniungamus gratias acturi pro beneficiis, quibus Deus istius Ordinis vitam, trecentos per annos actuose sancteque ductam, cumulare voluit. Praeter has gratias Deo habendas, munificentissimo bonorum omnium auctori, illud fratribus nostris vehementer exoptamus, ut ipsi certa perpetuitate imperantur in ardua docendae regendaeque adolescentiae ratione, praecipue cum huic aetati, ut nunc habet, maxime necesse sit nutriri sana doctrina atque a venenatis fontibus erroris ac turpitudinis arceri. Sed quandoquidem vota vel sincerissima nequeunt quod desideratur afferre, nisi ea clementissimus Deus pro paterna sua bonitate rata habeat, ideo ad haec communiter optata impetranda ego Divinae Maiestati sacra trecenta offeram. Utinam haec Deo grata ita sint, ut divina munera ferventer expetita Scholis Piis reapse tribuat! Ea autem Paternitas Tua habere velit pro pignore quodam animi nostri vere gratulabundi amorisque fraterni, quo S. Ignatii atque incliti S. Iosephi Calasactii filii inter se consociantur.

Iterum iterumque me obsequentissimum et addictissimum profiteor

Paternitatis Tuae Reverendissimae

Zizers Grisonum, die sacro Deiparae in caelum receptae 1917

Servum in Christo

WŁODIMIRUM LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

R.^{mi} Patris Thomae Viñas, Praepositi Generalis CC. RR. Scholarum Piarum responsum ad litteras A. R. Patris Nostrì.

PRAEPOSITURA GENERALIS

CC. RR. PAUPERUM MATRIS DEI SCHOLARUM PIARUM

Roma, via Toscana, 12.

P. Xti.

PADRE REVERENDISSIMO:

La lettera che la P. V. con squisito pensiero volle indirizzare alle Scuole Pie, per associarsi alle feste trecentenarie della loro istituzione, fu per me una delle maggiori gioie di quei giorni solenni, ed è stata appresa con viva riconoscenza da quanti dei miei confratelli ne hanno avuta cognizione.

Detta lettera, del 24 agosto, è del giorno stesso nel quale, in una indimenticabile udienza concessa ai figli del Calasanzio dal Sommo Pontefice Benedetto XV, Questi degnavasi esprimere loro ancora una volta la sua augusta compiacenza per la centenaria festività, la sua soddisfazione per il frutto apportato in tre secoli di vita dall'albero calasanziano nella vigna del Signore, e i fervidi Suoi voti per il suo sempre maggiore incremento. La P. V. Rev.^{ma}, pertanto, si è incontrata nel medesimo giorno col supremo Pastore della cristianità, sia nel pensiero, sia anche nella sua espressione; il che riuscirà certo grato anche a Lei, come riuscì gratissimo a noi, qual tratto amorevole della Divina Provvidenza a nostro conforto nelle presenti angustie.

Che dirle poi, Padre Rev.^{mo}, della pia, delicata, esibizione, di far celebrare ed offrire per la nostra opera scolopica 300 Messe? È un pensiero così affettuoso, così fraterno, così cristiano, che io ed i miei confratelli ne siamo rimasti altamente commossi ed edificati. Sì, proprio così si addimostra la fratellanza degli animi, la concordia degli intenti, il desiderio del vero bene, e la P. V. non poteva trovare modo migliore, nè più efficace, per confermare la sua sincera affezione verso di noi.

Accetti il Signore le sue preghiere, benedicendo le nostre fatiche per la cristiana educazione della gioventù. E ne dia alla P. V. ed ai suoi confratelli ignaziani il dovuto merito, facendo

ricadere copiose anche su loro quelle benedizioni e quelle grazie che amorevolmente implorano su noi. Oh, così possano sempre spiritualmente uniti procedere nel servizio di Dio, per la gloria del comun Padre, tutti gli Ordini e Istituti militanti e insegnanti! Gradisca la P. V. Rev.^{ma} queste semplici, schiette, espressioni della nostra riconoscenza, e voglia credere al particolare ossequio e rispetto che Le professa il

Roma 7 settembre 1917

Suo dev.^{mo} in Cristo

P. TOMMASO VINAS da S. Luigi

Preposito Generale delle Scuole Pie.

Al Rev.^{mo} Padre Wlodimiro Ledóchowski

Preposito Generale della Compagnia di Gesù.

*Responsum R.^{mi} Praepositi Generalis CC. RR. Scholarum
Piarum latine redditum.*

ADMODUM REVERENDE PATER:

Quam Paternitas Tua epistolam suavissima quadam benevolentia ad Scholas Pias dare voluit, ut centenarium festum ab illis conditis tertio rediens nobiscum quadantenus concelebraret, ea mihi fuit una e praecipuis laetitiis, quibus per hos faustissimos dies perfusus sum, et gratissima quoque accidit iis omnibus e meo sodalitis, qui cognitam eam habuerunt.

Litteris ille dies 24 mensis augusti adscriptus erat, quo die Summus Pontifex Benedictus XV Calasancii filiis, ad praecellarum colloquium, quod de memoria nunquam excidet, admissis, iterum singularem suam in centenaria festivitate delectationem testari voluit, suum ipsis gaudium significavit ob fructus in vinea Domini ex arbore calasanciana per tria saecula perceptos, bene huic arbori ominatus est ut magis ac magis augeretur. In eundem itaque diem Paternitas Tua et Summus christifidelium Pastor simul convenerunt, ut eadem gratulantium sensa et foverent et expromerent; quod profecto Paternitati Tuae gratum erit, non secus ac nobis fuit, qui in ea consensione curam Divinae Providentiae, animum nostrum hisce in angustiis ita erigentis, plane admirati sumus.

Quid autem dicam de tenerrima illa iuxta ac pia trecentūm Sacrorum pollicitatione, quae pro opere Scholopico Paternitas Tua obtulit? Haec cogitatio nobis visa est tam plena amoris, tam fraterna, tam christiana, ut ego et fratres mei mecum summa animi commotione et sacra quadam admiratione affecti fuimus. Ita quippe, ita animorum germanitatem, finium conspirationem, verae utilitatis desiderium ostendimus; atque adeo Paternitas Tua nihil aptius ad sinceram erga nos benevolentiam comprobendam invenire poterat.

Deus has preces exaudiat; hisce motus, ipse laboribus nostris pro iuventute christiana instituenda benedicat; Paternitati Tuae autem filiisque S. Ignatii eandem donorum ac munerum copiam pro meritis dilargiatur, quam nobis amanter adprecamini. O utinam hac ratione inter se coniuncti omnes Ordines atque Instituta, quae Christi militiae puerisque edocendis sese dedunt, Dei obsequio et communis Patris gloriae felici progressu una simul deserviant!

Velit Paternitas Tua Admodum Reverenda hanc grati animi ingenuam significationem libenter excipere nec non singularem observantiam qua me profiteor

Romae, 7 septembris 1917

Addictissimum in Christo
P. THOMAM VIÑAS a S. Aloisio
Praep. Gen. Scholarum Piarum.

23.

31 decembris 1917.

*Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu
ineunte anno 1918.*

A. R. P. N.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

PRAEPOSITUS GENERALIS

A die XI februarii MCMXV.

(Interim: Zizers, Grisons, SUISSE).

Via S. Nicola da Tolentino, 8 — ROMA.

- P. Franciscus de Paula Nalbone, *Assist. Ital., Sup. Romae,*
Praef. val., Exhort. dom. (Roma) Prov. Sic. '
- P. Rudolphus van Oppenraaij, *Assist. Germ., Praef. val.,*
Conf. dom. Prov. Neerl.
- P. Eduardus Fine, *Assist. Gall., Admon., Praef. spir.,*
Conf. dom. Prov. Lugd.
- P. Iosephus Barrachina, *Assist. Hisp., Exhort. dom.,*
Conf. dom. Prov. Arag.
- P. Hermannus Walmesley, *Assist. Angl., Conf. dom.* » Angl.
- P. Thomas Gannon, *Assist. Amer., Conf. dom.* » Mar.
- P. Petrus Tacchi Venturi, *Secr. Soc., Script., Revis. gen.*
libr. (Roma) Prov. Rom.
- P. Alfredus Maertens, *Proc. Gen., Praef. spir., Conf.*
dom. (Roma) Prov. Belg.
- P. Balthasar Wilhelm, *Min., Proc., Praef. sac. dom.* » Germ.
- P. Beccari Camillus, *Postulat. gen. causar. NN. Ven. et*
Beat., (Roma, in Univ. Greg.) Prov. Rom.
- P. Cassiani Ingoni Iulianus, *Subst. Secr., Catech. FF.*
Coad., Expl. med. FF. Coad. per vic. Prov. Ven.
- P. Gerste Achilles, *V. Secr. Soc., Revis. gen. libr., Praef.*
lect. ad mens. Prov. Belg.
- P. Kleiser Alphonsus, *Subst. Secr.* » Germ.
- P. Mac Mahon Gulielmus, *Subst. Secr.* » Angl.

- P. Quintana Fidelis, *Subst. Secr., Praef. bibl., Expl. med.*
FF. Coad. per vic. Prov. Cast.
 P. Waters Leopoldus, *Adiut. Secr. Soc.* (Exaten bij Baexem, Holland, L.) Prov. Neerl.

COADIUTORES.

- Baguñá Narcissus, *Aman., Cust. vest. et lint., Ad dom., Soc. exeunt.* Prov. Arag.
 Banquells Ignatius, *Soc. 1 A. R. P. N. Gen., Aman., Aedit., Visit. noct., Ad dom.* Prov. Arag.
 Beckmann Godefridus, *Soc. 2 Adiut. Secr. Soc.* (Exaten) Prov. Germ.
 Del Vecchio Vincentius, *Aman., Ianit., Infirm., Excit., Tons., Ad dom., Soc. exeunt.* Prov. Rom.
 Grau Theodorus, *Aman., Praef. tricl., Visit. med. et exam., Ad dom., Soc. exeunt.* Prov. Arag.
 Herrero Aemilius, *Soc. 2 A. R. P. N. Gen., Aman., Ad dom.* Prov. Cast.
 Iannarelli Philippus, *Sart., Cust. vest. et lint., Tons., Visit. mat., Ad dom., Soc. exeunt.* (Roma) Prov. Rom.
 Lo Jacono Iosephus, *Empt., Coq., Disp., Cell., Excit.* (Roma) Prov. Sic.
 Oteiza Esdras, *Praef. tricl., Comp. mss. et libr., Ad dom., Soc. exeunt.* (Roma) Prov. Cast.
 Prieto Iosephus, *Soc. Proc. Gen., Ad. dom.* (Roma) » Cast.
 Przewlekly Franciscus, *Coq., Disp., Cell.* » Gal.
 Visser Franciscus Xaverius, *Aman., Ianit., Infirm., Ad dom., Soc. exeunt.* (Roma) Prov. Neerl.
 Weidinger Ioan. Bapt., *Aman., Aedit., Ad dom., Soc. exeunt.* (Roma) Prov. Ven.
 Wenzel Iosephus, *Soc. 1 Adiut. Secr. Soc.* (Exaten) » Austr.

PARS TERTIA
C H R O N I C A

PARS TERTIA

CHRONICA

I. — EPHEMERIDES

ANNO 1917 (1).

1 ian. — Superior Missionis Kwangensis refert lethargicum morbum in aliis Missionis plagis adhuc grassari, in aliis paulatim recedere; ad eum depellendum Nostros quidquid artis et caritatis habent conferre, pluribus aegrotorum millibus operam navantes, adeo ut ipsorum industria et labor a Belgicis rei publicae administris et permagni fiant et omui ope provehantur. Addit praeterea Missionem Sanda, quae propter exiguum indigenarum fervorem, aliquandiu intermissa fuerat, animis plane mutatis, restitui potuisse.

— In Missione Zambesiana Meridionali 1200 indigenae anno proximo superiore, reiectis tenebris vanarum superstitionum, christianis se sacris addixerunt. Ad hunc religionis triumphum Fratrum Coadiutorum opera plurimum contulit.

4 ian. — In Collegio Florianopolitano Brasiliae Meridionalis bonus alumnorum spiritus ope florentium Congregationum singulariter crescit ac fervet: magna autem inter cives auctoritate pollet congregatio virorum.

Quidam etiam Pater scholas pauperum, quorum quingentos recepit, multa omnium admiratione moderatur.

8 ian. — Commentarium hebdomadale inscriptum « SS. Cor Iesu », uno abhinc anno hungarice in lucem dari coeptum, iam in sexaginta exemplarium millia editur, fructusque uberrimos

(1) Retenta est hoc etiam anno norma dudum statuta inserendi in *Chronicis* ea solum scitu digniora, quae sive ad Curiam allata sive ab hac in Provincias missa sunt. (Cf. *Acta Romana*, a. 1913, p. 49 sqq.).

affert. Sub anni finem idem folium et germanice et slavice edi incepit.

— In Collegio-Seminario Melipullano (Puerto Montt) Missionis Argentino-Chilensis ex sententia R.^{mi} Episcopi consuetudo libentissime introducitur excipiendi domum nostram Parochos aliosque Sacerdotes, qui ibi Exercitia S. Ignatii, Patribus nostris moderatoribus, obeunt.

9 ian. — In Anglia Sacerdotes complures, « Unioni Apostolicae » adscripti, singulis mensibus in aedes nostras se recipiunt, piis exercitationibus operam communiter daturi; qui conventus et plurimi aestimantur et praeclaras afferunt utilitates.

— P. Rector Collegii Mount St. Mary's (Chesterfield), Provinciae Angliae, scribit egregium virum, urbis Londini praefectum (Lord Mayor), apud nos pernoctasse, ibique superiorem diem festum Immaculae Conceptionis cum Episcopo Nortoniensi (Northampton) egisse. Praefectus orationem ad alumnos habuit.

11 ian. — Neapoli instituitur a Nostris publica academia apologetica de Religione, praesertim pro auditoribus Universitatis.

— Viginti octo Episcopi Americae latinae, litteris datis ad Patres Missionis Novi Mexici, Provinciae Neapolitanae, libellum periodicum « Revista Católica » ab illis editum magnopere commendant, quippe qui fidem strenue propugnet contra obtrectatores novisque rebus studentes, qui eas regiones suis erroribus inficere contendunt.

12 ian. — Foedus Missae quotidianae in Dublinensi (Dublin) templo nostro Sancti Francisci Xaverii institutum (vide *Acta Rom.* 1916, p. 242) 5000 sociorum habet. Porro, ut ait Romanus Pontifex litteris apostolicis d. 26 iunii huius anni datis, « Quod iam in Hibernia insula conditum recens a Nobis caelestibus Ecclesiae thesauris locupletatum fuit », illud in Archidioecesi Neo Eboracensem introductum est.

15 ian. — In Marianopolitano Collegio S. Mariae (Montreal) Provinciae Canadensis, praelectiones apologeticas, anno 1916 publice haberi coeptas, praecipuorum civium flos magno adhuc concursu et plausu frequentat. — Eiusdem Collegii scholae, exeunte anno, a 550 discipulis celebrantur, iisque bene moratis ac diligentibus. Pristini vero alumni quotannis in aedibus nostris congregantur: unde maximas capiunt utilitates.

18 ian. — Litteris datis (vide supra, p. 363, sqq.) incitantur Patres Provinciales Assistentiae Americae ut in Collegiis nostris opus Oboli S. Petri promovendum curent et dilatandum. Etsi enim modica tantum pecunia a singulis discipulis confertur, non contemnendum inde subsidium Summo Pontifici accrescet. Praeterea, dum Sanctae Sedi cum proprii commodi iactura opitulantur, eam pluris ac pluris aestimare, suique ipsorum immemores, communi Ecclesiae utilitati generosius servire discent et consuescent. — Cura stipem illam colligendi demandari posset Sectioni cuidam Sodalitatis Marianae.

21 ian. — In Portu Corunensi (La Coruña, in Hispania) navim hodie conscendit R. P. Provinciae Castellanae Praepositus, Henricus Carvajal, in insulam Cubam navigaturus, ut ibi domus nostras visitet. Hoc iter a Provincialibus Castellanis solet alternis annis fieri.

23 ian. — R. P. Antonius Pinto, Praepositus Provinciae Lusitanae, Zizerium advenit, de visitata a se Missione Brasiliae Septentrionalis cum A. R. Patre Nostro coram acturus. Hic magna animi laetitia ex eo accepit, quantopere Missio progrediretur.

24 ian. — Scholae Trichinopolitani Collegii et Universitatis, in Missione Madurensi Provinciae Tolosanae, dicuntur numero et merito discipulorum florere. Adsunt fere 2500: hos inter 650 catholici. Praelectiones Universitatis frequentant amplius mille. In publicis doctrinae periculis alumni plerumque bene se probaverunt: immo primus ex tota Praesidentia Madras in disciplinis historicis fuit iuvenis quidam noster; alii duo primas tulerunt in examinibus ad baccalaureatum et ad gradum « intermediatum ».

— Nuntius SS. Cordis Iesu qui anglice editur in Provincia Marylandiae-Neo Eboracensi, habet nunc 350000 subnotatorum, cum superiore mense decembri accesserint emptorum 100000; ac merito confiditur numerum brevi etiam valde auctum iri. Mirum autem quantum opus illud, Deo bene opitulante, ad animarum commoda proficit.

31 ian. — Sanctis (Santos), in urbe Brasiliae maritima et copiosa, brevi duodecim annorum cursu duo dumtaxat e Nostris Provinciae Romanae, cultu SS. Cordis Iesu late diffuso, civitatis faciem moremque feliciter immutarunt. Nam cum di-

cerentur quadraginta tantummodo fuisse ii qui paschali sacramento ibidem anno 1905 vescerentur, anno 1916 in solo Societatis templo quadragies millies sacra synaxis christifidelibus distributa est. Cernas nunc ipsum templum nostrum, pulchre renovatum sublimemque SS. Cordis statuam protegens, sacrarium esse et locum quo res omnis catholica in urbe affluit. Adulti, Apostolatui Orationis adscripti, prima quaque feria sexta mensis sacrosancta mysteria percipiunt quadringeni vel quingeni, sequenti autem die dominico per horam Corpus Christi in ara expositum adorant. Adolescentuli vero, qui centeni ter in anno, pueri ac puellae, primum ad sacram mensam apud nos parantur atque accedunt, communionem, quam dicunt reparatricem, ultimo cuiusque mensis dominico die sexcenti frequentant. Praeterea florent Congregationes B. M. Virginis, altera marium commerciis deditorum, altera Filiarum Mariae. Denique Collegium tam RR. PP. Maristarum, ubi quadringenti iuvenes e praecipuis familiis instituuntur, quam Sororum a SS. Corde, ubi centum quinquaginta puellae educantur, templum nostrum celebrant atque ad spiritum iuvandum Patrum opera unice utuntur.

— A mense maio anni prioris, scribit Rector Collegii Sancta-fidensis (Santa Fe) e Missione Argentino-Chilensi, praeter quatuor qui iam exstabant, sex novi catechescos ludi Nostrorum opera in suburbiis instituti sunt. In iis singulis unus e Patribus moderatorem agit; catechistarum autem munus gerunt sodales diversarum Congregationum quibus Nostri praesunt. Fructus spirituales inde metuntur valde uberes, ita ut R.^{mus} Episcopus se nobis gratissimum praebeat.

— Insignes pietatis fructus reddidere sacri secessus clausi, cum primum initi sunt inter christicolas Sinenses Missionis Tcheu-Li Meridiano-Orientalis, Provinciae Campaniae. Anno quidem superiore quindecies eiusmodi pia secessio seu pro viris seu pro matronis, hoc autem labente vicies in totidem locis diversis habita est. Tres continenter dies, quibus non rumpitur silentium, ea peragitur, maximo omnium gaudio atque emolumento non mediocri. In ea strenui praestantesque christifideles informantur, qui studio etiam imbuuntur adducendi ethnicos a falsorum numinum veneratione ad veri Dei cultum. Huius primum specimen ediderunt per superiores ferias natalicias nonnulli qui suis impensis centum e primoribus ethnicis ad

sollemne colloquium invitarunt, ubi de Deo animique immortalitate dissertum est. At ne hi fructus aliquando deficiant, adoratio nocturna instituta est, quam christianae communitates singulis mensibus per vices obeunt.

Eodem mense. — A Canadensi moderatore Nuntii SS. Cordis Iesu accipimus numerum emptorum libelli anno superiore quinque millibus crevisse: ex cuius lectione plurimum emolumenti, in collegiis praesertim et scholis, consequitur.

2 feb. — Cum alias saepe, tum litteris hodie ad Praepositum cuiusdam Provinciae datis, etiam atque etiam excitantur Nostri ut familias SS. Cordi Iesu consecrandas summo studio curent. Praeterquam enim quod opus illud Christi Domini Vicario vehementer probatur, et salutem animarum mirifice adiuvat, a nobis potiori iure promoveri debet, cum Societatis in primis sit cultum Divini Cordis totis viribus fovere ac propagare. Illud autem facillime et efficacissime per Apostolatum Orationis praestatur; a quo videlicet religiosus Consecrationis huiusmodi usus originem duxit. Inde enim ab anno 1882, suadente et rogante pio quodam Scholastico, Moderator generalis Apostolatus operam dedit ut christianae familiae se totas Cordi Iesu in obsequium dicarent. Eius porro consiliis optatisque ita Deus aspiravit ut anno 1889 iam amplius vices centena millia (2000000) domorum rite consecrata numerarentur. Res itaque tam feliciter coeptas contendant Nostri omnes quam maxime possunt amplificare et fines regni Sacratissimi Cordis latius latiusque protendere.

— R. P. Gulielmus Power, Provinciae Neo Aurelianensis, nominatur Provinciae Canadensis Visitator.

6 feb. — In Collegio Saguensi (Sagua la Grande, Cuba), Provinciae Castellanae, strenue et laudabiliter elaborant quidam e Nostris ut viros excolant ope sodalitatum pro ipsis instituendarum, quippe quae in ea regione momenti sint omnino singularis. Dominae autem Conferentiae S. Vincentii a Paulo addictae operam navant utilissimam, hinc quidem aegrotis graviter decumbentibus, ut sacramenta rite suscipiant, inde vero pueris iuvenibusque, ut baptismate abluantur: horum brevi triginta tres salutis fonte lustrati sunt.

11 feb. — A PP. Lusitanis Residentiae Paraënsis (Parà, in Brasilia Septentrionali) feliciter initium fit.

14 feb. — Londini in Anglia tam Nostri quam Patres Ordinis

Praedicatorum unum alterumve diem singulis hebdomadis pueros e diversis elementorum scholis turmatim collectos habent, ut eos spiritualibus exercitiis informet et muniant.

15 feb. — Hodie Ituae, in Missione Romana Brasiliae Centralis, instaurata est Schola Apostolica auctis instructisque aedibus, ubi decem bonae spei iuvenes curriculum felici omine ingressi sunt.

23 feb. — Ab hoc die ad kalendas martias versatus est Zizerii R. P. Raimundus Lloberola, Praepositus Provinciae Aragoniae, consilia cum Patre Nostro collaturus.

1 mart. — In urbe Las Palmas, quae insulis Canariis caput est, a Patribus Provinciae Toletanae, captis e Sancto Ioseph laetissimis auspiciis, hodie Residentiae initia posita sunt. Hanc R.^{mus} Episcopus et complures cives ex ordine patricio enixe petierant. Data nobis est antiqua ecclesia Societatis.

19 mart. — In urbe Recife ditionis Pernambucensis (Pernambuco, in Brasilia Septentrionali) scholae novi Collegii, a primo e Nostris qui ad Brasiliam appulit « Nobrega » appellati, a PP. Lusitanis inchoatae sunt. Emerat ad id R.^{mus} Archiepiscopus Olandensis aedes plane nobiles, quas socii ingressi sunt tanta cleri et bonorum omnium gratulatione ac benevolentia, ut adversarii ne mussitare quidem ausi sint, etsi dictitaverant se palam refragaturos esse.

20 mart. — Potestas fit extruendae domus Exercitiorum prope Collegium Chamartinense (Chamartin) Provinciae Toletanae. Pecuniam ad opus perficiendum collegerant Sodales Congregationis excubiarum SS. Cordis Iesu in Domo Professa Matritensi constitutae.

22 mart. — In publico Consistorio hodie a Romano Pontifice habito promoti sunt ad sedem episcopalem Trincomaliensem in Ceylan R. P. Vedastus Robichez, e Provincia Campaniae; ad sedem titolarem Amnaëderensem R. P. Iosephus Raphaël Crimont, primus Vicarius Apostolicus Alaskensis, e Provincia Californiae. Hic summo sacerdotio inauguratus fuit die 25 iulii in urbe Seattle, adstantibus honoris causa, praeter tria fere civium millia, sacerdotibus permultis et episcopis vicinarum dioecesium tam Canadae quam Foederatorum Statuum omnibus: quorum aliqui illa usi sunt opportunitate ut palam novum praesulem meritis extollerent laudibus. — Pariter cum R.^{mus} D. Robichez

consecraretur episcopus, die 8 iulii in civitate Batticaloa, belle significarunt Trincomalienses quanti facerent labores quos Missionarii nostri e Provincia Campaniae in communem utilitatem exantlant. Ad illa sollemnia cohonestanda convenerunt magistratus omnes, cives plurimi, nec catholici tantum, verum etiam protestantes atque ethnici; multi praeterea ex diversis insulae partibus.

28 mart. — Dum devotio novendialis, quae dicitur a gratia, (a die 4 ad 12 martii) quotidie peragebatur, dena millia hominum ad ecclesiam Collegii Baltimorensis Provinciae Marylandiae confluebant, quibus novies concio brevis habita est, cum toties ecclesia fidelibus compleretur.

3 apr. — Panormi, in Provincia Sicula, a liberalissimo cive sat magna pecuniae vis ad condendum Collegium erogata est. Spe etiam facta inveniendi novos largitores, datur facultas providendi ea quibus opus est.

7 apr. — Sacri opificum secessus in Italia, licet belli causa multo rarius possint haberi, tamen praecipuo Dei hominumque favore gaudere pergunt. Nam artifices, olim ignatiana ascensi exculi, qui stipendia militaria faciunt, integros mores et insignem pietatem servant, ut ex eorum ad Patres nostros pulcherrimis litteris elucet. Benefactorum autem liberalitate percommodae aedes ad illos excipiendos Augustae Taurinorum, iam anno 1914 inceptae, nunc absolutae sunt; aliae ad eundem finem simul cum certa pecuniae vi donantur in Provincia Veneta; Romae denique trecenti opifices Summo Pontifici gratulanti et benedicienti a sacrorum secessuum moderatore oblati sunt.

8 apr. — Glascuae (Glasgow, Scotia) nova domus Exercitiorum pro laicis, cura Patrum Anglorum, optimos progressus facit, adeo ut uno semestri 500 viri Exercitiis spiritualibus rite instructi fuerint. In ea etiam urbe sedulo a Nostris pietate ac bonis moribus studiosa publicae Universitatis iuventus excolitur.

15 apr. — Collegium S. Iacobi de Cuba Provinciae Castellanae in publica insulae perturbatione nihil omnino detrimenti, singulari Dei favente bonitate, accepit. Etsi nuper conditum, iam nomen sibi fecit et maxima in laude est. Clerus saecularis, praeunte R.^{mo} Archiepiscopo, qui eximiae in nos est benevolentiae, Exercitia spiritualia in aedibus nostris quotannis obire instituit.

20 apr. — Romae ad SS. Nominis Iesu, quod est maximum Societatis templum, noster per omnes quadragesimae dies concionator fructum prorsus admirandum percepit: argumenta omnino evangelica, civium concursus celeberrimus, piaculares confessiones pene innumerae fuere, ita ut Summus Pontifex, cui hoc genus concionandi sacrum magnopere cordi est, ut paulo post litteris encyclicis exprompsit, concionatorem ad se vocaverit, eique peramanter sit gratulatus.

23 apr. — Missio coloniae Iaponensis, in urbe S. Francisco in California collocatae et nobis a R.^{mo} Archiepiscopo exeunte anno 1913 conceditae, laetas facit progressiones. Ex illa gente adultos viginti hoc anno ad veram fidem convertit Superior Residentiae S. Francisci Xaverii, quacum Missio coniuncta est. Is Iaponibus aegrotis in nosocomio municipali curatis tam sedulo ministravit, ut eorum nemo, praeter unum, obierit, quin fuerit baptizatus. Pater illius adiutor, paucis abhinc annis, cum scholasticus in Collegio Spokaneensi vespertinam quandam scholam Iaponibus haberet, eorum fere viginti Christo adiunxit, inter quos eum qui nunc est Frater Coadiutor et huic Missioni addictus. Alius e Provincia Germaniae sacerdos, in Collegio S. Ignatii dum expectat donec iter in Iaponiam bello impeditum conficere possit, auxilium coloniae gnaviter praebet.

24 apr. — Burgumaneri ac Maiorae in agro Novariensi, (Borgomanero, Maggiora, Prov. di Novara) Patres Taurinenses nullo cum damno disciplinae et studiorum proximi Collegii Gaudianensis (Gozzano), cui addicti sunt, operam clero saeculari belli causa imminuto fructuosissimam navant, praesertim in excolenda iuventute Exercitiis spiritualibus, Missa quovis die dominico in Oratorio puerorum stabilita, catechesibus, promota Congregationum B. Mariae V. institutione, Foedere eucharistico. Burgumaneri quovis festo die curiale templum amplius mille adolescentibus impletur. Quare Episcopus et Curiones laetissimi epistolas ad Superiores dederunt, quibus gratias agunt maximas.

25 apr. — R. P. Iosephus Marini Praepositus Provinciae Venetae renuntiatur.

— Congregatio Bonae Mortis, die 19 martii 1916 inchoata in ecclesia SS. Cordis urbis Shanghai (Missionis Sinensis), tercentos iam collegit sodales: quod, litteris piissimis hoc die ad

Patrem Nostrum datis, testantur Mathias Lee ceterique Congregationis officiales.

Eodem mense. — E Collegio Maximo Traiectensi ad Mosam Provinciae Neerlandicae, prodit primus fasciculus commentarii (*Directeurentijdschrift der Mariacongregaties*), statis temporibus ab uno e Nostris evulgandi, quo moderatores Sodalitatum B. M. V. utilibus documentis instruantur. Ibidem et alterum folium periodicum in publicum datur sodalibus ipsis docendis atque animandis.

4 maii. — In novo Poloniae Regno patet Societati magnus laboris campus, atque ea est Episcoporum, sacerdotum, fidelium voluntas ut ibi Nostri diversis in locis stabiles sibi sedes ac domicilia collocent. — Interim publice laudantur Patres Provinciae Galicianae quod passim frequentes hominum coetus sacris expeditionibus exercuerint.

9 maii. — Laeta spes est in insula Java, quae est una ex Indiis Orientalibus, Patrum Neerlandicorum curae commissa, late provehendae fidei inter ipsos indigenas, si praesertim scholae pro ipsis constituentur, ut factum est felicissime in urbe Moentilan; sed nova messis unum exspectat adhuc, nempe opariorum copiam, qui linguam perdifficilem calleant.

11 maii. — Annus ducesimus conficitur ex quo S. Franciscus de Hieronymo in caelum migravit; cuius festa hoc ipso die anni superioris incepta Cryptaleis (Grottaglie, in Provincia Neapolitana), quo in oppido ille ortus est, continuata sunt magnifice mense novembri, atque hodie absoluta Neapoli, ubi sacrae eius exuviae iacent. Hic, in nostro templo SS. Nominis Iesu, eximia Patrum cura:

Mense novembri 1916, a die 19 ad 22 Exercitiis S. P. Ignatii populus rite praeparatur.

Eiusdem mensis diebus 23-26, sacrae caerimoniae splendide in quatrimum celebrantur. Christifidelium complura millia quotidie caelesti excipiuntur convivio. Tam episcopi et clerus, sive saecularis sive regularis, ex urbe atque provinciis, quam populi multi Neapoli contermini, certa peregrinandi ratione collecti, ad sepulcrum Patroni confertim veniunt. — Die 23, SS. Iesu Christi Corpus ex edito altaris solio ad sollemnio rem religionem propositum, 8000 hominum per solidam horam adorarunt, psalmes modo recitantium una simul, modo canentium, tanta pietate

ut cives atque advenae summam in admirationem raperentur. Die 26 instructa est supplicantium pompa, quos inter eminebant tres archiepiscopi alique praelati, comitante turba 10000 capitum. Eodem die argenteum anathema, magni cordis figuram referens, quod omnium nomina concludebat qui ad festum promovendum aliquid contulerant, S. Francisco oblatum eiusque arae suspensum est.

Mense maio 1917, a die 8 ad 11, iterum quadriduo supplicatur; communio generalis ultimo die.

Suave denique est et iucundum cernere ut S. Franciscus humiles Cryptaleas, natale sibi solum, summae pietatis muneribus donare pergat cumulatissime. Oppidani anno superiore, in solo templo parvae nostrae Residentiae (trium Patrum), nonagies millies caelesti mensae accubuerunt: 156 familiae, intra menses tres, sese SS. Cordi Iesu eo fructu dicaverunt, ut non pauci viri ac mulieres ad emendatiorem vitam redierint. In Patres autem et in Societatem ingenti feruntur studio, et pro viribus certant Nostros suis eleemosynis sustentare, quibus hi unice victitant.

17 maii. — Collegium Aciregalense (Acireale) Provinciae Siculae, cum in extremum discrimen adductum esset ne, praeter amissas magnam partem aedes a militibus occupatas, studia quoque instaurare hoc anno non posset, evocatis ad delectum militarem omnibus moderatoribus ac praecipuis magistris, tamen contra expectationem, ut scripsit Rector, Patribus restitutis, integrum singulari Dei beneficio servatur, auctis etiam ad 200 alumnis. Ex his 170, anno vertente, publica doctrinae pericula subierunt, et 160 quidem feliciter.

29 maii. — Approbat Pater noster Residentiam B. M. V. Lauretanae in urbe New York, Provinciae Marylandicae-Neo Eboracensis, ad vicinam ecclesiam Nativitatis B. M. V. transferri, quo melius Italiam operam Nostri navare possint. Scilicet annum iam vicesimum sextum zelo vere apostolico laborant Patres illius Domus, ut Italos illuc emigrantes a fidei morumque periculis tutentur iisque omni sacri ministerii genere consulant.

7 iun. — Die sanctissimi Corporis Christi honoribus dicato Summus Pontifex Sacrum fecit et divinam eucharistiam amplius quingentis Collegii nostri ad Thermas alumnis distribuit in Aula Consistorii, prima vice post electum Benedictum XV, in sacel-

lum versa. Actis ob susceptum sacramentum Deo gratiis, totum Collegium ibidem, praesente Pontifice, SS. Cordi Iesu consecratur iis conceptis verbis quibus Pater Generalis Societatem eidem Cordi dedicatam habet, iuvenum tamen conditioni accommodatis. Ea precandi formula Summo Pastori valde placuit.

10 iun. — Haec testatur Vice-Superior Regularis Missionis Mangalorensis (India) Provinciae Venetae, de Stationibus inter paganos Parias, quas duo e Nostris administrant: « Eorum labores hoc anno fructu extraordinario compensantur. Multi neophyti mysteriis fidei addiscendis operam diligenter impendunt. Multi aquis baptismatis caelo regenerati: qui fructus est magis precum quam apostolicarum excursionum. Verum... Missionarii nostri nec operi nec valetudini parcere pergunt, ut omnes Christo lucrifaciant ».

In eadem Missione Societas, ex quo eam regendam suscepit, spatio 38 annorum, in clerum ex indigenis constituendum sedulo incubuit et iam 108 sacerdotes potuit educere. Horum 68 vivunt, Missioni addicti, omnes nostri alumni, duobus exceptis; 40 autem vita functi sunt. In Seminario educantur 98 iuvenes Indi, e quibus 37 ad Mangalorensensem dioecesim pertinent, 12 ad Trichinopolitanam, 5 ad Bombayensem, 15 ad Tertium Ordinem Carmelitarum Discalceatorum, ceteri ad alias dioeceses.

11 iun. — Praesides collegiorum catholicorum in Anglia et Scotia, qui omnes sunt e clero aut saeculari aut regulari, quotannis conveniunt, cum ut educationi alumnorum suorum quam perfectissime fieri possit consulant, tum etiam ut de publicis circa scholas decretis consilia inter se conferant. Hoc anno congressus ille in nostro Collegio Stonyhurst agitur, atque a praesidibus statuitur ut ad doctrinam apologeticam magis magisque promovendam novus cursus et examen « intercollegiale » instituantur.

14 iun. — Zizers advenit R.^{mus} DD. Henricus Doering, e Provincia Germaniae, Episcopus Poonensis in India, aliquot dies hospitalitate Curiae fruiturus, ut se e gravi morbo, paulo ante contracto et vix superato, recrearet.

19 iun. — Nuntiatur Domus Probationis Provinciae Venetae, cum paucos haberet novitios, ceteris militiam agentibus, eos omnes Cherium, in tirocinium Taurinense misisse. Dum ita suis prospicit, Taurinensibus eadem fere paucitate laborantibus opitulatur.

20 iun. — Collegium Tusculanum (Mondragone) Provinciae Romanae, cum certam pecuniae vim Sanctae Sedi deberet atque aegre admodum inveniret quo fructus quotannis solveret, Beatissimus Pater Benedictus XV, in hoc pervigilio diei quo Rector festum sui nominis celebraturus erat, illum cum Procuratore ad se accivit, eique humanissime gratulatus, syngrapham dedit qua Collegium pendendo annuo fenore nondum soluto liberabatur.

23 iun. — S. Congregatio de Propaganda Fide litteris hodie scriptis Patrem Nostrum certiore facit, Patres Aloisium Gyr et Antonium Bruder, natione Helvetios, electos esse administratores apostolicos, illum archidioeceseos Bombayensis, hunc Poonensis dioeceseos.

24 iun. — Pedemontem Aetnaeum (Piedimonte Etneo) in Sicilia S. P. Ignatius hodie bona ope sospitavit.

Oppidum cum ad radices Aetnae, montis in orbe notissimi, saeculo XVII a dynasta Francisco Ferdinando Gravina conderetur, se huius studio in fidem et clientelam S. P. Ignatii Loyolae commisit, curiale templum eius nomini dedicavit, simulacrum erexit. Ibi nomen Ignatii frequentissime audias cernasque in cunctis familiis eius imaginem e domestico pariete pendentem salutare et coli.

Cum porro mons media nocte huius diei horrendum in modum liquefacta saxa eructaret ac per iugum volveret, lapillisque pugni crassitudine et libra pondo omnem viciniam, arva, vias, tecta oppleret, Pedemontem quoque verberare coepit. Tunc oppidani sub dio, ad 2000 capitum, agmine instructo, sacrum simulacrum montem versus humeris deferunt et supplicantes contra igneum cacumen sistunt. Illico aetnaea grando in oppido desinit, licet circum furere pergat.

Grati animi causa voluit Curio ut mensis iulius, Patrono sacer, a liberato populo certa quadam et assidua supplicatione transigeretur, ad quem ipse quotidie verba fecit. Triduo autem, quod diem festum antecedebat, quidam e Nostris Siculae Provinciae parvam Missionem habuit, sed plurima sacramentorum frequentia fructuosissimam.

Incolae illam statuam *ab igne* appellant (*la statua del fuoco*), quippe quae alias quoque ab evomitibus ex Aetna flammis patriam defenderit.

Aliud praeterea memoria dignum accidit. Iuvenes Pedemon-

tani in militiam profecturi nomen quisque suum in albo eleganti atque effigie Patroni decorato inscribunt; dein ubi ad exercitus frontem perveniunt, militarem sui imaginem, luce depictam, ad eius simulacrum mittunt. E ducentis autem, quot in praesenti bello stipendia merentur, nemo mortem obivit, uno excepto sua manifesta imprudentia interempto. Identidem etiam S. Ignatii auxilio e clade erepti dona ex voto offerenda ad aram curant. Haec piorum militum monumenta noster ille sacerdos sollemniter S. Parenti obtulit ac dicavit, populo plaudente et orante.

28 iun. — Rata habetur emptio domus ubi sedem sibi collocabunt Patres qui edendis commentariis hebdomadalibus « America » addicti sunt. Cum enim cubicula quae hactenus in Neo Eboracensi Schola Loyolaea tenebant, crescenti in dies Collegio necessaria omnino essent, opus fuit aliud domicilium scriptoribus comparari.

30 iun. — In Sinensi Missione Kiang-nan Provinciae Franciae numerabantur:

ANNO	Sacerdotes.	Christiano- rum communitates	Christiani.	Catechumeni.	Adulti infideles baptizati.	Infantes infidelium baptizati.
1915-1916	194	1161	234721	85620	6686	43493
1916-1917	196	1180	244649	89726	7049	48112

Eodem hoc anno scholae erant 971, ubi 1528 magistri et magistrae pueros et puellas erudiebant omnino 32868: hos inter, ethnicos 13883.

Eodem mense. — In templo nostro Collegii Sucrensis (Sucre), Missionis Peruviana, per totum mensem iunium singulis diebus habitae sunt conciones apologeticae ad refutandos errores, quos magno fidelium scandalo socii cuiusdam coetus, qui sese scientificum ostentabat, contra fidem catholicam in publicis auditionibus disseminaverant. Res ex sententia successit et tanta fuit frequentia virorum, etiam optimatum, quantam amplum templum continere poterat.

1 iul. — Collegio S. Stanislai (St. Leonards-on-Sea) ad pueros Belgas educandos in Anglia constituto, Divina Providentia mirandum in modum opitulante, omnia prospere eveniunt. Praeter

externos discipulos, convictores primariis e familiis ortos habet 95, nempe quot aedibus capiuntur: ex quo enim, tribus abhinc annis, scholae inchoatae sunt, recusandi fuerunt propter loci angustiam 440 pueri qui nobis offerebantur. Qui autem adsunt alumni diligentia, docilitate, pietate magnopere commendantur. Nostri praeterea nihil operae praetermittunt ut egenis et miseris subveniant.

— Patres Missionis Argentino-Chilensis, Provinciae Aragoniae, typis edere et vulgare incipiunt novum Nuntium SS. Cordis Iesu: *El Mensajero del Corazón de Jesús en las Regiones Andino-Platenses*.

3 iul. — Duo Patres, e Missione Argentino-Chilensi, ab in-eunte mense maio ad exeuntem iunium sacram expeditionem, ut Pater Noster optabat, in insulas fecerunt quae compluribus fluminis Paraná ostiis interiacent. Navis, a cive amicissimo nostro commodata atque instructa, ipsis vehiculo ac domui fuit. Labori ingens respondit copia fructuum: multi fidei disciplinam edocti, multi sacramentis rite expiati ac refecti, quorum magna pars ab amplius triginta annis sacerdotem nunquam conspexerant. Mens Patribus est insulanos rursus eadem ratione visere, cui consilio Pater Noster effuse benedixit.

— In amplissima dioecesi Portus Veteris (Puerto Viejo) regionis Aequatorianae, sacras expeditiones per menses quatuor solidos ingenti fructu duo e Nostris confecerunt; quorum alterum, Patrem Eliseum Villota, medijs e laboribus ad sempiternam requiem evocavit divina Providentia, eo ipso tempore quo a Sancta Sede episcopus Pastensis in Columbia designabatur. Exinde Superiorem residentiae Guayaquilensis comitem visitationis pastoralis sibi adiunxit R.^{mus} D. Andreas Machado S. I., Antistes Ecclesiae Riobambensis et administrator Apostolicus eiusdem dioeceseos Portus Veteris. Haec habet circiter 200000 incolarum, sacerdotes autem decem tantum, nullos vero Religiosae Familiae sodales nec proprium Episcopum inde ab anno 1895, quippe qui omnes illinc exturbati fuerint a Reipublicae Aequatorianae moderatoribus. Hoc iam in optatis est, ut domus Societatis in illa infelici dioecesi constituatur, etiamsi pro temporum locorumque conditione necesse forsitan futurum sit paroeciae alicuius curam simul suscipi.

10 iul. — E Domo Probationis Velehradiensi Provinciae Au-

striae, scribit Magister Novitiorum: « Certum est nos peculiari Dei providentia et favore gaudere tum in materialibus tum in spiritualibus ». Eminentissimus Cardinalis Olomucensis novam Scholam apostolicam ibi florentem cernere cupiit et academiae ab alumnis sollemniter adornatae magna animi oblectatione interfuit.

— Collegii Habanensis (Habana, Cuba), Provinciae Castellanae, studia felici successu in omnibus scholis coronantur. Quindecim alumni qui integrum suae institutionis curriculum erant emensi, in villa Collegii Exercitiis spiritualibus per tres ipsos dies serio admodum et magno fructu operati sunt. Spes inde fit, fore ut praeclarum exemplum in consuetudinem veniat et in annos singulos alii posthac illud imitentur.

11 iul. — Patres alumnique Pontificii Seminarii Comillensis, in Provincia Castellana, religiosis caeremoniis et festivis acedemiis per quatuor continenter dies annum ab illo condito vigesimum quintum celebrant. Aderant Marchiones de Comillas, insignes Seminarii patroni, R.^{mus} etiam Nuntius Apostolicus, R.^{mi} Episcopi Santanderiensis et Auxiliaris Vallisoletanus, 120 sacerdotes quondam alumni, qui gratum erga Societatem eiusque institutionem animum ultro ac diserte significarunt. Illud tamen longe praecipuum habitum est: Summum Pontificem Benedictum XV, litteris sua manu exaratis, voluisse Seminario de tempore quidem praeterito opimos fructus gratulari, in posterum vero optare ominarique ut hispaniensi Ecclesiae doctorum sanctorumque sacerdotum plantarium esse nitidissimum nunquam desineret.

14 iul. — Mittitur ad R. P. Praepositum Provinciae Neo Aurelianensis rescriptum Sanctae Sedis, quo venia datur erigendi ad urbem Nashville Collegium et Scholasticatum.

15 iul. — Cum Praepositus Provinciae Venetae rus commodum et a ceteris separatum in amoeni Apennini monte medio-criter edito, saltuoso loco ac salubri, conduxisset, quo turmatim eos Nostros mitteret per aestivas ferias, qui vires fractas reficere ac recreare necesse haberent; Pater Noster consilium eius generis, iam in antiqua Societate commendatum, valde laudavit.

— Ad Residentiam S. Francisci Regis (Steven's Co., State of Washington), Missio inter Indos incrementa cepit et nova pro pueris schola aucta est.

17 iul. — Apud Patrem Nostrum Zizerii per dies aliquot commorati sunt R. P. Henricus Carvajal, Praepositus Provinciae Castellanae, et P. Raimundus Zamarripa, Procurator Provinciae Toletanae.

19 iul. — Praecipuum ac sollemne Patrum e Provincia Campaniae opus in Missione Tcheu-Li Merid.-Or. est sacra expeditio, seu Missio, quae ad singulas paroecias quotannis fit. Ea tri-duum ubi Christifideles perpauci sunt, alibi unam alteramve hebdomadam aut interdum mensem solidum occupat. Per id tempus quotidie mane post Sacrum habetur concio, vespere duae catecheses, altera pro maribus, altera pro feminis, et quam studiose didicerint, Pater de singulis seorsum explorat. Hoc anno conciones 3293 fuerunt, catechismi amplius sex millibus.

— P. Camillus García constituitur Missionis Columbianae Superior.

24 iul. — Spei ac solatio Missioni Philippinae, Provinciae Aragoniae, est incrementum Scholae Apostolicae et Domus Probationis recens Manilae in urbe principe constitutae. Illa enim 45 alumnos, ista 13 novitios scholasticos numerat.

25 iul. — Curiam Zizerianam visitat, a Patre nostro invitatus, P. Iosephus A. Pérez del Pulgar, professor in Instituto artium mechanicarum et Collegio Matritensi, qui, probantibus Superioribus, in Helvetiam venit, missionem quam vocant scientificam, sibi a Gubernio Hispano demandatam, sumptu publico exsecuturus: scilicet commissum ei fuit ut huius regionis officinas electricas omnemque earum apparatus perlustraret.

26 iul. — Nuntius inchoandae interim Hagae-Comitis in Provincia Neerlandica scholae mediae, donec Collegium Catvicense novo aedificio constructo illuc transferri possit, magno gaudio a civibus auditur statimque tot discipuli nomina dederunt, ut ne recipi quidem omnes possent.

29 iul. — Modeste, uti tempora ferunt, commemoratur annus vigesimus quintus ex quo Missio « Sangamner » in dioecesi Poonensi Indiarum Orientalium condita fuit a P. Weishaupt; qui, mediis in aerumnis omnisque generis vexationibus et periculis, hanc quasi ethnicae superstitionis arcem expugnare conatus est, et complura indigenarum millia Christo adiunxit.

30 iul. — R. P. Henricus Lécroart, e Provincia Campaniae,

renuntiatur Coadiutor cum iure successionis Vicarii Apostolici Tcheu-li Meridiano-Orientalis.

31 iul. — Illustrissimus praesul, Andreas Szeptycki, Ord. S. Basilii, Leopoliensis Metropolita Ruthenorum, diuturno exsilio et carcere tandem liberatus, cum per Helvetiam transiret, Patrem Nostrum salutare voluit, atque ipso die festo sancti P. Ignatii divinum Sacrificium ritu orientali in sacello curiae conficere, ut vel hac ratione suum erga Societatem gratum animum et amorem significaret.

— Domus Probationis Mexicana, adstante dispersae Provinciae Praeposito, hodie sub patrocinio S. Parentis Ignatii summa omnium gratulatione instauratur in Oppido Fort Stockton, dioecesis Elpasensis, in Statu Texas Americae Septentrionalis.

1 aug. — Integram Seminarii Episcopalis Caracensis (Caracas, Venezuela) administrationem, quo, postulante R.^{mo} Internuntio Apostolico, duo Patres et unus F. Coadiutor anno superiore missi fuerant, Societas hodie suscepit, inito contractu cum R.^{mo} Archiepiscopo. Quinque alii Patres illuc statim contenderunt: Seminarium autem Missioni Columbianae Provinciae Castellanae addicetur.

10 aug. — Ab hoc die usque ad decimum quartum augusti Zizerii versatus est R. P. Ioannes Wright, Praepositus Provinciae Angliae.

15 aug. — R. P. Ioachim D. Alberti, Provinciae Venetae magistratu nuper defunctus, creatur Superior Regularis Missionis Mangalorensis, eiusdem Provinciae.

20 aug. — Residentia Stanislaopolitana Provinciae Galicianae per decem menses in potestate rossiaca fuit. In ipsa urbe Stanislaopoli circa 400 tormenta bellica inter domos collocata erant, quae continuo ictus emittebant. Nostri bene se habuere laboribusque apostolicis incubuere pro viribus. Praeterea curam pauperum, orphanotrophiorum, culinarum publicarum sedulo egerunt. Etsi tam ecclesia quam domus nostra pluribus pilis ignariis permagnis petebatur, immo quidam globus bellicus in pariete domus fixus remansit, utrumque aedificium incolune servatum est. Omnes quidem fenestrae ecclesiae fractae sunt vi explosionis depositi pulveris pyrii et telorum a discedentibus Russis ipsi destructi.

22 aug. — Cum E.^{mus} Cardinalis Nicolaus Marini. Summi

Pontificis nomine, die 28 mensis iulii ex improvise renuntiasset, in votis esse ut Societas duas cathedras in pontificio Instituto studiorum superiorum, quod pro Orientalibus in Urbe erigeretur, occuparet, alteram de controversiis orientalibus, alteram de archaeologia orientali, duos Patres peritissimos ex ipsa querebat, qui veniente anno eas materias praelegerent. Illico obtemperatum est. Quod cum hodie E.^{mus} Cardinalis Pontifici retulisset, is valde gavisus est de prompto parendi studio multumque Societatem laudavit. Dein tertius etiam Pater conquisitus est, qui exegesis biblicam ibidem explanaret.

— Perstudiose fructuoseque laborant operarii nostri in Missione Mindanaensi (Mindanao, Insula Philippina) Provinciae Aragoniae, ut fidem inter ethnicos serant, apud catholicos vero et eam et bonos etiam mores tueantur. Illorum navitatem maxime excitant ministrorum protestantium impigritas, sectae masonicae machinationes, praecipue vero scholae, quas dicunt laicas, a regimine Americano introductae. Quare, ut harum contagionem exitialem Nostri ab incolis prohibeant, provehere nituntur scholas parochiales quibus, ut iam non uno in loco factum est, ius sit conferendi gradus academicos.

25 *aug.* — Ob communium temporum conditiones Patribus Hungaricis conceditur facultas instituendi hoc anno tertium Probationis annum in propria Provincia: iisdem de causis die 26 iulii Philosophorum nostrorum domus, intra illius fines habenda, permittitur.

27 *aug.* — In hunc diem incidunt primordia Domus Yonkersensis Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis. Scilicet, cum in Domo Probationis Poughkeepsiensis Novitiorum numerus in annos ita increveret, ut uni Magistro nimium laborem afferrent et altera sedes iis comparanda videretur, tirocinii usibus aptatae sunt aedes quae in nostro fundo Lilienthal (Yonkers, in Statu Neo Eboracensi) exstabant. In his habitant iam 20 Novitii Scholastici veterani cum aliis 20 e nuper conscriptis. Tirones omnes utriusque Domus Probationis simul 119 numerantur, quorum 69 hoc anno scholari ineunte in Societatem admissi sunt. Iuniores vero 84 recensentur.

29 *aug.* — Nostri in Residentia Kolomyiensi degentes per totum annum proximum in magnis periculis versabantur. Nam quoties urbs sive a Russis sive ab Austriacis oppugnabatur, toties

milites unius vel alterius partis turrin ecclesiae tanquam speculam ad ictus dirigendos telorum adhibebant. Quare non mirum quod cum ecclesia tum domus nostra globis bellicis quasi obruebatur. Neque tamen ullus ictus vel turrin ipsam vel ecclesiam vel domum tetigit, id quod omnibus quasi miraculum visum est. Nostri in hac urbe, adiuti ab externis, pauperibus a mense novembri 1915 usque ad mensem aprillem 1917 gratis distribuerunt 200564 prandia, triaque orphanotrophia cum 100 liberis sustentaverunt.

2 sept. — Georgiopoli (Georgetown) in Missione Guianensi Britannica templum cathedrale, non ita pridem incendio deletum, e cineribus oritur, impensis quidem magnis, sed quae, non parva bonorum stipe singulis mensibus collata, paulatim solvuntur.

3 sept. — Concedit A. R. Pater Noster, ut iuvenes aetate iam provectiores, qui sive Societatem sive statum ecclesiasticum amplecti cupiant, in domo apud Isleworth, Provinciae Angliae, studiis classicis informantur, ad quem finem etiam fundationes acceptari possint.

5 sept. — In Collegio Bollengensi (Bollengo, Italia), dispersae Provinciae Lugdunensis, 150 alumni numerantur, tot nimirum quot aedes capiunt. In his, ut scribunt, singularis pietas elucet: fere omnes quotidie ss. Eucharistiam sumunt, et quotannis eorum aliqui Societatem ingrediuntur. Nec minor pietate est patricii generis claritas. Omnium nobilissimus, eminet utraque laude nepos Regis Belgarum, cui nomen Carolus Philippus, Aureliae (Orléans) Princeps et Dux Nemurciensis (Nemours).

14 sept. — P. Iosephus M. de Giovanni Praepositus Provinciae Neapolitanae creatur.

15 sept. — Praepositus Provinciae Taurinensis scribit, 83 e suis stipendia militaria nunc mereri; omnes bene se gerere, omnesque per hunc annum scholasticum vel nataliciis vacationibus vel rogato extraordinario commeatu, Exercitia Spiritualia per octo solidos dies magno fervore peregissee. Haec iuvenum nostrorum diligentia dulcem Praeposito laborem reddit exarandi quovis mense litteras bis aut ter centies ad solos milites.

18 sept. — Inter alumnos Collegii Taurinensis instituta est consociatio eucharistica ad s. synaxim quotidie aut saepe, nulla tamen obligatione, sed libero munere, frequentandam. E trecentis

iuvenibus iam centum quinquaginta inscripti sunt, atque ita ter millies singulis mensibus ss. Christi Corpus susceptum est eo fine, ut boni mores conserventur, solidae virtutes acquirantur, SS. Cor Iesu peculiariter honoretur.

23 sept. — Novitiatus Provinciae Belgicae translatus fuit in Domum Alkensem, quam hodie ingressi sunt 25 candidati ex 32 hoc anno admissis. Iuniores vero scholastici migrarunt in Collegium Namurcense, Patres tertiae Probationis in Marneffense Collegium sancti Ioseph. Scholae nostrae fere ubique magna discipulorum frequentia celebrantur. S. Patris Ignatii commendationibus clerus saecularis exercetur, solida omnium utilitate et singulari episcoporum approbatione.

Eodem mense. — Iniquo licet tempore, omnia Collegia nostra in Anglia et Scotia, praeter unum, a pluribus quam antea alumni frequentantur; eorumque in publicis litterarum periculis felix successus palam laudatur.

Unus e Nostris creatur lector in quodam universitatis Oxo-niensis (Oxford) Collegio, primus sacerdos ab eversa religione catholica in Anglia (si alterum excipias, tempore Iacobi II) qui tali munere fungitur.

— Collegium S. Vincentii in civitate Los Angeles Provinciae Californiae, quod idoneis aedibus adhuc carebat, iam proprium aedificium sibi exstructum incolere coepit.

1 oct. — In Collegio S. Aloisii Sittardiensi Provinciae Germaniae res, licet bello afflictas, bene se habent; adolescentes plures sese offerunt quam admitti possunt; vigent pietas et studium. Tempore vacationum complures Germanorum gymnasiolorum alumnos, hospitio exceptos, Exercitiis spiritualibus Nostri excoluerunt. Eodem beneficio selecta iuvenum studiosorum manus, Berolino in villam Collegii Maximi Valkenburgensis cum venissent, usi sunt.

4 oct. — Barcinone navim conscendit R. P. Raimundus Lloberola, Praepositus Provinciae Aragoniae, in Argentinam navigaturus ut suam Missionem Chilo-Argentinensem visitet.

5 oct. — Miniae (Minieh), parva in paroecia seu Missione inter Coptos-Unitos in Alta Aegypto a Patribus Lugdunensibus procurata, sacrae communionis anno vertente numeratae sunt 32000, quarum circiter 21000 inter discipulos nostros. Simul doctrinae christianae studium et cognitio sedulo provecta sunt, adeo ut

catecheseon duo millia habita fuerint: scilicet, praeter ea rudimenta quae pueris traduntur in scholis, quotidie sub vesperam adulti fidei praeceptionibus informantur; diebus vero dominicis has enucleatius docentur seorsum iuvenes et feminae.

1-6 oct. — Hisce sex diebus Exercitia spiritualia Curiae Vaticanae a Nostris tradita sunt. Ipse Summus Pontifex rogaverat, ut aliquot e Patribus ad hoc muneris idonei sibi designarentur, nec solum e Romana Provincia, verum etiam ex aliis quatuor Assistentiae Italiae. Cum id illico factum esset, ipse PP. Petrum Tacchi-Venturi, Societatis Secretarium, e Provincia Romana, et P. Alexium Magni e Veneta selegit. Omnibus Exercitiis Benedictus XV una cum familia pontificia, nonnullis Episcopis atque bene multis e Romana Curia praelatis religiosissime interfuit. Res pro votis successit, ut Pastor Supremus tam publice, quam privatim non semel testari dignatus est.

7 oct. — In Collegio Maximo Sarrianensi, Provinciae Aragoniae, 32 iuvenes externi Institutum chemicum frequentant; scholas vero theologicas et philosophicas 15 alumni ex diversis Familiis religiosis celebrant; cumque spes clare affulgeat fore ut deinceps plures accedant, studiorum instauratio augustiore apparatu hoc anno habita est.

15 oct. — Duo novi substituti Secretarii Zizerii renuntiantur: P. Alphonsus Kleiser pro Assistentia Germaniae; P. Gulielmus Mac Mahon e Provincia Angliae pro utraque Assistentia Angliae et Americae.

20 oct. — Nostri Collegii Centumfocensis (Cienfuegos, Cuba), Provinciae Castellanae, alumni numero multum excrevere; quod aliis quoque Familiis religiosis obtigit. Id quidem non sine praesentissima Dei Providentia factum est: si quidem paulo ante quaedam ephemerides Cubanae infensissimum bellum institutioni a viris Religiosis impertitae indixerant.

Sodales congregationum eiusdem Collegii Centumfocensis pueros nigras magna fidelium admiratione doctrinam christianam docent.

21 oct. — Roman ex Hispania in curiam Patris Nostri advenit P. Anicetus Galdos, cui mox adiunctus est P. Paulus Hernandez, ut indices omnium epistolarum Praepositorum Generalium inde ab instaurata Societate accuratissimo opere conficiant.

24 oct. — R. P. Gulielmus Lockington renuntiatur superior Missionis in Australia, Provinciae Hiberniae.

30 oct. — Summa dignitate ac populi frequentia celebratur Palmae, in urbe principe Balearium (Palma, Mallorca, Baleares), dies anniversarius, tertio saecularis, obitus S. Alphonsi Rodriguez.

Novendialis religio, sacrorum rituum splendore et concionum gravitate magnopere illustris, in templo nostro Collegii Montis Sion praecessit. In hac enim aede sacrae illius exuviae sancte coluntur; domi vero parva supellex, qua ipse usus est, ad venerationem asservatur.

Instructo etiam 10000 supplicantium agmine, pia peregrinatio obita est ad sacellum eo loco erectum (Bellver), ubi Deipara Virgo clienti suo frontis sudorem tersit.

Tota civitas, sacerdotes nempe, magistratus et populus, in hunc urbis Patronum honorandum signa pietatis ac laetitiae edidère plane conspicua, quae ephemeridibus accommodata ad haec sollemnia editis quaquaversus diffuderunt.

Sed in nostris quoque domiciliis instaurata ubique Alphonsi memoria omnium animos vehementer movit; neque id solum, verum etiam, ut iure sperare licet, imitandi Caelitis studium incendit. Praepositus Provinciae Hiberniae die 4 mensis novembris haec Patri Nostro referebat: « Litterae pulcherrimae occasione tercentenarii S. Alphonsi..... in tricliniis multa cum aedificatione et solatio omnium sunt perlectae.... Occasione tercentenarii S. Alphonsi triduum orationis cum exhortatione domestica vel concione publica in unaquaque Nostrorum domo est habitum. Hic in ecclesia (Residentiae S. Francisci Xaverii, Dublini) concio habita est unoquoque die tridui et Missa sollemnis die festo magno cum concursu fidelium ». Quod ita in Hibernia actum est, id alibi quoque evenisse comperimus.

31 oct. — Recurrente anno quadringentesimo ex quo Lutherus palam ab Ecclesia Christi descivit, complura scripta de heresiarcha eiusque defectione peropportune a Nostris edita et vulgata sunt. Singulari autem mentione dignus est fasciculus de *pseudoreformatione* (*Hervorming-Nummer*) a Patribus scriptoribus Neerlandici commentarii « *Studiën* » compositus, qui brevi trium mensium spatio sexies typis fuit excudendus: adeo acceptus cunctis avidaeque lectus est, quippe qui « optima omnium

et praestantissima apologia ex iis quae neerlandice contra nostrates huius aetatis protestantes elucubratae fuerint, habetur, uti parochus quidam Batavus affirmare minime dubitavit. Neque catholici tantum, sed multi inter praecipuos fidei nostrae adversarios opus illud in ephemeridibus et libellis collaudarunt.

— P. Schröder Eduardus e Provincia Neerlandica Socius Procuratoris Generalis electus, Zizerium ad Patrem Nostrum venit, iter Romam prosecuturus.

2 nov. — In nostro Dublinensi templo S. Francisci Xaverii sexagesimus annus hoc anniversario die sollemniter et ingenti fidelium concursu celebratur, quo ibidem congregatio Bonae Mortis instituta est. Nulla porro augustior caeremonia optari poterat nova accessione 2000 sociorum qui hodie in albo Sodalitatis inscripti sunt.

7 nov. — Anniversaria commemoratio ducentesima piissimi obitus B. Antonii Balduucci praecipuis in locis, ubi ipse vixit, celebratur. Haec inter alia sunt notatu digna.

Tusculi (Frascati, Roma), cuius Collegio B. Antonius accensebatur, in aede urbis princeps, postquam eo celeberrima imago Deiparae, vulgo *Refugium peccatorum*, quam B. Antonius sacrarum expeditionum comitem ac patronam sibi adiunxerat, quamque die 4 mensis iulii 1717 aureo diademate a Capitulo Vaticano redimiendam curaverat, ex vetere nostro templo SS. Nominis Iesu, instructo supplicantium agmine, translata est, Missio ad cives a die 12 ad diem 23 mensis septembris a duobus Patribus habetur fructu non exiguo. Ut autem Deiparae effigies in suum templum atque aram, eadem pompa atque antea, restituta est, ibidem singulari piorum frequentia et concionum rituumque splendore per triduum colitur. — Triduum id generis instauratur ante diem festum B. Antonii, mense novembri. Sacros ritus augustiores reddidit E.^{mi} Cardinalis Francisci de Paula Cassetta et Antistitum praesentia.

Florentiae, ubi Antonius natus est et a Patribus Societatis educatus, mense octobri exeunte, duo Patres Exercitia spiritualia ad populum explanarunt copioso animarum emolumento. Haec dein triduum excepit percelebre, cui splendorem addiderunt Episcopus Eugubinus et duo Archiepiscopi, quorum alter erat E.^{mas} Cardinalis Alphonsus Maria Mistrangelo, urbis Antistes.

Romae, ubi in Societatem ingressus est et Collegium Roma-

num ad studia conficienda incoluit, Universitas Gregoriana die 7 mensis novembris suos auditores omnes ad S. Ignatii coëgit, ut Sacrum sollemne et laudes Beati alumni audirent. Paulo post in maximo SS. Nominis Iesu templo per tres dies eadem religiones, quas commemoravimus, habitae sunt. Panegyricos clari oratores dixerunt; quaedam vero sacrae caerimoniae a Praelatis et Cardinalibus peractae sunt.

Fertur per hanc occasionem B. Antonius quatuor portenta edidisse, quorum unum valde praeclarum.

9 nov. — Ex Hibernia moderator Nuntii SS. Cordis Iesu refert, singulari Dei favore subnotatores ad 209000 crevisse, quibus ea lectio maxime placet ac prodest.

- Pervenit ad nos liber inscriptus: *History of the Society of Jesus in North America, Colonial and Federal. Thomas Hughes, S. I. Text*, vol. II, 1645-1773. London 1917. Editio hoc volumine, quod quartum est totius operis (cf. *Acta Romana* 1916, p. 238), historia pristinae Societatis in America Septentrionali absoluta est.

16 nov. — Grati nuntii perferuntur, apud tribunal supremum causam nobis adiudicatam fuisse in lite sane gravissima, quam contra proprietatem magni Collegii nostri Habanensis (Habana, Cuba) iamdiu intenderat Cubanum quod dicunt, Ministerium beneficentiae publicae.

4 dec. — Academia Oxoniensis (Oxford, Anglia) novum rogat decretum, « A Statute to provide for Permanent Private Halls », quo aulae nostrae B. Edmundi Campiani atque Aulae Ordinis S. Benedicti maior posthac stabilitas concedatur. Usque adhuc enim, decedente Rectore, Aula (illius nomine nuncupata) eo ipso dissolvebatur et successor nova approbatione indigebat. Hoc autem consulto Universitas id confirmare destinat, quod iamdudum ab ea vulgo agnoscebatur, nimirum nullum forte ex magnis illius Universitatis collegiis tot honores ac praemia, pro auditorum numero, consecutum fuisse, quot Aula nostra B. Edmundi adepta ibi erat.

8 dec. — Collegii S. Mariae ad Montem in Anglia anniversarius dies septuagesimus quintus pro dignitate celebratus est, adstantibus, praeter alios viros illustres, reverendissimis Episcopo Nortantoniensi et Archiepiscopo auxiliari Birminghamiensi.

Quo quidem tempore cuidam ex pristinis alumni insignia Pontificii Ordinis S. Gregorii collata sunt.

18 dec. — Ante hos decem annos, ita scribit Superior Residentiae Pragensis, in Bohemia et Moravia Congregationes Marianae sermonis bohemicum numerabantur 23 et sodales 2586; nunc vero Sodalitates sunt 119 quae socios habent 9725; quos inter viroium praesertim numerus increbuit.

24 dec. — Quadraginta iuniores milites, novitii Societatis e Provincia Belgica, cum industrie commeatum ad decem fere dies eodem tempore consecuti essent, eam intercapedinem omnes sponte adhibuerunt ut, in Seminario nostro Orensi (Ore Place, in Anglia), animi vires Exercitiis spiritualibus per octo dies magno fervore reficerent.

31 dec. — In Domo Exercitiorum Vughtensi Provinciae Neerlandicae, intra annum 1917 traditae sunt S. Patris Ignatii saerae commentationes viris 3868, in conventus 71 distributis: quorum 636 heri erant, 1600 agricolae, 1357 opifices, milites 275. In Venloensi vero Domo 73 hominum ac iuvenum catervae Exercitia spiritualia obierunt: quae cum simul 4548 hominibus constarent, omnium superiorum annorum frequentiam numero superarunt.

II. — ACTA RECENTIA DE CAUSIS ET CULTU SANCTORUM SOCIETATIS.

1. ACTA S. SEDIS:

25 mart. — Decretum de virtutibus heroicis Ven. P. Iosephi M. Pignatelli sollemniter vulgatur. (Cf. supra, p. 269 sqq.).

29 mart. — Summus Pontifex cum ad privatum colloquium admisisset P. Assistentem Italiae, ei amantissime instanterque affirmavit, sibi in votis esse Venerabili P. Iosepho M. Pignatelli Beatorum honores quamprimum decernere; hortari se proinde Nostros (quod alias postea iteravit), ut prodigia caelestia, eo deprecante, a Deo obtinerent.

3 iul. — A S. Rituum Congregatione actum feliciter est de nunquam praestito cultu MM. Aubenacensibus, P. Iacobo Salesio et Fr. Coad. Gulielmo Saltamochio.

5 iul. — Approbantur scripta S. D. P. Pauli Gin hac, cuius proinde causa progredi ulterius potest.

7 aug. — Instante nostro Postulatore Generali, signatur commissio introductionis causae S. D. Mariae Antoniae a S. Ioseph de Paz y Figueroa, operis Exercitiorum spiritualium S. P. Ignatii fauricis divinitus, ut videtur, electae. (Cf. supra, p. 310 sqq.).

11 dec. — In conventu S. Rituum Congregationis quaestio agitur de cultu nunquam praestito MM. Canadensibus Ioanni de Brébeuf et septem Sociis, necnon S. D. Bernardo de Hoyos.

2. ACTA CURIAE PATRIS GENERALIS:

27 ian. — Postulatori Generali examinanda proponitur causa P. Francisci M. Galluzzi, vita functi Romae anno 1731, late sparsa sanctimoniae fama. Ea enim Sodalitatibus Marianis peropportune accidit, cum Pater Galluzzi fuerit Congregationis B. Mariae V. in Collegio Romano moderator insignis. Postulator, illico obtemperans, acta praeparatoria confici iussit, propediem typis edenda; et mox primus processus dioecesanus instituetur.

31 maii — Pater Noster causam SS. D. Antonii Rubino, Alberti Mecinski, Antonii Capece, Didaci de Morales, Francisci Marques, MM. in Iaponia anno 1643, urgendam curavit ad novos Patronos comparandos ecclesiae Iaponensi.

3. ACTA VARIA:

Hortante Patre Nostro, augeri coeptus est in populo romano cultus S. Stanislai Kostka. Anno superiore, die 13 novembris, ad eius sepulcrum 12 Episcopi convenerunt, vel Sacra facturi vel Vesperas.

Nuper autem cum P. Assistens Italiae Praepositos Provinciarum Assistentiae invitasset, ut nomine quisque suae Domus Probationis, ad impetrandam hisce prosperitatem, auctis Novitiorum numero et dotibus et virtute, lampadem ante monumentum angelici adolescentis perpetuo aleret; omnes grato consilio ultro ac libenter assensi sunt, et kalendis mensis ianuarii sequentis anni 1918 quinque lucernulae ad aram patroni nostrorum tironum micare incipient.

Instauratus est sollemnior cultus S. Francisci Borgiae Romae ad SS. Nominis, studio eiusdem P. Assistantis et cuiusdam benefactoris.

Iussu Patris Nostri ab ipso causarum Postulatore brevis historia Ven. Iosephi M. Pignatelli, per Italiam diffundenda, conscribitur.

Eiusdem mandato edita est hispanice Vita S. Alphonsi Rodriguez, a P. Ignatio Casanovas concinnata. (Cf. supra, p. 374; item p. 155).

Novi commentarii de B. Antonio Balducci in vulgus lingua vernacula sparsi sunt a P. Nicolao Risi, Provinciae Romanae. (Cf. supra, p. 444).

Cum in hunc annum (die 2 martii) incidat altera ab obitu centenaria commemoratio P. Antonii Tommasini, perillustris opere et sermone missionarii excurrentis, e Provincia Romana, qui anno 1632 Tiferni (Città di Castello) in Umbria ortus, anno 1653 Societati nomen dederat, Vita eius iterum et fusius excusa est a P. Nicolao Risi. Ex hac constat S. Veronicam Iuliani, cui a confessionibus Servus Dei fuit, illum in caelo gloriosissimum esse contemplatam, eiusque sepulcrum prodigiis in praesenti quoque illustrari.

Die 4 mensis novembris Praepositus Provinciae Siculae nuntiavit, Catanae repertam esse lipsanorum capsam Venerabilis, ut olim appellabatur, P. Bernardi Colnago Catanensis (ort. 1543, ingr. 1563, ob. 1611), in eaque inventa esse eius tibias, calvam confractam, indumenta nonnulla; praeterea quandam de S. Agatha epistolam Ven. Roberti Bellarmino; denique unum ex ossibus S. Placidi: omnia porro ad cuiusdam altaris basim in templo urbis principe sepultum iri, cum ex ipsis nova prodigia sperentur.

III. — QUAEDAM SCITU DIGNA DE NOSTRIS MILITIAM AGENTIBUS ACCEPTA A NONNULLIS PROVINCIIS.

Notandum. — Quae hic proferuntur non nisi valde pauca sunt, e multis excerpta quae narrari operae pretium sit. Ne horum memoria aliquando intercidat, rogantur omnes Provinciae, ut res a nostris militibus et a coteris sodalibus gestas sive ad commilitonum animam corpusque iuvanda sive ad patriae bonum, velint diligenter et accurate breviterque describere, evitatis hinc amplificatione inde vero quovis defectu. Ea enim postmodum usui erunt, poteruntque vel publici iuris fieri vel litteris nostris, quas dicimus aedificantes, aut historiae Societatis committi. Anno superiore 1917 in Italia mandatum est, ut omnes

Religiosae Familiae aliquid huiusmodi ex praescripta formula accurate concinnarent. Designetur proinde ubique Pater idoneus, qui huic muneri satisfaciatur.

Cum autem difficili rerum conditione acciderit ut Galliae Assistentia nullum commentariolum de suis militibus, hoc ipso in fasciculo inserendum, mittere potuerit, maxime curabimus ut, quae ubique ob magnanimitatem et religiosas virtutes merito praedicata est, eius historia ab hisce Actis domesticis sequenti anno minime absit.

IN PROVINCIIS ITALIAE

A MENSE MAIO 1915 AD MENSEM OCTOBREM 1917.

Scripturos aliquid de rebus gestis a nostris iuvenibus, qui lege militari adacti stipendia merentur (licet, si ordinibus maioribus sunt initiati, e pugna eximantur) nos iuvat lectorem monere, nihil hisce paginis inseri, quod periodicis libellis, a singulis Assistentiae Provinciis per hanc occasionem editis (1), non fuerit ad spiritum fovendum et ad historiam commissum.

MILES RELIGIOSUS.

« *Fidelis.... Deus est, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione proventum, ut possitis sustinere* » (2). Haec dicta Pauli verissima visa sunt in teterrima quoque calamitate quae, tertius iam volvitur annus, nostris iuvenibus obtigit. Hi communibus domus religiosae auxiliis privati, mediis in laboribus, nihil omnino eorum vitae consentaneis, inter pericula etiam quae soli aggredi atque in quibus versari debent, effecerunt usque adhuc maximam partem ut praesidia, quibus in Societate spiritus fovetur ac perficitur, strenue constanterque servarent aut, cum plura non possent, piis diligentis voluntatis industriis supplerent. En pauca exempla.

-
- (1) *L'eco de' nostri militari*, menstruum *Prov. Rom.*
Dal campo e dalla Provincia, » » *Neapol.*
Militia Christi,... nullo certo tempore editum;
 prodire fasciculi 8 » *Sic.*
Notizie di Famiglia, nullo certo tempore editum:
 prodire fasciculi 21. » *Taur.*
Bollettino domestico, nullo certo tempore editum;
 prodire fasciculi 16. » *Ven.*
(2) I. Cor., x, 13.

Die 20 mensis maii 1915, vixdum bello indicto, fines Venetorum iuri militari obnoxios nostri iuvenes ingressi sunt. Ut primum eo pervenerunt, curae ipsis fuit hos nuncios de se dare: ut nunc haberet, animum et gaudium non deesse; se tranquille exspectare quid consilii de ipsis duces caperent. Quid enim vererentur? sibi ipsos vires addere rerum caelestium consideratione, quippe qui Deiparae nec non SS. Cordis Iesu in fide et clientela essent, a quibus patrocinium certe sperarent; nihilo minus quod commoditatem peragendi, ut optarent, quasdam res spirituales inter inhospita cacumina non haberent, id sibi maximo dolori esse; gaudere autem quod praesentis mortis genus nobilitare eo spiritu possent, quo mater piissima Societas suos imbuere consuevisset. Si quis enim miles divinae acquiescens voluntati sanguinem suum profunderet, ut proprias deleret culpas, ut Ecclesia triumphum ageret, ut populi e periculo aeterni cruciatus eriperentur, eum profecto laetissimum in hisce quoque pugnis moriturum esse, non sine merito, sed multa gloria Deo parta.

Agger nostris militibus pro domo religiosa erat; at vallo felicior interdum est custodiae quies. Nam dum vigilias agitant, tempus nanciscuntur bene orandi, et modo coram Iesu, qui in aris reconditus est, mente adstant, modo Patrum ac fratrum meminerunt.... In aggeribus autem multorum erat huic similis ratio mane orandi: hora quinta surgitur, dum ceteri dormiunt; proximus fons petitur; matutinae funduntur preces; mox unum alterumve caput alicuius pii libelli e. g. *De Imitatione Christi*, ex psalmi *Miserere* explanatione, atque eiusmodi alia leguntur; dein quae lecta sunt meditatione considerantur, donec diurno labori initium fiat. Complures, habita exeundi facultate, ad multa passuum millia iter summo mane instituunt, ut sacram aliquam aedem inveniant, ubi divina dape reficiantur. Quidam Praepositus Provincialis die 30 mensis octobris 1917, ad suos milites epistolam cum dedisset, praeter alia dicebat: se summa animi voluptate accepisse, esse inter illos qui toto biennio, quo stipendia faciebat, nullo unquam die matutinam meditationem et conscientiae examina omisisset. Et tamen necesse est ipsos res spirituales peragere non raro aut horis subsecivis iusto otio concessis, aut impedimentis onustos in labore itinerum longe maximo.

Lectorem iuvat cognoscere quam diligenti voluntate atque exercitationum horarumque usurâ complures vel in aggeribus, vel in nosocomiis, vel denique in castris, cum non possent alibi, religiosa vota statis temporibus instaurare soliti sint. Ne longa fiat narratio, liceat unam dumtaxat, speciminis causa, afferre horarum partitionem.

In pervigilio tridui a prandio:

hora 6: preces stativae, corona, lectio pia per tres quadrantes, puncta, meditatio per solidam horam, discussio.

» 8: reditur (e templo) in castra; puncta, examen, preces, itur cubitum.

Per triduum:

- 1^a die: h. 4 $\frac{1}{4}$ Surgitur, preces dum itur in templum.
 5 $\frac{1}{4}$ Meditatio, discussio, Sacrum cum synaxi.
 6 $\frac{3}{4}$ Ientatur, pensum diurnum.
 10 $\frac{1}{2}$ Militum diarium (rancio), quies.
 11 $\frac{1}{2}$ Lectio pia, puncta, meditatio, discussio, meridiatio, pensum diurnum.
 17 Coenatur, itur in templum, reliqua ut in pervigilio.

2^a die: ut heri.

3^a die: ut heri. Haec a meridie mutanda: vitae reformatio, confessio generalis.

4^a die, quae S. Cordi Iesu erat sacra: formulae votorum commentatio, eorundem nuncupatio.

Mirum etiam in modum nostri iuvenes exarsere desiderio sese conferendi, procul a castrorum tumultu ac licentia, ad spiritualia S. Parentis Exercitia. Non defuit in aggeribus qui quodam certo tempore cum noctu expergisceretur, aliquid horae pie meditando orandoque plerumque transigeret ex aviditate illius cibi, a Societate suis filiis quotannis appositi, quem eo loco frustra expectabat. In contuberniis autem, cum alius non posset ignatianae ascensi operam dare nisi per sesquihoram mane et semihoram vespere, eam ad mensem producere voluit. Item in quodam nosocomio militari, in sedibus Collegii nostri constituto, cum missio per ferias natalicias militibus non concederetur nisi ea lege, ut quisque suam domum peteret, nostri milites, cupidi

utendi ea vacatione ad Exercitia habenda domi nostrae, missioni ultro valedixerunt. Tandem quidam Praepositus Provincialis Patrem Nostrum certiores fecit (1), suos omnes, militiae adscriptos, qui octoginta tres numerabantur, eo anno 1916 per octo solidos dies huic debito bene satisfacisse.

Sed cum longum sit singula narratione complecti, raptim memorabimus, iuvenum epistolas ad Superiores triplicem illum, qui Societatis proprius est, cultum frequenter redolere, nimirum erga S. P. Ignatium, et Deiparam Virginem (propriis praesertim titulis insignitam quibus singulae Domus Probationis in Italia eam colunt) et SS. Cor Iesu, multa sane, eaque varia, ad horum auxilium sibi sociisque merendum, religione praesertim per mensem maium et iunium adhibita. Sunt qui ad fortia agenda ac dura viriliter toleranda iuventur desiderio, quo iam pridem ardebant, exteris Missiones aliquando adeundi; quique Exercitiorum spiritualium principiis ac propositis pari constantia roborentur.

APOSTOLATUS PRAECOX.

Quod si militia generi vivendi Religiosorum apprime infesta est, ea nihilominus illis, quibus est vocatio apostolica, ex licentiae domo in fertilem Domini agrum verti quandoque potest, idque non tam per otia capuana, quam cum ad omnia belli vitaeque discrimina vocatur. Mirabile plane est cernere quam potentem in iuvenibus, vix prima disciplinae nostrae forma imbutis, haec Societatis insita vis sese iam prodiderit; quippe Scholastici nondum sacris initiati, teneri Novitii, ipsique Coadiutores Temporales, ceu erumpentes praecocis apostolatus gemmae, militares campos floribus pietatis non raro sparserunt. Si enim commilitones spectamus magno eorum studio ad meliorem frugem reductos, vel ad sacram Communionem primo participandam aut frequentandam allectos, instituta quoque inter eos pia opera catecheseos et Orationis Apostolatus (ad quem unus v. g. amplius 800 brevi adscripsit) et supplicationis primae sextae feriae cum Eucharistiae adoratione; item si libros bonos ac pios sacraque numismata late distributa, vel *domum* quam dicunt *militis* interdum procuratam, et stipes pro exteris Mis-

(1) Mss. Soc. *Epist.*, 15 sept. 1917.

sionibus collectas, et marialem mensem, actosque rite Ecclesiae dies festos conspiciamus, copia non spernenda fructuum nos ubique delectat. « Maximum enim solatium, scribebat quidam Scholasticus, inter acerbas huius vitae asperitates, est aliquid, etsi parvum, agere ad comparandam commilitibus aeternam salutem ». Verum si malumus haec ex aliorum testimoniis, quam e iuvenum litteris audire, pauca quae subiicimus sufficiant. « Multum pieque me commovit, scribit pridie kalendas februarias anni 1916 P. Felix Tanzarella ad Praepositum Provinciale, studium iuvandi proximos, quo ardent nostri *Scholastici*.... Iam inde a mense octobri ritum primae feriae sextae honori SS. Cordis Iesu instituerunt, ita ut cum ille dies redit, vel ad nonaginta sacram Eucharistiam sumant. Per novendialia quae sollemnibus Deiparae Immaculatae antecedunt, annuente militum curione D. Vincentio de Sanctis, praestantissimo sacerdote, effecerunt ut qui convalescerent, ignatianis commentationibus excolerentur, quod omnibus admirationi fuit et fructuosissime accidit.... Ultimo die, qui erat sacer Deiparae Immaculatae, amplius trecenti divino epulo de altari refecti sunt.... Ex his saltem 30 tunc primum initiabantur, alii vero circiter 60 sacramentis annos bene multos abstinerant. Bibliothecam etiam libris inter milites circumferendis confecerunt. Profecto si Scholastici militiam sequi coacti spiritum religiosum conservarint, poterunt suo tempore magni apostoli fieri. Bonus P. Rector me iis adiutorem dedit ad audiendas confessiones adhortandosque identidem infirmos ». Haec ille; quibus, praeter alia quae narrantur in foliis periodicis, addi potest, cura et studio eorundem iuvenum institutam esse inter milites sacram synaxim frequentem ac quotidianam, et pro sacerdotibus clericisque militiae adscriptis menstruam recollectionem.

Aliquis militum curio haec de quodam Fratre ad Provinciae Moderatores scribebat: « Cum primum huc pervenimus, ille itinera longa arripuit, ut sacerdotem provideret.... Mox ipse aeditui munus agere sollertissime; quavis hora promptus paratusque esse; quotidie fere ad s. synaxim accedere;.... commilitones ad officia boni Ecclesiae Deique filii persolvenda adducere, qui a Paschate ad hunc diem amplius 70 numerati sunt.... Nunc ipse merito lactari singulis diebus dominicis 100 vel 200 milites altari adesse, ut Sacro et conciunculae intersint; praeterea San-

etorum imagunculas, pias schedas chartulasque typis impressas largiri densae coronae circa se belle tumultuanti;... tabernacula quoque, vineas (gallerie), munimenta, animosius percurrere, pulsans tintinnabulum quod manu tenet, ut socios quotidie ad recitandum una simul Deiparae rosarium, diebus vero festis etiam ad Sacrum audiendum vocet ». Et sane, « ut sancti rosarii recitationem vespere bene moderari posset, tria millia circiter passuum conficiebat viâ, quam percussis ex speculo radiis hostes illuminabant et igneis globis horridum in modum sibilantibus identidem infestabant: iter plane longum, assiduo cursu carpendum, quod dum exsequebatur, reliquas decem Rosarii decades recitabat, de eo unice sollicitus: hac arte via ipsi nec longa nec periculosa videbatur. Se huic piae exercitationi totum dedit praecipue tres ob causas: primum quia erat S. Ignatii filius et tantorum virorum frater, qui ad opifices et peccatores redimendos, deliciis-relictis, durissima quaeque patiuntur; deinde quia bonis his operibus Dei honorem, impiorum contumeliis impetitur, reparandum curabat; tandem propterea quod videbat malos homines hunc ipsum rosarii ritum atque opus inducendi milites ad sacram confessionem summo odio prosequi ».

Alii singulos seorsum studiosius, alii manipulos ipsos audacius ad sacramenta sollicitant; horum vero ardor, cum tempus paschale adest, crescit quam maxime, et certo in loco, ne exemplis parcam, hoc assecutus est, ut e 2000 praesidiariorum 1400 praecepto Ecclesiae obtemperarent.

INTER CAPTIVOS.

Ii iuvenum labores videbuntur Patrum officium vix non aemulari. Ast horum opera aliis non caruere promeritis. Possumus eos inter pugnas admirari cum, proposito sibi caeli gaudio, tantum non occubuerunt voluntariae caritatis victimae, ut ille, qui: « dum cohors *non sua* cum hostibus manus conserebat, quovis periculo spreto, sponte, saepe, noctu, inimicorum reticulata petebat, miscens se militibus lexicariis ut vita functos ac vulneratos captaret: tum etiam, quoties congressio instaurabatur, semper primae aciei adstitit, intra hostilium ignium iactum progressus, ut sacri ministerii curas sauciis impertiret simulque

sedulo studio ac se ipso maior eos e mediis armis surriperet (1) », cui proinde a regio supremoque rerum militarium Administro insigne ex aere cum praeconio decretum est.

Sed nos potius iuvat humiles captivos visere et Nostros ibi cognoscere, omnibus omnia factos ut omnes Christo lucrifacerent aut in Christo solarentur.

Terrasini, quod oppidum Siciliae non procul a Panormo distat, 840 capti milites a duobus manipulis custodiuntur. Militiae Praefectus prohibuerat ne ii qui catholici non essent Sacro interessent. Ad 50 hi inventi sunt, quorum tamen non pauci, dum noster sacerdos, cui omnium cura spiritualis commissa erat, divinam litabat Hostiam, rem ante fores per rimas devotissime aspectabant.

Patria et linguae et religio diversissima sunt. Quocumque pedem infers Austriaci, Hungari, Poloni, Bohemi, Sloveni, Rumeni, Serbi, Rutheni, Croatae tibi obviam veniunt, quorum nonnulli graeco-orientales orthodoxos se esse dicunt, quidam hebraeum aut musulmanum se profitetur.

Principio vix poterant, quae noster sacerdos loquebatur, intelligere, licet is tum gallice, tum anglice, modo italice, modo germanice aliquid et latine diceret. Sed, quae Dei providentia est, duo e captivis linguam italicam callentes interpretum partes agere coeperunt.

Pater statim animadvertit cupere eos animi noxas sacramento expiare. Quare nihil est cunctatus illis significare, se paratissimum esse omnes culpis rite absolvere, modo ipsi aliquo signo manifestarent vel unum peccatum aut saltem dolorem cum voluntate patefaciendi commissa alteri confessario, facultate praedito, cum primum possent. Hi nihil optatius audire poterant. Frequens ac devotus accursus fuit. Multas continenter horas sacerdos eos singulatim excepit, qui plura etiam dicere conabantur, quam ille caperet. Postero die, duplici instructo agmine ad sacellum accedunt, alii Deiparae rosarium, alii piarum precum codicem manu tenentes. Ut sacerdos ad ipsos conversus et Christi Corpus gestans ea verba proferre coepit: *Ecce Agnus Dei*, omnes ac si buccinae clangorem audissent, momento eodem

(1) *Bollettino ufficiale del Ministero della Guerra*, 4 luglio 1917, Dispensa 50, p. 4333.

humi procumbunt. Mox pie esurientes decussant ante pectus manus aut carissimum sibi libellum precatorium mento apertum supponunt, et sic Panem vitae sanctissime recipiunt. His mysteriis ministrare solent duo Poloni.

Verum ut bonis captivis ingeniosus pater satisfaceret melius, breves interrogationes scriptis mandavit, quas in diversos eorum sermones vertendas dedit. Has dein ob oculos habens eos adibat, quorum ex ore sonos singularum vocum modumque pronuntiandi percipiebat ac porro didicit. Tum ipsi licuit singulos seiscitari, consiliis instruere, sacramentali poenitentia impertiri atque ita multo iucundius absolvere.

Huic industriae ac benevolentiae Patrum mirum in modum respondebat militum pietas atque amor. Tombarini, qui locus est in insula Asinara ad sinum Sassaritanum (Sassari) in Sardinia, duo, lutheranus alter, alter calvinista, haeresim publice eiurarunt, summa in Deum religione et catholicorum laetitia. Omnes generatim innocentissimam agunt vitam atque cuncta in Patre se habere putant. Ante huius tentorium, hortum belle simulantes, duas hinc et inde figurarant areolas, et in earum altera quandam Deiparae invocationem, in altera magnum cor calculis apte dispositis descripserunt. Cum Pater crederet velle ipsos illo emblemate SS. Cor Iesu significare, hi illum non celarunt, se ea vice voluisse non Iesu, sed eius cor indicare. Sed haec in ipso carcere felicitas brevis fuit, captivis alias in regiones summo eorum Patrumque dolore traductis.

IN NOSOCOMIIS.

Dum haec geruntur, alibi quietis nosocomii aulis magna in urbe Coadiutor Temporalis invigilat. Huc, rerum spiritualium penso persoluto, quovis mane e proxima Residentia, ubi noctu degendi copia ipsi a militiae magistro facta est, se confert. Primum explorat quanta sit in singulis decumbentibus febris, atque interim submissa voce aliquam e matutinis precibus suggerit. Dein ad illorum lectulos longius moratur, qui gravius aegrotant, curatque ut dolorum atrocitatem leniat. Hos inter quemdam dudum frequentabat, qui 22 annos natus cum esset nondum tamen Eucharistiae sacramentum sumpserat. Hunc amanter edocuit, ut culpas poenitentia abstergeret et Corpore Christi

primum vesceretur. Res ex voto successit. Post hunc alios, qui simili laborabant animi necessitate, cohortatus est, ac duodecim statim invitationi concesserunt; atque ita deinceps modo 30, modo 25, ab ipso eruditi, confessionem, a multis annis omissam, rursus instituerunt atque ad sacram mensam admissi sunt.

Sed licet exempla huic paria sint bene multa, ne tamen eadem repetantur, ab hoc uno, amice lector, disce omnia.

Non praetereundus contra videtur scholasticus qui, cum alter e nostris scholasticis militibus terribili morbo asiatico correptus iaceret, a tribuno militum petiit, ut sibi liceret operam ei navare assiduam. Data venia, incredibile est quanto amore voluntarium officium suscepit, adeo ut ipsi medici vehementer admirarentur. Nullum curae genus fuit, quod ultro non impenderet, nullum contagionis periculum, quod non sperneret, etiamsi infirmus rogaret, ut sibi caveret. Diu noctuque ad eius lectulum vigilabat: mater ipsa nequivisset maiore uti diligentia; atque ut mater ille supremis in doloribus aegroto saltem lacrimis miserabatur. Is tamen, quae Dei benignitas fuit, convaluit, et tribunus, qui rem valde laudabat, eximio infirmario gratulaturus: Tu, inquit, eum a morte defendisti. Ipse potius SS. Cordi Iesu beneficium acceptum refert, a quo ideo se dicit sociumque servatos esse, ut divinum eius Nomen in remotissimas regiones aliquando inferant. Huic scholastico, cum enixe poposcisset, ut infirmis contagione contaminatis se totum dedicaret, et dein concessum munus, grave iuxta ac periculosum, summa magnanimitate suique victoria obiisset, trecentas libellas Regius rerum publicarum Administer sponte sua prae-mio dedit.

Postremo plerique honorificos militiae gradus recusarunt, ut aegris inservientes ministerium suae vocationi magis accomodatam expeditius agerent. Id plane patefacit quam ingens esse debuerit in illis Societatis amor; quem ut quandantenus cognoscamus, pauca ad extremum delibare liceat.

SOCIETATIS AMOR.

« Laus maxima quae Iesuitis tribui possit est eos, si ex tuis moribus diiudicari debeant, non nisi summa aestimatione dignos a nobis habendos esse ». Haec praefecti cohortis ad quendam

Nostrum verba cum legionis dux audisset, statim graviter confirmavit.

Sed arcanos cordis sensus anquiramus. Sincerissimas agunt gratias pro nuntiis, qui de Societate ac Fratribus a Superioribus per epistolam dantur. Eos dicere audires: magno se teneri optimorum Societatis Moderatorum desiderio, licet militares quoque Superiores multa observantia et grato animo prosequantur, quippe qui benevolentissimi sint ipsosque in pretio habeant; sed non amare ut nostri Patres. Cum quidam singulari beneficio posset die festo S. P. Ignatii tria Sacra audire, ea et sacram synaxim incredibili laetitia Deo obtulit, una cum omnibus suis laboribus et aerumnis, ea mente ut Deus universam Societatem atque optatissimos suos Superiores sospitare vellet.

Fraterno praeterea amore ita inter sese nostri milites devinciuntur, ut nihil antiquius habeant, quam ut sodalem cernant et conveniant, longis quamvis institutis itineribus, ad colloquia cum eo de Societate Sociisque miscenda. Fuit qui omnia ita disponeret, ut nonnulli e nostris manipularibus in loco N. adessent, ubi simul aliquas horas libenter ducerent. Decem in eum locum convenerunt apud militum curionem. Quis omnium gaudium verbis exprimere posset? Quot et quanta alius alii quae narraret habebat! A prandio Pater N. (unus ex decem) brevi sermone omnes ad Societatis regulas servandas adhortatus est; deinde simul litanias communes ac postea hymnum *Te Deum* recitarunt. Frater N. cunctos una coniunctos in schedula luce depictos expressit. Hanc boni iuvenes ad suos Praepositos Provinciales ultro miserunt, qua ipsis testarentur « se, militaribus licet indutos insignibus, eosdem esse qui fuissent et futuri essent ».

Denique multorum est in vitae discrimine caeleste solatium in instaurandis votis religiosis quaerere. Simul atque aggeres oppugnari coepti sunt et periculum crescit, se ad mortem parant, votisque emissis, interdum Exercitiorum Spiritualium, quibus paulo ante operam dederant, cogitatione, tranquillum animum servant. Accidit ut quidam prima in acie pugnaret; at prius quam hostium impressione, siti necabatur. Et reapse viribus tandem defecit; sed dum corrui, mens illico ad Societatem fertur, memor eius in ipsum curarum, Deoque gratias agebat pro magno vocationis beneficio. Cum tandem nonnihil aquae allatum est, se recepit. Alius, extremum mox subiturus periculum, vota rursus

pronuntiavit, unumque cupiebat, nimirum mori ut verum dulcissimae matris Societatis filium decet, atque animam agere purissimi in Deum amoris actum eliciens.

Animo ita comparato occubuit quidam Scholasticus, primus e Nostris in Italia, qui fortiter pieque vitam pro patria fuderit. Is cum iussus esset montis verticem, ab hostibus acriter occupatum, conscendere solus, reliquis certo intervallo ipsum sequentibus, ut pugnam ipse laceraret, voluit Praeposito Provinciali brevi hoc epistolio valedicere: « Ruit hora! Mihi res gerenda est longe omnium gravissima, in qua capite mihi dimicandum est et Deo volente mors oppetenda.... Me velis Fratribus commendare, meique extincti ne immemor sis, licet forte molestiae magis quam solatio tibi fuerim. Quae animo conceperam et mecum ipse statueram, ab iis ne transversum quidem unguem discedo; divinae voluntati prorsus acquiesco: *In manibus tuis sortes meae!* Te amplexor, et tecum ceteros omnes amplexor, quorum precibus me adiutum iri spero ». Haec bonus et magnanimus iuvenis. Pridie sese sacramento poenitentiae expurgarat, et die sequenti dum signa infert, undique ab hostibus illico impetitus, vulnus accipit et piam animam Deo reddit.

*
* *

O utinam omnes ita perseverent, ut ad maternam Societatis in terris domum tales redeant, aut secus ad eius gloriosam in caelis sedem dum tales sunt, iam nunc advolent!

IN PROVINCIA ANGLIAE.

Ut primum Europa bello flagrare coepit, E.^{mus} Cardinalis Westmonasteriensis sacerdotes aliquot nostros qui cappellanos militares agerent a R. P. Provinciali expetivit. Qui statim octo ad ministerium illud destinavit; nec plures consuetis Provinciae operibus et officiis detrahare tunc potuit. Haec enim bello non modo imminuta non erant, sed contra augescebant. Collegia maiori etiam quam antea discipulorum frequentia celebrabantur; tironum castra sacerdotes ad sacramenta impertienda, ad rem divinam conficiendam, ad explanandas ignatianas commentationes poscebant; vulnerati cum in patriam redirent, negligi minime omnium poterant; in cunctis vero Societatis templis

apostolicum fervebat opus. Res eiusmodi solito plus ipsis regni administris visae sunt adeo reipublicae necessariae, ut cum delectus militaris paulo post lege sanciretur, ab ea immunes futuros esse decreverint quotquot sacris ordinibus aut votis religiosis sese Ecclesiae dicassent.

Attamen copiis in dies crescentibus ut post hominum memoriam nunquam visum est, complures sacerdotes castrenses plane desiderabantur. Quos itaque Provincia potuit etsi non sine magno incommodo invenire, eos libenter suppeditavit, ita ut exeunte anno 1917 numerarentur 72 militibus auxiliatum submissi, id est sexta omnino pars sacerdotum nostrorum. Ii, vix non omnes, nihil admodum sunt retardati, ut par erat, donec antea ad munia obeunda instituarentur, sed statim in aciem emittendi fuerunt. Ex ipsis duo interiere, unus morbo oppressus in Provinciam reversus est; reliqui 69 in praesenti diversis locis distributi sunt, nimirum:

In Gallia et Belgio	51	In Africa orientali.	1
Ad Thessalonicam	3	In navibus Crucis Rubrae . . .	2
In Aegypto	3	In classe	2
In Mesopotamia	2	In Anglia.	4
In castro Calpe (Gibraltar). . .	1		

Castrensis sacerdos apud Anglos dignitatem centurionis (*Captain*) obtinet, neque per se ad altiorem ordinem ascendit; sed ubi debet aliis curionibus auctoritate praeesse, tunc re ipsa ad gradum producitur tribuni maioris (*Major*) aut cohortium praefecti (*Colonel*). Militaris ornatus uniuscuiusque idem fere est ac ceterorum eiusdem gradus praepositorum: collari romano, signis in crucis formam aliisve eiusmodi vesti assutis, sacrorum antistes a veris militibus distinguitur. Alii certis legionibus adscripti sunt, alii ad castra stativa manent, cum lecticariis alii pugnantes proxime sequuntur.

Omnes autem in summa sunt existimatione: cum gregarii milites tum tribuni, ii etiam qui acatholici sunt, illos praedicant viros obediētes, acerrimos, spirituales. Id quoque liberaliter agnoscunt summi exercitus Britannici praefecti, quibus laudi vertitur quod sacerdotibus dant amplam agendi copiam et facultatem.

Tantum vero abest ut milites ad religionis cultum excitandi sint, ut eorum desideriis vix satisfieri possit. Neminem pudet ve-

ram fidem prae se ferre, et catholici omnes protinus dignoscuntur. « Numquis adest catholicus? » Cappellanus interrogat. « Ita, hic qui iuxta me iacet dormiens », vel « Ille nimis aegrotus quam ut loqui possit ». Deiparae rosarium manifesto a collo pendet: quae pulchra fidei professio aliquando satis causae fuit cur intermortuis sensu carentibus extrema unctio conferretur. Nulla est sacramenti poenitentiae verecundia; publicis in edictis propalam renuntiatur confessiones certo loco et certa hora auditum iri. Sacerdotibus dulcissimo est solatio defatigari multitudine poenitentium, qui talem de admissis peccatis contritionem perfectam expromunt, qualem verbis reddi posse vix credideris. Dubia cuiusque diei ac vitae spes efficit ut milites, quasi priscos christianos aemulati, aeternae salutis negotium ceteris anteponant, illudque primum, unicum, necessarium sibi reputent. Quae simplex germanaque pietas ipsis omnium reverentiam conciliat. Eam vero Nostrorum laboribus strenue ac saluberrime foveri pervulgatum est; atque idcirco Superiores frequenter et maiorem in modum rogati sunt ut plures pluresque cappellanos de Societate subministrarent. Ipsi summi exercituum ductores, in Nostrorum meritis laudandis minime tardi, unum insigni *D. S. O.* (*Distinguished Service Order*), quinque Cruce militari (*M. C.*), alium Ordine Aquilae Albae (Serbia) decoravere.

Cappellani communis vitae castrensis participes sunt, et cum ceteris domestico usu et quotidiana consuetudine coniunctissimi: unde factum est ut multi, qui sacerdotes antea ignorabant vel parvi faciebant, adducti fuerint ad veram religionem investigandam atque investigatam amplectendam. In primis vero ipsis christi-fidelibus Ecclesiae ministri operam navant, catholicis inquam, qui omnem occasionem avidè arripiunt sacrum audiendi, accedendi ad sacramenta, varias pietatis exercitationes frequentandi, fruendi quoque parvis quae habentur missionibus. Sane modo satis insolito saepe administranda sunt sacramenta; nec semper et ubique fieri potest ut quotidie divinum sacrificium vel sacerdotes conficiant vel participant milites. Nihilominus ex universo labore fructus percipitur amplissimus; immo ne coniectura quidem aliquis assequetur quanti fiant animarum quaestus. Cum autem cappellani, more plane militari, in loquendo sint valde parci, eo minus licuit nobis omnia eorum spiritualia opera et lucra brevi hac narratione complecti.

Singulari Dei providentiaetribuendum est quod a Nostris bene multis, qui tot ac tam gravibus periculis undique cinguntur, duo tantum interierunt, nimirum P. Dionysius Doyle die 19 augusti 1916 et P. Robertus Monteith 27 novembris eiusdem anni. Commemorandus quoque est, quamquam ad Provinciam Romanam pertinebat, P. Iosephus Strickland, qui in exercitu Britannico munere sacerdotis castrensis fungebatur et morbo abreptus est Melitae die 15 iulii 1917.

IN PROVINCIA BELGICA.

I. CAPPELLANI MILITARES.

1. — Cum ab ipso belli initio triginta circiter Patres officia castrensium sacerdotum sua sponte suscepissent, mox ex voluntariis illis rei publicae praefecti quatuordecim retinuerunt qui ordinarii essent cappellani militares. E quibus unus morte occubuit, duo ob vulnera vel morbum exauctorati sunt, reliqui omnes usque adhuc in munere perstiterunt. Nec solum spiritualia ministeria obierunt impigre, verum etiam, ut militum mores a castrorum licentia et a pestiferis oblectamentis tutos praestarent, complura eaque egregia opera instituerunt, uti circulos, auditiones, scholas, concentus, aliaque honestae relaxationis genera. Quibus ex industriis tantum manavit utilitatis ut eas belli duces amplissimis laudibus extulerint.

In sede quadam centrali ubi lecticarii (*brancardiers*) rite informantur, unus e Nostris viros ecclesiasticos amplius mille, partim saeculares, partim regulares, in rebus ad spiritum pertinentibus moderabatur; hos inter 72 erant de Societate.

2. — Qui in ipsa exercitus acie versantur sacerdotes, singuli curam agunt octingentorum fere hominum. Iis auctoribus creata sunt et valde florent Foedera a SS. Corde Iesu ad communionem frequentem promovendam; praesto sunt bibliothecae bonorum librorum copia adornatae; sparguntur probae ephemerides; patent rudibus ludi litterarum, cultioribus quaedam velut academiae, cunctis varia instituta saluberrima.

Nonnulli se dedunt clericis menstrua recollectione munientis; quidam sacris concionibus sive ad praepositos sive ad gregarios milites habendis.

Unus autem singulari mentione dignus videtur, nimirum castrensium sacerdotum vetustissimus, qui iam quinquies vulnera accepit, sexies omnino insignibus decoratus fuit, atque omnium utilitati impavide deservire pergit.

Praeter 14 cappellanos Belgico exercitui addictos, alii quatuor in copiis Britannicis adhibentur.

II. LECTICARII ET INFIRMORUM MINISTRI.

1. — Inter pugnantes quinque dumtaxat socii conscripti sunt, scilicet unus Frater Coadiutor in exercitu Belgico, in Gallico unus item Coadiutor et Scholastici tres. Ad curandos vero aegrotos sauciosque multo plures evocati fuerunt, universi 124, quorum dimidia ferme pars novitii sunt, reliqui scholastici approbati. Plerique lecticariorum officiis in prima fronte funguntur, ceteri nosocomiis operam et studium optime navant.

2. — Eorum omnium vita spiritualis hoc belli tempore eadem propemodum est ac florente pace, ac fovetur itidem solitis pietatis exercitationibus, menstrua recollectione perbene ordinata, crebro quoque commercio tum Fratrum inter se tum etiam cum Patribus curionibus et Superioribus. Alterna quaque hebdomade mittuntur ad singulos communes litterae, quibus et certiores fiunt de rebus nostris et ad virtutem perfectam incitantur. In promptu habent bibliothecam 900 fere voluminibus instructam. Neque enim quod aliquando suppetit temporis vacui otiose transigitur, sed in utilia studia, praesertim in linguas tam classicas quam hodiernas addiscendas, vel in pia quaedam commentariola conscribenda impenditur.

3. — Quo flagrant ardore iuvandi proximos, libenter incumbunt ad bibliothecas militum commodo comparandas vel dirigendas, ad erudiendos litterarum expertes et lusus providendos; tunc videlicet cum a certamine et armorum strepitu paulisper remoti, legionarii nonnulla quiete et otio fruuntur: quo tempore, ut experientia docet, quo magis corpora a labore vitaeque discrimine vocant, eo infestiora animabus pericula impendere solent. Libellos, qui pietatis inter pristinos alumnos fovendae causa singulis mensibus divulgantur, Nostri scriptionibus suis augent vel etiam ipsi moderantur. Denique ephemerides spargendo, distribuendo tesseras Rosarii Viventis, candidatos Foederis Eu-

charistici colligendo etc., se cappellanis castrensibus sollertes industriosque praebeant adiutores. — Nec contemnendos animarum quaestus fecerunt. Dei enim opitulante gratia, nonnullos iam ad Ecclesiam catholicam, multos ad bonam frugem traduxerunt. Pietatis exemplo, vitae severitate, alacri hilarique officii colendi studio, ad hoc contulerunt ut in ceteris infirmariis clericalibus spiritus religiosus vigeret atque adeo ut sat multi in Societatem admitti exoptarent.

4. — Ad Nostros ipsos quod attinet, vocationem suam plerique summa fide servarunt; si quidem e tanto numero in castris degentium et in tanta rerum difficultate, quatuor dumtaxat, duo scholastici et duo novitii, intra annos tres et dimidium ad saeculum desciverunt.

5. — Postremo virtutem eorum robustamque fortitudinem non labasse, vel hinc apparet quod duces exercitus, licet in dandis insignibus admodum parci, 13 tamen inter 14 sacerdotes castrenses, 23 inter lecticarios distributa voluerint. Accedit quod horum decem in munere obeundo vulnerati fuerunt, tres vero occisi.

IN PROVINCIA GALICIANA.

Ex quo praesens exitiale bellum exarsit, quindecim Patres Provinciae Galicianae stipendia fecerunt, qui omnes, uno excepto, partim in acie, partim in militum valetudinariis, cappellani munere fungebantur. Praeter hos, sacerdotes nostri viginti tres, alii aliis in urbibus, sua sponte et voluntate militibus graviter affectis in nosocomiis multam operam prae buerunt ut saluti eorum aeternae consulerent. Sed de iis laboribus apostolicis pauca tantummodo adhuc rescire licuit. Fructus a Patribus tredecim percepti hi fuerunt:

Confessiones auditae 60874.

Ultima sacramenta collata 7654.

Ad Ecclesiam catholicam revocati, sive ex schismate sive ex haeresi, 112.

Conciones habitae 2475.

Exercitiorum spiritualium coetus 15.

Praelectiones scientificae 8.

Complura millia librorum, libellorum foliorumque gratis distributa.

IN PROVINCIA GERMANIAE.

1914-1917.

Amplius 350 socii Provinciae Germaniae a belli europaei primordiis, sive ut essent sacerdotes castrenses aut infirmarii in exercitu et in nosocomiis, sive ut in acie pugnarent (ii videlicet qui subdiaconatu initiati non erant) ad militiam agendam evocati fuerunt. Plerique eorum quotannis per quatuordecim fere dies se in domum aliquam nostram recipere potuerunt, sanctis exercitiis operam daturi. At spiritui religioso conservando et alendo id quoque peropportune accidit, quod quaedam inter omnes nostros infirmarios veluti communitates sunt institutae, ut quaeque suo sub praeside, a P. Provinciali designato, officiis suis fungeretur. Atque ita quotidianae pietatis exercitationes (uti meditatio et conscientiae discussio), triduum quoque votis instaurandis ac reliqua rite et ordinate, quantum ferunt tempus ac locus, in usu habentur. Nec deest Praepositi Provincialis, suos identidem visitantis, praesens cura et adhortatio.

Ad mutuam sociorum caritatem et coniunctionem iuvandam prodeunt semel in mense folia quibus titulus est « E Provincia ». Praeter haec alia utiliter legenda statis temporibus ad sodales mittuntur, verbi gratia libelli inscripti « Missio universalis », qui quidem, orto bello, a Nostris edi coepti, iam ducenta millia subscriptorum habent. Epistolarum porro commercium socios inter et Superiores creberrimum est. Semel minimum singulis mensibus scribunt illi ad P. Provinciale.

Iis aliisque praesidiis effectum est, Dei gratia manifesto opitulante, ut spiritus interior ac divini honoris studium egregie foverentur, atque amor vocationis, tot inter difficultates et pericula, non modo haud languesceret, verum etiam in plerisque augeretur. Omnes muneribus quisque suis propter Deum explendis excelso animo incumbunt, ad mortem usque fideles. Novemdecim e Nostris dum proelio decertabant, tres vero (unus Pater et Scholastici duo) dum aegrotis et sauciis inserviebant, morte occubuerunt.

Alii complures, cum miseris lue affectis assiderent, animis

et corporibus multam operam praebentes, ipsi contagione correpti fuerunt et tantum non absumpti.

Optime de proximorum salute meriti sunt sacerdotes nostri amplius sexaginta, quos non semel Episcopus castrensis diserte laudavit quod omnium exspectationi praeclare satisfecissent. Immo unus ex illis capellanus primus ampli cuiusdam exercitus renuntiatus est, qui in vasta regione res cunctas ad religionis auxilia pertinentes recte ordinaret. Ipse et aliquot alii, interea dum sacra procurant, vulnerati sunt. Cuidam ex iis bis fuit crus parte aliqua amputandum.

Nec solum ordinariis statutisque operibus instant, sed etiam alia ultro suscipiunt, uti Exercitia spiritualia militibus crebro et magno animarum lucro tradita atque promotum in castris « Apostolatum virorum », quod institutum Patres Societatis in Germaniam induxerunt, adscriptis iam viris iuvenibusque amplius ducentis millibus, qui primo cuiusque mensis die dominico ad sacram synaxim accedere solent. Librorum quoque copiam inter milites spargunt, adornatis etiam apte ad eorum culturam idoneis bibliothecis. Plane commemorandae sunt praelectiones scientificae quas Nostri passim, per octo et interdum quatuordecim dies, cultioribus militibus habendas curarunt, accersitis e patria doctis professoribus. Operam quoque navarunt ceteris sacerdotibus castrensis, quippe quos S. P. Ignatii commentationibus saepe et magna omnium utilitate exercerent.

Labores illos apostolicos praefecti militares adeo non impediunt, ut eos reddant faciliores, sive favore suo ac benevolentia, sive etiam (si catholici sunt) illustri exemplo quo multi primorum ordinum praepositi aliis ad pietatem praelucent. Fuit e domo quadam principum regnantium qui singulis diebus, si qua fieri posset, sacro adesset ac Patri cuidam nostro rem divinam facienti libener ministraret.

Ii pariter sodales qui domi versantur militum commodis egregie serviunt. Quod attinet ad animarum salutem, sacerdotes amplius quinquaginta saucios patriis in valetudinariis omni cura et diligentia complectuntur. Ibi praecipuum emolumentum reportant ex ignatianis Exercitiis, quae saepenumero (unus eorum plus quam centies) explanaverunt.

Alii sacris commentationibus iuvenes iam ad arma vocandos praemunire student, cumque castrorum pericula et rationem ea

cavendi exponant, multa tironum millia a depravatione tutantur. Per id temporis et ad mulieres, periclitantium militum propinquas vel affines, missiones habentur, non sine magna earum consolatione et fructu.

Plurimum quoque in hoc elaborarunt operarii Societatis ut populum sacri tridui exercitationibus ad celebritatem diei 10 ianuarii 1915 praepararent, quo die catholici Germani se Cordi Iesu sacratissimo devoverunt.

Captivorum cura haudquaquam neglecta; quin etiam complura et magna in eos collata sunt beneficia. Quidam e Nostris eo processit ut illorum in septis templum exstruxerit. Cum autem RR. DD. Episcopus Paderbornensis mense ianuario 1915 consociationem captivis iuvandis percelebrem et a Summo Pontifice magnopere laudatam constituisset, ei Patres aliquot Societatis praesto fuerunt et pro virili parte opitulati sunt.

Denique ipsi Provinciae scriptores militum utilitati naviter prospexerunt. Periodici libelli qui inscribitur « *Temporis voces* » separati fasciculi editi sunt, quorum mox exempla ad decies centena millia inter milites litteratos diffundi potuerunt. Minora folia, « *Ad ignem castrensem* », rudibus accommodata ingeniis, bis in mense evulgantur et sexaginta subscriptorum millia numerant. Precatorii libri, pro stipendia merentibus a nostro sacerdote concinnati, brevi divendita sunt quadringenta millia exemplarium.

Tanta nostrorum tamque salutaris sedulitas a supremis rei militaris in imperio administris agnita et laudata et praemiis variis donata est. Crucem ferream secundi ordinis octoginta circiter e sociis, primi vero ordinis, quod perrarum est, duo Patres et unus Scholasticus consecuti sunt; infirmarii fere omnes insignibus decorati.

Omnia quae breviter perstrinximus caritatis animosae et fortitudinis opera, eius amore eiusque auxilio peracta esse qui suis se regnans dabit in praemium, Nostri et plane sentiunt et suavissime gaudent.

IN PROVINCIA HIBERNIAE.

Inter primos sacerdotes castrenses qui, orto bello, anno 1914 in aciem missi sunt, aliquot fuere e Provincia Hiberniae quae deinceps pro necessitate alios liberaliter dedit, ita ut e ducentis

quos habet sacerdotes, 28 castris concesserit. Quae ante diximus de Britannia, ea Hiberniae communia sunt. Illud vero huius proprium est, cum maior sit catholicorum numerus in legionibus hibernicis quam in anglicis, ad illas saepius Patres ex Hibernia destinari. Horum quatuor Cruce Militari (M. C.) insigniti fuere; tres morbo correpti, militiae valedixerunt; duo alii in acie perempti, scilicet PP. Ioannes Gwynn in Gallia die 12 octobris 1915, et Gulielmus Doyle die 17 augusti 1917, cuius praeclaram virtutem et mortem omnes ephemerides dilaudarunt. P. Augustinus Hartigan febris exstinctus est in Mesopotamia die 16 iulii 1916.

IV. — DE CENTENARIA COMMEMORATIONE P.^{is} FRANCISCI SUAREZ. (1617-1917).

25 sept. — Dies trecenties revolutus, quo P. Franciscus Suarez pie obiit, Granatae in urbe eius natali, quantum fert Europae dissidium, exeunte mense septembri splendidissime celebratus est. Ad eam gloriam Doctori eximio comparandam religio et scientia, populares et advenae quatrimum magno plausu concertarunt. Indicto ex omnibus nationibus lectissimorum hominum conventu, praeter turbam aderant ex Hispania primus publicis studiis moderandis Administer, qui personam Regis eiusque supremi Consilii gereret; Nuntius Apostolicus Matritensis, Archiepiscopus Granatensis aliique sacrorum Antistites. doctores praeterea lectoresque e regiis Universitatibus complures, tres nostri Praepositi Provinciales et Patres bene multi; ex aliis regnis legati Angliae, Italiae, Galliae, Lusitaniae, Austriae, Germaniae, Columbiae. Consessus in latissimo cavaedio regiae domus Caroli V, iuxta arabicam arcem « Alhambra », habiti sunt, ubi multa de varia Patris Suarez scientia multi praeclare dixerunt. In tanta vero praesentis temporis iniquitate, qua iura communia ad humanum civilemque cultum inter diversos populos servandum religiose sancita oblivioni turpiter dantur, voluit Summus Pontifex, ut P. Suarez tanquam iuris gentium Magister peritissimus ab oratoribus laudaretur. Quod in primis Patres Universitatis Bilbaënsis maxima laude atque omnium admiratione praestiterunt.

Et ea quidem in doctorum conventu. In templis autem ritus habentur sollemnissimi. Per urbem populus, agmine ad publicam gratulationem instructo, prope infinitus cogitur. Eadem multitudo ad inspectandam Suaresii effigiem e carrario marmore exsculptam et patenti loco ac frequenti exstantem, ut primum a regio Administro detegenda fuit, accurrerunt. Haec Doctorem refert placida quiete sua volumina exarantem, medium inter duos aligeros, qui altera manu librum sustentant. Horum primus lumine de radiis SS. Nominis Iesu accenso, divinum instinctum ad scribendum significat; secundus tuba canens famae personam agit. Subter grandibus insculptus notis, hic titulus legitur:

AL V. P. FRANC. SUAREZ S. J.
 GRANADINO ILUSTRE
 FILOSOFO, TEOLOGO, JURISTA
 Y APOLOGISTA INSIGNE
 MAS INSIGNE AUN POR SUS VIRTUDES
 V ENERO MDXLVIII
 † XXV SEPTIEMBRE MDCXVII
 EN EL III CENTENARIO DE SU MUERTE SUS DISCIPULOS
 SUS ADMIRADORES
 XXV SEPTIEMBRE MCMXVII.

Egregiae sculpturae signum erectum est, ut praesenti celebritati integer suus ne deesset splendor: in congressu autem eximio Doctori statua decreta est.

Quemadmodum comitiis initium fecerat poetica academia, ta haec ipsis finem attulit. Nam Patres et Scholastici Collegii Granatensis, grati animi ergo, carmina concinnarunt elegantissima, adiecta praeterea oratione ab insigni nostro concionatore ad praesentem civitatem habita; carmina omnia in codice vetustatem et artem typographicam saeculi XVI affabre ornatique imitante complexi sunt, cuius exemplaria benefactoribus et amicis dono darent.

Quam ratus probatusque R.^{mo} Nuntio Matritensi fuerit congressus ille Granatensis, vel hinc apparet quod ipse, cum actibus omnibus interfuisset et ultimo tandem die coctum iam rite esset dimissurus, concione habita, Societatem et Patrem Suarez magnis gratulationibus et laudibus ornavit.

Item alibi quoque Eximius pulchre est commemoratus. E. g. Barcinone a die 25 ianuarii ad 18 martii decem publicas auditiones (conferentias) instituerunt praeclari quidam Universitatis lecto-

res in huius aula quae a *Consilio* nuncupatur. Ibidem certamen scholasticum de iure, de philosophia, de theologia, materia ex operibus Suaresii desumpta, indictum est et conspicua praemia proposita. In Collegiis Maximis Sarrianensi (Prov. Aragoniae), Onniensi (Prov. Castellanae), Valkenburgensi (Prov. Germaniae) atque in aliis, qua praelectionibus, qua academiis, qua Conferentiis nomen ac merita Patris Suarez singulari studio Nostri prosecuti sunt. Iuvat referre, speciminis causa, quid agendum susceperint Scholastici Valkenburgenses. Ii die 28 octobris festivam instituerunt academiam, ubi diligenter disseruerunt « de Fratre scholastico Suarez », « de Doctore eximio », « de Suarez Societatis Iesu religioso ». Dein omnium postremus RR. DD. Henricus Doering S. I., Episcopus Poonensis in India (qui ab aliquo tempore hospes in Collegio degit), eos adhortatus est ad praeclarum illud Societatis lumen imitandum. Haec tamen veluti prooemium habita sunt singularium studiorum, quae, vertente anno, de eodem argumento ab ipsis fient.

V.—SOCIETATIS IESU IN GERMANIAM REDITUS.

19 mensis aprilis 1917.

Post annos 45 ab expulsa e Germaniae finibus Societate Iesu, lex lata die 4 mensis iulii 1872 tandem die 19 mensis aprilis huius anni 1917 abrogata est, quo Nostris reditus in sedes natales libere patuit. Longum est innumeras gratulationes ad Patrem Nostrum et ad Praepositum Provinciae missas a Sacrorum Antistitibus, a Religiosis Ordinibus, a dynastis, equitibus, amicis percensere. Sed hominum favorem ac studium revocandae in patriam Societatis ad religionis praesidium et rectam iuventutis institutionem longe multumque superavit Dei Creatoris ac Domini Nostri amor erga benemerentem Provinciam. Haec enim vel inter exsilii tam diuturni tamque gravis angustias se ab eo non solum conservatam vidit, verum etiam magnum in modum amplificatam. Praesentissima namque Divinae Bonitatis ope evenit, ut Sodalium preces ac vota, per B. Petrum Canisium, et S. Deiparae Sponsum Ioseph, divino Cordi Iesu oblata et nullo unquam intermissa die, consequerentur ut Provincia in suam ditionem rediret filiorum operumque fecundior, quam cum ex ea egressa est. Huius fecunditatis specimen ostendunt quarundam rerum conspectus ac testimonium, quae summatim subiicimus.

I. SOCIORUM NUMERUS.

<i>Anno 1873</i>	<i>Anno 1917</i>		<i>[Anno 1907]</i>
Sacerdotes 351.	641 +	... 116	Hi omnes concessi . . . =
Scholastici 239.	239 +	... 98	sunt Provinciis . . . =
Coadiutores 199.	327 +	... 97	Americanis cum . . . =
			Missione Buffa-
Universi 789.	1207 +	... 311	lensi anno 1907. . . = 15

II. DEAGENTES IN MISSIONIBUS INFIDELIUM.

<i>Anno 1873</i>		<i>Anno 1917</i>	Sacerdotes	Scholastici	Coadiutores	Un
Missio Bombayensis	PP. 46	Bombayensis.	58+[50] *	4+[14] *	22+[1] *	14
	Schol. 10	Syriaca	1	—	—	—
	Coad. 21	Zambesensis .	4	—	12	1
		Iaponica . . .	3	—	—	—
	Univ. 77	Universi.	116	18	35	16

* Uncinis inclusi coacti sunt, orto bello, patriam redire.

III. OPERA MAXIMA.

a) Collegia externorum.		b) Missiones dependentes.	
Anno 1873.	Anno 1917.	Anno 1873.	Anno 1917.
Feldkirchense	id.	In Europa	} Danica (Soc. Suecica (Soc.
	Hafniense		
	Ordrupshøj		
	Sittardiense		
Bombayense S. Fr. X.	id.	In India	} Bombayensis (Soc. 77). ead. (Soc. 1
Bycullanus convict..	Bombayense S. Mar.		
	Florianopolitanum	In Brasilia	} Brasiliensis (Soc. 33). ead. (Soc. 1
	Pelotense		
	Portoalegrense . . .		
	S. Leopoldi		
	Buffalense	In Statibus Foederatis	} [Buffalensis]
	Clevelandense . . .		
	Pratocanense. . . .		
	Toletanum		
Coll. 3.	Coll. 10 + [4] = 14.	Miss. 2.	Miss. 4 + [1]

IV. Praeterea ante annum 1873 Provincia habebat unam Domum Probationis, p annum illum tres huiusmodi Domos numerabat, addita nempe Clevelandensi in M sione Buffalensi. Praesens denique Collegium Maximum Valkenburgense 350 circi cubiculis constat.

Tametsi Patres a sacris ministeriis in Germania obeundis exsilii lege adeo severe prohibiti sunt, ut eorum studio iuvandi proximos saepe numero nil aliud superesset eligendum quam munus scribendi libros ad scientiam sacram et profanam, ad fidem tuendam, ad omnem denique civilem cultum non parum utiles, sive seorsum sive multorum coniuncto labore et industria elucubratos; nihilominus his omnibus praestitit ardor muneris evangelici. Et sane opera directius apostolica « quantum nobis licuit, ait Provinciae Praepositus (1), per hoc tempus conficienda curavimus. Id comprobant quam plurimae Exercitiorum spiritualium series; innumeri gymnasiorum atque institutorum alumni necnon sacerdotes in domos nostras collecti; habitae permultae ad populum Missiones atque Exercitia, et auxiliares labores; suscepta ante annos fere viginti, et iam magnifice florens cura tradendi ignatianas commentationes opificibus et tironibus militibus (2); Sodalitates B. Mariae Virginis magnam partem opera Patrum nostrorum institutae, quarum amplius quingentae hoc ultimo quinquennio aggregatae fuerunt. Idem ante omnia testantur sacrae ad exterarum oras expeditiones. Quanquam autem complurium erratorum ac multiplicis infirmitatis conscii sumus, tamen est cur gratias Deo agamus, quod id quoque e cruce nobis imposita emolumentum consecuti simus, ut haec omnia animo apostolico susciperemus, eaque indicium essent religiosi illius spiritus, qui nostram Provinciam animat ».

Ex 789 Sociis qui anno 1872 exeunte in exilium profecti sunt, die 19 mensis aprilis 1917, quo restituta est Germanico Imperio Provincia, supererant plus 100.

VI. – CONVICTUS UNIVERSITARIUS PATAVINUS.

(PADOVA, ITALIA).

I. CONVICTUS.

Domus Societatis Patavina autumnali quidem tempore sacerdotum sacro secessui, cum autem scholae paterent triginta fere Regiae Universitatis auditoribus excipiendis, ope ac labore

(1) *Epistola R. P. Ludovici Kösters, Praep. Prov., ad PP. et FF. Provinciae Germaniae, Aachen die 20 apr. 1917.*

(2) Cf. *Acta Romana*, 1916, p. 250.

optimi P. Bartholomaei Sandri (vita functi anno 1898) statuta fuerat. Verum et aedes erant diversarum partium coagmentatione incommodae et circumstantis infimae plebis conditione importunae, pro adeuntium numero non satis amplae, denique a regia universitate nimium dissitae.

Ad novum igitur aedificium a fundamentis excitandum Nostrorum studium conversum est: delectum spatium quod inter basilicas S. Antonii et S. Iustinae medium protendebatur. Id consilii A. R. P. N. Ludovico Martin vehementer probatum, felicitis exitus auspicem Pii X sanctissimi Pontificis benedictionem obtinuit, ac negotium hoc omne magni thaumaturgi Antonii patrocinio commendatum, ab illo in suam tutelam benignissime excipi pluribus indiciis visum est.

His auspiciis mense septembri anni 1905 primus lapis positus est: mense octobri subsequenti anni iam patuit ampla et pulchra domus studiosae cohorti, eorum scilicet iuvenum qui morum fideique integritati servandae, errorum amotis periculis, providere vellent. Proinde effectum est ut multi allicerentur aedificii nitore, cubiculis apte instructis, profluentis aquae et caloris et lucis copia, ceterisque commodis quae fert moderni aevi consuetudo. Placet admodum magna aula academicis conventibus praesertim et concionibus destinata; alia praeterea lectioni attributa, in qua diaria et libri in promptu sunt hauriendae doctrinae ac praesentibus dubitationibus expellendis utilia; bibliotheca demum ad quadraginta voluminum millia habens, iuvenum studiis iuvandis solerter delecta. Super haec, amoenum nemus adiacens domui, cui anno 1908 adiecta est area perampla ad gymnicos ludos opportuna, pratum et viridarium, parvum quoque lacum complectens.

Convictorum numerus brevi mirum in modum ita auctus est ut iam initio anni 1908-1909 iuvenes universitarii plus quam 100, post annos tres 114 numerarentur, atque petitionibus omnibus satisfieri non potuerit: idem numerus, qui maior pro domus amplitudine esse nequit, usque ad bellum ab Italia indictum, permansit.

Regulae Convictus paucae et ad iuvenes qui iam adoleverunt accommodatae: statuta sunt tempora ad cibum tum mane tum vespere sumendum; vesperi hora 10 omnes domi esse de-

bent, raris exceptionibus concessis, quae quibusdam tantum servatis legibus fiunt.

Ad pietatem colendam alumni singulis diebus in sacello Convictus, quod perbelle exornatum est, vespertinas preces simul recitant; die dominico in eodem sacello interesse Sacro iubentur; ibidem adhortationem iuvenibus universitariis consentaneam audiunt. Per novendiales dies in honorem B. V. Immaculatae, per triduum in honorem S. Francisci Salesii, Convictus Patroni, per triduum rursus ante festa Paschalia, per integrum mensem maium Deiparae Virgini dicatum, alumni sacra contio quotidie habetur; atque in sollemnioribus festis, quae quinquies vel sexies intra annum academicum incidunt, ad generalem Communionem invitantur.

Peculiari ratione pietas alitur in *Sodalitate Mariana* quae sub titulo B. M. V. Immaculatae atque SS. Antonii Patavini et Francisci Salesii erecta est: eidem adscribi possunt et iuvenes universitarii externi. Sodales, statuto infra hebdomadam die, summo mane in sacellum conveniunt ut piae lectioni, sacrificio Missae, et Patris Directoris adhortationi intersint. Antequam bellum nostros alumnos dispergeret, Sodales ad 40 recensebantur.

Caritas erga proximum fovetur provida illa institutione, cui nomen « Conferentiae a Sancto Vincentio a Paulo » inditum est, quae inter convictores universitarios suam propriam florentissimam, imo primam in urbe, sectionem habet, anno 1911 excitatam. Pauperes unius ex miserioribus civitatis parocciis commissi sunt curae nostrorum adolescentium, qui singulis hebdomadis 50 familiis opem ferunt habentque vespertinos hebdomadales conventus, in quibus, ritualibus precibus persolutis, de iis agunt quae ad consociationem spectant, ac stipem colligunt. In annuo Sodalitatis festo pauperes congregantur atque cibariis aliisque donis recreantur: qua occasione eligitur iuvenis qui ad pauperes simul convocatos amice verba faciat. Quibus caritatis exercitationibus alumni nostri haud spernendos perceperunt sui apostolatus fructus: quaedam sunt matrimonia rite copulata, aliqui baptismi pueris collati, praesertim vero pueri adducti ut parociae Patronatum assidue adeant.

Iuvant ad animos iuvenum coniungendos tum inter se tum cum Patribus Moderatoribus *quaedam* per annum *sollemniara*

festas: festum B. V. Immaculatae et S. Francisci Salesii, quae publicis academiis condecorari solent; sub finem vero anni sollemnitates laureae pro unoquoque qui curriculum universitarium absolvit, quae a Patribus simul cum alumnis magna pompa celebrantur, ut recenti doctori discessuro dulcissimam suae apud nos commorationis in animo memoriam imprimant.

De religiosa alumnorum institutione per Academiam infra dicemus: hoc unum hic addere praestat, Convictum nostrum primo vitae suae decennio (1906-1916) laetos tulisse fructus. Haud pauci numerantur alumni qui apud nos integro cursu confecto laureamque consecuti, in praesenti huc illuc dispersi, de catholica religione bene merentur, fidei firmitate ac bonitate vitae eximii; alii magnam sibi atque Convictui apud Universitatis Professores existimationem conciliarunt; fuerunt qui religiosa praeiudicia abiecerint, qui mores emendaverint, ut eos silentio praetermittamus qui fidei ac servatae innocentiae bonum Convictui ac praecipue Patris Directoris doctrinae, solertiae, prudentiae, caritati acceptum referre debent.

II. ACADEMIA STUDIORUM RELIGIOSORUM.

Ad provehendam rectam fidei ac religionis disciplinam, anno 1915-1916 creata est « *Academia studiorum religiosorum* », quae in unum veluti institutum collegit ea quae iamdiu a Convictus Universitarii Moderatoribus erant in hunc finem excogitata et in usum deducta. Academiae nomen dare iubentur omnes alumni Convictus; eidem praeterea adscribi possunt iuvenes externi et viri omnes civitatis, qui ampliorem in religione institutionem exoptant. Academia, cuius statuta ab A. R. P. N. Generali et ab Episcopo Patavino et a Summo Pontifice approbata atque laudata fuerunt, comprehendit: a) *Cathedram apologeticam*, quae intra annum academicum saltem 20 lectiones habet, ita rationem studiorum evolvens, ut in quadriennio ex iis quae ad religionem pertinent ea potissimum explicet atque a contradictionibus vindicet, quae praecipue scire huius temporis virorum interest; b) *Circulum academicum*, qui quotannis plures coetus habet in quibus, aliquo Patre praesidente, de argumentis maioris momenti ad fidem spectantibus ab ipsis alumnis disseritur atque disceptatur; c) *Conferentias publicas*

ad utrumque sexum habitas in aula maiore, semel in mense, plerumque cum imaginibus sub luce expressis. Hae conferentiae, iam a primordiis Convictus a Patre Directore dictae, optime successerunt, cum ad Convictum attraherent ingentem nobilium civium concursus; d) *Aulam consultationis et bibliothecam apologeticam*, quae libros ac libellos periodicos suppeditat ad studia religiosa peragenda atque ad animi culturam promovendam; e) *Sollemnis* quotannis habetur *studiorum instaurationis*, cui adest civitatis Episcopus: sub finem anni unicuique iuvenum optio datur *examina* vel subeundi vel omittendi atque *certain* indicitur ad praemia quaedam illis tribuenda qui plenum annum lectionibus, circulis atque conferentiis interfuerunt, periculum feliciter superarunt atque dissertationem aliquam apologeticam scripto exhibuerunt.

Anno scholastico 1915-1916 duo alumni Universitatis singuli praemium 100 libellarum tulerunt, alterum ab Episcopo, alterum ab A. R. P. Nostro donatum. Confecerat autem prior ex iuvenibus opusculum « *Polemiche evoluzionistiche* » quod etiam typis editum est; posterior vero dissertationem de « *Philosophia christiana doloris* ».

Acta academica anni 1915-1916, quae complectuntur integram orationem habitam in instauratione studiorum et compendium lectionum atque disputationum in circulis, typis edita sunt ac Summo Pontifici oblata, qui, qua est benevolentia, ea benigne accipere atque honorificis verbis laudare dignatus est. Ea quotannis in lucem prodeunt.

Solidum curriculum academicum emensis *diploma* datur.

Cum in praesenti fere omnes iuvenes in militia stipendia faciant, Academiae auditores non multi numerantur, cum ad 50 vel 60 recenseantur: verum spes affulget fore ut, bello absoluto, Academia sit uberes fructus editura.

Academia muliebris studiorum religiosorum, illi similis, sub finem anni 1916 creata est, qua femineo coetui cultioris conditionis, praesertim vero magistrarum atque Universitatis alumnae, copia praebetur amplioris in fide et religione institutionis. Ipsa suos conventus apud Moniales a Sacratissimo Corde Iesu peragit.

III. SCHOLA RELIGIONIS.

Ut alumni qui publicum Lycaeum vel Gymnasium vel Technicum Institutum adeunt, christiana doctrina recte imbuantur atque ad pietatem morumque integritatem informantur, anno 1909-1910 inchoata est Religionis Schola.

Numerus alumnorum in menses auctus est: iam tertio post primordia anno ad 200 numerabantur: in praesenti plus quam 300 sunt adscripti, quorum tamen circiter 70 stipendia merent.

Instructio religiosa pluribus scholis praebetur, quarum decem catechesim, duae apologeticam tractant: sua cuique scholae praefinitur dies et hora intra hebdomadam ad lectionem habendam. Tempore vacationum aguntur *cursus liberi* religionis atque fit explanatio historiae sacrae « projectionibus », quas vocant, illustrata. In inferioribus scholis antiqua nostra methodus in *Ratione Studiorum* commendata de *certaminibus* inter alumnos promovendis magno fructu inducta est, adeoque nonnulla etiam *publica specimina* exhibita sunt. Quotannis habetur *sollemnis praemiorum distributio* atque in *Albo honoris* inscribuntur nomina eorum qui vitae honestate atque in studio religionis profectu inter alios excelluerunt.

Schola Religionis peropportunam possidet *Bibliothecam*, fere tribus millibus et quingentis voluminibus instructam, quae multiplicis rationis libros utile dulci miscentes ephebis commodat.

Quo vehementius adolescentes alliciantur ad scholam adeundam indeque facilius in religione instituantur, *variae ludorum species* ipsis providentur.

Animi devotio quam maxime inter alumnos fovetur per *exercitia pietatis*. Singulis diebus pueris copia fit Missam audiendi in sacello Convictus; apud plures iam mos invaluit ut, quoties Convictum adeunt, Ven. Eucharistiae Sacramentum invisant. Diebus dominicis in eodem sacello et Sacro et adhortationi et benedictioni iubentur interesse; plures sacra de altari libant; vespere coronam in honorem B. M. V. simul recitant. Singulis mensibus indicitur Communio generalis, ad quam frequentissimi accedunt.

Mensis maius B. M. Virgini sollemniter dicatur: quotidie pueri sub vesperum in sacellum conveniunt ad Marianum cultum.

Quotannis iuvenes *Exercitiis spiritualibus* per triduum ante festa Paschalia operantur: solent autem optimi inter adultiores ephēbos tempore vacationum interesse *Exercitiis clausis* quae in Convictu pro laicis habentur.

Insigne decus festis confert *Schola cantorum* qui ex alumnis deliguntur.

Interior iuvenum conformatio praecipue excolitur per *Sodalitatem Marianam* quae duobus coetibus constat, altero iuniorum, altero maiorum natu, ut seniores omittam qui Congregationi alumnorum universitariorum adscribuntur. Ante bellum numerabantur 109 sodales.

Congregationis incremento prospicitur per Sectiones. *Sectio liturgica* proprio nomine consociatio S. Ioannis Berchmans nuncupatur: 24 socios habet. Sectio altioris culturae nomen sibi adscivit « *Academia Antoniana* » (quae diversa est ab Academia studiorum de qua supra retulimus): in duas sub-sectiones dispertitur, alteram pro iunioribus cum 16 sociis, alteram pro grandiusculis cum 30 sociis. Semel in hebdomada suos conventus agunt, in quibus socii per vices commentariola de rebus religiosis componunt et legunt, deque fidei veritatibus defendendis, Patre moderante, apte disserunt. Plus quam 20 coetus per annum celebrant, praeter publicas academias, quas aliquando habent. *Sectio catechistica* eos amplectitur sodales, qui in manipulos distributi, festis diebus in schola religionis et in duabus civitatis paroeciis catechesim pueros docent, institutione de arte christianae doctrinae tradendae prius accepta. *Sectio eucharistica* fovet cultum SS. Sacramenti, in primis autem communionem frequentem et quotidianam. *Sectio ad bonos libros bonaque folia evulganda* initium iam cepit; quae post bellum ingens est acceptura incrementum. Hae sectiones omnes particulares habent regulas suosque magistratus a Directore Congregationis vel a Sodalibus electos, quibus reguntur atque ad laetiores in dies progressus excitantur.

Internuntia Scholae Religionis est ephemeris « *Antoniana* » quae, veluti illius vox ac vinculum Moderatores inter et alumnos, singulis mensibus in lucem prodit Patrum et discipulorum lucubrationibus ornata: 500 habet subscriptores atque ad puerorum familiarumque spirituale bonum haud parum videtur conferre.

Iis aliisque institutionibus, quae vel in Convictu Universitario florent vel ab eodem originem vitamque trahunt, quibus addenda sunt complura ministeria in eius sacello et extra domum suscipi solita, domus haec labentibus annis veritatis atque virtutis christianae haud exiguus fons in proximorum salutem evasit: quod unice in Dei atque Servatoris Nostri Iesu Christi maiorem gloriam cedat.

VII. — STATUS MISSIONIS IAPONICAE

EXEUNTE ANNO 1917.

DOMUS TOKYENSIS.

(*Kōjimachi, Kioi-chō 7, Tōkyō, JAPAN*).

1. P. HOFFMANN HERMANNUS, Sup. Miss. a die 24 sept. 1910, doc. hist. philos., litt. germ., ling. germ., ethicam. — Prov. Germaniae.
2. P. BOUCHER HENRICUS, Min., Proc., Praef. eccl. et valet., doc. ling. angl. in schola nostra et ling. gallic. in academia militari et schola ling. externarum. coll. puncta pro litt. ann., Cons. an. 9. — Prov. Franciae.
3. P. DAHLMANN IOSEPHUS, Admon., Praef. Spir., doc. litt. germ. in Univ. Imperiali et in schola nostra Script. — Prov. Germaniae.
4. P. GETTELMAN VICTOR, doc. philos. et oeconom. nation., Conf. dom., curam agit typograph., Cons. an. 6. — Prov. Missouri-
rianae.
5. P. GUASCH ANTONIUS, doc. ling. germ. in schola nostra. — Prov. Aragoniae.
6. P. KEEL ROBERTUS, doc. litt. et ling. germ. et philos. in schola nostra. — Prov. Missouri-
rianae.
7. P. MAC NEAL MARCUS I., doc. ling. angl. — Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
8. P. POCKSTALLER THEODORUS, stud. litt. Iapon. in Univ. Stat. Californiae. — Prov. Germaniae.

9. P. TSUCHIHASHI PAULUS, doc. ling. sin. et math., Conf. dom.,
Cons. an. 7. — Prov. Franciae.

Sacerdotes 9.

SCHOLAE UNIVERSITATIS NOSTRAE.

Universitas Catholica *Iochi Daigaku* (id est *Academia Sapientiae*) in urbe Tokyo, Iaponiae capite, complectitur cursum praeparatorium biennalem atque bipartitum, et cursum principalem triennalem atque tripartitum.

CURSUS PRAEPARATORIUS.

- A. *Biennium praeparans ad Facultates litterariam et philosophicam*: Ethice; Lingua anglica, germanica, iaponica, sinensis.
- B. *Biennium praeparans ad Facultatem commercialem*: Ethice; Lingua anglica et germanica; Mathematica; Rationum conficiendarum methodus iaponica. Introductio in scientiam commercialem et ius commerciale.

CURSUS PRINCIPALIS.

- A. *Facultas litteraria* (triennium): Historia litteraria; Stilistica; Aesthetica. Etc.
Linguae anglica et germanica. Historia philosophiae.
- B. *Facultas philosophica* (triennium): Logica; Cosmologia; Psychologia. Etc.
Lingua anglica et germanica; Historia philosophiae.
- C. *Facultas commercialis* (triennium): Ius civile. Ius commerciale; Oeconomia nationalis; Res argentaria; Assecuratio; Mercēs; etc. Lingua anglica, germanica, hispanica.

Ex Nostreis aliqui in Universitate quoque Imperiali docent, necnon in Schola militari et in Lycaeō Imperiali omnium longe praecipuo.

Patres sunt omnino novem, et singuli docent domi vel foris, alii tres horas, alii quatuor, quinque aut sex quotidie. Adventum autem plures esse, ut cunctas quae imperantur disciplinas ipsi tradant, universosque auditores ipsi erudiant, etiamsi non tantummodo aliquas, sed omnes fere diei horas in tam utili opere insumere deberent. At in praesenti, pro sociorum paucitate,

adhibendi sunt externi magistri tredecim, quod oneri et incommodo est sane non exiguo.

Auditores hodie adsunt 90; atque hic annus primum integrae institutionis nostrae curriculum conclusit, primique alumni ex Universitate prodierunt, ut tandem in oculis civium viverent. Omnes iam bonum et commodum locum obtinuerunt in societatibus quae commercia, artes quaestuosas aliave eiusmodi exercent. Quae quanti Athenaeum catholicum facerent vel hoc signo declararunt, quod iuvenibus gradus academicos apud nos adeptis mercedem annuam assignavere maiorem quam iis qui in aliis scholis similibus didicerant.

Discipuli nostri catholici, e quibus sex convictores sunt, optimo exemplo reliquis praeceunt. Inter paganos nuper ardentius religionis catholicae studium emergere tandem coepit: alumni sex secundi anni praeparatorii, plerique ingenio et zelo inter ceteros eminentes, ut fidei nostrae praeceptionibus instruerentur sponte sua postulaverunt. Die sollemni Paschatis huius anni 1917 unus ex auditoribus salutari baptismatis fonte ablutus est; alter die natali Domini nostri; alii quoque, Deo iuvante, mox primis christianorum sacris initiabuntur.

VIII. — STATISTICA QUAEDAM.

VIII a) Prospectus Societatis Iesu universae ineunte anno 1917.

ASSISTENTIAE.	PROVINCIAE.	Sacerdotes.	Scholastici.	Coadiutores.	Universi.	AUGMENTUM.			
						Sac.	Schol.	Coad.	Univ.
ITALIAE.	Romana	192	99	93	384	2	5	-1	6
	Neapolitana.	158	94	87	339	-3	-9	-1	-13
	Sicula.	112	54	73	239	-1	2	2	3
	Taurinensis.	167	60	52	279	—	-2	2	—
	Veneta	222	47	105	374	-3	-1	-1	-5
	<i>Socii Assist. Italiae.</i>	851	354	410	1615	-5	-5	1	-9
GERMANIAE.	Austriacae	323	108	173	604	8	-8	-6	-6
	Belgica	628	410	209	1247	3	34	-2	35
	Galiciana	226	112	147	485	1	-3	-4	-6
	Germaniae	641	239	327	1207	-1	-6	-20	-27
	Hungariae	90	60	70	220	2	2	-3	1
	Neerlandica.	304	136	129	569	2	10	-2	10
	<i>Socii Assist. Germaniae.</i>	2212	1065	1055	4332	15	29	-37	7
GALLIAE.	Campaniae	407	176	130	713	4	-8	1	-3
	Franciae	478	131	170	779	-19	-1	-1	-21
	Lugdunensis	420	149	162	731	-22	-1	-5	-28
	Tolosana.	411	149	126	686	-4	2	-2	-4
	<i>Socii Assist. Galliae.</i>	1716	605	588	2909	-41	-8	-7	-56
HISPANIAE.	Aragoniae	555	299	468	1322	1	17	—	18
	Castellana	617	360	463	1440	11	14	12	37
	Lusitana.	168	74	110	352	-7	—	—	-7
	Mexicana	150	94	81	325	2	-5	-3	-6
	Toletana.	282	130	204	616	-5	21	10	26
	<i>Socii Assist. Hispaniae.</i>	1772	957	1326	4055	2	47	19	68
ANGLIAE.	Angliae	424	192	123	739	7	5	-3	9
	Canadensis	147	192	109	448	6	15	3	24
	Hiberniae	212	131	54	397	3	1	2	6
	<i>Socii Assist. Angliae.</i>	783	515	286	1584	16	21	2	39
AMERICAЕ.	Californiae	175	179	102	456	-2	15	-2	11
	Maryland. Neo-Eborac. . .	394	450	146	990	8	11	-2	20
	Missouriana.	410	336	169	915	6	22	1	29
	Neo-Aurelianensis. . . .	138	88	39	265	4	1	-1	4
	<i>Socii Assist. Americae.</i>	1117	1053	456	2626	16	52	-4	64
<i>Universi ineunte anno 1917 .</i>		8451	4549	4121	17121	3	136	-26	113
<i>Universi ineunte anno 1916 .</i>		8448	4413	4147	17008				
<i>Augmentum</i>		3	136	-26	113				

PROVINCIA ARAGONIAE.

DOMICILIA.		Alumnorum numerus.	Alumnorum genus.			Alumni secundum studia mere civilia.					
			Interni.	Externi.	Semi- convictores.	Scholae praeparatoriae.	Gymnasium.	Studia superiora.	Scholae commerciales.	Mechanica.	Chimica.
In Europa . .	Barcelona	418	—	274	144	—	287	—	131	—	—
	Orihuela	301	89	212	—	140	161	—	—	—	—
	Roquetas (<i>Schol. Ap.</i>)	43	43	—	—	—	—	—	—	—	—
	Valencia	637	128	360	149	310	327	—	—	—	—
	Zaragoza	459	86	318	55	220	239	—	—	—	—
In Argentina.	Buenos Aires (<i>Coll. et Conv.</i>)	710	201	248	261	191	519	—	—	—	—
	ibid. (<i>Semin.</i>)	188	188	—	—	—	—	—	—	—	—
	Córdoba (<i>Schol. Ap.</i>)	31	31	—	—	—	—	—	—	—	—
	ibid. (<i>Coll. S. Ios.</i>)	575	—	575	—	575	—	—	—	—	—
	Santa Fe	469	189	225	55	—	496	—	—	—	—
In Chile. . . .	Ancud	157	51	106	—	—	149	—	—	—	—
	Concepción (<i>Resid.</i>)	129	—	129	—	129	—	—	—	—	—
	Puerto Montt	140	68	61	11	—	125	—	15	—	—
	Santiago	390	83	—	307	—	390	—	—	—	—
	Valparaíso (<i>Resid.</i>)	121	—	121	—	121	—	—	—	—	—
In Philippinis	Manila (<i>Athen.</i>)	1145	320	705	120	362	533	61	186	—	—
	ibid. (<i>Coll. S. Ios.</i>)	250	135	103	12	—	235	—	15	—	—
	ibid. (<i>Schol. Ap.</i>)	22	22	—	—	—	—	—	—	—	—
	Vigan. (<i>Coll. Semin.</i>)	395	104	287	4	—	369	—	—	—	—
	Montevideo (<i>Coll. Semin.</i>)	525	96	289	110	85	429	—	—	—	—
UNIVERSI.		7105	1834	4013	1258	2133	4259	64	347	—	—

PROVINCIA CASTELLANA.

In Europa . .	Bilbao	220	134	86	—	—	—	193	27	—	—
	Carrión (<i>Semin. praep.</i>)	87	—	87	—	—	—	—	—	—	—
	Comillas (<i>Semin.</i>)	366	366	—	—	—	—	—	—	—	—
	Durango (<i>Semin. praep.</i>)	50	—	50	—	—	—	—	—	—	—
	Gijón	224	90	14	120	50	164	—	10	—	—
	Javier (<i>Schol. ap.</i>)	65	65	—	—	—	—	—	—	—	—
	Orduña	254	232	16	6	36	218	—	—	—	—
	Tudela	219	187	32	—	21	184	—	14	—	—
In Columbia.	Valladolid	286	171	96	19	48	238	—	—	—	—
	Vigo	146	104	28	14	43	103	—	—	—	—
	Bogotá	651	282	300	69	102	549	—	—	—	—
	Bucaramanga	199	54	143	2	—	199	—	—	—	—
	Medellín	408	96	278	34	32	376	—	—	—	—
	Pasto (<i>Coll. Semin.</i>)	109	33	76	—	—	90	—	—	—	—
	Cienfuegos	286	102	170	14	168	97	—	21	—	—
	Habana	812	246	427	139	138	451	—	223	—	—
In Cuba. . . .	Sagua la Grande	182	—	182	—	182	—	—	—	—	—
	Santiago	212	—	182	30	164	48	—	—	—	—
UNIVERSI		4776	2162	2167	447	948	2717	193	295	—	—

Provinciis Hispaniae

PROVINCIA TOLETANA.

DOMICILIA.		Alumnorum numerus.	Alumnorum genus.			Alumni secundum studia distributi.							
			Interni.	Externi.	Semi-convictores.	merè civilia.					ecclesiastica.		
						Scholae praeparatoriae.	Gymnasium.	Studia superiora.	Scholae commerciales.	Mechanica.	Studia humaniora.	Philosophia.	Theologia.
	Chamartín	211	200	11	—	24	187	—	—	—	—	—	—
	Córdoba (<i>Resid.</i>)	42	—	42	—	42	—	—	—	—	—	—	—
	Ciudad Real (<i>Semin.</i>)	99	99	—	—	—	—	—	—	—	99	—	—
	Madrid (<i>Coll. Inst.</i>)	315	—	315	—	80	235	—	—	—	—	—	—
	ibid. (<i>Inst.</i>)	390	—	390	—	—	—	90	—	300	—	—	—
	Málaga	194	160	34	—	30	164	—	—	—	—	—	—
	ibid. (<i>Resid.</i>)	110	—	110	—	110	—	—	—	—	—	—	—
	Puerto de S. María	240	210	30	—	30	210	—	—	—	—	—	—
	Sevilla	256	—	256	—	63	193	—	—	—	—	—	—
	Villafranca	145	126	19	—	19	126	—	—	—	—	—	—
	Quito	170	—	170	—	75	95	—	—	—	—	—	—
	Riobamba	200	—	200	—	130	70	—	—	—	—	—	—
	Arequipa	152	—	152	—	81	71	—	—	—	—	—	—
	La Paz	417	200	217	—	247	170	—	—	—	—	—	—
	Lima	400	90	230	80	220	180	—	—	—	—	—	—
	Sucre	253	—	253	—	96	157	—	—	—	—	—	—
UNIVERSI		3594	1085	2429	80	1247	1858	90	—	300	99	—	—
PRAETERMISSI IN EUROPA		58	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
		3652	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

TRIUM PROVINCIARUM SUMMA.

Provincia Aragoniae	7105	1834	4013	1258	2133	4232	64	347	—	226	42	61	—
Castellana	4776	2162	2167	447	948	2717	193	295	—	385	83	119	—
Toletana	3652	1085	2429	80	1247	1858	90	—	300	99	—	—	—
UNIVERSI	15533	5081	8609	1785	4328	8807	347	642	300	710	125	180	—
ALUMNI ECCLESIASTICI	1015			

VIII c) Conspectus alumnorum Pontificii Collegii Pii Latini Americani de Urbe 1858-1917.

Cum alumni Collegii Pii Latini Americani de Urbe hoc anno vertente 1917, a condito Collegio LIX, catalogum adornassent, ubi multa ad propriam historiam et ad benefactorum, moderatorum, alumnorum oblectamentum utilitatemque in unum opus breviter et concinne collegerunt, placuit sequentem quorundam fastorum conspectum ex eo conficere atque evulgare. Ex eo enim palam fiet, quantum, brevi annorum serie, Collegium ecclesias Americae Latinae iuverit.

1858-1917													
N A T I O	Dioeceses alumnorum.	Universi.	Cardinales.	Archiepiscopi.	Episcopi.	Protonarii Apostolici.	Aulici Urbani. (Prelati domestici).	Cubicularii Intimi.	Doctores Theologiae.	Doctores iuris Canonici.	Sacerdotes.	Religiosi.	
1. Brasiliani	22	322	1	5	5	5	9	4	36	30	175	15	
2. Mexicani	20	196	—	6	5	1	—	1	67	26	119	4	
3. Argentini	10	168	—	1	4	4	3	2	57	22	108	3	
4. Columbiani	12	80	—	1	5	—	—	—	17	6	48	2	
5. Chilenses	3	52	—	—	2	—	—	—	14	3	35	2	
6. Peruviani	7	30	—	—	—	1	—	1	3	5	13	—	
7. Aequatoriani	5	27	—	1	4	—	1	—	5	1	12	—	
8. Cubani	4	26	—	—	—	—	—	—	4	1	6	—	
9. Uruquarienses	1	24	—	1	2	—	—	—	10	6	20	—	
10. Costaricenses	1	21	—	—	2	—	—	—	1	3	15	—	
11. Guatemalenses	1	19	—	—	1	—	1	—	4	2	10	1	
12. Boliviani	2	17	—	—	—	—	—	—	1	1	8	—	
13. Venezolani	4	12	—	—	—	—	—	—	—	1	7	—	
14. Salvatorienses	1	11	—	—	1	—	—	—	4	2	9	1	
15. Philippini	4	10	—	—	—	—	—	—	2	2	5	—	
16. Nicaraguenses	2	9	—	—	—	—	—	—	1	2	7	—	
17. Paraquarienses	1	7	—	—	—	—	—	1	1	1	4	—	
18. Dominicenses	1	5	—	1	—	—	—	—	—	1	3	—	
19. Hondurenses	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	
20. Panamenses	1	2	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	
21. Portoricenses	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
22. Amer. Septent.	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
22	105	1044	1	16	31	11	14	9	228	115	606	30	

Cum catalogum Benedicto XV, P. M., Rector Collegii exhibuisset, hoc tulit responsum, ex Aedibus Vaticanis, die 20 mensis octobris vertentis anni 1917:

REV.^{me} PATER:

Gratum mihi est te, Reverende Pater, certiore facere, Augustum Pontificem plena animi voluptate Catalogum Collegii Pontificii Pii Latini Americani accepisse, quem suavissimo consilio typis edendum curasti, ut sancti Instituti origines atque incrementa narrares ac patronos, benefactores, moderatores, alumnos commemorares.

Sanctus Pater totum opusculum inspicere dignatus est; sed peculiari oblectatione quadriennium studiorum suorum, quae in Pontificia Universitate Gregoriana transegit, perquisivit, ut veterum condiscipulorum nomina legeret ipsisque salutem peramanter mitteret.

Sinceram autem laetitiam Sanctitati Suae attulit ingens iuvenum numerus, quos Collegium sacros inter parietes recepit, ecclesiastico spiritu instituit, sacerdotio auxit. E tam florenti ac felici pii loci conditione Augustus Pontifex non potuit non cognoscere immensa commoda, quae paucos intra annos inde in Americam Latinam redundarunt. Et quoniam nitidissima haec vita atque apostolatus debentur in primis Episcopis Americanis, qui providum Institutum multo favore semper prosecuti sunt, Sancto Patri spes est, si Antistites in posterum quoque hoc apostolorum plantarium tutabuntur ac promovebunt, fore ut Collegium in carpenda progressionis via nunquam gradum sistat, et copiosius de Ecclesia Americana benemereatur.

Ea spe, qua nihil potius habet cor Eius paternum, Augustus Pontifex tibi gratias agit pro munere obsequenter oblato, et benefactoribus, moderatoribus Collegii, antiquis et praesentibus alumnis, ac praesertim suis olim condiscipulis optatam Apostolicam Benedictionem benevole impertitur.

Sinceram Tibi testatus meam existimationem, libenter me profiteor, Reverende Pater,

Addictissimum in Domino
P. Card. GASPARRI.

VIII d) Conspectus Sociorum qui stipendia fecerunt
a mense ianuario ad mensem decembrem 1917.

ASSISTENTIAE.	PROVINCIAE.	Capellani.		Milites.			Universi.		HONORIBUS INSIGNITI (2)
		In acie.	In nosocomiis.	Pugnantes.	Non pugnantes.	Extra pugnam. (1)	Per Provincias.	Per Assistentias.	
ITALIAE.	Romana	6	6	25	50	3	90		1
	Neapolitana	2	8	15	43	12	80		3
	Sicula	1	2	13	23	12	51		—
	Taurinensis	5	6	32	43	59	145		1
	Veneta	1	1	28	28	12	70		—
	Socii Ass. Italiae:	15	23	113	187	98	436		4
GERMANIAE.	Austriacae	7	7	23	39	5	81		16
	Belgica	9	7	3	111	4	134		14
	Galliciana	3	11	20	27	5	66		20
	Germaniae	73	65	97	105	230(3)	570		139
	Hungariae	4	1	23	11	8	47		8
	Neerlandiae	—	—	—	—	—	—		—
	Socii Ass. Germaniae:	96	91	166	293	252	898		197
GALLIAE.	Campaniae	98	60	218	211	234(4)	821		125
	Franciae								
	Lugdunensis } Tolosana }								
	Socii Ass. Galliae:	98	60	218	211	234	821		125
HISPANIAE.	Aragoniae	—	—	—	—	—	—		—
	Castellana	—	—	—	2	—	2		—
	Lusitana	—	—	—	—	—	—		—
	Mexicana	1	—	—	—	—	1		1
	Toletana	—	—	—	—	—	—		—
	Socii Ass. Hispaniae:	1	—	—	2	—	3		1
ANGLIAE.	Angliae	68	5	—	—	1	74		17
	Canadensis	3	—	—	—	—	3		1
	Hiberniae	25	—	—	—	6	31		10
	Socii Ass. Angliae:	96	5	—	—	7	108		28
AMERICAЕ.	California	—	—	—	—	—	—		—
	Maryland-Neo-Eboracensis	3	—	—	—	—	3		—
	Missouriana	5	—	—	—	—	5		—
	Neo Aurelianensis	—	—	—	—	—	—		—
	Socii Ass. Americae:	8	—	—	—	—	8		—
	Universi:	314	179	497	693	591	2274		355

(1) *Extra pugnam* milites habentur: vita functi, irreperiti, capti, vulnerati, aegroti, relecti vel dilati a militia ulterius gerenda.

(2) Exhibentur numeri honorum. non numerus eorum qui insignibus cohonestati sunt.

(3) Ex his vita functi 22, capti 7, in castris retenti 25, vulnerati 6, aegroti 19, a militia gerenda dilati 151.

(4) Ex his vita functi 130.

VIII e) **Missio in Indiis Orientalibus Neerlandicis.** **1877-1917.**

Iam pridem Patres aliquot e Provincia Neerlandica Evangelio in Indiis Batavis propagando operam impendebant; immo ab anno 1877 non alii sacerdotes quam Societatis illuc mitti solebant. Interim res catholica adeo progressa est atque ita excrevit laborum moles ut Nostri, operi ferendo impares, aliorum Ordinum et Congregationum adiumentum saepe et enixe expetierint: quod iam impetrare coeperunt. Itaque, incipiente iam nova quodammodo Missionis aetate, operae pretium fuerit praeteritam et praesentem eius conditionem summatim exhibere.

I. ANNO 1877

haec Missio, sexagies tanto amplior quam ipsa Neerlandia, numerabat, praeter Vicarium Apostolicum Bataviensem,
6 Sacerdotes saeculares,
18 Patres S. I. cum Fratribus Coadiutoribus 3,
7 Fratres Scholares,
91 Religiosas,
23000 fere catholicos, europaeos et indigenas, magnam partem nomine tantum christianos.

II. INDE AB ANNO 1877

institutae sunt novae stationes 30,
ecclesiae 53, « domus orationis » 36,
sacella 2,
orphanotrophia 5, nosocomium 1,
scholae quamplurimae.

Usque ad annum 1903 Missionarii novi, praeter unum sacerdotem saecularem, nonnisi Socii Provinciae Neerlandicae advenerunt, et aliorum sacerdotum numerus ad 3, ad 2, ad 1 decrevit.

Anno 1903 et deinceps creatae sunt et aliis Religiosis traditae quatuor Praefecturae Apostolicae Vicariatui Bataviensi non subiectae.

anno 1903			Praefectura Apostolica Novae Guineae Neerlandicae (PP. SS. Cordis Iesu),
anno 1905	»	»	Borneae Hollandicae (PP. Minores Capuccini),
anno 1911	»	»	Sumatranensis (item PP. Minores Capuccini),
anno 1913-14	»	»	Insularum Sundae Minorum (PP. Verbi Divini).

III. STATUS MISSIONIS ANNO 1917 INEUNTE.

1) *In Missione universa laborant:*

1 Vicarius Apostolicus S. I.,

4 Praefecti Apostolici independentes,

56 Patres S. I. cum 6 Scholasticis et 7 FF. Coadiutoribus,

14 Patres SS. Cordis cum 14 FF. CC.,

25 Patres Capuccini cum 15 FF. CC.,

6 Patres Verbi Divini cum 6 FF. CC.,

29 Fratres Scholares,

488 Religiosae.

In summa Sacerdotes 106, Religiosi non sacerdotes et Religiosae 565.

Patribus Nostris excolendus remanet solus Vicariatus Bataviensis (id est Insulae Java et Celebes). Quia tamen propter temporum iniuriam Patres Verbi Divini totam Praefecturam Sundae accipere nondum potuerunt, Nostri in ea quoque parte una cum novis Missionariis operari interim pergunt.

2) *Praefectura Insularum Sundae Minorum.*

In 21 stationibus cum 27 ecclesiis et 29 domibus orationis et 40 scholis laborant 8 Patres S. I. cum Coadiutoribus 6,

7 Patres Verbi Divini cum Coadiutoribus 6,

36 Religiosae, 48 Catechistae, 95 Magistri.

Anno 1915 numerabantur catholici indigenae 37271 (anno 1914: 33379),

baptizati sunt adulti 1012, infantes 3209,

auditae sunt confessiones 160092,

distributae communiones paschales 11906,

instituti catechumeni 1915.

3) *Vicariatus Apostolicus Bataviensis.*

Anno 1916 numerabantur catholici 42042,

baptizati sunt 2658,

distributae sacrae species 425863,

docebantur in scholis discipuli europaei fere 6000, indigenae amplius 4000 (convideres europaei 1331, indigenae 402).

Anno 1904 inchoatum fuit Collegium Moentilanense pro filiis Javanorum Mahometanorum ad praeparandos magistros inferiores et superiores. Habet nunc convictores catholicos fere 200, paganos 35, et facta est sedes praecipua actionis apostolicae inter Javanos in sua religione obfirmatissimos. Ex alumnis duo nuper Societatem ingressi sunt, primitiae earum gentium, alii quatuor in Neerlandia ad vitam religiosam vel saltem ad sacerdotium parantur.

Typis eduntur a Nostris: *Java Post*, folium hebdomadale neerlandice conscriptum,

Gerèdja Kattolik, commentarium menstruum malaice conscriptum,

Iman dan Ilmoë, series libellorum malaicorum.

Multa praeterea prodierunt (catechismi, historiae sacrae, preces, vocabularia, lucubrationes linguisticae) in linguis Javanica, Sikkanensi, Laoranensi, Keiensi, Lionensi, Ceramensi, Alfoerensi, Pettum, Ton-um-bulu, Montana etc.

VIII f) ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM

PRIMAE PRIMARIAE ROMANAE

ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI

AGGREGATARUM

A DIE 1 IANUARIJ AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1917.

	ADOLESCENTES.	ADULTI ET IUVENES.	ADULTAE ET PUELLAE.	ALIJUNI.	CLERICI.	FILIAE MARIAE.	IUVENES.	MATRONAE.	MULIERES.	PUELLAE.	PUERI.	SACERDOTES.	STUDIOSI.	UTRUSQUE SEXUS.	VIRGINES.	VIRI.	SUMMAE.
EUROPA																	
Anglia	—	—	—	—	—	—	—	—	6	2	—	—	—	6	—	—	14
Austria	1	—	7	—	—	—	14	—	19	26	—	2	15	—	66	6	156
Belgium	2	—	1	—	—	—	2	—	—	4	1	—	—	—	9	—	19
Gallia	—	—	1	—	—	7	1	—	—	20	1	—	—	1	—	—	31
Germania	2	1	1	—	1	—	51	—	9	13	—	1	1	—	284	1	365
Helvetia	—	—	3	—	—	—	11	—	—	1	2	1	—	—	19	1	38
Hibernia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	3
Hispania	—	—	—	1	—	2	13	—	5	9	1	—	—	—	—	1	32
Hungaria	—	—	—	—	—	—	2	—	6	12	—	1	1	—	—	1	23
Italia	8	1	2	—	—	8	3	—	4	9	—	1	—	3	—	—	39
Lusitania	1	—	—	—	—	2	1	—	14	2	—	—	—	1	—	—	21
Neerlandia	—	—	1	—	—	—	7	1	1	7	—	—	—	7	—	2	26
Diversis locis. .	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	1	1	5
ASIA																	
India	—	—	—	—	—	1	—	—	2	4	—	—	—	—	1	1	9
AFRICA																	
Diversis locis. .	—	—	2	—	—	1	—	—	3	1	—	—	—	3	—	—	10
AMERICA																	
Argentina	—	—	1	—	—	2	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	7
Brasilia	—	—	—	—	—	2	8	—	1	4	—	—	—	—	1	—	16
Canada	—	—	1	—	—	—	—	—	1	4	—	—	—	—	8	—	14
Chilum. . . .	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1	—	—	—	—	—	4
Status Foeder. .	—	2	14	—	1	—	12	13	21	42	13	—	2	25	82	9	236
Diversis locis. .	—	—	—	1	—	3	1	—	3	2	1	—	—	3	—	—	14
OCEANIA																	
Australia. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	—	—	2	—	—	5
Diversis locis. .	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	3	—	—	4
Universae	16	4	34	2	2	29	127	14	95	171	22	8	19	54	471	23	1091

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE IESU

A DIE 1 OCTOBRIS 1916 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1917. (1)

1. P. Adolphus Van de Mergel, nat. Nederbrakel (Flandr. Orient.) 10 oct. 1858, ing. 24 sept. 1880, Prof. 4 vot. 15 aug. 1897, ob. Calcutta 1 oct. 1916; Prov. Belgicae.
2. S. Petrus (de Pigache) de Sainte Marie, nat. Montpellier (Hérault) 16 nov. 1890, ing. 13 ian. 1912, Schol. approb., ob. Paris 1 oct. 1916; Prov. Lugdunensis.
3. C. Ioannes Chrys. Sitko, nat. Mislowitz (Silesia) 22 ian. 1865, ing. 1 oct. 1884, Coad. temp. form. 2 feb. 1895, ob. São Leopoldo (Brasilia) 1 oct. 1916; Prov. Germaniae.
4. P. Stephanus Zadrima, nat. Scutari (Albania) 21 apr. 1869, ing. 18 oct. 1893, Coad. spir. 2 feb. 1905, ob. Innsbruck (Austria) 6 oct. 1916; Prov. Venetae.
5. P. Theophilus Descourvières, nat. Goux-les-Usiers (Doubs) 7 apr. 1848, ing. 1 oct. 1867, Coad. spir. 2 feb. 1888, ob. Sainte-Foy-les-Lyon (Rhône) 8 oct. 1916; Prov. Lugdunensis.
6. P. Christophorus de Greeve, nat. Amsterdam 23 dec. 1859, ing. 26 sept. 1878, Coad. spir. 3 feb. 1896, ob. Amsterdam 10 oct. 1916; Prov. Neerlandicae.
7. P. Aloisius Ernestus Pisacane, nat. Caserta 23 apr. 1886, ing. 24 apr. 1903, Schol. approb., ob. in bello 10 oct. 1916; Prov. Neapolitanae.
8. S. Benedictus Hameau, nat. Bailleul (Nord) 23 mart. 1892, ing. 8 oct. 1910, Schol. approb., ob. Hangest en Santerre (Somme) 10 oct. 1916; Prov. Campaniae.
9. P. Epiphanius Caro, nat. Cirauqui (Navarra) 7 apr. 1870, ing. 23 iun. 1887, Coad. spir. 2 feb. 1904, ob. Bogotá (Columbia) 12 oct. 1916; Prov. Castellanae.
10. C. Ladislaus Suta, nat. Zsadány (Com. Szatmarinensis) 31 dec. 1871, ing. 18 oct. 1898, Coad. temp. form. 2 feb. 1909, ob. Kalocsa in Hungaria 12 oct. 1916; Prov. Hungariae.

(1) OMISSI IN CATALOGIS DEFUNCTORUM ANNORUM 1914-1915, 1915-1916.

P. Carolus Fink, nat. Lainz-Wien 10 apr. 1863, ing. 8 sept. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. St. Andrä in valle Lavantina Carinthiae circa 17 sept. 1915; Prov. Austriae.

P. Isidorus Giberti, nat. Ligozzano (Modena) 18 iul. 1831, ing. 16 iun. 1852, Coad. spir. 15 aug. 1864, ob. Gorizia 3 oct. 1915; Prov. Venetae.

P. Ioannes Gwynn, nat. Galway 12 iun. 1866, ing. 18 oct. 1884, Coad. spir. 15 aug. 1903,

ob. in Gallia 12 oct. 1915; Prov. Hiberniae.

S. Iacobus Poisson, nat. Rion des Landes (Landes) 3 oct. 1887, ing. 14 aug. 1907, Schol. approb., ob. Verdun 23-24 maii 1916; Prov. Tolosanae.

P. Bernardus Herrmann, nat. Sagan (Silesia Boruss.) 12 nov. 1863, ing. 25 oct. 1888, Coad. spir. 2 feb. 1899, ob. Gross-Mochbern (Breslau) 2 iun. 1916; Prov. Galicianae.

11. C. Ioannes Ludovicus Olivier, nat. St. Julien (Aveyron) in Gallia 17 oct. 1853, ing. 8 dec. 1889, Coad. temp. form. 15 aug. 1901, ob. Los Gatos 13 oct. 1916; Prov. Californiae.
12. C. Aloisius Wagener, nat. Ruwer (Trier) 24 iul. 1884, ing. 27 apr. 1908, ob. in bello 13 oct. 1916; Prov. Germaniae.
13. C. Natalis Marani, nat. Croce di Biaco (Bologna) 13 maii 1846, ing. 19 iul. 1875, Coad. temp. form. 15 aug. 1887, ob. Chieri (Torino) 14 oct. 1916; Prov. Taurinensis.
14. S. Lucianus González, nat. Marueña (Avila) 24 dec. 1894, ing. 15 iul. 1911, Schol. approb., ob. Burgos 15 oct. 1916; Prov. Castellanae.
15. P. Aloisius Bosche, nat. Steinfeld (Oldenburg) in Germania 25 feb. 1845, ing. 24 iul. 1863, Prof. 4 vot. 15 aug. 1881, ob. Milwaukee 17 oct. 1916; Prov. Missourianae.
16. P. Marcellinus Salanova, nat. Castejón de Sos (Huesca) 1 iun. 1881, ing. 8 nov. 1897, Coad. spir. 25 mart. 1916, ob. Caraga (Filipinas) 17 oct. 1916; Prov. Aragoniae.
17. C. Alfredus Kuster, nat. Kappel (St. Gallen) 10 mart. 1886, ing. 30 sept. 1905, Coad. temp. form. 15 aug. 1916, ob. Valkenburg 17 oct. 1916; Prov. Germaniae.
18. P. Ioannes S. Ragor, nat. Chicago 22 dec. 1873, ing. 10 aug. 1891, Coad. spir. 15 aug. 1911, ob. Florissant (Missouri) 18 oct. 1916; Prov. Missourianae.
19. C. Iosephus Hübner, nat. Neustadt (Silesia Boruss.) 14 ian. 1858, ing. 17 iul. 1892, Coad. temp. form. 2 feb. 1903, ob. Kalksburg in Austria Inf. 20 oct. 1916; Prov. Austriae.
20. P. Alphonsus Charlier, nat. Théméon (Belgium) 5 sept. 1824, in 25 apr. 1844, Coad. spir. 15 aug. 1855, ob. Boston 21 oct. 1916; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
21. C. Ioannes Cantera, nat. Villalba (Burgos) 26 maii 1855, ing. 7 sept. 1885, Coad. temp. form. 12 mart. 1896, ob. Panamá 21 oct. 1916; Prov. Castellanae.
22. P. Ioannes Schlick, nat. Budapest 22 apr. 1842, ing. 1 sept. 1858, Coad. spir. 2 feb. 1874, ob. Pécs (Quaque ecclesiis) 22 oct. 1916; Prov. Hungariae.
23. S. Antonius Poisson, nat. Rion d'Or (Landes) 8 iul. 1895, in 9 nov. 1912, Schol. nov., ob. Somme (Somme) 23 oct. 1916; Prov. Tolosanae.
24. S. Stephanus Izaguirre, nat. Asparagarraga (Guipúzcoa) 14 iun. 1889, ing. 23 iun. 1916, Schol. nov., ob. Loyola 24 oct. 1916; Prov. Castellanae.
25. P. Ludovicus de Vaumas, nat. Lavedan (Htes Pyrénées) 19 ian. 1889, ing. 20 oct. 1901, Prof. 4 vot. 2 feb. 1916, ob. Davos (Helvetia) 25 oct. 1916; Prov. Franciae.
26. P. Alexander Constant, nat. Savenay (Loire Infér.) 25 dec. 1879, ing. 6 sept. 1897, Schol. approb., ob. Verdun 25 oct. 1916; Prov. Tolosanae.
27. C. Martinus Navarro, nat. Caltayud (Zaragoza) 30 ian. 1852, in 7 dec. 1869, Coad. temp. form. 2 feb. 1886, ob. Veruela (Zaragoza) 25 oct. 1916; Prov. Aragoniae.
28. P. Saturninus Urios, nat. Játiva (Valencia) 12 nov. 1843, ing. 2 feb. 1870, Coad. spir. 15 aug. 1881, ob. Manila 27 oct. 1916; Prov. Aragoniae.

29. P. Gulielmus F. Gannon, nat. Cambridge (Massachusetts) 31 mart. 1859, ing. 5 aug. 1876, Prof. 4 vot. 15 aug. 1896, ob. Philadelphia 30 oct. 1916; Prov. Marylandiae - Neo Eboracensis.
30. P. Salvator Beltrán, nat. Gandía (Valencia) 10 mart. 1862, ing. 16 sept. 1877, Prof. 4 vot. 15 aug. 1897, ob. Zaragoza, 30 oct. 1916; Prov. Aragoniae.
31. C. Franciscus X. Jeker, nat. Rothenburg (Luzern) 15 oct. 1862, ing. 30 sept. 1887, Coad. temp. form. 2 feb. 1898, ob. Roermond 31 oct. 1916; Prov. Germaniae.
32. C. Ioannes Franc. Mur, nat. Flix (Tarragona) 12 dec. 1842, ing. 29 oct. 1879, Coad. temp. form. 2 feb. 1890, ob. Roquetas (Tarragona) 1 nov. 1916; Prov. Aragoniae.
33. S. Ioannes Ciuro, nat. Gangi (Palermo) 22 mart. 1890, ing. 27 sept. 1904, Schol. approb., ob. Carso (Gorizia) 2 nov. 1916; Prov. Siculae.
34. P. Georgius Caillaud, nat. Port Saïd (Aegyptus) 26 dec. 1882, ing. 20 nov. 1901, Schol. approb., ob. Maricourt (Somme) 4 nov. 1916; Prov. Franciae.
35. C. Ioannes Meier, nat. Huckingen (Germania) 1 sept. 1832, ing. 26 aug. 1861, Coad. temp. form. 2 feb. 1872, ob. Prairie du Chien (Wisconsin) 4 nov. 1916; Prov. Missouriianae.
36. C. Dominicus Erneta, nat. Lecumberri (Navarra) 24 feb. 1841, ing. 26 apr. 1865, Coad. temp. form. 15 aug. 1875, ob. Ciempozuelos (Madrid) 4 nov. 1916; Prov. Castellanae.
37. C. Romanus Castagnède, nat. Adé (Htes Pyrénées) 9 aug. 1839, ing. 19 dec. 1864, Coad. temp. form. 2 feb. 1876, ob. Toulouse 6 nov. 1916; Prov. Tolosanae.
38. C. Ioachimus Vicente, nat. Estreito (Beira Baixa) 19 aug. 1886, ing. 22 ian. 1905, ob. Murcia (Hispania) 6 nov. 1916; Prov. Lusitanae.
39. P. Thomas Ipiña, nat. Castillo y Elejabeitia (Vizcaya) 22 iul. 1844, ing. 11 maii 1862, Prof. 4 vot. 15 aug. 1879, ob. Bilbao (Vizcaya) 9 nov. 1916; Prov. Castellanae.
40. S. Eraldus Castaldi, nat. Cospicua (Malta) 20 aug. 1896, ing. 19 ian. 1912, Schol. approb., ob. Palermo 9 nov. 1916; Prov. Siculae.
41. P. Michael Guardiet, nat. Castelltersol (Barcelona) 2 iul. 1849, ing. 20 dec. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Manresa (Barcelona) 10 nov. 1916; Prov. Aragoniae.
42. P. Vincentius Pensato, nat. Monreale (Palermo) 13 maii 1872, ing. 5 oct. 1896, Prof. 4 vot. 2 feb. 1913, ob. Roma 11 nov. 1916; Prov. Siculae.
43. P. Iacobus Kilank, nat. Lauske (Saxonia) 17 sept. 1856, ing. 4 aug. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1896, ob. Travnik (Bosnia) 12 nov. 1916; Prov. Austriae.
44. S. Iesus Ripalda, nat. Marquina, Vizcaya (Hispania) 4 nov. 1883, ing. 18 ian. 1902, Schol. approb., ob. Barcelona (Hispania) 12 nov. 1916; Prov. Mexicanae.
45. C. Ioannes Barrera, nat. Azpeitia (Guipúzcoa) 22 feb. 1862, ing. 15 ian. 1881, Coad. temp. form. 2 feb. 1896, ob. Ciempozuelos (Madrid) 12 nov. 1896; Prov. Toletanae.
46. C. Patritius Curran, nat. Crossboyne (Hibernia) 26 dec. 1864, ing. 24 mart. 1890, Coad. temp. form. 15 aug. 1900, ob. Dublin 12 nov. 1916; Prov. Angliae.

47. C. Raimundus Esbrí, nat. Benicarló (Castellón) 20 iul. 1866, ing. 19 apr. 1893, Coad. temp. form. 15 aug. 1903, ob. Barcelona 12 nov. 1916; Prov. Aragoniae.
48. P. Adrianus de La Croix, nat. Mont-St. Aubert in Belgio 5 iul. 1833, ing. 18 iul. 1855, Coad. spir. 15 aug. 1873, ob. Nantes (Loire Inférieure) 15 nov. 1916; Prov. Franciae.
49. P. Ludovicus Chainé, nat. Lyon 28 maii 1882, ing. 23 sept. 1899, Schol. approb., ob. Creil (Oise) 16 nov. 1916; Prov. Lugdunensis.
50. C. Victor Humbert, nat. Maynal (Jura) 6 iul. 1832, ing. 21 nov. 1859, Coad. temp. form. 15 aug. 1870, ob. Yzeure (Allier) 16 nov. 1916; Prov. Lugdunensis.
51. C. Iosephus Nawalka, nat. Pisary (Galicia) 8 mart. 1855, ing. 11 aug. 1889, Coad. temp. form. 2 feb. 1900, ob. Kijów in Rossia 16 nov. 1916; Prov. Galicianae.
52. P. Iosephus Rougane, nat. Clermont-Ferrand 16 iun. 1836, ing. 20 iun. 1856, Coad. spir. 15 aug. 1874, ob. Clermont-Ferrand 22 nov. 1916; Prov. Lugdunensis.
53. C. Alexander Villottet, nat. Chazeuil (Côte-d'Or) 26 feb. 1845, ing. 10 dec. 1861, Coad. temp. form. 15 aug. 1875, ob. Lyon 23 nov. 1916; Prov. Lugdunensis.
54. C. Carolus Gehrlein, nat. Hördt (Gemersheim) 3 maii 1877, ing. 4 oct. 1901, Coad. temp. form. 2 feb. 1912, ob. Exaten 23 nov. 1916; Prov. Germaniae.
55. C. Georgius Haug, nat. Obergesartshausen (Bavaria) 26 apr. 1857, ing. 16 aug. 1883, Coad. temp. form. 2 feb. 1894, ob. Buffalo 24 nov. 1916; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
56. P. Remigius Normand, nat. Arneyron (Drôme) 28 nov. 1832, ing. 9 nov. 1851, Prof. 4 vot. 2 feb. 1869, ob. Alexandriae (Aegyptus) 25 nov. 1916; Prov. Lugdunensis.
57. P. Ioannes Krielen, nat. Mege (Brabantia Septentr.) 28 apr. 1841, ing. 30 apr. 1869, Coad. spir. 2 feb. 1880, ob. Mariendaal 25 nov. 1916; Prov. Neerlandicae.
58. P. Petrus Aghadjanian, nat. Caesareae (Cappadocia) 28 nov. 1877, ing. 13 feb. 1904, Schol. approb., ob. in Turcia Asiatica mense nov. 1916; Prov. Lugdunensis.
59. P. Eusebius Durocher, nat. Saint-Charles (Québec) 5 feb. 1851, ing. 14 aug. 1873, Prof. 4 vot. 15 aug. 1890, ob. Montréal 1 dec. 1916; Prov. Canadensis.
60. P. Gerardus Lunter, nat. Harlingen (Friesland) 4 iun. 1847, ing. 26 sept. 1868, Coad. spir. 2 feb. 1884, ob. Mariendaal 1 dec. 1916; Prov. Neerlandicae.
61. C. Ludovicus Labertrande, nat. * * *, ing. 9 oct. 1913, ob. Enghien (Belgium) 1 dec. 1916; Prov. Campaniae.
62. P. Michael Pastor, nat. Alcoy (Alicante) 28 apr. 1833, ing. 3 maii 1861, Coad. spir. 15 aug. 1861, ob. Orihuela (Alicante) 2 dec. 1916; Prov. Aragoniae.
63. S. Victor Lansard, nat. Marigny Saint-Marcel (H^{te} Savoie) 16 oct. 1887, ing. 24 sept. 1906, Schol. approb., ob. prope Cappy (Somme) 3 dec. 1916; Prov. Lugdunensis.
64. P. Sabinus Aznárez, nat. Pamplona (Navarra) 9 feb. 1864, ing. 24 iul. 1881, Prof. 4 vot. 15 aug. 1899, ob. Burgos 4 dec. 1916; Prov. Castellanae.

65. P. Augustinus Allart, nat. Wavriae (Brabant) 16 oct. 1838, ing. 25 sept. 1858, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Namur 4 dec. 1916; Prov. Belgicae.
66. P. Ferdinandus Héraudeau, nat. Ile de Ré (Charente Infér.) 18 aug. 1846, ing. 19 oct. 1863, Prof. 4 vot. 15 aug. 1881, ob. Paris 5 dec. 1916; Prov. Tolosanae.
67. C. Modestus Drabs, nat. Duysbourg (prope Bruxelles) 23 sept. 1856; ing. 1 sept. 1874, Coad. temp. form. 2 feb. 1887, ob. Gand 6 dec. 1916; Prov. Belgicae.
68. P. Theobaldus W. Butler, nat. Ballycarron (Tipperary, Hibernia) 13 iul. 1829, ing. 23 sept. 1846, Prof. 4 vot. 15 aug. 1869, ob. Macon 8 dec. 1916; Prov. Neo Aurelianensis.
69. P. Ioannes Bapt. Périssère, nat. Gèdre (Htes Pyrénées) 14 ian. 1836, ing. 21 nov. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1873, ob. Bordeaux 9 dec. 1916; Prov. Tolosanae.
70. P. Leonardus Broekman, nat. Nijmegen 2 apr. 1851, ing. 21 ian. 1869, Coad. spir. 2 feb. 1883, ob. 's Gravenhage 11 dec. 1916; Prov. Neerlandicae.
71. P. Ignatius Mellin, nat. Orlowo (Borussia Occident.) 19 sept. 1852, ing. 10 feb. 1872, Coad. spir. 2 feb. 1886, ob. Kijów in Rossia 13 dec. 1916; Prov. Galicianae.
72. P. Ignatius Morell, nat. Manresa (Barcelona) 16 iul. 1882, ing. 7 sept. 1897, Schol. approb., ob. Barcelona, 13 dec. 1916; Prov. Aragoniae.
73. P. Iosephus A. Gorman, nat. Philadelphia 19 feb. 1861, ing. 4 aug. 1877, Coad. spir. 2 feb. 1898, ob. Georgetown (Columbia) 14 dec. 1916; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
74. C. Henricus Hardy, nat. Tow Law 4 iun. 1873, ing. 2 dec. 1892, Coad. temp. form. 15 aug. 1903, ob. Fort England (Africa Meridionalis) 14 dec. 1916; Prov. Angliae.
75. C. Michael Kramer, nat. Ober-Leibstadt (Helvetia) 7 maii 1828, ing. 21 iun. 1852, Coad. temp. form. 15 aug. 1862, ob. Vannes (Morbihan) 15 dec. 1916; Prov. Franciae.
76. P. Iosephus Gabriel Hava, nat. Marseille 20 feb. 1851, ing. 14 ian. 1882, Prof. 4 vot. 15 aug. 1898, ob. Ain-Ebel (Syria) 16 dec. 1916; Prov. Lugdunensis.
77. P. Emmanuel Proaño, nat. Quito (Ecuador) 17 apr. 1835, ing. 4 maii 1851, Prof. 4 vot. 2 feb. 1870, ob. Quito 16 dec. 1916; Prov. Toletanae.
78. P. Eugenius Browne, nat. Ballivor (Co. Meath) 31 iul. 1823, ing. 15 oct. 1840, Prof. 4 vot. 2 feb. 1860, ob. Milltown Park (Dublin) 17 dec. 1916; Prov. Hiberniae.
79. P. Patritius Kennedy, nat. Dublin (Hibernia) 11 ian. 1857, ing. 3 sept. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1897, ob. Mobile 18 dec. 1916; Prov. Neo Aurelianensis.
80. C. Genesisius Cerezo, nat. Guadalupe (Murcia) 26 iul. 1881, ing. 20 apr. 1898, Coad. temp. form. 15 aug. 1911, ob. Chamartín (Madrid) 18 dec. 1916; Prov. Toletanae.
81. C. Ioannes Nep. Scheller, nat. Hopingen 2 feb. 1867, ing. 10 mart. 1884, Coad. temp. form. 2 iul. 1897, ob. Pelotas (Brasilia) 20 dec. 1916; Prov. Germaniae.
82. C. Iosephus Raulf, nat. Beleecke (Guestfalia) 2 maii 1887, ing. 15 apr. 1912, ob. in bello 20 dec. 1916; Prov. Germaniae.

83. P. Albertus Mir, nat. Villafranca del Panadés, (Catalaunia) 23 dec. 1852, ing. 15 sept. 1872, Coad. spir. 2 feb. 1910, ob. Marfa (Texas) 22 déc. 1916; Prov. Mexicanæ.
84. S. Secundus Raimondi, nat. Torresina-Ceva (Cuneo) 13 maii 1896, ing. 8 sept. 1914, ob. Chieri (Torino) 25 dec. 1916; Prov. Taurinensis.
85. C. Godefridus Henzen, nat. Karst (Rhenania) 10 iun. 1878, ing. 1 oct. 1906, ob. in bello 26 dec. 1916; Prov. Germaniæ.
86. S. Iosephus Perrotin, nat. Crédin (Morbihan) 15 dec. 1891, ing. 10 sept. 1910, Schol. approb. ob., Esnes (Meuse) 27 dec. 1916; Prov. Franciæ.
87. P. Alphonsus Pheulpin, nat. Saint-Germain-les-Lure (H^{te} Saône) 25 ian. 1845, ing. 7 sept. 1868, Coad. spir. 15 aug. 1884, ob. Saint-Leonards-on-Sea (Anglia) 28 dec. 1916; Prov. Lugdunensis.
88. P. Felix Alvarez, nat. La Cabrera, Santander (Columbia) 20 nov. 1855, ing. 5 maii 1894, Coad. spir. 2 feb. 1905, ob. Panamá 28 dec. 1916; Prov. Castellanae.
89. P. Petrus Bornand, nat. Batavia (Java) 9 maii 1868, ing. 26 sept. 1891, Coad. spir. 2 feb. 1904, ob. Chang-hai (Sinae) 31 dec. 1916; Prov. Franciæ.
90. C. Antonius Lara, nat. Bujalance (Córdoba) 4 dec. 1842, ing. 18 mart. 1881, Coad. temp. form. 15 aug. 1891, ob. Roma 31 dec. 1916; Prov. Toletanae.
91. C. Theodorus Hassenforder, nat. Rouffac (Alsatia) 7 mart. 1866, ing. 16 ian. 1886, Coad. temp. form. 15 aug. 1896, ob. Tuquet (Belgium) 1 ian. 1917; Prov. Campaniæ.
92. P. Aloisius Jemelka, nat. Kozlovice (Moravia) 27 mart. 1862, ing. 26 aug. 1886, Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. Wien 3 ian. 1917; Prov. Austriæ.
93. P. Alexius de Villeneuve, nat. Marseille 8 maii 1835, ing. 25 mart. 1869, Coad. spir. 15 aug. 1884, ob. Alexandriae (Aegyptus) 4 ian. 1917; Prov. Lugdunensis.
94. P. Philippus Brady, nat. Dublin 8 iul. 1846, ing. 7 sept. 1868, Coad. spir. 2 feb. 1889, ob. Dublin 5 ian. 1917; Prov. Hiberniæ.
95. P. Ludovicus Stevens, nat. Bruxelles 28 maii 1868, ing. 24 sept. 1885, Prof. 4 vot. 2 feb. 1903, ob. Ranchi (Chota-Nagpur, Ind.-Orient.) 8 ian. 1917; Prov. Belgiæ.
96. P. Ioannes I. Sherry, nat. Dublin (Hibernia) 17 apr. 1870, ing. 3 oct. 1887, Prof. 4 vot. 15 aug. 1907, ob. New Orleans 8 ian. 1917; Prov. Neo Aurelianiensis.
97. P. Franciscus Castañeda, nat. Susa (Cundinamarca, Columbia) 3 iun. 1839, ing. 9 nov. 1860, Coad. spir. 1 nov. 1876, ob. Bucaramanga (Columbia) 8 ian. 1917; Prov. Castellanae.
98. P. Ioannes Proctor, nat. Preston 5 oct. 1855, ing. 7 sept. 1872, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Preston 8 ian. 1917; Prov. Angliæ.
99. S. Felix Cummings, nat. New Orleans 20 nov. 1884, ing. 29 dec. 1903, Schol. approb., ob. St. Louis 9 ian. 1917; Prov. Neo Aurelianiensis.
100. C. Franciscus Gabryelczyk, nat. Gluchów (Mag. Duc. Posnan.) 8 oct. 1887, ing. 23 dec. 1912, Coad. nov., ob. in bello 9 ian. 1917; Prov. Galicianæ.

101. C. Augustus Abram, nat. Leifers (Tyrol) 20 dec. 1863, ing. 22 dec. 1890, Coad. temp. form. 2 feb. 1901, ob. Boston 10 ian. 1917; Prov. Marylandiae—Neo Eboracensis.
102. P. Aloisius Orti, nat. Lopera (Jaén) 12 iun. 1870, ing. 7 sept. 1891, Prof. 4 vot. 15 aug. 1912, ob. Madrid 11 ian. 1917; Prov. Toletanae.
103. P. Franciscus X. Krause, nat. Langenbielau (Silesia) 14 apr. 1837, ing. 1 oct. 1857, Coad. spir. 2 feb. 1872, ob. Exaten 12 ian. 1917; Prov. Germaniae.
104. C. Franciscus Skrzyński, nat. Owsiauka (Galicia) 30 aug. 1845, ing. 20 iun. 1871, Coad. temp. form. 2 feb. 1882, ob. Czernowitz 13 ian. 1917; Prov. Galicianae.
105. P. Eugenius Schaepman, nat. Swolle (Overijssel) 19 feb. 1851, ing. 26 sept. 1867, Prof. 4 vot. 2 feb. 1885, ob. 's Gravenhage 14 ian. 1917; Prov. Neerlandicae.
106. P. Paschalis Rego, nat. Mangalore (India) 20 apr. 1862, ing. 20 feb. 1883, Coad. spir. 15 aug. 1897, ob. Mangalore 14 ian. 1917; Prov. Venetae.
107. C. Iosephus Pereira, nat. Casal do Fundo (Beira Baixa) 31 maii 1845, ing. 2 feb. 1871, Coad. temp. form. 15 aug. 1881, ob. Pontevedra (Hispania) 15 ian. 1917; Prov. Lusitanae.
108. P. Iosephus Brandenburger, nat. Fingig (Luxemburgum) 4 maii 1858, ing. 1 sept. 1880, Prof. 4 vot. 2 feb. 1899, ob. Kalksburg (Austria Inf.) 17 ian. 1917; Prov. Austriae.
109. P. Iacobus Power, nat. Jamalpur (Behar. Br. Ind.) 30 aug. 1870, ing. 6 apr. 1888, Coad. spir. 2 feb. 1906, ob. Calcutta 20 ian. 1917; Prov. Belgicae.
110. C. Ludovicus Breyse, nat. Is-sarlés (Ardèche) 1 iun. 1836, ing. 7 iun. 1858, Coad. temp. form. 15 aug. 1868, ob. Toulouse 20 ian. 1917; Prov. Tolosanae.
111. P. Gaspar Tovia, nat. Sevilla 6 ian. 1839, ing. 5 iul. 1871, Prof. 4 vot. 10 oct. 1882, ob. Guayaquil (Ecuador) 21 ian. 1917; Prov. Toletanae.
112. C. Augustus Celli, nat. Roma 13 dec. 1848, ing. 3 maii 1867, Coad. temp. form. 2 feb. 1879, ob. Roma 21 ian. 1917; Prov. Romanae.
113. P. Aemilius Van Severen, nat. Wetteren (Flandr. Orient.) 20 mart. 1850, ing. 24 sept. 1879, Coad. spir. 8 dec. 1894, ob. Ranchi (Chota-Nagpur, Ind. Orient.) 24 ian. 1917; Prov. Belgicae.
114. S. Leopoldus Gamboa, nat. Peñón Blanco (Durango, México) 18 feb. 1889, ing. 17 sept. 1909, Schol. approb., ob. Granada 25 ian. 1917; Prov. Mexicanae.
115. P. Alexius Freydier, nat. Tence (Hte Loire) 30 ian. 1845, ing. 16 oct. 1863, Coad. spir. 15 aug. 1881, ob. Tamatave 26 ian. 1917; Prov. Tolosanae.
116. P. Didacus Polo, nat. Habana (Cuba) 10 nov. 1884, ing. 28 apr. 1910, Schol. approb., ob. Roquetas (Tarragona) 26 ian. 1917; Prov. Aragoniae.
117. P. Ismael Gondard, nat. Lassay (Mayenne) 30 maii 1839, ing. 30 iun. 1871, Coad. spir. 2 feb. 1884, ob. Paris 27 ian. 1917; Prov. Franciae.
118. P. Bernardus Bödder, nat. Ramsdorf (Guestfalia) 18 maii 1841, ing. 1 oct. 1863, Prof. 4 vot. 2 feb. 1881, ob. Valkenburg 29 ian. 1917; Prov. Germaniae.

119. P. Thomas Lyons, nat. Sheffield
13 aug. 1837, ing. 7 sept. 1866,
Coad. spir. 15 aug. 1880, ob. Pre-
ston 29 ian. 1917; Prov. Angliae.
120. P. Antonius Coutinho, nat. S. Tho-
mé de Negrellos (Douro) 26 mart.
1858, ing. 14 sept. 1889, Coad. spir.
2 feb. 1900, ob. Bahia (Brasilia)
29 ian. 1917; Prov. Lusitanae.
121. P. Henricus de La Mardière, nat.
Poitiers (Vienne) 29 oct. 1832, ing.
9 oct. 1850, Coad. spir. 15 aug. 1869,
ob. Poitiers 31 ian. 1917; Prov.
Franciae.
122. P. Iosephus Barraco, nat. Marsala
(Trapani) 7 ian. 1833, ing. 10 dec.
1849, Coad. spir. 2 feb. 1866, ob.
Palermo 1 feb. 1917; Prov. Siculae.
123. P. Henricus Leroy, nat. Valen-
ciennes (Nord) 21 iun. 1847, ing.
7 sept. 1867, Coad. spir. 2 feb. 1882,
ob. Irún (Hispania) 1 feb. 1917;
Prov. Campaniae.
124. P. Alphonsus Tréca, nat. Douai
(Nord) 13 iun. 1849, ing. 5 sept. 1873,
Coad. spir. 15 aug. 1888, ob. Char-
leroi (Belgium) 1 feb. 1917; Prov.
Campaniae.
125. P. Antonius Cordeiro, nat. Al-
handra (Extremadura) 20 mart. 1847,
ing. 14 aug. 1860, Prof. 4 vot. 15 aug.
1880, ob. S. Martín de Trebejo (Cá-
ceres, Hispania) 2 feb. 1917; Prov.
Lusitanae.
126. C. Ioannes B. Ferrua, nat. Tri-
nità (Cuneo) 8 apr. 1859, ing. 18 aug.
1884, Coad. temp. form. 2 feb. 1895,
ob. Cuneo 2 feb. 1917; Prov. Tau-
rinensis.
127. S. Ansharius Erkens, nat. An-
vers 5 sept. 1895, ing. 24 sept. 1913,
Schol. approb., ob. La Panne (Flan-
dr. Occid.) 3 feb. 1917; Prov. Bel-
gicae.
128. C. Ioannes Drenth, nat. Onder-
Pekela (Groningen) 17 feb. 1839,
ing. 18 nov. 1871, Coad. temp. form.
2 feb. 1882, ob. Maastricht 3 feb.
1917; Prov. Neerlandicae.
129. P. Mauritius Martial, nat. Flexhe-
lez-Slins (prope Leodium) 22 sept.
1878, ing. 24 sept. 1895, Coad. spir.
2 feb. 1913, ob. Arlon 4 feb. 1917;
Prov. Belgicae.
130. S. Vitoldus Szumowski, nat.
Nowa Wieś ad Kraków 5 ian. 1890,
ing. 17 iul. 1905, Schol. approb.,
ob. Dziedzice 4 feb. 1917; Prov. Ga-
licianae.
131. P. Mathias Savels, nat. Gangelt
(prope Aquisgranum) 28 feb. 1839,
ing. 30 sept. 1867, Coad. spir. 9 feb.
1878, ob. Düren 5 feb. 1917; Prov.
Germaniae.
132. P. Iosephus Dalla Valle, nat.
S. Nicolò di Altissimo (Vicenza)
31 aug. 1878, ing. 5 nov. 1898, Coad.
spir. 2 feb. 1913, ob. Mantova 6 feb.
1917; Prov. Venetae.
133. P. Carolus Suarez Peredo, nat.
Jalapa (Veracruz) 30 oct. 1876, ing.
14 ian. 1900, Coad. spir. 10 oct. 1914,
ob. León (Guanajuato) 6 feb. 1917;
Prov. Mexicanae.
134. C. Adolphus Wöhrle, nat. Ra-
vensburg (Württemberg) 2 oct. 1867,
ing. 9 ian. 1890, Coad. temp. form.
2 feb. 1900, ob. Kalksburg (Austria
Inf.) 7 feb. 1917; Prov. Austriae.
135. C. Petrus Pastor, nat. Tamariz
de Campos (Valladolid) 19 oct. 1838,
ing. 21 sept. 1869, Coad. temp. form.
15 aug. 1880, ob. Guayaquil (Ecu-
ador) 8 feb. 1917; Prov. Castellanae.
136. C. Cornelius Tesselaar, nat. Bever-
wijk (Hollandia Septentr.) 11 aug.
1850, ing. 5 nov. 1883, Coad. temp.
form. 30 oct. 1894, ob. Nijmegen
8 feb. 1917; Prov. Neerlandicae.

137. P. Salvator Cosentino, nat. Termini (Palermo) 27 mart. 1828, ing. 6 nov. 1844, Coad. spir. 2 feb. 1859, ob. Acireale (Catania) 9 feb. 1917; Prov. Siculae.
138. P. Alphonsus Lallemand, nat. Les Bulles (Luxemb. Belg.) 17 nov. 1847, ing. 27 sept. 1865, Prof. 4 vot. 2 feb. 1883, ob. Bruxelles 11 feb. 1917; Prov. Belgicae.
139. P. Augustinus A. Miller, nat. Uznach (Helvetia) 13 maii 1869, ing. 1 oct. 1887, Prof. 4 vot. 2 feb. 1905, ob. Poughkeepsie (New York) 13 feb. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
140. S. Elpidius Peixoto, nat. Villa Nova de Famalicão (Minho) 30 apr. 1883, ing. 30 iul. 1913, Schol. approb., ob. Murcia (Hispania) 13 feb. 1917; Prov. Lusitanae.
141. P. Ioannes Granero, nat. Granada 27 oct. 1848, ing. 31 mart. 1867, Prof. 4 vot. 15 aug. 1884, ob. Granada 14 feb. 1917; Prov. Toletanae.
142. P. Antonius Vogelweid, nat. Huningue (Alsatia), 8 nov. 1832, ing. 5 nov. 1855, Prof. 4 vot. 2 feb. 1874, ob. Enghien (Belgium) 14 feb. 1917; Prov. Campaniae.
143. P. Raphaël Luque, nat. Córdoba 15 nov. 1865, ing. 16 ian. 1883, Prof. 4 vot. 2 feb. 1901, ob. Lima (Perú) 14 feb. 1917; Prov. Toletanae.
144. P. Philippus Pérard, nat. Reims (Marne) 22 oct. 1881, ing. 9 oct. 1900, Coad. spir. 2 feb. 1917, ob. Dijon (Côte d'Or) 14 feb. 1917; Prov. Campaniae.
145. S. Melchior Gantier, nat. Poil (Nièvre) 7 sept. 1889, ing. 16 oct. 1908, Schol. approb., ob. Maisons-de-Champagne prope Massiges (Marne) 15 feb. 1917; Prov. Lugdunensis.
146. S. Salvator Canyelles, nat. La Bisbal del Penadés (Tarragona) 19 oct. 1897, ing. 20 oct. 1913, Schol. approb., ob. Veruela (Zaragoza) 16 feb. 1917; Prov. Aragoniae.
147. C. Franciscus de Sarralde, nat. Berberana (Burgos, Hispania) 2 apr. 1860, ing. 16 iun. 1887, Coad. temp. form. 2 feb. 1899, ob. Paris 16 feb. 1917; Prov. Franciae.
148. S. Ioannes Heikens, nat. Sappemeer (Groningen) 19 apr. 1887, ing. 26 sept. 1909, Schol. approb., ob. Oudenbosch 19 feb. 1917; Prov. Neerlandicae.
149. P. Beniaminus Marcorelles, nat. Saint-Affrique (Aveyron) 17 aug. 1832, ing. 26 oct. 1852, Coad. spir. 2 feb. 1871, ob. Montpellier 20 feb. 1917; Prov. Tolosanae.
150. P. Constantinus Otwinowski, nat. Kotów (Galicia) 11 mart. 1849, ing. 4 aug. 1865, Coad. spir. 15 aug. 1881, ob. Bismarckhütte (Silesia Boruss.) 21 feb. 1917; Prov. Galicianae.
151. P. Ioannes B. Kreidler, nat. Rotenburg (Germania) 8 iun. 1844, ing. 19 apr. 1860, Coad. spir. 2 feb. 1876, ob. New York 22 feb. 1917; Prov. Marylandiae - Neo Eboracensis.
152. P. Adrianus Goris, nat. Turnhout (Belgium) 15 ian. 1861, ing. 11 oct. 1880, Coad. spir. 20 mart. 1893, ob. Bangalore 22 feb. 1917; Prov. Tolosanae.
153. P. Nestor Cornaille, nat. Vendeuil (Aisne) 17 sept. 1834, ing. 18 nov. 1855, Prof. 4 vot. 2 feb. 1873, ob. Enghien (Belgium) 24 feb. 1917; Prov. Campaniae.
154. P. Ludovicus Schmitt, nat. Simprechtshausen (Suevia) 5 sept. 1846, ing. 29 sept. 1863, Prof. 4 vot. 2 feb. 1881, ob. Exaten 25 feb. 1917; Prov. Germaniae.

155. P. Hénricus Cladder, nat. Uedem (Rhenania) 29 nov. 1870, ing. 1 oct. 1888, Coad. spir. 2 feb. 1907, ob. Florianopolis (Brasilia) 25 feb. 1917; Prov. Germaniae.
156. P. Eliseus Villota, nat. Pasto (Columbia) 3 maii 1862, ing. 6 maii 1875, Prof. 4 vot. 5 apr. 1896, ob. Cotopachi (Quito) 26 feb. 1917; Prov. Toletanae.
157. C. Nicolaus Federspiel, nat. Wincheringen (Trier) 1 nov. 1844, ing. 7 maii 1870, Coad. temp. form. 15 aug. 1880, ob. Florennes (Belgium) 26 feb. 1917; Prov. Campaniae.
158. P. Ricardus Friedl, nat. Spalato (Dalmatia) 16 sept. 1847, ing. 10 nov. 1862, Prof. 4 vot. 2 feb. 1881, ob. Firenze, 27 feb. 1917; Prov. Venetae.
159. P. Georgius A. Pettit, nat. Dunmore (Hibernia) 15 sept. 1858, ing. 30 iul. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1900, ob. Poughkeepsie (New York) 27 feb. 1917; Prov. Marylandiae - Neo Eboracensis.
160. C. Ioachim Dubreuil, nat. Ribérac (Dordogne) 23 mart. 1851, ing. 12 nov. 1874, Coad. temp. form. 2 feb. 1885, ob. Bordeaux 1 mart. 1917; Prov. Tolosanae.
161. P. Silvester Correa, nat. Talca (Chile) 31 dec. 1858, ing. 20 feb. 1890, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. Santiago (Chile) 2 mart. 1917; Prov. Aragoniae.
162. P. Carolus Herrera, nat. Santander 6 feb. 1880, ing. 25 apr. 1897, Schol. approb., ob. Burgos 2 mart. 1917; Prov. Castellanae.
163. C. Ioannes Ron, nat. Coldobrero (Oviedo) 25 maii 1849, ing. 15 iul. 1871, Coad. temp. form. 2 feb. 1882, ob. El Palo (Málaga) 2 mart. 1917; Prov. Castellanae.
164. C. Lucas Klingbeil, nat. Margonin (Posen, Germania) 4 apr. 1842, ing. 29 oct. 1873, Coad. temp. form. 2 feb. 1884, ob. Córdoba (Argentina) 2 mart. 1917; Prov. Aragoniae.
165. S. Ioannes Tria, nat. Putignano (Bari) 21 mart. 1895, ing. 22 mart. 1915, Schol. nov., ob. Napoli 3 mart. 1917; Prov. Neapolitanae.
166. P. Carolus Sédille, nat. Gisors (Eure) 2 iul. 1835, ing. 9 aug. 1861, Prof. 4 vot. 19 feb. 1874, ob. Changhai (Sinae) 4 mart. 1917; Prov. Franciae.
167. P. Rudolphus Fischer, nat. Bocholt, 5 mart. 1840, ing. 30 sept. 1859, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Exaten 4 mart. 1917; Prov. Germaniae.
168. P. Paulus Casier, nat. Gand 14 dec. 1853, ing. 24 sept. 1872, Coad. spir. 2 feb. 1890, ob. Louvain 5 mart. 1917; Prov. Belgicae.
169. C. Isidorus Bonjean, nat. Viocourt (Vosges) 31 mart. 1834, ing. 14 maii 1863, Coad. temp. form. 15 aug. 1873, ob. Chereq (Belgium) 5 mart. 1917; Prov. Campaniae.
170. P. Adalbertus De Cocquéau, nat. Bruxelles 18 iul. 1843, ing. 22 oct. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1877, ob. Tronchiennes 6 mart. 1917; Prov. Belgicae.
171. P. Victor De Campigneulles, nat. Tournai 25 mart. 1847, ing. 9 maii 1866, Coad. spir. 2 feb. 1881, ob. Darjeeling (Bhagulpur, Ind. Orient.) 6 mart. 1917; Prov. Belgicae.
172. P. Ioannes E. Kennedy, nat. Cincinnati 2 iul. 1844, ing. 19 iul. 1869, Coad. spir. 15 aug. 1884, ob. Cincinnati 7 mart. 1917; Prov. Missourianae.

173. P. Ioannes C. Alonso, nat. Si-
guenza 27 ian. 1850, ing. 19 feb. 1867,
Prof. 4 vot. 15 aug. 1884, ob. Se-
villa 9 mart. 1917; Prov. Toletanae.
174. C. Carolus Jaouën, nat. Lander-
neau (Finistère) 21 iul. 1840, ing.
15 ian. 1867, Coad. temp. form.
2 feb. 1877, ob. Jersey (Anglia)
11 mart. 1917; Prov. Franciae.
175. P. Aemilius Michael, nat. Rei-
chenbach (Silesia Boruss.) 20 sept.
1852, ing. 14 aug. 1874, Prof. 4 vot.
15 aug. 1890, ob. München (Bava-
ria) 12 mart. 1917; Prov. Austriae.
176. P. Henricus Soehlin, nat. Mols-
heim (Bas Rhin) 7 ian. 1858, ing.
6 oct. 1877, Coad. spir. 2 feb. 1894,
ob. Châlons (Marne) 12 mart. 1917;
Prov. Campaniae.
177. P. Leonardus van Leur, nat.
Tull en 't Waal (Utrecht) 9 iul. 1844,
ing. 26 sept. 1862, Prof. 4 vot. 2 feb.
1881, ob. Nijmegen 13 mart. 1917;
Prov. Neerlandicae.
178. P. Bernardus Franke, nat. Am-
sterdam 16 iul. 1838, ing. 24 sept.
1858, Prof. 4 vot. 2 feb. 1876, ob.
's Gravenhage 15 mart. 1917; Prov.
Neerlandicae.
179. P. Radulphus Beaugendre, nat.
Liffré (Ille-et-Vilaine), 5 apr. 1844,
ing. 28 feb. 1877, Coad. spir. 2 feb.
1888, ob. Tsong-ming (Sinae) 15
mart. 1917; Prov. Franciae.
180. C. Emmanuel Revuelta, nat. Ate-
majac (Jalisco) 14 iun. 1854, ing.
1 dec. 1883, Coad. temp. form. 15
aug. 1897, ob. Carichic (Chihuahua)
15 mart. 1917; Prov. Mexicanae.
181. P. Andreas Iustus Pérez, nat.
Benavente (Zamora) 30 nov. 1835,
ing. 23 nov. 1862, Prof. 4 vot. 16
apr. 1876, ob. Pasto (Columbia) 18
mart. 1917; Prov. Castellanae.
182. C. Valentinus Argemir, nat. Ca-
stelltersol (Barcelona) 10 maii 1884,
ing. 11 mart. 1903, Coad. temp. form.
15 aug. 1914, ob. Manila 20 mart.
1917; Prov. Aragoniae.
183. P. Iosephus F. Real (Riehl), nat.
Centenheim (Strassburg, Germa-
nia) 19 mart. 1844, ing. 7 apr. 1864,
Coad. spir. 15 aug. 1880, ob. Cin-
cinnati 21 mart. 1917; Prov. Mis-
sourianae.
184. S. Carolus Henricus Gauthier,
nat. Sainte-Agathe (Manitoba) 22
mart. 1891, ing. 2 sept. 1913, Schol.
approb., ob. Montréal 21 mart. 1917;
Prov. Canadensis.
185. P. Carolus Friedrich, nat. Schön-
linde (Bohemia) 10 feb. 1846, ing.
10 sept. 1864, Prof. 4 vot. 2 feb. 1882,
ob. St. Andrä in valle Lavantina
Carinthiae 22 mart. 1917; Prov. Au-
striae.
186. C. Salvator Villagrasa, nat. Cre-
tas (Ternel) 24 iun. 1878, ing. 25 iun.
1897, Coad. temp. form. 15 aug. 1908,
ob. Barcelona 22 mart. 1917; Prov.
Aragoniae.
187. P. Daniel Quijano, nat. Bogotá
(Columbia) 14 oct. 1847, ing. 14 oct.
1860, Coad. spir. 2 feb. 1882, ob.
Panamá 23 mart. 1917; Prov. Ca-
stellanae.
188. S. Ioannes Rullier, nat. Vesoul
(Hte Saône) 2 aug. 1885, ing. 9 oct.
1904, Schol. approb., ob. Ochies
(Meurthe et Moselle) 23 mart. 1917;
Prov. Campaniae.
189. S. Iacobus C. Flood, nat. New
York 13 ian. 1876, ing. 14 aug. 1898,
Schol. approb., ob. Baltimore 24
mart. 1917; Prov. Marylandiae-Neo
Eboracensis.
190. C. Iosephus Corta, nat. Azpeitia
(Guipúzcoa) 15 aug. 1856, ing. 30 apr.

- 1880, Coad. temp. form. 15 aug. 1890, ob. Ciempozuelos (Madrid) 25 mart. 1917; Prov. Toletanae.
191. C. Bernardus Duesmann, nat. Gronau (Guestfalia) 15 iul. 1877, ing. 29 sept. 1900, Coad. temp. form. 2 feb. 1911, ob. in bello 25 mart. 1917; Prov. Germaniae.
192. P. Thomas Maher, nat. Paulstown, (Co. Kilkenny) 29 sept. 1859, ing. 9 sept. 1876, Prof. 4 vot. 2 feb. 1897, ob. Willesden (Anglia) 27 mart. 1917; Prov. Hiberniae.
193. P. Aloisius Dupré, nat. Tournai 14 maii 1860, ing. 27 sept. 1878, Coad. spir. 3 feb. 1896, ob. Louvain 27 mart. 1917; Prov. Belgicae.
194. S. Corentinus Olu, nat. Quimper (Finistère) 2 aug. 1852, ing. 28 sept. 1870, Schol. approb., ob. Caen (Calvados) 27 mart. 1917; Prov. Franciae.
195. P. Eric Gulielmus Leslie, nat. London 17 iun. 1826, ing. 2 iun. 1849, Prof. 4 vot. 2 feb. 1867, ob. Roehampton 28 mart. 1917; Prov. Angliae.
196. P. Henricus Peyrachon, nat. Montromant (Rhône) 31 oct. 1853, ing. 20 oct. 1874, Prof. 4 vot. 2 feb. 1891, ob. Avignon 30 mart. 1917; Prov. Lugdunensis.
197. C. Franciscus Salegui, nat. Ieíar (Guipúzcoa) 23 feb. 1877, ing. 30 iul. 1895, Coad. temp. form. 15 aug. 1907, ob. Tudela (Navarra) 31 mart. 1917; Prov. Castellanae.
198. C. Thomas Mahon, nat. Roscommon 11 nov. 1852, ing. 5 oct. 1878, Coad. temp. form. 2 feb. 1889, ob. Dublin 1 apr. 1917; Prov. Hiberniae.
199. P. Ioannes A. Jansen, nat. Uedem (Guestfalia, Germania) 11 apr. 1845, ing. 14 oct. 1879, Coad. spir. 3 feb. 1890, ob. Boston 2 apr. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
200. P. Aloisius Bertels, nat. Turnhout 22 maii 1855, ing. 23 sept. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1893, ob. Hastings (Anglia) 6 apr. 1917; Prov. Belgicae.
201. P. Iacobus Bonini, nat. Rosario de Santa Fe (Argentina) 1 iun. 1877, ing. 13 feb. 1895, Coad. spir. 15 aug. 1912, ob. Los Andes (Chile) 6 apr. 1917; Prov. Aragoniae.
202. P. Michaël Audisio, nat. Entraque (Cuneo) 27 feb. 1847, ing. 13 aug. 1865, Prof. 4 vot. 15 aug. 1883, ob. Savona (Genova) 8 apr. 1917; Prov. Taurinensis.
203. P. Ludovicus Le Goueff, nat. Ambon (Morbihan) 14 iun. 1840, ing. 31 oct. 1863, Prof. 4 vot. 2 feb. 1881, ob. Bourges (Cher) 9 apr. 1917; Prov. Franciae.
204. S. Arthurus Gramsch, nat. Allenstein (Borussia) 2 aug. 1894, ing. 22 apr. 1914, Schol. nov., ob. in bello 10 apr. 1917; Prov. Germaniae.
205. C. Iosephus Kucharski, nat. Starawies (Galicia) 1 dec. 1848, ing. 10 nov. 1879, Coad. temp. form. 2 feb. 1890, ob. Kolomyja 11 apr. 1917; Prov. Galicianae.
206. P. Iosephus Combaluzier, nat. Saint-Jean-de-Pourcharesses (Ardèche) 23 apr. 1846, ing. 14 sept. 1868, Prof. 4 vot. 2 feb. 1886, ob. Saint-Leonards-on-Sea (Anglia) 12 apr. 1917; Prov. Lugdunensis.
207. P. Ludovicus Magouet, nat. Saargemünd (Lotharingia) 14 feb. 1852, ing. 12 apr. 1869, Coad. spir. 15 aug. 1885, ob. São Leopoldo 12 apr. 1917; Prov. Romanae.

208. C. Ioannes B. Nottelmann, nat. Heiden (Guestfalia) 17 mart. 1850, 1 oct. 1877, Coad. temp. form. 2 feb. 1888, ob. Exaten 14 apr. 1917; Prov. Germaniae.
209. P. Ioannes Booms, nat. Valkenswaard (Brabantia Septentr.) 11 nov. 1850, ing. 26 sept. 1868, Coad. spir. 2 feb. 1884, ob. Vught 15 apr. 1917; Prov. Neerlandicae.
210. P. Paulus Dubrulle, nat. Isbergues (Pas de Calais) 11 maii 1882, ing. 19 oct. 1905, Schol. approb., ob. Craonne (Aisne) 16 apr. 1917; Prov. Campaniae.
211. S. Iacobus Masson, nat. Frettin (Nord) 5 iul. 1892, ing. 28 mart. 1913, Schol. nov., ob. Plateau de Vaucleur (Aisne) 16 apr. 1917; Prov. Franciae.
212. S. Petrus Duréault, nat. Le Charney (Sologne, Saône-et-Loire) 2 oct. 1895, ing. 7 oct. 1913, Schol. approb., ob. prope Troyon (Vendresse-et-Troyon, Aisne) 16 apr. 1917; Prov. Lugdunensis.
213. S. Marianus Duránte, nat. Cervatos de la Cueva (Palencia) 22 apr. 1891, ing. 16 mart. 1907, Schol. approb., ob. Javier (Navarra) 17 apr. 1917; Prov. Castellanae.
214. S. Ioannes Pioche, nat. Dijon (Côte d'Or) 23 nov. 1891, ing. 8 oct. 1910, Schol. approb., ob. Aubérive (Marne) 17 apr. 1917; Prov. Campaniae.
215. S. Vedastus de Lobel-Mahy, nat. Basel (Helvetia) 15 ian. 1895, ing. 12 nov. 1912, Schol. nov., ob. Mont-Cornillet (Marne) 17 apr. 1917; Prov. Franciae.
216. S. Lucianus Manière, nat. Belvès (Dordogne) 2 feb. 1884, ing. 24 sept. 1900, Schol. approb., ob. Jonchery (Hte Marne) 17—18 apr. 1917; Prov. Tolosanae.
217. P. Eugenius Peultier, nat. St.-Julien (prope Metz) 2 iun. 1834, ing. 28 sept. 1853, Prof. 4 vot. 2 feb. 1871, ob. Amiens 20 apr. 1917; Prov. Campaniae.
218. P. Ioannes Picazo, nat. Albacete (Murcia) 21 feb. 1856, ing. 13 aug. 1887, Coad. spir. 2 feb. 1904, ob. Almería 21 apr. 1917; Prov. Toleтанаe.
219. C. Hannibal Malatesta, nat. Roma 4 sept. 1845, ing. 2 mart. 1865, Coad. temp. form. 2 feb. 1876, ob. Roma 22 apr. 1917; Prov. Romanae.
220. C. Philippus Glaudis, nat. Gerona 10 iul. 1846, ing. 20 iun. 1882, Coad. temp. form. 15 aug. 1892, ob. Roquetas (Tarragona) 22 apr. 1917; Prov. Aragoniae.
221. C. Humbertus Excoffon, nat. Myans (Savoie) 6 mart. 1839, ing. 18 sept. 1869, Coad. temp. form. 15 aug. 1880, ob. Sainte-Foy-les-Lyon 23 apr. 1917; Prov. Lugdunensis.
222. P. Iosephus Browne, nat. Liverpool 27 aug. 1856, ing. 7 sept. 1874, Prof. 4 vot. 2 feb. 1892, ob. Stonyhurst 24 apr. 1917; Prov. Angliae.
223. P. Iacobus Pinnington, nat. Gillmoss (Liverpool) 29 oct. 1831, ing. 7 sept. 1852, Coad. spir. 2 feb. 1867, ob. Stonyhurst 25 apr. 1917; Prov. Angliae.
224. P. Gaspar Pérez, nat. Grávalos (Logroño) 23 aug. 1882, ing. 28 oct. 1899, Schol. approb., ob. Carrión de los Condes (Palencia) 25 apr. 1917; Prov. Castellanae.
225. P. Felix Pozzi, nat. Milano 18 maii 1844, ing. 12 nov. 1879, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Sartirana (Como) 27 apr. 1917; Prov. Venetae.

226. C. Andreas Buncsák, nat. Grinád (Com. Posoniensis) 2 iul. 1869, ing. 11 aug. 1892, Coad. temp. form. 15 aug. 1902, ob. Kalocsa 27 apr. 1917; Prov. Hungariae.
227. P. Henricus Geerlings, nat. Amsterdam 25 apr. 1839, ing. 27 sept. 1859, Prof. 4 vot. 15 aug. 1877, ob. Groningen 28 apr. 1917; Prov. Neerlandicae.
228. C. Ioannes M. Flaherty, nat. Gallway (Hibernia) 20 ian. 1839, ing. 20 sept. 1864, Coad. temp. form. 15 aug. 1876, ob. Florissant (Missouri) 30 apr. 1917; Prov. Missouriianae.
229. P. Donatus Vernier, nat. Passavant (Doubs) 19 iul. 1838, ing. 31 oct. 1855, Prof. 4 vot. 4 iun. 1875, ob. Beyrouth (Syria) 4 maii 1917; Prov. Lugdunensis.
230. C. Vincentius Ortiz, nat. Balaguer (Lérida) 11 dec. 1844, ing. 21 apr. 1864, Coad. temp. form. 2 feb. 1890, ob. Tortosa (Tarragona) 5 maii 1917; Prov. Aragoniae.
231. P. Franciscus X. Pilliod, nat. Newport (Ohio) 25 iun. 1859, ing. 3 oct. 1878, Coad. spir. 2 feb. 1893, ob. Buffalo 6 maii 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
232. C. Godefridus Berger, nat. Cöln 21 apr. 1895, ing. 13 sept. 1913, ob. in bello 6 maii 1917; Prov. Germaniae.
233. P. Ludovicus Lenoir, nat. Vendôme (Loir-et-Cher) 14 feb. 1879, ing. 28 sept. 1897, Schol. approb., ob. Monastir (Serbia) 9 maii 1917; Prov. Franciae.
234. S. Gabriel Régis, nat. Marseille 26 nov. 1889, ing. 28 sept. 1907, Schol. approb., ob. prope Cegel (Serbia) 9 maii 1917; Prov. Lugdunensis.
235. P. Carolus Höller, nat. Graz (Styria) 25 oct. 1869, ing. 14 aug. 1887, Prof. 4 vot. 2 feb. 1906, ob. Wien 10 maii 1917; Prov. Austriae.
236. P. Henoch Meunier, nat. Binche (in dioec. Tornacensi) 6 maii 1877, ing. 24 sept. 1895, Coad. spir. 2 feb. 1914, ob. Tournai 10 maii 1917; Prov. Belgicae.
237. P. Carolus Sieprawski, nat. Bochnia 27 nov. 1853, ing. 9 oct. 1872, Coad. spir. 2 feb. 1888, ob. Wien 11 maii 1917; Prov. Galicianae.
238. P. Iosephus Lorine, nat. Toulouse (Hte Garonne) 10 iul. 1834, ing. 5 sept. 1853, Prof. 4 vot. 2 feb. 1872, ob. Le Mans (Sarthe) 12 maii 1917; Prov. Franciae.
239. P. Leo Rameau, nat. Avallon (Yonne) 12 iun. 1869, ing. 28 sept. 1887, Prof. 4 vot. 2 feb. 1905, ob. Saint-Etienne (Loire) 12 maii 1917; Prov. Franciae.
240. P. Urbanus Chavoz, nat. Bolandoz (Doubs) 29 nov. 1831, ing. 13 oct. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1874, ob. Lyon 14 maii 1917; Prov. Lugdunensis.
241. S. Henricus Guillon, nat. Locminé (Morbihan) 24 feb. 1891, ing. 17 nov. 1909, Schol. approb., ob. Igny-l'Abbaye (Marne) 14 maii 1917; Prov. Franciae.
242. C. Franciscus De Kock, nat. Halsteren (Hollandia) 11 nov. 1827, ing. 3 iul. 1855, Coad. temp. form. 8 sept. 1869, ob. Los Gatos 17 maii 1917; Prov. Californiae.
243. C. Iosephus Iraeta, nat. Azcoitia (Guipúzcoa) 9 maii 1859, ing. 30 apr. 1882, Coad. temp. form. 15 aug. 1892, ob. Bilbao (Vizcaya) 19 maii 1917; Prov. Castellanae.

244. P. Franciscus Adams, nat. Bu-
town (Wisconsin) 25 feb. 1874, ing.
16 aug. 1894, Prof. 4 vot. 2 feb. 1914,
ob. Spokane (Washington) 19 maii
1917; Prov. Californiae.
245. C. Franciscus X. Amacker, nat.
Eischol (Valais, Helvetia) 20 sept.
1847, ing. 13 sept. 1873, Coad. temp.
form. 15 aug. 1885, ob. Grand Coteau
21 maii 1917; Prov. Neo Aurelia-
nensis.
246. P. Philippus Cuadrado, nat. Villa-
sarracino (Palencia) 12 sept. 1876,
ing. 7 sept. 1911, Schol. approb.,
ob. Une (Cundinamarca, Columbia)
24 maii 1917; Prov. Castellanae.
247. C. Felicianus Hoareau, nat. Bois
de Nèfles (Réunion) 25 apr. 1872,
ing. 28 maii 1896, Coad. temp. form.
2 feb. 1907, ob. Tananarive 25 maii
1917; Prov. Tolosanae.
248. P. Iosephus Ballester, nat. Vall-
moll (Tarragona) 3 ian. 1879, ing.
24 mart. 1913, Schol. approb., ob.
Cabo de Buena Esperanza (in nau-
fragio navis «C. de Eizaguirre»)
26 maii 1917; Prov. Aragoniae.
249. C. Victor Doménech, nat. Barce-
lona 20 feb. 1894, ing. 12 apr. 1912,
ob. Cabo de Buena Esperanza (in
naufragio navis «C. de Eizaguirre»)
26 maii 1917; Prov. Aragoniae.
250. C. Iosephus Hompesch, nat. Aa-
chen 15 oct. 1838, ing. 16 oct. 1868,
Coad. temp. form. 2 feb. 1879, ob.
S. Miguel dos Dois Irmãos 27 maii
1917; Prov. Germaniae.
251. C. Ioannes-Maria Hélaouët, nat.
Penhars (Finistère) 3 dec. 1848, ing.
29 oct. 1874, Coad. temp. form. 2 feb.
1885, ob. Paris 30 maii 1917; Prov.
Franciae.
252. P. Ricardus Ratcliffe, nat. Burn-
ley 20 mart. 1862, ing. 7 sept. 1880,
Prof. 4 vot. 2 feb. 1900, ob. Stony-
hurst 31 maii 1917; Prov. Angliae.
253. P. Victor Imhoff, nat. Obernai
(Bas Rhin) 21 nov. 1867, ing. 27 oct.
1887, Coad. spir. 2 feb. 1906, ob.
Florennes (Belgium) 31 maii 1917;
Prov. Campaniae.
254. C. Adrianus Krynen, nat. Bois-
le-Duc (Neerlandia) 9 dec. 1836,
ing. 15 mart. 1853, Coad. temp.
form. 2 feb. 1867, ob. Calcutta 6 iun.
1917; Prov. Belgicae.
255. P. Fridericus Dreckmann, nat.
Soest (Guestfalia) 11 aug. 1840, ing.
2 oct. 1859, Prof. 4 vot. 2 feb. 1878,
ob. Bombay 7 iun. 1917; Prov. Ger-
maniae.
256. P. Valentinus Guilló, nat. Tor-
roella de Montgri (Gerona) 12 feb.
1874, ing. 5 sept. 1893, Prof. 4 vot.
2 feb. 1911, ob. Tagudín (Filipinas)
7 iun. 1917; Prov. Aragoniae.
257. C. Ioachimus Le Gouaille, nat.
Vannes (Morbihan) 4 apr. 1838, ing.
7 dec. 1859, Coad. temp. form. 15
aug. 1870, ob. Paris 7 iun. 1917;
Proy. Franciae.
258. C. Theodorus Zaepffel, nat. Dam-
bach (Cant. Barr. Alsatia-Lothar.)
8 oct. 1863, ing. 9 oct. 1878, Coad.
temp. form. 2 feb. 1889, ob. Lyon
8 iun. 1917; Prov. Lugdunensis.
259. P. Thomas Barber, nat. Hostal-
rich (Gerona) 31 mart. 1864, ing.
21 oct. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1897,
ob. Sigáboy (Filipinas) 9 iun. 1917;
Prov. Aragoniae.
260. C. Petrus Bourcier, nat. Fontans
(Lozère) 12 maii 1849, ing. 12 ian.
1885, Coad. temp. form. 2 feb. 1895,
ob. Tananarive 10 iun. 1917; Prov.
Tolosanae.
261. C. Zurek Augustinus, nat. Lubli-
niec (Siles. Boruss.) 11 aug. 1846,

- ing. 24 ian. 1871, Coad. temp. form.
15 aug. 1882, ob. Katondue (Rhodesia) 11 iun. 1917.
262. P. Petrus Coma, nat. Pobla de Lillet (Barcelona) 24 aug. 1845, ing. 8 maii 1863, Prof. 4 vot. 2 feb. 1884, ob. Manresa 14 iun. 1917; Prov. Aragoniae.
263. P. Franciscus Pölzl, nat. Stainz (Styria) 25 oct. 1853, ing. 6 sept. 1871, Coad. spir. 2 feb. 1888, ob. Linz (Austria Sup.) 18 iun. 1917; Prov. Austriae.
264. P. Henricus Albela, nat. Sarandón (Coruña) 25 maii 1852, ing. 24 maii 1881, Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. Loyola 21 iun. 1917; Prov. Castellanae.
265. C. Antonius Musterle, nat. Buchau (Suevia) 25 mart. 1835, ing. 30 sept. 1860, Coad. temp. form. 2 feb. 1871, ob. Ordrupshoj (Dania) 21 iun. 1917; Prov. Germaniae.
266. P. Leo Petit, nat. Bellefontaine (in dioec. Namurcensi) 20 sept. 1874, ing. 24 sept. 1892, Prof. 4 vot. 2 feb. 1910, ob. Kurseong (Bhagulpur, Ind. Orient.) 25 iun. 1917; Prov. Belgicae.
267. S. Henricus Merckx, nat. Anvers 19 ian. 1891, ing. 10 oct. 1912, Schol. approb., ob. in insula Jersey 26 iun. 1917; Prov. Belgicae.
268. P. Petrus Massó, nat. Vilanova de Vilamajor (Barcelona) 12 aug. 1847, ing. 11 dec. 1863, Coad. spir. 2 feb. 1878, ob. Gerona 28 iun. 1917; Prov. Aragoniae.
269. P. Balthassar Merino, nat. Lerma (Burgos) 6 ian. 1845, ing. 22 apr. 1860, Prof. 4 vot. 15 aug. 1878, ob. Vigo (Pontevedra) 3 iul. 1917; Prov. Castellanae.
270. P. Petrus Seeholzer, nat. in Alsatia 31 oct. 1873, ing. 27 oct. 1892, Coad. spir. 2 feb. 1908, ob. in Miss. Bombayensi 5 iul. 1917; Prov. Germaniae.
271. P. Alphonsus Arqué, nat. Chaumont-sur-Tharonne (Loir-et-Cher) 25 oct. 1833, ing. 5 sept. 1855, Coad. spir. 15 aug. 1869, ob. Paris 7 iul. 1917; Prov. Franciae.
272. C. Theophilus Deglas, nat. Overboulare (Fland. Orient.) 2 apr. 1857, ing. 2 mart. 1881, Coad. temp. form. 15 aug. 1891, ob. Bruxelles 9 iul. 1917; Prov. Belgicae.
273. C. Ioannes Scheidweiler, nat. Vianden (Luxemburgum) 24 apr. 1865, ing. 4 mart. 1883, Coad. temp. form. 15 aug. 1895, ob. Arlon 12 iul. 1917; Prov. Belgicae.
274. C. Henricus Bosse, nat. Lehen (Guestfalia) 12 maii 1862, ing. 4 apr. 1888, Coad. temp. form. 15 aug. 1898, ob. Feldkirch (Austria) 12 iul. 1917; Prov. Germaniae.
275. P. Iosephus Strickland, nat. Malta 18 iun. 1864, ing. 15 oct. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. Malta 15 iul. 1917; Prov. Romanae.
276. P. Ioannes de Clerck, nat. Arras (Pas-de-Calais) 13 apr. 1869, ing. 14 oct. 1890, Coad. spir. 2 feb. 1910, ob. Paris 15 iul. 1917; Prov. Franciae.
277. P. Iacobus F. X. Mulvaney, nat. Middletown (New York) 8 mart. 1858, ing. 30 iul. 1877, Coad. spir. 2 feb. 1898, ob. Woodstock (Maryland) 16 iul. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
278. P. Carolus Infante, nat. Santiago (Chile) 5 apr. 1840, ing. 11 apr. 1863, Coad. spir. 15 aug. 1875, ob. Concepción (Chile) 19 iul. 1917; Prov. Aragoniae.

279. P. Franciscus Pichot, nat. Sargé (Loir-et-Cher) 6 nov. 1830, ing. 4 sept. 1866, Prof. 4 vot. 2 feb. 1880, ob. Angers (Maine-et-Loire) 23 iul. 1917; Prov. Franciae.
280. P. Patritius A. Murphy, nat. Cahir (Hibernia) 12 maii 1845, ing. 18 iul. 1868, Prof. 4 vot. 15 aug. 1885, ob. Chicago 26 iul. 1917; Prov. Missourianae.
281. P. Petrus D'Herde, nat. Erpe (Alost) 13 mart. 1854, ing. 27 sept. 1876, Coad. spir. 2 feb. 1894; ob. Turnhout 26 iul. 1917; Prov. Belgicae.
282. P. Paulus de Lajudie, nat. Montpellier 16 mart. 1838, ing. 24 oct. 1863, Prof. 4 vot. 15 aug. 1876, ob. Toulouse 28 iul. 1917; Prov. Tolosanae.
283. P. Georgius Jeramaz, nat. Metković (Dalmatia) 11 apr. 1836, ing. 13 sept. 1855, Prof. 4 vot. 2 feb. 1873, ob. Zagreb (Croatia) 30 iul. 1917; Prov. Austriae.
284. P. Henricus Lefèvre, nat. Morsains (Marne) 25 nov. 1864, ing. 10 oct. 1882, Coad. spir. 2 feb. 1898, ob. Cherq (Belgium) 30 iul. 1917; Prov. Campaniae.
285. P. Ioannes O'Hara, nat. Buffalo 20 sept. 1858, ing. 7 sept. 1882, Prof. 4 vot. 2 feb. 1901, ob. Georgetown (Columbia) 31 iul. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
286. C. Aloisius Kneubühler, nat. Grossdietwill (Helvetia) 28 mart. 1829, ing. 24 apr. 1852, Coad. temp. form. 15 aug. 1862, ob. Paris 31 iul. 1917; Prov. Franciae.
287. C. Aloisius Castro, nat. Sordieiro (Minho) 14 aug. 1830, ing. 5 feb. 1870, Coad. temp. form. 15 aug. 1880, ob. Pasaje de la Guardia (Pontevedra, Hispania) 31 iul. 1917; Prov. Lusitanae.
288. P. Telesphorus Pérez, nat. Zúñiga (Navarra) 25 iun. 1868, ing. 14 iun. 1885, Coad. spir. 2 feb. 1903, ob. Panamá 1 aug. 1917; Prov. Castellanae.
289. P. Theophilus Jehanin, nat. Bécherel (Ille-et-Vilaine) 27 oct. 1848, ing. 2 sept. 1868, Prof. 4 vot. 15 aug. 1886, ob. Dinan (Ille-et-Vilaine) 2 aug. 1917; Prov. Franciae.
290. P. Raphael M. Galanti, nat. Recanati 15 nov. 1840, ing. 30 sept. 1860, Coad. spir. 4 feb. 1878, ob. Nova Friburgo (Brasilia) 2 aug. 1917; Prov. Romanae.
291. P. Antonius Benaiges, nat. Reus (Tarragona) 20 ian. 1859, ing. 31 aug. 1878, Coad. spir. 2 feb. 1893, ob. Vigan (Filipinas) 2 aug. 1917; Prov. Aragoniae.
292. S. Patricius Uriarte, nat. Larrazbezu (Vizcaya) 15 mart. 1898, ing. 22 iul. 1915, Schol. approb., ob. Zumaya (Guipúzcoa) 3 aug. 1917; Prov. Castellanae.
293. P. Timotheus Kenny, nat. Tullamore (King's Co.) 1 feb. 1843, ing. 8 ian. 1872, Prof. 4 vot. 15 aug. 1883, ob. Richmond (Melbourne, Australia) 4 aug. 1917; Prov. Hiberniae.
294. P. Ludovicus Kruythoof, nat. Turnhout 22 dec. 1854, ing. 27 sept. 1873, Prof. 4 vot. 2 feb. 1891, ob. Turnhout 7 aug. 1917; Prov. Belgicae.
295. P. Thomas Mas, nat. Reus (Tarragona) 22 iul. 1834, ing. 7 dec. 1855, Coad. spir. 15 aug. 1870, ob. Sagua la Grande (Insula Cubana) 7 aug. 1917; Prov. Aragoniae.
296. C. Henricus Pínter, nat. Agullent (Valencia) 10 sept. 1896, ing. 13 apr. 1916; Coad. nov., ob. Gandía 7 aug. 1917; Prov. Aragoniae.

297. P. Franciscus X. Caisse, nat. Saint-Paul l'Ermite (Québec) 23 nov. 1852, ing. 1 oct. 1876, Coad. spir. 15 aug. 1888, ob. Montréal 9 aug. 1917; Prov. Canadensis.
298. P. Matthaeus Bergmans, nat. Budel (dioec. Buscoducensi, Neerlandia) 16 ian. 1859, ing. 27 sept. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1897, ob. Courtrai 10 aug. 1917; Prov. Belgicae.
299. C. Constantinus Lamkin, nat. Libin (Luxemb. Belg.) 3 aug. 1843, ing. 12 iun. 1873, Coad. temp. form. 15 aug. 1883, ob. Arlon 11 aug. 1917; Prov. Belgicae.
300. S. Thomas Landers, nat. Chicago 12 nov. 1855, ing. 13 aug. 1872, Schol. approb., ob. St. Louis 12 aug. 1917; Prov. Californiae.
301. C. Daniel Errazti, nat. Azpeitia (Guipúzcoa) 10 apr. 1863, ing. 15 ian. 1882, Coad. temp. form. 15 aug. 1893, ob. Chamartín (Madrid) 12 aug. 1917; Prov. Toletanae.
302. P. Franciscus X. Hermann, nat. Nieder-Roth (Bavaria) 10 iun. 1836, ing. 19 aug. 1858, Coad. spir. 15 aug. 1870, ob. Santa Fe (Argentina) 13 aug. 1917; Prov. Austriae.
303. S. Rudolphus V. Marti, nat. prope New Ulm (Minnesota) 5 apr. 1894, ing. 2 sept. 1914, Schol. approb., ob. St. Louis 13 aug. 1917; Prov. Missourianae.
304. S. Ioannes Siscione, nat. Piperno 17 apr. 1889, ing. 16 sept. 1916, Schol. nov., ob. Castel Gandolfo (Roma) 15 aug. 1917; Prov. Romanae.
305. C. Alphonsus Baccari, nat. Napoli 2 aug. 1881, ing. 12 nov. 1899, Coad. temp. form., 2 feb. 1915, ob. Vico Equense (Napoli) 16 aug. 1917; Prov. Neapolitanae.
306. P. Gulielmus Doyle, nat. Dalkey, (Co. Dublin) 3 mart. 1873, ing. 31 mart. 1891, Coad. spir. 2 feb. 1909, ob. in Belgio 17 aug. 1917; Prov. Hiberniae.
307. P. Georgius Sendoa, nat. Sos (Zaragoza) 23 apr. 1836, ing. 11 oct. 1865, Coad. spir. 29 iun. 1880, ob. Lima (Perú) 18 aug. 1917; Prov. Toletanae.
308. C. Ioannes Paffe, nat. Hallenberg (Guestfalia, Germania) 6 iun. 1830, ing. 28 oct. 1863, Coad. temp. form. 15 aug. 1874, ob. Poughkeepsie (New York) 19 aug. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
309. P. Hormisdas Ferron, nat. Rivière du Loup (Québec) 16 apr. 1859, ing. 4 ian. 1881, Coad. spir. 2 feb. 1895, ob. Montréal 20 aug. 1917; Prov. Canadensis.
310. S. Decimus Bergamini, nat. Ravarino (Modena) 10 oct. 1897, ing. 8 sept. 1914, Schol. approb., ob. in bello, 20 aug. 1917; Prov. Venetae.
311. P. Iosephus F. Hill, nat. Lebanon (Kentucky) 29 nov. 1860, ing. 7 aug. 1884, Coad. spir. 15 aug. 1901, ob. St. Marys (Kansas) 21 aug. 1917; Prov. Missourianae.
312. S. Marianus Warchalowski, nat. Stanisławów 6 nov. 1893, ing. 6 nov. 1908, Schol. approb., ob. Chyrows 21 aug. 1917; Prov. Galicianae.
313. P. Ephrem Astudillo, nat. Brincones (Salamanca) 28 ian. 1861, ing. 4 iun. 1877, Prof. 4 vot. 2 feb. 1895, ob. Chamartín de la Rosa (Madrid) 22 aug. 1917; Prov. Castellanae.
314. S. Ignātius Terzi, nat. Sciolze (Torino) 22 iun. 1897, ing. 12 nov. 1915, Schol. nov., ob. in bello 22 aug. 1917; Prov. Taurinensis.

315. C. Angelus Morel, nal. Melesse (Ille-et-Vilaine) 17 ian. 1857, ing. 24 sept. 1875, Coad. temp. form. 2 feb. 1887, ob. Dinan (Ille-et-Vilaine) 22 aug. 1917; Prov. Franciae.
316. P. Renatus Jeannière, nat. St. Aubin-des-Ormeaux (Vendée) 12 oct. 1873, ing. 7 sept. 1889, Prof. 4 vot. 2 feb. 1908, ob. Chang-hai (Sinae) 23 aug. 1917; Prov. Franciae.
317. P. Emmanuel Rendo, nat. Oural (Coruña) 21 nov. 1863, ing. 23 dec. 1894, Coad. spir. 2 feb. 1905, ob. Bogotá (Columbia) 24 aug. 1917; Prov. Castellanae.
318. C. Michael Ferreróns, nat. Olot (Gerona) 27 dec. 1849, ing. 1 feb. 1872, Coad. temp. form. 25 mart. 1882, ob. Vuelva (Zaragoza) 30 aug. 1917; Prov. Aragoniae.
319. C. Angelus Mirasole, nat. Bircara (Malta) 15 ian. 1844, ing. 7 dec. 1879, Coad. temp. form. 3 feb. 1890, ob. Floriana (Malta) 31 aug. 1917; Prov. Siculae.
320. P. Iosephus O'Reilly, nat. Dublin (Hibernia) 8 maii 1855, ing. 3 sept. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1895, ob. New Orleans 1 sept. 1917; Prov. Neo Aurelianensis.
321. P. Hieronymus Tobar, nat. Vilalvilla (Burgos, Hispania) 30 sept. 1855, ing. 29 iul. 1878, Prof. 4 vot. 23 feb. 1897, ob. Chang-hai (Sinae) 3 sept. 1917; Prov. Franciae.
322. P. Ioannes Mir, nat. Palma (Balears) 26 ian. 1840, ing. 30 iul. 1856, Prof. 4 vot. 15 aug. 1873, ob. Tortosa 4 sept. 1917; Prov. Aragoniae.
323. P. Henricus Le Chauff de Kerguénec, Saint-Molf (Loire-Inférieure) 28 iun. 1839, ing. 6 apr. 1868, Coad. spir. 2 feb. 1880, ob. Paris 6 sept. 1917; Prov. Franciae.
324. P. Paschalis Ballester, nat. Pedreguer (Alicante) 21 iun. 1873, ing. 28 iun. 1888, Coad. spir. 2 feb. 1908, ob. Viladrau (Gerona) 6 sept. 1917; Prov. Aragoniae.
325. C. Ioannes N. Kratochvíl, nat. Jesbořice (Bohemia) 16 maii 1846, ing. 21 sept. 1866, Coad. temp. form. 2 feb. 1877, ob. Wien 8 sept. 1917; Prov. Austriae.
326. P. Iulianus Zabala, nat. San Sebastián (Guipúzcoa) 30 iun. 1880, ing. 20 iul. 1895, Coad. spir. 2 feb. 1913, ob. Bogotá (Columbia) 9 sept. 1917; Prov. Castellanae.
327. P. Andreas Ferrato, nat. Barge (Cuneo) 21 apr. 1863, ing. 15 oct. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1897, ob. Crissolo (Cuneo) 12 sept. 1917; Prov. Taurinensis.
328. S. Ioseph I. Verhaaren, nat. Kapellen (Prov. Antwerp., Belgium) 27 iun. 1884, ing. 27 oct. 1903, Schol. approb., ob. St. Louis 12 sept. 1917; Prov. Californiae.
329. C. Edmundus Evens, nat. Bellecourt (Hainaut) 28 aug. 1867, ing. 12 mart. 1898, Coad. temp. form. 15 aug. 1908, ob. Fayt 12 sept. 1917; Prov. Belgicae.
330. C. Iosephus Hazari, nat. Mardin (Mesopotomia) 5 mart. 1890, ing. 20 maii 1913, Coad. temp., ob. Saint-Leonards-on-Sea (Anglia) 13 sept. 1917; Prov. Lugdunensis.
331. P. David W. Hearn, nat. Boston 21 nov. 1861, ing. 30 iul. 1880, Prof. 4 vot. 2 feb. 1899, ob. Cornish (New Hampshire) 14 sept. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
332. P. Petrus Ios. Molinari, nat. Piacenza 15 aug. 1861, ing. 12 nov. 1877, Coad. spir. 2 feb. 1893, ob. Quarto

- dei Mille (Genova) 16 sept. 1917; Prov. Venetae.
333. P. Antonius Walter, nat. Hohenstein (Bohemia) 3 feb. 1845, ing. 7 sept. 1865, Coad. spir. 2 feb. 1889, ob. Kalksburg (Austria Inf.) 17 sept. 1917; Prov. Austriae.
334. P. Franciscus Van Ortroy, nat. Alost 3 iul. 1854, ing. 4 oct. 1871, Prof. 4 vot. 2 feb. 1889, ob. Bruxelles 20 sept. 1917; Prov. Belgicae.
335. P. Carolus Fleury, nat. Mambouhans (Doubs) 8 ian. 1862, ing. 7 oct. 1882, Prof. 4 vot. 15 aug. 1900, ob. Lanzo-Torinese (Italia) 20 sept. 1917; Prov. Lugdunensis.
336. P. Albertus Pottié, nat. Lille (Nord) 11 oct. 1871, ing. 14 oct. 1893, Coad. spir. 2 feb. 1906, ob. Verdun (Meuse) 20 sept. 1917; Prov. Campaniae.
337. P. Raphaël Lacaze, nat. Toledo 28 ian. 1841, ing. 25 iul. 1895, Coad. spir. 2 feb. 1907, ob. San Jerónimo (Murcia) 23 sept. 1917; Prov. Toletanae.
338. P. Petrus de Chabannes, nat. Illiers (Eure-et-Loir) 19 maii 1857, ing. 30 oct. 1875, Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. La Tourette (Eveux, Rhône) 24 sept. 1917; Prov. Lugdunensis.
339. P. Vitalis M. Guinea, nat. Ribabellosa (Alava) 7 sept. 1840, ing. 13 nov. 1876, Coad. spir. 2 feb. 1887, ob. Loyola 28 sept. 1917; Prov. Castellanae.

Defuncti a die 1 octobris 1916 ad diem 30 septembris 1917:

PP. 201 — Schol. 42 — Coad. 96 — Universi 339.

CATALOGUS DEFUNCTORUM ALTER

AD MENSAM LEGENDUS.

(1 OCTOBRIS 1916 — 30 SEPTEMBRIS 1917) *

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1916.		
1	P. Alphonsus Van de Mergel	58	36	1 oct.	Calcutta	Belgicae.
2	S. Petrus (de Pigache) de Sainte Marie.	26	5	1 »	Paris	Lugdunensis.
3	C. Ioannes Chrys. Sitko. .	56	32	1 »	São Leopoldo	Germaniae.
4	P. Stephanus Zadrina. . .	47	23	6 »	Innsbruck	Venetae.
5	P. Theophilus Descouvières	69	50	8 »	Lyon	Lugdunensis.
6	P. Christophorus de Greeve	57	38	10 »	Amsterdam	Neerlandicae.
7	P. Aloisius Pisacane. . . .	30	13	10 »	in bello	Neapolitanae.
8	S. Benedictus Hameau. . .	25	7	10 »	Hungest	Campaniae.
9	P. Epiphanius Caro	46	29	12 »	Bogotà	Castellanae.
10	C. Ladislaus Suta	45	18	12 »	Kalocsa	Hungariae.
11	C. Ioannes Olivier	63	27	13 »	Los Gatos	Californiae.
12	C. Aloisius Wagener. . . .	32	8	13 »	in bello	Germaniae.
13	C. Natalis Marani	70	41	14 »	Chieri	Taurinensis.
14	S. Lucianus González . . .	21	5	15 »	Burgos	Castellanae.
15	P. Aloisius Bosche	71	53	17 »	Milwaukee	Missourianae.
16	P. Marcellinus Salanova. .	35	18	17 »	Caraga	Aragoniae.

* OMISSI IN CATALOGO DEFUNCTORUM ANNORUM 1914-1915, 1915-1916:

P. Carolus Finck, aet. 54, Soc. 35, ob. St.
Andrä in valle Lavantina Carinthiae
circa 17 sept. 1915; Prov. Austriae.

P. Isidorus Giberti, aet. 84, Soc. 63, ob.
Gorizia 3 oct. 1915; Prov. Venetae.

P. Ioannes Gwynn, aet. 49, Soc. 31, ob.
12 oct. 1915 in Gallia; Prov. Hiberniae.

S. Iacobus Poisson, aet. 29, Soc. 9, ob.
Verdun 23-24 maii 1916; Prov. Tolo-
sanae.

P. Bernardus Herrmann, aet. 53, Soc. 28,
ob. Gross-Mochbern (Breslau) 2 iun.
1916; Prov. Galicianae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1916.		
17	P. Alfredus Kuster	30	11	17 oct.	Valkenburg	Germaniae.
18	P. Ioannes Ragor.	42	25	18 »	Florissant	Missouriana.
19	C. Iosephus Hübner	58	24	20 »	Walksburg	Austriae.
20	P. Alphonsus Charlier.	92	72	21 »	Boston	Marylandiae.
21	C. Ioannes Cantera.	58	31	21 »	Panamà	Castellanae.
22	P. Ioannes Schlick.	74	58	22 »	Pécs	Hungariae.
23	S. Antonius Poisson	21	4	23 »	Somenam	Tolosanae.
24	N. S. Stephanus Izaguirre.	20	1	24 »	Loyola	Castellanae.
25	P. Ludovicus de Vaumas	35	16	25 »	Davos	Franciae.
26	P. Alexander Constant.	38	20	25 »	Verdun	Tolosanae.
27	C. Martinus Navarro.	64	46	25 »	Veruela	Aragoniae.
28	P. Saturninus Urios	73	46	27 »	Manila	Aragoniae.
29	P. Gulielmus Gannon	57	40	30 »	Philadelphia	Marylandiae.
30	P. Salvator Beltrán	54	39	30 »	Zaragoza	Aragoniae.
31	C. Franciscus H. Jeker	54	28	31 »	Roermond	Germaniae.
32	C. Ioannes Mur.	73	37	1 nov.	Roquetas	Aragoniae.
33	S. Ioannes Ciuro.	26	12	2 »	Carso	Siculae.
34	P. Georgius Caillaud.	34	15	4 »	Maricourt	Franciae.
35	C. Ioannes Meier.	84	55	4 »	Prairie du Chien	Missouriana.
36	C. Dominicus Erneta.	75	51	4 »	Ciempozuelos	Castellanae.
37	C. Romanus Castagnède	78	52	6 »	Toulouse	Tolosanae.
38	C. Ioachimus Vicente	30	11	6 »	Murcia	Lusitanae.
39	P. Thomas Ipiña.	72	54	9 »	Bilbao	Castellanae.
40	S. Eraldus Castaldi	20	4	9 »	Palermo	Siculae.
41	P. Michael Guardiet.	67	35	10 »	Manresa	Aragoniae.
42	P. Vincentius Pensato	44	20	11 »	Roma	Siculae.
43	P. Iacobus Kilank	60	36	12 »	Travnik	Austriae.
44	S. Iesus Ripalda	33	14	12 »	Sarriá	Mexicanae.
45	C. Ioannes Barrena.	54	35	12 »	Ciempozuelos	Toletanae.
46	C. Patritius Curran	51	26	12 »	Dublin	Angliae.
47	C. Raimundus Esbrí	50	23	12 »	Barcelona	Aragoniae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1916.		
48	P. Adrianus de La Croix .	84	62	15 nov.	Nantes	Franciae.
49	P. Ludovicus Chaîne. . . .	35	18	16 »	Creil	Lugdunensis.
50	C. Victor Humbert.	85	57	16 »	Yzeure	Lugdunensis.
51	C. Iosephus Nawalka. . . .	61	27	16 »	Kijów	Galicianae.
52	P. Iosephus Rongane. . . .	81	61	22 »	Clermont	Lugdunensis.
53	C. Alexander Villottet. . .	72	55	23 »	Lyon	Lugdunensis.
54	C. Carolus Gehrlein	39	15	23 »	Exaten	Germaniae.
55	C. Georgius Haug	59	33	24 »	Buffalo	Marylandiae.
56	P. Remigius Normand . . .	85	55	25 »	Alexandrie	Lugdunensis.
57	P. Ioannes Krielen.	75	47	25 »	Mariendaal	Neerlandicae.
58	P. Petrus Aghadjanian. . .	41	12	... »	Turcia	Lugdunensis.
59	P. Eusebius Durocher . . .	65	43	1 dec.	Montréal	Canadensis.
60	P. Gerardus Lunter	69	48	1 »	Mariendaal	Neerlandicae.
61	C. Ludovicus Labertrade 3	1 »	Enghien	Campaniae.	
62	P. Michaël Pastor	83	55	2 »	Orihuela	Aragoniae.
63	S. Victor Lansard	29	10	3 »	Cappy	Lugdunensis.
64	P. Sabinus Aznárez	52	35	4 »	Bourgos	Castellanae.
65	P. Augustinus Allart. . . .	78	58	4 »	Namur	Belgicae.
66	P. Ferdinandus Hérandeau	70	53	5 »	Paris	Tolosanae.
67	C. Modestus Drabs.	60	42	6 »	Gand	Belgicae.
68	P. Theobaldus Butler . . .	87	70	8 »	Macon	Neo-Aurelianen.
69	P. Ioannes Bapt. Périssère.	80	54	9 »	Bordeaux	Tolosanae.
70	P. Leonardus Broekman . .	63	48	11 »	's Gravenhage	Neerlandicae.
71	P. Ignatius Mellin	64	44	13 »	Kijów	Galicianae.
72	P. Ignatius Morell.	34	19	13 »	Barcelona	Aragoniae.
73	P. Iosephus Gorman	55	39	14 »	Georgetown	Marylandiae
74	C. Henricus Hardy.	44	25	14 »	Fort England	Angliae.
75	C. Michaël Kramer.	89	65	15 »	Vannes	Franciae.
76	P. Iosephus Hava	66	34	16 »	Aïn-Ebel	Lugdunensis.
77	P. Emmanuel Proaño . . .	81	65	16 »	Quito	Toletanae.
78	P. Eugenius Browne. . . .	93	76	17 »	Milltown Park	Hiberniae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1916.		
79	P. Patritius Kennedy.	59	42	18 dec.	Mobile	Neo-Aureliane
80	C. Genesius Cerezo.	35	18	18 »	Chamartín	Toletanae.
81	C. Ioannes Nep. Scheller. .	50	32	20 »	Pelotas	Germaniae.
82	C. Iosephus Raulf	29	4	20 »	in bello	Germaniae.
83	P. Albertus Mir.	64	45	22 »	Marfa	Mexicanae.
84	S. Secundus Raimondi. . .	20	2	25 »	Chieri	Taurinensis.
85	C. Godefridus Henzen . . .	38	10	26 »	in bello	Germaniae.
86	S. Iosephus Perrotin	25	6	27 »	Esnes	Franciae.
87	P. Alphonsus Pheulpin. . .	72	49	28 »	St. Leonards	Lugdunensis.
88	P. Felix Alvarez	61	22	28 »	Panamá	Castellanae.
89	P. Petrus Bornand	49	26	31 »	Chang-hai	Franciae.
90	C. Antonius Lara.	74	35	31 »	Roma	Toletanae.
				1917.		
91	C. Theodorus Hassenforder.	51	32	1 ian.	Tuquet	Campaniae.
92	P. Aloisius Jemelka	57	30	3 »	Wien	Austriae.
93	P. Alexius de Villeneuve .	81	48	4 »	Alexandrie	Lugdunensis.
94	P. Philippus Brady.	70	48	5 »	Dublin	Hiberniae.
95	P. Ludovicus Stevens . . .	48	31	8 »	Ranchi	Belgicae.
96	P. Ioannes Sherry	46	29	8 »	New-Orleans	Neo Aureliane
97	P. Franciscus Castañeda. .	78	57	8 »	Bucaramanga	Castellanae.
98	P. Ioannes Proctor	61	44	8 »	Preston	Angliae.
99	S. Felix Cummings.	32	13	9 »	St. Louis	Neo-Aureliane
100	C. Franciscus Gabryelezyk.	30	5	9 »	in bello	Galicianae.
101	C. Augustus Abram.	53	26	10 »	Boston	Marylandiae.
102	P. Aloisius Orti.	47	25	11 »	Madrid	Toletanae.
103	P. Franciscus H. Krause. .	79	59	12 »	Exaten	Germaniae.
104	C. Franciscus Skrzyński. .	72	46	13 »	Czernowitz	Galicianae.
105	P. Eugenius Schaepman . .	66	49	14 »	's Gravenhage	Neerlandicae
106	P. Paschalis Rego	55	34	14 »	Mangalore	Venetae.
107	C. Iosephus Pereira.	71	45	15 »	Pontevedra	Lusitanae.
108	P. Iosephus Brandenburger.	59	36	17 »	Kalksburg	Austriae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
109	P. Iacobus Power.	46	28	20 ian.	Calcutta	Belgicae.
110	C. Ludovicus Breyse . . .	81	59	20 »	Toulouse	Tolosanae.
111	P. Gaspar Tovía	78	46	21 »	Guayaquil	Toletanae.
112	C. Augustus Celli.	68	49	21 »	Roma	Romanae.
113	P. Aemilius Van Severen .	66	37	24 »	Ranchi	Belgicae.
114	S. Leopoldus Gamboa . . .	28	9	25 »	Granada	Mexicanae.
115	P. Alexius Freydier	72	54	26 »	Tamatave	Tolosanae.
116	P. Didacus Polo	32	6	26 »	Roquetas	Aragoniae.
117	P. Ismael Gondard.	78	46	27 »	Paris	Franciae.
118	P. Bernardus Böddes. . . .	75	53	29 »	Valkenburg	Germaniae.
119	P. Thomas Lyons.	79	50	29 »	Preston	Angliae.
120	P. Antonius Coutinho . . .	59	27	29 »	Bahia	Lusitanae.
121	P. Henriens de La Mardière	85	67	31 »	Poitiers	Franciae.
122	P. Iosephus Barraco	84	68	1 feb.	Palermo	Siculae.
123	P. Henricus Leroy	70	50	1 »	Irún	Campaniae.
124	P. Alphonsus Tréca.	68	44	1 »	Charleroi	Campaniae.
125	P. Antonius Cordeiro. . . .	69	56	2 »	S. Mar. de Trebejo	Lusitanae.
126	C. Ioannes B. Ferrua. . . .	58	33	2 »	Cuneo	Taurinensis.
127	S. Anscharius Erkens . . .	22	4	3 »	La Panne	Belgicae.
128	C. Ioannes Drenth	78	46	3 »	Maastricht	Neerlandicae.
129	P. Mauritius Martial. . . .	38	21	4 »	Arlon	Belgicae.
130	S. Vitoldus Szumoroski . .	27	11	4 »	Dziedzigo	Galicianae.
131	P. Mathias Savols	78	49	5 »	Düren	Germaniae.
132	P. Iosephus Dalla Valle . .	39	19	6 »	Mantova	Venetae.
133	P. Carolus Suárez Peredo .	41	17	6 »	Leon	Mexicanae.
134	C. Adolphus Wöhrle. . . .	49	27	7 »	Kalksburg	Austriae.
135	C. Petrus Pastor	79	47	8 »	Guayaquil	Castellanae.
136	C. Cornelius Tesselaar . . .	66	33	8 »	Nijmegen	Neerlandicae.
137	P. Salvator Cosentino . . .	89	73	9 »	Acireale	Siculae.
138	P. Alphonsus Lallemand. .	69	51	11 »	Bruxelles	Belgicae.
139	P. Augustinus A. Miller. .	47	29	13 »	Pongheepsie	Marylandiae

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
140	S. Elpidius Peixoto	33	3	13 feb.	Murcia	Lusitanae.
141	P. Ioannes Granero	69	50	14 »	Granada	Toletanae.
142	P. Raphaël Luque	52	34	14 »	Lima	Toletanae.
143	P. Philippus Gérard	36	17	14 »	Dijon	Campaniae.
144	S. Melchior Gauthier	28	9	15 »	Massiges	Lugdunensis.
145	P. Antonius Vogelweid	85	62	16 »	Enghien	Campaniae.
146	S. Salvator Canyelles	19	3	16 »	Veruela	Aragoniae.
147	C. Franciscus de Sarralde	57	30	16 »	Paris	Franciae.
148	S. Ioannes Heikens	30	7	19 »	Oudenbosch	Neerlandicae.
149	P. Benjaminus Marcorelles	85	65	20 »	Montpellier	Tolosanae.
150	P. Costantinus Otwinowski	68	51	21 »	Bismarchkütte	Galicianae.
151	P. Ioannes B. Kreidler	72	56	22 »	New York	Marylandiae.
152	P. Adrianus Goris	57	37	22 »	Bangalore	Tolosanae.
153	P. Nestor Cornaille	83	62	24 »	Enghien	Campaniae.
154	P. Ludovicus Schmitt	70	53	25 »	Exaten	Germaniae.
155	P. Henricus Cladder	46	28	25 »	Florianopolis	Germaniae.
156	P. Eliseus Villota	55	42	26 »	Cotopachi	Toletanae.
157	C. Nicolaus Federspiel	73	47	26 »	Florennes	Campaniae.
158	P. Ricardus Friedl	69	55	27 »	Firenze	Venetae.
159	P. Georgius A. Pettit	58	36	27 »	Poughkeepsie	Marylandiae.
160	C. Ioachim Dubrenil	66	43	1 mart.	Bordeaux	Tolosanae.
161	P. Silvester Correa	58	27	2 »	Santiago	Aragoniae.
162	P. Carolus Herrera	37	19	2 »	Burgos	Castellanae.
163	C. Ioannes Ron	68	46	2 »	El Palo	Castellanae.
164	C. Lucas Klingbeil	75	44	2 »	Córdoba	Aragoniae.
165	N. S. Ioannes Tria	22	2	3 »	Napoli	Neapolitanae.
166	P. Carolus Sédille	82	56	4 »	Chang-hai	Franciae.
167	P. Rudolphus Fischer	77	57	4 »	Exaten	Germaniae.
168	P. Paulus Casier	63	44	5 »	Louvain	Belgicae.
169	C. Isidorus Bonjean	83	54	5 »	Chereq	Campaniae.
170	P. Adalbertus De Cocquéau	73	54	6 »	Tronchiennes	Belgicae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
171	P. Victor De Campigneulles.	70	51	6 mart.	Darjeeling	Belgicae.
172	P. Ioannes E. Kennedy . .	72	47	7 »	Cincinnati	Missourianae.
173	P. Ioannes C. Alonso . . .	67	50	9 »	Sevilla	Toletanae.
174	C. Carolus Jaouën	77	51	11 »	Jersey	Franciae.
175	P. Aemilius Michael	64	42	12 »	München	Austriae.
176	P. Henricus Soehlin . . .	59	40	12 »	Châlons	Campaniae.
177	P. Leonardus van Leur . .	72	54	13 »	Nijmegen	Neerlandicae.
178	P. Bernardus Franke . . .	78	58	15 »	's Gravenhage	Neerlandicae.
179	P. Rodulphus Beaugendre .	72	41	15 »	Tsong-ming	Franciae.
180	C. Emmanuel Revuelta . . .	63	33	15 »	Carichic	Mexicanae.
181	P. Andreas Iustus Pérez . .	81	54	18 »	Pasto	Castellanae.
182	C. Valentinus Argemir . .	33	14	20 »	Manila	Aragoniae.
183	P. Iosephus Real	73	52	21 »	Cincinnati	Missourianae.
184	S. Carolus Ganthier	26	4	21 »	Montréal	Canadensis.
185	P. Carolus Friedrich	73	52	22 »	St. Andrä	Austriae.
186	C. Salvator Villagrasa . . .	38	19	22 »	Barcelona	Aragoniae.
187	P. Daniel Quijano	69	56	23 »	Panamá	Castellanae.
188	S. Ioannes Rullier	32	13	23 »	Ochies	Campaniae.
189	S. Iacobus C. Flood	41	18	24 »	Baltimore	Marylandiae.
190	C. Iosephus Corta	61	37	25 »	Ciempozuelos	Toletanae
191	C. Bernardus Duesmann . .	39	16	25 »	in bello	Germaniae.
192	P. Thomas Maher	57	40	27 »	Willesden	Hiberniae.
193	P. Aloisius Dupré	57	39	27 »	Louvain	Belgicae.
194	S. Corentinus Olu	65	47	27 »	Caen	Franciae.
195	P. Eric Guglielmus Leslie.	90	67	28 »	Roehampton	Angliae.
196	P. Henricus Peyrachon . .	64	43	30 »	Avignon	Lugdunensis.
197	C. Franciscus Salegui . . .	40	21	31 »	Tudela	Castellanae.
198	C. Thomas Mahon	64	38	1 apr.	Dublin	Hiberniae.
199	P. Ioannes A. Jansen . . .	62	38	2 »	Boston	Marylandiae.
200	P. Aloisius Bertels	62	42	6 »	Hastings	Belgicae.
201	P. Iacobus Bonini	40	22	6 »	Los Andes	Aragoniae.

N.	Nomen et. Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
202	P. Michaël Audisio.	70	52	8 apr.	Savona	Taurinensis.
203	P. Ludovicus Le Goneff. . .	77	54	9 »	Bourges	Franciae.
204	N. S. Arthur Gramsch. . . .	22	3	10 »	in bello	Germaniae.
205	C. Iosephus Kucharski. . . .	69	38	11 »	Kolomyja	Galicianae.
206	P. Iosephus Combaluzier. . .	71	49	12 »	St. Leonards	Lugdunensis.
207	P. Ludovicus Magonet. . . .	65	48	12 »	São Leopoldo	Romanae.
208	C. Ioannes B. Nottelmann. . .	67	39	14 »	Exaten	Germaniae.
209	P. Ioannes Booms	66	48	15 »	Vught	Neerlandicae.
210	P. Paulus Dubrulle.	35	12	16 »	Craonne	Campaniae.
211	S. Iacobus Masson	25	5	16 »	Plateau de Vaucier	Franciae.
212	S. Petrus Duréault.	22	4	16 »	Troyon	Lugdunensis.
213	S. Marianus Durántez	26	10	17 »	Javier	Castellanae.
214	S. Ioannes Pioche	26	9	17 »	Aubérie	Campaniae.
215	S. Vedastus de Lobel-Mahy. .	22	5	17 »	Mont-Cornillet	Franciae.
216	S. Lucianus Manière.	33	17	17 »	Jonchery	Tolosanae.
217	P. Eugenius Peultier.	83	64	20 »	Amiens	Campaniae.
218	P. Ioannes Picazo	61	31	21 »	Almería	Toletanae.
219	C. Hannibal Malatesta. . . .	72	52	22 »	Roma	Romanae.
220	C. Philippus Glaudis.	70	34	22 »	Roquetas	Aragoniae.
221	C. Humbertus Excoffon	79	48	23 »	Sainte Foy	Lugdunensis.
222	P. Iosephus Browne	60	42	24 »	Stonyhurst	Angliae.
223	P. Iacobus Pinnington.	85	64	25 »	Stonyhurst -	Angliae.
224	P. Gaspar Pérez	34	17	25 »	Carrión	Castellanae.
225	P. Felix Pozzi	73	37	27 »	Sartirana	Venetae.
226	C. Andreas Buncsák	47	24	27 »	Kalocsa	Hungariae.
227	P. Henricus Geerlings	78	56	28 »	Groningen	Neerlandicae.
228	C. Ioannes M. Flaherty	78	52	30 »	Florissant	Missourianae.
229	P. Donatus Vernier	79	62	4 maii	Beyrouth	Lugdunensis.
230	C. Vincentius Ortiz.	73	53	5 »	Tortosa	Aragoniae.
231	P. Franciscus H. Pilliod. . . .	57	38	6 »	Buffalo	Marylandiae.
232	C. Godefridus Berger.	22	4	6 »	in bello	Germaniae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
233	P. Ludovicus Lenoir	38	20	9 maii	Monastir	Franciae.
234	S. Gabriel Régis	28	10	9 »	Cegel	Lugdunensis.
235	P. Carolus Höller	48	30	10 »	Wien	Austriae.
236	P. Henoch Mennier	41	22	10 »	Tournai	Belgicae.
237	P. Carolus Sieprawski . . .	63	44	11 »	Wien	Galicianae.
238	P. Iosephus Lorine	83	64	12 »	Le Maus	Franciae.
239	P. Leo Rameau	48	30	12 »	St. Etienne	Franciae.
240	P. Urbanus Chavoz	86	55	14 »	Lyon	Lugdunensis.
241	S. Henricus Guillon	27	8	14 »	Ign-y-l'Abbaye	Franciae.
242	C. Franciscus De Kock . .	89	61	17 »	Los Gatos	Californiae.
243	C. Iosephus Iraeta	58	35	19 »	Bilbao	Castellanae.
244	P. Franciscus Adams	43	22	19 »	Spokane	Galicianae.
245	C. Franciscus Amacker . .	69	43	21 »	Grand Côteau	Neo-Aurelianens.
246	P. Philippus Cuadrado . .	40	6	24 »	Une	Castellanae.
247	C. Felicianus Hoareau . .	46	21	25 »	Tananarive	Tolosanae.
248	P. Iosephus Ballester . . .	35	4	26 »	in mare	Aragoniae.
249	C. Victor Doménech	23	5	26 »	in mare	Aragoniae.
250	C. Iosephus Hompesch . .	78	48	27 »	S. Mignel	Germaniae.
251	C. Ioannes Hélaouët	69	43	30 »	Paris	Franciae.
252	P. Ricardus Ratcliffe . . .	55	37	31 »	Stonyhurst	Angliae.
253	P. Victor Imhoff	50	30	31 »	Florennes	Campaniae.
254	C. Adrianus Krinen	86	64	6 iun.	Calcutta	Belgicae.
255	P. Fridericus Dreckmann .	77	57	7 »	Bombay	Germaniae.
256	P. Valentinus Guilló	43	23	7 »	Tagudín	Aragoniae.
257	C. Ioachimus Le Gouaille .	79	58	7 »	Paris	Franciae.
258	C. Theodorus Zaepffel . . .	54	39	8 »	Lyon	Lugdunensis.
259	P. Thomas Barber	53	36	9 »	Sigáboy	Aragoniae.
260	C. Petrus Bourcier	69	32	10 »	Tananarive	Toletanae.
261	C. Augustinus Zurek	71	47	11 »	Katondue	Galicianae.
262	P. Petrus Coma	71	54	14 »	Manresa	Aragoniae.
263	P. Franciscus Pölzl	64	46	18 »	Linz	Austriae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
264	P. Henricus Albela.	65	36	21 iun.	Loyola	Castellanae.
265	C. Antonius Musterle . . .	82	56	21 »	Ørdrupshøj	Germaniae.
266	P. Leo Petit	43	25	25 »	Kurseong	Belgicae.
267	S. Henricus Mercx	26	5	26 »	Jersey	Belgicae.
268	P. Petrus Massó	69	53	28 »	Gerona	Aragoniae.
269	P. Balthassar Merino. . . .	72	57	3 iul.	Vigo	Castellanae.
270	P. Petrus Seeholzer	44	25	5 »	Miss. Bombay	Germaniae.
271	P. Alphonsus Arqué	84	62	7 »	Paris	Franciae.
272	C. Theophilus Deglas . . .	60	36	9 »	Bruxelles	Belgicae.
273	C. Ioannes Scheidweiler . .	52	34	12 »	Arlon	Belgicae.
274	C. Henricus Bosse	55	29	12 »	Feldkirch	Germaniae.
275	P. Iosephus Strickland. . .	54	35	15 »	Malta	Romanae.
276	P. Ioannes de Clerck. . . .	49	27	15 »	Paris	Franciae.
277	P. Iacobus Mulvaney. . . .	59	39	16 »	Woodstock	Marylandiae.
278	P. Carolus Infante.	77	54	19 »	Concepción	Aragoniae.
279	P. Franciscus Pichot. . . .	87	51	23 »	Angers	Franciae.
280	P. Patritius Murphy. . . .	72	49	26 »	Chicago	Missourianae.
281	P. Petrus D'Herde.	63	41	26 »	Turnhout	Belgicae.
282	P. Paulus de Lajudie . . .	80	54	28 »	Toulouse	Tolosanae.
283	P. Georgius Jeramaz. . . .	81	62	30 »	Zagreb	Austriae.
284	P. Henricus Lefèvre	53	35	30 »	Chereq	Campaniae.
285	P. Ioannes O' Hara.	58	34	31 »	Georgetown	Marylandiae.
286	C. Aloisius Kneubühler . .	88	65	31 »	Paris	Franciae.
287	C. Aloisius Castro	86	47	31 »	Pas. d. l. Guardia	Lusitanae.
288	P. Telesphorus Perez. . . .	49	32	1 aug.	Panamá	Castellanae.
289	P. Theophilus Jehanin. . .	69	49	2 »	Dinan	Franciae.
290	P. Raphaël M. Galanti. . .	77	57	2 »	Nova Friburgo	Romanae.
291	P. Antonius Benaiges . . .	58	38	2 »	Vigan	Aragoniae.
292	S. Patricius Uriarte	19	2	3 »	Zumaya	Castellanae.
293	P. Timotheus Kenny. . . .	74	45	4 »	Richmond	Hiberniae.
294	P. Ludovicus Kruyfhooft .	62	44	7 »	Turnhout	Belgicae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
95	P. Thomas Mas.	83	62	7 aug.	Sagua la Grande	Mexicanae.
96	N. C. Henricus Pinter. . .	21	1	7 »	Gandía	Aragoniae.
97	P. Franciscus H. Caisse. .	65	40	9 »	Montréal	Canadensis.
98	P. Matthaeus Bergmans . .	58	34	10 »	Courtrai	Belgicae.
99	C. Constantinus Lamkin. .	74	44	11 »	Arlon	Belgicae.
00	S. Thomas Landers.	61	45	12 »	St. Louis	Californiae.
01	C. Daniel Errazti.	54	35	12 »	Chamartín	Toletanae.
02	P. Franciscus H. Hermann.	81	59	13 »	Santa Fe	Austriae.
03	S. Rudolphus V. Marti . .	23	3	15 »	St. Louis	Missourianae.
04	N. S. Ioannes Siscione. . .	28	1	15 »	Castel Gandolfo	Romanae.
05	C. Alphonsus Baccari . . .	36	18	16 »	Vico Equense	Neapolitanae.
06	P. Gulielmus Doyle	44	26	17 »	in Belgio	Hiberniae.
07	P. Georgius Sendoa	81	52	18 »	Lima	Toletanae.
08	C. Ioannes Paffe	87	53	19 »	Poughkeepsie	Marylandiae.
09	P. Hormisdas Ferron. . . .	58	36	20 »	Montréal	Canadensis.
10	S. Decimus Bergamini . . .	20	3	20 »	in bello	Venetae.
11	P. Iosephus F. Hill	56	33	21 »	St. Mary's	Missourianae.
12	S. Marianus Warchalowski.	24	9	21 »	Chyrów	Galicianae.
13	P. Ephrem Astudillo	56	40	22 »	Cham. d. l. Rosa	Castellanae.
14	N. S. Ignatius Terzi. . . .	20	1	22 »	in bello	Taurinensis.
15	C. Angelus Morel.	61	42	22 »	Dinan	Franciae.
16	P. Renatus Jeannière . . .	44	28	23 »	Chang-hai	Franciae.
17	P. Emmanuel Rendo. . . .	53	22	24 »	Bogotá	Castellanae.
18	C. Michael Ferreróns. . . .	68	45	30 »	Veruela	Aragoniae.
19	C. Angelus Mirasole	73	39	31 »	Floriana	Siculae.
20	P. Iosephus O' Reilly . . .	62	42	1 sept.	New Orleans	Neo Aurelianens.
21	P. Hieronymus Tobar . . .	62	39	3 »	Chang-hai	Franciae.
22	P. Ioannes Mir.	77	61	4 »	Tortosa	Aragoniae.
23	P. Henricus Le Chauff de Kerguézec.	78	49	6 »	Paris	Franciae.
24	P. Paschalis Ballester . . .	44	29	6 »	Viladrán	Aragoniae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
325	C. Ioannes N. Kratochvíl .	71	50	8 sept.	Wien	Austriae.
326	P. Iulianus Zabala.	39	22	9 »	Bogotá	Castellanae.
327	P. Andreas Ferrato.	54	34	12 »	Crissolo	Taurinensis.
328	S. Ioseph I. Verhaaren . .	33	13	12 »	St. Louis	Californiae.
329	C. Edmundus Evens.	50	19	12 »	Fayt	Belgicae.
330	C. Iosephus Hazari.	28	4	13 »	St. Leonards	Lugdunensis.
331	P. David W. Hearn	55	38	14 »	Cornish	Marylandiae.
332	P. Petrus Ios. Molinari . .	57	40	16 »	Quarto dei Mille	Venetiae.
333	P. Antonius Walter	72	52	17 »	Kalksburg	Austriae.
334	P. Franciscus Van Ortroy.	63	46	20 »	Bruxelles	Belgicae.
335	P. Carolus Fleury	56	35	20 »	Lanzo Torinese	Lugdunensis.
336	P. Albertus Pottié	46	24	20 »	Verdun	Campaniae.
337	P. Raphael Lacaze.	76	22	23 »	San Jerónimo	Toletanae.
338	P. Petrus de Chabannes. .	61	42	24 »	La Tourette	Lugdunensis.
339	P. Vitalis M. Guinea . . .	77	40	28 »	Loyola	Castellanae.

PP. 201 — Schol. 42 — Coad. 96 — Universi 339.

R. I. P.

INDEX ALPHABETICUS

DEFUNCTORUM A DIE 1 OCT. 1916 AD DIEM 30 SEPT. 1917.

<p>Abram A., 10 ian.
 Adams F., 19 maii.
 Aghadjanein P., nov.
 Albela H., 21 iun.
 Allart A., 4 dec.
 Alonso I., 9 mart.
 Alvarez F., 28 dec.
 Amacker F., 21 maii.
 Argemir V., 20 mart.
 Arqué A., 7 iul.
 Astudillo E., 22 aug.
 Audisio M., 8 apr.
 Aznárez S., 4 dec.
 Baccari A., 16 aug.
 Ballester I., 26 maii.
 Ballester P., 6 sept.
 Barber T., 9 iun.
 Barraco I., 1 feb.
 Barrena I., 12 nov.
 Beaugendre R., 15 mart.
 Beltrán S., 30 oct.
 Benaiges A., 2 aug.
 Bergamini D., 20 aug.
 Berger G., 6 maii.
 Bergmans M., 10 aug.
 Bertels A., 6 apr.
 Bödder B., 29 ian.
 Bonini I., 6 apr.
 Bonjean I., 5 mart.
 Booms I., 15 apr.
 Bornand P., 31 dec.
 Bosche A., 17 oct.
 Bosse H., 12 iul.
 Bourcier P., 10 iun.
 Brady Ph., 5 ian.
 Brandenburger I., 17 ian.
 Breyse L., 20 ian.
 Broekman L., 11 dec.
 Browne E., 17 dec.
 Browne I., 24 apr.
 Buncsák A., 27 apr.
 Butler Th., 8 dec.
 Caillaud G., 4 nov.
 Caisse F., 9 aug.
 Cantera I., 21 oct.</p> | <p>Canyelles S., 16 feb.
 Caro E., 12 oct.
 Casier P., 5 mart.
 Castagnède R., 6 nov.
 Castaldi E., 9 nov.
 Castañeda F., 8 ian.
 Castro A., 31 iul.
 Celli A., 21 ian.
 Cerezo G., 18 dec.
 Chabannes de P., 24 sept.
 Chainé L., 16 nov.
 Charlier A., 21 oct.
 Chavoz U., 14 maii.
 Ciuro I., 2 nov.
 Cladder H., 25 feb.
 Clerk de I., 15 iul.
 Coma P., 14 iun.
 Combaluzier I., 12 apr.
 Constant A., 25 oct.
 Cordeiro A., 2 feb.
 Cornaille N., 24 feb.
 Correa S., 2 mart.
 Corta I., 25 mart.
 Cosentino S., 9 feb.
 Coutinho A., 29 ian.
 Cuadrado P., 24 maii.
 Cummings F., 9 ian.
 Curran Ph., 12 nov.
 Dalla Valle I., 6 feb.
 De Campigneulles, 6 mart.
 De Cocquéau A., 6 mart.
 Deglas Th., 9 iul.
 D'Herde P., 26 iul.
 De Kock F., 17 maii.
 Descourvières Th., 8 oct.
 Doménech V., 26 maii.
 Doyle G., 17 aug.
 Drabs M., 6 dec.
 Dreckmann F., 7 iun.
 Drenth I., 3 feb.
 Dubreuil I., 1 mart.
 Dubrulle P., 16 apr.
 Duesmann B., 25 mart.
 Dupré A., 27 mart.
 Duráutez M., 17 apr.</p> | <p>Duréault P., 16 apr.
 Durocher E., 1 dec.
 Erkens A., 3 feb.
 Erneta D., 4 nov.
 Errazti D., 12 aug.
 Esbrí R., 12 nov.
 Evens E., 12 sept.
 Excoffon H., 23 apr.
 Federspiel N., 26 feb.
 Ferrato A., 12 sept.
 Ferreróns M., 30 aug.
 Ferron H., 20 aug.
 Ferrua I., 2 feb.
 Fischer R., 4 mart.
 Flaherty I., 30 apr.
 Fleury C., 20 sept.
 Flood I., 24 mart.
 Franke B., 15 mart.
 Freyrier A., 26 ian.
 Friedl R., 27 feb.
 Friedrich C., 22 mart.
 Gabryelczyk F., 9 ian.
 Galanti R., 2 aug.
 Gamboa L., 25 ian.
 Gannon G., 30 oct.
 Gauthier C., 21 mart.
 Gautier M., 15 feb.
 Geerlings H., 28 apr.
 Gehrlein C., 23 nov.
 Gérard Ph., 14 feb.
 Glausid Ph., 22 apr.
 Gramsch A., 10 apr.
 Granero I., 14 feb.
 Greeve de C., 10 oct.
 Gondard I., 27 ian.
 González L., 15 oct.
 Goris A., 22 feb.
 Gorman I., 14 dec.
 Guardiet M., 10 nov.
 Guilló V., 7 iun.
 Guillon H., 14 maii.
 Guinea V., 28 sept.
 Hameau B., 10 oct.
 Hardy H., 14 dec.
 Hassenforder Th., 1 ian.</p> |
|--|--|---|

Haug G., 24 nov.
 Hava I., 16 dec.
 Hazari I., 13 sept.
 Hearn D., 14 sept.
 Heikens I., 19 feb.
 Hélaouët I., 30 maii.
 Henzen G., 26 dec.
 Héraudeau F., 5 dec.
 Hermann F., 13 aug.
 Herrera C., 2 mart.
 Hill I., 21 aug.
 Hoareau F., 25 maii.
 Höller C., 10 maii.
 Hompesch I., 27 maii.
 Hübner I., 20 oct.
 Humbert V., 16 nov.
 Imhoff V., 31 maii.
 Infante C., 19 iul.
 Izaguirre S., 24 oct.
 Iraeta I., 19 maii.
 Ipiña Th., 9 nov.
 Jaouën C., 11 mart.
 Jansen I., 2 apr.
 Jeannière R., 23 aug.
 Jehanin Th., 2 aug.
 Jeker F., 31 oct.
 Jemelka A., 3 ian.
 Jeramaz G., 30 iul.
 Kennedy P., 18 dec.
 Kennedy I., 7 mart.
 Kenny T., 4 aug.
 Kilank I., 12 nov.
 Klingbeil L., 2 mart.
 Kneubühler A., 31 iul.
 Kramer M., 15 dec.
 Kratochvil I., 8 sept.
 Krause F., 12 ian.
 Kreidler I., 22 feb.
 Krielen I., 25 nov.
 Krynthoof L., 7 aug.
 Krynen A., 6 iun.
 Kucharski I., 11 apr.
 Kuster A., 17 oct.
 Labertrande L., 1 dec.
 Lacaze R., 23 sept.
 La Croix de A., 15 nov.
 Lajudie P., 28 iul.
 Lallemand A., 11 feb.
 La Mardière de H., 31 ian.
 Lamkin C., 11 aug.
 Landers Th., 12 aug.
 Lansard V., 3 dec.
 Lara A., 31 dec.
 Le Chauff de Kerguéneq H.,
 6 sept.
 Lefèvre H., 30 iul.
 Le Gouaille I., 7 iun.
 Le Goueff L., 9 apr.

Lenoir L., 9 maii.
 Leroy H., 1 feb.
 Leslie E., 28 mart.
 Leur van L., 13 mart.
 Lobel-Mahy de V., 17 apr.
 Lorine I., 12 maii.
 Lunter G., 1 dec.
 Luque R., 14 feb.
 Lyons Th., 29 ian.
 Magonet L., 12 apr.
 Maher Th., 27 mart.
 Mahon Th., 1 apr.
 Malatesta H., 22 apr.
 Manière L., 17-18 apr.
 Marani N., 14 oct.
 Marcorelles B., 20 feb.
 Marti R., 13 aug.
 Martial M., 4 feb.
 Mas Th., 7 aug.
 Massó P., 28 iun.
 Masson I., 16 apr.
 Meier F., 4 nov.
 Mellin I., 13 dec.
 Merckx H., 26 iun.
 Merino B., 3 iul.
 Meunier H., 10 maii.
 Michael A., 12 mart.
 Miller A., 13 feb.
 Mir A., 22 dec.
 Mir I., 4 sept.
 Mirasole A., 31 aug.
 Molinari P., 16 sept.
 Morel A., 22 aug.
 Morell I., 13 dec.
 Mulvaney I., 16 iul.
 Mur I., 1 nov.
 Murphy P., 26 iul.
 Musterle A., 21 iun.
 Navarro M., 25 oct.
 Nawalka I., 16 nov.
 Normand R., 25 nov.
 Nottelmann I., 14 apr.
 O' Hara I., 31 iul.
 Olivier I., 13 oct.
 Olu C., 27 mart.
 O' Reilly I., sept.
 Orti A., 11 ian.
 Ortiz V., 5 maii.
 Otwinowski C., 21 feb.
 Paffe I., 19 aug.
 Pastor M., 2 dec.
 Pastor P., 8 feb.
 Peixoto E., 13 feb.
 Pensato V., 11 nov.
 Pereira I., 15 ian.
 Pérez A., 18 mart.
 Pérez G., 25 apr.
 Pérez T., 1 aug.

Périssère I., 9 dec.
 Perrotin I., 27 dec.
 Petit L., 25 iun.
 Pettit G., 27 feb.
 Peultier E., 20 apr.
 Peyrachon H., 30 mart.
 Pheulpin A., 28 dec.
 Picazo I., 21 apr.
 Pichot E., 23 iul.
 Pigache de Sainte Marie de
 P., 1 oct.
 Pilliod F., 6 maii.
 Pinnington I., 25 apr.
 Pinter H., 7 aug.
 Pioche I., 17 apr.
 Pisacane A., 10 oct.
 Poisson A., 23 oct.
 Polo D., 26 ian.
 Pölzl F., 18 iun.
 Pottié A., 20 sept.
 Power I., 20 ian.
 Pozzi F., 27 apr.
 Proaño E., 16 dec.
 Proctor I., 8 ian.
 Quijano D., 23 mart.
 Rager I., 18 oct.
 Raimondi S., 25 dec.
 Rameau L., 12 maii.
 Ratcliffe R., 31 maii.
 Raulf I., 20 dec.
 Real I., 21 mart.
 Régis G., 9 maii.
 Raulf I., 20 dec.
 Rego P., 14 ian.
 Rendo E., 24 aug.
 Revuelta E., 15 mart.
 Ripalda I., 12 nov.
 Ron I., 2 mart.
 Rougane I., 22 nov.
 Rullier I., 23 mart.
 Salanova M., 17 oct.
 Salegui F., 31 mart.
 Sarraide de F., 16 feb.
 Savels M., 5 feb.
 Schaeppman E., 14 ian.
 Scheidweiler I., 12 iul.
 Scheller I., 20 dec.
 Schlick I., 22 oct.
 Schmitt L., 25 feb.
 Sedille C., 4 mart.
 Seeholzer P., 5 iul.
 Sendoa G., 18 aug.
 Sherry I., 8 ian.
 Sieprawski C., 11 maii.
 Siscione I., 15 aug.
 Sitko I., 1 oct.
 Skrzyński F., 13 ian.
 Soehlin H., 12 mart.
 Stevens L., 8 ian.

Strickland I., 15 iul.	Urios S., 27 oct.	Villottet A., 23 nov.
Suárez Peredo C., 6 feb.	Van de Mergel A., 1 oct.	Vogelweid A., 14 feb.
Suta L., 12 oct.	Van Ortroy F., 20 sept.	Wagener A., 13 oct.
Szumowski V., 4 feb.	Van Severen A., 24 ian.	Walter A., 17 sept.
Terzi I., 22 aug.	Vaumas de L., 25 oct.	Warchaloroski M., 21 aug.
Tesselaar C., 8 feb.	Verhaaren I., 12 sept.	Wöhrle A., 7 feb.
Tobar H., 3 sept.	Vernier D., 4 maii.	Zabala I., 9 sept.
Tovía G., 21 ian.	Vicente I., 6 nov.	Zadrina S., 6 oct.
Tréca A., 1 feb.	Villagrasa S., 22 mart.	Zaepffel T., 8 iun.
Triá I., 3 mart.	Villeneuve de A., 4 ian.	Zurek A., 11 iun.
Uriarte P., 3 aug.	Villota E., 26 feb.	

INDEX ALPHABETICUS

OMISSORUM IN CATALOGIS DEFUNCTORUM ANNORUM 1914-1915, 1915-1916.

Fink C., c. 17 sept. 1915. — Giberti I., 3 oct. 1915. — Gwynn I., 12 oct. 1915. —
Herrmann B., 2 iun. 1916. — Poisson I., 23-24 maii 1916.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

Acta Romana Societatis Iesu ann. 1906-1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917.

Appendix Bibliographica anno centenario restitutae Societatis edita, Prati, 1915, 45 pp., in-8.

BARTOLI, *Degli uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù*, Torino, 1847, 5 vol. in-8.

Constitutiones Societatis Iesu cum Declarationibus, Romae, 1908, 362 pp., in-8.

CORDARA, *Historia Societatis Jesu*, pars VI, tomus II, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.

De Societatis Iesu Paupertate: Quaestiones variae, Prati, 1892, 188 pp., in-8.

Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Wernz inclusive (cm. 30×24 ; 28 omnes).

Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt, Florentiae, 1884, in-8.

Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis, Romae, 1911, 342 pp., in-8.

Epitome Instituti Societatis Iesu, Prati, 1882, 600 pp., in-12.

GAGLIARDI, *De plena cognitione Instituti Societatis Jesu*, Romae, 1884, 187 pp., in-18.

Institutum Societatis Iesu, Florentiae, 1892-1893, 3 voll., in-fol.

Liber Saecularis Historiae Societatis Iesu, Romae, 1914, 642 pp., in-8.

MANARAEUS, *De Rebus Societatis Iesu Commentarius*, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.

NATALIS, *Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii*, Prati, 1883, 440 pp., in-16.

PONGELLI, *De Instituto Societatis Iesu: Casus Juridici et Morales*, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.

RODRIGUEZ, *De Origine et Progressu Societatis Iesu usque ad ejus Confirmationem*, Romae, 1869, 103 pp., in-8.

SACCHINI, *De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae*, Romae, 1873, 38 pp., in-8.

SANGUINETI, *La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa*, Roma, 1882, 280-CLXX pp., in-8.

Selectae Indiarum Epistolae, Florentiae, 1887, 205 pp. in-8.

Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum (cm. 60×47). (S. P. Ignatius, S. Franc. Xaver., S. Fr. Borgia, S. Fr. de Hieronymo, SS. MM. Japonenses, S. Aloisius, S. Joan. Berchmans, S. Stanislaus, S. Alph. Rodriguez).

TACCHI VENTURI, *Storia della Compagnia di Gesù in Italia narrata col sussidio di fonti inedite*, vol. I. *La vita religiosa in Italia durante la prima età dell'Ordine*, Roma, 1910, XL-720 pp., in-8.

— **Opere Storiche del P. Matteo Ricci**, vol. I. *Commentari della Cina dal Autografo inedito*, con 8 tavole, Macerata 1911, LXVIII-650 pp., in-8. Vol. II. *Le Lettere dalla Cina*, (1580-1610), con *Appendice di documenti inedite*, con 4 tavole, Macerata 1913, LXXII-570 pp. in-8.

CP

ACTA ROMANA SOCIETATIS IESU

ANNO 1918

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUDEM SOCIETATIS

ROMAE

APUD CURIAM PRAEPOSITI GENERALIS

1919

ACTA ROMANA

SOCIETATIS IESU

VOLUMEN SECUNDUM

ANNIS 1915-1918

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUDEM SOCIETATIS

ROMAE

APUD CURIAM PRAEPOSITI GENERALIS

1919

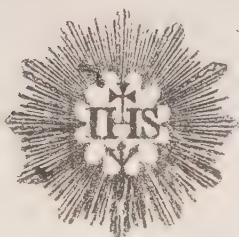
ACTA ROMANA

SOCIETATIS IESU

ANNO 1918

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EIUDEM SOCIETATIS

ROMAE

APUD CURIAM PRAEPOSITI GENERALIS

1919

INDEX.

PARS PRIMA

Acta Apostolicae Sedis.

	PAG.
1. — 6 ianuarii 1918. — Decernitur constare de duobus miraculis, suffragante B. Margarita Maria Alacoque, a Deo patratis . . .	549
2. — 4 martii 1918. — Epistola Summi Pontificis Benedicti XV ad R. P. Leonardum Vossen, Moderatorem Pontificii Seminarii Kandiensis, anno XXV exeunte a Seminario condito	552
3. — 5 maii 1918. — Epistola Summi Pontificis Benedicti XV ad R. P. Richardum H. Tierney, scriptoris hebdomadalis <i>America</i> moderatorem, decimo anno vertente postquam vulgari coepta est . . .	553
4. — 10 maii 1918. — Epistola Cardinalis a Secretis Status ad RR. Ordinarios Italiae de praxi consecrandae familiae sanctissimo Cordi Iesu.	554
5. — 15 septembris 1918. — Facultas pro Nostreis frequentandi ante sacerdotium Universitates civiles confirmatur	557
6. — 24 novembris 1918. — Epistola autographa Summi Pontificis Benedicti XV ad Vice-Praesidem Institutii Biblici de Urbe, XXV anno ab edita encyclica <i>Providentissimus Deus</i>	558

PARS SECUNDA

Acta A. R. P. Praepositi Generalis.

7. — 26 ianuarii 1918. — Indicuntur suffragia pro R. P. Thoma Gannon, Assistente Americae	563
8. — 2 februarii 1918. — Petitur ut peculiares preces inter <i>Novenam gratiae</i> offerantur	564
9. — 2 februarii 1918. — Decernitur divisio Provinciae Castellanae in duas, quarum altera Castellanae nomen retinebit, altera Legionensis appellabitur.	565
10. — 2 februarii 1918. — Epistola ad Patres et Fratres Provinciarum Castellanae et Legionensis	567
11. — 19 martii 1918. — De confessione Nostrorum et ratione conscientiae	571
12. — 10 aprilis 1918. — De ratione comparandi Societati viros excellentes	583

	PAG.
13. — 17 aprilis 1918. — Vitanda longa colloquia cum feminis . . .	590
14. — 17 aprilis 1918. — Adnotationes de quibusdam novi Codicis canonibus.	591
15. — 14 maii 1918. — Indicuntur suffragia ad mentem Summi Pontificis	605
16. — 17 iunii 1918. — De mittendis observationibus in studiorum ordinationem	606
17. — 31 iulii 1918. — De responso Sanctae Sedis circa substantialia quaedam Instituti nostri capita	607
18. — 7 augusti 1918. — R. P. Iosephus Hanselman renuntiatur Assi-stens Americae	610
19. — 28 octobris 1918. — De studio linguae sinensis.	611
20. — 19 novembris 1918. — De cura habenda Nostrorum e militia red-euntium.	617
21. — 3 decembris 1918. — De quibusdam pertinentibus ad instaurandam disciplinam et ad communem consolationem post actam a compluribus Nostris militiam	621
22. — 31 decembris 1918. — Catalogus Sociorum et officiorum Curiae So-cietatis Iesu ineunte anno 1919	626

PARS TERTIA

Chronica.

I. Ephemerides anno 1918	631
II. Acta recentia de causis et cultu Sanctorum Societatis	645
III. Status Missionis Iaponicae exeunte anno 1918	647
IV. STATISTICA QUAEDAM	648
» a). Prospectus Societatis Universae ineunte anno 1918	648
» b). Elenchus Congregationum Marianarum	649
CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE IESU A DIE 1 OCTOBRI 1917 AD DIEM 30 SEPTEMBRI 1918	651
CATALOGUS DEFUNCTORUM ALTER AD MENSAM LEGENDUS	669
INDEX ALPHABETICUS DEFUNCTORUM A DIE 1 OCTOBRI 1917 AD DIEM 30 SEPTEMBRI 1918	679
INDEX ACTORUM AB ANNO 1915 AD ANNUM 1918	681
INDEX ALPHABETICUS RERUM ET PERSONARUM AB ANNO 1915 AD ANNUM 1918.	687

PARS PRIMA
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIMA

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

6 ianuarii 1918.

Decernitur constare de duobus miraculis, suffragante B. Margarita Maria Alacoque, a Deo patratis. — E S. Rit. C.

AUGUSTODUNEN.

DECRETUM CANONIZATIONIS

BEATAE MARGARITAE MARIAE ALACOQUE

VIRG. MONIALIS PROFESSAE EX ORDINE VISITATIONIS B. MARIAE V.

SUPER DUBIO:

An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beatae venerationem, in casu et ad effectum, de quo agitur?

Medias inter acerbitates, ruinas atque caedes turbulentissimae huius tempestatis, vix dicto est opus, quanto perfusi erunt gaudio Christifideles totius catholici orbis, quum ad eos perlatum erit nuncium, causam Canonizationis Beatae MARGARITAE MARIAE ALACOQUE iam in eo esse, ut diu vehementerque expectatum exitum sortiatur.

Magnam quippe coniunctionem qui parumper attendat animoque revolvat, quae existit atque eminet inter Beatam MARGARITAM MARIAM ALACOQUE atque sacratissimi Cordis Iesu cultum, facere profecto non potest, quin ex hodierni eventus faustitate insimul levissimoque negotio coniiciat, tam humanae naturae consentaneam tamque frugiferam erga sacratissimum Cor Iesu devotionem posthac mirum in modum auctum iri, eiusdemque devotionis incrementum adeo conspicuum contingere existimet tempori magnopere opportunum.

Equidem, si unquam alias, at hodie certe, percrebrescente in dies rerum, quae supra naturae ordinem sunt, despicientia et oblivione, earumque in locum immoderata succedente atque praepotenti terrestrium bonorum cupiditate, iniqua haec et ex-

secrabilis, quae patrata fuit, subversio, eo ipso quo homines abalienaverat Deo, uti valde proclive erat, immo prope necessarium, hanc inter illos invexit disseminavitque uberem odiorum messem, ut *gens contra gentem surrexerit et regnum adversus regnum*. Quocirca, furoris civilis undique flagrantibus incendiis, audita est altiusque, quo fieri poterat, personuit divina illa vox: *Ignem veni mittere in terram et quid volo, nisi ut accendantur?* (Luc. XII, 49) ipsius nempe Christi Redemptoris vox, opponentis ignem caritatis teterrimis irarum flammis atque vitiorum, revocantis homines ad mutuam amorem atque concordiam, proposito suimet exemplo: *Discite a me quia mitis sum et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris* (Matth. XI, 29).

Huc sane proprie vereque spectat sanctissimi Cordis Iesu religio. Quo enim tempore multorum valde refriguerat caritas, ob gliscentem praesertim Iansenii haeresim, quae maiestatem divinam velut imperviam humano generi effinxerat, dives in misericordia Deus, qui Ecclesiae suae numquam se defuturum spondit, eique idcirco, saeculorum experientia teste, praesentissima, iuxta multiplices variasque rerum vicissitudines, sapienter provideque praesidia suppeditare non destitit, infiniti sui amoris thesauros visibiliter quodammodo hominibus reserare fuit dignatus, pone subiiciens in eorundem oculos Cor illud sacratissimum, quod ab Incarnatione Verbi ad mortem Crucis tot tantaque signa dederat, nimis perspicua, ardentissimae erga homines caritatis.

Circa vero religionis formam, quae in cultu sanctissimi Cordis Iesu versatur, notae sunt partes quas sibi tributas fuisse intellexit agnovitque, superno afflata lumine, soror MARGARITA MARIA ALACOQUE, notusque est modus, quo eisdem adimplendis toto illa pectore incubuit, duce ac magistro venerabili Famulo Dei Claudio De La Colombière. Qui sanctitatis, qua discipula emicuit vitaeque spiritualis filia, non modo spectator fuit atque testis, sed sanctitatis eiusdem eximium se probavit aemulatorem, quemadmodum insigni praeclaroque documento extant heroicae ipsius venerabilis Claudii, solemni Apostolicae Sedis iudicio, iamdiu probatae virtutes.

Quod autem alacriter aggressa quum fuerit soror MARGARITA MARIA, dum vixit, gessit perfecitque munus, omni studio

omnique nisu erga divinum Cor Domini Nostri Salvatoris venerationem ac pietatem in fidelium animis excitandi, pretiosum post illius obitum, idem potiori etiam suffultum auctoritate prosecuta est munus causa Beatificationis, quae de eadem MARGARITA MARIA iudiciali ritu coepta est agitari. Utque exspectandum erat, pari propemodum gradu cum cultu sacratissimi Cordis Iesu illa incessit; communes namque cum eodem planeque indivisos tum adversos tum secundos experta est casus ita nempe, ut fastigium, quod anno millesimo octingentesimo sexagesimo quarto per Beatificationis solemnia impositum causae fuit, subsecuta evectio sit ad ritum duplicem primae classis, pro universa Ecclesia, festi sacratissimi Cordis Iesu, nec non suavis adeo et pulcherrimae huius devotionis longe lateque mirabilis diffusio atque propagatio. Idque universo christiano populo saluberrimum maximeque fructuosum extitisse, satis experiendo cognitum compertumque quum fuerit, ideo ut, quae nondum a Beatificatione expleto biennio inita iam fuit, fauste feliciterque expediretur causa Canonizationis, praeceuntibus sacrorum Antistitibus, supplices ingeminataeque Romano Pontifici admotae sunt preces, incensa nuncupata sunt vota. Quae quidem vota precesque mirifice fortunare ipse visus est Deus, editis de coelo signis atque prodigiis; eaque inter binas, quibus opus erat, ad cognoscendum propositae fuerunt sanationes, quas veri nominis miraculo esse adsignandas, easque, suffragante Beata MARGARITA MARIA ALACOQUE, a Deo, naturae auctore, fuisse patratas, disceptatio ostendit, quae quadruplici actione fuit instituta.

Primum siquidem de re agitata est quaestio in Congregatione antepraeparatoria, secundo ac tertio in duabus subinde Congregationibus praeparatoriis, quarto denique in Congregatione generali, die quarta superioris mensis decembris, coram Sanctissimo Domino nostro BENEDICTO Papa XV coacta. In qua a R.^{mo} Cardinali Antonio Vico, causae Relatore, sequens ad discutendum propositum est Dubium: *An et de quibus miraculis constet, post indullam Beatae Margaritae Mariae Alacoque venerationem, in casu et ad effectum, de quo agitur?* Reverendissimi Cardinales et Patres Consultores sua quisque suffragia ediderunt, quae Sanctissimus Dominus Noster intento persecutus quum fuisset animo, supremum iudicium Suum de more

prorogandum duxit, cunctosque qui aderant, est adhortatus, ut fervidas interea funderent Deo preces.

Hodierno autem auspicatissimo die, quo tres Sapientes Deum Puerum adoratum perrexerunt, sacris mysteriis piissime celebratis, ad Vaticanas aedes arcessiri iussit Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae Rituum Congregationi Pro-Praefectum causaeque Relatorem una cum R. P. Angelo Mariani, Fidei Promotore, meque insimul infrascripto Secretario, eisque adstantibus solemniter pronuntiavit: *Constare de utroque proposito miraculo*; de primo scilicet *instantaneae perfectaeque sanationis Aloisiae Agostini Coleschi a transversa meningo-mielite chronica in regione lumbari*, deque altero *instantaneae perfectaeque sanationis Antoniae comitissae Astorri viduae Pavesi a neoplasmate papillari dextero*.

Hoc Decretum publici iuris fieri et in acta sacrae Rituum Congregationis referri mandavit octavo idus ianuarias, anno MCMXVIII.

✠ A. Card. Vico Ep. Portuens. et S. Ruf.
S. R. C. Pro-Praefectus.

L. ✠ S.

ALEXANDER VERDE, Secr.

2.

4 martii 1918.

Epistola Summi Pontificis Benedicti XV ad R. P. Leonardum Vossen, Moderatorem Pontificii Seminarii Kandiensis, anno XXV exeunte a Seminario condito.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Ad afferendum gentibus, quae divinae redemptionis beneficium ignorant, lumen Evangelii, ea velut compendiarie via est delectos ex ipsis adolescentes rite educare, qui deinceps apud populares suos apostolico munere fungantur. Non enim suspicionem dant, ut alienigenae solent; quin inmo, ob rationes amicitiarum ac necessitudinum, faciles usquequaque habent aditus, atque ipsa sermonis generisque communitas gratiam eis fidemque conciliat. Peropportune igitur decessor Noster f. r. Leo XIII abhinc annis XXV istud Kandiense Seminarium condidit alumni Indis in Indiae salutem instituendis; et praeclare usque adhuc res suc-

cessit. Scimus enim ex isto pietatis studiorumque optimorum domicilio non paucos iam prodiisse sacerdotes sacrorumque antistites aliquot, eosque ad apostolatam egregie instructos ac prorsus Societatis Iesu disciplina dignos. Hisce de fructibus salutaris instituti Nobis gaudentes vobisque gratulantes, magnas Deo grates agimus: quaesumusque ut tibi tuisque in hac re adiutoribus adesse perseveret. Nos certe opus vestrum tueri numquam desistemus: cui quidem omnes ex India Episcopos velimus suffragari, hoc sibi persuadentes satis se suo satisfacisse officio cum sanctam cleri indigenae curaverint institutionem. Ac caelestium auspicem munerum et peculiaris benevolentiae Nostrae testem, tibi dilecte fili, atque omnibus istius Seminarii magistris et alumnis apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die IV mensis martii MCMXVIII, Pontificatus Nostri anno quarto.

BENEDICTUS PP. XV.

3.

5 mail 1918.

Epistola Summi Pontificis Benedicti XV ad R. P. Richardum H. Tierney, scriptiionis hebdomadalis America moderatorem, decimo anno vertente postquam vulgari coepta est.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Decimus hic annus est, cum primum ista, cui praesides, scriptio hebdomadalis *America* in lucem prodiit, iis rebus accedens, quae ad vim divinitus insitam Ecclesiae catholicae per superioris Americae fines explicandam conferunt. Etenim ephemerides et periodica scripta divulgare semper censuimus rem esse in primis effectricem opinionis communis: cumque hac via calidissime abutantur improbi ad ea disseminanda quae hominum mentes animosque depravant, bonorum est non segnius per viam eandem quaecumque sancta, digna, honesta sunt, diffundere. Hac mente vos istud operis suscepistis, ut catholica et principia et instituta cum sapienter illustraretis, tum ab omni impugnatione tempestive tueremini. Quod autem initio propositum habuistis, id perpetuo vos tenuisse ac magna cum utilitate civium, catholicorum praesertim, gratulamur; cupimusque ut de re catholica optime mereri pro vestra consuetudine perseveretis. Qui-

cumque vero istic probe norunt, quanti sit aliquam et cogitandi normam et agendi in promptu habere, ne acriore contentione ac studio bonorum huius vitae obscurantur legis aeternae praecepta, quibus ipsa nititur civitatum salus, eos omnes velimus vobis pro sua quemque facultate opitulari, quo latius instituti vestri beneficia proferre possitis. Atque auspiciem divinorum munerum, quae, pro paterna in vos benevolentia, optamus uberima, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili, istiusque operis tum sociis tum adiutoribus amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die v mensis maii MCMXVIII, Pontificatus Nostri anno quarto.

BENEDICTUS PP. XV.

4.

10 maii 1918.

Epistola Cardinalis a Secretis Status ad RR. Ordinarios Italiae de praxi consecrandae familiae Sanctissimo Cordi Iesu. — E Secr. Stat.

Illmo e Rev.^{mo} Signore,

Mi è grato portare a conoscenza della S. V. Illma e Rev.^{ma}, che l'Augusto Pontefice, amando dare più vasto impulso ed accrescere splendore all'Opera da Lui già tanto raccomandata della Consacrazione delle Famiglie al Sacro Cuore di Gesù, si è benignamente degnato assegnarle Egli stesso una organizzazione definitiva, che comprovi l'importanza ad essa attribuita dalla Santa Sede e ne faciliti il progressivo incremento.

È noto alla S. V. come, per desiderio del benemerito promotore dell'Opera P. Matteo Crawley, un sì fecondo apostolato sia stato fino ad oggi caldeggiato in Italia dall'Unione fra le Donne Cattoliche, la quale, inalzando lo stendardo dell'amore divino, si è resa degna di riconoscenza e di encomio, come in tante altre utilissime iniziative, anche in questa che tutte le soprapanza.

Sorto peraltro il dubbio, se la diffusione di una così eletta devozione in mezzo alle popolazioni d'Italia debba anche nell'avvenire continuare ad essere affidata al menzionato Sodalizio, o non piuttosto debba, come specie al genere e come parte al tutto, secondo le logiche esigenze, appartenere all'Apostolato della Preghiera, Sua Santità, ben considerata l'indole e gli scopi della Consacrazione delle Famiglie al Sacro Cuore di Gesù, si

è degnata di manifestare il Suo venerato parere, che all'Apostolato medesimo debba spettare d'ora innanzi il diffondere in Italia la salutarissima Opera, pur continuando la pietà delle Donne Cattoliche a procurarsi ulteriori benemerenze nel coadiuvare santamente lo zelo dei Direttori dell'Apostolato, col propagare la conoscenza di questa pia pratica e con l'inculcarne l'opportunità ed i vantaggi.

All' uopo la S. V. riceverà una lettera con particolareggiate istruzioni del Direttore Diocesano dell'Apostolato della Preghiera in Roma; ma io ho intanto il Sovrano incarico di prevenirla delle seguenti principali disposizioni: vale a dire che, cessando la Presidenza Centrale dell'Unione fra le Donne Cattoliche d'Italia da fungere come Segretariato nazionale dell'Opera, la Direzione nazionale della medesima passa in sua vece all'Apostolato della Preghiera in Roma, il cui Direttore Diocesano viene stabilito Direttore Generale in Italia dell'Opera della Consacrazione delle Famiglie al Sacro Cuore di Gesù; che inoltre i vari Direttori Diocesani dell'Apostolato della Preghiera divengono senz'altro Direttori dei Segretariati Diocesani per l'Opera della Consacrazione delle famiglie; i quali Segretariati, di conseguenza, cessano di far parte, là ove lo siano, dei Comitati dell'Unione; che nella costituzione dei nuovi Segretariati Diocesani in seno all'Apostolato della Preghiera, si tenga conto di quanto hanno già fatto i benemeriti Comitati dell'Unione fra le Donne Cattoliche, ammettendovi, qualora ciò sia possibile, anche alcune di esse; e che infine tutti i Segretariati si costituiscono altresì in Centri dell'Apostolato della Preghiera.

L'Augusto Pontefice confida che, convergendo opportunamente al santo scopo l'operosità dei Direttori diocesani dell'Apostolato e la incessante e sempre valida collaborazione della parola e dell'esempio delle Donne Cattoliche, l'opera organizzata su queste nuove basi sarà foriera di sempre più largo sviluppo e di sempre più elette benedizioni per tutte le Diocesi d'Italia ed in particolar modo per quella che è affidata alle solerti cure di V. S.

Con sensi di distinta e sincera stima mi pregio riaffermarmi
Vaticano, 10 maggio 1918.

della S. V. Illma e Rev.^{ma}
Servitore
P. Card. GASPARRI.

Epistola Cardinalis a Secretis Status latine reddita.

Ill.^{me} ac R.^{me} Domine,

Gratum mihi est Te, Ill.^{me} ac R.^{me} Domine, certiores facere Summum Pontificem, qui late provehere et splendore augere cupit Opus consecrandae familiae Sacro Cordi Iesu ab ipso iam impense commendatum, benigne voluisse rationem eius ultimam per Se ipsum constituere, qua et demonstraretur Opus illud a Sancta Sede magni fieri et eius incrementum facilius in dies reddatur.

Comptum habes, R.^{me} Domine, voluntate P. Matthaei Crawley, bene de promovendo Opere meriti, munus tam fructuosum fuisse in Italia hactenus studiose gestum per Consociationem Matronarum Catholicarum, quae, proposito divini amoris vexillo, tum de aliis perutilibus coeptis tum de hoc omnium praestantissimo se gratia ac laude dignam praestitit.

Cum tamen dubium ortum esset, utrum tam praeclarae religionis inter populos italicos propagatio deberet in posterum quoque a praedicta Sodalitate procurari, an potius ad Apostolatum Orationis, veluti species ad genus et pars ad totum, ut logica expostulant, pertinere, Sanctitas Sua, natura ac fine consecrandae familiae Sacro Cordi Iesu bene perpensis, benigne significavit sibi in animo destinatum esse, ut Apostolatus Orationis sit posthac saluberrimum Opus dilatare per Italiam et ut simul Matronarum Catholicarum pietas prosequatur nova sibi merita comparare Directorum Apostolatus Orationis studium sancte adiuvando, religiosi ritus notionem patefaciendo, eius opportunitates et commoda inculcando.

Hunc in finem accipies quidem, R.^{me} Domine, a Directore Apostolatus Orationis in Urbe litteras, quae rem minutatim explicabunt; sed interea ego a Pontifice iussus sum Te de his praecipuis statutis praemonere: nimirum, cum Rectio princeps Consociationis Matronarum Catholicarum Italiae cesset esse Coetus a Secretis Operis pro universa natione, nostras eius Regimen ad romanum Apostolatum Orationis transfertur, cuius Director dioecesanus constituitur Director generalis Operis consecrandae familiae Sacro Cordi Iesu in Italia; deinde Directores dioecesani Apostolatus Orationis fiunt eo ipso Directores Coetus dioecesani a Secretis Operis consecrandae familiae; qui propterea Coetus a Secretis desinunt esse pars, sicubi sunt, Consiliorum Consociationis; tum cum agetur de condendis ab ipso Apostolatu Orationis dioecesanis Coetibus a Secretis, is quendam respectum habeat rei a bene meritis Consiliis Consociationis Matronarum Catholicarum peractae, aliquam ex ipsis in Coetum cooptando si fieri possit; omnes denique Coetus a Secretis fiant quoque Sedes Apostolatus Orationis.

Summus Pontifex spem habet, si Directorum dioecesanorum Apostolatus Orationis sedulitas et Matronarum Catholicarum continuum validumque auxilium, qua voce, qua exemplo, ad finem plane sanctum commode conspiraverint, fore ut Opus novo fundamento compositum omnibus Italiae

dioecesis et praesertim isti quae solertibus Tuis curis, R.^{me} Domine, commissae est, maximos auctus et beneficia amplissima allaturum sit.

Singularis ac sinceri honoris significatione me libenter profiteor

Ex Aedibus Vaticanis, 10 maii 1918.

Tuum, Ill.^{me} ac R.^{me} D.^{ne},

servum

P. Card. GASPARRI.

5.

15 septembris 1918.

Facultas pro Nostris frequentandi ante sacerdotium Universitates civiles confirmatur. — E Rescript. Benedicti XV.

Reverende in Xto. P. Provincialis:

P. Xti.

Ad preces Summo Pontifici per P. Assistantem Italiae meo nomine oblatas accepimus Sanctissimi Domini Rescriptum autographum, quod una cum supplicis epistola adamussim exscriptum cum R.^a V.^a communico.

Commendo me ss. SS.

Zizers in Helvetia, 13 novembris 1918.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

BEATISSIME PATER:

Włodimirus Ledóchowski, Praepositus Generalis Societatis Iesu ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, haec humillime exponit:

Iampridem f. m. Pius X, tum aetatem spectans provectiorem qua nostrae Societatis alumni ad sacerdotium admittuntur, tum necessitatem adhibendi in scholis Collegiisque nostris praeceptores diplomate civilis potestatis munitos, iuxta leges civiles cuiusque nationis proprias, benigne annuit Reverendo Patri Francisco Xaverio Wernz, tunc temporis Praeposito Generali Societatis (1), ut Scholastici nostri, absoluto philosophiae curriculo, possent profanas studiorum Universitates, quamvis non catholicas, adire, omnibus tamen cautelis adhibitis, pro Superiorum providentia et consilio. Quod quidem experimentum plurium annorum usu feliciter successit.

Nunc autem, cum per novum S. C. Concistorialis decretum, die 30 aprilis huius anni editum, facultas illa probabiliter su-

(1) Cfr. *Act. Rom.* 1908, p. 119 sqq.

blata videatur, nisi nova S. Sedis accesserit confirmatio, Praepositus Generalis humiliter implorat:

1° ut Societatis alumni, necdum Sacerdotes, et iam in earum Universitatibus albo inscripti, in iisdem possint studia absolvere quoad diploma Status fuerint consecuti, ne scilicet et studiorum iacturam et religiosae institutionis detrimentum patiantur;

2° ut alios etiam delectos Scholasticos, etsi nondum Ordinibus sacris institutos, philosophiae tamen disciplinis omnibus instructos ac solidiore praesertim virtute probatos, liceat Superioribus maioribus ad easdem Universitatum scholas mittere cautelis omnibus adhibitis, atque ea lege ut in domibus nostris commorentur religioseque vivant.

Pro gratia etc.

Binas gratias concedimus, declarantes praefatum decretum S. C. Concistorialis, die 30 aprilis h. a. editum, Societatem Iesu non respicere.

Ex Aedibus Vaticanis, die 15 septembris 1918.

L. ✠ S.

BENEDICTUS PP. XV.

6.

24 novembris 1918

Epistola autographa Benedicti XV ad Vice-Praesidem Institutum Biblicum de Urbe vigesimo quinto anno ab edita encyclica « Providentissimus Deus ».

REVERENDO PADRE:

Venendo recentemente ad informarmi dell'adunanza accademica che il Pontificio Istituto Biblico si accingeva a celebrare per il 25° anniversario della immortale Enciclica *Providentissimus Deus*, la Paternità Vostra ha potuto apprendere dalle mie stesse parole quanto grande fosse nel mio animo e la gioia per il fausto avvenimento ed il rammarico di non poterlo solennizzare anche colla mia personale assistenza.

Entrambi i sentimenti mi è grato raffermarle nel giorno del nostro memorando in cui V. P. chiama intorno a sè, in cotesto nobilissimo Ateneo, quanti sono nella nostra Roma illustri cultori delle scienze sacre, per invitarli a qualche ora di spirituale esultanza rievocando insieme la data del giorno, lontano omai di cinque

lustri, in cui il Pontefice Leone XIII, convergendo, come su tanti altri problemi del secolo anche su quello dei Libri Sacri, il chiaro, profondo e diritto suo ingegno, tracciava norme e dettava ammonimenti, che fra i minacciosi pericoli di un superbo razionalismo, non pure proteggessero il tesoro della Sacra Scrittura, ma anche indicassero con quale sanissima modernità di provvidenze e di studi fossero in essa da illustrare, da rivendicare, da promuovere *nova et vetera*.

Ed oggi il successore di quel glorioso Pontefice ha buon motivo di compiacimento, guardando allo sviluppo di quella feconda sementa, ed ai frutti ubertosi di quell'albero che ne crebbe: i quali frutti cominciarono a spuntare sotto quel medesimo Pontificato colla universale rinascenza di questi studi essenzialmente cattolici, e colla nomina di una speciale Commissione per gli Studi biblici, e maturarono poscia, sotto il regno del santo Pontefice Pio X, colla erezione, nella *vinea Dei electa*, di cotesto benemerito Istituto Biblico, che rappresenta l'attuazione più fedele, più illuminata e più complessa della Enciclica *Providentissimus Deus*.

Il Santo Divino Spirito, sotto la cui ispirazione *locuti sunt sancti Dei homines*, e che nei due ultimi Pontificati ha suggerito con questa monumentale Enciclica come possa e come debba l'uomo di Dio essere perfetto e ad ogni egregia opera pronto, non lascerà desiderare a cotesta sede della vera sapienza il suo benefico influsso; ed io ho certezza che continuerà a suscitare nelle anime cristiane, come suscitò e come alimenta nel cuor mio, il più largo favore verso l'opera e le persone che intendono a glorificare la Chiesa negli indefettibili volumi che racchiudono le parole di vita eterna, e dai quali oggi, più che mai, è d'uopo si spanda luce e calore sulla infelice umanità.

Auspicio della celeste protezione, e pegno della mia particolare benevolenza, io Le invio, reverendo Padre, la mia affettuosa benedizione, e di gran cuore la estendo a tutti coloro che oggi le fanno corona nella esultanza del giubilare avvenimento.

Dal Vaticano, 24 novembre 1918.

BENEDICTUS PP. XV.

Rev. P. Andrea Fernandez S. I.

Vice Presidente del P. Istituto Biblico.

Epistola autographa Benedicti XV latine versa.

Reverende Pater :

Cum me Paternitas Tua nuper convenit, nuntiatura academicum conventum, ad quem celebrandum instante anniversario die 25° immortalis encyclicae *Providentissimus Deus* Institutum Biblicum sese parabat, potuit ex meis ipsis verbis cognoscere quam magna esset animi mei et laetitia de faustissimo eventu et dolor quod illi agendo assistere praesens non possem.

Utraque sensa mihi gratum est denuo confirmare hoc memorando die, quo Paternitas Tua in isto nobilissimo Athenaeo ad se advocat quotquot hac nostra in Urbe sunt illustres sacrarum disciplinarum cultores, ut eos ad exultandum tantisper invitet memoriâ repetens illum diem a quinque iam lustris dilapsum quo Leo XIII P. M., cum perspicuum illud suum et profundum et rectum ingenium ad quaestionem quoque Sacrorum Bibliorum applicasset, non secus ac ad alias bene multas huius aetatis contulit, normas perstringebat et documenta dabat, quibus non solum Sacrae Scripturae thesaurus inter prementia superbi *rationalismi* pericula custodiretur, verum etiam pateret diligentiarum ac studiorum incorrupta quaedam ratio ad recentium temporum habitus conformata, unde *nova et vetera* in Biblicis illustria fieri, vindicari, provehi possent.

Nunc iam clarissimi illius Pontificis successor merito gaudet, incrementum fecundi seminis et laetos arboris quae ex illo orta est fructus adspectans; qui fructus eodem sedente Pontifice gigni coepti sunt tum ex eius disciplinae, quae suapte natura est catholica, universa renovatione, tum e constituta Studiis Biblicis moderandis propria Commissione; deinde Pio X sancto Pontifice regnante maturuerunt condito in *Vinea Dei electa* bene merito Instituto Biblico, quod ipsam re et facto encyclicam *Providentissimus Deus* omnium fidelissime, sapientissime, integerrime refert.

Sanctus Dei Spiritus, quo incitante *locuti sunt sancti Dei homines* quique, cum superiores duo Pontifices summam rerum administrarent, ostendit magnifica illa encyclica quomodo homo Dei posset ac deberet esse perfectus et ad praestantissima quaecque paratus, non praeternittere explere desiderium istius sedis verae sapientiae fruendi benefico et optatissimo suo afflatu; et ego certissime confido illum desitutum non esse conciliare a christidelium animis, sicut in me accendit ac fovet, gratiam amplissimam huic operi et iis qui ad gloriam Ecclesiae comparandam illis incumbunt, fallendi nesciis, voluminibus, ubi verba vitae aeternae continentur, e quibus voluminibus nunc magis quam unquam antea necesse est lux et calor in hominum genus infelix emanent.

Caelestis patrocinii auspiciis et singularis meae benevolentiae pignus, benedictionem Tibi, Reverende Pater, et toti quoque coronae amanter impertio, quae hodie Tibi assidet, laetitiâ exultans de vigesima quinta commemoratione felicitis eventus.

Ex Aedibus Vaticanis, 24 novembris 1918.

R. P. ANDREAE FERNANDEZ S. I.
Vice-Praesidi P. Instituti Biblici.

BENEDICTUS Pp. XV.

PARS SECUNDA

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS SECUNDA

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

7.

26 ianuarii 1918.

*Indicuntur suffragia pro R. P. Thoma Gannon, Assistente
Americae.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Hesterno die 25 ianuarii, hora circiter decima pomeridiana, in osculo Domini et supremis Ecclesiae praesidiis rite munitus decessit R. P. Thomas Gannon, Assistens Americae. Paralyti et apoplexia correptus, morte sublatus est fere repentina, licet ipsi minime improvisa; quam optime apparaverat vita per annos quadraginta quinque in Societate religiosissime traducta.

Quantis esset naturae et gratiae donis instructus, satis declararunt munera apud nos praecipua, quae alia ex aliis demandata ei fuerunt: nam iuventutem nostram docuit philosophiam, Socius fuit Praepositi Provincialis et deinde Rector Fordhamensis Collegii, universam Provinciam suam Marylandiae-Neo Eboracensem sexennio rexit, Patribus tertiae probationis informandis diu praefuit, quo tempore Scholasticos quoque nostros in rebus spiritus moderabatur.

Iis aliisque in officiis ita se cunctis probavit, ut mirum non sit ter fuisse a Congregatione Provinciali legatum in Urbem, semel ad Congregationem Procuratorum, bis ad Comitia nostra generalia; atque a postrema Congregatione XXVI, magna suffragiorum consensione, creatum fuisse primum Americae Assistentem. Cuius gravissimi muneris partes, magno studio boni communis Societatis et Assistentiae, integerrima fidelitate, insigni diligentia semper explevit. Atque interim ipsi eum novimus virum praeae fidei et pietatis, familiaris cum Deo consuetu-

dinis, se suaque nihili pendentem, ad minima Superioris optata promptissimum. His accedebat indoles mitis, suavis, iucunda, ingenua simplicitas animique candor, quibus omnes sibi facile devinciebat. Patrem igitur nemini non carissimum, modo nobis immature ablatum, vehementer lugemus, certa tamen spe erecti fore ut dilectam sibi Societatem, cuius Institutum, consuetudines, germanum spiritum in se aliisque studiosissime fovebat, iam e beata patria efficacius etiam adiuvet.

Quod autem, iam pridem more receptum, Congregatio IX decreto 21 firmatum voluit, id R.^a V.^a in sua Provincia indicendum curet, nimirum ut singuli sacerdotes pro eius anima Sacrum unum faciant; ii vero qui sacerdotes non sunt, coronam unam cum una communione offerant.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 26 ianuarii 1918.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

8.

2 februarii 1918.

Petitur ut peculiares preces inter Novenam gratiae offerantur.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Etsi compertum mihi est Nostros ubique pro praesentibus Societatis necessitatibus plurimum orare, quo tamen eas quibus nunc maxime indigemus gratias, certius ac facilius impetremus. omnes rogatos velim ut hoc anno, inter *Novenam* quae dicitur *gratiae*, a die 4 ad 12 martii, ad meam quoque intentionem peculiares preces offerant. et spe quidem firmissima. Si enim miram novendialis huius devotionis efficaciam christifideles omnes in se experiuntur, quanto fidentius idem nobis expectare licet, nobis inquam sanctorum Ignatii et Francisci Xaverii filiis: tum praesertim cum eadem mente cuncti inter nos consociati fuerimus. promittente Domino: « Si duo ex vobis consenserint super

terram, de omni re quamcumque petierint, fiet illis a Patre meo, qui in caelis est » (1).

Magno igitur fervore atque intima animorum conspiratione pium novendiale officium obeamus, ut Deus preces nostras benignus exaudiat.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 2 februarii 1918.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

9.

2 februarii 1918.

Decernitur divisio Provinciae Castellanae in duas, quarum altera Castellanae nomen retinebit, altera Legionensis appellabitur.

DECRETUM.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS IESU.

Provincia Castellana et Missiones ei adiunctae, divina bonitate favente, tanta sodalium, domiciliorum, operum incrementa dudum ceperant, ut ab uno Praeposito nequirent nisi aegerrime administrari. Quapropter decessores mei, et praesertim A. R. P. Martin, qui Provinciam illam gubernaverat, de ea quodam modo dividenda iam pridem cogitaverunt.

Cum autem ibi res nostrae pergant quotannis augescere, ac sociorum numerus ad mille et quingentos fere veniat, ingravescunt pariter in annos apti regiminis difficultates. Atque adeo, quo vigori disciplinae religiosae et uberiori ministeriorum fructui consuleretur, nuper visum nobis est adesse omnino tempus partitionem illius Provinciae, quae in universa Societate iam omnium amplissima est, accurate pertractandi. Quare hoc tanti momenti negotium, ad certa capita redactum, Praeposito Provinciali eiusque Consultoribus et aliis nonnullis Patribus gra-

(1) MATTH. XVIII, 19.

vioribus expendendum commisimus. Quod cum illi eximia diligentia, caritate singulari, plena libertate praestitissent, una mente et voce iudicarunt, Provinciam Castellanam in duas partes, orientalem videlicet et occidentalem, sui utramque iuris, esse dispartendam. Idem plane censuerunt Patres Assistentes.

Nos igitur, et consilii utilitatem perspicientes, et tanta sententiarum consensione firmati, invocato divino auxilio, pro muneris nostri auctoritate, decernimus ut praesens Provincia Castellana in duas Provincias dividatur, quarum altera ex pristino nomine dicatur Castellana, altera Legionensis (de León) nuncupetur.

Castellana comprehendat quinque Provincias civiles Castellae Veteris, id est Burgos, Logroño, Soria, Segovia, Avila; tres Provincias Vascones et Navarram; item Missionem Columbianam et Venezolanam, necnon regiones Americae Centralis praeter Hondurensensem Coloniam Britannicam. Legionensi vero adscriptae sunt Provinciae civiles León, Zamora, Salamanca, Valladolid, Palencia, Santander, Oviedo, Lugo, Orense, Coruña, Pontevedra, cum Missionem in insulis Antillis Cuba et Puerto-Rico. Inchoatae Missioni Sinensi providebit in primis Provincia Castellana; sed ei Legionensis quoque sodales aliquot submittet, eo studio ac spe ut, diviso postea territorio, utraque propriam ibidem Missionem postmodum habeat.

Intra fines modo dictos tenebit unaquaeque Provincia domicilia omnia sive condita iam, sive posthac instituenda.

Ad socios quod attinet, Provinciae Legionensi illi omnes attribuentur qui pro ratione originis vel civitatis ad ipsius territorium pertinent; tum etiam ii, ubicumque nati fuerint, qui Carrionensem Domum probationis ingressi sunt, exceptis tamen Vasconibus sive Patribus sive fratribus Scholasticis, quippe qui ob patrium sermonem in natali terra futuri sint utiliores. Reliqui omnes Castellanae Provinciae assignantur.

Socii omnes e quibus universa Provincia Castellana ante separationem constabat, ad gratae memoriae mutuique amoris testimonium, etiam post factam separationem, solita pro utriusque Provinciae vita functis suffragia invicem persolvant.

Haec autem decreta, ipso die 12 proximi mensis martii, canonizationis SS. Ignatii et Francisci Xaverii anniversario, quo in singulis utriusque Provinciae domibus ad mensam de more

promulgari debent, plenam vim suam secundum leges nostras habitura esse pronuntiamus.

Quod reliquum est, Sacratissimum Cor Regis et summi Ducis nostri, per intercessionem Deiparae Virginis, SS. Ignatii Patris nostri et Francisci Xaverii, cunctorum denique Sanctorum Societatis, impense rogamus ut quae his litteris statuuntur, rata habeat, et gratiae suae ubertate, quemadmodum aspirando praevenit, ita adiuvando prosequatur.

Datum Zizers in Helvetia, festo die Purificationis B. M. V., 2 februarii 1918.

L. ✠ S.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

PETRUS TACCHI VENTURI

Secret. Soc. Iesu.

10.

2 februarii 1918.

Epistola ad Patres et Fratres Provinciarum Castellanae et Legionensis.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN XTO. CARISSIMI:

P. XTI.

Solatio ac laetitia plenae sunt causae, Reverendi Patres Fratresque in Christo carissimi, quae ad vestram Provinciam Castellanam in duas dividendam animum nostrum moverunt, prout in decreti promulgatione modo audistis. Prima quidem, incrementum re vera singulare quo postremis his annis, divina favente Bonitate, Provincia aucta est; unde fit ut ab uno eodemque Praeposito regi haud facile possit. Altera vero, spes certa fore ut, Provinciae administratione divisa, labores vestri tam in Hispania quam in remotis ad Occidentem et Orientem regionibus laetiores pro gloria Dei et salute animarum fructus in dies proferant.

Neque vero est cur ipse de prima ratione longum sermonem hic instituum, cum Provinciae incrementum vobis ante oculos obversetur. Annis abhinc triginta septem cum a Lusitana et Toletana Provinciis Castellana seiuncta est, socios recensebat circiter 600, nunc autem fere 1500; tunc sexdecim domicilia obtinuit, nunc vero novem supra triginta habet, nova illa fere omnia vel certe refecta, atque supellectile ad docendum ceteris

raque Societatis ministeria obeunda bene instructa. Quae quidem post diuturnum exilium, post gravissimas procellas et insectationes atque mediis etiam tum in difficultatibus Provinciae contigerunt. Miro sociorum ac domorum incremento procul dubio respondent opera a Provinciae Collegiis, Seminariis, Residentiis, ephemeridibus, sodalitiis, aliaque id genus ministeria pro gloria Dei et salute animarum studiosissime suscepta. Etiam ethnicis ad veram fidem adducendis operam suam navare Provincia aggressa est.

Haec antea in memoriam revocari placuit ut hodie nos omnes in sacratissimo Corde Iesu peculiari modo coniuncti, gratias divinae Maiestati ob tanta dona singulares persolveremus. Sane, nullo non tempore gratum erga Deum animum gerere debemus, sicuti S. Paulus docet: « In omnibus gratias agite: haec est enim voluntas Dei in Christo Iesu » (1). At hodierno die quo beneficia a divina manu collata et huc usque vobis communia dispertire cogimur, profecto, monitum S. Apostoli sequuti, efficaciore quadam ratione invitamur ut cum ipso ingeminemus: « Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in caelestibus in Christo » (2). Nihil enim cordi humano accidere potest suavius nihilque iucundius quam plane singularem Dei erga ipsum providentiam tot ac tantis beneficiis comprobata agnoscere eidemque totis viribus grates rependere humillimas. Ideo primum dividendae Provinciae vestrae momentum solatio ac gaudio plenum esse dicebam. Ad haec: animus gratus spem certam facit, fore ut postulationes nostrae a divina Bonitate in posterum exaudiantur, siquidem ab ipso Spiritu Sancto docemur: « Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione et obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestrae innotescant apud Deum » (3). Quapropter, si grati Deo erimus, si obsecrationibus ac piis industriis moti et vocationi divinae sollicite, ut par est, cooperabimur curando ut augeatur in Societate numerus operariorum vineae Christi Domini (4): iure merito confidimus, post divisam Provinciam non

(1) *I Thess.* V, 18.

(2) *Ephes.* I, 3.

(3) *Philipp.* IV, 6.

(4) Cf. *Const.* I, c. I, C.

exhaustum sed auctum potius iri benedictionem illam spiritua-lem, qua in caelestibus, in Christo, vobis hactenus Deus Pater benedicere dignatus est. Qua benedictione fiet ut maius obsequium divinum et aeternam hominum beatitudinem utraque Provincia, Castellana et Legionensis, praestantior adhuc modo quaerat atque adipiscatur.

Et haec est altera ingentis laetitiae proposita causa, quae quam iure merito corda nostra gaudio perfundere debeat, nemo non sentit. Nonne maior Dei gloria et animarum salus finis est totius vitae nostrae omni studio, industria, labore procurandus? Hunc finem ut consequeremini, vos Deo et Societati totos obtulistis; hunc semper in oculis habentes haud levia hactenus et egistis et passi estis, atque etiam maiora, si opus fuerit, parati estis exantlare. Quid igitur vobis iucundius contingere potest quam nova Provinciarum distributio, qua labores et sudores vestri utiliores reddantur; vobis, inquam, dilectissimi Patres et Fratres, in quorum animis divinus ille ignis ardet, quo S. P. N. Ignatius flagrabat cum « ad maiorem Dei gloriam, ite, incendite, inflammate omnia in Christo », corde et ore dictitabat?

Itaque, quo gaudium meum et vestrum plenius hodie sit, illud unum restat, ut per hanc faustissimam occasionem quisque vestrum secum animo statuatur, se id fidelissime assequi velle quod hodierni gaudii causa praecipua est: continuum scilicet maioris Dei gloriae incrementum, et ea quidem ratione consecrandum quam Societatis nostrae leges et traditae consuetudines requirunt. Enimvero Provincias illas, in quibus S. Parens Ignatius et carissimus eius socius S. Franciscus Xaverius ortum habuerunt, quam maxime decet in Instituto servando ceteris Provinciis exemplo praecire, ita ut de illarum disciplina simile quid asserti possit quod de S. Ioannis Berchmans modestia: scriptae Societatis leges si quo interirent casu, in earum Provinciarum usibus agendique ratione reperirentur.

Verum liquet omnino fieri non posse ut Institutum sancire conservetur nisi plene cognoscatur. Quare qui illius custodiam suadet eiusdem scientiam commendat. Idem igitur divinae gloriae et Societatis amor a vobis postulat ut Institutum probe cognoscere, eius spiritum, verbis utor Patris Roethaan (1). mo-

(1) Cf. ep. *De amore Societatis*, n. 25.

dos, fines rite intelligere impenso studio conemini. Fortasse nonnulli ea lectione regularum quae in publica mensa fieri solet contenti, ipsarum vim ac sensum parum penetrare student. Legibus gaudemus optimis: sed nimirum, si quae a maioribus inventa sapientissime ac statuta sunt ignorantur, fiat necesse est quod apud Ecclesiasticum dicitur: « Sapientia absconsa et thesaurus invisus: quae utilitas in utrisque » (1)? Neque ullo modo « convenit ea nos scientia Instituti esse contentos, quam hausimus tempore probationum. Cum enim vocationi nos deceat convenienter vivere, huius legis vel recolendae vel perdiscendae cura potissima nobis esse debet, Superioribus quidem saltem considerationis tempore, aliis vero iis horis quas a concionando vel alio munere quies aliqua fecerit vacuas.... Recolenda vero ea sunt magna reverentia, quia sanctissimam Dei nobis patefaciunt voluntatem, et documenta nobis exhibent vere caelestia, tot precibus, tot lacrimis, tot poenitentiis ab optimo Parente nostro Ignatio impetrata, quibus nata Societas est et nutrita, quaeque nobis esse debent vita ipsa cariora » (2).

Qua vero ratione legibus nostris, maxime Constitutionibus, recolendis ac perdiscendis opera dari debeat, propositum etiam a me est in prima epistola encyclica simul cum decretis postremae Congregationis ad Provincias missa. Illas, quoad eius fieri poterit, memoria tenere, et intimum earundem spiritum assidua consideratione et ad Patrem luminum precatione dignoscere contendite. Sed id non satis: tum demum, RR. PP. ac FF. in Christo carissimi, maternis Societatis votis et amantissimis eius curis vicem praeclare reddetis, cum arseritis vero desiderio vos in dies magis nativo Instituti nostri spiritu imbuendi et utramque vitam vestram, cum externam quae disciplinam domesticam et operum apostolicorum varietatem complectitur, tum internam, quam iugis cum Deo coniunctio et solidarum virtutum amor maxime constituunt, ad legum nostrarum normam et antiquas probatasque consuetudines diligenter conformare studueritis (3). Tunc pariter divina Bonitas summo favore

(1) XX, 32.

(2) Ep. R. P. ANDERLEDY, *De cruento BB. Edmundi Campiani et Sociorum ac de incruento nobis subeundo martyrio*, n. 39.

(3) Cf. ep. *De decretis Cong. Gen. XXVI, Acta Rom.* 1915, p. 59 sq.

suo et gratiae largitate omnes conatus et labores utriusque Provinciae etiam in posterum prosequetur; pax quae exsuperat omnem sensum in cordibus vestris iugiter regnabit, et intime post divisam quoque Provinciam inter vos coniuncti manebitis, invicem adiuvando, prout maior Dei gloria postulaverit, et ex animo votum illud renovando quo hodie altera Provincia alteram gratulabunda salutatur « Soror nostra es, crescas in mille millia » (1).

Hanc divinae gratiae abundantiam, intimam pacem atque fraternam animorum et operum coniunctionem in plena Instituti observantia vobis ipse apprecor enixeque a Deo efflagito, auspiciis S. Parente Ignatio et S. Francisco Xaverio, in quorum solemnī commemoratione Deus providentissimus voluit Provinciarum divisionem promulgari. Singulis duarum Provinciarum Legionensis ac Castellanae sociis, et Superioribus et subditis, peramanter in Domino benedico meque sanctis sacrificiis et precibus vestris impense commendo.

Zizers in Helvetia, die festo Purificationis B. M. V., 2 februarii 1918.

Omnium servus in Xto.
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

11.

19 martii 1918.

De confessione Nostrorum et ratione conscientiae.

AD UNIVERSAM SOCIETATEM

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN XTO. CARISSIMI:
P. XTI.

Quoniam promissam epistolam de novis iuris ecclesiastici legibus quae nos propius attingunt, nondum, sicut in votis erat, mittere possum, ut multorum desideriis satisfaciam, praemittendam censeo aliam in qua canones explicem qui magis ad vitam nostram interiorem spectant, de confessione Nostrorum et de ratione conscientiae.

(1) *Gen.* xxiV, 60.

Initio notasse iuvabit hos canones non continere praescripta omnino nova, sed verius ulteriorem progressum constituere disciplinae ecclesiasticae quae a compluribus saeculis eo tendebat, ut ex una parte quaevis occasio vel apparentis cuiusdam laesionis sigilli sacramentalis removeretur, ex altera in foro conscientiae maior omnibus libertas concederetur. Sic iam decretum Clementis VIII « Sanctissimi » 26 maii 1593 mutationes non leves in ius Regularium ad id tempus vigens introduxit prohibendo Superiores subditorum suorum confessiones excipere, nisi aut ageretur de peccato reservato aut subditi sponte ac proprio motu id petissent. Item de manifestatione conscientiae Superioribus facienda varia decreta recenti dispositioni novi Codicis praecesserunt, et ipsa de secreto sacramentali evoluta doctrina iam pridem quaedam mutavit quae S. Pater Noster, secundum vigentem suo tempore Ecclesiae disciplinam, de modo reddendae rationis conscientiae in Constitutionibus commendaverat. Hinc Superiores quoque Societatis, ut spiritui Ecclesiae fideliter sese accommodarent, servatis principiis Constitutionum nostrarum ab Ecclesia plene approbatis, sensim magis magisque libertati subditorum in foro interno consuluerunt, sicuti ex responsis praesertim de ratione conscientiae ab initio Societatis usque ad haec tempora datis luculenter apparet.

Quibus praemissis, accedimus ad canonum illorum explanationem, qua patebit eos ita libertati conscientiae prospicere, ut principia sanae asceseos, a sanctis Ordinum fundatoribus iis qui ad evangelicam perfectionem tendunt tradita, religiose servanda inculcent.

I. DE CONFESSIONE NOSTRORUM.

1. *Can. 518*, § 1, statuit: « In singulis religionis clericalis domibus deputentur plures pro sodalium numero confessarii legitime approbati, cum potestate, si agatur de religione exempta, absolvendi etiam a casibus in religione reservatis ».

Res est clara: omnes confessarii a Superioribus legitime designati ad audiendas confessiones Nostrorum habent, vi huius canonis, facultatem absolvendi ab omnibus casibus in Societate reservatis, sive casus Superiori immediato sive Superioribus maioribus reserventur. Iurisdictio his confessariis, ut antea, a

Superioribus religionis datur (1), neque necesse est ut ab Ordinario loci approbentur. Poterunt praeterea, vi facultatis quam nunc ipse iis concedo, omnes Nostros etiam ex alia domo vel Provincia valide et licite absolvere.

Noverint autem confessarii Nostrorum, quibus ex novo iure accedit facultas absolvendi a reservatis, se, si quando hac facultate uti debeant, eo ipso substitui Superioribus in illa provida cura de salute spirituali subditorum eorumque praeservatione a periculis, propter quam reservatio casuum instituta est. Quae autem reservata in Societate retinenda sint, postea determinabitur.

2. *Can. 519* porro statuitur: « Firmis constitutionibus quae confessionem statis temporibus praecipunt vel suadent apud determinatos confessarios peragendam, si religiosus, etiam exemptus, ad suae conscientiae quietem confessarium adeat ab Ordinario loci approbatum, etsi inter designatos non recensitum, confessio, revocato quolibet contrario privilegio, valida et licita est; et confessarius potest religiosum absolvere etiam a peccatis et censuris in religione reservatis ».

Itaque facultas datur singulis, ad suae conscientiae quietem, adire quemcunque confessarium ab Ordinario loci approbatum, tam ex Nostris, quam ex extraneis sive religiosis sive e clero saeculari: et hic confessarius gaudet facultate eos absolvendi etiam ab omnibus casibus et censuris in religione reservatis. Proinde Nostri quoque omnes, qui non sint confessarii designati, dummodo tamen hi sint in dioecesi approbati, sciant se valide et licite posse audire confessiones omnium Nostrorum qui ipsos adeant, eosque a reservatis in Societate absolvere. Meminerint et ipsi, si a reservatis absolvere debeant, eorum quae paulo supra confessarios designatos monuimus.

3. Attamen cum facultas adeundi quemcunque confessarium ab Ordinario approbatum religioso solummodo concedatur « ad suae animae quietem », simul hoc eodem canone confirmantur constitutiones de confessione statis temporibus « apud determinatos confessarios » peragenda, et insuper alibi iubentur « omnes et singuli religiosi.... secundum regulas et constitutiones propriae religionis vitam componere atque ita ad perfectionem

(1) *Can. 875, § 1.*

sui status contendere » (1). Quare ex nostris quidem Constitutionibus, quae praescribunt ut Nostri octavo quoque die et sacerdotes etiam saepius apud designatos confessarios et non apud alios confiteantur, et « quisque.... suum stabilem habeat confessarium » (2), ad usum vitamque communem duo sequuntur: primum enim oportet, ut Nostri *ordinarie* uni ex *designatis* confessariis confiteantur; alterum, ut omnes *stabilem* confessarium habeant. Atque hoc alterum decessor meus R. P. Fr. X. Wernz, cum explicaret decretum illud S. Congregationis de Religiosis, quo iam tunc canon 519 quodammodo praecipiebatur, inculcavit his verbis, quae Congregatio XXVI sua fecit (3): « Multo.... minus Romanus Pontifex suo decreto abrogare voluit receptissimam artis asceticae regulam qua omnes boni christiani, multo magis religiosi, perfectionis christianae studiosi, confessarium stabilem ac prudentem habere docemur ».

4. Ad absolvendam totam hanc de confessione Nostrorum quaestionem subiungo, quid in hac re Superioribus ipsis ex novo iure liceat, quid non liceat. a) Atque prior ille canon 518 paragrapho quidem 2 haec habet: « Superiores religiosi potestatem audiendi confessiones habentes, possunt, servatis de iure servandis, confessiones audire subditorum qui ab illis sponte sua ac motu proprio id petant; at sine gravi causa id per modum habitus ne agant ». Ergo 1° Superiores tunc tantum subditorum confessiones licite excipere possunt, cum hi sponte sua ac motu proprio id petant. 2° Ad subditi autem sic sponte accedentis confessionem audiendam singularis causa non requiritur, si id fiat in casibus particularibus et non per modum habitus. Sed 3° ut confessionem alicuius subditi accipiant habitualiter, insuper adesse debet gravis causa. b) Paragrapho vero 3 eiusdem canonis Superiores monentur, ut « caveant ne quem subditum aut ipsi per se aut per alium vi, metu, importunis suasionibus aliave ratione inducant ut peccata apud se confiteatur ». Atque id quidem eo facilius apud nos observabitur, quod ex mente S. Parentis nostri subditi non apud Superiorem sed apud unum ex sacerdo-

(1) Can. 593.

(2) III, c. I, n. 11; cf. Cong. XXIII, d. 30, n. 1.

(3) Decr. 14, § 2.

tibus ab ipso designatis confiteri solent. c) Tandem non obscure significatur Superiores vi muneris invigilare debere ut « Sacramenta aequa stataque frequentia suscipiantur » (1).

II. DE MANIFESTATIONE CONSCIENTIAE.

Totam ea de re disciplinam complectitur hic canon 530: « § 1. Omnes religiosi Superiores districte vetantur personas sibi subditas quoquo modo inducere ad conscientiae manifestationem sibi peragendam. — § 2. Non tamen prohibentur subditi quominus libere ac ultro aperire animum suum Superioribus valeant; imo expedit ut ipsi filiali cum fiducia Superiores adeant, eis, si sint sacerdotes, dubia quoque et anxietates suae conscientiae exponentes ».

Ante omnia accurate definire oportet, quid hoc canone praescribatur. Prima paragraphus agit de *Superioribus* et quidem de Superioribus omnium religionum sive clericalium sive laicalium, tam virorum quam mulierum; altera vero paragraphus dirigitur primarie ad *subditos* et quidem ultima eius pars ad subditos religionum clericalium, quarum Superiores sunt sacerdotes. Religiosi igitur *Superiores* (ponderanda sunt diligenter singula verba) districte vetantur *suos subditos* ad conscientiae manifestationem *sibi* peragendam quoquo modo inducere. Subditi vero non prohibentur animum suum Superioribus aperire, imo commendatur ut « filiali cum fiducia » eos adeant, et, « si sint sacerdotes, dubia quoque et anxietates suae conscientiae » ipsis exponant. Quae si attente consideraverimus, haud difficile erit cognoscere, quae praescriptiones Instituti nostri submutandae sint, quae intactae remaneant.

Primo. Omnes intelligant per novam Ecclesiae legem Superiores iam non posse exigere a subditis suis rationem conscientiae, neque ullo modo iisdem licere subditos inducere, ut eam sibi reddant. Cui praecepto omnes Superiores quam fidelissime se conforment et si quis eorum, quod Deus avertat, quocunque modo secus fecerint, pro gravitate culpa puniantur a Provincialibus, Provinciales autem ad me deferantur.

(1) Cf. can. 618, § 2, 2º.

Secundo. Manet facultas integra rationem conscientiae Superiori « libere ac ultro » reddendi, idque non solum ut res bona permittitur, sed verbis clavis commendatur. Qua commendatione Superiores simul obligantur, ut rationem conscientiae ab iis qui ad eos recurrunt cum paterna caritate excipiant et omni cum sollicitudine subditis « consolationem et auxilium » (1) in ea procurent: meminerint solum se nihil exigere posse, cum nova lex Ecclesiae evidenter velit, ut subditi hac in re plena libertate, utique in Domino, gaudeant. Patet autem hanc libertatem ad materiam quoque extendi, de qua subditus animum suum Superiori aperire desiderat.

Tertio. Sicut firmas remanent constitutiones « quae confessionem statis temporibus praecipiant vel suadent apud determinatos confessarios peragendam » (2), ita manet unicuique obligatio vi regulae animum suum aperiendi praesertim statis temporibus sive Patri Spirituali sive confessario (sive, si id libere et ultro facere voluerit, Superiori): non solum defectus, sed et poenitentias et virtutes cum simplicitate et sinceritate manifestantes, quaecunque ratione ei placuerit et ad maiorem ipsius consolationem fuerit. Iudicio omnium Sanctorum haec conscientiae viro fido et prudenti manifestatio omnibus, qui ad perfectionem tendunt, necessaria est; hoc vero consilium neglectum facile periculis gravibus religiosum exponit et ad ruinam spiritualem deducit, vel saltem a perfectione statui propria assequenda multum remoratur. Propter magnam igitur rei utilitatem curet quisque semper Patrem aliquem rerum spiritualium peritum habere, cui ipsius anima plene sit aperta, eo magis quod id dilucide regula nostra praescribitur. PP. Spiritualibus autem et confessariis Nostorum officium grave incumbit, de quo severam Iudici supremo rationem sunt reddituri, dirigendi secundum spiritum vocationis et Instituti nostri eos qui cum fiducia ad ipsos recurrunt (3).

Quarto. Pia praxis animum filiali fiducia aperiendi Superioribus etiam in posterum laudari et commendari potest, cum in privatis colloquiis tum in publicis exhortationibus; id clare

(1) *Const.* III, c. 1, n. 12.

(2) *Can.* 519.

(3) *Can.* 593; *Reg.* 4 Praef. spir.

elucet ex responso quod Summus Pontifex hac in quaestione Patri Assistenti Italiae dare dignatus est: « Nunquam mens Nobis fuit prohibendi aut improbandi, tanquam consilium, conscientiae manifestationem Superiori faciendam, cum ea a Sanctis tam insignibus, qualis est Conditor vester S. Ignatius, commendata fuerit; imo cupientissimo Nos animo desideramus ut omnes religiosi hanc praxim, spiritui tam utilem, servant. Id quod Nos nolumus est obligatio, ut impediamus quominus Superior manifestationem exigat. Quod si S. Sedes in ipso canone eam tali praeconio celebrat, quisquis eandem laudat et commendat illius menti se conformat, dummodo ne quis cogatur » (1).

Tandem in fine huius paragraphi subiicere liceat quae P. Nicolaus Lancicius, qui per integros viginti annos Romae vixit, refert de modo quo « S. Ignatius et ab illo edocti Superiores » rationem conscientiae excipiebant: « Ad sola illa puncta, ita ille, quae conscientiam suam manifestantes dixerant, permissa eis libertate de se loquendi, et si vellent, se purgandi, quamdiu vellent, respondebant, si opus erat, vel dando consilium, vel consolando, et ad spem erigendo, aut bene facta ab iis probando et laudando: tepidos et negligentes benignissime, verbis mitissimis, paucis, sed efficaciter prolatis, excitando: sine ulla acrimonia sermonis aut minarum vel severitate vultus, eo modo, quo medici solent suadere graviter infirmis salutarium medicinarum usum. Defectus eorum antea rescitos non commemorabant, nec exprobrabant. Quod si eos ipsi commemorassent subditi, tunc et non ante, ad eorum fugam mansuete hortabantur.

(1) S. Pontifex, cum haec verba antequam typis exscriberentur ipsi confirmanda oblata essent, ea non tantum sua esse professus est, verum etiam amplificavit in hunc modum: « Optime. Ita est. Mens mea accurate est expressa. Dic Patri Generali me ut haec inserantur *libenter* concedere atque *omnibus* notum faciat me *plene probare* et ardentissime cupere, ut omnes Societatis filii ratione conscientiae Superioribus reddenda, tanquam consilio, utantur, *idque multo magis quod hoc medio salutari a S. Fundatore indicato ac praescripto Societas nititur.*

« Sta molto bene. È così. Il mio pensiero è fedelmente riprodotto. Dica al P. Generale che ne permetto *volentieri* l'inserzione, e che faccia noto a tutti il mio vivissimo desiderio e la mia *piena approvazione* che si pratici da tutti i figli della Compagnia, come consiglio, il rendiconto di coscienza ai Superiori; molto più che la Compagnia si regge su questo salutare mezzo, indicato e prescritto dal S. Fondatore.

Denique nil eiusmodi ex supradictis adhibebant, quod tunc potuerit non modo perturbare, sed etiam contristare et confundere subditum. Ideoque tepidi et discoli discedebant laeti et contenti, et cum desiderio semper se et sua sincere Superioribus manifestandi, uti reipsa manifestabant » (1).

III. QUAEDAM PRAESCRIPTA PARTICULARIA.

1. Liquet *in regulis* quae singulis mensibus publice leguntur, ea mutanda esse quae vel canonibus 518 et 519 de confessione et canoni 530 de ratione conscientiae minus sunt conformia vel falsae interpretationi occasionem praebere possunt. Proinde:

a) *In regula 5 Summarii* a capite dicatur: « Ipso initio sui in Societatem ingressus debet quisque generalem totius anteactae vitae confessionem facere », omissis verbis « apud aliquem Sacerdotem a Superiore assignatum ». Et in fine eiusdem regulae omittantur verba: « ei quem Superior sibi substituerit ».

b) *In regula 6 Summarii* omittantur verba « unus omnium sit confessarius a Superiore constitutus, quod si fieri non poterit... certe ».

c) *In regula 7 Summarii* omittatur verbum « designato ».

d) *Regula 3 Communium* ita mutetur: « Singuli statutis temporibus uni ex designatis confessariis, e quibus quisque sibi stabilem eligat, confiteantur, salva facultate ad suae conscientiae quietem alium ab Ordinario loci approbatum adeundi ».

e) *In regula 32 Summarii* omittantur verba « ne conscientiam quidem propriam ».

f) *Regula 40 Summarii* omittatur; *in regula 4 Communium* loco ultimi incisi « quo tempore.... iuxta morem Societatis » legatur: « quo tempore cum Patre Spirituali aut confessario, vel si placuerit cum Superiore, de rebus conscientiae tractabunt; Coadiutores formati vero et Professi id saltem semel singulis annis facient ».

Supra indicatae mutationes in publica tantum regularum lectione interim fiant, donec in revisione totius Instituti ab ul-

(1) NIC. LANCITH, *Opusc. spir.* XII, n. 100.

tima Congregatione Generali praescripta aliquid stabile hac de re statuatur.

2. a) Corrigenda erunt Monita de ratione conscientiae, alia in aliis Provinciis diversis anni temporibus in mensa legi solita, ita ut in eis nulla conscientiae Superiori manifestandae obligatio indicetur; at simul de eiusdem quae in canone 530 inest commendatione mentio fiat.

b) *Provinciales in visitatione*, secundum reg. suam 125, singillatim omnes vocent et de rebus *ad disciplinam exteriorem* pertinentibus cum iis agant secundum regularum suarum caput XV, videlicet de valetudine, de modo quo tractantur a Superioribus, de studiis, de sacris ministeriis etc., omissis iis quae ad rationem conscientiae spectant. Moneatur igitur Communitas Provinciale singulos vocaturum esse, ut cum eis de rebus externis agat, liberam autem esse unicuique hac occasione de rebus conscientiae cum eo sponte agere.

c) Tempore *renovationis* votorum, quo sicut antea confessarii extraordinarii designandi sunt, in memoriam revocetur regula confessionis generalis et manifestationis conscientiae P. Spirituali aut confessario, vel si placuerit, Superiori reddendae, et addatur integer can. 530. Ex epistola Patris Carafa omitatur incisum « Iuvabit nimirum eiusmodi examen.... sicut in confessione sacramentali exigitur ». Epistola Patris Olivae 9 februarii 1669, ubi adhuc legi solebat, deinceps tota omittatur; itemque patet iam non esse legendum monitum ex epistola Patris Anderledy. Superiores cum singulis renovaturis de rebus ad forum externum pertinentibus agere debent, simili modo ac dictum est de Provinciali in visitatione.

d) *Colloquium spirituale*, quod, secundum morem Societatis et regulam 9 Praefecti rerum spiritualium, cum Scholasticis et Fratribus Coadiutoribus ultra mensem differri non debet, retinendum est, siquidem omnino consentaneum videtur canoni 588, § 1: « Toto studiorum curriculo religiosi committantur speciali curae Praefecti seu Magistri spiritus qui eorum animos ad vitam religiosam informet opportunis monitis, instructionibus atque exhortationibus ».

e) Dictu vix opus est de iis omnibus, quae Superiori vel P. Spirituali sive in ratione conscientiae sive in colloquio spirituali commissa fuerint, *strictissimum secretum* servandum

esse ex ipsa natura rei et secundum ea quae P. Anderledy litteris ad universam Societatem datis 8 maii 1889 accuratius praescripsit.

IV. QUO SPIRITU HAEC NOVI CODICIS STATUTA ACCIPIENDA SINT.

Ex dictis apparet mutationes, his canonibus in Institutum nostrum introductas, non esse tam graves quam aliquibus primo intuitu fortasse videbantur, easque, sicut omnia quae vero fidei spiritu e Superiorum manu suscipiuntur, evadere posse fontem uberrimum gratiarum, si nostram quoque operam simul cum gratia divina fideliter contulerimus.

Et re quidem vera, scimus S. Patri Ignatio intime persuasum fuisse internam caritatis et amoris legem, quam Sanctus Spiritus scribere et in cordibus imprimere solet, potius quam ullas externas constitutiones ad perseverandum et progrediendum in via Domini secundum vocationem nostram eos adiuturam esse qui finem nostri Instituti penitus perceperint, et Exercitiis spiritualibus aliisque experimentis rite ad huius vitae rationem se praeparaverint. Postquam iubente Vicario Christi Domini nostri Constitutiones conscripsit, voluit quidem eas exactissime ab omnibus observari, ita tamen ut praecipuam fiduciam non in externis praescriptionibus, sed in caritatis illo auxilio interno collocaret.

Nunc novis Ecclesiae legibus intactae quidem servantur Constitutiones de confessione statis temporibus apud determinatos confessarios peragenda; cum vero ad conscientiae quietem permittatur, ut ad alium ab Ordinario approbatum sacerdotem recurratur, et reservatio, quae magis ad timorem incutiendum spectat, re paene tollatur secundum spiritum maioris benignitatis, qua tota reservatorum disciplina in Ecclesia mutata est, dubitandum non est quin interna caritatis et amoris lex antiquam severitatem supplere debeat, nec dubitamus quin abunde supplementa sit. Quod deinde ad manifestationem conscientiae attinet, praescriptio quidem eam Superiori reddendi sublata est — et probe animadvertendum iam S. Ignatium, qua erat suavi discretionem in animis regendis, Superioribus semper reliquisse libertatem ad rationes conscientiae excipiendas alium sibi substi-

tuendi — at simul res ipsa in novo Codice omnibus commendatur, a Christi Vicario nobis nominatim etiam vehementer commendatur. Ergo secure in Domino confidere licet fore ut intimae illae necessitudines inter subditos et Superiores, quales esse solent inter filios et patres, quaeque ita Societati nostrae sunt propriae ut sine illis desisteret esse Societas Iesu a S. Ignatio condita, non solum non relaxentur, sed unico purissimae caritatis fundamento innixae ex Dei gratia etiam magis artae ac firmæ evadant.

Itaque hunc recentis legis ecclesiasticae fructum pretiosissimum exspectamus, ut cum Superiores tum subditi, pro amore quo erga Deum et Societatem utrique flagrant, in dies ferventius haec charismata meliora aemulentur, et si qui a prima caritate exciderint, hi, ut Apostolus Ioannes Angelum Ephesinae ecclesiae monuit, in ea renoventur.

Superiores quidem novo fervore totos gubernandis subditis se dedant, sicut lex ecclesiastica et Institutum praecipunt, et omni studio enitantur tales semper magis fieri, quales in Constitutionibus describuntur: viri intime Deo uniti et familiares, « tam in oratione quam in omnibus suis actionibus » (1), et admodum mortificati, qui spirituales vere sint et appareant: disciplinae religiosae studiosissimi et « magni... exempli, magnae aedificationis » (2); paterna praesertim eminentes caritate, quae fortitudinem cum suavitate coniungere sciat; ut paucis dicam, viri qui sui obliti unice maiorem Dei gloriam et bonum animarum sibi commissarum quaerant: « ita ut subditi sibi persuadeant, suum Superiorem scire, velle et posse bene ipsos in Domino gubernare » (3). Caritas Dei Superiores ad hanc in officio suo fungendo fidelitatem urgeat, cum suum erga Christum amorem efficacius monstrare non possint, quam pascendo partem gregis Ipsi carissimam; at meminerint quoque illius quod Sapientia edixit: « Iudicium durissimum his qui praesunt fiet » (4), et rationis severae quam reddituri sumus, si subditi per nostram incuriam a recta via deflexerint et Societas damnum aliquod ceperit.

(1) *Const.* IX, c. 2, n. 1.

(2) IV, c. 10, n. 4.

(3) VIII, c. 1, n. 6, G.

(4) *Sap.* VI, 6.

Subditi vero in spiritu fidei in dies proficere studeant: « multum reverentiae, et praecipue *in interiori homine*, suis Superioribus exhibeant, Iesum Christum in eisdem considerent ac revereantur, eosdem ex animo, ut patres, in eodem diligant » (1). Iis temporibus vivimus, quibus illud a Spiritu Sancto sancitum principium omnem potestatem a Deo esse (2) quam plurimis irrisioni est; nos autem cum medio in hoc mundo versantes periculo obiiciamur ne eodem spiritu inficiamur, oportet ut fortiter contra agamus, et ex fide toto animo vivamus. Si, exemplo Patrum nostrorum, in Superiore non « hominem obnoxium erroribus atque miseriis, sed Christum ipsum » intueri assuescamus, ut S. Pater tam praeclare in sua admirabili de Obedientia epistola exposuit (3), tota vita mirum in modum honestabitur, cum non hominibus caducis, nobis similibus, sed unice Deo omnipotenti servituri simus, qui sua erga nos providentia supplebit quidquid Superiori defuerit. Tum ultro quoque vera et filiali caritate Superiores prosequemur eosque ex amore Dei et Societatis bonique communis pro viribus, oratione aliisque modis quos ordinata caritas suggeret, in arduo eorum officio rite perficiendo iuvare studebimus; semper alieni erimus a mundano illo spiritu criseos qui divinam Maiestatem offendit, bonum commune non iuvat, internam illam quam Christus dat pacem turbat. Tum denique Superior vel minoribus dotibus praeditus facilius magnam domum regere poterit quam alioqui optimus parvam, ut vitae Sanctorum exemplis demonstrant; intimaque animorum coniunctio in unaquaque domo et in universa Societate hac, quae est humilis Iesu Christi familia, in dies magis florebit.

Hoc spiritu caritatis et obedientiae, Reverendi Patres et Fratres in X^{to} carissimi, novas Ecclesiae praescriptiones servemus. Quo purior erit caritas, quo perfectior obedientia, eo abundantiores gratiae in totum corpus Societatis et in singula eius membra defluent ex illo divino fonte vitae et sanctitatis in quo Societas totam spem suam collocavit.

De ceteris canonibus maioris momenti confido fore ut ante

(1) *Const.* VI, c. 1, n. 2.

(2) *Rom.* XIII, 1.

(3) n. 16.

Pentecosten alteram epistolam mittere possim; interim vero communicetur haec cum omnibus Nostreis et Fratribus quoque Coadiutoribus explicetur.

Commendo me sanctis Sacrificiis et precibus.

Zizers in Helvetia, die 19 martii 1918.

Omnium servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

12.

10 aprilis 1918.

Ex epistola de ratione comparandi Societati viros excellentes.

AD QUOSDAM PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

In Societate expeti homines complures scientiis, litteris, ministeriis sacris, arte animos regendi et id genus aliis *vere eminentes* testantur admirabili conspiratione finis Instituti nostri eiusque tessera « ad maiorem Dei gloriam » nec non annales domestici Societatis. Saepe hoc S. Parens Ignatius suos hortabatur, ut in servitio divino omnibus anteire studerent non solum perfectis virtutibus, verum etiam mediis naturalibus « quae Dei ac Domini nostri instrumentum in proximorum utilitatem disponunt » (1), ita ut in ipsorum mentibus alte inhaereret, « rarum aliquod et eximium facinus utraque in re (virtute et scientia) sexcentis vulgaribus minutis antecellere » (2). Id quoque in Constitutionibus S. Pater inculcat cum de Scholasticorum institutione agens ait: « Qui in omnibus (facultatibus) non posset, curare deberet ut in aliqua earum excelleret » (3), « quamvis iis, qui aetate et ingenii aptitudine pollent, melius sit ut in omnibus proficere et conspicui esse ad Dei gloriam enitentur » (4).

Iam vero, si nonnullas Provincias perlustramus, sincere fateri tenemur, aliquid hac in re desiderari; id est, non tot homines sacra praesertim doctrina et ministeriis Societatis maxime propriis (ut est praedicatio divini verbi) illustres inveniri, quot

(1) *Const.* X, n. 3.

(2) Cf. S. P. IGNATHII sententiae passim in lucem editae.

(3) IV, c. 5, C.

(4) L. c., c. 13, n. 4.

numerum sociorum decet; sed in compluribus mediocritatem aliquam potius notari. Nostra igitur prima et praecipua cura sit res ita ordinare, ut ab istis Provinciis plures quam antea homines eximii habeantur. Ingenia illis minime desunt; sed ea bene dignosci, sapienter duci, apte applicari indigent.

Itaque ad id Praepositorum Provincialium sollicitudo spectet ut:

A) *Scholasticorum ingenia*, aptitudines, inclinationes inde iam ab humanitate et rhetorica usque ad tertium probationis annum *certo percipiant*. Quae ut consequantur, efficaci in primis Rectorum opera utantur; dein ipsi etiam per se, e. gr., cum domum visitant, rem investigent, professores et consultores audiant, experimenta coram se fieri a Scholasticis iubeant. Commendaverat id iam P. Aquaviva cum scriberet: « Ex eo tempore quo ad studia applicantur (Scholastici), Provinciales sollicite considerent cui ministerio vel officio aptiores esse poterunt, totoque studiorum tempore animadvertant an praeconceptionum iudicium factis respondeat » (1). Scholasticis vero maioris ingenii, praecipue cum se peculiaria Dei dona accepisse iam tum ostendunt tam ex singulari progressu in aliquibus scientiis quam ex animi propensione (2), aliquando utile est a Provincialibus declarari ad quod disciplinae genus vel ministerium ipsi ex Superiorum consilio nominatim destinandi sint, et modum indicari quo ad illum scopum studia dirigantur.

B) Ipsam praestantium ingeniorum educationem alet *aequus magisterii Scholasticorum usus*. Mecum sane queruntur nonnulli e gravioribus Patribus illud experimentum in Collegiis ita fieri, ut Scholastici haud leve damnum religiosae perfectionis et humani cultus, qui Societatem decet, frequenter capiant. Iuvenes enim dicuntur in magisterio longius quam par sit (nimirum quatuor vel quinque aut plures annos) detineri, diversis quotannis addici scholis et materiis explicandis, ingenti onere a Rectoribus opprimi, adeo ut philosophia, quae proxima ad theologiam praeparatio est, oblivioni detur, atque animi defessi, sine ardore, sine vi, ad maxima studia accedant; per ferias vero aestivas sibi ipsis relictum tempus pretiosum non raro amit-

(1) *Epp. select.*, p. 63 sq.

(2) Cf. *Const.*, IV, c. 5, C.

tere. Hinc mirum non erit, si homines scientiis ecclesiasticis insignes desiderentur: tale enim magisterium aptum videtur ad impedienda potius quam ad procuranda illustria ingenia.

Quare diligenti cura remedium huic malo Provinciales adhibeant necesse est, si homines insignes habere optant. Ob oculos versetur magisterium esse primo et directo *experimentum*, ut virtus maturior robustiorque fiat, indoles cuiusque propria iuvenum firme conformetur, dotes manifestentur et in omnes partes perspiciantur. Cui fini obtinendo breve tempus, e. gr., biennium, sufficere videtur, quo Scholastici generatim sub-praefectos morum vel magistros in faciliore aliqua facultate agant. Sed eius brevitatis aliquid exigit, quod mihi cordi est, quodque facile solvit difficultates contra ipsam oritur, necessitatem dico habendi alios magistros et morum praefectos, cosque stabiles ac proinde sacerdotes. Quod quidem iam P. Aquaviva sedulo inculcabat in Ratione studiorum. Verum hodie nova nos praeter antiquam urget obligatio erga iuvenes nostrae curae concreditos. Eorum enim ad humaniora studia et ad christianam civilemque indolem conformatio multo difficilior multoque longior est quam olim, cum et disciplinarum ambitus angustior et vitae socialis longe diversa erat conditio, quippe quae copiosius quam nostra christianis imbuta esset principiis. Hinc oportet illis praeficiantur magistri eruditione ornatissimi et morum praefecti prudentissimi, qui per longius tempus in utroque munere conserventur. Ars docendi in scholis et educandi in contuberniis non sine magna experientia acquiritur, quae paritur muneris stabilitate. Praeterea sacerdotes, propter auctoritatem, iuvenes aetate grandiores melius moderari possunt; rite etiam instituti, optime praecepta huius artis tradere Scholasticis, qui ad magisterii experimentum mittuntur, eosque informare possunt. Scio equidem aliquibus durius videri sacerdotes nostros tam longum tempus in praefecti morum vel magistri munere contineri: at velim considerent ministerium educandi iuventutem tanti momenti esse toti Ecclesiae, ut magnus ille apostolus S. Ioannes Chrysostomus exclamare non dubitaverit: « Quid maius quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? » 1. et Societas

(1) In c. XVIII Matth., hom. 60.

illud habuerit semper ut sibi quam maxime proprium. Magni quoque interest ad bonum commune hac nostra aetate, sanae puerorum institutioni infensissima simul et avidissima, clarissimos paedagogos in Societate esse; quod optime assequemur, si stabiles morum praefectos retinebimus, qui cum serio artis paedagogicae studio usum coniungant. Praeterea alia, nec exigua, sacrorum ministeriorum seges iis qui litteras aut bonos mores docent offertur, dum e. gr. suorum alumnorum sodalitates moderantur, dum ad ipsos catecheses et adhortationes habent, dum per vacationes, quatenus vires et officium permittunt, in apostolica opera extra domesticos parietes incumbunt.

Video tamen magisterii contractionem initio incommoda quaedam non evitare, cum multi sacerdotes nostri vel saeculares magistri Collegiis providendi sint; at brevi evanescent et fructus hinc iuventutis externae christiane urbaneque institutae inde Scholasticorum Societatis religiose solideque informatorum uberrimi colliguntur. Si sacerdotes statim ac absolverint studia vel tertiam Probationem ad Collegia mittentur, accurate servabitur sapientissima Instituti ordinatio de iis qui sacris recens sunt initiati, ut ordinariis operariis per duos saltem annos non tractandis; cui nunc, proh dolor, cum non parvo damno vix obtemperatur (1).

(1) Ut Scholastici prudenti ac sedula cura, de qua supra dictum est, usque ad ordinariorum studiorum terminum perducti erunt, illud non omnibus commune supererit, ut « qui.... acriore ingenio polleant, quemadmodum ait P. Beckx, et non mediocrem expectationem de se exhibeant,... *per biennium studia accuratius recolant* » (2). Quid vero ipse de biennio sentiam, opus non est hic repetere, cum non semel hac de re scripserim, praesertim in Ordinatione die 27 decembris anni superioris ad Provinciarum Praepositos data (3). Liceat mihi nunc dumtaxat addere, minime sufficere biennii studia percurrere, sed oportere illa rite ordinari, ut quod labore appetitur tandem percipiatur: nam si quando illud non attingimus, non ipsa institutio, cum sit sapientissima, sed methodus ad rem non idonee comparata accusanda

(1) Cf. *Ord. Gen.*, C. I, n. 8.

(2) *Epp. Praep. Gen.*, III, p. 278.

(3) *Acta Rom.* 1917, p. 410 sqq.

est. Sane hoc ultimum studendi curriculum non est ad oblectamentum et amoenitatem datum, neque ita liberum ut quavis solvatur regula; sed quisquis eo fruitur, a Praefecto studiorum in omnibus regi et suorum laborum privatis et publicis experimentis rationem reddere debet (1). Quapropter amarim ut Provinciales, collatis inter se consiliis et peritorum Patrum prius rogata sententia, designent domum aptam ubi ex tota Assistentia selecti iuvenes biennium fructu quam maximo peragere possint. In praesenti pro S. Scriptura et Iure canonico iam Romae sedes stabiles omnibus Nostris patent, peridoneis Professoribus, bibliothecis, scholis superioribus, praeditae.

Quod ad concionatores spectat, cum a non paucis Superioribus et Consultoribus, imo ab externis quandoque accipiam in sacra dicendi arte ad populum deesse Patres qui maxime eluceant, et ab aliis religiosis Ordinibus nos superari; opportunum mihi visum est Provincialibus illud consilium dare quod a Praepositis Provinciarum Assistentiae Americae nuper captum est. Fortasse apud vos aliquid simile fieri poterit, quod mihi certe gratissimum acciderit.

Res in adiuncto folio legitur. (*Vide infra*, p. 588).

D) Tandem, quae de praedictis rebus ab uno Provinciali praescripta fuerint, ea mutare neque ipsis neque eius successoribus sine gravissima causa liceat. Proinde, ne suscepti labores inutiles fiant, librum habeant Provinciales proprium, suis successoribus cum opportuna declaratione tradendum, in quo illa omnia accurate annotent. Similis stabilitas oportet servetur in aliis quoque ministeriis, quibus nostri homines addicuntur: ex. gr., non facile removendus est bonus sodalitatis marianae moderator, aut concionator eximius, neque contra in parva aliqua Residentia diu retinendus insignis missionarius. Nam sicut gratiarum supernaturalium, ita donorum naturae divisiones a Deo factae sunt, quas ad mentem Creatoris Superiores vereri profecto tenentur. Quod si subditi ex obedientia ad ministeria, quibus apti non fuerint, adhibeantur, meritum ipsi non amittent, sed de divinorum munerum iactura Superiores Deo rationem reddent. Quanta vero damna, quanta incommoda ex continuis

(1) *Rat. Stud.*: Institutio eorum qui per biennium privato studio theologiam repetunt.

mutationibus oriantur P. Beckx iam olim optime animadvertit in sua epistola ad Provinciales d. 5 februarii 1860 (1).

Non equidem me latet Patres minus peritos et idoneos ad aliquod officium interdum applicari debere, ut superiori eventuum vi satisfiat; at experientia teste Deus tunc singularibus gratiis eos adiuvat. Verum usitate id facere non licet. Multo consultius est laborum nostrorum campum restringi vel opus aliquod anguste ad tempus se habere quam continuis, ut dico, mutationibus et destinationibus fere pro arbitrio factis homines frangere atque inutiles reddere.

Ex litteris ad P. Antonium Maas. Praepositum Provinciae Marylandiae-N. E., die 18 iulii 1917 datis.

Magna quoque satisfactione cognovi congregatos Praepositos Provinciarum tam fortiter *solidae concionatorum formationi* instituisse. Quod munus, cum sit unum ex praecipuis Societatis nostrae, quam fructuosissime et quam dignissime iuxta exempla maiorum nostrorum exercendum est. Consilium igitur a conventu approbatum formandi, ope biennii, concionatores insignes in aliqua domo pluribus Provinciis communi haud parum mihi placet. Attamen observarim eiusmodi biennia hucusque saepius fructus speratos et tam desideratos non attulisse; quin imo interdum eos, qui biennio exculti fuerant, minus egregios evasisse oratores sacros quam alios, qui eiusmodi adiumento usi non erant, ita ut quidam Superiores sive Praepositi Provinciales minus promptos sese exhibuerint ad candidatos biennio concionatorio applicandos. Quae cum mihi videantur defectui aptae methodi in instituendo ordinandoque biennio adscribi debere, enixe commendo ut ab ipso initio omnia apud vos recte disponantur.

Primum, quod maximi momenti reputatur, est ut *Instructor vere idoneus* eligatur, etiamsi fortasse ab alio ministerio praestanti avocari debeat. Ad hoc munus optimus orator destinandus est; nam effingendo alios validos oratores seipsum quasi multiplicabit. Nec tamen id agendum ipsi erit, ut quam plurimos concionatores informet; pauci enim sed egregii multo copiosius utilisque populi necessitatibus inservient, quam turba ma-

(1) Cf. *Epp. select.*, p. 138.

gna mediocrium. Praeterea curandum erit, ut praeceptis *cum praxi* coniunctis, in diligens quidem studium S. Scripturae, Sanctorum Patrum, insignium oratorum, biennistae incumbant, at simul *specimina quoque practica*, ut sunt praedicationes publicae, missiones, exercitia spiritualia ad populum exhibeant, quibus Instructor vel alius expertus Pater intersit, qui deinde aptis animadversionibus biennistas multum in Domino iuvabit, dummodo has magna caritate magnaue humilitate faciat, eaeque animo vere grato, ut par est, accipiantur. Cum enim concionatores iuxta S. P. N. Ignatium « humilitate, patientia et caritate » (1) excellere debeant, aequum est ut perlibenter monita audiant sibi suggesta. Magnum quoque momentum in eo ponendum est, ut conciones *vitalae ac necessitati temporum sint accommodatae*, ita ut revera idoneae sint ad corda movenda, vitia extirpanda, virtutes inserendas. Id iam S. P. Ignatius significare voluit disertis verbis, cum declararet ad proximi salutem provehendam, praeter vitae exemplum doctrinamque exactam et solidam, modum eam proponendi populo in concionibus et lectionibus et formam agendi cum hominibus eisdemque tractandi diligenter curanda esse (2). Quod denique ad ipsam spectat communitatem, in qua futuri concionatores praeparantur, patet in eadem *vitam spiritualem et disciplinam regularem* quam maxime florentem requiri. Ita enim fiet ut, spiritu recollectionis imbuti, in dies magis quae sursum sunt sapiant non quae super terram, atque eo magis, propria et intima persuasione instructi, illam adhibere possint unctionem pietatis, quae etiam corda fidelium, imo et titubantium circa fidem et infidelium illuminet, convincat, accendat; eoque ardore in loquendo utantur, qui eorum sermonem reddat vivum et efficacem et penetrabiliorem omni gladio ancipiti. Cf. Encycl. Benedicti XV *Humani generis* 15 iunii 1917. Ad hoc quoque confert, quod S. Augustinus acute asserit: « Habet enim, inquit, quantacunque granditate dictionis maius pondus vita dicentis » (3). His igitur quasi per transemanu adnotatis, nihil aliud restat nisi ut res diligenti examini subiiciatur, normae pro biennio quam aptissime dispo-

(1) *Ep. de religiosa perfectione*, in *Epp. Praep. Gen.*, I, 16.

(2) Cf. *Const.* X, n. 3.

(3) *De Doctr.* l. 4, c. 27.

nendo conficiantur, omnia diligenti exsecutioni mandentur. Ad quae non parum iuvabit, si Pater, cui hic labor praeparatorius demandabitur, ea prae oculis habeat, quae iam in *Instituto* et in *Epistolis Generalium* hac de re commendata sunt. Valde gauderem utique, si Assistentia Americae in schola pro concionatoribus rite constituenda aliis exemplo praeiret; tunc non solum de vestris Provinciis, sed etiam de universa Societate plurimum merebimini.

13.

17 aprilis 1918.

Vitanda longa colloquia cum feminis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Sancta Sedes me nuper admonitum voluit, regulas Societatis quae feminas in spiritu moderandas attinent, non semper a Nostris, quibusdam in regionibus, satis fideliter observari; ideo praesertim quod, interposita causa directionis spiritualis, longos cum iis sermones conferant. Nemo profecto non videt rem agi magni momenti, tam ad disciplinam religiosam custodiendam quam ad sacra ministeria utiliter obeunda; quae ministeria ne vere floreat secundum S. Patris Ignatii mentem, cura mulierum, ubi nimia sit, quam plurimum obstat. Praesentem igitur nactus occasionem, Superiores etiam atque etiam cohortor ut quae ab Instituto praescripta sunt, sancte curent exsequenda. Ad hunc finem officii ducant considerationem hisce de rebus accurate instituere, ut et videant sitne aliquid emendandum, et apta remedia inquirant, et haec ad effectum fortiter adducant. Maxime vero, ut colloquia cum feminis, sive in nostris sive in alienis collocutoriis, admodum rara sint et breviter et sane utilia (1), sedulo advigilent. Multum quoque proderit, a Superioribus omnibus, quibuscum hae litterae communicandae erunt, attente perlegi pulcherrimam epistolam A. R. P. Beckx « de animarum zelo et de ratione eas iuvandi » (2), eam aliis iti-

(1) Cf. *Cod. iur. can.*, can. 605.

(2) *Epp. Praep. Gen.*, III, 238 sqq.

dem Patribus legendam commendari, necnon domesticam adhortationem, studiose elaboratam, de hoc argumento haberi.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 17 aprilis 1918.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

14.

17 aprilis 1918.

Adnotationes de quibusdam novi Codicis canonibus.

AD UNIVERSAM SOCIETATEM.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN XTO. CARISSIMI:

P. XTI.

Ut stem promisso in epistola de confessione et ratione conscientiae nuperrime facto, quasdam ad caeteros de Religiosis canones adnotationes ante Pentecosten cum Nostris communico.

Quo tutius in negotio adeo gravi procederemus, primum quantum per difficultates praesentes licuit Patrum ex diversis Assistentiis iuris canonici et Instituti nostri peritissimorum iudicia exquisivimus. Deinde, rebus cum PP. Assistentibus diligenter excussis, commentarii confecti sunt et peritis denuo canonistis examinandi traditi. De nonnullis denique gravioribus dubiis supplices preces S. Sedi obtuli, de aliis quibusdam eiusdem S. Sedis mentem exquirendam curavi.

Cum autem, proh dolor, iam a compluribus hebdomadis nullus ex Urbe nuntius ad nos pervenire potuerit, responsionibus nondum omnibus inde acceptis, has litteras mittere cogor. Nihilominus sperare ausim has adnotationes, aliquatenus imperfectas et mancas, aliquid tamen lucis, utilitatis, consolationis allaturas esse, aliquid quoque collaturas ut secundum spiritum Ecclesiae rite intellectum et novis eius legibus fidelissime nos conformemus et Instituti nostri statuta, quatenus a Codice non tanguntur, sancte semper custodiamus.

I. NORMAE GENERALES.

1. Ut a normis nonnullis generalibus incipiamus, ex canonibus 4, 489 et 613 diiudicare licet, quatenus Societatis nostrae leges et iura immutata sint, quatenus intacta remaneant.

Abrogatae sunt regulae et particulares constitutiones quae alicui novi Codicis praescriptioni opponuntur et privilegia quae verbis « *sublato omni contrario privilegio* » vel pari clausula revocantur.

Contra « regulae et particulares constitutiones.... canonibus huius Codicis non contrariae vim suam servant » (1) itemque privilegia a S. Sede directe concessa, etiamsi canonibus sint contraria, « integra manent nisi.... expresse revocentur » (2). Proinde ab iis recedere nobis minime licet et ne Praepositus quidem Generalis ius habet his privilegiis non revocatis renuntiandi. Cum autem ex complurium peritissimorum canonistarum sententia ea quoque privilegia, quibus per communicationem gaudebamus, litteris Leonis XIII *Dilemus inter alia* nobis directe concessa fuerint, omnia omnino Compendii nostri privilegia non expresse revocata in suo vigore permanent. Ipse quoque Praeses Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, Eminentissimus Card. Gasparri, benigne declaravit nos omnibus privilegiis nostris uti tuto posse, dummodo ne sint *certo* in Codice revocata.

2. Ad canones de religiosis recte intelligendos ante oculos habeatur necesse est, quid significant voces *religio*, *ordo*, *congregatio*, *religiosus*, *regularis*, *domus formata*, aliae, quae canone 488 et alibi passim explicantur. Trium prae caeteris hic mentionem facio.

Professio iam dicitur quaelibet votorum religiosorum emissio, ita ut qui statim post novitiatum vota simplicia, etiamsi temporaria sint, nuncupaverit, in Codice audiat *professus*, et proinde habeatur non tantum professio sollemnis et simplex, sed etiam professio perpetua et temporaria (3).

(1) Can. 489.

(2) Can. 4.

(3) Cf. can. 572 et sqq.

Superiores maiores sunt « supremus religionis Moderator, Superior provincialis, eorundem vicarii alique ad instar provincialium potestatem habentes » (1), ideoque sine dubio Superior quoque regularis totius alicuius Missionis..

« Nomine *Ordinarii* intelliguntur.... pro suis.... subditis Superiores maiores in religionibus clericalibus exemptis » (2). Itaque quoties in Codice aliqua facultas ad Ordinarium pertinere dicitur, ea pro Nostreis ad Provinciales pertinere intelligenda est. Numquam vero Superiores religiosi veniunt nomine *Ordinarii loci*.

II. DE ADMISSIONE.

3. Fratres Coadiutores « antequam ad novitiatum admittantur, postulatum ad sex saltem integros menses peragant » (3) et hoc tempus potest prorogari, « non tamen ultra aliud semestre » (4). Praxim consimilem in Societate iam dudum receptam denuo commendaverat R. P. Wernz in epistola 27 aprilis 1911 (5). Et iure quidem: valde utile enim est de Fratribus nostris iam antequam in novitiatum admittantur aliquod experimentum sumere, num sint iudicii recti, dociles, ad pietatem propensi, apti ad officia domestica. Deinceps autem « postulatus peragi debet vel in domo novitiatus vel in alia religionis domo in qua disciplina secundum constitutiones accurate servetur » (6) — quales sunt praesertim domus professae, Domus tertiae probationis, Collegia in quibus Nostri student — « sub speciali cura probati religiosi » (7).

4. Cum can. 544 in § 2 adnexam habeat clausulam « sublato quolibet contrario privilegio », sedulo caveant Provinciales, ne in posterum admittant aspirantes, quin « testimoniales litteras exhibeant Ordinarii originis ac cuiusque loci in quo, post expletum decimum quartum aetatis annum, morati sint ultra annum

(1) Can. 488, 8°.

(2) Can. 198, § 1.

(3) Can. 539, § 1.

(4) Ibid. § 2.

(5) *Acta Rom.*, 1911, p. 72.

(6) Can. 540, § 1.

(7) *l. c.*

moraliter continuum ». Attamen « pro clericis admittendis, praeter testimonium ordinationis, sufficiunt litterae testimoniales Ordinariorum in quorum dioecesibus *post ordinationem* ultra annum moraliter continuum sint commorati » (1).

5. « Clerici in sacris constituti, inconsulto loci Ordinario aut eodem contradicente » legitime, valide quidem sed illicite admittuntur (2). Quamquam de clericis in minoribus tantum constitutis nihil praescribitur, patet tamen quanta in iis quoque admittendis circumspectione agere debeamus, tam ob debitam Episcopis reverentiam quam ne iustam eorum offensionem incurramus.

III. DE NOVITIATU.

6. Quae canone 555 *ad validitatem novitiatus* praescribuntur aliqua declaratione indigent.

a. Primo requiritur ut novitiatus « post completum decimum quintum saltem aetatis annum » peragatur. Nos quidem complura habemus privilegia minime revocata, per quae nobis licet minores natu in novitiatum recipere; at norunt Provinciales ex regula sua 36 usum huius privilegii Praeposito Generali reservari nec posse se, nisi obtenta ab eodem facultate, quemquam ante completum decimum quintum aetatis annum valide admittere.

b. Secundo tirocinium peragendum esse dicitur in domo novitiatus per annum integrum et continuum; canone autem 556 declaratur qua ratione id intelligendum sit. Haec haud dubie nos quoque obligant: nullum enim habemus privilegium contrarium. In 2^a autem paragrapho canonis 555 adiungitur: « Si longius tempus in constitutionibus pro novitiatu praescribatur, illud ad validitatem professionis non requiritur, nisi in eisdem constitutionibus aliud expresse dicatur ». Iamvero nemo nescit in Societate biennium ad validitatem votorum requiri, idque ipso hoc canone confirmatur: quoniam autem annus secundus iura communi praescriptus non est, ideo neque subiacet conditio-

(1) Can. 544, § 3.

(2) Can. 542, 2°.

nibus canonicis. Itaque annus prior novitiatus in Domo probationis fieri debet et sine interruptione, qua iam continuus non esset, sed annus alter solo Instituto nostro regitur et valide potest, sive integre sive ex parte, extra septa novitiatus peragi.

Quaeritur hic, num primus tirocinii annus *interrumpatur* iis experimentis Instituto nostro praescriptis, quae extra domum peragenda sunt. Etsi haud levibus argumentis defendi possit sententia negativa, nihilominus, quoniam de validitate agitur et nunc tempus ad huiusmodi dubia solvenda opportunum non est, experimenta illa interim in annum secundum differantur, nisi forte aliquis novitius anni primi per dies tam paucos in iis occupandus videatur, ut iuxta ipsa canonis verba interruptio dici non possit.

IV. DE VOTIS.

Canonibus 572 et 574 praescribuntur vota temporaria ad triennium emittenda ante professionem perpetuam, sive sollemnem sive simplicem. Cum dubia quaedam exorta essent de modo interpretandi hos canones, ratione habita nostrorum privilegiorum, atque de re summi momenti agatur, ex qua votorum perpetuorum validitas pendeat, totam quaestionem Sanctae Sedi proponendam esse duxi. Responsum, iamdudum exspectatum, ut primum accepero cum Societate communicabo. Si quis interim ad vota admittendus sit, parumper differatur *).

Cum hac quaestione altera, eaque gravissima, de dimissione secundum novas leges intime connexa est, quapropter neque de ea ante responsum a S. Sede acceptum accurate scribere possum.

Caeteras vero de hac materia quaestiones iam nunc expedire licet.

7. Canon 574 praescribit ut « novitius, post expletum novitiatum, in ipsa novitiatus domo » primam professionem faciat, id quod aliquam difficultatem parere possit, si quis ante finem

*) Nota. — Cum Commissio Pontificia interpretando Codici Iuris Canonici praeposita responsum nobis dedisset die 29 iunii 1918 de votis post triennium et de dimissione, A. R. Pater Noster utrumque responsum cum Societate communicavit die 31 iulii. Vide infra p. 607 sq.

biennii, e. g. ad studia inchoanda, extra Domum probationis missus fuerit. Forsitan non temere quis dixerit, hac lege non teneri nisi eos qui unicum tantum novitiatus annum agunt: attamen, donec omne dubium fuerit remotum, standum legi communi et vota post biennium in Domo novitiatus emittantur.

8. Canone 572, § 1, « *ad validitatem* cuiusvis religiosae professionis requiritur, ut... 6° a legitimo Superiore secundum constitutiones per se vel per alium recipiatur ». Id prima specie contrarium videtur nostris Constitutionibus quae dicunt vota Scholasticorum non emitti in cuiusquam manibus, atque ut soli Deo offeruntur, ita neminem ea admittere (1). Verum difficultatem iam solvit Congr. IX declarans ideo dici « vota Scholasticorum soli Deo offerri et in nullius manibus emitti atque a nemine admitti, quia in illorum formula nulla fit hominis mentio, sed ad solum Deum tota promissio dirigitur » (2). Alio vero sensu haec vota vere a Superiore admittuntur; nullus enim ea nuncupare potest, nisi ex Superioris consensu, atque ille qui vovet Societati vere incorporatur, ut eadem Congregatio IX allato decreto explicat et antea Gregorius XIII constitutionibus *Quanto fructuosius* et *Ascendente Domino* declaraverat. Ergo in canone 572 nihil dicitur quod adversetur Instituto: nec erit immutandus ritus primorum votorum, imo canon 576, § 1, monet: « In emittenda professione religiosa servetur praescriptus in constitutionibus ritus ».

9. Praestari autem debebunt ea quae eiusdem canonis 576 § 2 imperantur. Quare posthac « documentum emissae professionis », i. e. formula tam primorum votorum post biennium quam ultimorum, « ab ipso professo et saltem ab eo coram quo professio emissa est, subscriptum », servabitur in tabulario Provinciae. Praeterea formulae ultimorum votorum, ut moris erat, sed iam eodem modo dupliciter subscriptae, ad Praepositum Generalem mittentur.

10. « Professio religiosa irrita ob impedimentum externum non convalescit per subsequentes actus, sed opus est ut a Sede Apostolica sanetur, vel denuo, cognita nullitate et impedimento sublato, legitime emittatur » (3). Hoc canone tollitur Congrega-

(1) V, c. IV, n. 3 et 1).

(2) Decr. 39, n. 5.

(3) Can. 586, § 1.

tionis VIII decretum 22, quod constituit, si prima vota invalida fuerint ob defectus aetatis, biennii, aliosque similes, primam renovationem post horum defectuum cessationem habere vim primae nuncupationis, et hoc ipsum novitiis aperte explicandum esse.

Omnes igitur sciant posthac simplici renovatione votorum iam non convalescere eorum emissionem propter impedimentum externum forte invalidam; sed si quando deprehendantur invalide emissa fuisse, necesse fore ut aut sanatio a S. Sede petatur, aut rursum emittantur, perinde quasi nunquam emissa fuissent. Itaque caveant maiori cura Superiores, ne sive defectu aetatis vel biennii, sive novitiatus interruptione, sive quavis tandem alia causa prima votorum emissio invalida fiat.

11. Quod ad *vim votorum simplicium* attinet, privilegia nostra novo iure non infirmantur sed confirmantur.

Notissimum est votum castitatis, quod novitii nostri post biennium emittunt, speciali privilegio a Gregorio XIII in constitutione *Ascendente Domino* concesso, voventem ad contrahendum matrimonium inhabilem reddere. Similiter praescripto Constitutionum, in iisdem litteris apostolicis peculiariter confirmato, Coadiutores formati voto simplici paupertatis redduntur « omnis haereditariae successionis incapaces, nihilque omnino proprii... habere possunt; nec propter emissa huiusmodi vota publica... in illorum sicuti nec in professorum bonis, domus ulla aut ecclesia aut collegium.... Societatis succedere potest » (1).

Iamvero canon 579 statuit quidem: « Simplex professio... actus votis contrarios reddit illicitos, at non invalidos » et canon 580, § 1: « Quilibet professus a votis simplicibus... conservat proprietatem bonorum suorum et capacitatem alia bona acquirendi »; sed non tantum deest omnis clausula revocatoria. verum etiam levatur lex communis adiectis verbis: « nisi aliud in constitutionibus cautum sit », quibus privilegia nostra in tuto collocantur (2).

12. Neque in renuntiatione seu abdicatione bonorum facienda quidquam immutandum est. Statuit utique canon 581, § 1 eam

(1) Const. *Ascendente Domino*.

(2) Cf. can. 1058, § 2 et Can. 1073.

feri debere « intra sexaginta dies ante professionem sollemnem » et « sub conditione secuturae professionis », nec antea valide fieri posse. Sed additur « salvis peculiaribus indultis a S. Sede concessis »; et Societas clarum habet hac in re privilegium, ab ipso Concilio Tridentino probatum (1), neque unquam revocatum.

Quae autem in Instituto nostro de renuntiatione secundum leges civiles formulasque legales facienda compluries iubentur (2), ea nunc omnibus praescribuntur (3), ideoque maiori etiam fidelitate deinceps nobis observanda sunt.

Caeterum de toto hoc renuntiationis negotio in revisione Iuris nostri deliberandum erit.

V. DE ORDINATIONIBUS.

13. Privilegia, per quae Societas ab aliquibus *irregularitatibus* dispensare potest, non sunt revocata; sed in quibusdam praesertim Provinciis attendendum erit ad canonem 987, 1º, quo declarantur impediti ab ordinatione « filii acatholicorum, quamdiu parentes in suo errore permanent ».

14. Canon 996, § 1 et 2 sancit: « Quilibet promovendus, sive saecularis sive religiosus, debet praevium ac diligens examen subire circa ipsum ordinem suscipiendum. Promovendi vero ad sacros ordines in aliis quoque de sacra theologia tractationibus periculum faciant ». Quam praescriptionem Superiores examine domestico exsequendam curent; et quod quidem ad examen de theologia attinet, sufficit ut promovendus in examinibus annuis satisfecerit. Porro in canone 997, § 2 dicitur: « Episcopus alienum subditum sive saecularem sive religiosum ordinans cum legitimis litteris dimissoriis, quibus asseritur candidatum examinatum fuisse.... et idoneum repertum, potest huic attestationi acquiescere, sed non tenetur ». Itaque datur Episcopo ordinanti ius exigendi novum coram se examen. Habet quidem Societas privilegium explicatissimum et speciale a Gre-

(1) Sess. XXV, c. 16 de Regularibus; cf. *Comp. priv.*, n. 482.

(2) Congr. VII, decr. 17, n. 4; Congr. XV, decr. 8; Congr. XX, decr. 7, n. 4.

(3) Can. 581, § 2.

gorio XIII concessum (1), quod in novo Codice non revocatur; cum tamen eidem a Pio X partim derogatum fuerit, primum pro Urbe Roma (2), deinde pro tota Italia (3), patet alibi quoque cum Episcopo caute procedendum esse.

15. Canone 1001 praescribuntur Exercitia Spiritualia ante ordinationes peragenda: ante primam tonsuram et ordines minores per tres, ante ordines sacros per sex saltem integros dies. « Sed si qui, intra semestre, ad plures ordines maiores promovendi sint, Ordinarius (i. e. pro Nostri Provincialis) potest Exercitiorum tempus pro ordinatione ad diaconatum reducere, non tamen infra tres integros dies » (4) et si Exercitia peracta fuerint intra semestre ante ordinationem, « iudicet Ordinarius utrum iteranda sint, necne » (5). Videant ergo Provinciales quo meliori modo, pro variis adiunctis et ratione habita octidui nostri annui atque duplicis tridui ante renovationes votorum, haec Exercitia fieri possint, ne iuniores nostri plus aequo a studiis distrahantur neve obruantur.

16. Canon 965 statuit: « Episcopus ad quem Superior religiosus litteras dimissorias mittere debet, est Episcopus dioecesis in qua sita est domus religiosa, ad cuius familiam pertinet ordinandus ». Sed Societas gaudet privilegio quo Nostri ordinari possunt a quocumque Episcopo, cum consensu Ordinarii loci, in quo ordinatio fit (6).

17. Litterae dimissoriae Episcopo ordinanti dari debent a Superiore maiore (7). Nec aliae litterae testimoniales ullae requiruntur (8); et quae enumerantur in canone 993 ab iis solis religiosiis postulantur « qui, quod pertinet ad ordinationem, saecularium iure reguntur », i. e. non exemptis. « Superior religiosus suis litteris dimissoriis non solum testari debet promovendum professionem religiosam emisisse » (et quidem perpetuam, si ad

(1) *Comp. priv.* n. 444.

(2) Motu proprio, 16 iul. 1905.

(3) Motu proprio, 19 mart. 1906.

(4) Can. 1001, § 1.

(5) *Ibid.*, § 2.

(6) *Comp. priv.* n. 444.

(7) Can. 964, § 2.

(8) Can. 995, § 2; cf. can. 964, §§ 2 et 4.

ordines maiores est promovendus) (1) « sed etiam de studiis peractis, deque aliis iure requisitis » (2), quae canone 974 enumerantur, necnon de peractis Spiritualibus Exercitiis (3).

18. Quod ad *studia prae requisita* attinet, nullo privilegio eximitur Societas a canone 976, quo tria constituuntur: 1° « Nemo.... ad primam tonsuram promoveatur ante inceptum cursum theologicum ». 2° « Subdiaconatus ne conferatur, nisi exeunte tertio cursus theologici anno; diaconatus, nisi incepto quarto anno; presbyteratus, nisi post medietatem eiusdem quarti anni ». 3° « Cursus theologicus peractus esse debet non privatim, sed in scholis ad id institutis ». Itaque haec nobis quoque religiose servanda sunt et de studiis *sic* peractis Provincialis suis litteris dimissoriis testari debet.

19. Contra habemus certum privilegium, quo liberemur ab *interstitiis* et *exercitio* ordinum receptorum in canone 978 praescriptis (4). At hoc privilegium minime nos eximit a prohibitionem facta § 3 eiusdem canonis: « Nunquam.... nisi de peculiari licentia Romani Pontificis, minores ordines cum subdiaconatu duove sacri ordines uno eodemque die, reprobata quavis contraria consuetudine, conferantur; imo nec primam tonsuram conferre licet una cum aliquo ex ordinibus minoribus, neque omnes ordines minores una simul ».

20. Post susceptum a Nostris subdiaconatum, Provincialis « notitiam celebratae ordinationis uniuscuiusque subdiaconi transmittat ad parochum baptismi » (5).

VI: DE SACERDOTUM EXAMINIBUS ET DE CASIBUS.

21. Canon 590 haec mandat: « Religiosi sacerdotes, iis tantum exceptis qui a Superioribus maioribus gravem ob causam fuerint exempti, aut qui vel sacram theologiam, vel ius canonicum vel philosophiam scholasticam doceant, post absolutum studiorum curriculum, quotannis, saltem *per quinquennium*, a

(1) Cf. can. 964, § 4.

(2) Can. 965; cf. infra n. 18.

(3) Can. 1001, § 4.

(4) *Comp. priv.* n. 444.

(5) Can. 1011.

doctis gravibusque Patribus examinentur in variis doctrinae sacrae disciplinis antea opportune designatis ». Hoc canone certe nos comprehendimur, et inquirendum erit qua opportuniore ratione ei satisfacturi simus, ita ut intentum a lege fructum percipiamus et tamen iuniores sacerdotes nostri non nimis onerentur.

Quoniam autem haec diligentius considerare oportebit et forsitan non eadem omnibus Provinciis examinandi ratio, sed diversa pro diversis locorum adiunctis, commoda futura sit, eam separatim litteris postea tractabo. Res enim minus urget, cum novus Codex nonnisi die 19 maii huius anni vim obligandi habere incipiat, ideoque praescriptum examen anno demum 1919 prima vice exigere possit.

22. « In qualibet saltem formata domo (i. e. in qua sex saltem religiosi professi degunt, quorum... quatuor saltem sint sacerdotes [1]) ... habeatur solutio *casus moralis et liturgici* », cui assistere tenentur « omnes clerici professi qui studio sacrae theologiae operam navant aut illud expleverunt et in domo degunt... nisi aliud in constitutionibus caveatur » (2). Nihil novi hic nobis iniungitur, sed ad obligationem regulae accedit legis pontificiae obligatio et ideo restrictius etiam haec in posterum observanda sunt. Ex Instituto nostro a conferentiis casuum conscientiae solis theologiae ac philosophiae professoribus abesse licet et si quos alios Provincialis, « solius invaletudinis vel gravius causae » (3) habita ratione, eximendos iudicaverit.

Si qua in domo autem collatio casuum non habeatur, sacerdotes nostri « qui facultatem audiendi confessiones ab Ordinario obtinuerunt » (4), conferentiis cleri saecularis de re morali et liturgica interesse debent. Imo religiosi « curam animarum habentes » iisdem conferentiis interesse debent, etiamsi in eorum domo quoque collationes praescriptae habeantur (5).

(1) Can. 488, 5°.

(2) Can. 591.

(3) Congr. IX, decr. 8.

(4) Can. 131, 3.

(5) Ibid.

VII. VARIA.

23. Ut in re non minus gravi quam practica omne dubium excludatur, monentur confessarii privilegium absolvendi a casibus Summo Pontifici reservatis in pleno vigore permanere (1): excipiuntur tantum *specialissimo modo* Sedi Apostolicae reservata (2) et falsa sollicitationis accusatio (3). Et sicut antea ita deinceps quoque haec facultas « pro simpliciter reservatis communicatur cum omnibus Superioribus et cum iis quibus ipsi indulserint: at pro speciali modo reservatis » soli Superiores maiores eam « cum suis subditis sacerdotibus communicare poterunt » (4).

24. « Revocato quolibet contrario privilegio, in ipsa religiosa vel pia domo *sanctissima Eucharistia custodiri* nequit, nisi vel in ecclesia vel in principali oratorio » (5). Secundum interpretationem a gravissimis iuris peritis romanis datam, hic canon ita intelligendus est, ut liceat SS. Eucharistiae Sacramentum custodire cum in ecclesia tum in oratorio principali domus religiosae, non vero in oratoriis secundariis, ex. gr. valetudinarii. *)

25. Suffragium *deliberativum* consilii, i. e. Consultorum, canon 534 requirit ad alienationes faciendas atque debita obligationesque contrahenda, et canon 575, § 2 in admissione ad vota post novitiatum. Sed habemus hac in re privilegium clarum (6),

(1) *Comp. priv.* n. 3.

(2) Cann. 2320, 2343 § 1, 2367, 2369 § 1.

(3) Can. 894.

(4) *Comp. priv.* n. 4.

(5) Can. 1267.

(6) Const. *Ecclesiae Catholicae* Greg. XIV (*Bull. Soc.* p. 119 sqq.); cf. *Comp. priv.* nn. 293, 19 sqq., 420.

*) Nota. — De asservanda SS. Eucharistia in sacello domestico domorum religiosarum, secundum can. 1267 data fuit a Commissione Pontificia diebus 2 et 3 iunii 1918 declaratio sequens:

« Sensus canonis 1267 hic est: Si religiosa vel pia domus adnexam habeat publicam ecclesiam, eaque utatur ad ordinaria et quotidiana pietatis exercitia explenda, SS. Sacramentum in ea tantum asservari potest; secus in oratorio principali eiusdem religiosae vel piaae domus (sine prauijicio iuris ecclesiae, si quod habet); in eoque tantum, nisi in eodem materiali aedificio sint distinctae ac separatae familiae, ita ut formaliter sint distinctae religiosae domus » (*Acta Ap. Sed.* 1918, p. 347).

secundum quod apud nos sufficit consilium *consultaticum*. *) Cetera vero, quae de alienationibus et debitis vel obligationibus contrahendis canone 534 praescribuntur, adamussim sunt servanda. Itaque si agatur de re pretiosa vel de aliis bonis, quorum valor triginta millia francorum superet, requiritur prae-vium beneplacitum apostolicum; in aliis autem alienationibus et contractibus servantur ea, quae Ordinatione R. P. Martin « De rerum temporalium administratione » praescribuntur. Qui haec statuta non observaverint, subiacent poenis canone 2347 enumeratis.

26. « Superioribus fas non est... permittere ut subditi extra domum propriae religionis degant, nisi gravi et iusta de causa;... pro absentia vero quae sex menses excedat, nisi causa studiorum intercedat, semper Apostolicae Sedis venia requiritur » (1). Hic canon prae oculis habendus, si quis valetudinis causa in hospitium mittatur.

27. « Saltem bis in mense... christianae catechesis habeatur instructio pro conversis et familiaribus » (2); novitii conversi autem « diligenter in christiana doctrina instituuntur, speciali collatione ad eos habita semel saltem in hebdomada » (3).

28. Quod ad propriarum constitutionum lectionem attinet (4) interim nihil immutetur: menstrua enim lectione Summarii Constitutionum atque Regularum Communium praescripto satisfacere videmur.

Decreta autem apostolica ea tantum publice legenda erunt quae in posterum « publice legenda Sancta Sedes praescribet » (5). Quo plenius vero et fidelius observetur id quod canone 509, § 1 Superioribus praescribitur de promovenda inter subditos notitia et executione decretorum, quae religiosos respiciunt, plurimum conducet, statim atque aliquod huiusmodi decretum in Actis

*) Nota. — De suffragio in alienationibus ac in debitis obligationibus-que contrahendis requisito standum nunc est Commissionis Pontificiae responso d. 29 iunii 1918 dato, quod A. R. Pater Noster cum Societate communicavit die 31 iulii. Vide infra p. 608.

(1) Can. 606, § 2.

(2) Can. 509, § 2, ²⁰.

(3) Can. 565, § 2.

(4) Can. 509, § 2, 1^a.

(5) Ibid.

Apostolicae Sedis fuerit promulgatum, illud publice ad mensam legi, nisi ex ipsa decreti indole id omittendum potius videatur. Praeterea nova decreta in collationibus casuum accuratius expendantur.

*
* *

Atque hae quidem praecipuae sunt praescriptiones, quibus consueta nostra vivendi agendique ratio plus minus affici videtur. At si quae praeterea aliae difficultates deinceps oriantur, eas Superiores nobis accurate manifestent. Quos etiam et ipsos Codicem sibi familiarem reddere velim et operam dare ut ceteri quoque illum bene noscant, recte intelligant, fideliter servent. Et quo facilius id ab omnibus praestari possit eos canones, qui Nostris, Superioribus maxime, cognitu magis necessarii sint, typis exscribendos adiectisque opportunis declarationibus ad omnes Provincias mittendos curabo.

Quo obedientiae caritatisque spiritu novae leges Ecclesiasticae nobis accipiendae et observandae sint, proximis litteris meis iam significavi. Cum autem in Codice non solum omnes religiosi generaliter iubeantur « secundum regulas et constitutiones propriae religionis vitam componere » (1), sed nostri quoque Instituti quamplurima praescripta denuo confirmentur, idipsum nobis stimulos admoveat, « ut nihil perfectionis, quod divina gratia consequi possimus in absoluta omnium Constitutionum observatione nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda praetermittamus » (2); amore Dei cui per vota secundum *has* Constitutiones nos totos dedicavimus; amore Ecclesiae quae *has* Constitutiones a tot tantisque SS. Pontificibus laudibus celebratas novo auctoritatis suae robore confirmavit; amore Societatis quae *his* Constitutionibus observandis spiritum conditoris sui ad nostra usque tempora fidei pietate custodivit.

Accedit quod ex multis Provinciis nuntios accepi commissiones ad ius nostrum recognoscendum constitutas alacres in laborem incumbere atque opus Societate dignum parare. Quod si nobis quoque, praeclarum Ecclesiae exemplum secutis, Insti-

(1) Can. 593.

(2) *Const.* VI, c. 1, n. 1.

tutum nostrum in commodiorem hodiernoque usui magis accommodatam formam redigere contigerit, Benedicti XV de novo Codice praeconium in rem nostram convertere licebit: hoc maximi ponderis summaeque opportunitatis opus iure confidimus fore ut valeat multum ad religiosae disciplinae nervos roborandos; quia enim notiores reddet Societatis leges, ideo non parum earundem observantiam adiuvabit, idque cum fructu animarum et religiosi nominis incremento (1).

Quod ut feliciter eveniat, SS. Cordi summi Ducis nostri, cui gravissimum hoc negotium singulariter commendavi, supplicare ne desistamus; simul autem Societatis Reginam, et tertium eius cum Jesu et Maria conditorem S. Joseph, et legislatorem nostrum, omnem denique beatorum sodalium coetum ut sese interponant enixe efflagitemus; inter eos quoque Ven. P. Claudium de la Colombière, qui divino Cordi apprime carus eiusque cultor et apostolus princeps idemque regularum nostrarum, emissio voto, custos fidelissimus fuit.

Commendo me SS. SS.

Zizers in Helvetia, in sollemnitate S. Ioseph, 17 aprilis 1918.

Omnium servus in Xto.
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

15.

14 maii 1918.

Indicuntur suffragia ad mentem Summi Pontificis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:
P. XTI.

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus PP. XV Motu proprio statuit ut, die 29 proximi mensis iunii, quotquot ex officio Missam pro populo celebrare debent, eam celebrent secundum mentem ab ipso declaratam; simul autem significavit fore sibi gratissimum, si idem praestent ceteri quoque ex utroque clero

(1) Cf. *Acta Ap. Sed.* 1916, p. 467.

sacerdotes. Cui desiderio Summi Pontificis nemo profecto in Societate erit quin perlibenter obsequatur. Velim igitur singulos sacerdotes, die illo festo, divinum sacrificium prima intentione ad mentem Sanctitatis Suae conficere, reliquos vero sanctam communionem et coronam B. Mariae Virginis offerre, ad hoc videlicet ut, per intercessionem Principum Apostolorum Petri et Pauli, « qui populi christiani praesidia sunt et firmamenta », et quos beatus Pater noster Ignatius praecipuo cultu prosequatur, illud tandem impetretur « quod cuique optatissimum est: *Iustitia et pax osculatae sunt* » (1).

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 14 maii 1918.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

16.

17 iunii 1918.

De mittendis observationibus in studiorum ordinationem.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Probe scit R.^a V.^a recentem studiorum ordinationem ea mente a R. P. Wernz fuisse inductam, ut experimento facto quasi inculdi redderetur atque retractaretur. Iamvero cum passim a Provinciis huiusmodi correctionum desideria manifestentur, hoc grave negotium diutius differendum esse non duxi. Itaque rogo R.^{am} V.^{am} ut, in singulis studiorum philosophiae et theologiae domibus, magistrorum conferentiis habitis, et re in Provinciae quoque Consilio diligenter excussa, intra sex fere menses ad me referat, quid immutandum, adiungendum, explicandum videatur. Nec quidquam obstat, quominus singuli quoque professores

(1) *Ps. LXXXIV*, 11.

et consultores, qui a ceteris forte dissentiant, sive directo sive per R.^{am} V.^{am} suas ad me sententias mittant.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 17 iunii 1918.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

17.

31 iulii 1918.

De responso Sanctae Sedis circa substantialia quaedam Instituti nostri capita.

AD UNIVERSAM SOCIETATEM.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN XTO. CARISSIMI:

P. XTI.

Cum de novo religiosorum iure mense aprili scriberem, nonnullas magni momenti quaestiones quae substantialia nostri Instituti contingunt, eas nominatim quae ad votorum nostrorum rationem atque ad dimissionem sociorum pertinent, in suspense relinquendas putavi, donec mens Sanctae Sedis nobis esset penitus comperta. Nunc vero pergratum mihi accidit quod, ipso demum die Beato Parenti sacro, responsum circa reliqua illa capita cum Societate communicare possum, non modo certum et dilucidum, sed quale nobis optatissimum erat.

Et primo quidem Commissio S. R. E. Cardinalium, cuius est Codicis canones authentice interpretari, die 29 iunii declaravit, professioni illi triennali quam canon 574 votis perpetuis praemitteri iubet, Societatis sodales non obligari. Ex quo fit ut vota nostra eadem omnino remaneant ac fuerant a S. Ignatio constituta et postea a compluribus Summis Pontificibus publice approbata, praecipue a Gregorio XIII (1) et Gregorio XIV (2). Novit igitur, biennio probationis rite expleto, consueta vota perpetua emittent, eaque statis temporibus renovabunt. usque dum

(1) Const. *Ascendente Domino*.

(2) Const. *Ecclesiae catholicae*.

ad gradum Coadiutorum formatorum vel Professorum legitime promoveantur.

Ad dimissiones quod attinet, perraro evenit, ac rarius (ita sperare licet) in posterum eveniet, ut aliquis sollemniter professus sit a Societate separandus; verum, « si Deus permitteret ut hoc facere esset necessarium » (1), processus iudicialis ad normam canonum 654 et sequentium institui deberet. In ceteris vero omnibus dimittendis, seu primis votis statim ab exacto tirocinio, seu deinde votis Coadiutorum formatorum, vel spiritualium vel temporalium sese obstrinxerint, nos Sancta Sedes ab iis praescriptionibus immunes esse voluit. Tenemur dumtaxat paragrapho 2 canonis 647, qui nobis ad amussim servandus est. Itaque subsint oportet (quod iam S. Pater noster in Constitutionibus monebat) causae dimissionis graves, sive ex parte religionis sive ex parte religiosi; quae causae et Superiori certe notae sint et sodali semper aperiantur, plena ei data respondendi licentia. Responsiones autem eius ad Praepositum Generalem nunquam non fideliter deferantur, iis in litteris quibus dimissio proponitur. Si quando religiosus adversus dimissionis decretum Sanctam Sedem appellaverit, pendente recursu dimissio nullum habebit effectum iuridicum.

In dimissione decernenda eorum qui vota iam nuncuparunt, necnon in admittendis Novitiis ad prima vota, atque in bonis alienandis vel obligationibus contrahendis, novi canones (2) requirunt consultorum consensum. Ea quidem necessitate nos liberi sumus ubi agitur de tironibus prima vota edituris, vel de dimittendis religiosis quibusvis qui votis tantummodo simplicibus sunt alligati. Sed ut sollemniter professi a Societate segregari possint, opus est suffragio Consilii *deliberativo*. Pariter nec bona alienare nec debita vel obligationes contrahere fas est, nisi assentiantur consultores illius Superioris qui ex Instituto potestatem habet alienandi. In utroque casu lege communi adstringimur, nec valet iam privilegium « secundum quod ut aiebant litterae datae die 17 aprilis) apud nos sufficit suffragium *consultivum* ».

Communi itidem iure stabimus in iis quae spectant novitio-

1) *Const.* II, c. 3, A.

(2) 647, 655, 575 § 2, 534 § 1.

rum confessiones. Visum quidem fuerat gravibus quibusdam Patribus, per privilegium ab Urbano VIII concessum (1) eximios canone 891, quo sancitur: « Magister novitiorum eiusque Socius.... confessiones suorum alumnorum secum in eadem domo commorantium ne audiant, nisi alumni ex gravi et urgente causa in casibus particularibus sponte id petant ». Attamen, mente Apostolicae Sedis diligentius explorata, re etiam cum PP. Assistentibus aliisque iuris nostri peritis collata, ac diu coram Domino perpensa, censuimus magis convenire ut nos ad canonem quoque illum 891 ex toto accommodaremus. Dissentit hoc quidem ab usu Societatis antiquissimo, quem Ecclesia prorsus approbaverat: sed disciplinam suam hac in re Ecclesia mutavit; et ceteroquin animadvertendum est, S. Ignatium in Constitutionibus minime praecepisse ut novitiorum confessarius idem esset qui Magister (2). Praeterea, quanquam Magister confessionibus tironum excipiendis se deinceps abstinebit, satius erit eum Rectoris munere non fungi, quandoquidem « ab omnibus officiis oneribusque vacare debet, quae novitiorum curam et regimen impedire valeant » (3), ut in opus suum gravissimum toto pectore incumbat.

Instructori tertiae Probationis, ad mentem Sanctae Sedis, sicut antea ita et postmodum integrum erit commissos sibi Patres audire confitentes, hac tamen lege ut nullam habeat in eos potestatem in foro externo, nec de eorum vivendi ratione ad Superiores ullo pacto referat.

Postremo hoc in universum notasse operae pretium fuerit: facultas retinendi sequendique essentialia Instituti nostri capita, ut sunt vota Scholasticorum et Coadiutorum, cum diuturna illa probatione nullis certis finibus terminata, item sodalium dimissio, haec, inquam, tanti momenti facultas non privilegii nomine data nobis est, sed propterea quod, si ipsa deesset, Constitutionum nostrarum veluti fundamenta quaedam commutarentur: hoc vero legislator, cum nova iura conderet, minime in animo habebat, et idcirco se nos legibus suis quae fundamentis illis adversabantur, comprehendere nolle significavit.

(1) Brev. *Exponi nobis*, 31 aug. 1635.

(2) *Const.* III, c. 1, n. 12; cf. reg. Mag. nov. 17.

(3) Can. 559, § 3.

Ea autem omnia non sine benignissimo Dei numine contigisse, nobis qui universi negotii conscii et participes fuimus, perspicuum adeo est, ut immensam illam Sapientiam et Bonitatem satis admirari non possimus, quae per omnes rerum vicissitudines minimam Societatem Iesu usque conservat et gubernat. Revera Dominus, tot Nostrorum precibus exoratus, nunc iterum propitius adfuit. Quapropter rogo ut singuli sacerdotes sacrum unum, et qui sacerdotes non sunt unam communionem cum corona B. Mariae Virginis Sanctissimae Trinitati in gratiarum actionem offerant.

Sed quia, secundum summum ducem nostrum Iesum Christum, eximio et constanti Vicarii eius favori collatum in nos beneficium manifesto debemus, divinae Maiestati supplicemus ut « pro infinita ac summa liberalitate sua eam beneficentiam remunerari » abunde dignetur (1). In ea igitur quae acceptam hanc epistolam proxime consequetur hebdomada, sacerdotes omnes Sacrum illud quod ad intentionem Patris Generalis facere debent, pro Summo Pontifice celebrent: reliqui pro eodem coronam B. Mariae Virginis recitent et sacram Communionem percipiant.

Commendo me sanctis Sacrificiis et precibus.

Zizers in Helvetia, die 31 iulii 1918.

Omnium servus in Xto.
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

18.

7 augusti 1918.

R. P. Iosephus Hanselman renuntiatur Assistens Americae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:
P. XTI.

Quum de Assistente Americae extra Congregationem Generalem eligendo peracta iam fuerint omnia quae in Constitutio-

(1) *Const.* VII, c. IV, n. 4.

nibus (1) et decretis (2) ea de re praescribuntur, reliquum est ut R.^{am} V.^{am} hisce litteris certiore faciam, R. P. Iosephum Hanselman in locum demortui R. P. Thomae Gannon Assistantem Americae rite constitutum fuisse.

Commendo me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 7 augusti 1918.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

19.

28 octobris 1918.

De studio linguae sinensis.

AD SUPERIOREM REGULAREM MISSIONIS KIANG-NAN (3).

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Saepius iam cogitantem me de rebus Missionis « Kiang-nan », sive de eius conditione praesenti, sive de iis quorum spem bonam facere videtur, subiit desiderium proponendi Superioribus quantopere serio promovendum sit apud Nostros linguae Sinensis studium. De qua re cum nonnulla attigerim in epistola nuper data ad R. P. Rectorem « Aurorae », tum in primis cum R.^a V.^a agere mihi cordi est, quam hac in parte plane mecum consensuram persuasum habeo. Caeterum haec nostra sententia cum iis, quae antecessores mei de usu linguarum in terris Missionum senserunt, omnino consonat. Iam anno 1594 Congregatio Generalis V, d. 67, omnibus praescripsit missionariis « ut diligenter exsequantur quod est a Patribus Generalibus saepe commendatum circa studium linguae indicae discendae et exercendae; utque Superiores ipsi omni cura et diligentia atque etiam exemplo suo, quoad licebit, ministerium illud, quod est adeo in conspectu Domini pretiosum honorificent atque promoveant ».

(1) IX, c. 5, n. 3.

(2) Congr. VI, decr. 27, n. 2.

(3) Ex originali gallico.

Nostra autem aetate summae religionis rationes cum maxime postulant viros linguae literarumque gentis istius peritissimos. Non tantum enim requiritur scientia ad sacrum ministerium exercendum necessaria, verum etiam notitia illa intima, qua indigenarum ingenium indolemque assequamur, qua modum quo ab ipsis res concipiuntur, enuntiantur, describuntur velut penetremus, ita ut de eorum thesauro intellectuali et morali sanum iudicium ferre possimus et nos iis insinuantes auctoritate et gratia plurimum valeamus ut eos Iesu Christo lucrifaciamus.

Illuc, quod R.^m V.^m minime latet, assidue spectabant eius in antiqua Societate decessores, viri vere apostolici, vere docti, aeternae infidelium salutis ac doctrinae exquisitae aequae studiosissimi; semper id intendentes ut omnium captui se accommodarent, hoc primum sibi proponebant ut quolibet labore linguas eorum quibuscum vivebant apprime callerent. Talis extitit Pater ille Matthaeus Ricci, cuius sollemnia ter saecularia, quippe qui patriae suae maximo fuisset decori ac laudi, a. 1910 publice in Italia acta sunt. Commentariis tunc editis denuo declaratum est quibus artibus dum maxima quaeque munera religioni defert, incoepa audacissima simul atque uberrima ad exitum felicissimum perduxerit: nulli scilicet labori sive arduo sive diuturno parcens, eo devenit ut mundi antea sibi plane ignoti linguam, instituta, mores, consuetudines, caeremonias, usus etiam elegantiores penitus addisceret. Complures — quod nobis gratulamur — nactus est sectatores, quorum, licet omnibus probe noti sint, nonnullorum meminisse iuvat, qui magistri documentis plene imbuti, illustres Missionis Gallicae in urbe Pekin fuerunt socii: quibus Ecclesia in extremis illis Orientis partibus suam dignitatem, conservationem, res bene gestas magnam partem refert accepta. Talis fuit P. Gerbillon, qui commentarios literatos sermone tartarico-manchourico conscripsit, quique auctoritate sua plurimum contulit ut anno 1692 promulgaretur decretum illud quo omnibus concessum est ut religionem christianam libere profiterentur. Talis P. Parrenin, qui eximia pietate et zelo apostolico praestans, non minus tamen qua abundabat doctrina, quaque pollebat facundia, vere stupenda apud omnes perficere potuit, verae religioni ad complures nobilium et principum aedes aditum aperuit, multas Christianorum societates constituit firmavitque, atque eo tempore, quo religio christiana

vehementius agigaretur, in summo discrimine eam ab interitu vindicavit. Talis P. Antonius Gaubil, sermonis literarumque patriae adoptivae adeo peritus ut memoria traditum sit ipsos viros Sinenses doctos eum literarum causa saepius adiisse. Talis P. Iosephus Amiot, qui ipse quoque linguis Sinensium nationumque vectigalium optime eruditus, professus est: « Hic laboravi ut assequerem quod qui huc me miserant, spectabant: evangelium annuntiavi, scientias, literas, artes colui, omnibus omnia factus sum, ut omnes Iesu Christo lucrarem » (1).

His quidem verbis continetur apostolatus quoddam genus, nobis maxime proprium, nobis a Providentia divina in regno Sinensi servatum, nobis solis iure quasi haereditario diu commissum. Annon hodie quoque omnes illud idem a viris Societatis, utpote praecipue ad id designatis, expectant? Modus quidem alius erit, adiunctis scilicet hodiernis aptandus: tempora enim mutantur; ipsa vero methodus seu potius methodi vis et ratio nequaquam mutata est.

Quod quam sit necessarium ab iis qui nostra aetate rebus Missionis Sinensis operam navant, plane agnoscitur. Non tantum enim constitutione sua, domiciliis, institutis florentibus, animarum segete uberrima aliis ipsa ut exemplar proponi meretur, sed etiam praeteritorum temporum vestigiis insistens viros peperit, non minus doctrina quam evangelii praedicatione conspicuos, atque confidenter ostendere potest scriptores suos de literis Sinensibus bene meritos, quorum operibus suis apud omnes honos est.

At nonne eius est etiam maiora praestare? Censent viri perspicaciores iam tempus opportunum adesse, quo ad studia rerum Sinensium animi acrius incitentur. Tum discrimen, in quod res istarum regionum adducuntur, tum communis opinionum ratio, animorum denique motus in diversa prorumpentes, omnia gravissimam rerum commutationem ominari videntur, quae ut religioni christianae bene vertat summopere sane optandum est. Iam nostrum est pro virili quantulacumque nostra parte divinae Providentiae consiliis cooperari eoque ipsum negotium ad quod hortamur recta conducat.

(1) Ep. 20 sept. 1792, apud P. DE ROCHÉMONTEIX, *Ioseph Amiot*, p. 88 sq.

Ut aliqua gravissimae huius quaestionis capita attingam, sine ulla controversia doctrinae nostrae, quae in philosophia, in iure naturali et christiano, maxime quae in veritatibus revelatis versantur, populis, quos convertendos suscepimus, tum captu faciliores tum gratiores erunt, si eorum linguas percalebimus, si in eorum mentem ac ingenium nos prorsus insinua-verimus. Quantopere iis prodesset disciplinas illas percipere methodis rationibusque minime sibi extraneis, non ut inventa hominum generis alieni; sed tali forma qua res facile capiant, bene sapiant, velut in succum et sanguinem admittant, neque tamen putent nativum res concipiendi exprimendique modum sibi auferri! Doctrina nostra eo multo altius et efficacius mentibus inhaereret et pro ea quae nunc est ingeniorum animorumque conditione, nobis reverentiam, benevolentiam, auctoritatem conciliaret.

Idem valet in disciplinis mathematicis, physicis, naturalibus earumque usu in rebus quibuscumque ad opificum artificia spectantibus, nec secus de praeceptis artis medicinae statuendum videtur. Nonne, ut facilius a Sinensibus res huiusmodi mente percipiantur, lingua patria iis explanandae erunt? Est haec transmutatio quaedam, quam serius ocius ubique requirunt; iamvero expetendum videtur eam inchoari a Schola Canisiana, cui ut in meritum maximum, ita et religioni in laudem eximiam vereretur.

Insuper quae missionarios inter et cuiuslibet ordinis cives habentur necessitudines incrementum inde caperent haud spernendum. Praeter eam enim consuetudinem, quam communis urbanitas aut sola negotia inducunt, opportunitas haberetur ut etiam cum viris doctrina praestantissimis usu ac familiaritate coniungeremur vera et intima, modestia utique prudentiaque religiosa temperanda ac semper caritate vere christiana imbuenda.

Quod si ita factum erit, opera nostra salutifera minime in superficie haerebit, sed ad animos ipsos penitus pertingens, hisce temporibus, quibus res Sinenses in tanto, imo vero in anticipati discrimine versantur, non parum conferet ad conciliandum homini christiano populum illum Sinensem, qui hac ratione ad gentes partium orbis occidentalium propius accedet, ad nostram dico Europam, quae quantum excellit morum cultu et

humanitate, tantum Christo eiusque Ecclesiae acceptum referat oportet.

Nec praetermittendum est ceterorum Vicariatuum missionarios oculos conicere in vos: exemplo vestro vectis instar cunctos movere poteritis.

Itaque omni ratione sic statuendum videtur: propagatio sacrae nostrae religionis et ipsius culturae christianae diffusio magna ex parte, secundum divinam gratiam, pendebit a conatibus, quos ministri Evangelii adhibebunt ut quodammodo coalescant, radices agant altissimas in animis eorum quos regi Iesu Christo subiicere student.

Ad tantum igitur opus praesens tempus nos impellit, tempus, inquam, opportunum, quod pro regno Sinensi « horam Dei » iure merito dixeris. Quodsi vires nostrae tanto operi perficiendo adhuc impares videantur, nihil impedit quominus iam ex hoc tempore rerum agendarum rationem aliquam ineamus, quas non omnes simul, sed gradatim pro virili parte exsequamur. R.^a V.^a velim negotium hoc suis consultoribus aliisque Patribus usu rerum praeditis expendendum proponat. Videant quo potissimum modo Nostris animus addatur ut novo quodam ardore studiis rerum sinensium incumbant. Dispiciant quae subsidia Missioni iam suppetant; quales viri, quae opera, quae instituta, ut studia illa amplificentur, inter se componantur riteque dirigantur ad finem pro necessitatibus hodiernis spectandum. Sagitant quoque ut subsidia illa augeantur, ita ut, re mature perpensa, nonnulli Patres iuniores vere idonei constituentur, quibus otium fiat et copia litteras Sinenses accuratius perdiscendi, ita quidem ut summam earum peritiam assequantur. Horum laboribus praesint et invigilent viri litterarum illarum scientissimi, quorum consiliis ac moderamine cuncta regantur; commentariis edendis de argumentis sibi designatis specimen aliquod dare poterunt: eo nitantur ut fiant aliquando viri in rebus sinensibus tractandis omni exceptione maiores.

Totum hoc negotium, multi sane laboris et improbi, incommodis non carebit. Patres autem nostri in Missione « Kiang-nan » iam antiquitus tanto animo tantaque devotione religioni christianae promovendae se dederunt, ut nulli profecto molestiae

cessuri sint. In memoriam, si opportunum videatur, iis revoce-
tur quae olim venerandus ille institutor hodiernae Missionis
Syriacae scripsit. Qui enim se ad labores in illa Missione of-
ferebant et de scientia aliisque animi requisitis sciscitabantur,
iis respondere solebat: « Nil praeter Christum crucifixum et lin-
guam arabicam! » quae ita in rem nostram converti possunt:
« Nil praeter Iesum crucifixum et linguam sinensem! » Dominus
optimus maximus, cui operam studiumque navant, animum ge-
nerosum firmabit simulque amplissime remunerabitur.

At ubi viros idoneos invenietis? Hic opus, hic labor. Cum
enim iam ita desint homines ut compluribus e missionariis ve-
stris onera imponenda sint, quibus ferendis vix pares inve-
niuntur, tempus novis muneribus suscipiendis parum opportu-
num videri possit. Attamen opus propositum tanti in posterum
ponderis erit, ipsius Dei religionisque sacratissimae causa tam
arcte cum eo cohaeret, ut refugere non debeamus pro necessitate
aliud ministerium, quod quidem continuo exerceri potest, momenti
vero minoris nec tam late patens est, dimittere. Ceterum ubi
cooperandum cum manifestis divinae Providentiae consiliis, ne
dubitemus sancta quadam audacia animique magnitudine, qui-
bus Deum munificentissimum benedicere delectat, ea amplecti
et exsequi.

Rursus tamen prudentiae christianae iura servanda sunt.
Hinc pusillanimitas, inde vero temeritas vitanda. Itaque quae
vere et evidenter vires superant, ea missionarii nostri assu-
mere nec debent nec possunt.

Quare, ut his literis finem faciam, velis, Reverende Pater,
res coram Deo ponderare et cum aliis deliberare. Tua tuorum-
que consultorum prudentia confido plurimum, plurimum quoque
optima vestra voluntate. Persuasum habeo te toto pectore ne-
gotium hoc amplexurum et quantum fieri poterit ad optatum
exitum deducturum esse.

Praeter ea, quae hic de studiis litterisque nostris augendis
dilatandisque conscripsi, sunt alia quae me sollicitum habent, de
quibus iam diu tecum agere statueram; satius autem fuerit de
iis silere donec, pace nobis reddita, res Missionum cursum con-
suetum instauraverint.

Amplissimam interim Dei benedictionem tibi omnibusque

Patribus et Fratribus in Missione Sinensi ad maiorem eius gloriam laborantibus ex animo adprecor.

In unione ss. SS.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

20.

19 novembris 1918.

De cura habenda Nostrorum e militia redeuntium.

AD SUPERIORES COMPLURIUM ASSISTENTIARUM.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Sedato per Europam armorum strepitu, licet tandem nostris quoque Patribus Fratribusque stipendia meritis ad paternam domum cum pace redire, interrupta studia, negotia, munia, denuo suscipere. Magna parens in Christo Societas mox summo gaudio exceptura tecto et sinu complexura suo non unum aut alterum, sed centenos filios, Sacerdotes nempe, Scholasticos, Coadiutores temporales, quos belli rabies e dilectis Domini tabernaculis abreptos in apertas acies proiecerat, nihil antiquius habet quam ut eorum corpus et animum reficiat et vere laborantes oneratosque omnibus divinae caritatis officiis sollicitè prosequatur. Iam equidem perspectum habui per totum illud tempus, quo reduces nostri militiam egerunt, Superiores diligentissime constantissimeque eorum necessitatibus providisse; sed nunc eiusmodi curam erga restitutos nobis optatissimos filios non solum oportet continuemus, verum etiam augeamus, ut ipsum eorum desiderium ad intermissum religiosae vitae genus sese secundum Societatis Constitutiones rursus conferendi magis ac magis foveamus. Quare rem ad hunc finem utilem futuram esse puto nonnulla de virium cura et de animi cultu indicare.

I. *Ad corpus quod attinet*, aequum prorsus est post immania onera et agitatam vitam reducibus, ut primum domum nostram venerint, concedi requiem. Id ratio ipsa et Christi D. N.

Sanctorumque exempla nos docent. Ne igitur pristinae occupationi, saltem dedita opera, statim addicantur, verum ea aliquandiu vacent, quantum nempe pro adiunctis personarum et locorum videbitur, idque in domo ad uniuscuiusque indolem ac necessitatem apta et convenienti.

Peculiaris cura habenda est aegrotorum, nec quidquam intentatum relinquatur ut valetudinem recuperent. Hic iuvat illud in memoriam revocare, quod S. Patri Nostro tantopere cordi erat, medicum videlicet esse designandum virum vere peritum ac gravem vitaeque religiosae non ignarum, quocum Superiores decernant quidquid ad valetudinem necessarium et utile erit. Generatim Superiores singulari sint liberalitate erga carissimos reduces aegrotos, eos in Domino recreent, et principiis moderationis plenis et ad altissimum serviendi Deo et Societati finem conformatis, quae in capite 2° p. III Constitutionum continentur, sese fideliter accommodent.

II. *Quae ad spiritum pertinent*, alia sunt omnibus communia, alia singularium classium propria.

A) *Communia.*

Omnes postquam vires refecerint, Exercitia Spiritualia saltem per octo dies peragant. Ea magno fructu Patres moderari poterunt qui vita religiosa praestent et omnium fiduciam sibi conciliare sciant, et singulis, quoad eius fieri poterit, Sacerdotum, Scholasticorum, Coadiutorum temporalium classibus separatim tradant.

Dein in maiore aliqua domo bene ordinata per aliquot menses degant optimis sub Rectore, ministro, praefecto spiritus, quibus cura quotidiana sit provehendi ea quae virtutem in unoquoque iuvent, paterna simul et efficaci ratione defectibus emendatis.

Efficiant scilicet, ut omnes strenue et sincere exuant quae forte mundum olent, e. g. sermones et verba saecularia, modos qui urbanitatem religiosam male excedunt et mundanam sapient. usum hauriendi fumum tabaci (1), lectiones profanas et

(1) Cf. *Act. Rom.* 1916, p. 215 sqq.

quidquid vocationi et spiritui nostro contrarium vel minus consonum est (1).

Contra, ad verarum solidarumque virtutum habitus excitandos eos adhortentur. Et primum ad amorem dependendi omnino a Superioribus tum in universa vitae suae dispositione tum in consuetudine cum externis et praesertim cum parentibus sive scripto sive verbo. Alte in animum iterum figant et generose exsequantur documenta quae de relictis pro Christo parentibus ac domo, de spirituali erga illos amore, de ipsis non invisendis clare ac sancte nos docuerunt Evangelium (2), Constitutiones (3), Praepositi Generales (4). Bene secundum Institutum nostrum de paupertate sentiant eamque ut matrem ament. Ne horreant difficultatem, si forte contingat, vivendi diu eodem loco aut in eadem forte muneris ratione multos annos versandi, cum id divina gloria postulaverit, licet contrarium sit consuetudini vitae vagae mobilisque quam sub signis militaribus agebant. Effingantur quoque ad eam modestiam, quae in regulis describitur atque interioris hominis est index mirabilis et custos fidelissimus.

Interiorem autem eiusmodi hominem instaurabunt praesertim impensum studium rerum spiritualium, meditationis, examinationis, lectionis piae; adhortationes praeterea communes, sive cum ad universam domum sive cum duntaxat ad ipsos simul coniunctos habebuntur, quae accuratissime elaborentur necesse est; menstruae quoque recollectiones, votorum renovationes, omnium denique regularum et consuetudinum custodia et apta lectio super mensam tum mane tum vespere.

B) *Singularia.*

Sacerdotes qui studiis absolutis tertiam probationem nondum fecerunt, eam quam primum fieri poterit incipiant. Qui certis disciplinis aut ministeriis ante bellum erant addicti, ad eadem

(1) Vide ep. R. P. Eduardi Fine Vic. Gen. in *Act. Rom.* 1914, p. 51; meam quoque ibid. 1915, p. 48 sqq.

(2) *Luc.* xiv, 26 et passim alibi.

(3) *Ex. Gen.* iv, 6, 7 et alibi.

(4) *Act. Rom.* 1911, p. 156.

iterum applicentur, nisi iusta causa aliud suadeat. Diligenter cavendum est ne laboribus nimis onerentur.

Scholastici. Superiorum necnon professorum caritas et industria eo tendat, ut studia reducibus Nostris faciliora evadant, quam ipsi exspectant. Arduum profecto est post tres quatuorve annos, quibus mens bellicis disciplinis atque usibus quasi callum obduxit, eam ad speculandas subtiles quaestiones iterum convertere; arduum est sacerdotium interea differre nec nisi emenso longo curriculo sperare. Et tamen neque Ecclesiae neque Societatis leges sinunt negligere solidam in studiis philosophicis et theologicis institutionem futurorum sacerdotum. Quae porro S. Sedes statuit vel forte praescribet de promovendis ad sacros ordines, ea accurate serventur. Si quae legum de studiis aut irregularitatibus relaxationes petendae videbuntur, eas Superiores, auditis Consultoribus et Rectoribus, una simul cunctas mihi significant, ut ipsas pro suo cuiusque genere a me distributas possim expedite aut ego concedere aut a S. Sede impetrare, dummodo maius divinum obsequium id postulet.

Coadiutores. Peculiari cum ipsis caritate Superiores utantur et curent ut longius tempus in collegiis vivant, ubi aptum praefectum spiritus inveniant. Ea sint eorum munia, quibus ipsi nec nimis obruantur nec nimis distrahantur. Magna quoque patientia opus erit in corrigendis eorum defectibus qui bonae sunt voluntatis.

Novitii saltem per integrum annum in domo probationis, antequam ad vota admittuntur, probentur.

Haec de singulis classibus dicenda habebam, in quibus si manifesto constaret aliquos, quod Deus avertat, post emissa vota spiritum religiosum amisisse, nec repetitis patienter amanterque monitionibus et poenitentiis ad meliorem frugem adduci, Superiores de iis ad me tempestive referant, ut sine mora e Societate dimittantur. Singularis enim vigilantia nunc praesertim adhibenda erit, ne malo membro totum corpus inficiatur et spiritus mundanus aut nostrae vocationi alienus in Provincias vel domos nostras invadat.

Haec mihi visa sunt potiora rerum capita, ceteris pruden-

tiae Praepositorum Provincialium relictis, cum iis Provinciis communicanda, quibus eadem sors fuit.

Commenda me sanctis Sacrificiis.

Zizers in Helvetia, die 19 novembris 1918.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

P. S. Haec epistola iam exarata erat, cum ad nos publicae ephemerides attulerunt decretum S. Congregationis Consistorialis die 25 octobris labentis anni datum de clericis e militia redeuntibus. Quae ibi Sancta Sedes decernit et ad Religiosos spectant, ea diligenter commendata Nostris velim, ut accurate serventur.

21.

3 decembris 1918.

De quibusdam pertinentibus ad instaurandam disciplinam et ad communem consolationem post actam a compluribus Nostris militiam.

AD UNIVERSAM SOCIETATEM.

REVERENDI PP. AC FF. IN XTO. CARISSIMI:

P. Xti.

Inter recentis belli discrimina et calamitates, grato admodum animo agnoscimus divinam Providentiam Societati mirabiliter adfuisse, et praeter alia hoc ei praebuisse solatium, quod ipsius filii ubique terrarum officia erga Deum et erga patriam viriliter expleverunt: id testificantur rei publicae praefecti; id clarius etiam praedicant heroica virtutum exempla, quibus haud pauci bonum Christi odorem longe lateque diffuderunt.

Qua autem fortitudine et magnanimitate Nostri suas in bello partes sustinuerunt, eadem nunc, albescente iam pace, sese accingant oportet ad medendum vulneribus, ad feliciora tempora praeparanda. Quocirca tria sunt, quae omnibus cordi esse summo opere cupio.

I. In primis curae sit vires reficere, spiritu renovari, eaque instaurare, sicubi defecerint, quae « cum Deo instrumentum coniungunt », scilicet interiora illa e quibus efficacia ad exteriora

promanat (1). Quamquam multi (ut certo conicere licet atque haud dubia experimenta summo nostro gaudio demonstrarunt), media inter pericula huius mundi, ad vitae sanctitatem insigniter profecerunt; vix tamen non omnibus pulvis aliquis mundanae viae adhaeserit, qui omnino iam abstergendus est. In his etiam Provinciis vel domibus, cheu perpaucis, quas nullae belli vicissitudines proxime attigerunt, est cur timeamus ne forte, quod humana fert conditio, partium studia quoquoersus irruptione et ipsa quoque temporum iniquitas aliquod spiritui damnum intulerint. Reparanda haec omnia sunt, et repurganda et ad pristinum cultum reficienda.

Sit forsitan non nemini asper is renovationis labor: sed non deerit e caelo gratiarum copia, quibus corroborati Christi milites ipsum continuo et alacriter suscipiant. Neque enim dilationem patitur. Animo volvant magnam Ecclesiae necessitatem, pro qua auxiliares omni vitio puri comparandi sunt; meminerint impiorum odium acerrimum et crescentem in dies libidinem nocendi: moveantur aerumnis et cladibus quae non uno in loco Societati nostrae carissimae impendent quasque efficacius avertere nequeunt, quam si redintegrato vitae fervore divinam Maiestatem propitiare conentur. Ea si mente agitent, facere non poterunt quin hanc de se victoriam, nominis Iesu vexillo dignam, vehementer appetant atque ad has vocationis nostrae pugnas ultro exardescant: rati se hac ratione generi humano almaeque patriae emolumenta multo praestantiora collaturos esse, quam fluxa rerum terrenarum felicitas tribuere possit. « Quid enim prodest homini si mundum universum lucretur, animae vero suae detrimentum patiatur? (2).

II. Attamen, dum altiora illa bona, quorum nunc tanta indigentia est, proximis summa ope suppeditare nitentur, cavendum simul erit, ne caeco et intemperante zelo rapti, in pollicendis aut suscipiendis ministeriis faciliores simus quam per Institutum vel facultatem nostram liceat. Enimvero, pace constituta, laborum moles in immensum excrescet, ac plurimi, ut opinor, Societatis operam undique flagitabunt. Atque utinam omnibus omnia praestare possemus! Sed quia non possumus, nunc certe si unquam

(1) *Const. X*, n. 2.

(2) *MATTH. XVI*, 26.

antea, leges illas religiose conservari convenit, quas S. Pater Ignatius mira iuvandae Ecclesiae intelligentia condidit (1), ut non quaelibet acceptemus, sed ea deligamus quibus maior Dei gloria et universalis animarum bonum procurantur. Quomodo ea dignoscamus, regulis ibidem sapientissime explanatis edocemur.

Imo vel ea ministeria quae per se apprime fructuosa habentur, fortiter recusanda erunt, quotiescunque vires vere aptae deficiant. Qui enim temere ea aggrediretur, nimis supplicantium votis morem gerens, Deum quodammodo tentaret; quin etiam, tam hominibus quibus opitulari exoptat, quam Societati ipsi officeret magis quam prodesset. Quapropter, ad populum sacris missionibus excolendum, ad Exercitia Spiritualia, viris potissimum et in primis clero, tradenda, ad catholicam veritatem publicis ut aiunt conferentiis illustrandam, ad opera socialia ordinanda, et ad id genus alia, nemo adhibeatur quin sit, non solum idoneus, sed et bene expeditus paratusque.

Huc denique pertinet Scholasticorum, qui in manibus suis spem futuri temporis gerunt, optima minimeque festinata institutio: veram Societati iniuriam inferat, qui, ut instanti cuidam necessitati occurratur, immaturos eos in aciem educat.

III. Ad ea quae supra dicta sunt melius exsequenda magnopere conducet recentium rerum experientia. Tempus iam est oculos tantisper in praeterita convertendi. Superiores igitur cum Consultoribus, et secum singuli coram Domino, etiam atque etiam perpendant quanam documenta ex iis quae ultimis hisee annis acciderunt capi possint, sive ut suae quisque animae rationibus recte prospiciat, sive ut coepta nostra amplificandae Dei gloriae aliorumque salutis promovendae utiliora evadant.

Ut unum attingam, Nostri, quod ex compluribus Europae et Americae Provinciis audiavi, experiendo cognoverunt nonnulla in vitae nostrae ratione mutari, imo cum magno non tantum paupertatis, sed ipsius etiam valetudinis emolumento aliquanto parcius simul et salubrius victitari posse. De quo velim Praepositi Provinciales una cum suis Consultoribus aliisque viris prudentibus sedulo deliberent, et si quas habita ratione, ut

(1) *Const.* VII, c. 2 D, L, F.

S. Parens noster constanter volebat, praestituti nobis finis, spectatis insuper usibus regionis, opportunas iudicarint mutationes, eas mihi subiiciant.

Postremo, quoniam tanti circumcirca dolores sunt leniendi, tot damna sarcienda, tam gravibus malis conquirenda remedia, contendamus, Reverendi Patres ac Fratres in Christo carissimi, sublimis vocationis nostrae officiis cumulate satisfacere. Ad me quod attinet, cum nefas existimem aliquid intentatum relinquere quo vos operamque vestram adiuvem, consiliis collatis cum Patribus Assistentibus, caelesti lumine diu multumque exorato, exemplum secutus multorum ex decessoribus meis, ad omnes Societatis Provincias, quandoquidem eas ipsemet adire nequeo, Visitatores mittere constitui. Horum erit singularum conditionem coram inspicere, Superiores pro re nata sublevare et ex ortis difficultatibus expedire, subditis animum augere, stimulos admove-vere ad aemulanda charismata meliora; omnem denique curam, quantum in ipsis erit, eo conferre ut Provinciae adhuc afflictae vel debilitatae vires ex integro recipiant, ceterae quoque omnes, ad normam Instituti, novo studio in obsequium Domini nostri Iesu Christi atque propriarum animarum proximorumque salutem et perfectionem incumbant.

Quem ex inito huiusmodi consilio mihi spondeo fructum, tum maxime laetum et uberem percipiemus, si omnes in commune conspirabitis; si Visitatorem, qui Praepositi Generalis nomine atque auctoritate patrisque personam vere gerens vos conven-rit, filiorum more excipietis, magno videlicet amore et fiducia; si demum assidua prece auxilium a Deo implorabitis, quo et ego viros ad tantum munus seligam aptissimos, et ipsi munere suo in consolationem atque utilitatem vestram perfecte fungantur. Firma et certa spe adeamus thronum misericordiae, « ut non sinus fidentes in nobis, sed in Deo,... qui de tantis periculis nos eripuit, et eruit, in quem speramus quoniam et adhuc eripiet » (1). Adeamus et sanctos Patronos nostros, Deiparam dico Virginem et S. Joseph et B. Parentem Ignatium, impense ro-

(1) H. *loc.* l. c., 10.

gantes ut universa Societas, velut aurum igne probatum, Domino atque Ecclesiae eius e tot rebus adversis acceptior prodeat.

Commendo me omnium sanctis Sacrificiis et orationibus.

Zizers in Helvetia, die festo S. Francisci Xaverii, 3 decembris 1918.

Omnium servus in Xto.
WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI
Praep. Gen. Soc. Iesu.

22.

31 decembris 1918.

*Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu
ineunte anno 1919.*

A. R. P. N.

WŁODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

PRAEPOSITUS GENERALIS

A die XI februarii MCMXV.

Via S. Nicola da Tolentino, 8 — ROMA, 30.

(Pro telegram.: Ledóchowski-Sannicola Tolentino, 8 — ROMA).

P. Franciscus de Paula Nalbone, Assist. Ital., Praef. valet., Adhort. dom. per vic., Conf. dom. . . .	Prov. Sic.
P. Rudolphus van Oppenraaij, Assist. Germ., Conf. dom.	Neerl.
P. Eduardus Fine, Assist. Gall., Admon., Conf. dom.	Lugd.
P. Iosephus Barrachina, Assist. Hisp., Praef. spir., Adhort. per vic., Conf. dom.	Arag.
P. Hermannus Walmesley, Assist. Angl., Conf. dom.	Angl.
P. Iosephus Hanselman, Assist. Americ., Conf. dom.	Maryl.
P. Petrus Tacchi Venturi, Secr. Soc., Script. hist. Soc., Revis. gen. libr.	Rom.
P. Alfredus Maertens, Proc. Gen., Conf. dom.	Belg.
P. Paulus Zunino, Min., Proc., Praef. sac. dom.	Rom.
P. Beccari Camillus, Postulat. gen. causar. NN. Ven. et Beat. (in Univ. Greg.)	Rom.
P. Cassiani Ingoni Iulianus, Subst. Secr., Expl. med. FF. CC. per vic.	Ven.
P. Ciarán Chrysanthus, Subst. Secr.	Cast.
P. De Champs de Saint Léger Petrus, Subst. Secr.	Franc.
P. Ferreres Ioannes B., Parat revis. Instituti.	Arag.
P. Galdos Anicetus, Adiut. Secr. Soc.	Cast.

P. Gerste Achilles, <i>Adiut. Secr. Soc., Praef. lect.</i> <i>ad mens., Revis. gen. libr.</i>	Prov. Belg.
P. Giudice Fortunatus, <i>Parat revis. Instituti</i> . .	» Taur.
P. Hernandez Paulus, <i>Parat regesta</i>	» Arag.
P. Kleiser Alphonsus, <i>Adiut. Secr. Soc.</i> (Exaten bij Baexem, Holland, L.)	» Germ.
P. Mac Mahon Gulielmus, <i>Subst. Secr., Praef. bibl.</i> .	» Angl.
P. Mundwiller Ioannes B., <i>Subst. Secr.</i>	» Germ.
P. Schröder Eduardus, <i>Soc. Proc. gen.</i>	» Neerl.
P. Waters Leopoldus, <i>Adiut. Secr. Soc.</i> (Exaten) .	» Neerl.

COADIUTORES.

Baguñá Narcissus, <i>Aman., Ian. 2, Ad dom., Soc.</i> <i>exeunt.</i>	Prov. Arag.
Banquells Ignatius, <i>Soc. 1 A. R. P. N., Aman.,</i> <i>Aedit., Visit. noct.</i>	» Arag.
Beckmann Godefridus, <i>Soc. 2 Adiut. Secr. Soc.</i> (Exaten).	» Germ.
Del Vecchio Vincentius, <i>Infirm., Aman., Ad dom.,</i> <i>Soc. exeunt.</i>	» Rom.
Grau Theodorus, <i>Aman., Adiut. Praef. bibl., Visit.</i> <i>med. et exam., Ad dom., Soc. exeunt.</i> . .	» Arag.
Herrero Aemilius, <i>Soc. 2 A. R. P. N., Aman., Ad</i> <i>dom., Soc. exeunt.</i>	» Leg.
Huete Antonius, <i>Praef. tricl., Aman., Ad dom.,</i> <i>Soc. exeunt.</i>	» Tolet.
Iannarelli Philippus, <i>Sart., Cust. vest. et lint.,</i> <i>Tons., Visit. mat., Ad dom.</i>	» Rom.
Lo Jacono Iosephus, <i>Coq., Empt., Cell.</i>	» Sic.
Oteiza Esdras, <i>Compt. mss. et libr., Aman., Adiut.</i> <i>Infirm., Ad dom., Soc. exeunt.</i>	» Cast.
Prieto Iosephus, <i>Soc. Proc. Gen., Ad dom.</i> . .	» Leg.
Przewlekly Franciscus, <i>Cust. pen., Adiut. Coq. et</i> <i>Cell., Ad dom., Soc. exeunt.</i>	» Pol.
Visser Franciscus Xav., <i>Ian. 1, Aman., Adiut. ae-</i> <i>dit., Ad dom.</i>	» Neerl.

Weidinger Ioannes B., *Aman.*, *Soc. exeunt.* . . . Prov. Ven.

Wenzel Iosephus, *Soc. 1 Adiut. Secr. Soc.* (Exaten). » Austr.

Quidam Pater e Coll. P. L. Americano expl. catech. FF. CC.

Sac. 24 — Coad. 15 — Univ. 39.

Quicumque ex officio ad Patrem Nostrum scribit, utatur charta 26 cm. longa et 20 cm. lata (anglice 10 $\frac{1}{2}$ et 8 unc.). Per-scribat autem latine nitidisque litteris; epistolam demum, tabel-lariorum expensis *plene* solutis, tenaci committat involucro.

PARS TERTIA
C H R O N I C A

PARS TERTIA

CHRONICA

I. — EPHEMERIDES

ANNO 1918 ⁽¹⁾

5 ian. — Universitas Liverpolitana in Anglia P. Rectorem Collegii S. Francisci Xaverii, quod in eadem urbe Societas habet, Consilii sui Consultorem creavit.

— Quidam benefactores Missionis Alaskae Borealis, Provinciae Californiae, trecenta viginti iugera in Peninsula Sewardensi donaverunt, « Fontes Calidi » nuncupata, qui locus in gelida Eskimorum regione unicus est idoneus ad parvam scholam vel orphanotrophium alendum. Magnus tamen fructus inde speratur.

6 ian. — In templo nostro Vindobonensi *am Hof* familiae SS. Cordi Iesu sollemniter consecrantur. Rem, cui interesse voluit augusta Imperatrix, nobilissimae ex Austria matronae prae-paraverant pium ritum ex concepta formula, quam unus e Nostris per eam occasionem concinnarat, E.^{mus} Cardinalis Archiepiscopus persolvit.

7 ian. — Fasciculus periodici nostri libelli cui titulus *Studien*, a Provincia Neerlandica editi, tam sapienter, integre, urbane, protestantium quam dicunt reformationem, quadringentesimo anno adventante post ipsam proclamatam, confutavit, sicuti anno superiore hisce Chronicis commisimus (2), ut etiamnum late in vulgus spargatur, magno veritatis et catholicae religionis emolumento.

(1) Retenta est hoc quoque anno norma dudum statuta inserendi in *Chronicis* ea solum scitu digniora, quae sive ad Curiam allata sive ab hac in Provincias missa sunt. (Cf. *Acta Romana*, a. 1913, p. 49 sqq.).

(2) *Acta Rom.* 1917; p. 458 sq.

7 *ian.* — In Collegio Mangalorensi (Mangalore, India), Provinciae Venetae, publica universitariorum examina feliciter cesserunt. Ipsi universitarii alumni ad 276 creverant, quot nunquam antea. Superiore mense octobri Excellentissimus Gubernator Madraspatanae regionis (Madras Presidency), Lord Pentland, occasionem nactus qua praemia sollemniter distribuebantur, Collegium invisit et diplomata nostris alumniis, qui praemiorum suorum pretium pro belli necessitatibus illi donaverant, ultro sua manu subscripsit ac dedit. Idem valde laudavit Collegium, quod iuvenes litteris bene imbueret ac solida institutione informaret, addiditque: Madraspatanos Magistratus gratos erga illud esse eiusque operam tot annos praestitam magni facere.

12 *ian.* — Anno praeterito ex diversis regionibus circiter 180000 fidelium (quos inter fere 600 sacerdotes) ad sacrarium B. Mariae V. Hostynensis (Hostein in Moravia), Provinciae Austriae, confluxerunt. Longa supplicantium agmina ad 300 illuc congressa sunt; ad S. Synaxim accesserunt 83500.

14 *ian.* — Collegio inchoato in urbe Los Angeles, Provinciae Californiae, novus Episcopus decessoris sui bibliothecam multis millibus voluminum constantem dono dedit.

16 *ian.* — Duo nostri alumni Iaponenses, magni quidem ingenii iuvenes, Tokyi anno superiore baptizati sunt: nunc alii ad idem sacramentum se praeparant.

18 *ian.* — Cum in Collegio Campiano, Provinciae Missouriariae, Exercitia Spiritualia per ferias aestivas aliis tradita locum agricolis non reliquissent, in eorum commodum feriis Natalitiis aedificium operi Exercitiorum pro illis patuit.

— P. Marcus M^o Neal, Provinciae Marylandiae Neo Eboracensis, Tokyi in Iaponia litterarum anglicarum in Universitate Imperiali lector constitutus est.

22 *ian.* — Dum pestis ingrueret, quae grippe audit, iuvenes e Congregatione B. Mariae V. et S. Aloisii, quam Patres Domus Professae Bilbaensis moderantur, magna omnium admiratione officia charitatis exercuerunt. Aegrotis namque circiter mille ducentis domi astiterunt, iisque largiti sunt pharmaca, eleemosynas, vestes, ex piorum liberalitate collecta, quorum pretium quadraginta millia *pesetarum* excessit.

27 *ian.* — R. P. Aemilius Mattern Praepositus Provinciae Neo Aurelianensis renuntiatus est.

Ianuario. — In Provincia Canadensi editur in lucem periodicus menstruus « La Vie Nouvelle » eo consilio ut spiritus conservetur inter laicos qui Exercitia Spiritualia peregerunt. Hi autem eiusdem perseverantiae tuendae causa singulis mensibus Montreal in sacellum Collegii S. Mariae conveniunt ut memoriam Exercitiorum renovent.

— Quidam Provinciae Hiberniae Scholasticus qui, subsidio quod « Traveling Scholarship » dicitur potitus, Oxonii in Aula Campiani studebat, nuperrime litterarum graecarum praemium « Cromer » prae totius imperii Britannici competitoribus obtinuit.

Est autem « Traveling Scholarship » linguarum classicarum in nationali Hiberniae Universitate praemium summum: intra paucissimos annos duo eiusdem Provinciae Scholastici illud tulerunt.

2 febr. — R. P. Henricus Lécroart e Provincia Campaniae, RR. DD. Vicarii Apostolici Missionis Tcheliensis (Tcheu-li Merid.-Orient.) in Sinis Coadiutor cum iure successionis nominatus, hodie a RR. DD. Prospero Paris S. I., Vicario Apostolico Missionis Nankinensis, Episcopus consecratur.

10 febr. — In urbe Parecy Novo, Missionis Brasiliensis Germaniae Provinciae, Schola nuper condita est ad vocationes ecclesiasticas et religiosas excolendas. quae iam a 12 pueris optimae spei frequentatur.

23 febr. — Magistratus Anglicus « cursum superiorem » Collegii nostri in urbe Preston annuo subsidio decem millium francorum ditavit, quo assiduos et insignes successus alumnorum in examinibus publicis comprobaret ac remuneraretur.

24 febr. — In Collegio Kalksburgensi, Provinciae Austriae, alumni studio Missionum exterarum excelluerunt: maior eorum pars Consociationi iuvenum studiosorum pro Missionibus nomen dedit; cum multis auditorum coetibus verba conferre de illis iuvandis ac stipem 5000 coronarum colligere licuit.

27 febr. — Serenissima Regina Maria Christina, Hispaniarum Regis mater, Institutum artium Matritense, Provinciae Toletanae, invisit. A Patribus et ab octingentis alumnis summo honore excepta, dum scholas circumit, dum officinas attente perlustrat, dum machinas conspicit, cum omnibus humanissime egit. Deum scholas vespertinas demirata, ubi amplius quadringenti

adolescentes pauperes, nulla petita mercede, ultro a Nostris ad artes mechanicas informantur, rem ipsam et Patrum potissimum curam laudibus extulit, qui honestos industriosque opifices humanae societati compararent.

1 mart. — Die 11 februarii huius anni Provincia Argentino-Chilensis constituta est. Per eam occasionem cuncti Episcopi Argentinae, Chili, Uruquariae, Paraquariae, quas omnes nationes nova Provincia complectitur, magna laetitia magnoque plausu eam prosecuti sunt. Ei regendae primus Praepositus praeficitur R. P. Iosephus Llussà.

— P. Faustino Corti, in Missione Mangalorensi Provinciae Venetae, a supremo indici imperii Magistratu numisma argenteum Ordinis Equestris « Kaiser I, Hind » tanquam strenuo classium abiectarum restitutori confertur. Is ab annis bene multis Narol, humili in pago orae Canarensis, miserrime victitans ac pene ab omnibus segregatus, genus hominum omni tutela vacuum, quod *Pariah* vocant, iuvandum, defendendum, ad christianam religionem adducendum suscepit. Labente anno ipse unus duorum mensium intervallo ducentos sacro baptismo abluit.

4 mart. — R. P. Eduardus Fine, Galliae Assistens, Romam a Patre Nostro mittitur ad quaedam negotia Societatis procuranda.

12 mart. — Provincia Castellana in duas Provincias dividitur, quarum altera, priore retento nomine, Castellana, altera Legionensis (de Léon) nuncupatur. Castellanam moderatur R. P. Vincentius Leza, Legionensem R. P. Henricus Carvajal.

31 mart. — In Missione Australiana, Provinciae Hiberniae, administratio novi « Newman » Collegii, ad Universitatem Melbourneensem pertinentis, ab Episcopis Societati committitur.

11 apr. — Collegium S. Aloisii in Brasilia Centrali, Provinciae Romanae, ex oppido Itua (Itù) in amplissimam S. Pauli urbem translatum, hodie in nova sede, pueris e praecipuis familiis confluentibus, scholis initium fecit.

21 apr. — Hispali (Sevilla), ad Residentiam Patrum Provinciae Toletanae ingens adolescentium opificum turba scholas frequentat, eo pietatis quoque fructu ut diebus dominicis bene multi ad sacram mensam accedant. Cum nuper eiusmodi scholae pro pueris pauperibus auctae in urbe essent, altera eaque magna Nostrorum curae commissa est, ad quam fere 1000 alumni conveniunt.

22 apr. — Nuntiatur ex Austriae Provincia, ibi « *Opus Carisianum* » ab externis conditum esse, cuius erit vocationes religiosas et ecclesiasticas fovere.

27 apr. — R. P. Eugenius Somogyi Praepositus Provinciae Hungaricae nominatur.

12 maii. — Constituitur nova Residentia Legionem (León), in Provincia Legionensi, conducta quidem domo, eaque humili, sed satis ampla ut octo vel aliquanto plures Nostros capiat. Cives utriusque ordinis, ecclesiastici et civilis, haud obscuris laetitiae et gratulationis signis eos exceperunt.

Maii-aug. — In Australiana Missione, Provinciae Hiberniae, conferentiae apologeticae a Nostreis et ab aliis per hos menses habitae sunt ingenti acatholicorum concursu nec sine magno fructu.

1 iun. — In urbe Magelan, in Indiis Batavicis, vita functus est P. Henricus Verbraak, e Provincia Neerlandica, qui annos 45 in Missione posuit. Is nunquam in Europam, ne proreficiendis quidem ad breve tempus viribus, ut licebat, redire voluit. Curionem autem militum batavorum cum diu ageret, tam bene de copiis meritus est, ut regii magistratus, complures ei honores, quos inter Crucem Leonis Neerlandici Ordinis Equestris decernerent, et ipsi milites catholici atque acatholici in platea e regione castrorum ei viventi statuam erigendam curarent.

6 iun. — Scriptor Nuntii SS. Cordis Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis, cuius curae Consecrationem Familiarum SS. Cordi Iesu propagandam A. R. P. Generalis singulariter commendaverat, nuntiat se, tot litteris datis quot sunt in Statibus Foederatis Sacrorum Antistites et curatores Apostolatus Orationis, clerum excitasse eiusque operam procurasse.

7 iun. — Ipsa nocte festi SS. Cordis Iesu, instigantibus nonnullis ministris sectarum fanaticis, homines armati in domum Probationis Guelfhemensem Provinciae Canadensis impetum fecerunt, causam mentiti inter novitios latere qui legi militaris delectus sese subduxisset. Res tamen damno ac dedecori iis versa est, qui catholicae religioni maculam aspergere tentaverant.

11 iun. — Fratres Coadiutores Provinciae Missourianae A. R. P. Generali gratias una simul reddunt pro eius epistola de tertio anno saeculari ab obitu S. Alphonsi Rodriguez.

13 iun. — Romae, in Collegio Pio Latino Americano, nobilissimo virorum mulierumque consessu concelebratur traditio Operis consecrandi familias SS. Cordi Iesu, ab illustri Consociatione Matronarum Catholicarum Apostolatus Orationis facta. Ea translatio multorum animos permovit; sic e. g. integrum Collegium parochorum Urbis, nonnulli e Sacrorum Antistitibus et e senatu Eminentissimorum Cardinalium, litteras illico ad Moderatorem Apostolatus dederunt, petentes ut Apostolatus Orationis in suis paroeciis vel dioecesibus rite constitueretur.

18 iun. — Cum Romani Pontificatus hostes, ut populum a Christi Vicario averterent, non cessarent a vulgandis in eum impune calumniis, Collegium Civilitatis Catholicae folium quod dicunt unicum elaborandum curavit, inscriptum: *Fatti e non parole*. In eo octoginta rerum et testimoniorum capitibus, palam fiunt immensa Benedicti XV officia, quibus maximas belli europaei calamitates bonus Pastor passim auferre aut saltem lenire conatus est. Folium tam avide quaerebatur, ut uno mense a quingentis millibus hominum emptum in Italia et mox in 14 diversas linguas versum ubique terrarum diffusum sit.

Iunio. — Nova conscribendis militibus lex Anglorum immunes a militia declaravit cum omnes religionis ministros tum eos qui religionis usibus, ex quadam stabili pollicitatione e. g. votorum, tota vita inserviunt. Mens quidem legislatoris ea fuit, ut nostri quoque novitii liberi remanerent; nihilominus ii hoc mense iunio ad aciem vocari coepti sunt.

1 iul. — R. P. Ioannes Filion Praepositus Provinciae Canadensis renuntiatur.

— E Republica Nicaragua Superior Residentiae Granatensis, Provinciae Mexicanae, per litteras significavit: ministeria sacra mirum in modum aucta esse, cum pro pauperibus suburbii, ubi ecclesia nostra sita est, tum pro optimatibus civitatis. Cum per Hebdomadam Maiorem missio pro solis viris haberetur, amplius 800 ad sacram Synaxim in nostra ecclesia accesserunt; queri autem et puellae quae a sodalibus nostrarum Congregationum catechesim docentur, 1500 attingunt. Consociatio, cui nomen « Liga de Caballeros », ab uno ex nostris Patribus instituta, a kalendis maiis ac deinceps quotidianas ephemerides edit: in his catholici perbelle et strenue scribunt, ita ut impiae ephemerides non tam aperte iam audeant religionem impugnare.

1 iul. — In urbe Porto Alegre, Missionis Brasiliensis Provinciae Germaniae, Collegio Anchietano novae erectae sunt aedes, quas nunc frequentant 480 alumni.

5 iul. — In villa Collegii Valkenburgensis (Aalbeek) a Patribus Provinciae Neerlandicae semel in hebdomada opificibus fodinarum Exercitia Spiritualia traduntur. Interea cura est Nostris propriam in eum finem domum a fundamentis excitandi: aream idoneam atque idoneo loco sitam insignis benefactor iam dono dedit.

9 iul. — In Missione Rengarih, Bengalae Occidentalis, Provinciae Belgicae, cultus SS. Cordis Iesu et studium erga Summum Pontificem singulari memoria videntur digna. Nam prima feria sexta cuiusque mensis sacra Eucharistia recentibus illis christicolis quadringenties et amplius distribuitur; quorum nonnulli ut ea refici possint iter complurium horarum libenter instituunt. Idem incolae, quanquam pauperrimi sunt, amant stipem Petrinam pro viribus fideliter conferre.

10 iul. — Ex Tongo, quae regio ad Missionem Bengalensem Provinciae Belgicae spectat, nuntiatur: anno elapso omnium stationum catechistas simul convenisse, ut Exercitiis Spiritualibus excolerentur; post ipsos eorum uxores ad eundem finem confluisse; cum autem ex incolis circiter 1400 viri in Galliam proficisci deberent, ut ibi ad tempus operibus publicis inservirent, praeclarum suae erga Patres fiduciae specimen eos dedisse, quippe qui uno ore profiterentur se sine illis neque in Galliam neque alio ituros, cum illis autem in quamvis terrae plagam perrecturos nulla mora esse; eorum porro pietatem, et in itinere et in Gallia, omnibus admirationi fuisse; tandem haud dissimili modo virum principem provinciae Jashpur tantam spem in Patribus collocare, ut eos consulere de negotiis non dubitet.

14 iul. — Examina Collegii Darjeeling in Missione Bengalensi Provinciae Belgicae felicissime cesserunt. Duo enim alumni locum prae omnibus cunctarum orientalium Angliae coloniarum discipulis eminentissimum consecuti sunt; sex vero alii praemia obtinuerunt insignia.

16 iul. — Die festo B. Mariae V. de Monte Carmelo R. P. Franciscus Dillon professionem quatuor votorum fecit et Praepositus Provinciae Californiae renuntiatus est.

17 iul. — Em. Cardinalis Leo de Skrbenski, Archiepiscopus Olomucensis, Scholam nostram Apostolicam Velehradiensem in Moravia, cuius extitit benefactor amplissimus, mense iunio in-visit, adolescentes aliquot sacro chrismate confirmavit, totam Scholam SS. Cordi Iesu consecravit.

22 iul. — Nuntiatur Collegium S. Aloisii, Missionis Gallensis Provinciae Belgicae, postquam SS. Cordi Iesu mense iunio singulari ritu, adstantibus alumnorum parentibus ac magistris, sese dedidisset, magis ac magis pietatis fervore exarsisse.

— Nomen Collegii Sittardiensis, quod a Patribus germanis in Neerlandia regitur, per Germaniam ita crevit, ut quidam gymnasiolorum praesides sibi aliquot alumnos Sittardienses expectierint, qui suis discipulis bono exemplo praeirent. Ex iis 30 hoc anno in diversis gymnasiis pericula publica cum plausu fecerunt.

31 iul. — Panormi in Provincia Sicula Patres novas aedes cum templo nostro coniunctas incolere hodie incipiunt, quo res divinas benevolo ac frequenti populo promptius commodiusque ministrare poterunt.

— R. P. Iosephus Rockwell Praepositus Provinciae Marylandiae-Neo Eboracensis renuntiatur.

— In urbe Regina, Provinciae Canadensis, Collegium Beati Edmundi Campiani pro Anglo-Canadensibus inchoatur.

Iulio-aug. — Cum multi milites ex Australia tirocinium ad gradum tribunorum Oxonii in Anglia agerent, Universitaria aula nostra Campiana per vacationes tanquam domus Exercitiorum adhibita est. Fructus singularis fuit et Nostri praetorum gratiam meriti sunt.

4 aug. — Praepositus Provinciae Belgicae scribit, amplius 50 candidatos, iuvenes plane selectos, in tirocinium Societatis admissos esse.

9 aug. — Advenit Zizerium P. Chrysanthus Ciarán, Provinciae Castellanae, et Substitutus Secretarii pro Assistentia Hispaniae renuntiatur, reverso in Provinciam propter invaletudinem P. Fidei Quintana.

— In Domo Probationis 'sHeerenbergensi, Provinciae Germaniae, institutionum series habetur et ad tres menses produ-
citur, quibus aliquot e Nostri ratione docentur artem tradendi

populo missiones sacras et Exercitia Spiritualia. Decem auditores praelectionibus intersunt.

12 aug. — In urbe Djokja, Missionis Indiae Orientalis Provinciae Neerlandicae, die 1 augusti huius anni schola aperta est, quam statim ad 400 discipuli adire coeperunt. Ex iis circiter 175, consentientibus imo postulantis parentibus islamiticis, religione catholica erudiuntur.

13 aug. — Patres Seminarii Pontificii Bonaërens, in Provincia Argentino-Chilensi, quinquagesimum a condita Congregatione Mariana sacerdotum et alumnorum Seminarii maioris annum religiosae caeremoniis ac ludis litterariis celebrarunt. Aderant cum ex archidioecesi Bonaërensi tum ex dioecesi Platensi sacerdotes fere centum, qui omnes mirabilem animorum concordiam et in Patres benevolentiam singularem exhibuerunt.

16 aug. — Hoc anno primi candidati Societatis nostrae e novo Collegio Quinqueecclesiensi (Pecs), Provinciae Hungaricae, prodierunt.

— Ut inchoetur Scholasticorum Collegium intra fines Provinciae Neo-Aurelianensis, nostri iuvenes ad studia philosophica in Universitatem Loyolaeam Novae Aureliae mittuntur.

18 aug. — Neapoli in nostro templo SS. Nominis Iesu magna pompa sacro baptismatis lavacro D. Wang y Lin aetatis anno 20 abluitur. Ioannem nomen sibi dari voluit. Is patria Sinensis Neapolim petit linguas orientales in regio Athenaeo docturus.

25 aug. — R. P. Romualdus Devillers constituitur Praepositus Provinciae Franciae.

28 aug. — P. Michaël Hofmann, Provinciae Austriae, iuris canonici lector in Universitate Oenipontana, Zizerium venit ut romanae commissioni recognoscendo Instituto materiam praeparet.

30 aug. — R. P. Eduardus Fine, Galliae Assistens, Roma Zizerium redit. Eum est comitatus P. Anicetus Galdos e Provincia Castellana, qui Romae in curia nostra regesta parabat. Is adiutorem Secretarii Zizerii agit ad praeparandam materiam futurae commissioni romanae ad nostrum Institutum recognoscendum.

1 sept. — Schola Praeparatoria Provinciae Neapolitanae e Domo Probationis in Vicanum Collegium (Vico-Equense) sedem mutavit, quo melius iuvenes accomodatis studiis informarentur. Eam autem Collegium non sine incommodo excepit; difficile enim

erat aptum locum reperire, cum praeter pietatem et studium, quibus semper antea, his ultimis annis etiam alumnorum numero maxime floreret.

7 sept. — RR. DD. Fridericus Hopkins, Episcopus Athribitensis et Vicarius Apostolicus Missionis Hondurensis Britannicae, cum quinquagesimum a suo in Societatem ingressu annum celebraret, benedictionem apostolicam ac litteras A. R. P. Generalis gratulatorias accepit; ingenti autem gaudio ab universa colonia et magnis a magistratu acatholico honoribus est salutatus.

8 sept. — R. P. Edmundus Rouffiac creatur Praepositus Provinciae Tolosanae.

— Praepositus Provinciae Mexicanae Patrem Nostrum certiorum facit, Granatae, in Reipublicae Nicaraguae urbe sat conspicua, consilio et opera Patrum, magistratus urbanos civitatem suam SS.^{mo} Cordi Iesu addixisse.

11 sept. — Collegium « Anchieta » Novi Friburgi in Brasilia centrali, Provinciae Romanae, commendatur pietate ac studio alumnorum, qui ducenti quinquaginta omnino sunt. Inter grandiores natu accessionum ad sacram Synaxim circiter 4000 unoquoque mense numerantur. Cum autem litteraria pericula in publico gymnasio « D. Pedro II » fieri deberent, Collegium nostrum aliorum collegia singulis materiis antecessit.

17 sept. — R. P. Aloisius Chauvin Praepositus Provinciae Lugdunensis iubetur.

— Rhetorici in Provincia Castellana e domo Burgensi in Loyolaeam translati sunt.

26 sept. — In Stationibus Narol et Arva Missionis Mangalorensis, Provinciae Venetae, sat magna religionis incrementa habita sunt. A mense enim ianuario labentis anni ad augmentum 650 Indi, idololatria eiurata, sacro baptismo expiati sunt.

1 oct. — Bello confecto et redeuntibus e militia Scholasticis, instaurantur Bachariae, in Provincia Sicula, studia philosophica.

— In Statibus Foderatis omnes iuvenes iam ab anno 18 aetatis militiae addicti sunt, e quibus iis qui Scholam Altam absolverunt facultas facta est tendendi statim ad gradum et honorem ducis. Quem in finem omnia Collegia maiora, lata lege, militariter constituuntur et kalendis octobribus declarantur esse scholae castrenses toto belli europaei tempore. Alumni stipendia merentes insignibus militaribus induuntur et tirocinium agunt:

Collegia victum, tectum, institutionem ex aerario publico sup-
peditant; pro linguis classicis scientiae physicae substituuntur.
Paucis demptis, omnia Assistentiae Americae Collegia hoc Rei-
publicae consilio comprehenduntur; administratio tamen penes
Rectores nostros est, et Patres materias complures etiam nunc
docent.

8 oct. — Patres Collegii S. Ignatii Chicagi, Provinciae Missou-
rianae, e centum tredecim Catholicis in « Cook County Hospital »
aegrotantibus neminem singulis diebus non visitant.

26 oct. — Regno Poloniae restituto, Pater Noster statuit, ut
Provincia Galiciana ab antiquo nomine posthac nuncupetur
Provincia Poloniae.

27 oct. — Cum Burgugni (Borgogno), humili oppido agri
Novariensis (Novara), lues hispanica plebem graviter vexaret
et Curio ipse eodem morbo affectus decumberet, P. Petrus Rocca
Provinciae Taurinensis, qui Curioni ab auxiliis erat, vir divino
spiritu plenus, e proximo Collegio Gaudianensi (Gozzano) illuc
se contulit, ut paroeciae et praesertim aegrotis operam navaret.
Is 15 post dies, quibus sui omnino oblitus studiosissime illis in-
servierat, pestiferis haustis flatibus, morbo corripitur, nec tamen
animo victus, perstitit in pio opere prosequendo, donec illustri
morte brevem 37 annorum vitam finivit. Illum oppidani « no-
strum sanctum » appellabant, eiusque funus populus lacrimis,
magistratus sua praesentia cohonestarunt. Alii quoque Patres
Collegii munere infirmis auxiliandi strenue perfuncti sunt.

Octobri. — Lue in Urbem grassante, Praepositus Provinciae
Romanae suos adhortatus est, ut vellent sese iuvandis aegrotis
ac moribundis ultro devovere. Complures, subditi ac Superiores,
maiorum nostrorum exempla aemulati, illico praesto fuerunt;
e quibus tamen delecti sunt aliquot tantummodo. Urbis Vica-
riatus generosum Sociorum animum admiratus, litteras ad Prae-
positum Provinciale gratulatorias dedit.

Similes nuncii ex omnibus fere Societatis Provinciis ad nos
perferuntur: Nostros magna ubique plebis gratulatione et ma-
gistratuum cum Ecclesiae tum Reipublicae laudibus non parvis
curam aegrorum suscepisse, vitam suam pro fratribus in discri-
men adducere minime veritos; eos tamen plerumque servari
singulari Dei providentia et praesertim usu aquae S. P. Ignatii;

imo huic aquae, late in vulgus sparsae, complura quae acciderunt prodigia, operante Deo, tribuenda esse.

6 nov. — R.mus ac Ill.mus DD. Franciscus Marchetti-Selvagiani, Internuntius Apostolicus Reipublicae Venezuelanae, litteras dedit ad E.mum Cardinalem a Secretis Status et ad Patrem Nostrum gratulatione ac laude plenas de opera, quam Patres Provinciae Castellanae navant Seminario Caracensi.

10 nov. — In urbe 's Gravenhage (Hagae Comititis), Provinciae Neerlandicae, a quodam e nostris Patribus cursus apologeticus pro acatholicis hoc anno tradi coeptus est, qui a 40 vel 50 auditoribus maximam partem eruditis atque nobilioribus frequentabatur: imo ex aula quoque regia erat qui fideliter ventitaret.

11 nov. — Hoc die Patres Missionis Syriacae in possessionem Universitatis Berythensis iterum venerunt. Domus non gravem ruinam accepit: duae bibliothecae, altera Universitatis, altera Facultatis orientalis, suo consistunt loco; musaeum vero physices ad Facultatem medicinae pertinens expilatum est, instrumentum eliciendae vis electricae destructum.

In urbe Tanaii aedes spoliatae et incensae: supersunt solummodo sacellum et quaedam aedium additamenta, domus et cellae omnino direptae: nullum signum remanet nec speculae nec bibliothecae.

Ghaziri (Ghazir) quidquid moveri poterat iam non invenitur: ipsae portae et fenestrarum clatri asportata sunt: templum tamen potuit quotidie ad cultum adhiberi.

Bikfaiae similiter res se habet.

In oppido Homs extant dumtaxat quatuor muri.

Zahlé minus quam ceterae Residentiae damnum passa est, ibique Nostri, toto belli tempore, sacris ministeriis operam dederunt.

De Damascena et Aleppensi domo nil adhuc rescivimus.

15 nov. — Nuntiatur S. Congregatio de Propaganda Fide decrevisse P. Pasqualem Keulian e Provincia Lugdunensi titulo *Missionarii Apostolici S. Congregationis de Propaganda Fide* insignire, ob praeclara charitatis opera ad spirituale Armenorum auxilium postremis hisce annis ab ipso perfecta.

23 nov. — Hoc pestilenti anno Patres et Scholastici Provinciae Canadensis morientium curae tanto se devoverunt studio,

ut Episcopi ac fideles atque adeo ipsi protestantes eos plausu dignati sint. Illud etiam mireris, multos e Nostris tunc quidem eodem morbo tentatos fuisse, nullum vero morte occubuisse.

25 nov. — Neapoli in templo nostro scholae catecheseos anno superiore cum fructu institutae instaurantur. Ad has alumni utriusque sexus, qui publica gymnasia frequentant, diversis diebus accedunt, horis quae inter unam alteramque lectionem intercedunt.

27 nov. — Benigne a Sancta Sede conceditur ut Patres Carthagine, in Republica Columbiana, ubi sub ara nostri templi corpus S. Petri Claver, Reipublicae, urbis, domus, patroni singularis, asservatur et colitur, festum eius ritu duplici primae classis celebrent.

Novembri. — Studiorum instauratio in Universitate Gregoriana ad novam rationem redacta est, ut eruditae adstantium coronae utilior quam antea esset. Prolusit lector physicae et astronomiae, orationem scite contextam pronuncians de P. Angelo Secchi, qui 28 annos eas disciplinas ibidem docuerat et cuius ortus prima centenaria commemoratio hoc anno, non paucis in locis, a scientiarum alumniis atque doctoribus celebrata est.

Insignis huius scientiarum naturalium cultoris scripta et instrumenta, scrutandis naturae legibus ab ipso aut inventa aut adhibita, Universitas Gregoriana in aula physicarum praelectionum apparate disposuerat et toto mense iunio admirationi invistentium obtulerat.

Ipsa praeterea Universitas, Summo Pontifice vehementer gratulante, duplici aucta est cathedra, altera asceseos, religionis altera. Utraque magno omnium favore excepta. Quae de religione est, apologeticam tractat pro solis laicis, praesertim studiorum superiorum auditoribus ac magistris: 250 ad eam confluant, quorum 150 scholae, tanquam alumni, nomen illico dedere eamque avidissime frequentant, 70 vero circulum academicum celebrant. Romanus Pontifex ad bibliothecam apologetices condendam omnium primus quandam pecuniae summam conferre sponte voluit.

— Romae in aula maxima Instituti Biblici dies anniversarius quintus et vicesimus ab edita Leonis XIII encyclica « Providentissimus Deus » agitur. Purpurati Patres complures, item

Sacrorum Antistites, viri doctrina et auctoritate tota Urbe clari ex utroque clero, alique multi apparatissimo conventui intersunt. Vice-Praeses Instituti initium academiae faciens legit ad doctam multitudinem epistolam ad ipsum a Summo Pontifice propria manu scriptam, quam hunc in fasciculum retulimus (p. 558 sq.): eam deinceps pereruditi sermones, choro interiecto, exceperunt.

4 dec. — Litterae mittuntur ad Praepositum Provinciae Neapolitanae a RR. DD. Ianuario Cosenza, Archiepiscopo Capuano et Conferentiae Episcoporum Campaniae praeside, quibus Societati gratulatur quod strenue in Seminario Regionali iuvenibus ad Sacerdotium instituendis operam navet. Ubere fructus laeto animo celebrat, maiores in posterum adprecans colligendos. Re quidem vera licet ob temporum discrimina alumnorum numerus sit aliquantulum imminutus, pietate tamen ac seria ad studia applicatione, magnopere Seminarium commendatur. Ex alumnis ii qui militiae nomen dare coacti sunt morum integritate apprime emicuerunt.

10 dec. — R. P. Iosephus Hanselman, electus Americae Assistens, postquam suae Assistentiae Provincias perlustravit, Zizerium Helvetiorum felici omine pervenit.

27 dec. — Tres post annos mensesque septem, quo Pater Noster, belli causa, ex Italia in Helvetiam secessit, liberum habuit reditum Romam. Sacerdotalis civilisque ordinis procures Curiae (Coire), in urbe Rhaetorum principe, discedentem Praepositum Generalem votis et amoris praecipui significationibus cumularunt. Is, recitato una cum Patribus Fratribusque hymno *Te Deum* pro collatis in pacifico exilio bene multis muneribus, hodie hospitali Helvetiorum Reipublicae valedixit et profectus est Urbem versus. Reliqui Nostri qui cum eo degebant ipsum deinceps turmatim sequuti sunt. Iter omnibus, civilibus praefectis faventibus, facillimum et rectissimum fuit, nulla molestia retardatum, ita ut quae secum asportabant Patres, scripta et epistolas sane permulta, nemo hominum viderit.

29 dec. — Floret in Residentia Matritensi, Provinciae Tolestanae, Sodalitas B. Mariae V. et S. Aloisii, quae in varias dividitur sectiones, ad bonum procurandum scopariorum, ad catechesim docendam, ad opifices instituendos in scholis vespertinis.

30 dec. — Pater Noster, auxiliante Domino feliciter Urbem repetit.

Decembri. — Cum quidam publicus magister in protestantica ephemeride sodalem Societatis Iesu ex Gallia, suppresso nomine, laudibus extulisset summis, interrogatus per litteras ab alio nostro sodale Patremne NN. eo praeconio significare voluisset, respondit: « Non est Pater X quem mea epistola in periodico libello *l'Ecole et la Vie* edita ego designabam; sed Pater Z. Nolui vero ipsum aperte nominare eo quod quilibet e Patribus Iesuitis is mihi apparet qui in se uno totius Societatis spiritum, vim animi, abnegationem, incredibilem periculorum contemptum referat; unde, cognito sublimi illo viro, sensus vehementis admirationis maximaeque observantiae erga omnes Patres Iesuitas orti sunt, quos quidem debeo palam profiteri. Sum laicus: nihilominus non potui omnino non offundi luce pulchritudinis, quavis humana dignitate maioris, illorum animorum, qui se ipsi a sui amore disiungunt, ut de aliorum felicitate ac salute dumtaxat cogitent; mihi autem nulli prorsus merito vertatur, si id vidi quod oculos meos perstrinxit.

— Proposito certamine philosophico, praemium « John Locke » centum sterlinarum quidam Scholasticus Aulae nostrae Campanae Oxoniensis Universitatis, in Anglia, consecutus est.

— R. P. Claudius Chanteur, Provinciae Lugdunensis regimine nuper defunctus, in Syriam cum quatuor Patribus solvit, dispersam illam Missionem instauraturus.

II. — ACTA RECENTIA DE CAUSIS ET CULTU SANCTORUM SOCIETATIS.

15 apr. — MM. ELICURENSIUM: traditur iurisperito processus informativus ad conficiendam *positionem* pro introductione causae PP. Martini de Aranda et Horatii Vecchi ac Fr. Coad. Didaci de Montalván, qui Elicurae, in ora Chilensi, ab Araucanis anno 1612 confossi sunt.

20 iul. — Ven. P. PAULI CAPELLONI: Romam missus est a Curia Neapolitana processus apostolicus super fama sanctitatis in genere.

10 oct. — Ven. P. IULIANI MAUNOIR: eligitur novus causae Vicepostulator P. Iosephus de Tonquédec e Provincia Franciae.

— MM. CANADENSIIUM: confecti articuli pro processu apostolico super martyrio; electus Vicepostulator causae P. Theophilus Hudon Provinciae Canadensis.

10 nov. — Ven. ROBERTI BELLARMINI: iussu Summi Pontificis edita est dissertatio R. D. Subpromotoris Fidei de modo instaurandae causae, ut quantocius promulgetur decretum de virtutibus.

Decembri. — S. D. FRANCISCI M. GALLUZZI: inceptus hoc anno mense aprili Romae in aedibus Cardinalis Vicarii processus informativus dein in aula Postulationis generalis habitae sunt tredecim sessiones eiusdem processus usque ad mensem iulium; postea aliae septem usque ad exeuntem decembrem.

III. — STATUS MISSIONIS IAPONICAE

EXEUNTE ANNO 1918.

DOMUS TOKYENSIS.

(*Kojimachi, Kioi-cho 7, TOKYO, JAPAN*).

1. P. HOFFMANN HERMANNUS, Sup. Miss. a die 24 sept. 1910, Doc. hist. philos., litt. germ., ling. germ., ethicam. — Prov. Germaniae.
2. P. BOUCHER HENRICUS, Min., Proc., Praef. eccl. et valet., Doc. ling. angl. in schola nostra et ling. gallic. in academia militari et schola ling. externarum, Coll. puncta pro litt. ann., Cons. an. 10. — Prov. Franciae.
3. P. DAHLMANN IOSEPHUS, Admon., Praef. Spir., Doc. litt. germ. in Univ. Imperiali et in schola nostra, Script. — Prov. Germaniae.
4. P. GETTELMAN VICTOR, Doc. philos. et oeconom. nation., Conf. dom., curam agit typograph., Cons. an. 7. — Prov. Missouriana.
5. P. GUASCH ANTONIUS, Doc. ling. germ. in schola nostra. — Prov. Aragoniae.
6. P. KEEL ROBERTUS, Doc. litt. et ling. germ. et philos. in schola nostra. — Prov. Missouriana.
7. P. MAC NEAL MARCUS L., Doc. ling. angl. in Univ. Imperiali et in schola nostra. — Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
8. P. POCKSTALLER THEODORUS, Stud. litt. iapon. in Univ. Stat. Californiae. — Prov. Germaniae.
9. P. TSUCHIHASHI PAULUS, Doc. ling. sin. et math., Conf. dom., Cons. an. 8. — Prov. Franciae.

Sacerdotes 9.

IV. — STATISTICA QUAEDAM.

IV a) Prospectus Societatis Iesu universae ineunte anno 1918.

ASSISTENTIAE.	PROVINCIAE.	Sacerdotes.	Scholastici.	Coadiutores.	Universi.	AUGMENTUM.			
						Sac.	Schol.	Coad.	Univ.
ITALIAE.	Romana	192	98	89	379	—	-1	-4	-5
	Neapolitana.	160	94	83	337	2	—	-4	-2
	Sicula.	112	52	73	237	—	-2	—	-2
	Taurinensis.	167	61	50	278	—	1	-2	-1
	Veneta	218	52	102	372	-4	5	-3	-2
	<i>Socii Assist. Italiae.</i>	849	357	397	1603	-2	3	-13	-12
GERMANIAE.	Austriacae	320	105	167	592	-3	-3	-6	-12
	Belgica	649	395	207	1251	21	-15	-2	4
	Galiciana	243	97	141	481	17	-15	-6	-4
	Germaniae	664	209	318	1191	23	-30	-9	-16
	Hungariae	94	52	68	214	4	-8	-2	-6
	Neerlandica.	303	141	134	578	-1	5	5	9
	<i>Socii Assist. Germaniae.</i>	2273	999	1035	4307	61	-66	-20	-25
GALLIAE.	Campaniae	412	166	125	703	5	-10	-5	-10
	Franciae.	460	128	166	754	-18	-3	-4	-25
	Lugdunensis	418	147	160	725	-2	-2	-2	-6
	Tolosana.	414	142	128	684	3	-7	2	-2
	<i>Socii Assist. Galliae.</i>	1704	583	579	2866	-12	-22	-9	-43
HISPANIAE.	Aragoniae	538	322	459	1319	-17	23	-9	-3
	Castellanae	618	366	475	1459	1	6	12	19
	Lusitana.	166	76	106	348	-2	2	-4	-4
	Mexicana	167	83	79	329	17	-11	-2	4
	Toletana.	284	162	220	666	2	32	16	50
	<i>Socii Assist. Hispaniae.</i>	1773	1009	1339	4121	1	52	13	66
AMERICA. ANGLIAE.	Angliae	431	186	120	737	7	-6	-3	-2
	Canadensis	147	203	117	467	—	11	8	19
	Hiberniae	212	131	58	401	—	—	4	4
	<i>Socii Assist. Angliae.</i>	790	520	295	1605	7	5	9	21
AMERICA.	Californiae	186	178	105	469	11	-1	3	13
	Marylandiae-Neo Ebor. .	397	501	149	1047	3	51	3	57
	Missouriana.	420	337	167	924	10	-1	-2	9
	Neo-Aurelianensis. . .	136	88	39	263	-2	—	—	-2
	<i>Socii Assist. Americae.</i>	1139	1104	460	2703	22	51	4	77
	<i>Universi ineunte anno 1918 .</i>	8528	4572	4105	17205	77	23	-16	84
	<i>Universi ineunte anno 1917 .</i>	8451	4549	4121	17121				
	<i>Augmentum</i>	77	23	-16	84				

IV b) Elenchus Congregationum Marianarum PRIMAE PRIMARIAE ROMANAE

ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI

AGGREGATARUM

A DIE 1 IANUARIJ AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1918.

	ADOLESCENTES.	ADULTI ET IUVENES.	ADULTAE ET PUELLAE.	ALUMNI.	CLERICI.	FILIAE MARIAE.	IUVENES.	MATRONAE.	MULIERES.	PUELLAE.	PUERI.	SACERDOTES.	STUDIOSI.	UTRUSQUE SEXUS.	VIRGINES.	VIRI.	SUMMAE.
EUROPA																	
Anglia	—	—	—	—	—	—	—	—	11	10	—	—	2	8	—	—	31
Austria	1	1	1	—	—	—	13	3	23	28	7	5	5	4	81	7	179
Belgium	—	—	—	—	—	—	2	—	—	1	—	—	1	—	7	—	11
Gallia	—	—	—	—	—	10	—	—	—	22	1	—	—	1	1	—	35
Germania	—	—	—	—	—	1	32	—	10	9	1	1	—	1	214	3	272
Helvetia	—	—	—	—	—	1	15	—	—	2	1	—	—	1	20	—	40
Hibernia	—	—	4	—	—	—	—	—	1	2	—	—	1	1	—	1	10
Hispania	—	—	—	—	1	—	12	—	5	7	2	—	—	—	—	—	27
Hungaria	—	—	—	—	—	—	1	—	4	16	—	—	1	—	1	2	25
Italia	3	—	—	—	1	—	2	—	1	8	—	—	—	2	—	2	19
Lusitania	—	—	—	—	—	3	1	—	4	1	—	—	—	—	—	1	10
Neerlandia	—	—	—	1	—	—	4	—	1	12	5	—	1	—	3	5	32
Diversis locis	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—	3
ASIA																	
India	—	—	—	—	—	—	—	1	—	3	—	—	—	5	—	1	10
AFRICA																	
Diversis locis	—	—	—	—	—	—	—	—	4	3	—	—	—	—	—	—	7
AMERICA																	
Argentina	1	—	—	—	—	1	2	—	—	5	—	—	1	—	—	—	10
Brasilia	—	—	—	—	—	—	2	—	1	1	—	—	—	—	—	—	4
Canada	—	—	—	—	—	—	1	—	—	6	—	—	—	—	9	1	17
Status Foeder. . . .	1	2	12	—	—	—	17	10	16	39	12	—	1	24	71	11	206
Diversis locis	—	—	2	—	—	—	2	—	3	1	1	—	—	3	—	—	12
OCEANIA																	
Australia	—	—	1	—	—	—	—	—	—	8	2	—	—	—	—	—	11
Diversis locis	—	—	1	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	3
Universae	6	3	21	1	2	17	107	14	85	186	32	6	13	50	407	34	984

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE IESU

A DIE 1 OCTOBRIS 1917 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1918. (1)

1. P. Martinus Durach, nat. Heimenkirch (Bavaria) 10 nov. 1838, ing. 9 maii 1862, Coad. spir. 2 feb. 1874, ob. in India 1 oct. 1917; Prov. Germaniae.
2. C. Ioannes B. Tomazzoli, nat. Cles (Trento) 21 sept. 1850, ing. 2 iul. 1872, Coad. temp. form. 15 aug. 1882, ob. Milano 3 oct. 1917; Prov. Venetae.
3. S. Ioannes Mou, nat. in Sinis, ing. 15 oct. 1913, Schol. approb., ob. Siensien (Chine) 8 oct. 1917; Prov. Campaniae.
4. P. Iosephus Alfonso, nat. Torrente (Valencia) 24 ian. 1870, ing. 28 iun. 1888, Prof. 4 vot. 2 feb. 1908, ob. Sarriá (Barcelona) 9 oct. 1917; Prov. Aragoniae.
5. P. Franciscus Breymann, nat. Ascheberg (Germania) 16 sept. 1836, ing. 14 apr. 1857, Coad. spir. 2 feb. 1870, ob. Brooklyn (Ohio) 9 oct. 1917; Prov. Missourianae.
6. P. Iosephus Muslin, nat. Spalato (Dalmazia) 18 mart. 1888, ing. 9 sept. 1902, Schol. approb., ob. Mostar (Herzegowine) 10 oct. 1917; Prov. Austriae.
7. P. Michael Bergin, nat. Roscrea (Hibernia) 18 aug. 1879, ing. 7 sept. 1897, Prof. 4 vot. 17 dec. 1916, ob. prope Reninghelst (Belgium) 11 oct. 1917; Prov. Lugdunensis.
8. P. Leo I. Lyons, nat. St. Louis (Missouri) 24 iul. 1872, ing. 11 aug. 1891, Coad. spir. 15 aug. 1908, ob. Milwaukee 13 oct. 1917; Prov. Misourianae.
9. P. Thomas S. Harlin, nat. New York 31 oct. 1853, ing. 4 sept. 1878, Coad. spir. 2 feb. 1895, ob. Poughkeepsie (New York) 14 oct. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
10. C. Ioannes F. McTiernan, nat. Quincy (Massachusetts) 23 oct. 1860, ing. 5 sept. 1888, Coad. temp. form.

(1) OMISSI IN CATALOGIS DEFUNCTORUM ANNORUM 1915-1916, 1916-1917.

S. Paulus Franville, nat. Saint-Georges-de-Réneins (Rhône) 29 iun. 1890, ing. 15 nov. 1911, Schol. approb., ob. prope Douaumont (Meuse) 9 aug. 1916; Prov. Lugdunensis. C. Sebastianus Figel, nat. Oberkirchberg (Suevia) 22 apr. 1833, ing. 24 ian. 1858, Coad. temp. form. 16 aug. 1868, ob. Feldkirch 8 sept. 1917; Prov. Germaniae. C. Philippus Hermesen, nat. Essen (Rheinania) 27 ian. 1848, ing. 29 sept. 1876, Coad.	temp. form. 2 febr. 1887, ob. Aalbeek 19 sept. 1917; Prov. Germaniae. S. Iosephus Eckert, nat. Herrisheid (Baden) 31 maii 1898, ing. 15 sept. 1916; ob. in bello 26 sept. 1917; Prov. Germaniae. S. Petrus Gaime, nat. Marigny-Saint-Marcel (Haute-Savoie) 10 mart. 1887, ing. 6 sept. 1905, Schol. approb., ob. prope Bouchavesnes (Somme) 5 nov. 1916; Prov. Lugdunensis.

- 2 feb. 1899, ob. Jersey City (New Jersey) 14 oct. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
11. C. Ioannes László, nat. Csantaver (Hungaria) 17 dec. 1840, ing. 1 sept. 1867, Coad. temp. form. 15 aug. 1878, ob. Nagyszombat 15 oct. 1917; Prov. Hungariae.
12. P. Emanuel Lima, nat. Batataes (Brasilia) 30 iun. 1866, ing. 2 maii 1882, Coad. spir. 15 aug. 1900, ob. Itù (Brasilia) 18 oct. 1917; Prov. Romanae.
13. S. Emmanuel Prada, nat. Madrid 13 oct. 1885, ing. 7 dec. 1910, Schol. approb., ob. Javier (Navarra) 18 oct. 1917; Prov. Castellanae.
14. P. Franciscus Xav. Blasco, nat. Santa Eulalia (Teruel) 25 mart. 1864, ing. 18 iun. 1881, Coad. spir. 2 feb. 1902, ob. Santiago (Chile) 19 oct. 1917; Prov. Aragoniae.
15. P. Iulianus Fontaine, nat. Trémereuc (Côtes-du-Nord) 19 feb. 1839, ing. 12 nov. 1878, Coad. spir. 2 feb. 1887, ob. Paris 20 oct. 1917; Prov. Franciae.
16. P. Sebastianus Krüger, nat. Oudenbosch 18 maii 1866, ing. 26 sept. 1884, Prof. 4 vot. 3 feb. 1902, ob. Katwijk 21 oct. 1917; Prov. Neerlandicae.
17. S. Maurus Novaretti, nat. Mathi Canavese (Torino) 31 ian. 1898, ing. 7 sept. 1915, Schol. nov., ob. in bello 24 (?) oct. 1917; Prov. Taurinensis.
18. P. Arnoldus Kortenhorst, nat. Kuinre (Overijssel) 8 aug. 1848, ing. 26 sept. 1873, Coad. spir. 11 feb. 1884, ob. Wetevreden (Java) 25 oct. 1917; Prov. Neerlandicae.
19. P. Henricus Annacker, nat. Manchester (Anglia) 24 dec. 1859, ing. 7 sept. 1878, Coad. spir. 3 feb. 1896, ob. Accrington (Anglia) 25 oct. 1917; Prov. Angliae.
20. P. Hyacinthus Moisan, nat. Lou-déac (Côtes-du-Nord) 15 dec. 1845, ing. 3 oct. 1867, Prof. 4 vot. 19 mart. 1885, ob. Chang-hai (Chine) 27 oct. 1917; Prov. Franciae.
21. S. Aloisius Miglia, nat. Lodivechio (Milano) 19 feb. 1892, ing. 25 feb. 1915, Schol. approb., ob. in bello 27 oct. 1917; Prov. Venetae.
22. S. Maximilianus Lattka, nat. Kuchelma (Silesia) 19 dec. 1897, ing. 18 oct. 1913, Schol. approb., ob. in bello m. oct. 1917; Prov. Romanae.
23. S. Paulus Winkler, nat. Malkwitz (Silesia Boruss.) 21 oct. 1896, ing. 11 dec. 1912, Schol. approb., ob. Linz (Austria Sup.) 1 nov. 1917; Prov. Austriae.
24. C. Dominicus Mariani, nat. Longano (Molise) 23 apr. 1865, ing. 1 feb. 1895, Coad. temp. form. 2 feb. 1906, ob. Neapoli 5 nov. 1917; Prov. Neapolitanae.
25. P. Augustus Ledru, nat. La Fresnais (Ile-et-Vilaine) 12 nov. 1852, ing. 9 nov. 1872, Prof. 4 vot. 15 aug. 1892, ob. Chang-hai (Chine) 6 nov. 1917, Prov. Franciae.
26. S. Alexander Pedemonte, nat. S. Cipriano Serraricco (Genova) 5 sept. 1893, ing. 10 nov. 1913, Schol. approb., ob. in bello 7 (?) nov. 1917; Prov. Taurinensis.
27. S. Gulielmus E. Daly, nat. Boston (Massachusetts) 25 feb. 1887, ing. 7 sept. 1906, Schol. approb., ob. Woodstock (Maryland) 9 nov. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
28. C. Iacobus Grünvogel, nat. Hirschcheck (Saevia) 14 iul. 1854, ing.

- 27 sept. 1879, Coad. temp. form. 2 feb. 1890, ob. S. Leopoldo (Brasilia) 10 nov. 1917; Prov. Germaniae.
9. C. Petrus Ekers, nat. Marienbaum (Rhenania) 1 nov. 1858, ing. 4 maii 1880, Coad. temp. form. 2 feb. 1891, ob. Maastricht 11 nov. 1917; Prov. Germaniae.
10. C. Valentinus Echeverría, nat. Bilbao (Vizcaya) 16 dec. 1851, ing. 30 apr. 1882, Coad. temp. form. 15 aug. 1892, ob. Carrión de los Condes (Palencia) 12 nov. 1917; Prov. Castellanae.
11. P. Michael Haudek, nat. Skalat 11 mart. 1868, ing. 24 oct. 1885, Coad. spir. 2 feb. 1902, ob. Chyrów 15 nov. 1917; Prov. Galicianae.
12. P. Iacobus I. Meloy, nat. Blairgowrie (Perthshire, Scotia) 6 aug. 1861, ing. 2 mart. 1882, Prof. 4 vot. 15 aug. 1901, ob. Brooklyn (Ohio) 16 nov. 1917; Prov. Missouriianae.
13. C. Mauritius Roach, nat. Watergrasshill (Hibernia), 7 ian. 1843, ing. 7 sept. 1867, Coad. temp. form. 15 aug. 1879, ob. New York 16 nov. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
14. S. Iosephus A. Manning, nat. Farrar (Hibernia) 15 feb. 1884, ing. 14 aug. 1903, Schol. approb., ob. Buffalo (New York) 18 nov. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
15. P. Marianus Rojas, nat. Loja (Granada) 28 feb. 1876, ing. 4 iun. 1897, Prof. 4 vot. 15 aug. 1914, ob. Barcelona 20 nov. 1917; Prov. Aragoniae.
16. C. Ioannes A. Gros, nat. Manresa (Barcelona) 12 dec. 1847, ing. 14 aug. 1874, Coad. temp. form. 15 aug. 1884, ob. El Paso (Texas) 22 nov. 1917; Prov. Aragoniae.
37. C. Iosephus Masterson, nat. Corduff (Hibernia) 5 mart. 1852, ing. 24 dec. 1877, Coad. temp. form. 15 aug. 1888, ob. S. Beuno's, 23 nov. 1917; Prov. Angliae.
38. P. Xaverius Albert, nat. Boistrudan (Ille-et-Vilaine) 8 dec. 1865, ing. 30 oct. 1887, Prof. 4 vot. 2 feb. 1901, ob. Angers (Maine-et-Loire) 24 nov. 1917; Prov. Franciae.
39. P. Edmundus Hogan, nat. Clonmel (Queenstown) 23 ian. 1831, ing. 29 nov. 1847, Prof. 4 vot. 15 aug. 1866, ob. Dublin 26 nov. 1917; Prov. Hiberniae.
40. P. Robertus Monteith, nat. Carstairs (Scotia) 10 iul. 1877, ing. 24 mart. 1897, Prof. 4 vot. 2 feb. 1915, ob. in bello (Gallia) 27 nov. 1917; Prov. Angliae.
41. P. Ioannes D. Whitney, nat. Island of Nantucket (Massachusetts) 19 iul. 1850, ing. 14 aug. 1872, Prof. 4 vot. 15 aug. 1894, ob. Boston (Massachusetts) 27 nov. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
42. P. Henricus Scheid, nat. Prüm (Rhenania) 1 nov. 1841, ing. 27 oct. 1869, Prof. 4 vot. 2 feb. 1883, ob. Exaten 30 nov. 1917; Prov. Germaniae.
43. P. Paulus A. Merlo, Terlago (Trento) nat. 19 ian. 1848, ing. 26 sept. 1876, Coad. spir. 2 feb. 1888, ob. Scutari (Albania) 1 dec. 1917; Prov. Venetae.
44. C. Iosephus Havelka, nat. Knežoves (Moravia) 19 mart. 1862, ing. 4 nov. 1887, Coad. temp. form. 2 feb. 1898, ob. Mariaschein 1 dec. 1917; Prov. Austriae.
45. P. Iosephus Barbier, nat. Sommeloune (Meuse) 23 maii 1828, ing. 6 apr. 1850, Coad. spir. 2 feb. 1867, ob. Péruwelz (Belgium) 2 dec. 1917; Prov. Campaniae.

46. C. Ioachimus Sarmiento, nat. Sanctavalia (Traz-os-Montes) 2 aug. 1853, ing. 30 oct. 1878, Coad. temp. form. 2 feb. 1889, ob. Pasaje de La Guardia (Pontevedra, Hispania) 3 dec. 1917; Prov. Lusitanae.
47. C. Ioannes Amouroux, nat. Alaire (Morbihan) 28 feb. 1890, ing. 1 feb. 1914, Coad. temp. nov., ob. Brest (Finistère) 5 dec. 1917; Prov. Franciae.
48. C. Napoleo Laflamme, nat. Saint-Pie (Québec) 14 nov. 1855, ing. 7 sept. 1895, Coad. temp. form. 15 aug. 1906, ob. Sault-au-Récollet 6 dec. 1917; Prov. Canadensis.
49. C. Georgius Jonett, nat. Geisewasser (Alsace) 27 mart. 1841, ing. 30 iul. 1864, Coad. temp. form. 15 aug. 1874, ob. Enghien (Belgium) 10 dec. 1917; Prov. Campaniae.
50. P. Stanislaus De Bonis, nat. Napoli 10 maii 1857, ing. 30 iul. 1873, Prof. 4 vot. 15 aug. 1895, ob. Napoli 11 dec. 1917; Prov. Neapolitanae.
51. P. Alexius Bonfils, nat. Le Tremblay (La Motte-Servolex, Savoie) 8 iul. 1871, ing. 1 iul. 1890, Prof. 4 vot. 15 aug. 1907, ob. Dôle (Jura) 11 dec. 1917; Prov. Lugdunensis.
52. P. Laurentius López San Vicente, nat. Cornejo (Burgos) 23 apr. 1841, ing. 4 sept. 1859, Prof. 4 vot. 1 ian. 1877, ob. El Palo (Málaga) 12 dec. 1917; Prov. Castellanae.
53. C. Matthaeus Devine, nat. Killeen (Hibernia) 21 sept. 1844, ing. 29 oct. 1870, Coad. temp. form. 15 aug. 1882, ob. Poughkeepsie (New York) 12 dec. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
54. P. Thomas O'Callaghan, nat. Fermoy, (Cork, Hibernia) 1 feb. 1848, ing. 21 iul. 1874, Prof. 4 vot. 15 aug. 1893, ob. New Orleans 13 dec. 1917; Prov. Neo Aurelianensis.
55. P. Antonius Dedéu, nat. Mataró (Barcelona) 10 oct. 1862, ing. 17 iul. 1880, Prof. 4 vot. 2 feb. 1898, ob. Tortosa (Tarragona) 15 dec. 1917; Prov. Aragoniae.
56. P. Melchior Neusester, nat. Mainz (Hassia) 6 maii 1856, ing. 28 sept. 1875, Coad. spir. 29 maii 1891, ob. Essen 17 dec. 1917; Prov. Germaniae.
57. P. Sebastianus Mendieta, nat. Villaró (Vizcaya) 20 ian. 1854, ing. 16 apr. 1886, Coad. spir. 15 aug. 1896, ob. Loyola (Guipúzcoa) 18 dec. 1917; Prov. Castellanae.
58. P. Ludovicus Calon, nat. Ijzendijke (Zeeland) 29 iun. 1830, ing. 27 sept. 1851, Coad. spir. 15 aug. 1862, ob. Mariendaal 19 dec. 1917; Prov. Neerlandicae.
59. S. Aloisius M. Larrañaga, nat. Zumarraga (Guipúzcoa) 22 mart. 1897, ing. 5 iul. 1913, Schol. approb., ob. Chapinero (Colombia) 19 dec. 1917; Prov. Castellanae.
60. S. Felix Larequi, nat. Tafalla (Navarra) 7 apr. 1896, ing. 16 sept. 1911, Schol. approb., ob. Bogotá (Colombia) 19 dec. 1917; Prov. Tolitanae.
61. C. Ioannes O'Neill, nat. Galway (Hibernia) 27 feb. 1848, ing. 7 dec. 1872, Coad. temp. form. 15 aug. 1883, ob. Fordham (New York) 20 dec. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
62. P. Matthaeus Končar, nat. Laibach (Carniola) 20 aug. 1868, ing. 20 sept. 1892, Prof. 4 vot. 2 feb. 1908, ob. Wien 22 dec. 1917; Prov. Austriae.

63. P. Ioannes H. Finnegan, nat. Brooklyn (New York) 7 apr. 1836, ing. 11 mart. 1863, Coad. spir. 15 aug. 1875, ob. Baltimore 23 dec. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
64. P. Ioannes Scully, nat. Brooklyn (New York) 23 sept. 1846, ing. 7 sept. 1872, Prof. 4 vot. 3 feb. 1890, ob. New York 26 dec. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
65. P. Michael A. O' Kane, nat. Ennis (Hibernia) 12 iul. 1849, ing. 31 iul. 1867, Prof. 4 vot. 15 aug. 1888, ob. Worcester (Massachusetts) 26 dec. 1917; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
66. P. Petrus Dardenne, nat. Carcassonne (Aude) 19 ian. 1830, ing. 29 nov. 1851, Coad. spir. 15 aug. 1868, ob. Mours (Seine et Oise) 27 dec. 1917; Prov. Franciae.
67. P. Theodorus Sauret, nat. Balaquer (Lérida) 26 sept. 1855, ing. 5 oct. 1871, Coad. spir. 2 feb. 1889, ob. Orihuela (Alicante) 28 dec. 1917; Prov. Aragoniae.
68. P. Renatus Gottigny, nat. Alost 10 oct. 1876, ing. 24 sept. 1901, Coad. spir. 25 aug. 1912, ob. M'Bas (Kwango, Africa) 29 dec. 1918; Prov. Belgicae.
69. P. Carolus Lefebvre, nat. Saint-Hugues (Québec) 1 ian. 1885, ing. 20 feb. 1906, Schol. approb., ob. Montréal 29 dec. 1917; Prov. Canadensis.
70. C. Georgius Englert, nat. Frankfurt (Germania) 1 aug. 1876, ing. 4 sept. 1899, Coad. temp. form. 15 aug. 1911, ob. Mankato (Minnesota) 29 dec. 1917; Prov. Missouriianae.
71. P. Iosephus Petit, nat. Moulins (Allier) 28 nov. 1840, ing. 24 sept. 1857, Prof. 4 vot. 2 feb. 1876, ob. Saint-Etienne (Loire) 30 dec. 1917; Prov. Lugdunensis.
72. C. Ioannes M. Simon, nat. Runan (Côtes-du-Nord) 20 aug. 1844, ing. 30 oct. 1869, Coad. temp. form. 2 feb. 1880, ob. Noisy-le-Sec (Seine) 30 dec. 1917; Prov. Franciae.
73. P. Iacobus Fottrell, nat. Dublin 23 iul. 1852, ing. 31 oct. 1869, Prof. 4 vot. 2 feb. 1890, ob. Dublin 2 jan. 1918; Prov. Hiberniae.
74. P. Ioannes Verdon, nat. Drogheda 18 iul. 1846, ing. 11 sept. 1865, Coad. spir. 2 feb. 1886, ob. Dublin 2 ian. 1918; Prov. Hiberniae.
75. P. Iosephus Ignacy, nat. Kotteicadhon (India) 1 ian. 1842, ing. 28 sept. 1863, Coad. spir. 15 aug. 1880, ob. Palamcottah 4 ian. 1918; Prov. Tolosanae.
76. P. Iosephus Castellá, nat. Pons (Lérida) 4 apr. 1843, ing. 12 oct. 1859, Prof. 4 vot. 2 feb. 1877, ob. Valencia 7 ian. 1918; Prov. Aragoniae.
77. P. Henricus Scio, nat. Aquila (Abruzzi) 15 mart. 1843, ing. 8 nov. 1858, Prof. 4 vot. 15 aug. 1877, ob. Floriana (Malta) 9 ian. 1918; Prov. Siculae.
78. C. Iacobus Escorsell, nat. Manresa (Barcelona) 22 feb. 1845, ing. 1 feb. 1866, Coad. temp. form. 15 aug. 1876, ob. Valencia 10 ian. 1918; Prov. Aragoniae.
79. P. Renatus de Maumigny, nat. Nevers (Nièvre) 20 ian. 1837, ing. 9 nov. 1855, Prof. 4 vot. 2 feb. 1876, ob. Paris 11 ian. 1918; Prov. Franciae.
80. S. Mauritius Schaetsen, nat. Stevoort (Limbourg) 5 dec. 1898, ing. 15 nov. 1916, Schol. nov., ob. Alken (Limbourg) 12 ian. 1918; Prov. Belgicae.

81. C. Iosephus Igert, nat. Baja (Hungaria) 21 apr. 1841, ing. 30 iul. 1860, Coad. temp. form. 15 aug. 1871, ob. Kalocsa 12 ian. 1918; Prov. Hungariae.
82. P. Fidelis Fita, nat. Arenys de Mar (Barcelona) 31 dec. 1835, ing. 3 oct. 1850, Prof. 4 vot. 2 feb. 1869, ob. Madrid 13 ian. 1918; Prov. Aragoniae.
83. P. Ioannes Doyle, nat. Wicklow (Ireland) 5 nov. 1862, ing. 19 aug. 1878, Coad. spir. 2 feb. 1897, ob. Manila (Filipinas) 13 ian. 1918; Prov. Aragoniae.
84. P. Iulius Blanc, nat. Valencogne (Isère) 10 mart. 1841, ing. 24 oct. 1863, Prof. 4 vot. 15 aug. 1879, ob. Valence (Drôme) 14 ian. 1918; Prov. Lugdunensis.
85. P. Clemens S. Lancaster, nat. Philadelphia (Pennsylvania) 18 feb. 1842, ing. 31 dec. 1862, Coad. spir. 15 aug. 1884, ob. Washington 14 ian. 1918; Prov. Marylandiae-Neoboracensis.
86. P. Petrus Radaelli, nat. Cassano d'Adda (Milano) 24 iul. 1849, ing. 8 nov. 1867, Coad. spir. 2 feb. 1888, ob. Ferentino (Roma) 15 ian. 1918; Prov. Taurinensis.
87. C. Dominicus Muro, nat. Villoslada de Cameros (Logroño) 12 maii 1844, ing. 7 sept. 1896, Coad. temp. form. 2 feb. 1907, ob. Granada (Hispania) 15 ian. 1918; Prov. Toleanae.
88. S. Ioannes Carbery, nat. Rathcul-lheen (Waterford) 13 apr. 1897, ing. 31 aug. 1914, Schol. approb., ob. Drogheda 17 ian. 1918; Prov. Hiberniae.
89. C. Paulus Sandoz, nat. Maîche (Doubs) 19 maii 1850, ing. 30 iul. 1874, Coad. temp. form. 15 aug. 1884, ob. Saint-Leonards-on-Sea (Anglia) 18 ian. 1918; Prov. Lugdunensis.
90. P. Arthurus Jones, nat. Brockville (Ontario) 17 nov. 1838, ing. 7 dec. 1857, Prof. 4 vot. 15 aug. 1879, ob. Montréal 19 ian. 1918; Prov. Canadensis.
91. P. Andreas Sauze, nat. Bagnols sur Cèze (Gard) 31 iul. 1831, ing. 21 nov. 1851, Coad. spir. 2 feb. 1868, ob. Montauban 20 ian. 1918; Prov. Tolosanae.
92. P. Petrus Mazoyer, nat. Lyon 7 feb. 1840, ing. 1 oct. 1861, Prof. 4 vot. 2 feb. 1877, ob. Cannes (Alpes-Maritimes) 22 ian. 1918; Prov. Lugdunensis.
93. P. Ottocarus Zidek, nat. Parschnitz (Bohemia) 5 dec. 1871, ing. 7 sept. 1891, Coad. spir. 2 feb. 1903, ob. Velehrad 22 ian. 1918; Prov. Austriae.
94. P. Leo Serigiers, nat. St. Denis (prope Paris) 28 aug. 1861, ing. 27 sept. 1877, Coad. spir. 3 feb. 1896, ob. Anvers 24 ian. 1918; Prov. Belgicae.
95. C. Aloisius Rumiano, nat. Venaus (Torino) 14 nov. 1887, ing. 20 oct. 1913, Coad. nov., ob. in captivitate, Somoja (Hungaria) 24 ian. 1918; Prov. Taurinensis.
96. P. Thomas I. Gaunnon, nat. Cambridge (Massachusetts) 14 iul. 1853, ing. 3 aug. 1872, Prof. 4 vot. 2 feb. 1891, ob. Zizers (Helvetia) 25 ian. 1918; Prov. Marylandiae-Neoboracensis.
97. P. Iosephus Hilgers, nat. Kückhoven (Rhenania) 9 sept. 1858, ing. 1 oct. 1883, Prof. 4 vot. 2 feb. 1894, ob. 's Heerenberg 25 ian. 1918; Prov. Germaniae.
98. P. Maximilianus Gönner, nat. Nietheim (Suevia) 27 feb. 1846, ing. 31 oct. 1860, Coad. spir. 15 aug. 1877, ob. Luxemburg 26 ian. 1918; Prov. Germaniae.

99. P. Ioannes Bas, nat. Crêches-sur-Saône (Saône-et-Loire) 20 iun. 1827, ing. 11 aug. 1848, Prof. 4 vot. 2 feb. 1863, ob. Beyrouth (Syria) 28 ian. 1918; Prov. Lugdunensis.
100. S. Salvator Messina, nat. Girenti 13 apr. 1899, ing. 21 sept. 1915, Schol. nov., ob. Auer (Tirolo) 28 ian. 1918; Prov. Siculae.
101. S. Henricus Walter, nat. Philippeville 3 oct. 1897, ing. 3 nov. 1915, Schol. nov., ob. Somme Tourbe (Marne) 28 ian. 1918; Prov. Tolosanae.
102. P. Iulius Christian, nat. Gross-Nedlitz (Silesia Boruss.) 15 apr. 1848, ing. 19 aug. 1864, Coad. spir. 15 aug. 1878, ob. Bogucice (Silesia Boruss.) 29 ian. 1918; Prov. Gallicianae.
103. P. Franciscus G. Hillman, nat. Vught (Hollandia) 6 apr. 1846, ing. 24 nov. 1870, Coad. spir. 2 feb. 1883, ob. Florissant (Missouri) 29 ian. 1918; Prov. Missourianae.
104. P. Aloisius Le Gonidec, nat. Rouen (Gallia) 19 oct. 1834, ing. 23 nov. 1866, Coad. spir. 2 feb. 1882, ob. Castel Gandolfo (Roma) 30 ian. 1918; Prov. Romanae.
105. P. Iosephus Pérez Campús, nat. Callosa Ensaniá (Alicante) 6 mart. 1853, ing. 14 aug. 1894, Coad. spir. 15 aug. 1908, ob. Tudela (Navarra) 30 ian. 1918; Prov. Castellanae.
106. C. Stephanus Riedl, nat. Widergrün 1 ian. 1837, ing. 22 sept. 1863, Coad. temp. form. 2 feb. 1874, ob. Kapornak 31 ian. 1918; Prov. Hungariae.
107. P. Paulus Dutremez, nat. Anvers 25 iun. 1857, ing. 27 sept. 1875, Coad. spir. 2 feb. 1893, ob. Oostacker (Gand) 1 feb. 1918; Prov. Belgicae.
108. P. Hubertus Daly, nat. Abascragh (Galway) 16 nov. 1842, ing. 13 iun. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1880; ob. Sevenhills (Australia) 2 feb. 1918; Prov. Hiberniae.
109. P. Ioannes Berta, nat. Avigliana (Torino) 19 feb. 1874, ing. 6 aug. 1890, Prof. 4 vot. 2 feb. 1909, ob. San Remo (Porto Maurizio) 4 feb. 1918; Prov. Taurinensis.
110. C. Iosephus Keybach, nat. Rohrdorf (Germania) 27 iul. 1870, ing. 30 oct. 1902, Coad. temp. form. 15 aug. 1913, ob. Prairie du Chien (Wisconsin) 6 feb. 1918; Prov. Missourianae.
111. C. Iosephus M. Labaca, nat. Beizama (Guipúzcoa) 7 oct. 1889, ing. 21 apr. 1915, ob. Loyola (Guipúzcoa) 7 feb. 1918; Prov. Castellanae.
112. C. Franciscus Messemackers, nat. Rotselaer (Brabant) 31 dec. 1828, ing. 10 dec. 1851, Coad. temp. form. 2 feb. 1862, ob. Arlon 8 feb. 1918; Prov. Belgicae.
113. P. Achilleus Haté, nat. Toutencourt (Somme) 11 aug. 1829, ing. 30 sept. 1850, Prof. 4 vot. 2 feb. 1869, ob. Le Tuquet (Belgium) 9 feb. 1918; Prov. Campaniae.
114. P. Antonius M. Guerra, nat. Mogadouro (Traz-os-Montes) 9 maii 1852, ing. 13 nov. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Bahia (Brasilia) 12 feb. 1918; Prov. Lusitanae.
115. C. Iosephus Aniceto, nat. La Puebla (Majorque) 23 sept. 1873, ing. 30 oct. 1905, ob. Sarlat 12 feb. 1918; Prov. Tolosanae.
116. C. Augustinus Baggi, nat. Montevideo 5 maii 1894, ing. 18 mart. 1917, Coad. nov., ob. Córdoba 13 feb. 1918; Prov. Argentino-Chilensis.

117. C. Ioannes B. Liou, nat. in Sinis ing. 15 oct. 1913, ob. Sienhsien (Chine) 15 feb. 1918; Prov. Campaniae.
118. P. Ianuarius Bucceroni, nat. Napoli 22 apr. 1841, ing. 7 sept. 1856, Prof. 4 vot. 2 feb. 1876, ob. Roma 18 feb. 1918; Prov. Neapolitanae.
119. C. Iulius Guibourne, nat. Florent-le-Vieil (Maine-et-Loire) 6 feb. 1853, ing. 29 oct. 1878, Coad. temp. form. 2 feb. 1889, ob. Jersey (Anglia) 20 feb. 1918; Prov. Franciae.
120. P. Ludovicus Caudal, nat. Kerbiguette (Morbihan) 28 nov. 1844, ing. 30 oct. 1873, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Vannes (Morbihan) 21 feb. 1918; Prov. Franciae.
121. S. Iosephus (Donin) de Rosière, nat. Lyon 29 maii 1887, ing. 20 oct. 1904, Schol. approb., ob. prope Cauroy-les-Hermonville (Marne) 21 feb. 1918; Prov. Lugdunensis.
122. P. Iulianus Thirion, nat. Sclayn (prope Namur) 7 sept. 1852, ing. 27 sept. 1872, Prof. 4 vot. 2 feb. 1889, ob. Namur 23 feb. 1918; Prov. Belgicae.
123. P. Carolus Mercati, nat. Zante (Graecia) 1 oct. 1850, ing. 7 iun. 1867, Prof. 4 vot. 2 feb. 1886, ob. Schemberg (Salisburg) 25 feb. 1918; Prov. Venetae.
124. P. Augustinus G. Coelho, nat. Mangalore (India) 16 oct. 1863, ing. 22 maii 1883, Coad. spir. 2 feb. 1899, ob. Mangalore 25 feb. 1918; Prov. Venetae.
125. P. Iosephus Zen Ruffinen, nat. Leuca (Helvetia) 4 aug. 1856, ing. 30 maii 1876, Coad. spir. 2 feb. 1893, ob. Innsbruck 25 feb. 1918; Prov. Austriae.
126. P. Angelus Barber, nat. *** 4 dec. 1839, ing. 11 aug. 1872, Coad. spir. 2 feb. 1887, ob. Habana 27 feb. 1918; Prov. Mexicanae.
127. S. Philippus de Sousa, nat. Victoria (Hong Kong) 10 mai 1887, ing. 7 sept. 1905, Schol. approb., ob. Barcelona (Hispania) 27 feb. 1918; Prov. Lusitanae.
128. P. Iosephus Cooreman, nat. Gand 5 feb. 1861, ing. 1 mai 1879, Prof. 4 vot. 15 aug. 1896, ob. Calcutta (India) 1 mart. 1918; Prov. Belgicae.
129. C. Elias Georges, nat. Petite-Raon (Vosges) 20 mart. 1840, ing. 7 dec. 1866, Coad. temp. form. 2 feb. 1877, ob. Brochon (Côte d'or) 3 mart. 1918; Prov. Campaniae.
130. P. Theophilus Charlier, nat. Namur 15 feb. 1832, ing. 25 sept. 1851, Prof. 4 vot. 2 feb. 1868, ob. Verviers 5 mart. 1918; Prov. Belgicae.
131. P. Gualterus Bock, nat. Barmen (Rhenania) 24 apr. 1873, ing. 25 apr. 1892, Coad. spir. 2 feb. 1905, ob. Sittard 5 mart. 1918; Prov. Germaniae.
132. P. Aloisius Van Gael, nat. Turnhout 14 feb. 1851, ing. 27 sept. 1871, Coad. spir. 2 feb. 1889, ob. Fayt (prope Charleroi) 5 mart. 1918; Prov. Belgicae.
133. R. D. Ioannes B. Cazet, nat. Jurançon (Basses Pyrénées) 31 iul. 1827, ing. 20 ian. 1848, Prof. 4 vot. 2 feb. 1864, ob. Tananarive 6 mart. 1918; Prov. Tolosanae.
134. C. Edmundus Lombary, nat. Slype (prope Dixmude, 13 nov. 1865, ing. 21 sept. 1890, Coad. temp. form. 13 feb. 1902, ob. La Rochelle (Gallia) 6 mart. 1918; Prov. Belgicae.

135. C. Petrus Deloeul, nat. Bruxelles 9 nov. 1849, ing. 30 apr. 1890, Coad. temp. form. 15 aug. 1900, ob. Arlon 6 mart. 1918; Prov. Belgicae.
136. P. Paulus I. Catalán, nat. Guatemala 25 ian. 1842, ing. 18 mart. 1858, Prof. 4 vot. 30 oct. 1877, ob. Bogotá 7 mart. 1918; Prov. Castellanae.
137. P. Petrus Asselbergs, nat. Bergen op Zoom 28 nov. 1855, ing. 26 sept. 1876, Coad. spir. 2 feb. 1893, ob. Oudenbosch 7 mart. 1918; Prov. Neerlandiae.
138. S. Iosephus Wurst, nat. Wien 20 sept. 1893, ing. 5 sept. 1910, Schol. approb., ob. Innsbruck 8 mart. 1918; Prov. Austriae.
139. P. Iacobus Lafuente, nat. Polvorosa (Palencia) 24 iul. 1843, ing. 26 apr. 1888, Coad. spir. 15 aug. 1898, ob. Orduña (Vizcaya) 9 mart. 1918; Prov. Castellanae.
140. P. Ioannes A. Ganser, nat. St. Mary's (Pennsylvania) 3 febr. 1847, ing. 30 iul. 1870, Coad. spir. 15 aug. 1884, ob. Chicago 10 mart. 1918; Prov. Missourianae.
141. C. Gulielmus Foley, nat. Waterford (Hibernia) 10 oct. 1836, ing. 27 feb. 1855, Coad. temp. form. 2 feb. 1867, ob. Florissant (Missouri) 10 mart. 1918; Prov. Missourianae.
142. C. Eugenius Duque, nat. Labastida (Alava) 13 nov. 1855, ing. 30 iul. 1890, Coad. temp. form. 15 aug. 1900, ob. Carrión de los Condes (Palencia) 12 mart. 1918; Prov. Castellanae.
143. P. Iosephus Hrubant, nat. Mukacs (Hungaria) 24 apr. 1857, ing. 2 aug. 1875, Coad. spir. 2 feb. 1888, ob. Kraków, 13 mart. 1918; Prov. Galicianae.
144. P. Alphonsus Heynssens, nat. Gand 15 mart. 1842, ing. 6 oct. 1861, Coad. spir. 2 feb. 1879, ob. Gand 14 mart. 1918; Prov. Belgicae.
145. P. Iacobus Apráiz, nat. Rigoitia (Vizcaya) 8 oct. 1850, ing. 14 oct. 1865, Prof. 4 vot. 2 feb. 1884, ob. Loyola (Guipúzcoa) 15 mart. 1918; Prov. Castellanae.
146. P. Andreas Durand, nat. Le Passage (Isère) 9 feb. 1847, ing. 22 feb. 1879, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Lyon 17 mart. 1918; Prov. Lugdunensis.
147. S. Henricus Vimal du Monteil, nat. Bort (Corrèze) 21 nov. 1889, ing. 24 sept. 1907, Schol. approb., ob. Saint-Etienne-au-Temple (Marne) 17 mart. 1918; Prov. Lugdunensis.
148. P. Aegidius Pâque, nat. Moll sur Geer (Limburg) 8 nov. 1850, ing. 27 sept. 1871, Coad. spir. 2 feb. 1889, ob. Bruxelles 18 mart. 1918; Prov. Belgicae.
149. C. Gulielmus Zwak, nat. North Prairie (Minnesota) 4 feb. 1876, ing. 18 aug. 1907, Coad. temp. form. 2 feb. 1918, ob. Twin Lakes (Idaho) 20 mart. 1918; Prov. Californiae.
150. P. Saturninus Castresana, nat. Lastras (Burgos) 11 feb. 1846, ing. 23 dec. 1879, Prof. 4 vot. 2 feb. 1898, ob. Oña (Burgos) 22 mart. 1918; Prov. Castellanae.
151. P. Ioannes Sygánski, nat. Zulków (Galicia) 18 iun. 1853, ing. 13 sept. 1871, Coad. spir. 2 feb. 1884, ob. Kraków 22 mart. 1918; Prov. Galicianae.
152. C. Ieremias Rowley, nat. London 29 dec. 1885, ing. 23 sept. 1911, ob. S. Francisco 22 mart. 1918; Prov. Californiae.

153. P. Constantinus Marszalowicz, nat. Turbia (Galicia) 12 mart. 1855, ing. 6 sept. 1893, Coad. spir. 2 feb. 1904, ob. Chyrów 25 mart. 1918; Prov. Galicianae.
154. P. Philippus Vier, nat. in Brasilia 8 feb. 1862, ing. 4 nov. 1886, Coad. spir. 2 feb. 1897, ob. Diest 25 mart. 1918; Prov. Germaniae.
155. P. Iulianus Frin, nat. Saint-Indoee (Côtes-du-Nord) 15 apr. 1839, ing. 31 oct. 1867, Coad. spir. 15 aug. 1879, ob. Ou-hou (Chine) 27 mart. 1918; Prov. Franciae.
156. C. Iosephus Căcié, nat. Nagy-Kölked (Hungaria) 5 sept. 1876, ing. 21 oct. 1904, Coad. tem. form. 2 feb. 1892, ob. Travník 27 mart. 1918; Prov. Austriae.
157. C. Victor Brabant, nat. Namur 7 iul. 1835, ing. 2 iul. 1868, Coad. temp. form. 15 aug. 1878, ob. Bruxelles 27 mart. 1918; Prov. Belgicae.
158. P. Georgius de la Motte, nat. Schlestadt (Bas-Rhin) 19 feb. 1861, ing. 7 sept. 1878, Prof. 4 vot. 3 feb. 1896, ob. St. Ignatius' (Montana, Status Foederati) 29 mart. 1918; Prov. Franciae.
159. C. Ioachim Caselles, nat. Bi-gastro (Alicante) 17 aug. 1851, ing. 15 iul. 1881, Coad. temp. form. 2 feb. 1894, ob. Tortosa (Tarragona) 29 mart. 1918; Prov. Aragoniae.
160. P. Prosper Baudot, nat. Saint-Die (Vosges) 19 aug. 1846, ing. 9 iul. 1872, Prof. 4 vot. 15 aug. 1887, ob. Vevey (Suisse) 31 mart. 1918; Prov. Campaniae.
161. P. Ioannes P. M. Schleuter, nat. Köln (Germania) 5 oct. 1839, ing. 30 mart. 1861, Coad. spir. 15 aug. 1872, ob. Boston (Massachusetts) 1 apr. 1918; Prov. Marylandiae-Neoeboracensis.
162. C. Carolus Dégener, nat. Arnsherg (Westfalen) 13 nov. 1842, ing. 14 iun. 1865, Coad. temp. form. 8 dec. 1875, ob. Puerto Montt 1 apr. 1918; Prov. Argentino-Chilensis.
163. P. Aloisius Ronzevalle, nat. Andrinople (Turquie) 27 aug. 1871, ing. 7 nov. 1889, Prof. 4 vot. 2 feb. 1908, ob. Roma 2 apr. 1918; Prov. Lugdunensis.
164. P. Modestus Izaguirre, nat. Victoria, Alaba (España) 10 mart. 1862, ing. 29 iul. 1879, Coad. spir. 2 feb. 1902, ob. El Paso (Texas), 3 apr. 1918, Prov. Neapolitanae.
165. P. Iosephus Franke, nat. Zobten (Silesia Boruss.) 2 apr. 1844, ing. 14 dec. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Breslau 3 apr. 1918; Prov. Galicianae.
166. P. Aloisius Rosa, nat. Poli (Roma) 19 iul. 1828, ing. 29 mart. 1850, Prof. 4 vot. 2 feb. 1866, ob. Roma 7 apr. 1918; Prov. Romanae.
167. P. Wernerus Pietschmann, nat. Bromberg (Posen) 3 aug. 1894, ing. 13 sept. 1913, schol. approb. ob. in bello 7 apr. 1918; Prov. Germaniae.
168. C. Henricus Canalda, nat. Tortosa (Tarragona) 30 nov. 1856, ing. 20 iun. 1880, Coad. temp. form. 8 sept. 1890, ob. Manresa (Barcelona) 7 apr. 1918; Prov. Aragoniae.
169. P. Thomas Noronha, nat. Amembal (Mangalore) 27 maii 1857, ing. 24 mart. 1885, Prof. 4 vot. 2 feb. 1905, ob. Mangalore 8 apr. 1918; Prov. Venetae.
170. C. Aemilius Cornat, nat. Sailly-sur-la Lys (Pas-de-Calais) 10 oct. 1834, ing. 19 sept. 1859, Coad. temp. form. 15 aug. 1871, ob. Florennes (Belgium) 8 apr. 1918; Prov. Campaniae.

171. P. Sigismundus Leonardi, nat. Rimini 11 apr. 1836, ing. 18 dec. 1855, Prof. 4 vot. 2 feb. 1873, ob. Roma 10 apr. 1918; Prov. Romanæ.
172. P. Hippolytus Portal, nat. Javols (Lozère) 15 aug. 1832, ing. 1 dec. 1853, Prof. 4 vot. 2 feb. 1871, ob. Montpellier 14 apr. 1917; Prov. Tolosanae.
173. C. Franciscus Xav. Blouin, nat. Saint-Jean de l'Île d'Orléans (Québec) 11 maii 1853, ing. 7 sept. 1872, Coad. temp. form. 15 aug. 1883, ob. Montréal 14 apr. 1918; Prov. Canadensis.
174. P. Guilelmus de Schorlemer, nat. Overhagen (Westphalen) 29 mart. 1850, ing. 4 nov. 1886, Coad. spir. 2 feb. 1897, ob. Widey (Salzkotten) 15 apr. 1918; Prov. Germaniae.
175. P. Sebastianus Módol, nat. Montolíu (Lérida) 1 iun. 1863, ing. 31 aug. 1891, Coad. spir. 15 aug. 1902, ob. Santa Fe 15 apr. 1918; Prov. Argentino-Chilensis.
176. P. Ioannes Pon, nat. Lanne (Basses Pyrénées) 29 maii 1846, ing. 11 apr. 1871, Prof. 4 vot. 2 feb. 1886, ob. Vitoria 20 apr. 1918; Prov. Tolosanae.
177. C. Silvester Majewski, nat. Trzemeszno (Posen) 5 nov. 1850, ing. 16 dec. 1881, Coad. temp. form. 2 feb. 1892, ob. Chyrów 22 apr. 1918; Prov. Galicianae.
178. S. Melchior Boada, nat. Nulles (Tarragona) 6 oct. 1896, ing. 13 iul. 1913, Schol. approb., ob. Veruela (Zaragoza) 25 apr. 1918; Prov. Aragoniae.
179. P. Franciscus X. Castro, nat. Bogotá (Colombia) 26 feb. 1875, ing. 6 oct. 1895, Coad. spir. 2 feb. 1913, ob. Bogotá 26 apr. 1918; Prov. Castellanae.
180. S. Iosephus Lyonnet, nat. Lyon 8 sept. 1893, ing. 5 nov. 1910, Schol. approb., ob. Locre (Belgium) 26 apr. 1918; Prov. Lugdunensis.
181. P. Aemilius Becker, nat. Metz 19 dec. 1836, ing. 7 dec. 1856, Prof. 4 vot. 2 feb. 1874, ob. Sienhsien (Chine) 28 apr. 1918; Prov. Campaniae.
182. P. Henricus C. Bronsgeest, nat. Tilburg (Hollandia) 17 apr. 1842, ing. 11 nov. 1868, Coad. spir. 15 aug. 1879, ob. Florissant (Missouri) 28 apr. 1918; Prov. Missourianae.
183. P. Adrianus Portal, nat. Javols (Lozère) 12 ian. 1831, ing. 8 sept. 1853, Prof. 4 vot. 2 feb. 1869, ob. Mende 29 apr. 1918; Prov. Tolosanae.
184. P. Albertus Cros, nat. Vabres (Aveyron) 21 mart. 1836, ing. 4 mart. 1864, Coad. spir. 15 aug. 1874, ob. Tamatave 29 apr. 1918; Prov. Tolosanae.
185. C. Fridericus Wessel, nat. Geseke (Westphalen) 20 maii 1889, ing. 13 sept. 1913, ob. in bello m. apr. 1918; Prov. Germaniae.
186. S. Carolus Hawkins, nat. Sprague (Washington) 15 aug. 1894, ing. 27 sept. 1912, Schol. approb., ob. Lewiston (Idaho) 1 maii 1918; Prov. Californiae.
187. C. Henricus van der Pal, nat. Workum (Frisia) 23 aug. 1870, ing. 26 sept. 1893, Coad. temp. form. 2 feb. 1904, ob. Amsterdam 1 maii 1918; Prov. Neerlandicae.
188. C. Eduardus Barreau, nat. Nantes (Loire-Inférieure) 3 apr. 1833, ing. 1 iul. 1855, Coad. temp. form. 15 aug. 1865, ob. Paris 1 maii 1918; Prov. Franciae.

189. C. Gustavus Davrout, nat. St. Omer 21 iun. 1865, ing. 11 nov. 1895, Coad. temp. form. 2 feb. 1911, ob. Enghien (Belgium) 1 maii 1918; Prov. Campaniae.
190. P. Carolus Six, nat. Weng (Austria) 13 dec. 1876, ing. 7 sept. 1899, Prof. 4 vot. 15 aug. 1917, ob. Innsbruck 2 maii 1918; Prov. Austriae.
191. P. Dionysius Dumesnil, nat. Côteau du Lac (Québec) 11 mart. 1865, ing. 7 sept. 1885, Coad. spir. 15 aug. 1902, ob. Spanish (Ontario) 5 maii 1918; Prov. Canadensis.
192. P. Zoilus Arjona, nat. Bogotá (Colombia) 26 iun. 1846, ing. 24 iul. 1860, Coad. spir. 11 iun. 1880, ob. Medellín (Colombia) 6 maii 1918; Prov. Castellanae.
193. P. Aloisius Venturiero, nat. Napoli 17 iul. 1862, ing. 12 nov. 1878, Coad. spir. 2 feb. 1896, ob. Napoli 7 maii 1918; Prov. Neapolitanæ.
194. P. Iosephus Boelen, nat. 's Gravenhage, 17 mart. 1840, ing. 17 maii 1859, Coad. spir. 2 feb. 1876, ob. Amsterdam 10 maii 1918; Prov. Neerlandicae.
195. C. Andreas I. Blaes, nat. Evanston (Illinois) 14 oct. 1854, ing. 16 iun. 1880, Coad. temp. form. 15 aug. 1890, ob. St. Marys (Kansas), 11 maii 1918; Prov. Missouriianae.
196. P. Iulius Pélot, nat. Belfort. (H.^t Rhin) 24 maii 1850, ing. 7 sept. 1867, Prof. 4 vot. 2 feb. 1887, ob. Troyes (Aube) 14 maii 1918; Prov. Campaniae.
197. P. Eduardus Désy, nat. Ile Dupas (Québec) 8 iul. 1841, ing. 29 nov. 1861, Coad. spir. 15 aug. 1879, ob. Québec 15 maii 1918; Prov. Canadensis.
198. P. Ludovicus Dressel, nat. Walburg (Suevia) 3 iul. 1840, ing. 28 sept. 1856, Prof. 4 vot. 15 aug. 1878, ob. Valkenburg 17 maii 1918; Prov. Germaniae.
199. C. Paschalis Renzi, nat. Renzi (Albania) 2 iun. 1859, ing. 24 maii 1883, Coad. temp. form. 15 aug. 1893, ob. Scutari (Albania) 19 maii 1918; Prov. Venetae.
200. P. Felix Guion, nat. Port-Louis (Morbihan) 15 iul. 1847, ing. 1 oct. 1867, ob. Dinan (Ille-et-Vilaine) 20 maii 1918; Prov. Franciae.
201. P. Iacobus A. McCarthy, nat. Norwood (Ontario) 2 ian. 1865, ing. 7 sept. 1889, Coad. spir. 15 aug. 1906, ob. Chicago 23 maii 1918; Prov. Missouriianae.
202. C. Amedæus Fabre, nat. Brétigny (Vaud) in Helvetia 19 maii 1838, ing. 25 apr. 1868, Coad. temp. form. 15 aug. 1878, ob. Bollengo (Ivrea) 23 maii 1918; Prov. Lugdunensis.
203. P. Franciscus Decroix, nat. Lille (Nord) 7 iul. 1882, ing. 18 oct. 1904, Schol. approb., ob. Lerzy (Marne) 28 maii 1918; Prov. Campaniae.
204. S. Ludovicus Houdard, nat. Rocroi (Ardenne) 12 iun. 1886, ing. 12 oct. 1908, Schol. approb., ob. Braines (Aisne) 28 maii 1918; Prov. Campaniae.
205. C. Iosephus Türck, nat. Ippendorf (Rhenania) 3 nov. 1845, ing. 9 oct. 1869, Coad. temp. form. 2 feb. 1880, ob. Feldkirch 28 maii 1918; Prov. Germaniae.
206. C. Thomas Murray, nat. Douglon (Hibernia) 3 mart. 1850, ing. 4 mart. 1879, Coad. temp. form. 15 aug. 1891, ob. Woodstock (Maryland) 31 maii 1918; Prov. Marylandiae-Neoboracensis.
207. P. Ioannes Reider, nat. Lubach (G. d. de Bade) 10 maii 1848, ing.

- 1 sept. 1869, Coad. spir. 2 feb. 1888, ob. Constantinople m. maio 1918; Prov. Lugdunensis.
208. P. Henricus Verbraak, nat. Rotterdam 24 mart. 1835, ing. 1 oct. 1862, Coad. spir. 10 apr. 1873, ob. Magelang (Indiae Or.) 1 iun. 1918; Prov. Neerlandicae.
209. P. Aloisius Courdier, nat. Dôle (Jura) 1 mart. 1837, ing. 16 nov. 1854, Coad. spir. 15 aug. 1872, ob. Marseille 4 iun. 1918; Prov. Lugdunensis.
210. C. Alphonsus Vecchione, nat. S. Paolo Belsito (Nola) 28 aug. 1860, ing. 7 sept. 1887, Coad. temp. form. 2 feb. 1898, ob. Napoli 4 iun. 1918; Prov. Neapolitanae.
211. S. Henricus Capitaine, nat. Bouzicourt 16 mart. 1889, ing. 31 ian. 1910, Schol. approb., ob. Longpont (Aisne) 5 iun. 1918; Prov. Campaniae.
212. P. Franciscus X. Finegan, nat. New York 18 mai 1875, ing. 13 aug. 1892, Coad. spir. 15 aug. 1911, ob. New Orleans 6 iun. 1918; Prov. Neo Aurelianensis.
213. P. Iacobus Hasset, nat. in Australia 6 aug. 1869, ing. 24 mart. 1889, Coad. spir. 15 aug. 1905, ob. Sydney (Australia) 10 iun. 1918; Prov. Hiberniae.
214. C. Franciscus Florian, nat. in Austria 24 dec. 1841, ing. 8 ian. 1862, Coad. temp. form. 2 feb. 1872, ob. Sevenhills (Australia) 10 iun. 1918; Prov. Hiberniae.
215. S. Leo Hammelrath, nat. Ronsdorf (Rhenania) 5 maii 1896, ing. 31 oct. 1914, Schol. nov., ob. in bello 11 iun. 1918; Prov. Germaniae.
216. P. Marianus Dayriam, nat. Aour (India) 2 feb. 1853, ing. 12 ian. 1873, Coad. spir. 15 ian. 1888, ob. Manapade 15 iun. 1918; Prov. Tolosanae.
217. C. Ludovicus Kaiser, nat. Guelph (Canada) 16 iul. 1836, ing. 27 apr. 1858, Coad. temp. form. 15 aug. 1869, ob. Poughkeepsie (New York) 17 iun. 1918; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
218. P. Augustinus Lehmkuhl, nat. Hagen (Westphalen) 23 sept. 1834, ing. 15 oct. 1853, Prof. 4 vot. 2 feb. 1871, ob. Valkenburg 23 iun. 1918; Prov. Germaniae.
219. P. Alfredus de Geyer, nat. Grossbidertroff (Als.-Lorr.) 22 sept. 1839, ing. 14 mart. 1858, Prof. 4 vot. 2 feb. 1878, ob. Lille (Nord) 24 iun. 1918; Prov. Campaniae.
220. P. Petrus Aneder, nat. Poering (Bavaria) 22 apr. 1884, ing. 30 sept. 1904, Schol. approb., ob. Valkenburg 25 iun. 1918; Prov. Germaniae.
221. S. Georgius Culley, nat. San Francisco 2 oct. 1895, ing. 15 iul. 1912, Schol. approb., ob. St. Ignatius' (Montana, Status Foederati) 26 iun. 1918; Prov. Californiae.
222. P. Alexander Friend, nat. Berne (Helvetia) 7 maii 1849, ing. 6 nov. 1872, Coad. spir. 15 sept. 1895, ob. Tampa (Florida) 27 iun. 1918; Prov. Neo Aurelianensis.
223. P. Ludovicus Boutié, nat. St. Gervais (Aveyron) 9 iun. 1835, ing. 21 iun. 1854, Prof. 4 vot. 2 feb. 1870, ob. Pau 28 iun. 1918; Prov. Tolosanae.
224. S. Aloisius Boisier, nat. Brizon (Haute Savoie) 24 aug. 1884, ing. 5 sept. 1908, Schol. approb., ob. prope Moulin-sous-Touvent (Oise) 3 iul. 1918; Prov. Lugdunensis.
225. C. Dionysius Mateos, nat. Don Benito (Badajoz) 9 oct. 1855, ing. 8 dec. 1889, Coad. temp. form. 15 apr. 1900, ob. Riobamba (Ecuador) 3 iul. 1918; Prov. Toletanae.

226. P. Eduardus Alary, nat. Piboul (Aveyron) 11 ian. 1874, ing. 18 oct. 1890, Coad. spir. 2 feb. 1909, ob. Kesramal (India) 10 iul. 1918; Prov. Belgicae.
227. P. Alexander Longoni, nat. Segregno (Milano) 24 nov. 1846, ing. 21 ian. 1871, Prof. 4 vot. 2 feb. 1886, ob. Bergamo, 12 iul. 1918; Prov. Venetae.
228. P. Fridericus Eberschweiler, nat. Bitburg (Rhenania) 19 iun. 1839, ing. 30 sept. 1858, Coad. spir. 1 feb. 1873, ob. Havre (Montana, Status Foederati) 13 iul. 1918; Prov. Germaniae.
229. P. Augustus Cavaliere, nat. Altissimo (Vicenza) 10 oct. 1853, ing. 24 sept. 1884, Coad. spir. 8 sept. 1895, ob. Bangalore 15 iul. 1918; Prov. Venetae.
230. P. Augustinus d' Orjo, nat. Marchevette (dioec. Namur) 28 maii 1843, ing. 28 oct. 1862, Coad. spir. 2 feb. 1877, ob. Turnhout 17 iul. 1918; Prov. Belgicae.
231. P. Ioannes Crancq, nat. Casteide-Boat (Basses Pyrénées) 1 aug. 1847, ing. 25 aug. 1869, Coad. spir. 2 feb. 1884, ob. Tananarive 18 iul. 1918; Prov. Tolosanae.
232. P. Georgius Huggins, nat. Beau-lieu (Anglia) 23 iun. 1843, ing. 7 sept. 1861, Coad. spir. 2 feb. 1879, ob. Great Yarmouth, 19 iul. 1918; Prov. Angliae.
233. P. Paulus Mallebrancq, nat. Lille (Nord) 9 oct. 1857, ing. 26 aug. 1896, Prof. 4 vot. 2 feb. 1912, ob. Aix-en-Provence 20 iul. 1918; Prov. Campaniae.
234. P. Carolus Swagemakers, nat. Tilburg 31 oct. 1861, ing. 26 sept. 1891, Coad. spir. 3 feb. 1902, ob. Vught 20 iul. 1918; Prov. Neerlandicae.
235. S. Michael Debièvre, nat. Lille (Nord) 19 nov. 1885, ing. 9 oct. 1903, Schol. approb., ob. Soissons (Aisne) 20 iul. 1918; Prov. Campaniae.
236. C. Antonius Real, nat. Cornudillae (Hispania) 17 ian. 1851, ing. 1 iul. 1885, Coad. temp. form. 3 feb. 1896, ob. Jersey (Anglia) 20 iul. 1918; Prov. Franciae.
237. P. Ioannes C. Keveney, nat. Detroit (Michigan) 23 oct. 1848, ing. 31 iul. 1872, Coad. spir. 3 feb. 1890, ob. Worcester (Massachusetts) 21 iul. 1918; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
238. C. Ioannes Dymond, nat. Newry (Hibernia) 31 mart. 1857, ing. 24 mart. 1903, Coad. temp. form. 15 aug. 1915, ob. Stonyhurst, 23 iul. 1918; Prov. Angliae.
239. P. Gerardus Louwerens, nat. Zwolle (Overijssel) 30 sept. 1839, ing. 29 sept. 1858, Prof. 4 vot. 2 feb. 1876, ob. Oudenbosch 24 iul. 1918; Prov. Neerlandicae.
240. S. Gulielmus A. Schmitt, nat. Buf-falo (New York) 2 feb. 1889, ing. 7 sept. 1908, Schol. approb., ob. So. Norwalk (Connecticut) 24 iul. 1918; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
241. S. Hubertus de Geuser, nat. Le Havre (Seine-Inférieure) 5 dec. 1896, ing. 6 nov. 1915, Schol. nov., ob. Conantray (Marne) 24 iul. 1918; Prov. Franciae.
242. C. Seraphinus Mastronardo, nat. Teano (Caserta) 1 apr. 1845, ing. 20 iul. 1876, Coad. temp. form. 15 aug. 1888, ob. Pueblo (Colorado) 24 iul. 1918; Prov. Neapolitanae.
243. P. Ludovicus Zerbinati, nat. Costa (Rovigo) 14 nov. 1848, ing. 28 dec. 1864, Coad. spir. 15 aug. 1880, ob. Mangalore 25 iul. 1918; Prov. Venetae.

244. C. Adolphus Franzen, nat. Giesendorf (Rhenania) 6 aug. 1887, ing. 9 oct. 1861, Coad. temp. form. 2 feb. 1872, ob. Diest 26 iul. 1918; Prov. Germaniae.
245. P. Paulus Geppert, nat. Liegnitz (Silesia) 16 nov. 1854, ing. 8 oct. 1880, Coad. spir. 2 feb. 1891, ob. Dortmund 28 iul. 1918; Prov. Germaniae.
246. P. Franciscus Pérez, nat. Reven-ga (Palencia) 9 mart. 1844, ing. 19 oct. 1893, Coad. spir. 19 mart. 1904, ob. Vigo (Pontevedra) 28 iul. 1918; Prov. Legionensis.
247. S. Henricus Lückemeier, nat. Heinsberg (Rhenania) 20 apr. 1897, ing. 22 apr. 1914, Schol. approb., ob. in bello 30 iul. 1918; Prov. Germaniae.
248. P. Ioannes F. O'Donovan, nat. Clashmore (Hibernia) 24 iun. 1864, ing. 26 oct. 1885, Coad. spir. 15 aug. 1904, ob. Brooklyn (New York) 5 aug. 1918; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
249. P. Aloisius Gnanapragasam, nat. Canandhacoudy (India) 2 feb. 1850, ing. 16 ian. 1869, Coad. spir. 16 iun. 1887, ob. Dindigul 7 aug. 1918; Prov. Tolosanae.
250. P. Alphonsus Noiseux, nat. Le Palais (Morbihan) 17 iun. 1863, ing. 8 oct. 1890, Prof. 4 vot. 2 feb. 1905, ob. prope Ragaz (Helvetia) 12 aug. 1918; Prov. Franciae.
251. P. Mathurin Le Texier, nat. Pontivy (Morbihan) 30 apr. 1849, ing. 17 nov. 1886, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. Rastatt (Germania) 12 aug. 1918; Prov. Franciae.
252. S. Philippus A. Conniff, nat. New York 13 nov. 1886, ing. 14 aug. 1905, Schol. approb., ob. Woodstock (Maryland) 13 aug. 1918; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
253. P. Ioannes Harpes, nat. Bettborn (Luxemburg) 25 mart. 1852, ing. 26 sept. 1879, Coad. spir. 3 feb. 1890, ob. Kingston (Jamaica) 15 aug. 1918; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
254. C. Elias Chediac, nat. Thaouita (Liban, Syrie) 19 nov. 1844, ing. 7 sept. 1876, Coad. temp. form. 15 aug. 1888, ob. Araïme (Liban, Syrie) 14 aug. 1918; Prov. Lugdunensis.
255. P. Gustavus Frins, nat. Aachen (Rhenania) 9 sept. 1842, ing. 8 apr. 1860, Coad. spir. 2 feb. 1877, ob. Kopenhagen 16 aug. 1918; Prov. Germaniae.
256. P. Ioannes Deat, nat. Saint Bonnet (Gallia) 10 apr. 1883, ing. 29 sept. 1900, Schol. approb., ob. in bello 17 (?) aug. 1918; Prov. Castellanae.
257. C. Franciscus de P. Bañúls, nat. Jávea (Alicante) 13 feb. 1857, ing. 12 nov. 1874, Coad. temp. form. 15 aug. 1887, ob. Manresa (Barcelona) 19 aug. 1918; Prov. Aragoniae.
258. P. Robertus d'Esclaibes, nat. Douai (Nord) 18 oct. 1848, ing. 5 sept. 1871, Prof. 4 vot. 2 feb. 1889, ob. Emael (Belgium) 21 aug. 1918; Prov. Franciae.
259. C. Isaac Salazar, nat. in Colombia 3 nov. 1863, ing. 23 ian. 1887, Coad. temp. form. 8 sept. 1902, ob. Chapinero (Colombia) 21 aug. 1918; Prov. Castellanae.
260. P. Iosephus Xercavins, nat. Sabadell (Barcelona) 24 mart. 1849, ing. 27 sept. 1872, Prof. 4 vot. 2 feb. 1890, ob. Gandía (Valencia) 23 aug. 1918; Prov. Aragoniae.
261. P. Iosephus Jourdain, nat. Vendôme (Loir-et-Cher) 16 iun. 1897, ing. 17 oct. 1856, Coad. spir. 2 feb. 1875, ob. Poitiers (Vienne) 28 aug. 1918; Prov. Franciae.

262. P. Eduardus I. Fazakerley, nat. St. Helens (Anglia) 9 maii 1867, ing. 31 aug. 1885, Coad. spir. 15 aug. 1906, ob. New Orleans 30 aug. 1918; Prov. Neo Aurelianiensis.
263. C. Stephanus Hervás, nat. Revenga (Palencia) 2 sept. 1853, ing. 19 sept. 1879, Coad. temp. form. 8 sept. 1890, ob. Lima (Perú) m. aug. 1918; Prov. Toletanae.
264. P. Hubertus Delulle, nat. Enghien (Hainaut) 15 nov. 1883, ing. 24 sept. 1902, Schol. approb., ob. Bruxelles 2 sept. 1918; Prov. Belgicae.
265. P. Michael Maher, nat. Leighlinbridge (Hibernia) 29 apr. 1860, ing. 2 oct. 1880, prof. 4 vot. 2 feb. 1893, ob. Petworth, 3 sept. 1918; Prov. Angliae.
266. P. Iosephus Catania, nat. Bronte (Catania) 15 apr. 1867, ing. 17 nov. 1881, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. Modica (Siracusa) 6 sept. 1918; Prov. Siciliae.
267. P. Dominicus Galeazzi, nat. Latera (Roma) 3 iun. 1847, ing. 13 iun. 1867, Prof. 4 vot. 15 aug. 1883, ob. Castel Gandolfo (Roma) 9 sept. 1918; Prov. Romanae.
268. S. Paulus Guerrero, nat. Morillejo (Guadalajara) 25 ian. 1900, ing. 14 iun. 1917, Schol. nov., ob. Granada 10 sept. 1918; Prov. Toletanae.
269. P. Gulielmus Norman, nat. Limerick 24 mart. 1856, ing. 1 nov. 1874, Coad. spir. 2 feb. 1892, ob. Ranchi (India) 11 sept. 1918; Prov. Belgicae.
270. P. Franciscus Berthiault, nat. Grand-Fougeraye (Ille-et-Vilaine) 14 mart. 1833, ing. 10 oct. 1869, Coad. spir. 15 aug. 1883, ob. Nantes (Loire-Inférieure) 14 sept. 1918; Prov. Franciae.
271. S. Caius Sierra, nat. Vegamián (León) 4 maii 1901, ing. 27 iul. 1916, Schol. approb., ob. San Jerónimo (Murcia) 14 sept. 1918; Prov. Toletanae.
272. P. Ioannes van Kasteren, nat. Schijndel (Brab. Sept.) 10 ian. 1855, ing. 26 sept. 1874, Prof. 4 vot. 2 feb. 1892, ob. Maastricht 15 sept. 1918; Prov. Neerlandicae.
273. S. Antonius de Sessevalle, nat. Paris 19 mart. 1896, ing. 21 oct. 1913, Schol. approb., ob. Crécy-au-Mont (Aisne) 15 sept. 1918; Prov. Franciae.
274. P. Ioannes Fitzgibbon, nat. Castlereagh (Roscommon) 15 iul. 1882, ing. 7 sept. 1901, Schol. approb., ob. in bello 18 sept. 1918; Prov. Hiberniae.
275. P. Carolus de La Messuzière, nat. Tarchamp (Mayenne) 11 maii 1883, ing. 12 nov. 1911, Coad. spir. 2 feb. 1917, ob. Mayenne (Mayenne) 19 sept. 1918; Prov. Franciae.
276. C. Salvator Moggi, nat. Castel S. Pietro (Roma) 13 aug. 1890, ing. 31 oct. 1909, ob. prope Este (Padova) 19 sept. 1918; Prov. Romanae.
277. P. Iosephus De Backer, nat. Anvers 16 nov. 1842, ing. 7 sept. 1859, Prof. 4 vot. 2 feb. 1877, ob. Bruxelles 20 sept. 1918; Prov. Belgicae.
278. P. Hyacinthus Hudon, nat. St. Pie de Bagot (Québec) 24 nov. 1839, ing. 20 nov. 1866, Coad. spir. 15 aug. 1880, ob. Montréal 20 sept. 1918; Prov. Canadensis.
279. S. Albertus Lascols, nat. Privas (Ardèche) 11 oct. 1889, ing. 29 nov. 1910, Schol. approb., ob. Sées (Orne) 22 sept. 1918; Prov. Tolosanae.

280. S. Ioannes B. Ryan, nat. Fitchburg (Massachusetts) 23 apr. 1887, ing. 14 aug. 1908, Schol. approb., ob. Boston (Massachusetts) 26 sept. 1918; Prov. Marylandiae-Neo Eboracensis.
281. P. Ioannes Nep. Peris, nat. Valencia 16 maii 1876, ing. 19 iul. 1894, Coad. spir. 2 feb. 1912, ob. Orihuela (Alicante) 27 sept. 1918; Prov. Aragoniae.
282. P. Ioannes Colliard, nat. Hône (Torino) 6 dec. 1880, ing. 12 nov. 1898, Prof. 4 vet. 2 feb. 1916, ob. Chieri (Torino) 27 sept. 1918; Prov. Taurinensis.
283. C. Antonius Chanaan, nat. Beyruth (Syria) 30 iul. 1856, ing. 7 sept. 1876, Coad. temp. form. 2 feb. 1889, ob. Alep (Syria) 27 sept. 1918; Prov. Lugdunensis.
284. S. Georgius Burton, nat. Habay la Neuve (Prov. Lux.) 31 mart. 1894, ing. 24 sept. 1913, Schol. approb., ob. Hoogstade (Flandr. occ.) 28 sept. 1918; Prov. Belgicae.
285. S. Petrus Devoghel, nat. Lennick St. Quentin (Brab.) 19 nov. 1895, ing. 24 sept. 1913, Schol. approb., ob. Boesinghe (Fland. occid.) 28 sept. 1918; Prov. Belgicae.
286. C. Ioannes B. Paganelli, nat. Bottanuco (Bergamo) 24 iun. 1893, ing. 14 iul. 1914, Coad. nov., ob. Taranto 28 sept. 1918; Prov. Venetae.
287. S. Iulius Deflandre, nat. Forchies-la-Marche (Hainaut) 9 iul. 1896, ing. 24 sept. 1913, Schol. approb., ob. Hoogstade (Flandr. occid.) 29 sept. 1918; Prov. Belgicae.
288. S. Paulus Eyckmans, nat. Binche (Hainaut) 1 sept. 1890, ing. 24 sept. 1907, Schol. approb., ob. Vijfvege (Flandr. occid.) 29 sept. 1918; Prov. Belgicae.
289. S. Henricus P. McGlinchey, nat. Cambridge (Massachusetts) 18 aug. 1888, ing. 19 sept. 1908, Schol. approb., ob. Karachi (India) 29 sept. 1918; Prov. Marylandae-Neo Eboracensis.
290. C. Ioannes B. Eich, nat. Linz (Rhenania) 23 apr. 1886, ing. 13 sept. 1913, Coad. nov., ob. in bello m. sept. 1918; Prov. Germaniae.
291. S. Carolus Bauer, nat. Seligenstadt (Hassia) 29 ian. 1894, ing. 22 apr. 1914; Schol. nov., ob. in bello (?) 1918; Prov. Germaniae.

Defuncti a die 1 octobris 1917 ad diem 30 septembris 1918:

PP. 175. — Schol. 44. — Coad. 72. — Univ. 291.

CATALOGUS DEFUNCTORUM ALTER

AD MENSAM LEGENDUS.

(1 OCTOBRIS 1917 — 30 SEPTEMBRIS 1918) (1)

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
1	P. Martinus Durach	79	56	1 oct.	India	Germaniae.
2	C. Ioannes B. Tomazzoli .	68	46	3 »	Milano	Venetae.
3	S. Ioannes Mou.	—	4	8 »	Sienhsien	Campaniae.
4	P. Iosephus Alfonso	48	30	9 »	Sarriá	Aragoniae.
5	P. Franciscus Breymann. .	82	61	9 »	Brooklyn	Missourianae.
6	P. Iosephus Muslin	30	16	10 »	Mostar	Austriae.
7	P. Michael Bergin	39	21	11 »	Reninghelst	Lugdunensis.
8	P. Leo I. Lyons	46	27	13 »	Milwaukee	Missourianae.
9	P. Thomas S. Harlin. . . .	64	40	14 »	Poughkeepsie	Marylandiae.
10	C. Ioannes F. Mc Tiernan.	57	30	14 »	Jersey City	Marylandiae.
11	C. Ioannes László	77	51	15 »	Nagyszombat	Hungariae.
12	P. Emmanuel Lima	52	36	18 »	Itù	Romanae.
13	S. Emmanuel Prada	33	7	18 »	Javier	Castellanae.
14	P. Franciscus X. Blasco. .	54	37	19 »	Santiago	Aragoniae.
15	P. Iulianus Fontaine. . . .	79	39	20 »	Paris	Franciae.
16	P. Sebastianus Krüger. . .	52	34	21 »	Katwijk	Neerlandicae.

(1) OMISSI IN CATALOGIS DEFUNCTORUM ANNORUM 1915-1916, 1916-1917:

S. Paulus Franville, nat. Saint-Georges-de-
neins (Rhône) 29 iun. 1890, ing. 15 nov. 1911,
chol. approb., ob. prope Douaumont (Meuse)
aug. 1916; Prov. Lugdunensis.

C. Sebastianus Figel, nat. Oberkirchberg (Sue-
a) 22 apr. 1833, ing. 24 jan. 1858, Coad. temp.
rim. 16 aug. 1868. ob. Feldkirch 8 sept. 1917;
rov. Germaniae.

C. Philippus Hermesen, nat. Essen (Rhenania)
ian. 1848, ing. 29 sept. 1876, Coad. temp. form.

2 febr. 1887, ob. Aalbeek 19 sept. 1917; Prov.
Germaniae.

S. Iosephus Eckert, nat. Herrscheid (Baden)
31 maii 1898, ing. 15 sept. 1916; ob. in bello 26
sept. 1917; Prov. Germaniae.

S. Petrus Gaima, nat. Marigny-Saint-Marcel
(Haute-Savoie) 10 mart. 1887, ing. 6 sept. 1905,
Schol. approb., ob. prope Bouchavesnes (Somme)
5 nov. 1916; Prov. Lugdunensis.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
17	S. Maurus Novaretti	20	3	24 (?) oct.	in bello	Taurinensis.
18	P. Arnoldus Kortenhorst. .	70	35	25 »	Wetevreden	Neerlandicae.
19	P. Henricus Annacker . . .	58	40	25 »	Accrington	Angliae.
20	P. Hyacinthus Moisan . . .	72	51	27 »	Chang-hai	Franciae.
21	S. Aloisius Miglia	26	3	27 »	in bello	Venetae.
22	S. Maximilianus Lattka . .	20	4	... »	in bello	Romanae.
23	S. Paulus Winkler	22	5	1 nov.	Linz	Austriae.
24	C. Dominicus Mariani . . .	53	23	5 »	Neapoli	Neapolitanae.
25	P. Augustus Ledru	65	45	6 »	Chang-hai	Franciae.
26	S. Alexander Pedemonte. .	25	4	7 (?) »	in bello	Taurinensis.
27	S. Gulielmus E. Daly . . .	31	12	9 »	Woodstock	Marylandiae.
28	C. Iacobus Grünvogel . . .	64	39	10 »	S. Leopoldo	Germaniae.
29	C. Petrus Ekers	60	38	11 »	Maastricht	Germaniae.
30	C. Valentinus Echeverría .	66	36	12 »	Carrión	Castellanae.
31	P. Michael Haudek	50	33	15 »	Chyrów	Galicianae.
32	P. Iacobus I. Meloy	57	36	16 »	Brooklyn	Missourianae.
33	C. Mauritius Roach	75	51	16 »	New York	Marylandiae.
34	S. Iosephus A. Manning. .	34	15	18 »	Buffalo	Marylandiae.
35	P. Marianus Rojas	42	21	20 »	Barcelona	Aragoniae.
36	C. Ioannes A. Gros	70	44	22 »	El Paso	Aragoniae.
37	C. Iosephus Masterson . . .	66	40	23 »	S. Beuno's	Angliae.
38	P. Xaverius Albert.	52	31	24 »	Angers	Franciae.
39	P. Edmundus Hogan	87	70	26 »	Dublin	Hiberniae.
40	P. Robertus Monteith . . .	41	21	27 »	in bello	Angliae.
41	P. Ioannes D. Whitney . .	68	46	27 »	Boston	Marylandiae.
42	P. Henricus Scheid	77	49	30 »	Exaten	Germaniae.
43	P. Paulus A. Merlo	70	42	1 dec.	Scutari	Venetae.
44	C. Iosephus Havelka	56	31	1 »	Mariaschein	Austriae.
45	P. Iosephus Barbier	90	68	2 »	Péruwelz	Campaniae.
46	C. Ioachimus Sarmento . .	65	40	3 »	Pasaje	Lusitanae.
47	C. Ioannes Amouroux . . .	28	1	5 »	Brest	Franciae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1917.		
8	C. Napoleo Laflamme . . .	63	23	6 dec.	Sault-au Récollet	Canadensis.
9	C. Georgius Jonnett	77	54	10 »	Enghien	Campaniae.
50	P. Stanislaus De Bonis . .	61	45	11 »	Napoli	Neapolitanae.
51	P. Alexius Bonfils	47	28	11 »	Dôle	Lugdunensis.
52	P. Laurentius López S. V. te	77	59	12 »	El Palo	Castellanae.
53	C. Matthaeus Devine. . . .	74	41	12 »	Poughkeepsie	Marylandiae.
54	P. Thomas O'Callaghan . .	70	44	13 »	New Orleans	Neo-Aurelianen.
55	P. Antonius Dedéu.	56	38	15 »	Tortosa	Aragoniae.
56	P. Melchior Neusester . . .	62	43	17 »	Essen	Germaniae.
57	P. Sebastianus Mendieta . .	64	32	18 »	Loyola	Castellanae.
58	P. Ludovicus Calon	88	67	19 »	Mariendaal	Neerlandicae.
59	S. Aloisius Larrañaga . . .	21	5	19 »	Chapinero	Castellanae.
60	S. Felix Larequi	22	7	19 »	Bogotá	Toletanae.
61	C. Ioannes O'Neill	70	46	20 »	Fordham	Marylandiae.
62	P. Matthaeus Končar. . . .	50	26	22 »	Wien	Austriae.
63	P. Ioannes H. Finnegan. . .	82	55	23 »	Baltimore	Marylandiae.
64	P. Ioannes Scully	72	46	26 »	New York	Marylandiae.
65	P. Michael A. O'Kane. . . .	69	51	26 »	Worcester	Marylandiae.
66	P. Petrus Dardenne	88	67	27 »	Mours	Franciae.
67	P. Theodorus Sauret.	63	47	28 »	Orihuela	Aragoniae.
68	P. Renatus Gottgny	42	17	29 »	M' Bas	Belgicae.
69	P. Carolus Lefebvre	33	12	29 »	Montréal	Canadensis.
70	C. Georgius Englert	42	19	29 »	Mankato	Missourianae.
71	P. Iosephus Petit.	78	61	30 »	St-Etienne	Lugdunensis.
72	C. Ioannes M. Simon	74	49	30 »	Noisy-le-Sec	Franciae.
				1918.		
73	P. Iacobus Fottrell.	66	49	2 ian.	Dublin	Hiberniae.
74	P. Ioannes Verdon.	72	53	2 »	Dublin	Hiberniae.
75	P. Iosephus Ignacy.	76	55	4 »	Palamcottah	Tolosanae.
76	P. Iosephus Castellà	75	59	7 »	Valencia	Aragoniae.
77	P. Henricus Scio.	75	60	9 »	Floriana	Siculae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1918.		
78	C. Iacobus Escorsell	73	52	10 jan.	Valencia	Aragoniae.
79	P. Renatus de Maumigny .	81	63	11 »	Paris	Franciae.
80	S. Mauritius Schaetsen . .	20	2	12 »	Alken	Belgicae.
81	C. Iosephus Igert	77	58	12 »	Kalocsa	Hungariae.
82	P. Fidelis Fita	83	68	13 »	Madrid	Aragoniae.
83	P. Ioannes Doyle	56	40	13 »	Manila	Aragoniae.
84	P. Iulius Blanc	77	55	14 »	Valence	Lugdunensis.
85	P. Clemens S. Lancaster .	76	56	14 »	Washington	Marylandiae.
86	P. Petrus Radaelli	69	51	15 »	Ferentino	Taurinensis.
87	C. Dominicus Muro	74	22	15 »	Granada	Toletanae.
88	S. Ioannes Carbery	21	4	17 »	Drogheda	Hiberniae.
89	C. Paulus Sandoz	68	44	18 »	St. Leonards	Lugdunensis.
90	P. Arthurus Jous	80	61	19 »	Montréal	Canadensis.
91	P. Andreas Sauze	87	67	20 »	Montauban	Tolosanae.
92	P. Petrus Mazoyer	78	57	22 »	Cannes	Lugdunensis.
93	P. Ottocarus Zidek	47	27	22 »	Velehrad	Austriae.
94	P. Leo Serigiers	57	41	24 »	Anvers	Belgicae.
95	C. Aloisius Rumiano	31	5	24 »	Somorja	Taurinensis.
96	P. Thomas I. Gannon . . .	65	46	25 »	Zizers	Marylandiae.
97	P. Iosephus Hilgers	60	35	25 »	's Heerenberg	Germaniae.
98	P. Maximilianus Gönner . .	72	58	26 »	Luxemburg	Germaniae.
99	P. Ioannes Bas	91	70	28 »	Beyrouth	Lugdunensis.
100	S. Salvator Messina	19	3	28 »	Auer	Siculae.
101	S. Henricus Walter	21	3	28 »	Somme Tourbe	Tolosanae.
102	P. Iulius Christian	70	54	29 »	Bogucice	Galicianae.
103	P. Franciscus G. Hillman .	72	48	29 »	Florissant	Missourianae.
104	P. Aloisius Le Gonidec . .	84	52	30 »	Cast. Gandolfo	Romanae.
105	P. Iosephus Pérez Campùs .	65	24	30 »	Tudela	Castellanae.
106	C. Stephanus Riedl	82	55	31 »	Kapornak	Hungariae.
107	P. Paulus Dutremez	61	43	1 feb.	Oostacker	Belgicae.
108	P. Hubertus Daly	76	56	2 »	Sevenhills	Hiberniae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1918.		
09	P. Ioannes Berta.	44	28	4 feb.	San Remo	Taurinensis.
10	C. Iosephus Keybach. . . .	48	16	6 »	Prairie du Chien	Missourianae.
11	C. Iosephus M. Labaca . .	29	3	7 »	Loyola	Castellanae.
12	C. Franciscus Messemaeckers	90	67	8 »	Arlon	Belgicae.
13	P. Achilleus Haté	89	68	9 »	Le Tuquet	Campaniae
14	P. Antonius M. Guerra . .	66	38	12 »	Bahia	Lusitanae
15	C. Iosephus Aniceto	45	13	12 »	Sarlat	Tolosanae.
16	C. Augustinus Baggi. . . .	24	1	13 »	Córdoba	Arg. Chilensis.
17	C. Ioannes B. Liou.	5	15 »	Sienhsien	Campaniae.
18	P. Ianuarius Bucceroni . .	77	62	18 »	Roma	Neapolitanae.
19	C. Iulius Guibourne	66	40	20 »	Jersey	Franciae.
20	P. Ludovicus Caudal. . . .	74	45	21 »	Vannes	Franciae.
21	S. Iosephus de Rosière. . .	31	14	21 »	Cauroy	Lugdunensis.
22	P. Iulianus Thirion	66	46	23 »	Namur	Belgicae.
23	P. Carolus Mercati.	68	51	25 »	Schemberg	Venetae.
24	P. Augustinus G. Coelbo . .	55	35	25 »	Mangalore	Venetae.
25	P. Iosephus Zen Ruffinen . .	62	42	25 »	Innsbruk	Austriae.
26	P. Angelus Barber.	79	46	27 »	Habana	Mexicanae.
27	S. Philippus de Sousa . . .	31	13	27 »	Barcelona	Lusitanae.
28	P. Iosephus Cooreman . . .	58	39	1 mart.	Calcutta	Belgicae.
29	C. Elias Georges	78	52	3 »	Brochon	Campaniae.
30	P. Theofilus Charlier. . . .	87	67	5 »	Verviers	Belgicae.
31	P. Gualterus Bock.	45	26	5 »	Sittard	Germaniae.
32	P. Aloisius Van Gael	68	47	5 »	Fayt	Belgicae.
33	R. D. Ioannes B. Cazet. . .	91	71	6 »	Tananarive	Tolosanae.
34	C. Edmundus Lombary . . .	53	28	6 »	La Rochelle	Belgicae.
35	C. Petrus Delooul	69	28	6 »	Arlon	Belgicae.
36	P. Paulus I. Catalán. . . .	77	60	7 »	Bogotá	Castellanae.
37	P. Petrus Asselbergs. . . .	63	42	7 »	Oudenbosch	Neerlandicae.
38	S. Iosephus Wurst.	25	8	8 »	Innsbruch	Austriae.
39	P. Iacobus Lafuente.	75	30	9 »	Orduña	Castellanae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1918.		
140	P. Ioannes A. Ganser. . . .	72	48	10 mart.	Chicago	Missourianae.
141	C. Gulielmus Foley.	82	64	10 »	Florissant	Missourianae.
142	C. Eugenius Duque.	63	28	12 »	Carrión	Castellanae.
143	P. Iosephus Hrubant. . . .	61	43	13 »	Kraków	Galicianae.
144	P. Alphonsus Heynssens. .	76	57	14 »	Gand	Belgicae.
145	P. Iacobus Apráiz	68	53	15 »	Loyola	Castellanae.
146	P. Andreas Durand.	72	40	17 »	Lyon	Lugdunensis.
147	S. Henricus Vimal du Monteil	29	11	17 »	St. Etien. au Temp.	Lugdunensis.
148	P. Aegidius Pâque	68	47	18 »	Bruxelles	Belgicae.
149	C. Gulielmus Zwak.	43	11	20 »	Twin Lakes	Californiae.
150	P. Saturninus Castresana .	73	39	22 »	Oña	Castellanae.
151	P. Ioannes Sygáuski. . . .	65	47	22 »	Kraków	Galicianae.
152	C. Ieremias Rowley	33	7	22 »	S. Francisco	Californiae.
153	P. Constantinus Marszałowicz	64	25	25 »	Chyrów	Galicianae.
154	P. Philippus Vier	57	32	25 »	Diest	Germaniae.
155	P. Iulianus Frin	79	51	27 »	Ou-hou	Franciae.
156	C. Iosephus Čáčić	42	14	27 »	Travnik	Austriae.
157	C. Victor Brabant	83	50	27 »	Bruxelles	Belgicae.
158	P. Georgius de la Motte. .	58	40	29 »	St. Ignatius'	Franciae.
159	C. Ioachimus Caselles . . .	67	37	29 »	Tortosa	Aragoniae.
160	P. Prosper Bandot	72	46	31 »	Vevey	Campaniae.
161	P. Ioannes P. M. Schleuter.	79	57	1 apr.	Boston	Marylandiae.
162	C. Carolus Dégener	76	53	1 »	Puerto Montt	Arg. Chilen.
163	P. Aloisius Ronzevalle. . .	47	29	2 »	Roma	Lugdunensis.
164	P. Modestus Izaguirre . . .	57	39	3 »	El Paso	Neapolitanae.
165	P. Iosephus Franke	74	56	3 »	Breslau	Galicianae.
166	P. Aloisius Rosa	90	69	7 »	Roma	Romanae.
167	P. Wernerus Pietschmann.	24	5	7 »	in bello	Germaniae.
168	C. Henricus Canalda. . . .	52	38	7 »	Manresa	Aragoniae.
169	P. Thomas Noronha	61	33	8 »	Mangalore	Venetae.
170	C. Aemilius Cornat.	84	59	8 »	Florennes	Campaniae.

J.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1918.		
71	P. Sigismundus Leonardi .	82	63	10 apr.	Roma	Romanae.
72	P. Hippolytus Portal. . . .	85	64	14 »	Montpellier	Tolosanae.
73	C. Franciscus X. Blouin. .	65	46	14 »	Montréal	Canadensis.
74	P. Gulielmus de Schorlemer.	69	32	15 »	Widely	Germaniae.
75	P. Sebastianus Módol . . .	55	27	15 »	Santa Fe	Arg. Chilen.
76	P. Ioannes Pon.	72	48	20 »	Vitoria	Tolosanae.
77	C. Silvester Majewski. . .	68	37	22 »	Chyrów	Galicianae.
78	S. Melchior Boada	22	5	25 »	Vernela	Aragoniae.
79	P. Franciscus X. Castro. .	44	23	26 »	Bogotá	Castellanae.
80	S. Iosephus Lyonnet. . . .	25	8	26 »	Lecre	Lugdunensis.
81	P. Aemilius Becker.	82	62	28 »	Sienhsien	Campaniae.
82	P. Henricus C. Bronsgeest.	77	50	28 »	Florissant	Missourianae.
83	P. Adrianus Portal.	88	65	29 »	Mende	Tolosanae.
84	P. Albertus Cros.	83	55	29 »	Tamatave	Tolosanae.
85	C. Fridericus Wessel. . . .	29	5	... »	in bello	Germaniae.
86	S. Carolus Hawkins	24	6	1 maii	Lewiston	Californiae.
87	C. Henricus van der Pal .	48	25	1 »	Amsterdam	Neerlandicae.
88	C. Eduardus Barreau. . . .	86	63	1 »	Paris	Franciae.
89	C. Gustavus Davrout. . . .	53	23	1 »	Enghien	Campaniae.
90	P. Carolus Six	42	19	2 »	Innsbruck	Austriae.
91	P. Dionysius Dumesnil. . .	54	33	5 »	Spanish	Canadensis.
92	P. Zoilo Arjona.	72	58	6 »	Medellin	Castellanae.
93	P. Aloisius Venturiero . . .	56	40	7 »	Napoli	Neapolitanae.
94	P. Iosephus Boelen.	79	59	10 »	Amsterdam	Neerlandicae.
95	C. Andreas I. Blaes	64	38	11 »	St. Marys	Missourianae.
96	P. Iulius Pélot.	68	51	14 »	Troyes	Campaniae.
97	P. Ednardus Désy	77	57	15 »	Québec	Canadensis.
98	P. Ludovicus Dressel. . . .	78	62	17 »	Valkenburg	Germaniae.
99	C. Paschalis Renzi.	59	35	19 »	Scutari	Venetae.
00	P. Felix Guion.	71	51	20 »	Dinan	Franciae.
01	P. Iacobus A. Mc Carthy .	54	29	23 »	Chicago	Missourianae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1918.		
202	C. Amedaeus Fabre.	80	51	23 maii	Bollengo	Lugdunensis.
203	P. Franciscus Decroix . . .	36	14	28 »	Lerzy	Campaniae.
204	S. Ludovicus Hondard. . .	32	10	28 »	Braines	Campaniae.
205	C. Iosephus Türck.	73	49	28 »	Feldkirch	Germaniae.
206	C. Thomas Murray.	69	40	31 »	Woodstock	Marylandiae.
207	P. Ioannes Reider	70	49	... »	Constantinople	Lugdunensis.
208	P. Henricus Verbraak . . .	83	56	1 iun.	Magelang	Neerlandicae.
209	P. Aloisius Courdier	82	64	4 »	Marseille	Lugdunensis.
210	C. Alphonsus Vecchione . .	58	31	4 »	Napoli	Neapolitanae.
211	S. Henricus Capitaine . . .	30	9	5 »	Longpont	Campaniae.
212	P. Franciscus X. Finegan, .	44	26	6 »	New Orleans	Neo Aurelian.
213	P. Iacobus Hasset	49	30	10 »	Sydney	Hiberniae.
214	C. Franciscus Florian . . .	77	57	10 »	Sevenhills	Hiberniae.
215	S. Leo Hammebrath	23	4	11 »	in bello	Germaniae.
216	P. Marianus Dayriam . . .	66	46	15 »	Manapade	Tolosanae.
217	C. Ludovicus Kaiser	82	61	17 »	Poughkeepsie	Marylandiae.
218	P. Augustinus Lehmkuhl . .	84	65	23 »	Valkenburg	Germaniae.
219	P. Alfredus de Geyer. . . .	79	61	24 »	Lille	Campaniae.
220	P. Petrus Aneder	35	14	25 »	Valkenburg	Germaniae.
221	S. Georgius Culley.	23	6	26 »	St. Ignatius'	Californiae.
222	P. Alexander Friend	70	46	27 »	Tampa	Neo Aurelian.
223	P. Ludovicus Boutié.	84	65	28 »	Pau	Tolosanae.
224	S. Aloisius Boisier	34	10	3 iul.	Moulin-sous-Touv.	Lugdunensis.
225	C. Dionysius Mateos	63	29	3 »	Riobamba	Toletanae.
226	P. Eduardus Alary.	45	28	10 »	Kesramal	Belgicae.
227	P. Alexander Longoni . . .	72	48	12 »	Bergamo	Venetae.
228	P. Fridericus Eberschweiller	80	60	13 »	Havre	Germaniae.
229	P. Augustus Cavaliere . . .	65	34	15 »	Mangalore	Venetae.
230	P. Augustinus d' Orjo . . .	76	56	17 »	Turnhout	Belgicae.
231	P. Ioannes Crancq	71	49	18 »	Tananarive	Tolosanae.
232	P. Georgius Huggins. . . .	76	57	19 »	Great Yarmouth	Angliae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1918.		
33	P. Paulus Mallebrancq. . .	61	22	20 incl.	Aix-en-Provence	Campaniae.
34	P. Carolus Swagemakers. .	57	27	20 »	Vught	Neerlandicae.
35	S. Michael Debièvre	33	15	20 »	Soissons	Campaniae.
36	C. Antonius Real.	68	34	20 »	Jersey	Franciae.
37	P. Ioannes C. Keveney . .	70	46	21 »	Worcester	Marylandiae.
38	C. Ioannes Dymond	62	16	23 »	Stonyhurst	Angliae.
39	P. Gerardus Louwerens . .	79	60	24 »	Oudenbosch	Neerlandicae.
40	S. Gulielmus A. Schmitt. .	30	10	24 »	So. Norwalk	Marylandiae.
41	S. Hubertus de Genser. . .	22	3	24 »	Connantray	Franciae.
42	C. Seraphinus Mastronardo.	74	42	24 »	Pueblo	Neapolitanae.
43	P. Ludovicus Zerbinati . .	70	54	25 »	Mangalore	Venetiae.
44	C. Adolphus Franzen. . . .	81	57	26 »	Diest	Germaniae.
45	P. Paulus Geppert	64	38	28 »	Dortmund	Germaniae.
46	P. Franciscus Pérez. . . .	74	25	28 »	Vigo	Legionensis.
47	S. Henricus Lückemeier . .	22	5	30 »	in bello	Germaniae.
48	P. Ioannes F. O'Donovan .	55	33	5 aug.	Brooklyn	Marylandiae.
49	P. Aloisius Gnanapragasam.	69	50	7 »	Dindigul	Tolosanae.
50	P. Alphonsus Noisieux . . .	56	28	12 »	Ragaz	Franciae.
51	P. Mathurin Le Texier . .	70	32	12 »	Rastatt	Franciae.
52	S. Philippus A. Conniff . .	32	13	13 »	Woodstock	Marylandiae.
53	C. Elias Chediae.	74	42	11 »	Araime	Lugdunensis.
54	P. Ioannes Harpes	67	39	15 »	Kingston	Marylandiae.
55	P. Gustavus Frins	76	59	16 »	Kopenhagen	Germaniae.
56	P. Ioannes Deat	36	18	17 (?) »	in bello	Castellanae.
57	C. Franciscus de P. Bañuls.	62	44	19 »	Manresa	Aragoniae.
58	P. Robertus d'Esclaibes . .	70	47	21 »	Emael	Franciae.
59	C. Isaac Salazar	55	32	21 »	Chapinero	Castellanae.
60	P. Iosephus Xercavins . . .	70	46	23 »	Gandía	Aragoniae.
61	P. Iosephus Jourdain . . .	82	62	23 »	Poitiers	Franciae.
62	P. Eduardus I. Fazakerley.	52	33	30 »	New Orleans	Neo Aurelianen.
63	C. Stephanus Hervás. . . .	65	39	»	Lima	Toletanae.

N.	Nomen et Cognomen.	Annus		Tempus.	Locus.	Provinciae.
		Aet.	Soc.			
				1918.		
264	P. Hubertus Delulle	35	16	2 sept.	Bruxelles	Belgicae.
265	P. Michael Maher	59	38	3 »	Petworth	Angliae.
266	P. Iosephus Catania	52	37	6 »	Modica	Siculae.
267	P. Dominicus Galeazzi . . .	72	52	9 »	Castel Gandolfo	Romanae.
268	S. Paulus Guerrero	19	2	10 »	Granada	Toletanae.
269	P. Gulielmus Norman . . .	63	44	11 »	Ranchi	Belgicae.
270	P. Franciscus Berthiault . .	86	49	14 »	Nantes	Franciae.
271	S. Caius Sierra	18	3	14 »	S. Jerónimo	Toletanae.
272	P. Ioannes van Kasteren . .	64	44	15 »	Maastricht	Neerlandicae.
273	S. Antonius de Sessevalle .	23	5	15 »	Grécy-au-Mont	Franciae.
274	P. Ioannes Fitzgibbon . . .	37	18	18 »	in bello	Hiberniae.
275	P. Carolus de La Messuzière	36	7	19 »	Mayenne	Franciae.
276	C. Salvator Moggi	29	9	19 »	Este	Romanae.
277	P. Iosephus De Racker . . .	76	60	20 »	Bruxelles	Belgicae.
278	P. Hyacinthus Hudon . . .	79	52	20 »	Montréal	Canadensis.
279	S. Albertus Lascols	29	8	22 »	Sées	Tolosanae.
280	S. Ioannes B. Ryan	32	11	26 »	Boston	Marylandiae.
281	P. Ioannes Nep. Peris . . .	43	25	27 »	Orihuela	Aragoniae.
282	P. Ioannes Colliard	38	20	27 »	Chieri	Taurinensis.
283	C. Antonius Chanaan . . .	63	43	27 »	Alep	Lugdunensis.
284	S. Georgius Burton	25	6	28 »	Hoogstade	Belgicae.
285	S. Petrus Devoghel	23	6	28 »	Boesinghe	Belgicae.
286	C. Ioannes B. Paganelli . .	26	5	28 »	Taranto	Venetae.
287	S. Iulius Deflandre	23	6	29 »	Hoogstade	Belgicae.
288	S. Paulus Eyckmans	29	12	29 »	Vijfwege	Belgicae.
289	S. Henricus P. Mc Glinchey	31	11	29 »	Karachi	Marylandiae.
290	C. Ioannes B. Eich	33	5	... »	in bello	Germaniae.
291	S. Carolus Bauer	24	4	... »	in bello	Germaniae.

Defuncti a die 1 octobris 1917 ad diem 30 septembris 1918:

INDEX ALPHABETICUS

DEFUNCTORUM A DIE 1 OCT. 1917 AD DIEM 30 SEPT. 1918.

Alary E., 10 iul.
 Albert X., 24 nov.
 Alfonso I., 9 oct.
 Amoureux I., 5 dec.
 Aneder P., 25 iun.
 Aniceto I., 12 feb.
 Annacker H., 25 oct.
 Apraiz I., 15 mart.
 Arjona Z., 6 maii.
 Asselbergs P., 7 mart.
 Baggi A., 13 feb.
 Bañuls F., 19 aug.
 Barber A., 27 feb.
 Barbier I., 2 dec.
 Barreau E., 1 maii.
 Bas I., 28 ian.
 Baudot P., 31 mart.
 Bauer C., (?)
 Becker Ae., 28 apr.
 Bergin M., 11 oct.
 Berta I., 4 feb.
 Berthiault F., 14 sept.
 Blaes A., 11 maii.
 Blasco F. X., 19 oct.
 Blanc I., 14 ian.
 Blouin F. X., 14 apr.
 Boada M., 25 apr.
 Boelen I., 10 maii.
 Bock G., 5 mart.
 Boisier A., 3 iul.
 Bonfils A., 11 dec.
 Boutiè L., 28 iun.
 Brabant V., 27 mart.
 Breymann F., 9 oct.
 Brongsgeest H., 28 apr.
 Bucceroni I., 18 feb.
 Burton G., 28 sept.
 Calon L., 19 dec.
 Canalda H., 7 apr.
 Capitaine H., 5 iun.
 Carbery I., 17 ian.
 Caselles I., 29 mart.
 Castellá I., 7 ian.
 Castresana S., 22 mart.
 Castro F. X., 26 apr.

Catalán P., 7 mart.
 Catania I., 6 sept.
 Caudal L., 21 feb.
 Cavaliere A., 15 iul.
 Cazet I. B., 6 mart.
 Chanaan A., 27 sept.
 Charlier Th., 5 mart.
 Chediak E., 14 aug.
 Christian I., 29 ian.
 Coelho A., 25 feb.
 Colliard I., 27 sept.
 Conniff Ph., 13 aug.
 Cooreman I., 1 mart.
 Cornat Ae., 8 apr.
 Courdier A., 4 iun.
 Crancq I., 18 iul.
 Cros A., 29 apr.
 Culley G., 26 iun.
 Cañicé I., 27 mart.
 Daly G., 9 nov.
 Daly H., 2 feb.
 Dardenne P., 27 dec.
 Davrout G., 1 maii.
 Dayriam M., 15 iun.
 Deat I., 17 aug.
 De Backer I., 20 sept.
 Debièvre M., 20 iul.
 De Bonis S., 11 dec.
 Decroix F., 28 maii.
 Dedén A., 15 dec.
 Deflandre I., 29 sept.
 Dégener C., 1 apr.
 Deloëul P., 6 mart.
 Delulle H., 2 sept.
 Désy E., 15 maii.
 Devine M., 12 dec.
 Devoghel P., 28 sept.
 Doyle I., 13 ian.
 Dressel L., 17 maii.
 Dumesnil D., 5 maii.
 Duque E., 12 mart.
 Durach M., 1 oct.
 Durand A., 17 mart.
 Dutremez P., 1 feb.
 Dymond I., 23 iul.

Eberschweiler F., 13 iul.
 Echeverría V., 12 nov.
 Eich I. B., 2 sept.
 Ekers P., 11 nov.
 Englert G., 29 dec.
 d'Esclaibes R., 21 aug.
 Escorsell I., 10 ian.
 Eyckmans P., 29 sept.
 Fabre A., 23 maii.
 Fazakerley E., 30 aug.
 Finegan F. X., 6 iun.
 Finnegan I., 23 dec.
 Fita F., 13 ian.
 Fitzgibbon I., 18 sept.
 Florian F., 10 iun.
 Foley G., 10 mart.
 Fontaine I., 20 oct.
 Fottrell I., 2 ian.
 Franke I., 3 apr.
 Franzen A., 26 iul.
 Friend A., 27 iun.
 Frin I., 27 mart.
 Frins G., 16 aug.
 Galeazzi D., 9 sept.
 Gannon Th., 25 ian.
 Ganser I., 10 mart.
 Geuser (de) H., 24 iul.
 Georges E., 3 mart.
 Geppert P., 28 iul.
 Geyer A., 24 iun.
 Gnanapragasam A., 7 aug.
 Gottigny R., 29 dec.
 Guion F., 20 maii.
 Gönner M., 26 ian.
 Guerra A., 12 feb.
 Guerrero P., 10 sept.
 Guiburne I., 20 feb.
 Guion F., 20 maii.
 Gros I., 22 nov.
 Grünvogel I., 10 nov.
 Hammelrath L., 11 iun.
 Harlin Th., 14 oct.
 Harpes I., 15 aug.
 Hassett I., 10 iun.
 Haté A., 9 feb.
 Haudek M., 15 nov.

- Havelka I., 1 dec.
 Hawkins C., 1 maii.
 Hervás S., m. aug.
 Heynssens A., 14 mart.
 Hilgers I., 25 ian.
 Hillman F., 29 ian.
 Hogan E., 26 nov.
 Houdard L., 28 maii.
 Hrubant I., 13 mart.
 Hudon H., 20 sept.
 Huggins G., 19 iul.
 Igert I., 12 ian.
 Ignacy I., 4 ian.
 Izaguirre M., 3 apr.
 Jones A., 19 ian.
 Jonett G., 10 dec.
 Jourdain I., 28 aug.
 Kaiser L., 17 iun.
 Kasteren (van) I., 15 sept.
 Keveney I., 21 iul.
 Keybach I., 6 feb.
 Končar M., 22 dec.
 Kortenhorst A., 25 oct.
 Krüger S., 21 oct.
 Labaca I., 7 feb.
 Laflamme N., 6 dec.
 Lafuente I., 9 mart.
 Lancaster C., 14 ian.
 La Messuzière (de) C., 19 sept.
 Larequi F., 19 dec.
 Larrañaga A., 19 dec.
 Lascols A., 22 sept.
 László I., 15 oct.
 Lattka M., m. oct.
 Ledru A., 6 nov.
 Lefebvre C., 29 dec.
 Le Gonidec A., 30 ian.
 Lohmkühl A., 23 iun.
 Leonardi S., 10 apr.
 Le Texier M., 12 aug.
 Lima E., 18 oct.
 Lion I. B., 15 feb.
 Lombary E., 6 mart.
 Longoni A., 12 iul.
 López San Vicente L., 12 dec.
 Louwerens G., 24 iul.
 Lückemeier H., 30 iul.
 Lyonnnet I., 26 apr.
 Lyons L., 13 oct.
 Maher M., 3 sept.
 Majewski S., 22 apr.
 Mallebrancq P., 20 iul.
 Manning I., 18 nov.
 Mariani D., 5 nov.
 Marszałowicz C., 25 mart.
 Masterson I., 23 nov.
 Mastronardo S., 24 iul.
 Mateos D., 3 iul.
 Maumigny (de) R., 11 ian.
 Mazoyer P., 22 ian.
 Mc Carthy I., 23 maii.
 Mc Glinchey H., 29 sept.
 Mc Tiernan I., 14 oct.
 Meloy I., 16 nov.
 Mendieta S., 18 dec.
 Mercati C., 25 feb.
 Merlo P., 1 dec.
 Messemæckers F., 8 feb.
 Messina S., 28 ian.
 Miglia A., 27 oct.
 Módol S., 15 apr.
 Moggi S., 19 sept.
 Moisan H., 27 oct.
 Montheith R., 27 nov.
 Motte (de la) G., 29 mart.
 Mou I., 8 oct.
 Muro D., 15 ian.
 Murray Th., 31 maii.
 Muslin I., 10 oct.
 Neusester M., 17 dec.
 Noiseux A., 12 aug.
 Norman G., 11 sept.
 Noronha Th., 8 apr.
 Novaretti M., 24 (?) oct.
 O' Callaghan T., 13 dec.
 O' Donovan I., 5 aug.
 O' Kane M., 26 dec.
 O' Neill I., 20 dec.
 d'Orjo A., 17 iul.
 Paganelli I. B., 28 sept.
 Pal (van der) H., 1 maii.
 Pâque A., 18 mart.
 Pedemonte A., 7 (?) nov.
 Pélot I., 14 maii.
 Pérez F., 28 iul.
 Pérez Campús I., 30 ian.
 Peris I., 27 sept.
 Petit I., 30 dec.
 Pietschmann W., 7 apr.
 Pon I., 20 apr.
 Portal A., 29 apr.
 Portal H., 14 apr.
 Prada E., 18 oct.
 Radaelli P., 15 ian.
 Real A., 20 iul.
 Reider I., m. maii.
 Renzi P., 19 maii.
 Riedl S., 31 ian.
 Roach M., 16 nov.
 Rojas M., 20 nov.
 Ronzevalle A., 2 apr.
 Rosa A., 7 apr.
 Rosière (de) I., 21 feb.
 Rowley I., 22 mart.
 Rumiano A., 24 ian.
 Ryan I., 26 sept.
 Salazar I., 21 aug.
 Sandoz P., 18 ian.
 Sarmiento I., 3 dec.
 Sauret Th., 28 dec.
 Sanze A., 20 ian.
 Schaetsen M., 12 ian.
 Scheid H., 30 nov.
 Schleuter I., 1 apr.
 Schmitt G., 24 iul.
 Schorlemer G., 15 apr.
 Scio H., 9 ian.
 Scully I., 26 dec.
 Serigiers L., 24 ian.
 Sessevalle (de) A., 15 sept.
 Sierra C., 14 sept.
 Simon I., 30 dec.
 Six C., 2 maii.
 Sousa (de) Ph., 27 feb.
 Swagemakers C., 20 iul.
 Syganski I., 22 mart.
 Thirion I., 23 feb.
 Tomazzoli I. B., 3 oct.
 Türk I., 28 maii.
 Van Gael A., 5 mart.
 Vecchione A., 4 iun.
 Venturiero A., 7 maii.
 Verbraak H., 1 iun.
 Verdon I., 2 ian.
 Vier Ph., 25 mart.
 Vimal H., 17 mart.
 Walter H., 28 ian.
 Wessel F., m. apr.
 Whitney I., 27 nov.
 Winkler P., 1 nov.
 Wurst I., 8 mart.
 Xercavins I., 23 aug.
 Zen Ruffinen I., 25 feb.
 Zerbínat L., 25 iul.
 Zidek O., 22 ian.
 Zwak G., 20 mart.

INDEX ACTORUM

AB ANNO 1915 AD ANNUM 1918.

ACTA SANCTAE SEDIS.

Ordo	Dies	Mensis	Annus		Pag.
1.	9	mart.	1915	Summi Pontificis Benedicti XV Rescriptum circa quaestionem de reali distinctione essentiam inter et existentiam	7
2.	»	»	»	Erigitur Praefectura Apostolica Zambesiana in Rhodesia Anglica	»
3.	16	»	»	Summi Pontificis allocutio ad Patres Congregatos	8
4.	26	mai	»	Conceduntur additiones et variationes in Calendario Societatis pro templo SS. Nominis Iesu de Urbe.	»
5.	31	iul.	»	Epistola qua Em. Card. Gasparri litteris gratulatoriis A. R. P. Praepositi Generalis nomine Summi Pontificis respondet.	9
6.	30	nov.	»	Conceditur festum Purissimi Cordis Mariae, et amplificatur cultus S. Stanislai in Domibus Probationis	10
7.	18	febr.	1916	Pontificio Collegio Pio Latino Americano eadem conceditur exemptio qua gaudent Collegia quae sunt Societatis omnino propria	137
8.	31	mart.	»	Laudantur Missionarii Provinciae Neerlandicae quod universa bona sua immobilia in insula Flores sita Missionariis Verbi Divini liberaliter transcribunt	140
9.	9	iun.	»	Prorogatur ad aliud septennium Indultum quo conceditur ut Congregationes B. Mariae Virginis in exteris terras transferre liceat, quin requiratur nova earum erectio et aggregatio	141
10.	20	»	»	Facultas celebrandi in itinere maritimo.	142
11.	5	iul.	»	Conceditur festum Translationis Almae Domus Beatae Mariae Virginis	143
12.	9	aug.	»	Introducitur causa Servorum Dei Ioannis de Brébeuf aliorumque e Missione Canadensi.	144

Ordo	Dies	Mensis	Annus		Pag.
13.	15	aug.	1916	Latis novis legibus de Pontificio Instituto Biblico, decernitur quae intercedere debeant rationes tum eidem Instituto, tum Pontificio Consilio Vulgatae restituendae, cum supremo Pontificio Consilio rei biblicae provehendae.	149
14.	11	nóv.	»	Epistola ad R. P. Aloisium Caterini S. I., Pontificiae Universitatis Gregorianae Moderatorem, tria ex auro numismata, in praemium optimis alumnis iam pluries benigne destinata, quotannis largienda decernens	153
15.	13	dec.	»	Festum S. Alphonsi Rodriguez ad ritum duplicis secundae classis evehitur	155
6.	22	»	»	Praefectura Apostolica Alaskensis in Vicariatum erigitur	295
17	2	ian.	1917	Communicatur Instructio S. Officii de inviolabili sanctitate sigilli sacramentalis	296
18.	10	»	»	S. Petrus Claver constituitur Patronus minus principalis Ditionis Columbianae	298
19.	19	mart.	»	Summi Pontificis Benedicti XV Epistola qua probantur et laudantur litterae ab A. R. Patre Nostro ad Societatem scriptae de doctrina S. Thomae.	»
20.	25	»	»	Decernitur constare de Ven. Servi Dei Iosephi M. Pignatelli virtutibus in gradu heroico.	299
21.	25	»	»	Oratio a Benedicto XV Pont. Max. habita, cum decretum de heroicis virtutibus Servi Dei Iosephi M. Pignatelli S. I. sollemniter ederet	302
22.	7	aug.	»	Introducitur causa Servae Dei Mariae Antoniae a S. Iosepho de Paz y Figueroa	310
23.	6	ian.	1918	Decernitur constare de duobus miraculis, suffragante B. Margarita Maria Alacoque, a Deo patratiss.	549
24.	4	mart.	»	Epistola Summi Pontificis Benedicti XV ad R. P. Leonardum Vossen, Moderatorem Pontificii Seminarii Kandiensis, anno XXV exeunte a Seminario condito	551
25.	5	»	»	Epistola Summi Pontificis Benedicti XV ad R. P. Richardum H. Tierney, scriptionis hebdomadalis <i>America</i> moderatorem, decimo anno vertente postquam vulgari coepta est.	553
26.	10	maii	»	Epistola Cardinalis a Secretis Status ad RR. Ordinarios Italiae de praxi consecrandae familiae sanctissimo Cordi Iesu	554
27.	15	sept.	»	Facultas pro Nostris frequentandi ante sacerdotium Universitates civiles confirmatur	557

Ordo	Dies	Mensis	Annus		Pag.
28.	24	nov.	1918	Epistola autographa Summi Pontificis Benedicti XV ad Vice-Praesidem Institutii Biblici de Urbe, vigesimo quinto anno ab edita encyclica <i>Providentissimus Deus</i>	558

MONUMENTA ET ACTA
QUAEDAM CONGREGATIONIS GENERALIS XXVI.

29.	1	febr.	1915	Patres electores in Congregatione Generali XXVI, a restituta Societate VII, anno MCMXV	13
30.	11	»	»	Oratio habita die electionis Praepositi Generalis in Congregatione Generali XXVI a P. Octavio Turchi S. I., Praep. Prov. Rom.	16
31.	16	mart.	»	Oratio A. R. P. Praepositi Generalis ad Summum Pontificem Benedictum XV habita postridie idus martias anni MCMXV, universo astaunte Patrum Congregatorum conventu.	23
32.	16	»	»	Summi Pontificis ad Praepositum Generalem Patresque Congregatos responsio	25
33.	18	»	»	Decreta XXVI Congregationis Generalis, a restituta Societate VII	27
34.	18	»	»	Compendiaria Ephemeris Congregationis Generalis XXVI	42

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS.

35.	8	ian.	1915	Indicuntur suffragia pro Domina Maria a Consolatione Roxas insigni benefactrice in Insulis Philippinis	47
36.	3	mart.	»	Nuntiatur pia mors R. P. Ioannis Iosephi de la Torre, quondam Assistantis Hispaniae, et indicuntur suffragia	47
37.	29	»	»	Indicuntur suffragia pro Domina Ioanna du Coëtlosquet, Societatis benefactrice vita functa	48
38.	8	mai	»	Epistola ad Patres et Fratres Societatis Iesu de Decretis Congregationis Generalis XXVI	49
39.	21	»	»	A. R. Pater Generalis protectionem suam ex Urbe in Helvetiam nuntiat.	64
40.	15	iul.	»	Pater Noster apud se in Helvetiam Curiam advocat	65
41.	29	sept.	»	Renovatio facultatum, paulo post electionem novi Praepositi Generalis indici solita, in aliud tempus differtur. Rogantur suffragia pro gravi negotio.	66

Ordo	Dies	Mensis	Annus		Pag.
42.	1	dec.	1915	De suffragiis in obitu Summorum Pontificum persolvendis	67
43.	25	»	»	Communicatur cum Provinciis Decretum S. Rituum Congregationis de Festis Purissimi Cordis Mariae et S. Stanislai Kostka	69
44.	31	»	»	Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu ineunte anno 1916	70
45.	8	mart.	1916	Admonentur Nostri ut, potissimum per quadragesimam, assidua oratione et mortificationis studio optatam Europae pacem a divina clementia impetrare conentur.	159
46.	5	mai	»	De centenaria commemoratione S. Francisci de Hieronymo	162
47.	30	iun.	»	De Missionibus exteris adiuvandis.	173
48.	11	iul.	»	De decreto circa biennium studiorum executioni mandando	196
49.	25	»	»	De elencho defunctorum nova ratione edendo in Provinciarum catalogis annuis.	197
50.	15	oct.	»	De invitandis pueris nostrorum Collegiorum et Scholarum ut secundum intentionem Summi Pontificis ad sacram synaxim accedant	198
51.	8	dec.	»	De epistola circa nostros libellos periodicos	199
52.	8	»	»	De nostris libellis periodicis.	200
53.	8	»	»	De doctrina S. Thomae magis magisque in Societate fovenda	317
54.	9	»	»	Epistola A. R. Patris Nostri gratulantis Rev.mo P. L. Theissling, Mag. Gen. PP. Praedicatorum, ob septimum a confirmato Ordine saeculum mox celebrandum	416
55.	25	»	»	Principia et normae quaedam de operibus socialibus.	205
56.	31	»	»	Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu ineunte anno 1917	218
57.	—	—	»	Instructio de tabaci fumo ad aliquas Provincias diverso tempore anno 1916 missa	215
58.	31	ian.	1917	De pio opere « Oboli sancti Petri » in Collegia nostra Americae Septentrionalis introducendo	363
59.	26	iun.	»	Declaratur quantum impedimentum: infirmitas capitis	365

Ordo	Dies	Mensis	Annus		Pag.
60.	31	iul.	1917	De novo codice Iuris Canonici promulgato et de Iure Societatis recognoscendo	367
61.	15	aug.	»	De opera a Provinciis conferenda ad Iuris nostri recognitionem	369
62.	24	aug.	»	Epistola officiosa A. R. Patris Nostri ad Rev. m. P. Thomam a S. Aloisio Viñas, Praepositum Generalem Clericorum Regularium Scholarum Piarum, anno trecentesimo ab Ordine condito.	425
63.	9	sept.	»	De tertio anno saeculari ab obitu S. Alphonsi Rodriguez.	374
64.	13	nov.	»	Constituitur Vice-Provincialis qui partem meridianam Provinciae Germaniae proxime gubernet.	395
65.	8	dec.	»	De Congregatione Procuratorum in aliud tempus transferenda	398
66.	8	»	»	Decernitur constitutio Provinciae Argentino-Chilensis	399
67.	8	»	»	Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Argentino-Chilensis	402
68.	21	»	»	Praelectiones apologeticae impense commendantur	406
69.	27	»	»	Ordinatio de biennio studiorum superiorum pro futuris lectoribus philosophiae et theologiae	410
70.	27	»	»	De cura infirmorum nostrorum	414
71.	31	»	»	Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu ineunte anno 1918	433
72.	26	ian.	1918	Indicuntur suffragia pro R. P. Thoma Gannon, Assistente Americae	563
73.	2	febr.	»	Petit ut peculiares preces inter <i>Noren</i> gratiae offerantur	564
74.	2	»	»	Decernitur divisio Provinciae Castellanae in duas, quarum altera Castellanae nomen retinebit, altera Legionensis appellabitur	565
75.	2	»	»	Epistola ad Patres et Fratres Provinciarum Castellanae et Legionensis	567
76.	19	mart.	»	De confessione Nostrorum et ratione conscientiae	571
77.	10	apr.	»	Ex epistola ad quosdam Praepositos Provinciarum de ratione comparandi Societati viros excellentes.	583
78.	17	»	»	Vitanda longa colloquia cum feminis.	590

Ordo	Dies	Mensis	Annus		Pag.
79.	17	apr.	1918	Adnotationes de quibusdam novi Codicis canonibus	591
80.	14	mai	»	Indicuntur suffragia ad mentem Summi Pontificis	605
81.	17	iun.	»	De mittendis observationibus in studiorum ordinationem	606
82.	31	iul.	»	De responso Sanctae Sedis circa substantialia quaedam Instituti nostri capita	607
83.	7	aug.	»	R. P. Iosephus Hanselman renuntiatur Assistens Americae	610
84.	28	oct.	»	De studio linguae sinensis	611
85.	19	nov.	»	De cura habenda Nostrorum e militia redeuntium	617
86.	3	dec.	»	De quibusdam pertinentibus ad instaurandam disciplinam et ad communem consolationem post actam a compluribus Nostris militiam	621
87.	31	»	»	Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Iesu ineunte anno 1919	626

INDEX ALPHABETICUS

PERSONARUM ET RERUM

AB ANNO 1915 AD ANNUM 1918.

Siglorum quorundam explicatio.

C. Collegium externorum. — **Cn.** Collegium nostrorum. — **Conv.** Convictus. — **De.** Domus exercitiorum. — **Dp.** Domus professa. — **Ds.** Domus scriptorum. — **M.** Missio. — **N.** Novitiatus. — **P.** Provincia. — **3 P.** Domus tertiae probationis. — **R.** Residentia. — **S.** Seminarium. — **Sa.** Schola apostolica (quo nomine comprehenduntur omnia domorum genera fovendis vocationibus constitutarum). — **St.** Statio. — **U.** Universitas. — **V.** Vide.

Apices alicui numero adscripti (e. g. 438'') indicant quoties de re agatur in eadem pagina, sed diversis locis.

Aarhusiensis, **R.**: 246.

Abdicatio bonorum: nil mutatur novo Codice, 597 sq. — Civiles leges servantur, 598.

Abord-a-Plouffe, **R.**: 220.

Aciregalense, **C.**: 446.

Acta Sanctae Sedis: quae publice legenda et unde sumenda, 603 sq.

Admissio: praecedat postulatus pro Fratribus Coadiutoribus, 593 — qualis esse et ubi fieri debet, 593. — Testimoniales litterae, 593 sq. — Episcopi consensus pro clericis, 594.

Aegyptiaca, **M.**: 456 sq.

Aequatoriana, **M.**: separatur a Peruviana, 221. 450.

Alcoque, B. Margarita M.: decretum de miraculis, 549 sqq.

Alaska, **M.**: 79, 241. — Erigitur Vicariatus Apostolicus, 295 sq. — Primus Vicarius Ap., 442. — Nova Missio, 631.

Albaniensis, **M.**: 233, 245.

Alberti, R. P. Ioachim: 453.

Alexandrinum, **C.**: 229.

Alienationes: ad alienandum et debita obligationesque contrahenda requiritur suffragium deliberativum consultorum, 608.

Alkensis, **De.**: 236.

Alonensis, **St.**: 242.

Alumni Collegiorum: distributio et numerus: in Statibus Foederatis, 253 sq. — in Hispania, 498 sq. — in Collegio Pio Latino Americano de Urbe, 500. — Magistros et morum praefectos habeant stabiles, 585 sq. — Eorum institutio a Nostris impertita permagni fit ab ipso Sultano Aegypti, 229.

America, Assistentia: creatur, 32. — et primus eius Assistens eligitur, 32, — qua creatione coniunctio Nostrorum inter se et cum Praeposito

Generali magis fovetur, 51. — Laudatur et docetur ratio instituendi biennium concionatorum, 588 sq.

America Centralis: eam Societas rursus ingreditur, omnium Republicarum desiderio, 226.

America, ephemeris: aedes sibi proprias comparat, 449. — A Summo Pontifice epistola donatur, 553 sq.

Andlau, R. P. Carolus: 80.

Amiot, P. Iosephus (+ 1795): 613.

Angelopolitanum, C.: 456.

Anglia, P.: profugos Belgas excipit, 73. — studia in collegiis, 240, 456. V. *singulas domos*.

Apologia: *Epistola*: eius necessitas et hominum desiderium, 406 sq. — Cursus constituendus integer philosophiae christianae simul et apologeticae, 407 sq. —, in eo persona Christi D. N. maxime illustretur, 408. — Lectoris dotes ac praelectionum natura, 409. — Publicae praelectiones diversis urbibus habitae, 89, 93, 438'', 635, 642. — Academia Patavina eiusque ratio, 490.

Apostolatus *Orationis*: confovendus a Nostris, 40 — Fructus, 234, 241, 440. — Directorum conventus, 238. — In Italia redit ad Societatem, 245. — Inter milites diffunditur, 467. — Attribuitur ei Opus consecrandi familiaris, 636. V. *Consecratio familiarum*, *Cor Iesu*.

Aragonia, P.: ab ea dividitur Missio Argentino-Chilensis, quae fit Provincia, 399 sqq. V. *singulas domos*.

Aranda (de), P. Martinus, M.: 645.

Argentino-Chilensis, P.: decernitur eius constitutio, 399 sqq.

Epistola: Paraquariae et Chili tempora redeunt feliciora, 402. — Animus ideo gratus ostendetur, amore Christi ad magnas virtutes incitante, 403 — cunctos socios una simul coniungente, 403 sq. — et ad multa ministeria, necnon ad vocationes excitandas, impellente, 404 sq. — quae omnia Dei D. N. et Insti-

tuti cognitione obtinebuntur 405 sq.

Missiones ad insulanos Paranenses, 450. — Gratulationes novae Provinciae, 634. V. *singulas domos*.

Armenia, M.: a bello direpta, 72. — A. P. Paschali Keulian praeclare iuvatur, 642.

Arva, M.: 640.

Astrain, P. Antonius: 237 sq.

Austriaca, P.: 80, 635. V. *singulas domos*.

Baldinucci, B. Antonius: centenaria commemoratio, 459 sq. — Commentarii de eius vita, 463.

Bardoux, P. Iosephus: 225.

Belgica, P.: 85. — Nostri milites, 223. — Collegia et Domus, 236. — Domus 2^{ae} et 3^{ae} probationis, 456. — Candidatorum copia, 456. V. *singulas domos*.

Belize, C.: 239.

Bellarminus, Ven. card. Robertus: 646.

Benedictus XV: gratulatur Patri Nostro, 9.

Allocutio ad Patres Congregationis XXVI: electione Praepositi Generalis recreatur, 25 sqq. — Spes firma de Societate, in qua plene confidit, eique commendat vitae sanctitatem et doctrinae puritatem, 26 sq.

Rescriptum de distinctione inter essentiam et existentiam, 53 sq. — Praepositus Generalis dimidiam partem Missarum quae in Societate proprio dicuntur Summo Pontifici toto belli tempore offert, 65. — Professores Instituti Biblici excipit, 74 — item Sodalitates Marianas easque alloquitur, 93. — Eius amor et eloquium de Collegio Romano, 153. — Suum erga Societatem ingens studium testatur, 302, 306. — Oraculum vivae vocis de ratione conscientiae in Societate, 577. — Societatis Institutum integrum conservare voluit, 610. — Opera *Civilitatis Catholicae* a calumniis mirifice defenditur, 636

- Acta V. supra in Indice Actorum,*
 § 1 *Acta Apostolicae Sedis* (p. 671).
Bengala Occid., M.: 221, 637'''.
- Beraza, P. Blasius:* 243.
- Berythensis, U.:* 642.
- Betsileensis, M.:* 239. sq.
- Benkers, R. P. Everardus:* 73.
- Bianchi, R. P. Petrus:* 80, 227 sq.
- Biblicum Institutum: Alloquium Summi Pontificis,* 74. — *Novae de eo leges a Benedicto XV latae,* 149 sqq. — *Pontificium de eo praeconium,* 558. sq. — *Sollemnis academia, encyclicam Providentissimus Deus commemorans,* 643 sq.
- Biennium philosophiae et theologiae: commendatur,* 40 sq. — *quotannis selecti iuvenes ad illud mittendi,* 196 sq.
- Ordinatio: Sacra est Societatis doctrina,* 410 sq. — *biennio perficienda, quod ideo decernitur pro philosophia et theologia,* 411. — *Illud postulant ipsa rei natura,* 411. — *nostrae aetatis conditio,* 412 — *aliorum Ordinum exemplum,* 412. — *Quinam ad ipsum addicendi,* 412 sq. — *in aliis quoque ministeriis et disciplinis,* 413. — *Adhortatio,* 413 sq.
- Serio agatur,* 586 sq. — *Designandae domus ad biennium,* 587 — *etiam pro concionatoribus. V. Concionatores, Excellentis viri comparandi.*
- Bikfaia, M.:* 642.
- Bilbaense, C.:* 229. — *Universitas studiorum commercialium inauguratur,* 241.
- Bilbaensis, Dp.:* 92, 220.
- Boetto, R. P. Petrus:* 244.
- Bollengense, C.:* 455.
- Bombayensis, M.:* 76, 87. — *Iuvatur a PP. Americanis,* 180–226, 231, 452.
- Bonaerense, S.:* 225, 639.
- Bonae Mortis Congregatio: fructus,* 444 sq., 459.
- Borgia, S. Franciscus: patronus Optimum Hispaniae,* 74 sq. — *Promovetur cultus,* 462.
- Borrello, R. P. Paschalis:* 76.
- Bostoniense, C.:* 221.
- Brébeuf (de), Ioannes, M.:* eius et sociorum introducit causa, 144 sqq. — *elogium,* 145.
- Brière (de la), P. Ivo:* 238.
- Briga Sedunorum, oppidum in Helvetia: eo confugit Pater Noster belli tempore:* 66 sq. — *et postea ab eo discedit Zizerium versus,* 77 sq.
- Brindle, RR. DD. Robertus:* 231.
- Brisbanensis, R.:* constituitur, 235.
- Brixi, R. P. Ferdinandus:* 243.
- Bruder, R. P. Antonius:* 448.
- Burgense, C.:* 228.
- Cairense, C.:* 229.
- California, P.:* *Domus 3ae Probationis,* 239. *V. singulas domos.*
- Campania, P. obedientiae specimen,* 229. *V. singulas domos.*
- Campanum, S.:* 644.
- Campiana Aula, C.:* 460, 645.
- Campianum, C.:* 632.
- Canadenses, M. M.:* 462, 646.
- Canadensis, P.:* lue saeviente, 642 — *experimenta novitiorum,* 226 sq. *V. Singulas domos.*
- Canisius, B. Petrus:* 50 annus ab eius beatificatione, 75.
- Capece, P. Antonius, M.:* 462.
- Capelloni, Ven. P. Paulus:* 645.
- Capitis infirmitas: declaratur quomodo sit impedimentum ne quis Societatem ingrediatur,* 365 sq.
- Caracense, S.:* 222, 453.
- Caritas: lex caritatis spiritum Societatis, qui est spiritus fidei, inter novas Ecclesiae leges conservabit,* 580 sq. et *Superiores ac subditos in propria quemque ratione ad normam Instituti fovebit,* 581 sq.
- Carthaginensis, R.:* 643.
- Carvajal, R. P. Henricus:* 79, 439, 452, 634.
- Castellana, P.:* in duas dividitur, 565 sq.
- Epistola: ad PP. et FF. de causis solatii ob divisam nuper in duas Provinciam: 1. amplissimus Provinciae status, quae Sociis, domi-*

bus, operibus mirabiliter crevit, 567 sq. — quantae ideo debeantur Deo gratiae, 568. — 2. Spes certa maioris adhuc incrementi, 569 — summe desiderandi, 569 — consequendi custodia regularum et consuetudinum, plena Instituti cognitione, quam gignunt memoria, consideratio, oratio, desiderium ardens obtinendi spiritum Societatis, 569 sqq. V. *singulas domos*.

Casus moralis: a quibus frequentandus, 601 — cum eo iungitur casus liturgicus, 601.

Cataldo, P. Iosephus: 90.

Catana R.: scholae serotinae, 72.

Caterini, P. Aloisius: 153.

Catvincense, C.: 452.

Centumfocense, C.: 246, 457.

Chabanel, Natalis: causa, 144 sq. — Elogium, 146 sq.

Chanteur, R. P. Claudius: 645.

Chauvin, R. P. Aloisius: 640.

Cherienne, C.: 235.

Chesterfield, C.: 438.

Chicagiense, C.: 75, 239, 641.

Chyroiense, C.: 85.

Ciarán, P. Chrysanthus: 638.

Circumcisio Domini: ritus et officium in templo SS. Nominis Iesu de Urbe, 8.

Civilitas Catholica, ephemeris, 636.

Civitatisensis, Sa.: 85.

Civitasregiensis, Sa.: 86.

Claver, S. Petrus: Columbiae patronus, 298. — Festum ritu augeatur, 643.

Clerici: quomodo admittendi in Societatem, 594.

Clevelandense, C.: 236.

Coadiutores temporales: quam utiles, 376. — Quam saepe eorum munia a magnis viris concupita atque obita, 377 sqq. — quae munia salutem proximorum iuvant, 379 sq. — Coadiutores unum corpus Societatis cum ceteris classibus efficiunt, 380 sq. — Virtutes S. Alphonsi Rodriquez imitandae, 381 sqq. — Curandi diligen-

ter a Superioribus, 391 sq. — Reverendi et amandi a sodalibus, 392 sq. — Multum conferunt ad conversionem Afrorum, 437. — Postulatum ante Novitiatum agunt, 593. — Doctrina christiana, 603. — Reduces e militia ut tractandi, 620. — V. S. *Alphonsus Rodriguez*.

Codex iuris canonici: cum gratiarum actione accipiendus, 367 sq., 580 sqq.

Epistola: quanto studio sequentes adnotationes fuerint elucubratae, 591. — I. *Normae generales*: 1. Abrogantur contraria Codici, 592 — servantur cetera etiam privilegia directe concessa, 592 — omnia privilegia *Compendii* nostri non expresse revocata manent, 592. — 2. Quarundam vocum explicatio, 592 sq. — II. *Admissio*: 3. FF. Coadiutores postulatum ad 6 vel 12 menses agant, 593. — 4. Testimoniales litterae Ordinariorum, 593 sq. — 5. Clericorum admissio, 594. — III. *Novitiatus*: 6. post completum 15 annum, 594 — per annum in ipsa Domo Probationis, 594 sq. — an iste annus *experimentis* interrumpatur, 595. — IV. *Vota*: 7. post biennium fiant in ipsa Domo Probationis, 595 sq. — 8. nil mutandum in ritu, 596. — 9. formula subscribenda et conservanda, 596. — 10. si forte invalida, non convalescunt consueta renovatione, 596 sq. — 11. privilegia votorum simplicium confirmantur, 597. — 12. nil mutandum in bonorum renuntiatione, 597 sq. — V. *Sacri ordines*: 13. dispensatio ab irregularitatibus, 598. — 14. Examen de ss. Ordinibus et theologia, 598 sq. — 15. Exercitia Spiritualia, 599. — 16. Nostri ordinantur per quemlibet Episcopum, 599. — 17. Litterae dimissoriae, 599 sq. — 18. Studia praerequisita, 600. — 19. Immunes sumus ab interstitiis et ab exercitio, 600; non tamen tonsura cum Ordine quolibet aut duo Ordines simul eodem die confe-

rantur, 600. — 20. Parochus certior de ordinatione fiat, 600. — VI. *Sacerdotum examina et casus moralis*: 21. examen per quinquennium, 600 sq. — 22. Casus moralis et liturgicus, 601. — *Varia*: 23. absolutio a reservatis pontificiis, 602. — 24. Custodia ss. Eucharistiae domi et in templo, 602. — 25. Valor suffragii consultorum, 602 sq. — 26. Commoratio extra domum, 603. — 27. Catechesis FF. Coadiutoribus et famulis, 603. — 28. Lectio publica regularum et actorum S. Sedis, 603 sq. — Codex fiat nobis familiaris, 604 — praesertim cum stimulet nos ad Societatis Constitutiones absolute servandas, 604 — quarum nova recognitio mereri poterit pontificium praeconium, 604 sq. — pro qua invocantur Societatis caelestes patroni 605.

Coëtlosquet (du), Ioanna: Societatis benefactrix, suffragia, 48 sq.

Colloquium spirituale cum praefecto spiritus commendatur, praesertim Scholasticis et Fratribus Coadiutoribus secundum regulam, 579.

Colombière (de la) Ven. Claudius: eximius extitit B. Margaritae M. Alacoque aemulator, 550.

Colnago, P. Bernardus († 1611): 463. *Colonia alpina* pro rusticatione pauperum in Hispania, 86 — in Italia, 235.

Comillense, S.: 230, 451.

Compostella: offertur nobis templum et domus, 227.

Concilii S. C.: translatio Congregationum B. Mariae V., 14 sq.

Concionatores: quomodo praescripta a Constitutionibus de doctrina et modo concionandi servari possint, 164.

Epistola: biennium concionatorum fructuosissimum, 588 — eius instructor sit peridoneus, 588 — in eo studium diligens fiat et exercitatio cum correctore, 589. — Ratio habenda necessitatum temporum,

589. — Vita spiritualis et regularis disciplina in concionatoribus eluceant, 589 sq.

V. *Biennium, Excellentes viri, S. Franciscus de Hieronymus*.

Confessio Nostrorum: sensus decreti S. C. de Religiosis d. 5 augusti 1913, 35.

Epistola: Novi canones non omnino nova, sed progressum dudum inceptum disciplinae ecclesiasticae constituunt, 572. — I. 1. Quilibet confessarius a superioribus pro NN. designatus absolvit omnes etiam a reservatis in Soc., 572 — etiamsi ad aliam Provinciam pertineant, idque vi facultatis a Patre Nostro factae, 573 — in qua cura Superioris substituitur, 573. — 2. Non designati a Superioribus, approbati tamen in dioecesi, omnes NN. absolvere possunt etiam a reservatis in Societate, 573. — 3. Conservantur regulae de confessione statis temporibus apud unum e designatis a Superioribus eumque stabilem, 573 sq. — 4. Quid liceat, quid non liceat Superioribus, 574 sq. — II. Sensus canonis de ratione conscientiae, 575. — 1. Superiores eam nequeunt *exigere*, 575 — 2. sed *libere ac ultro* redditam excipiant, 576. — 3. Conservatur regula manifestandi integre conscientiam sive praefecto spiritus sive confessario, vel libere ac ultro Superiori, 576. — 4. Usus manifestandi conscientiam Superioribus ex consilio laudandus, imo praeconio Summi Pontificis donatur, illum in Societate cupidissime pleneque probantis et *fundamentalem* declarantis, 577 — modus autem illius excipiendae discitur exemplo S. P. Ignatii, 577 sq. — III. 1. Quaedam in regulis mutanda, 578 sq. — 2. item in publicis monitis, 579. — Provincialis in visitatione et Superior in renovatione subditos vocent ad colloquium de rebus externis,

579 — colloquium spirituale cum praefecto spiritus conservandum, 579 — commendatur secretum, 579 sq. — IV. Quo spiritu haec novi codicis statuta accipienda sint: nempe charitatis et amoris, suppletis legem timoris, 580 sq. — tum in Superioribus, sui oblitis et Dei subditorumque unice curantibus, 581 — tum in subditis, multum reverentiae in interiori homine erga Superiores exhibentibus, 582.

Confessio a Novitiis ne fiat Magistro sed alteri, 608 sq. — a Patribus Tertiae Probationis Instructori, certis conditionibus, fieri potest, 609.

Confessarii: commendatur sigillum sacramentale, 296 sqq. V. *Confessio Nostrorum*.

Congregatio Generalis XXVI: Patres Electores, 18 sqq. — oratio die electionis, 16 sqq.

Decreta 27 sqq.: Praepositi Generalis electio, 29. — Instaurandum festum purissimi Cordis Mariae, 31. — Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis Provinciae proprius Assistens decernitur, 32. — De Universitate Gregoriana, 33. — Ius nostrum recognoscendum, epitome, bullarium, 33 sq. — Normae in ordinis praerogativa deferenda Professis, 34 sq. — Duplex suffragatio in Congregatione Provinciali de mutandis Constitutionibus vel Decretis, 35. — Interpretatio decreti S. C. de Religiosis de eorum confessione, 35 sq. — Principia quaedam ad paupertatem sancte servandam, 36. — Provinciarum transmarinarum ceteris aequiparatio, 37. — Potestas Praepositi Generalis transferendi Provinciam ab una Assistentia in aliam, 37. — Modernismus exploditur, 37 sq. — S. Thomae doctrina fovenda, 38 sq. — Marianae Congregationes efficacius promovendae, 39 sq. — *Apostolatus Orationis* propagandus, 40.

— Biennium commendatur, 40 sq.

Ephemerides Congregationis: eius initium, 42 — quatrimum, 43 — electionis dies et ritus, 43 sq. — congregationis finis, 44.

Epistola de decretis, 49 sqq.: scribendi mos, 49. — Congregatio labores suos a Deipara incepit, 50. — Decreta in quatuor genera distinguui possunt, 50 — foveant animarum coniunctionem et Institutum spiritum, 50. — Quae de gubernatione, studiis, ministeriis sancita sunt coniunctionem procurant, 50 sq. — ut Christi desiderio satisfiat, 51 sq. — ex parte quidem subditorum ut sint gens electa et obediens, 52 — ex parte vero Superiorum ut sint perfectionis magistri et bonam suae auctoritatis existimationem faciant, 52 sq. — ex parte denique utrorumque ut amor Christi regnet, 53 — duobus in hunc finem sublati impedimentis, sc. quorundam philosophorum praecipitium necessarium ad tuendam fidem distinctionem realem essentiam inter et existentiam, 53 sqq. — et moderni nationalismi, repudiantis documenta religionis, 55 — quem proinde ab aliis propulsare debemus, 55 sq. — et a nobis ipsis, virtute ac normae vocationis nostrae, 56 — praesertim cum quaedam eius indicia in Nostris appareant, 57 — certis remediis cohibenda, 58. — Spiritui vocationis nostrae conservando providet decretum de recognoscendo colligendoque iure nostro, 57 sq. — qua recognitione Societas menti S. P. Ignatii et mutatae aliquantum Ecclesiae disciplinae consentiat, 58 — ne cum modo obsoleto spiritus quoque elanguescat, 59 — neve ingens Decretorum et Ordinationum copia cognitionem Institutum difficilem reddat, 59. — Huic novae Societatis curae respondeamus ardenti desiderio acquirendi eius spiritum,

- 59 sq. — quem obtinebimus meditando simul cum Exercitiis Spiritualibus *Constitutiones*, 60 — eas memoria retinendo, 60 — earum sensum investigando, 60 — occultos earumdem afflatus hauriendo, 60 — lumen a Deo implorando, 60 — ipsae enim continent monita asctica suavissimae unctionis, 61. — Denique gratiae Deo agenda pro beneficiis postremo hoc tempore collatis, 61 sq. — quae nobis fiduciam afferunt, 62 sq. — Piarum precum vicissitudo Praepositum Generalem inter et Societatem, 63 sq.
- Congregationes Marianae: V. *Mariana*.
- Consecratio familiarum SS. Cordi*: constituitur Opus in Italia, 244. — Provehenda per *Apostolatam Orationis*, 441. — Eius regimen in Italia Moderatori romano *Apostolatus Orationis* a Summo Pontifice committitur et simul nova ratione ordinatur, 554 sq. — ac tandem inauguratur, 636.
- Constitutiones Societatis: novae iuris nostri recognitioni non subiacent, 34, 370. — hae quas habuimus a S. P. Ignatio amandae et conservandae, 604. — V. *Institutum, Spiritus Societatis*.
- Consultores Societatis: suffragii valor, 602 sq. — suffragium deliberativum habent in dimittendis Professis, in alienationibus, in debitis et obligationibus contrahendis, 608.
- Cor Iesu: heroicis sensus infundit, 472. — Consecrationes variae, 212, 230, 244, 446'' sq., 631, 638, 640. — Fovetur cultus, 91, 231, 234''', 244, 439 sq., 441, 456, 637. — Spiritum Nostrorum in militia conservat, 465, 467.
- Nuntius SS. Cordis*: in Statibus Foederatis, 81, 439 — in Hispania, 238 — in Italia, 245 — in Dania, 246, — in Hungaria, 437 sq. — in Canada, 441 — in Argentina et Chilo, 450 — in Hibernia, 460.
- Corti, P. Faustinus: 634.
- Corvi, Indi: cultus erga SS. Eucharistiam, 77.
- Cosenza, RR. DD. Ianuarius: 644.
- Cotocollaiensis, N.: constituitur, 245.
- Cotocollaiensis Sa.: 245.
- Crimont, RR. DD. Raphaël: 442.
- Croatia, M.: 233.
- Cruz (de la), R. P. Franciscus; 221, 243.
- Cryptaleas (ad), R.: 228.
- Culion, M.: fructus spirituales inter leprosos, 73.
- Cultura Social (la)*: periodicum Manilanum, a Summo Pontifice laudatur, 73.
- Curia Societatis: pars Zizerii in Helvetia exulat, 77 sqq. — Ex helvetico exilio Romam redit, 644.
- Catalogi Curiae in suos annos distributi:
1915	70 sqq.
1916	218 sq.
1917	433 sq.
1918	626 sqq.
- Dakota, M.: 233 sq.
- Daniel, Antonius, M.: causa, 144 sqq. — Elogium, 146.
- Darjeeling, C.: 80, 637.
- Debita: ad ea contrahenda requiritur votum deliberativum Consultorum, 608.
- Decreta Congregationis Generalis XXVI; V. *Congregatio Generalis XXVI*.
- Dedicatio Archibasilicae Lateranensis: ritus ad SS. Nominis de Urbe, 8. — Propriae ecclesiae: ad SS. Nominis de Urbe, 8.
- Defuncti in Societate: ratio edendi nomina in catalogis annuis, 197 sq. — Eorum catalogus super mensam legendus, 118 sqq., 527 sqq. 669 sqq.
- Defunctorum catalogi in suos annos distributi:
1915	100 sqq.
1916	265 sqq.
1917	507 sqq.
1918	651 sqq.

Index alphabeticus Defunctorum:

1915 . . . 128 sq.

1916 . . . 285 sqq.

1917 . . . 539 sqq.

1918 . . . 679 sqq.

Dell'Olio, R. P. Paulus: 220.

Devillers, R. P. Romualdus: 639.

Dillon, R. P. Franciscus: 637.

Dimissio: causa gravis, 608. — Responsiones dimittendi scripto committantur, 608. — processus iudicialis ad dimittendum Professum, non requiritur 608. — Consultorum suffragium, 608. — Dyscoli cito amandandi, 620.

Dimissoriae litterae: ante SS. Ordines, 599 sq.

Disciplina instauranda post bellum:

Epistola: heroica virtutum exempla Nostorum militum, 621. — I. Nihilominus reduces iuvandi spiritu, 621 sq. — Laborem instaurandi hominem internum alacriter aggrediuntur, 622. — II. Ministeria ne caeco et intemperanti zelo suscipiantur, 622 sq. — fortiter recusanda, si supra vires, 623. — Scholastici ne immature educantur, 623. — III. Recentium rerum experimento utendum, 623 — e. g. in victu, 623 sq. — Nunciantur Visitatores per universam Societatem, 624 sq.

Divinis auxiliis (de): quaestio minime libera in scholis Societatis, 39.

Djokja, M.: 639.

Doering, RR. DD. Henricus: 447.

Domus Probationis: V. *Novitiatus*.

Duhr, P. Bernardus: 237.

Electores in Congregatione Generali XXVI, 13 sqq.

Elicurenses, MM.: 645.

El Salvador, Respublica: Societas eam ingreditur primaeque domus, 226.

Ephemerides: diaria conscribere (journals) non est nostrum, 207.

Espinosa, D. Ioachimus: 225.

Essentia et existentia: de eius distinctione, 53 sq.

Études (les): 238.

Eucharistia: facultas celebrandi in mari, 142 sq. — domi et in templo asservanda, 602.

Opera: *Santa Lega Apostolica*, 231. — *Foedus Missae quotidianae*, 242, 438. — *Foedus Eucharisticum*, 242.

Cultus: passim in *Chronicis*.

Examina: quinquennalia pro novis sacerdotibus, 600.

Excellentes viri: variis ministeriis praeficiendi, ut ceteros regant, 213 sq.

Epistola: plurimos Societas exigit, 583 — pauci contra nunc habentur, 583 sq. — Ut comparentur: A. Scholasticorum ingenium toto studiorum curriculo certa ratione percipiatur, 584 — et ad peculiarem finem iam tum dirigatur, 584. — B. Aequus magisterii usus, 584 — ne nimis longum, 584 — est experimentum virtutis, indolis, dotium, 585 — ante theologiam biennio absolvetur, 585 — potius sacerdotes sint magistri ac praefecti morum stabiles, 585 — difficultas superanda, 586. — C. Biennium: serio agatur, 586 sq. — designandae domus, 587 — etiam pro concionatoribus, 587. — D. Praescripta ab uno Provinciali ne facile ab alio mutantur, 587 — frequentium mutationum damna, 587 sq. — melius est labores restringere quam frequenter mutare, 588.

Exemptio Collegiorum Societatis: effectus, 137 sq. — Pii Latini Americani, 137 sqq. — Germanici et Hungarici, 138 — Scotorum, 138.

Exercitia Spiritualia: eorum cognitio scientiam Constitutionum iuvat, 60. — Commendantur pro opificibus, 165 sq. — et clero, 166 sq. — Per Americam meridianam propagantur zelo S. D. Antoniae Mariae de Paz y Figueroa, 310 sqq. — Traduntur Curiae Vaticanae, 457. — Ante ss. Ordines suscipiendos, 599.

Frequentia: 75, 87, 91, 92, 220, 235, 236, 239, 240, 241, 243, 247, 250, 438, 440 sq., 441 sq., 443, 456, 461, 637.

Militum: 468, 480, 638. V. *Militēs saeculares*.

Novae domus: Rocksoles, 73. — Sens, 76 — Szathmarii 232 — Matriti, 442 — Augustae Taurinorum, 443 — Aalbeeck, 637.

Opificum: 92, 165 sq. — iuvant « actionem socialem », 212-228 — Constitutio et conspectus in Germania, 249 sq. — 443, 637.

Ordo: Neo Eboraci, 81 — Le Sart, 87.

Varia: fructus, 237. — Ardor et efficacia in Scholasticis, 466 sq. — Ephemeris et menstrua recollectio, 633. — Institutiones de Exercitiis, 638 sq.

Extra domum commoratio: quando et quamdiu liceat, 603.

Facultates: habitae a praecedenti Praeposito Generali prorogantur, 66.

Familia Iesu, Mariae, Ioseph: ritus et officium in templo SS. Nominis de Urbe, 8.

Feldkirchense, C.: 236.

Fernandez, P. Andreas: epistolam gratulatoriam de Instituto Biblico a Summo Pontifice accipit, 558 sq.

Fine, R. P. Eduardus: constituitur Vice Praepositus Generalis Societatis, 64. — Romam mittitur. — 634, Zizerium redit, 639.

Flores, M.: ceditur Missionariis Verbi Divini, 140.

Florianopolitanum, C.: 437.

Foedus eucharisticum: 242.

Foedus Missae quotidianae: 242.

Fontilles: colonia leprosororum, 243.

Fordhamensis, U.: 242.

Formatio; Scholasticorum, Concionatorum, etc. V. *Excellentes viri*.

Foroiuliense C.: 77.

Fouqueray, P. Henricus: 237.

Francia, P.: V. *singulas domos*.

Galdos, P. Anicetus: 457, 639.

Galiciana, P.: Societatis desiderium in novo regno Poloniae, 445. — Appellatur *Provincia Poloniae*, 641. V. *singulas domos*.

Gallensis, M.: 86, 638.

Galluzzi, S. D. Franciscus, 462, 646.

Galvez, R. P. Iosephus: 81.

Gannon, P. Thomas: mors, elogium, suffragia, 563 sq.

García, R. P. Camillus: 452.

Garnier, Carolus, M.: causa 144 sqq. — Elogium, 146.

Gaubil, P. Antonius († 1759): 613.

Gaudianense, C.: 444.

Gegionense, C.: 92 sq., 227.

Gerbillon, P. Ioann. Franc. († 1707): 612.

Germanica, P.: 80, 85, 87. — Constituitur Vice Provincialis partis meridiana, 395 sqq. — Lege exilii abrogata, in patrias sedes reverti potest, 485 — eius tamen exilium fuit operibus fecundum, 486 sq. — V. *singulas domos*.

Germanicum et Hungaricum, C.: in convictu Oenipontano exulat, 82, 91. — Exemptio, 138. — Studia, 227.

Gibbons, Em. Card. Iacobus: 251 sq.

Ginhac, S. D. Paulus: 91, 461.

Giovanni (de), R. P. Iosephus: 455.

Ghazir, M.: 642.

Glascuense, C.: 232 sq.

Goupil, Renatus: causa 144 sqq. — elogium, 147 sq.

Graefenbergum: Scholastici Galiciani profugi eo se recipiunt, 73.

Granatensis, C.: (Nicaragua): 636.

Gravenhage ('s), (Haga-Comitana), R.: 243, 247, 642.

Gregoriana Universitas: Provinciae Romanae adscripta manet, 33. — Singulari curae Praepositi Generalis et Provinciarum commendatur, 33. — Collegiorum Societatis exemplar esse debet, 51. — Tria Pontificis ex auro numismata, 153 sq. — Studiorum instauratio, 643. — P. Angelum Secchi commemorat, 643. — Cathedra asceseos in ea insti-

- tuitur, 643 — item cathedra apolo-
giae, 643.
- Guardiense, C.: 227, 241.
- Guatemala Respublica: suavis me-
moria et desiderium Societatis, 221.
- Gubernatio: a nimis mutationibus
abhorret, 587 sq. — et potius labo-
res restringit quam frequenter mut-
tat, 588. — V. *Praepositus Provin-
cialis, Subditi, Superiores Schola-
sticorum: Coadiutorum, Excellentes
viri. S. Alphonsus Rodriguez.*
- Guelphensis, N.: inique invaditur, 635.
- Guianensis, M.: 247 sq., 455.
- Gyr, R. P. Aloisius: 448.
- Habanense, C.: 234, 451, 460.
- Hanselman, R. P. Iosephus: Assi-
stens Americae constituitur, 610 sq.
- Heerenbergensis ('s), N.: 238, 638.
- Hernandez, P. Paulus: 457.
- Hibernia, P.: V. *singulas domos.*
- Hieronymo (de), S. Franciscus: *Epi-
stola*: centenaria commemoratio,
162. — Franciscus « vox clamantis »,
162 sq. — ad concionandum se prae-
paravit studiis sacris, 163 sq. —
praevia exercitatione, 164. — Con-
stitutionum normis, 164. — Nobis
imitandus ministeriis, 164 sq. —
praesertim secessibus sacris pro opi-
ficibus, 165 sq. — missionibus ad
populum, 166. — Exercitiis Spiri-
tualibus et recollectione menstrua
pro clero, 166. — Imitandus etiam
virtute zeli, 167 — quo adiutus est
ad omnem perfectionem, 167 sq. —
ad vires corpori suppeditandas, 169
— ad sese cum sociis diligenter
coniungendum, 169 sq. — Dome-
sticae traditiones eam imitationem
postulant, 171 sq. — quas inter me-
moria B. Bernardini Realino, 172.
- Festus dies splendide celebratur,
228, 445 sq.
- Hispalensis, R.: 634.
- Historia Societatis: volumina hacte-
nus edita, 237 sq. — Historia Mis-
sionum praesertim Nostrorum, No-
vitiis suadet, 187 sq.
- Hofmann, P. Michaël: 639.
- Homs, M.: 642.
- Hondurensis, M.: 239.
- Hopkins, RR. DD. Fridericus: 640.
- Hostyensis, R.: 230, 632.
- Hoyos (de), S. D. Bernardus: 462.
- Huerta, Victorianus: 228.
- Hughes, P. Thomas: 238, 460.
- Hungarica, P.: 3^{ae} Probationis et phi-
losophorum Domus, 454.
- V. *Singulas domos.*
- Iacobi, S. de Cuba, C.: 443.
- Iaponia, M.: Colonia in California, 444.
- Studiorum ratio, 495 sq. — Va-
ria, 81, 90, 632.
- Status Missionis in suos annos
distributus: 1915 97.
1916 256.
1917 494 sq.
1918 647.
- Iesus Christus: eius amor procul a
nobis removet immoderati nationa-
lismi odia et divisiones, 55 sq. —
docet perferre libenter assiduos ac
duros labores, 168 sq. — suadet
humilia et abiecta amplecti, 376 sqq.
— constantiam in officio tribuit,
387 sq. — impellit quaerere mini-
steria utiliora, 404 sq. — et exci-
tare vocationes ad divinum Ducem
sequendum, 405. — Cognitio per-
sonae Christi praelectionibus apo-
logeticis vulganda, 408. — V. *Cor
Iesu.*
- Ignatius, S. P.: eius cultus singula-
ris in oppido Pedemonte Aetnaeo,
448 sq. — Spiritum Nostrorum in
militia custodit, 467.
- Aqua S. P. Ignatii, saeviente pe-
ste, Nostros conservat, 641 sq.
- Indiae Batavicae, M.: cessio insulae
Flores, 140. — Varia, 445, 635, 639.
- Synopsis historiae, 503 sqq.
- Infirmarii: mature e. g. in nosoco-
miis formandi, 415 sq.
- Infirmorum cura: V. *Valetudo.*
- Inquisitio, S. Rom. et Univ.: instru-
ctio de inviolabili sanctitate sigilli
sacramentalis, 296 sqq.

Institutum Societatis: plena eius cognitio commendatur, quam gignunt memoria, consideratio, oratio, desiderium, 569 sq.

Epistola de quibusdam substantialibus confirmatis a S. Sede: professioni trienniali Societas non obligatur, 607 sq. — Sine processu iudiciali dimitti potest alligatus votis simplicibus, 608. — Suffragium deliberativum consultorum solum in dimittendis professis et in alienationibus ac debitis obligationibusque contrahendis, 608. — Societas sponte iuri communi se accommodat ut Magister Novitiorum confessiones suorum non excipiat, 608 sq. — idem ne sit Rector, 609. — Instructor 3^{ae} Probationis Patrum confessiones audire potest, certis conditionibus, 609. — Facultas conservandi haec essentialia concessa est non instar privilegii, sed quia ad fundamenta Societatis spectant, 609. — Preces indicuntur in gratiarum actionem, 610. V. *Constitutiones, Ius Societatis, Spiritus Societatis*.

Instructor 3^{ae} Probationis: Patrum tertianorum confessiones audire potest, certis conditionibus, 609.

Isleworth, Sa.: 455.

Ius Societatis: recognoscendum et colligendum, 33 sq. — Labor recognitionis incipit, 368 sq.

Epistola de opera a Provinciis praestanda in recognitione, 369 sqq.; scopus recognitionis, 370 — spiritus quo facienda est, 370 — partes recognoscendae, 370 sq. — Animationum quatuor genera, ratio, ordo, 371 sq. — Commissio provincialis, 372. — Commissio romana, 373.

Jogues, Isaac: causa 144 sqq. — Elogium, 147.

Jouanen, R. P. Iosephus: 243.

Kalendarium Societatis: additiones et variationes pro templo SS. Nominis Iesu de Urbe, 8 sq. — purissimam

Cor B. M. V., 10. — S. Stanislaus, 10. — S. Alphonsus Rodriquez, 155.

Kalksburgense, C.: 633.

Kandyense, S.: 81 sq. — Summi Pontificis epistola gratulatoria, anno exeunte XXV a Seminario condito, 552 sq.

Kantius, Emmanuel: eius systema doctrina S. Thomae evertitur, 331. eius principia solide confutanda, 361.

Keulian, P. Paschalis: 642.

Kiang-Nan, M.: conspectus conversionum, 245 sq. — Varia, 441 sq., 449.

Klagenfurtensis, R.: 223.

Kleiser, P. Alphonsus: 457.

Kolomyiensis, R.: 222, 454 sq.

Kostka, S. Stanislaus: augetur ritus, 10, 69. — Patronus Assistentiae Americae in Curia, 88. — Provehitur cultus, 462.

Kösters, R. P. Ludovicus: 76.

Kurseongense, S.: 81.

Kwangensis, M.: conspectus generallis, 89. — Varia, 437.

Ladrón de Guevara, R. P. Paulus, 93.

Lainez, A. R. P. Didacus: 235.

Lalemant Gabriel: causa 144 sq. — Elogium, 145 sq.

Lalovesensis, R.: 239.

Lanciensis, Sa.: 225.

Lande (de la), Ioannes, M.; causa, 144 sqq. — elogium, 148.

Las Palmas, R.: constituitur in Canariis, 442.

Lécroart, RR. DD. Henricus: 452 sq., 638.

Lectio super mensam: regularum 578 sqq. — actorum Sanctae Sedis, 603 sq.

Ledóchowski, A. R. P. Wlodimirus: eligitur, 29, 43.

Oratio ad Summum Pontificem post electionem 23 sqq.: Societas congregatur ad pedes Pontificis fide viva, caritate ardenti, 24 — votum obedientiae renovat, 24 — seipsam totam offert ad caritatem et fidem

- ubique terrarum propagandam, 24 sq.
- Brigam in Helvetiam se confert belli tumultum devitans, 64, 75. — Multa Sacra pro Pontifice et Sancta Sede offert 65. — Iter per Helvetiam, 77. — Zizerium venit, eoque Curiae partem vocat, 78. — Adhortationem habet ad Curiam, 88. — Romam ex Helvetia redit, 644.
- Legionensis, R.: creatur, 635.
- Legionensis, P.: primo constituitur, 565 sq.
- Epistola* ad PP. et FF., V. *Castellana*.
- Leonardense, C.: 87, 87 sq., 228 sq., 449 sq.
- Leprosorum colonia: Culi6n, 73. — Fontilles, 243.
- Leza, R. P. Vincentius: 634.
- Libelli periodici: conscribendi de Missionibus exteris, 194.
- Epistola* de libellis qui destinantur cultis viris civilis societatis, non autem ad pietatem fovendam pertinent, 200. — Eorum finis, 200 — qui est mentes illuminare, 200 sq. — et voluntates fovere, 201 sq. — Scriptores alii ordinarii, 202 — alii extraordinarii 202 — scriptoris munus quale sit, 202 sq. — Moderatoris partes, de ordinanda materia, 203 — de scriptoribus adiuvandis, 203 sq. de Praeposito Provinciae et de communicatione cum externis ac aliis Societatis periodicis, 204.
- Eorum propagatio a Summo Pontifice magni fit, 553. — V. *Ephemeres*.
- Libanum, M.: 225 sq.
- Liturgia: casus liturgicus, 601.
- Litterae: dimissoriae, et testimoniales. V. *Dimissoriae*, *Testimoniales*.
- Liverpool, C. 73; 637.
- Lloberola, R. P. Raimundus: 442, 456.
- Llussá, R. P. Iosephus: 91, 634.
- Lockington, R. P. Gulielmus: 458.
- Los Angeles, C.: 632.
- Ludovici (S.). U.: 73.
- Lues: Nostri aegrotis inserviunt in castris, 472 — in Urbe multisque locis, 641 — in Canada, 642.
- Lugdunensis, P.: V. *singulas domos*.
- Lusitana, P.: spiritus ac labores, 87. V. *singulas domos*.
- Lyciense, S.: Regionale Seminarium a Nostreis relinquitur, 81.
- Mac Mahon, P. Gulielmus: 457.
- Madurensis, M. 86, 439.
- Magelan, M.: 635.
- Magisterium: Scholasticorum ad bienium, Sacerdotum stabile, 585 sq.
- Magister Novitiorum: ne eorum confessiones audiat, 608 sq. — neve sit Rector, 609.
- Magistri: stabiles, 585 — sint sacerdotes, 585.
- Mangalorensis, S.: 235.
- Mangalorensis, M.: 447: Ecclesiasticorum indigenum cultura, 447. — 632, 634.
- Manilanus, N.: 452.
- Marchetti-Selvaggiani, RR. DD. Franciscus: 642.
- Maria, B. V.: festum B. M. V. a Strata ad SS. Nominis Iesu de Urbe, 8. — Conceditur festum purissimi eius Cordis, 10.
- Oratio* de eius interventu electioni Praepositi Generalis: in more fuit diem aliquem Deiparae sacrum ad creandum Praepositum Generalem seligere, 16. — Utriusque rei connexio, 16 sq. — Deipara est in electione consiliatrix, 17 sq. — et quas partes agat in Patrum conventu, 18 sq. — Est Patrum congregatorum tutela, 19 sqq. — quippe electionem S. P. Ignatii per primam professionem, coram sua effigie emissam, ratam habuit, 19 sq. — sub suo quoque praesidio Societatem et ipsum primorum Patrum conventum et electionem esse voluit, 20 sq. — Est electo exemplar virtutum, praesertim magnanimitatis in rebus asperis, 21 sq. — Societas purissimo Cordi Deiparae dicata.

Instaurandum in Societate festum purissimi Cordis Mariae, 31. — Eius auspiciis Congregatio Generalis XXVI suum ipsa opus incepit, 50. — Decretum de festo purissimi Cordis Mariae cum Provinciis communicatur, 69. — Translatio Almae Domus, 143 sq. — Spiritum Nostorum in militia servat, 465, 467. — *V. Mariana Congregatio.*

Mariae ad Montem (S.), C.: 460 sq. Mariana Congregationes efficacius in dies promovendae, 39 — moderatores, sodales, spiritus, opera, zelus, coniunctio, ephemeris, 39 sq. — Eas Benedictus XV sollemni allocutio excipit, 93. — Epistola Episcoporum Neerlandiae, 95 sq. — Translatio in exterarum regiones, 141 sq. — Foveant amorem Missionum exterarum, 193 sq. — « Actionem sociale » iuvant, 212. — Permultae in America Septentrionali foedera inter se coniunguntur, 247, 251 sq. — Epistola encyclica sodalitatibus Hagae-Comitanae, 247. — Mirabiles fructus Sodalitatis operariorum Traiecti ad Mosam, 248 sq. — Novi commentarii in Neerlandia, 445 — Earum distributio et labor in Convictu Patavino, 489, 493. — Insignes fructus Bilbai, 632.

Chronica: 72, 222, 224, 226, 233, 234, 246 sq., 437, 461, 462, 644.

Elenchus aggregationum in suos annos:

1915. 99.

1916. 264.

1917. 506.

1918. 649.

Marianopolitanum C.: 72, 93, 230, 240, 438.

Marini, R. P. Iosephus: 444.

Marques, P. Franciscus, M.: 462.

Marsi: patria terrae motu eversa iuvantur a Nostris, 74.

Marylandia — N. E. P.: scholae altae. 74. — Novitiorum copia, 85. —

Exercitia Spiritualia, 240. — Domus Probationis Yonkersensis constituitur, 454.

V. singulas domos.

Matritense Institutum: 633.

Matritensis Dp.: 74 sq., 223, 233, 235, 241 sq.

Mattern, P. P. Aemilius: 632.

Maunoir, Ven. P. Iulianus: 646.

M^o. Neal, P. Marcus: 632.

Medicus: qualis domi nostrae habendus, 216, 618. — Externi medici generatim vitae nostrae religiosae ignari, cum periculo spiritus, 414 sq. — *V. Valetudo, Tabaci fumus.*

Mecinski, P. Albertus: 462. — Melipullanum, C.: 438.

Messanense, C.: 225.

Metellinensis, Sa.: 229.

Meteorologia: duo Patres conventui Vashingtonensi cum laude intersunt, 220.

Mexicana, P.: sociorum dispersio, 88 sq. — Vocationes, 221. — Domicilia in America Centrali, 226. — Alia domicilia, 243. — Nova Domus Probationis, 245. *V. singulas domos.*

Milites: I. Nostri:

Normae servandae tempore militiae, 82 sq. — quaedam scitu digna. 463 sqq. — in Italia, 464 sqq. — in Anglia, 474 sqq. — in Belgio, 477 sqq. — in Galicia, 479 — in Germania, 480 — in Hibernia, 482. — Eorum virtus praeterea commemoratur, 80, 82, 85, 88, 223, 231 sq., 233, 455, 461. — Ephemerides domesticae pro ipsis, 464, 480. — Militaris lex in Anglia, 636 — et in Statibus Foederatis, 640 sq.

Epistola: Societatis gaudium de eorum reditu, 617 — viribus reficiendi 617 sq. — et spiritu, 618 sq. (621, sq.). — Quaedam commendantur de sacerdotibus, 619 sq. — de Scholasticis, 620 — de Fratibus Coadiutoribus, 620 — de Novitiis, 620. — Dyscoli tempestive dimittendi, 620.

Conspectus Nostrorum militiam
agentium per suos annos:

1915 84.

1916 255.

1917 502.

II. Saeculares:

Offeruntur aliquae nostrae domus
vulneratis excipiendis, 75 sq. —
Eorum cura suscipitur a PP. et FF.
Italis, 225, 467 sqq. — Germanis,
243, 480 sqq. — Anglis, 474 sqq. —
Belgis, 477 sqq. — Polonis (Gali-
cianis), 479 — Hibernis, 482 sq. —
Neerlandicis, 635. — Americanis,
640 sq. — Proteguntur a S. P. Igna-
tio, 448 sq.

Ministeria Societatis: diriguntur ad
bonum spirituale, 205 sq. — evitant
saecularia negotia, 206. — Non
omnia opera Ecclesiae utilia sunt eo
ipso ministeria Societatis, 207. —
Intemperanti zelo non suscipienda,
622 sq. — et fortiter recusanda, si
vires excedant, 623.

Missa: in mari, 142 sq.

Missiones ad populum: commendan-
tur, 166, 214.

Missiones exterae:

Epistola: necessitas scribendi,
173. — I. Aerumnarum in Missio-
nibus conspectus, 173 sqq. — II.
Invocatur auxilium catholicorum
America, 176 — quos stimulant
fides, voluntas Summi Pontificis,
gratus animus, ipse sectarum pro-
testantium ardor pro suis Missioni-
bus, 176 sqq. — Societas in iuvan-
dis Missionibus primas parte agere
debet propter suum Institutum,
181 sq. — et Patrum nostrorum
exemplo tum antiqui tum recentis
aevi, 182 sqq. — praesertim cum in
America novis Provinciis aucta sit,
184. — Zelus iste interiorem Socie-
tatis spiritum promovet, tum ad
virtutes capessendas tum ad bene
orandum, 184 sqq. — et bonam So-
cietati existimationem atque incre-
mentum affert. 186 sq. — III. Exci-

tatur zelus in Nostris scientia Mis-
sionum et adhortationibus, 187 sq.
— «Indipetarum» epistolae, 188 sq.
— Americani sodales prompti Deo
vocanti et necessariae praeparationi,
189 sq. — Amor Missionum exer-
cetur quoque magnis virtutibus,
190 sq. — inflammando populum
concionibus de Missionibus, 191 sq.
— comparando eleemosynas, 192 —
cultu S. Francisci Xaverii, 192 sq.
— Societate Propagationis Fidei,
193 — marianis Congregationibus,
193 sq. — opusculis edendis, 194 —
constituto Missionum procuratore,
194 sq. — Adhortatio, 195 sq.

Quomodo excitatur earum amor in
externis, 231. — Conspectus gene-
ralis Missionum Societatis, 257 sq.
— Notae in superiorem conspectum,
260 sqq. — Iuvantur a nostris alum-
nis, 633. — V. *singulas*.

Conspicuae infidelium conversio-
nes: 91, 232, 241, 246, 437, 632, 634,
639, 640.

Missioni d. O. d. G. (Le): 231.

Missouriana, P.: V. *singulas domos*.

Morales (de), P. Didacus, M.: 462.

Modernismus: Societas eum aversis-
simo animo respuit, 37 sq. — Pa-
tefacienda in scholis et explodenda
solide eius principia, 360.

Monita: quaedam de confessione NN.
et ratione conscientiae ut mutanda,
579 sq.

Montalván (de), Coad. t. Didacus: 645.

Montium Saxosorum, M.: 77, 90, 451.

Mortificatio: eius studium commen-
datur, 161.

Prosperitati Missionum non pa-
rum consultit, 190 sq.

Mulierum cura: *Epistola*: si nimia
est, obest sacris ministeriis, 590. —
Superiores considerationem insti-
tuant, 590. — Colloquia sint admo-
dum rara, brevialia, utilia, 590. —
Commendatur lectio epistolae R.
P. Beckx, 590 sq. — Fiat adhortatio
communis, 591.

- Murciensis, N.: 85.
 Nalbone, R. P. Franciscus a P.: 81.
 224'/.
 Narol, N.: 640.
 Nationalismus immodicus: reiicitur, 55 sqq.
 Neapolitana, P.: Schola Praeparatoria, 639. V. *singulas domos*.
 Neapolitana, R.: 639, 643.
 Neerlandica, P.: laudatur a S. Sede liberalitas in cedenda Missione Flores, 140. V. *singulas domos*.
 Neo Aurelianensis, P.: Scholasticatus, 451, 639. V. *singulas domos*.
 Neo Aurelianensis, U.: 80, 235.
 Neo Eboracense, C.: 74.
 Neo Eboracensis, R. Lauret.: 446.
 Neurasthenia: ea affecti generatim non admittendi in Societatem, 366 sq.
 Newman, C.: 634.
 Nicaragua, Respublica: Societas eam ingreditur, et primum domicilium ibi collocat.
 Nominis SS. Iesu de Urbe, R.: quaedam mutanda in kalendario, 8 sq.
 Novena gratiae: fiat ad mentem Patris Generalis, 564 sq.
 Novitii: ne Magistro generatim confessorio utantur, 608 sq. — Post militiam annum integrum in tirocinio ponant, 620. V. *Admissio, Novitium, Vota*.
 Novitiatus: admittendorum aetas, 594 — annus integer, 594 — experimenta, 595.
 Nuntius SS. Cordis: V. *Oor Iesu*.
 Obedientia: peculiarem difficultatem habet in operibus socialibus, 213. — Eius specimen, 229.
 Obligationes: ut contrahantur requiritur votum deliberativum Consultorum, 608.
 Obolus S. Petri: in nostra Collegia introducendus, 363 sqq., 439.
 Officii, S. Tribunal: de sigillo confessionis, 296 sqq.
 Olmo (del), R. P. Ildephonsus: 221.
 Opifices: hac aetate maxime religione iuvandi, 165 — praesertim Exercitiis clausis, 166 — et *Perseverantiae foedere*, 166. V. *Exercitia* § *Opifices*.
 Oppenraaij van, R. P. Rudolphus: Patrem Nostrum in Helvetiam comitatur, 64. — In Belgium mittitur, 87.
 Opus Canisianum, Sa.: 635.
 Ordines sacri: irregularitas, 598. — Examen, 598. — Exercitia Spirituality, 599. — Episcopos ordinans, 599. — Litterae dimissoriae, 599 sq. — Studia ante requisita, 600. — Interstitia (ne tamen duo Ordines eodem die) et exercitatio, 600. — Parochus certior fiat, 600.
 Orientale Institutum de Urbe: quaeruntur a Sancta Sede duo professores Societatis, 453 sq.
 Pacense, C.: 224.
 Palencia: praeparatur Residentia, 220 sq.
 Panormitana, R.: 234, 443, 638.
 Paraënsis, R.: constituitur, 441.
 Parecy Novum, Sa.: 633.
 Parmensis, St.: 244 sq.
 Parochus: certior fiat de sacra ordinatione Nostrorum, 600.
 Parrenin, P. Dominicus († 1741): 612.
 Pastense, C.: 225.
 Patavinus, Conv.: academia de studiis religiosus, 89 — Visitator 224. — — Convictus Universitarii historia ratio, opera, 487 sqq.
 Paulopolitana, Sa.: 247.
 Paulopolitanum, C.: conditur, 634.
 Paupertas: principia quaedam ad eam sancte servandam, 36. — Bellici temporis experimenta frugalitatem docent, 623 sq.
 Paz y Figueroa (de), S. D. Maria Antonia: introducitur causa, 310 sqq., 462.
 Pax: mundo ut procuranda, 159 sqq.
 Perez del Pulgar, P. Iosephus: 452.
 Periodici libelli: V. *Libelli periodici*.
 Perseverantiae Foedus: pro opificibus promovendum, 166.
 Peruviana, M.: separatur ab Aequatoriana, 221.

- Peruvio-Aequatoriana, **M.**: in duas dividitur, 221.
- Philadelphienſe, **C.**: 234.
- Philippina, **M.**: eius benefactrix insignis Maria a Consolatione Roxas, 47. — Variâ, 223, 452, 454.
- Philosophia: aristotelica et S. Thomae sequenda, 353. — Ad confundendos modernos errores tendat, 360. — Ab hypothesebus scientiae experimentalis prudenter sibi caveat 360. — V. *S. Thomas Aquinas*.
- Pignatelli, Ven. P. Iosephus: 235 — decretum de virtutibus, 299 sqq. — Summi Pontificis de eo insigne elogium 300 sq. — et de eodem oratio, 302 sqq. — Benedicti XV vota 461. — Commentarii de eius vita, 462.
- Pinto, R. P. Carolus: 439.
- Pium Latinum Americanum, **C.**: exemptio, 137. — Conspectus alumnorum 500. — Epistola gratulatoria Cardinalis a Secretis Status, 501.
- Polonia, **P.**: nomen, 641.
- Pontevedrensis, **Ds.**: 85.
- Portoallegrenſe, **C.**: 637.
- Postulatus: ante novitiatum, 593.
- Power, R. P. Gulielmus: 441.
- Praedicatorum PP. Ordo: eius ad Societatem ratio et vicissim, 416 sqq., 421 sqq.
- Praefecti morum: stabiles, 585 — et sint sacerdotes, 585.
- Praepositus Generalis: eius electio, 29.
- Pragensis, **R.**: 461.
- Pratocanenſe, **C.**: 222.
- Preces: indicuntur Nostris, 66 sq., 159 sq., (*Novena gratiae*) 564 sq., 605, 610. — Alumnis, 198.
- Preston, **C.**: 633.
- Privilegia Societatis: directe concessa permanent, nisi in novo Codice expresse revocentur, 592 — eadem ratione omnia quae in nostro *Compendio privilegiorum* continentur, 592. — Privilegia nostrorum votorum simplicium integra sunt, 597.
- Procuratorum Congregatio: in aliud tempus transferenda, 398 sq.
- Professi: ordinis praerogativa, 34. — Ut dimittantur requiritur suffragium Consultorum deliberativum, 608.
- Professores: in quaestionibus libere controversis ne notam diverse sententibus inurant, 38 sq., 361 sq. — Ne magis ingeniosa quam vera et utilia proferant, nec nova et inco-gnita, 357. — Formandi insignes, 359. — Serio et scientifico studio se dedant, 359.
- Propaganda Fide (de), S. C.: erigitur Praefectura Apostolica Zambesiana, 7. — Missio Flores ceditur Patribus Verbi Divini, 140. — Responsum de puellis in Collegiis Indicis 236 sq. — Confertur titulus *Missionarii Apostolici S. O. de Propaganda Fide*, 642.
- Propagatio Fidei, opus Lugdunense: commendatur, 193.
- Protestantes: eorum Missionum conspectus, 179 sqq.
- Provinciae Societatis: facultas illas transferendi ab una Assistentia in aliam, 37.
- Transmarinae: caeteris Provinciis aequiparantur, 37.
- V. *singulas*.
- Provincialis Praepositus: quomodo nostros scriptores iuvare debeat, 204. — Patribus « actioni sociali » destinandis statuta praescribat, 213 — eidem operi et ceteris ministeriis Patrem ducem praeficiat, 213 sq. — Bibliothecae Scholasticorum sint bene instructae, 358. — Curet ut professores perfectissimi informentur, 359. — In visitatione vocet omnes ad colloquium, 579. — Praescripta a decessoribus, praesertim ad comparandos viros insignes, ne facile mutet, 587 sqq.
- Puellae, alumnae in Collegiis Indicis: responsum S. Congregationis de Prop. Fide, 236 sq.
- Quinqueecclesiense, **C.**: 639.

- Quintana, P. Fidelis: 638.
- Raphaëlis (S) consociatio: pro demi-grantibus Hispanis urgetur, 222.
- Ratio conscientiae: Benedictus XV pronunciat usum eam Superioribus ex consilio reddendi ad fundamentum spiritus nostri pertinere, 577. — V. plura in *Confessiones Nostorum*, § 2 sqq.
- Rathfarnhamense, C.: 232.
- Realino, B. Bernardinus: 172, 232.
- Recifense, C.: inchoatur, 442.
- Recollectio menstrua sacerdotum: eius ratio, 167.
- Reginense, C.: 638.
- Regis, S. Ioannes Fr.: 239.
- Regulae Societatis: quomodo penitus perspiciendae, 570. — Regulae aliquae de confessione et ratione conscientiae ut mutandae, 578 sq. — Publica lectio, 603.
- Religionis schola: descriptio scholae Patavinae, 492 sq.
- Religiosis (de), S. C.: Missa in mari, 142 sq.
- Rengarich, M.: 637.
- Renovatio votorum: monita in renovatione legi solita aliquatenus mutanda, 579. — Superior Scholasticos et non formatos ad colloquium vocet, 579. — Subsequens renovatio nunquam supplet primam nuncupationem, 596 sq.
- Reservata in Societate: a quibus absolventur, 572 sq.
- Pontificia: eorum absolutio, 602.
- Revista Catolica*: periodicum ab Episcopis Americae Latinae multum commendatur, 438.
- Rhodesia Anglicana, M.: erigitur Praefectura Apostolica Zambesiana, 7. — Baptismata, 91.
- Ricci, P. Matthaeus († 1610): 612.
- Rituum, S. C.: Kalendarium pro ecclesia SS. Nominis Iesu de Urbe, 8. — Festum purissimi Cordis Mariae et S. Stanislai, 10. — Translatio Almae Domus B. M. V. 143 sq. — Introductio causae SS. D. Ioannes de Breuf et Soc., 144. — Festum S. Alphonsi Rodriguez, 155. — Scripta S. D. Gonzalvis Silveira, M., 227. S. Petrus Claver, Columbiae patronus, 298. — Decretum de virtutibus Ven. P. Pignatelli, 299 sqq. — Introducitur causa S. D. Mariae Antoniae de Paz y Figueroa, 310 sqq. — Festum S. Petri Claver, 643.
- Robichez, RR. DD. Vedastus: 442 sq.
- Rocca, P. Petrus: 641.
- Rocksoles, De.: 73.
- Rockwell, R. P. Iosephus: 638.
- Rodriguez, P. Alphonsus († 1616): trecentessimus anniversarius dies ab obitu, 224.
- Rodriguez, S. Alphonsus: duplex 2 classis, 155 — eius dies anniversarius tertio saecularis sollemniter celebratur Palmae, 458.
- Epistola*: tertius annus saecularis ab eius obitu, 374. — Quanti Alphonsus fecerit Societatem, 375 sq. — humilibus munitis contentus, 376 quae obiverunt amore Christi nobilissimi viri tum extra Societatem tum in Societate, 376 sqq. — Ea Alphonsus amabat hac quoque de causa quod minora pericula praebent, 379 — et quia ad zelum Societatis exercendum magnopere conducunt, 379 sq. — efficiuntque unum corpus ex Coadiutoribus temporalibus et ceteris Societatis gradibus, 380 sq. — Ob tanta beneficia gratus Alphonsi animus in Societatem, 381 sq. — quem ipse ostendit et docuit cura hominis interioris, a Deo miris donis ornata, 382 sqq. — proensione ad devotionem, 384 sq. — fidelitate, 385 sq. — diligentia, 386 sq. — constantia, 387 sq. — studio iuvandi proximos, 388 sq. — quibus omnibus virtutibus palam fecit, quam necessarij sint Fratres Societati, 389 sq. — quaerendi propterea complures, 390. — Officia ceterorum e Societate erga Fratres, 390 sq. — in primisque Superiorum,

- 391 sq. — deinde aliorum, praesertim reverentia et amor, 392 sq. — Adhortatio, 393 sq.
- Romana, P.: fructus per quadragesimam, 75 — lue in Urbem grassante, 641.
- V. *singulas domos*.
- Roquetensis, Sa.: 240.
- Rouffiac, R. P. Edmundus: 640.
- Roxas, Maria a Consolatione: insignis benefactrix, suffragia pro ipsa, 47.
- Rubino, P. Antonius: 462.
- Sacerdotes, nostri: examen per quinquennium, 600 sq. — Casus moralis et liturgicus, 601. — Reduces e militia, 619 sq.
- Saguense, C.: 441.
- Salesius, P. Iacobus: 461.
- Saltamóchi, C. t. Gulielmus: 461.
- Santafidense, C.: 440.
- Sancti e Societate: vitarum collectio paratur, 244.
- Sangamner, M.: 452.
- Santa Lega Apostolica*: 231.
- Santos, M.: 439 sq.
- Sarrianense, C.: 85, 90, 93, 241, 457.
- Sault-au-Récollet, N.: 226 sq.
- Savonensis, R.: 235.
- Scholares externi: V. *Alumni Collegiorum*.
- Scholarum Piarum, Clerici Regulares: epistola Patris Nostri gratulatoria, 425 sqq.
- Scholastici: Selecti mittendi quotannis ad biennium, 196. — Inducendi in studium operum S. Thomae Aquinatis, 353 sqq. — Ratio studii privati, 358. — Dirigendi in studiis ad certum finem, quo excellant, 584. — Duos post annos magisterii ad theologiam destinantur, 585. — Genus studiorum ne facile mutetur, 587. — Reduces e militia refovendi corpore et spiritu, 618 sq. — et in studiis iuvandi, 620 — neque intempestive educantur, 623. — Quomodo formando, V. *Biennium, Excellentes viri, S. Thomas Aquinas*.
- Schröder, P. Eduardus: 459.
- Schuler, RR. DD. Antonius: 76.
- Scientia media: quaestio in scholis Societatis minime libera est, 39.
- Scriptores: V. *Libelli periodici*.
- Secchi, P. Angelus († 1878): commemoratur, 643.
- Secretarius Status, Em. Card.: *Epistolae*: gratulatoria ad Praepositum Generalem, 9. — De tribus ex auro numismatibus ad Rectorem P. Universitatis Gregorianae, 153. — De pio opere consecrandae familiae SS. Cordi Iesu, 554.
- Sens, De.: 76.
- Sicula, P.; Cultus S. P. Ignatii, 448 sq. — Philosophatus restituitur, 640.
- V. *singulas domos*.
- Sigillum sacramentale: quam sit inviolabile, instructum, 296 sqq.
- Siglo de las Misiones (el)*: a Summo Pontifice laudatur, 81.
- Silveira, P. Gonzalvus: 227.
- Sinensis lingua: *Epistola*: eius studium commendatur, 611 sq. — maiorum ac recentiorum Patrum exemplis iam illustratum, 612 sq. — nunc continuandum et augendum, 613. — Sane, proprio sermone, facilius quam aliena doctrina percipitur, 614 — consuetudo civilis provehitur, 614 — opera redduntur magis salutifera, 614 sq. — Studium itaque hoc instauretur, adlectis Patribus iuvenibus, 615 — difficultatibus superatis amore Christi crucifixi et relictis ministeriis minoris omnino momenti, 615 sq.
- Sittardiense, C.: 638, 456.
- Skrbenski (de), Em. Card. Leo: 638.
- Socialia opera: *Epistola*: dubia orta, 205. — Ministeria Societatis directo ad bonum spiritus tendunt, 205. — et hac via nobis procedendum est, 205 sq. — relictis negotiis saecularibus, 206 — quare non omnia opera Ecclesiae utilia possunt a nobis indiscriminatum suscipi, 207. — Eiusmodi principia applicanda operibus socialibus, 207 sq. — quibus adiu-

mentum ferri potest vel theoreticum vel practicum: illud a nostra vocatione non est alienum, 208 sq. — modo ne dimicationes faveat, et a politicis absteineat, 209 — istud difficultatem habet, quia Nostri negotia temporalia et politica tractare non debent, 210 — nec praeesse consociationibus actionis socialis, 210 sq. — ne mulierum quidem, 211 sed possunt ea consiliis provehere ac dirigere, 211 sq. — et assistentem ecclesiasticum agere, 212 — normis ecclesiastici magisterii obtemperantes, 212 sq. — Patres sint solidae omnino virtutis, 213 — ob periculum effusionis et inobedientiae, 213 — a Provinciali statuta et duces accipiant, 213 sq. — prudenti tamen aliqua epikeia ordinis domestici uti poterunt, 214.

Societas Iesu: fertur a Benedicto XV excitata ut peculiaribus temporum incursibus singularia praesidia comparet, 26 — et ut amorem erga Summum Pontificem propaget, 93. — Eiusdem de ea praeconium a sacris litteris et cleri institutione, 151. — Viva eius recordatio ac desiderium in Republica Guatemalensi, 221 — et in tota America Centrali, 226. — Eius ratio educandi pueros magni fit a Sultano Aegypti, 226. — Historiae Societatis volumina hactenus edita, 237 sq., 460. — Commendatur magnopere a Benedicto XV, 302, 306. — Praeclara exempla amoris in Societatem, 472 sqq. — Eius in Germaniam reductus, 485 sqq. — Mirificum de ea testimonium, 645.

Augmentum: obtinetur studio Missionum exterarum, 186 sq. — V. *Vocationes*.

Prospectus in suos annos distributus:

1915.	98.
1916.	262.
1917.	497.
1918.	648.

V. *Constitutiones, Institutum, Ius Societatis; Spiritum Societatis*.

Somogyi, R. P. Eugenius: 635.

Sorocabensis, St.: 246.

« Specialistae »: v. *Excellentes viri*.

Spiritus Societatis: acquiritur cognitione Instituti, magnis desideriis, meditatione Constitutionum coniuncta cum consideratione Exercitiorum Spiritualium, imploratione, 57 sqq. — item ardenti Missionum exterarum zelo, 184 sqq. — Spiritus antiquae Societatis in restauratam plene transfusus, 306. — In militia a Nostris fortiter conservatur, 464 sqq., 478 sq., 480. — Quomodo fovendus post actam militiam, 618 sq.

Spokanense, C.: 81.

Stanislaopolitana, R.: 453.

Stocktonensis, N.: 245, 453.

Stonyhurst, C.: 447.

Strata, B. M. V. a: festum, ritus, officium in templo SS. Nominis Iesu de Urbe, 8.

Studia: cum modestia exercenda, 54, 349. — Studii privati modus, 358. — Coniungenda cum oratione, 359. — Dirigenda ad modernos errores profligandos, 360. — Caute procedendum in argumentis scientiae experimentalis, 360. — V. *Biennium, S. Thomas Aquinas*.

Studien: Lutherum mirifice confutat, 458 sq., 631.

Suarez, P. Franciscus: commemoratio centenaria, 483 sqq.

Subditi: quales erga Superiores, 582. Sucrense, C.: 237, 449.

Summus Pontifex: suffragia in eius obitu in tota Societate posthac persolvenda, 67 sq.

Superiores: libros bene provideant magistris et Scholasticis, 358. — In renovatione votorum vocent Scholasticos et nondum formatos ad colloquium de rebus externis, 579. — Quales erga subditos, 581. — Frequentes subditorum et munera

- mutationes devitent, 587 sq. — Considerationem instituunt, sit ne nimia mulierum cura spiritualis, 590.
- Sydney, N.: constituitur, 80.
- Syria, M.: a bello direpta, 72, 642, 225 sq.
- Szeptycki, RR. DD. Andreas: 453.
- Tabaci fumus: *Instructio*: ne permittatur nisi ex consulto medici, 215 sq. — et duabus conditionibus, 216. — Persuadendum Nostris quantum eos dedecet, 216 sq. — Quanta severitate olim in Societate prohibitus, 216 sq.
- Tacchi Venturi, P. Petrus: 80, 237.
- Tampanum, C.: 227.
- Tanail, R.: 642.
- Tananarivensis, M.: 238 sq., 437.
- Taurinense, C.: 455 sq.
- Taurinensis, R.: 244.
- Taurinensis, P.: Domus probationis Avellanae, 82, 235. V. *singulas domos*.
- Tcheu-li, M. O. M.: 440 sq., 452, 633.
- Tertia Probatio: Instructor, certis conditionibus, audire potest confessionem Patrum tertianorum, 609.
- Testimoniales litterae: in admissione novitiorum, 593 sq.
- Textus liber: in theologia addatur *Summae*, 355 sqq. — a Provinciali, approbante Praeposito Generali, designatus, 358.
- Theissling, Rmus, P. Ludovicus, Mag. Gen. O. P.: epistolam accipit a Patre Nostro gratulatoriam, 416 sqq. — eius ad Patrem Nostrum responsum, 421 sqq.
- Theologia: S. Thomae cognitionem curet, 333 sqq. — *Summa*, una cum aliquo textu, habeatur in manu et explicetur, 354 sqq. — V. *Biennium*, *S. Thomas Aquinas*.
- Thermas (ad), C.: 94.
- Thomas, S. Aquinas: Benedictus XV eius studium Societati congregatae commendat, 27. — Scribenda epistola de eius doctrina ad Societatem, 38 — et minus bene affecti erga ipsum a docendo removeantur, 39. — Benedictus XV Patris Nostri epistolam de S. Thomae doctrina, datis litteris, approbat, 318 sq.
- Epistola*: Nostrae vocationis est veritatem custodire, 319 sq. — Congregatio Generalis XXVI decretum edidit de doctrina S. Thomae, 320, — I. Scientia naturalis cum supernaturali coniungenda, 321 sq. — ex quo connubio orta est primum doctrina Patrum, 322 — deinde scholastica, 322 sq. — simul et peripatetica, 323 sq. — donec advenit S. Thomas, tum nova proferens, 324 sq. — tum vetera novo modo evolvens summa cum aequilibrata, 325 sq. — nova methodo, 326 sq. — nova lingua, 327 — novo systemate, 327 sq. — quod omnium laudes promeruit, 328 sq. — Eius doctrina usui est nostri quoque temporis progressui fovendo et sophismatibus impugnandis 329 sq. — ut videre est in Kantio, 331 sq. — et in Modernistis explodendis, 332. — Periculum aberrandi, si a Thoma receditur, 332 sq. — II. Constitutiones S. Thomam nobis praescribunt, 334 — item Congregatio Generalis V et *Ratio studiorum*, 334 sqq. — necnon Societas restituta, 336. — Auctores Societatis insignes S. Thomae interpretes 337 sqq. — pro eo etiam saeculo XIX dimicarunt, 339 sq. — III. Quaedam sunt praecipua doctrinae S. Thomae capita, a quibus recedere non possumus, 341 sqq. — quaedam vero secundaria, a quibus gravate admodum discedere nobis licet, 343 sq. — quorum alia consulto, alia obiter, alia ambigue, alia nunquam a S. Thoma tractata, 344 sq. — Hinc patet quo sensu amplectendae sint XXIV theses, 345 — e quibus nonnullae, quia genere suo secundariae ut e. g. distinctio realis, gravate relinqui possunt, 346 sqq. — in iis porro absolutus

omnium consensus neque a Summis Pontificibus, neque a ratione, neque a S. Thoma, neque ab Ecclesiae causa requiritur, 349 sqq. — IV. Aquinatis cognitio comparanda, 353 sqq. — Magistri familiaria faciant Scholasticis eius opera, 353 sq. — in philosophia et maxime in theologia, 353, sq. — praesertim *Summam*, 354 sq. — quibusdam tamen quaestionibus additis, 355 sq. — praeclara exempla S. Thomae et domestica secuti, 356 — adhibito textu, 356 sq. — accedente Patris Generalis approbatione, 358 — in quibus additamentis servantur praescripta, 357 sq. — Theologi audita in scholis praescrutantur privatim in *Summa*, 358. — Biennistarum cura, 359. — Magistri erga S. Thomam vere sint bene affecti, 359. — Monita circa auctores male de philosophia christiana meritis et de scientiis experimentalibus, 359 sq. — Denique ne quis suam opinionem ut evidentem praedicet, 360 sq. — Adhortatio, 361 sqq.

Tierney, P. Richardus : epistolam a Summo Pontifice accipit, 553 sq.

Toletana, P. : V. *singulas domos*.

Tolosana, P. : V. *singulas domos*.

Tommasini, P. Antonius († 1717) : 463.

Tongo, M. : 637.

Tonquédec (de) P. Iosephus : 646.

Torre (de la), p. Iosephus : quondam Assistens Hispaniae, eius mors, elogium, suffragia, 47 sq.

Traiectus ad Mosam, C. : 72, 248 sq., 445 sq.

Transfiguratio Domini : ritus ad SS. Nominis Iesu de Urbe, 8.

Translatio Almae Domus B. M. V. : 143, sq.

Trichinopolitanum, C. : 86, 439.

Trincomaliensis, M. : 442 sq.

Turchi, P. Octavius : orationem habet die electionis Praepositi Generalis, 16 sqq.

Tusculanum, C. : 448.

Unio animorum : eam inculcant decre-

ta Congregationis Generalis XXVI, 50 sqq. — Magnopere iuvat communem finem adducendi homines ad salutem, 169 sq.

Unio Apostolica : inter sacerdotes, in insula Ceylon, 81 sq. — in Anglia, 438.

Universitas civilis studiorum : facultas fit Scholasticis eam celebrandi, etsi sit acatholica, 557 — et illius cursus non interrumpendi, 558 — quia decretum S. C. Consistorialis d. 30 apr. 1918 declaratur Societatem non respicere, 558.

Valentina, Dp. : 76, 86, 222.

Valetudo : *Epistola* : non in nosocomiis curanda, 414 — quae cautellae si id aliquando permitti debet, 414 — non expedit in ea re medicis morem facile gerere, 414 sq. — Domi cura magna habeatur aegrotorum, 415 — et instituentur apti infirmarii, 415 sq.

Superiorum sollicitudo pro infirmis, 618. — V. *Medicus*, *Tabaci fumus*, *Victus*.

Vallis B. M. V., N. : 86'' sq.

Vallisoletanum, C. : conventus scientificus, 86. — « Domus socialis », 89. — *Varia*, 234.

Vecchi, P. Horatius († 1612) : 645.

Velehradiensis, N. : 235, 450 sq.

Velehradiensis, Sa. : 240, 451 sq.

Veneta, P. : novitii exules, 240. — Idem cum Taurinensibus iunguntur, 447. — Domus valetudinaria, 451. V. *singulas domos*.

Venezuela : conceduntur duo Nostri Seminario Caracensi, 222. — Nostorum opera ab Internuntio valde laudatur, 642.

Venlonensis, De. : 91.

Verbi Divini Missionarii : accipiunt a nostris Patribus Neerlandicis Missionem Flores, 140.

Verbraak, P. Henricus : elogium, 635.

Victus : ad paupertatem et valetudinem temperandus, 623 sq.

Vie Nouvelle (la), ephemeris : 633.

- Viganense, C.: 223, 241.
 Vigorniese, C.: 89, 233.
 Villa Vetus Tusculana: 75.
 Vindobonensis, Dp.: 224.
 Vindobonensis, N.: 88.
 Vindobonensis, R.: 631.
 Viñas, Rmus. P. Thomas, Praep. Gen. Cler. Reg. Sch. Piar.: epistolam accipit a Patre Nostro, 425 sqq. — Eius ad Patrem Nostrum responsum, 430 sqq.
 Visitator: Visitatores nunciantur per universam Societatem, 624 sq.
 Vocatio: excitandae vocationes ad Societatem, 405.
 Vossen, P. Leonardus: epistolam a Summo Pontifice accipit, 552 sq.
 Vota: simplicia post biennium fiant in Domo Probationis, 595 sq. — Quo sensu dicantur non emitti in alicuius manibus, sed vere a Superiore admitti, 596. — Formula subscribenda et conservanda, 596. — Non convalescunt sequenti renovatione, 596 sq. — Antiquam eorum vim in Societate et privilegia servant, 597.
 Vota triennialia Societatem non obligant, 607.
 Vughtensis, De.: 241, 461.
 Wang y Lin, Ioannes: 639.
 Wernz, R. P. Franciscus X.: amorem Deiparae in Societate provehit, 19. — modernismi virus a Societate repulit, 38.
 Wilhelm, P. Balthassar: 79.
 Wright, R. P. Ioannes: 75, 453.
 Xaverius, S. Franciscus: eius dies sacer sit Missionum exterarum festus, 192 sq. — Preces novendiales « a Gratia », 443 — quae iubentur fieri ad mentem Patris Nostri, 564 sq.
 Yabar, R. P. Aloisius: 77, 225.
 Yonkersensis, N.: constituitur, 454.
 Zagrabiensis, N.: 231.
 Zahlè, M.: 642.
 Zambesiana, M.: fit Praefectura Apostolica, 7. — Ministeria, 232, 437.
 Zelus: viam nobis sternit ad omnem probitatem capessendam, 167 sqq. — ad labores perferendos, licet non robustis viribus, 169 — ad animorum inter se coniunctionem, magna amoris proprii victoria, 169 sq. — Illustria exempla etiam Scholasticorum et Coadiutorum temporalium inter milites itales, 467 sqq. — anglos, 474 sqq. — belgas, 477 sqq. — polonos, 479, germanos, 480 sqq. — Ne sit inconsultus, licet magnus sit campus laborum, 622 sq.
 Zelus Missionum exterarum. V. *Missiones exteras*.
 Zizers Helvetiorum: eo se confert Pater Noster eoque Curiae partem Roma vocat, 65 sq., 78. — Pagi zizeriani ac domus descriptio, 78 sq. — Eodem ex Urbe perveniunt Patres et Fratres Curiae, 79 sq. — Abbates Ordinis S. Benedicti nostri hospites, 88. — Curia Zizerio Romam redit, 644.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

- Acta Romana Societatis Iesu.** Vol. I, ann. 1906-1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914; Vol. II, ann. 1915, 1916, 1917, 1918.
- Appendix Bibliographica anno centenario restitutae Societatis edita,** Prati, 1915, 45 pp., in-8.
- BARTOLI,** Degli uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù, Torino, 1847, 5 vol. in-8.
- Constitutiones Societatis Iesu cum Declarationibus,** Romae, 1908, 362 pp., in-8.
- CORDARA,** Historia Societatis Jesu, pars VI, tomus II, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.
- De Societatis Iesu Paupertate: Quaestiones variae,** Prati, 1892, 188 pp., in-8.
- Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Wernz inclusive** (cm. 30 × 24; 28 omnes).
- Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt,** Florentiae, 1884, in-8.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis,** Romae, 1911, 342 pp., in-8.
- Epitome Instituti Societatis Iesu,** Prati, 1882, 600 pp., in-12.
- GAGLIARDI,** De plena cognitione Instituti Societatis Jesu, Romae, 1884, 187 pp., in-18.
- Institutum Societatis Iesu,** Florentiae, 1892-1893, 3 voll., in-fol.
- Liber Saecularis Historiae Societatis Iesu,** Romae, 1914, 642 pp., in-8.
- MANARAEUS,** De Rebus Societatis Iesu Commentarius, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.
- NATALIS,** Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii, Prati, 1883, 440 pp., in-16.
- PONGELLI,** De Instituto Societatis Iesu: Casus Juridici et Morales, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.
- RODRIGUEZ,** De Origine et Progressu Societatis Iesu usque ad ejus Confirmationem, Romae, 1869, 103 pp., in-8.
- SACCHINI,** De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae, Romae, 1873, 38 pp., in-8.
- SANGUINETI,** La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa, Roma, 1882, 280-clxx pp., in-8.
- Selectae Indiarum Epistolae,** Florentiae, 1887, 205 pp. in-8.
- Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum** (cm. 60 × 47). (S. P. Ignatius, S. Franc. Xaver., S. Fr. Borgia, S. Fr. de Hieronymo, SS. MM. Japonenses, S. Aloisius, S. Joan. Berchmans, S. Stanislaus, S. Alph. Rodriguez).
- TACCHI VENTURI,** Storia della Compagnia di Gesù in Italia narrata col sussidio di fonti inedite, vol. I. *La vita religiosa in Italia durante la prima età dell'Ordine*, Roma, 1910, XL-720 pp., in-8.
- **Opere Storiche del P. Matteo Ricci,** vol. I. I Commentari della Cina dall'Autografo inedito, con 8 tavole, Macerata 1911, LXVIII-650 pp., in-8. Vol II. *Le Lettere dalla Cina, (1580-1610), con Appendice di documenti inedite*, con 4 tavole, Macerata 1913, LXXII-570 pp. in-8.

A2
1906
v.2

Acta romana
Societatis Jesu

ISSUED TO

BX
3704
A2
1906
v.2

320151

GRADUATE THEOLOGICAL UNION LIBRARY
BERKELEY, CALIFORNIA

GTU Library

3 2400 00324 8386

